

EES-viðbætur

ISSN 1022-9337

Nr. 6

við Stjórnartíðindi EB

10. árgangur

30.1.2003

	I	EES-STOFNANIR	
	1.	EES-ráðið	
	2.	Sameiginlega EES-nefndin	
2003/EES/6/01		Texti birtur samkvæmt 2. gr. ákvörðunar sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 48/2002 . . .	1
2003/EES/6/02		Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2001/56/EB frá 27. september 2001 um hitakerfi fyrir vélknúin ökutæki og eftirvagna þeirra, breytingu á tilskipun ráðsins 70/156/EBE og niðurfellingu á tilskipun ráðsins 78/548/EBE	2
2003/EES/6/03		Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2001/92/EB frá 30. október 2001 um aðlögun að tækniframförum á tilskipun ráðsins 92/22/EBE um öryggisrúður og efni í rúður vélknúinna ökutækja og eftirvagna þeirra og tilskipun ráðsins 70/156/EBE um gerðarviðurkenningu á vélknúnum ökutækjum og eftirvögnum þeirra	22
2003/EES/6/04		Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2001/48/EB frá 28. júní 2001 um breytingu á viðaukunum við tilskipanir ráðsins 86/362/EBE og 90/642/EBE um hámarksmagn varnarefnaleifa í og á kornvörum og tilteknum vörum úr jurtaríkinu, meðal annars ávöxtum og matjurtum	46
2003/EES/6/05		Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2001/57/EB frá 25. júlí 2001 um breytingu á viðaukunum við tilskipanir ráðsins 86/362/EBE, 86/363/EBE og 90/642/EBE um hámarksmagn varnarefnaleifa í og á kornvörum, matvælum úr dýraríkinu og tilteknum vörum úr jurtaríkinu, meðal annars ávöxtum og matjurtum	54
2003/EES/6/06		Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2001/62/EB frá 9. ágúst 2001 um breytingu á tilskipun 90/128/EBE um plastefni og -hluti sem ætlað er að komast í snertingu við matvæli	62
2003/EES/6/07		Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 2491/2001 frá 19. desember 2001 um breytingu á reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2092/91 um lífræna framleiðslu landbúnaðarafurða og merkingar þar að lútandi á landbúnaðarafurðum og matvælum . . .	81
2003/EES/6/08		Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 2589/2001 frá 27. desember 2001 um breytingu á reglugerð (EBE) nr. 94/92 um nákvæmar reglur um innflutning frá þriðju löndum sem kveðið er á um í reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2092/91	90
2003/EES/6/09		Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2001/15/EB frá 15. febrúar 2001 um efni sem bæta má í sérfaði í sérstökum næringarfræðilegum tilgangi	92
2003/EES/6/10		Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2001/22/EB frá 8. mars 2001 um aðferðir við sýnatöku og greiningu vegna opinbers eftirlits með magni blýs, kadmíums, kvikasilfurs og 3-MCPD í matvælum	99

2003/EES/6/11	Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2001/61/EB frá 8. ágúst 2001 um notkun tiltekinna epoxýafleiða í efni og hluti sem ætlað er að komast í snertingu við matvæli	107
2003/EES/6/12	Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 2162/2001 frá 7. nóvember 2001 um breytingu á I., II. og III. viðauka við reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2377/90 þar sem mælt er fyrir um sameiginlega aðferð til að ákvarða hámarks magn leifa dýrallyfja í matvælum úr dýraríkinu	111
2003/EES/6/13	Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2001/90/EB frá 26. október 2001 um sjöundu aðlögun að tækniframförum á I. viðauka við tilskipun ráðsins 76/769/EBE um samræmingu ákvæða í lögum og stjórnsýslufyrirmælum aðildarríkjanna varðandi takmörkun á sölu og notkun tiltekinna skaðlegra efna og efnablandna (kreósót)	115
2003/EES/6/14	Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2001/91/EB frá 29. október 2001 um áttundu aðlögun að tækniframförum á I. viðauka við tilskipun ráðsins 76/769/EBE um samræmingu ákvæða í lögum og stjórnsýslufyrirmælum aðildarríkjanna varðandi takmörkun á sölu og notkun tiltekinna skaðlegra efna og efnablandna (hexaklóretan)	118
2003/EES/6/15	Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2000/80/EB frá 4. desember 2000 um breytingu á I. viðauka við tilskipun ráðsins 91/414/EBE um markaðssetningu plöntuvarnarefna í því skyni að sameina þann viðauka og bæta við nýju, virku efni (lambda-sýshalótríni)	120
2003/EES/6/16	Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2001/87/EB frá 12. október 2001 um breytingu á I. viðauka við tilskipun ráðsins 91/414/EBE um markaðssetningu plöntuvarnarefna í því skyni að bæta við virku efnunum asíbensólar-s-metýli, sýklanilíði, járnfosfati, pímetrósíni og píraflúfenetýli	130
2003/EES/6/17	Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2001/99/EB frá 20. nóvember 2001 um breytingu á I. viðauka við tilskipun ráðsins 91/414/EBE um markaðssetningu plöntuvarnarefna í því skyni að bæta við virku efnunum glýfosfati og þífensúlfúron-metýli	134
2003/EES/6/18	Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2001/103/EB frá 28. nóvember 2001 um breytingu á I. viðauka við tilskipun ráðsins 91/414/EBE um markaðssetningu plöntuvarnarefna í því skyni að bæta við virka efninu 2,4-díklórífenoxýedíkssýru (2,4-D)	137
2003/EES/6/19	Ákvörðun framkvæmdaráðs Evrópubandalaganna um félagslegt öryggi farandlaunþega nr. 181 frá 13. desember 2000 um túlkun 14. gr. (1. mgr.), 14. gr. a (1. mgr.) og 14. gr. b (1. og 2. mgr.) í reglugerð ráðsins (EBE) nr. 1408/71 um löggjöf sem gildir um launþega sem starfa utan aðalstöðvanna og sjálfstætt starfandi einstaklinga sem vinna tímabundið utan lögbærs ríkis	140
2003/EES/6/20	Ákvörðun framkvæmdaráðs Evrópubandalaganna um félagslegt öryggi farandlaunþega nr. 182 frá 13. desember 2000 um ákvörðun sameiginlegs ramma um gagnaöflun vegna uppgjörs lífeyriskrafna	145
2003/EES/6/21	Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2001/96/EB frá 4. desember 2001 um samræmdar kröfur og aðferðir að því er varðar örugga lestun og losun búlkaskipa	147
2003/EES/6/22	Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2001/105/EB frá 19. desember 2001 um breytingu á tilskipun ráðsins 94/57/EB um sameiginlegar reglur og staðla fyrir stofnanir sem sjá um skipaefirlit og -skoðun og fyrir tilheyrandi starfsemi siglingamálayfirvalda	159

EES-STOFNANIR

SAMEIGINLEGA EES-NEFNDIN

Texti birtur samkvæmt 2. gr. ákvörðunar sameiginlegu
EES-nefndarinnar nr. 48/2002

2003/EES/6/01

Eftirfarandi texti sem birtur er samkvæmt 2. gr. ákvörðunar sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 48/2002 telst fullgiltur:

I. VÉLKNÚIN ÖKUTÆKI

1. **370 L 0156:** Tilskipun ráðsins 70/156/EBE frá 6. febrúar 1970 um samræmingu laga aðildarríkjanna um gerðarviðurkenningu á vélknúnum ökutækjum og eftirvögnum þeirra (Stjtið. EB nr. L 42, 23.2.1970, bls. 1), eins og henni var breytt með:

- a) Í VII. viðauka er eftirfarandi bætt inn í dálkinn undir 1. lið í 1. þætti:

„12 fyrir Austurríki“

„17 fyrir Finnland“

„5 fyrir Svíþjóð“;

- b) Í IX. viðauka er eftirfarandi bætt við 37. lið, bæði á síðu 2 í I. hluta og síðu 2 í II. hluta:

„Austurríki:, Finnland:, Svíþjóð:“.

TILSKIPUN EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS 2001/56/EB

2003/EES/6/02

frá 27. september 2001

um hitakerfi fyrir vélknúin ökutæki og eftirvagna þeirra, breytingu á tilskipun ráðsins 70/156/EBE og niðurfellingu á tilskipun ráðsins 78/548/EBE (*)

EVROÞUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAFA,
með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 95. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar ⁽¹⁾,
með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmála-
nefndarinnar ⁽²⁾,

í samræmi við málsmæðferðina sem mælt er fyrir um í 251. gr. í sáttmálanum ⁽³⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Tilskipun ráðsins 78/548/EBE frá 12. júní 1978 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi hitakerfi í farþegarými vélknúinna ökutækja ⁽⁴⁾ var samþykkt sem ein sértilskipana sem fjalla um gerðarviðurkenningaraðferðina sem mælt var fyrir um í tilskipun ráðsins 70/156/EBE frá 6. febrúar 1970 um samræmingu laga aðildarríkjanna um gerðarviðurkenningu á vélknúnum ökutækjum og eftirvögnum þeirra ⁽⁵⁾. Af því leiðir að ákvæðin, sem mælt er fyrir um í tilskipun 70/156/EBE, og varða kerfi, íhluti og aðskildar tæknieiningar í ökutækjum, gilda um tilskipun 78/548/EBE.
- 2) Samkvæmt tilskipun 70/156/EBE, einkum 4. mgr. 3. gr. og 3. mgr. 4. gr., er nauðsynlegt að hverri sértilskipun fylgi upplýsingaskjal þar sem fram koma þau atriði í I. viðauka við tilskipun 70/156/EBE sem skipta máli ásamt gerðarviðurkenningavottorði skv. VI. viðauka við sömu tilskipun í því skyni að koma á tölvuskráningu gerðarviðurkenninga.
- 3) Vegna tækniframfara eru margar gerðir ökutækja nú búnar brennsluhitum, sem venjulega brenna dísilolíu, bensíni eða fljótandi jarðolíugasi, til þess að hita upp farþegarými (t.d. hópþífreiða), hleðslurými (t.d. vörubíffreiða og eftirvagna) eða svefnrými (t.d. vörubíffreiða og húsbíla) þannig að upphitunin sé hagkvæm og án þess hávaða og útblásturs lofttegunda sem fylgir því þegar knúningsvélin er í gangi en ökutækið í kyrrstöðu. Af öryggisástæðum er nauðsynlegt að víkka út gildissvið tilskipunar 78/548/EBE þannig að hún taki til krafna um brennsluhitara og uppsetningu þeirra. Slíkar kröfur skulu samsvara

ítrustu gæðakröfum sem gerðar verða miðað við fyrirbyggjandi tækni.

- 4) Nauðsynlegt er að kveða á um gerðarviðurkenningu fyrir brennsluhitara sem íhluti og fyrir ökutæki sem búin eru brennsluhitum.
- 5) Nauðsynlegt verður að auka við þessa tilskipun með viðauka sem fjallar um frekari öryggiskröfur fyrir brennsluhitara sem brenna fljótandi jarðolíugasi.
- 6) Samþykkt ber nauðsynlegar ráðstafanir þegar tilskipun þessi kemur til framkvæmda í samræmi við ákvörðun ráðsins 1999/468/EB frá 28. júní 1999 um reglur um meðferð framkvæmdavalds sem framkvæmdastjórninni er falið ⁽⁶⁾.
- 7) Fyrir skýrleika sakir er ráðlegt að fella niður tilskipun 78/548/EBE og í hennar stað komi þessi tilskipun.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Í þessari tilskipun merkir „ökutæki“ öll ökutæki sem falla undir tilskipun 70/156/EBE.

2. gr.

Aðildarríkjum er óheimilt að neita að veita EB-gerðarviðurkenningu eða innlenda gerðarviðurkenningu fyrir gerð ökutækis eða fyrir gerð hitakerfis, af ástæðum sem varða hitakerfi fyrir farþegarými eða hleðslurými, ef kerfið fullnægir kröfunum sem settar eru fram í viðaukunum.

3. gr.

Aðildarríkjum er óheimilt að banna að ökutæki verði skráð, seld eða tekin í notkun eða að banna að hitakerfi verði skráð, seld eða tekin í notkun, af ástæðum sem varða hitakerfi fyrir farþegarými eða hleðslurými, ef kerfið fullnægir kröfunum sem settar eru fram í viðaukunum.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 292, 9.11.2001, bls. 21, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 48/2002 frá 31. maí 2002 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbætur við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 44, 5.9.2002, bls. 1.

⁽¹⁾ Stjtið. EB C 326, 24.10.1998, bls. 4 og Stjtið. EB C 116 E, 26.4.2000, bls. 2.

⁽²⁾ Stjtið. EB C 101, 12.4.1999, bls. 15.

⁽³⁾ Álit Evrópuþingsins frá 13. apríl 1999 (Stjtið. EB C 219, 30.7.1999, bls. 58), sameiginleg afstaða ráðsins frá 17. nóvember 2000 (Stjtið. EB C 36, 2.2.2001, bls. 1) og ákvörðun Evrópuþingsins frá 14. mars 2001 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum EB). Ákvörðun ráðsins frá 26. júní 2001.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 168, 26.6.1978, bls. 40.

⁽⁵⁾ Stjtið. EB L 42, 23.2.1970, bls. 1. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 98/91/EB (Stjtið. EB L 11, 16.1.1999, bls. 25).

⁽⁶⁾ Stjtið. EB L 184, 17.7.1999, bls. 23.

4. gr.

1. Frá og með 9. maí 2003 er aðildarríkjunum óheimilt, af ástæðum er varða hitakerfi:

— að synja um EB-gerðarviðurkenningu eða innlenda gerðarviðurkenningu fyrir gerð ökutækis eða hitakerfis, eða

— að banna að ökutæki verði seld, skráð eða tekin í notkun eða hitakerfi seld eða tekin í notkun,

ef hitakerfið samræmist kröfum þessarar tilskipunar.

2. Frá og með 9. maí 2004:

— skulu aðildarríkin hætta að gefa út EB-gerðarviðurkenningu, og

— er aðildarríkjunum heimilt að synja um innlenda gerðarviðurkenningu,

fyrir gerð ökutækis af ástæðum er varða hitakerfi eða fyrir gerð brennsluhitara ef kröfum þessarar tilskipunar er ekki fullnægt.

3. Frá og með 9. maí 2005:

— skulu aðildarríkin líta svo á að samræmisvottorð, sem fylgja nýjum ökutækjum í samræmi við ákvæði tilskipunar 70/156/EBE, gildi ekki lengur að því er varðar 1. mgr. 7. gr. þeirrar tilskipunar, og

— mega aðildarríkin synja um sölu eða skráningu nýrra ökutækja eða banna að þau séu tekin í notkun,

af ástæðum er varða hitakerfi ef kröfum þessarar tilskipunar er ekki fullnægt.

Þessi málsgrein gildir ekki um gerðir ökutækja sem eru búin hitakerfum sem nota afgangsvarma þar sem vatn er varmaberinn.

4. Frá og með 9. maí 2005 gilda þær kröfur þessarar tilskipunar, sem varða brennsluhitara sem íhluti, að því er varðar 2. mgr. 7. gr. tilskipunar 70/156/EBE.

5. gr.

Framkvæmdastjórnin skal, eigi síðar en 9. nóvember 2002, taka til skoðunar frekari öryggiskröfur með tilliti til brennsluhitara sem brenna fljótandi jarðolíugasi í vélknúnum ökutækjum og, ef við á, breyta þessari tilskipun í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 6. gr.

6. gr.

1. Framkvæmdastjórnin skal njóta aðstoðar nefndarinnar um aðlögun að tækniframförum sem sett var á stofn með 13. gr. tilskipunar 70/156/EBE og nefnist hér á eftir „nefndin“.

2. Þegar vísað er í þessa grein skulu ákvæði 5. og 7. gr. ákvörðunar 1999/468/EB gilda með hliðsjón af 8. gr. hennar.

Tímabilið, sem mælt er fyrir um í 6. mgr. 5. gr. ákvörðunar 1999/468/EB, skal vera þrír mánuðir.

3. Nefndin setur sér starfsreglur.

7. gr.

Tilskipun 70/156/EBE er breytt sem hér segir:

1. Í stað 36. liðar í 1. hluta IV. viðauka komi eftirfarandi:

Viðfangsefni	Tilskipun	Tilvísun í Stjtið. EB	Gildissvið											
			M ₁	M ₂	M ₃	N ₁	N ₂	N ₃	O ₁	O ₂	O ₃	O ₄		
„36. Hitakerfi“	2001/56/EB	L 292 frá 9.11.2001	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X

2. Í XI. viðauka:

a) Í stað 36. liðar í 1. viðbæti komi eftirfarandi:

Liðir	Viðfangsefni	Tilskipun	M ₁ ≤ 2 500 (l) kg	M ₁ > 2 500 (l) kg
„36“	Hitakerfi	2001/56/EB	1	G + P

b) Í stað 36. liðar í 2. viðbæti komi eftirfarandi:

Liðir	Viðfangsefni	Tilskipun	Brynvarin ökutæki í flokki M ₁
„36“	Hitakerfi	2001/56/EB	X

8. gr.

Tilskipun 78/548/EBE skal felld úr gildi frá og með 9. maí 2004. Líta ber á tilvísun í tilskipun 78/548/EBE sem tilvísun í þessa tilskipun.

9. gr.

1. Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórnsýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari fyrir 9. maí 2003 og tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessar ráðstafanir skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þær eru birtar opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

2. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni helstu ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi nær til.

10. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á þeim degi sem hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

11. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 27. september 2001.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

N. FONTAINE

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

C. PICQUÉ

forseti.

SKRÁ YFIR VIÐAUKA

I. viðauki:	Stjórnsýsluákvæði um EB-gerðarviðurkenningu
1. viðbætur:	Upplýsingaskjal — EB-gerðarviðurkenning ökutækis
2. viðbætur:	EB-gerðarviðurkenningarvottorð (ökutæki)
3. viðbætur:	Upplýsingaskjal — EB-gerðarviðurkenning íhluta
4. viðbætur:	EB-gerðarviðurkenningarvottorð (íhlutir)
5. viðbætur:	EB-gerðarviðurkenningarmerki íhluta
II. viðauki:	Gildissvið, skilgreiningar og kröfur
III. viðauki:	Kröfur um frávarmahitakerfi — loft
IV. viðauki:	Prófunaraðferð vegna loftgæða
V. viðauki:	Prófunaraðferð vegna hitastigs
VI. viðauki:	Prófunaraðferð vegna útblásturs
VII. viðauki:	Kröfur um brennsluhitara og uppsetningu þeirra
VIII. viðauki:	Öryggiskröfur fyrir brennsluhitara sem brenna fljótandi jarðolíugasi

*I. VIÐAUKI***STJÓRNSÝSLUÁKVÆÐI UM EB-GERÐARVIÐURKENNINGU**

1. UMSÓKN UM EB-GERÐARVIÐURKENNINGU FYRIR GERÐ ÖKUTÆKIS
 - 1.1. Framleiðandi skal leggja fram umsókn um EB-gerðarviðurkenningu skv. 4. mgr. 3. gr. tilskipunar 70/156/EBE fyrir gerð ökutækis að því er varðar hitakerfi.
 - 1.2. Fyrirmynd að upplýsingaskjalinu er að finna í 1. viðbæti.
 - 1.3. Látta ber tæknipjónustunni, sem annast prófanir vegna gerðarviðurkenningar, eftirfarandi í té:
 - 1.3.1. dæmigert ökutæki fyrir gerðina sem á að viðurkenna.
2. VEITING EB-GERÐARVIÐURKENNINGAR FYRIR GERÐ ÖKUTÆKIS
 - 2.1. EB-gerðarviðurkenning skal veitt skv. 3. mgr. 4. gr. tilskipunar 70/156/EBE ef viðeigandi kröfum er fullnægt.
 - 2.2. Fyrirmynd að EB-gerðarviðurkenningarvottorði er að finna í 2. viðbæti.
 - 2.3. Allar viðurkenndar gerðir ökutækis skulu fá viðurkenningarnúmer í samræmi við ákvæði VII. viðauka við tilskipun 70/156/EBE. Aðildarríki skal ekki úthluta annarri gerð ökutækis sama númeri.
3. UMSÓKN UM EB-GERÐARVIÐURKENNINGU FYRIR GERÐ BRENNSLUHITARA
 - 3.1. Framleiðandi hitakerfisins skal leggja fram umsókn um EB-gerðarviðurkenningu vegna gerðar brennsluhitara sem íhlutar skv. 4. mgr. 3. gr. tilskipunar 70/156/EBE.
 - 3.2. Fyrirmynd að upplýsingaskjalinu er að finna í 3. viðbæti.
 - 3.3. Látta ber tæknipjónustunni, sem annast prófanir vegna gerðarviðurkenningar, eftirfarandi í té:
 - 3.3.1. dæmigerðan brennsluhitara fyrir gerðina sem á að viðurkenna.
4. VEITING EB-GERÐARVIÐURKENNINGAR FYRIR GERÐ BRENNSLUHITARA
 - 4.1. EB-gerðarviðurkenning skal veitt skv. 3. mgr. 4. gr. og, ef við á, 4. mgr. 4. gr. tilskipunar 70/156/EBE hafi viðeigandi kröfum verið fullnægt.
 - 4.2. Fyrirmynd að EB-gerðarviðurkenningarvottorði er að finna í 4. viðbæti.
 - 4.3. Allar viðurkenndar gerðir brennsluhitara skulu fá viðurkenningarnúmer í samræmi við ákvæði VII. viðauka við tilskipun 70/156/EBE. Aðildarríki skal ekki úthluta annarri gerð brennsluhitara sama númeri.
 - 4.4. Allir brennsluhitarar, sem eru í samræmi við gerð sem er viðurkennd samkvæmt þessari tilskipun, skulu bera EB-gerðarviðurkenningarmerki eins og tilgreint er í 5. viðbæti.
5. BREYTINGAR Á GERÐ OG Á VIÐURKENNINGU
 - 5.1. Ákvæði 5. gr. tilskipunar 70/156/EBE gilda þegar gerðar eru breytingar á gerð ökutækis eða brennsluhitara sem er viðurkennd samkvæmt þessari tilskipun.
6. SAMRÆMI FRAMLEIÐSLU
 - 6.1. Gera ber ráðstafanir til að tryggja samræmi framleiðslu í samræmi við ákvæðin sem mælt er fyrir um í 10. gr. tilskipunar 70/156/EBE.

1. viðbætur

UPPLÝSINGASKJAL nr. ...

**í samræmi við I. viðauka við tilskipun ráðsins 70/156/EBE (*) um EB-gerðarviðurkenningu fyrir gerð
ökutækis að því er varðar hitakerfi þess (**) (tilskipun 2001/56/EB)**

Eftirfarandi upplýsingar skal gefa í þriti og með efnisyfirliti ef við á. Teikningar, ef einhverjar eru, skulu vera í hæfilegum hlutföllum og nægilega nákvæmar, í stærðinni A4 eða brotnar saman í þá stærð. Ljósmyndir, ef einhverjar eru, skulu einnig vera nægilega nákvæmar.

Ef kerfi, íhlutir eða aðskildar tæknieiningar eru búnar rafeindastýringu skulu fylgja upplýsingar um hvernig hún vinnur.

0. ALMENNT
 - 0.1. Tegund (viðskiptaheiti framleiðanda):
 - 0.2. Gerð:
 - 0.2.1. Almenn/almenn verslunarheiti ef þær upplýsingar liggja fyrir:
 - 0.3. Gerðarauðkenni ef slíkt er á ökutækinu ^(b):
 - 0.3.1 Staðsetning auðkennisins:
 - 0.4. Ökutækjaflokkur ^(c):
 - 0.5. Nafn og heimilisfang framleiðanda:
 - 0.8. Heimilisfang samsetningarverksmiðju eða -verksmiðja:
1. ALMENNIR SMÍÐAEIGINLEIKAR ÖKUTÆKISINS
 - 1.1. Ljósmyndir og/eða teikningar af dæmigerðu ökutæki:
3. HREYFILL ^(d)
 - 3.1.1. Hreyfilmerki framleiðanda:
(eins og það sem sett er á hreyfilinn eða annars konar auðkenni)
 - 3.2.1.1. Vinnsluháttur: rafkveikja/þrýstikveikja, fjörgengishreyfill/tvígengishreyfill ⁽¹⁾
 - 3.2.1.2. Fjöldi og fyrirkomulag strokka:
 - 3.2.1.8. Hámarksnettóafli: kW við mín.⁻¹ (uppgengið gildi framleiðanda)
 - 3.2.7. Kælikerfi (vökvi/loft) ⁽¹⁾
 - 3.2.7.1. Nafnstilling stjórnbúnaðar fyrir vélarhita:
 - 3.2.8.1. Forþjappa: já/nei ⁽¹⁾
 - 3.2.8.1.2. Gerð (gerðir):
 - 3.2.8.1.3. Lýsing á kerfinu (t.d. hámarksþjöppunarálagi:, kPa, úttaksventli ef við á)

(*) Númer liða og neðanmálsgreina í þessu upplýsingaskjali svara til númera liða og neðanmálsgreina í I. viðauka við tilskipun 70/156/EBE. Liðum, sem varða ekki þessa tilskipun, er sleppt.

(**) Þegar um er að ræða hitakerfi, sem nýta varma frá kælivökva hreyfilsins, skulu einungis liðir 0 til 0.8, 3.2.7 og 9.10.5.1 gilda.

9. YFIRBYGGING

9.10.5 *Hitakerfi fyrir farþegarymi*

9.10.5.1. Stutt lýsing á gerð ökutækis að því er varðar hitakerfi ef varmi frá kælivökva hreyfilsins er nýttur í það: ..

.....

9.10.5.2. Stutt lýsing á gerð ökutækis að því er varðar hitakerfi ef kæli loft eða útblástursloft hreyfilsins er notað sem varmagjafi, þ.m.t.: ..

9.10.5.2.1. hönnunarteikning af hitakerfinu sem sýni staðsetningu þess í ökutækinu: ..

9.10.5.2.2. hönnunarteikning af varmaskiptinum fyrir hitakerfi, sem notar útblástursloft til upphitunar, eða af þeim hlutum þar sem varmaskipti eiga sér stað (fyrir hitakerfi sem notar kælivökva hreyfilsins til upphitunar): .

.....

9.10.5.2.3. sniðteikning af varmaskiptinum eða þeim hlutum þar sem varmaskipti eiga sér stað þar sem fram komi efnisþykkt, hvaða efni er notað og yfirborðseiginleikar þess: ..

9.10.5.2.4. Birta skal forskriftir fyrir aðra mikilvæga íhluti hitakerfisins, t.d. hitaviftu, sem lúta að smíðaaðferð og tækniatriðum.

9.10.5.3. Hámarksnotkun á rafmagni: kW

2. viðbætur

FYRIRMYND

(hámarksstærð: A4 (210 mm × 297 mm))

EB-GERÐARVIÐURKENNINGARVOTTORÐ

Stimpill
yfirvalds

Tilkynning um:

- gerðarviðurkenningu ⁽¹⁾,
- rýmkun gerðarviðurkenningar ⁽¹⁾,
- synjun gerðarviðurkenningar ⁽¹⁾,
- afturköllun gerðarviðurkenningar ⁽¹⁾,

vegna gerðar ökutækis/íhlutar/aðskilinnar tæknieiningar⁽¹⁾ með hliðsjón af tilskipun 2001/56/EB.

Gerðarviðurkenningarnúmer:

Ástæða fyrir rýmkun:

I. HLUTI

- 0.1. Tegund (viðskiptaheiti framleiðanda):
- 0.2. Gerð:
- 0.2.1. Almenn/almenn verslunarheiti, ef slíkt er fyrir hendi:
- 0.3. Gerðarauðkenni ef það kemur fram á ökutækinu/íhlutanum/aðskildu tæknieiningunni⁽¹⁾⁽²⁾:
- 0.4. Ökutækjaflokkur ⁽¹⁾ ⁽³⁾:
- 0.5. Nafn og heimilisfang framleiðanda:
- 0.7. Staðsetning og aðferð við að festa EB-gerðarviðurkenningarmerkið á þegar um er að ræða íhluti og aðskildar tæknieiningar:
- 0.8. Heimilisfang samsetningarverksmiðju eða -verksmiðja:

II. HLUTI

1. Frekari upplýsingar (þar sem við á): sjá viðbót
2. Tæknipjónusta sem annast prófanirnar:
3. Dagsetning prófunarskýrslu:
4. Númer prófunarskýrslu:
5. Athugasemdir (ef einhverjar eru) (sjá viðbót)
6. Staður:
7. Dagsetning:
8. Undirskrift:
9. Meðfylgjandi er skrá yfir innihald upplýsingasafnsins sem viðurkenningaryfirvöld varðveita en það má fá afhent sé þess óskað.

⁽¹⁾ Stríkið yfir það sem á ekki við.⁽²⁾ Ef í gerðarauðkenni eru rittákn sem varða ekki lýsingu á gerð ökutækis, íhlutar eða aðskilinnar tæknieiningar, sem þetta gerðarviðurkenningarvottorð nær til, skal setja spurningarmerki í stað rittáknanna (t.d. ABC??123??).⁽³⁾ Eins og skilgreint er í II. viðauka A við tilskipun 70/156/EEB.

Viðbót

við EB-gerðarviðurkenningarvottorð nr. ... vegna gerðarviðurkenningar fyrir gerð ökutækis með tilliti til tilskipunar 2001/56/EB

1. Viðbótarupplýsingar:
- 1.1 Hitakerfi sem nýta varma frá kælivökva/útblásturslofti/kæli lofti hreyfilsins ⁽¹⁾:
- 1.2 Brennsluhitarar, ef einhverjir eru:
5. Athugasemdir:

⁽¹⁾ Eins og skilgreint er í II. viðauka við tilskipun 70/156/EBE.

3. viðbætur

**Upplýsingaskjal nr. sem fjallar um EB-gerðarviðurkenningu íhluta fyrir brennsluhitara
(tilskipun 2001/56/EB)**

Eftirfarandi upplýsingar skal gefa í þrítí og með efnisyfirliti, ef við á. Teikningar, ef einhverjar eru, skulu vera í hæfilegum hlutföllum og nægilega nákvæmar, í stærðinni A4 eða brotnar saman í þá stærð. Ljósmyndir, ef einhverjar eru, skulu einnig vera nægilega nákvæmar.

Ef kerfi, íhlutir eða aðskildar tæknieiningar eru búnar rafeindastýringu skulu fylgja upplýsingar um hvernig hún vinnur.

- 0. ALMENNT
- 0.1. Tegund (viðskiptaheiti framleiðanda):
- 0.2. Gerð:
- 0.2.1. Verslunarheiti (ef þær upplýsingar liggja fyrir):
- 0.5. Nafn og heimilisfang framleiðanda:
- 0.7. Staðsetning og aðferð við að festa EB-gerðarviðurkenningarmerkið á ef um er að ræða íhluti og aðskildar tæknieiningar:
- 0.8. Heimilisfang samsetningarverksmiðju eða -verksmiðja:
- 1.0. BRENNSLUHITARI
- 1.1. Prófunarþrýstingur (þegar um brennsluhitara er að ræða, sem brennir fljótandi jarðolíugasi eða svipuðu eldsneyti, þrýstingurinn við gasinntakstengið):
- 1.2. o.s.frv.

4. viðbætur

FYRIRMYND

(hámarksstærð: A4 (210 mm x 297 mm))

EB-GERÐARVIÐURKENNINGARVOTTORÐ

Stimpill
yfirvalds

Tilkynning um:

- gerðarviðurkenningu ⁽¹⁾,
- rýmkun gerðarviðurkenningar ⁽¹⁾,
- synjun gerðarviðurkenningar ⁽¹⁾,
- afturköllun gerðarviðurkenningar ⁽¹⁾

vegna gerðar ökutækis/íhlutar/aðskilinnar tæknieiningar ⁽¹⁾ með hliðsjón af tilskipun 2001/56/EB.

Gerðarviðurkenningarnúmer:

Ástæða fyrir rýmkun:

I. HLUTI

- 0.1. Tegund (viðskiptaheiti framleiðanda):
- 0.2. Gerð og almennt/almenn verslunarheiti:
- 0.3. Gerðarauðkenni ef það kemur fram á ökutækinu/íhlutanum/aðskildu tæknieiningunni ⁽¹⁾ ⁽²⁾:
- 0.4. Ökutækjaflokkur ⁽¹⁾ ⁽³⁾:
- 0.5. Nafn og heimilisfang framleiðanda:
- 0.6. Staðsetning og aðferð við að festa EB-gerðarviðurkenningarkerkið á þegar um er að ræða íhluti og aðskildar tæknieiningar:
- 0.7. Heimilisfang samsetningarverksmiðju eða -verksmiðja:

II. HLUTI

1. Frekari upplýsingar (þar sem við á): sjá viðbót
2. Tækniþjónusta sem annast prófanirnar:
3. Dagsetning prófunarskýrslu:
4. Númer prófunarskýrslu:
5. Athugasemdir (ef einhverjar eru) sjá viðbót
6. Staður:
7. Dagsetning:
8. Undirskrift:
9. Meðfylgjandi er skrá yfir innihald upplýsingasafnsins sem viðurkenningaryfirvöld varðveita en það má fá afhent sé þess óskað.

⁽¹⁾ Stríkið yfir það sem á ekki við.⁽²⁾ Ef í gerðarauðkenni eru rittákn sem varða ekki lýsingu á gerð ökutækis, íhlutar eða aðskilinnar tæknieiningar, sem þetta gerðarviðurkenningarvottorð nær til, skal setja spurningarkerki í stað rittáknanna (t.d. ABC??123??).⁽³⁾ Eins og skilgreint er í II. viðauka A við tilskipun 70/156/EEB.

Viðbót

**við EB-gerðarviðurkenningarvottorð nr. ... vegna gerðarviðurkenningar brennsluhitara með tilliti til
tílskipunar 2001/56/EB**

1. *Viðbótarupplýsingar:*
- 1.1 Lýsing á gerð brennsluhitara:
- o.s.frv.
5. Athugasemdir:

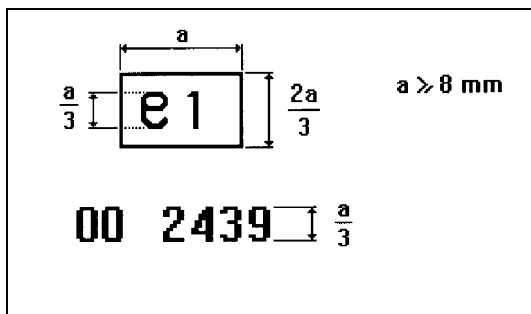
5. viðbætur

EB-GERÐARVIÐURKENNINGARMERKI ÍHLUTA

1. ALMENNT
- 1.1. EB-gerðarviðurkenningarmerki íhluta er samsett úr:
 - 1.1.1. réttthyrningi utan um lágstafinn „e“ og þar á eftir komi auðkennandi númer eða bókstafir aðildarríkisins sem veitti EB-gerðarviðurkenninguna fyrir íhluti:

1 fyrir Þýskaland	12 fyrir Austurríki
2 fyrir Frakkland	13 fyrir Lúxemborg
3 fyrir Ítalíu	17 fyrir Finnland
4 fyrir Holland	18 fyrir Danmörk
5 fyrir Svíþjóð	21 fyrir Portúgal
6 fyrir Belgíu	23 fyrir Grikkland
9 fyrir Spán	24 fyrir Írland
11 fyrir Breska konungsríkið	
 - 1.1.2. Nálægt réttthyrningnum er sett „grunnviðurkenningarnúmer“ sem er í 4. hluta gerðarviðurkenningarnúmersins er um getur í VII. viðauka við tilskipun 70/156/EBE og þar fyrir framan tölustafirnir tveir sem gefa til kynna raðnúmer síðustu meiri háttar tæknibreytingar á tilskipun 78/548/EBE þann dag sem EB-gerðarviðurkenning íhlutar var veitt. Í þessari tilskipun er raðnúmerið 00.
 - 1.2. EB-gerðarviðurkenningarmerki íhluta skal vera auðlæsilegt og óafmáanlegt.
2. SÝNISHORN AF EB-GERÐARVIÐURKENNINGARMERKI ÍHLUTA

2.1

EB-gerðarviðurkenningarmerki íhlutar hér að framan sýnir að brennsluhitarinn, sem um er að ræða, hefur verið viðurkenndur í Þýskalandi (e1) og fengið grunnviðurkenningarnúmerið 2349. Fyrstu tveir tölustafirnir (00) gefa til kynna að íhluturinn hafi verið viðurkenndur í samræmi við þessa tilskipun.

II. VIÐAUKI

GILDISSVIÐ, SKILGREININGAR OG KRÖFUR

1. GILDISSVIÐ

- 1.1. Þessi tilskipun gildir um öll ökutæki í flokkunum M, N og O sem búin eru hitakerfum.

2. SKILGREININGAR

Í þessari tilskipun er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

- 2.1. „hitakerfi“: hvers konar búnaður sem er hannaður til að hita upp ökutæki að innanverðu, þ.m.t. allt hleðslurými;
- 2.2. „brennsluhitari“: búnaður sem notar með beinum hætti fljótandi eða loftkennt eldsneyti en ekki frávarma hreyfilsins sem notaður er til að knýja ökutækið;
- 2.3. „gerð ökutækis með tilliti til hitakerfis“: ökutæki sem eru ekki innbyrðis ólík í grundvallaratriðum að því er varðar:
- vinnsluhátt/-hætti hitakerfisins,
 - gerð brennsluhitara ef einhver er;
- 2.4. „gerð hitakerfis“: hitakerfi sem eru ekki innbyrðis ólík í grundvallaratriðum að því er varðar:
- gerð eldsneytis (t.d. hvort það er vökvi eða loftkennt),
 - varmabera (t.d. loft eða vatn),
 - staðsetningu innan ökutækis (t.d. í farþegarými eða hleðslurými);
- 2.5. „frávarmahitakerfi“: hvers konar búnaður sem nýtir frávarma hreyfilsins, sem notaður er til þess að knýja ökutækið, til að hita innra rými ökutækisins en varmaberinn getur verið vatn, olía eða loft;
- 2.6. „innra rými“: sá hluti ökutækis að innanverðu sem er notaður til að hýsa ökumann, farþega og/eða farm;
- 2.7. „hitakerfi fyrir farþegarými“: hvers konar búnaður sem hannaður er til að hita upp farþegarými;
- 2.8. „hitakerfi fyrir hleðslurými“: hvers konar búnaður sem hannaður er til að hita upp hleðslurými;
- 2.9. „farþegarými“: sá hluti innra rýmis ökutækis sem hýsir ökumann og farþega ef einhverjir eru;
- 2.10. „loftkennt eldsneyti“: eldsneyti sem er loftkennt við venjulegt hitastig og þrýsting (288,2 K og 101,33 kPa), t.d. fljótandi jarðolíugas (LPG) og þjappað jarðgas (CNG);
- 2.11. „ofhitun“: ástand sem skapast þegar inntakið fyrir hitunarloft til brennsluhitarans stíflast algerlega.

3. KRÖFUR UM HITAKERFI

- 3.1. Farþegarými allra ökutækja í flokkum M og N skal búið hitakerfum.

- 3.2. Gerðar eru eftirfarandi almennar kröfur til hitakerfa:

- upphitaða loftið, sem leitt er inn í farþegarýmið, skal ekki vera mengaðra en loftið við loftinntak ökutækisins,
- ökumaður og farþegar komist ekki, meðan á akstri standur, í snertingu við þá hluta ökutækisins eða við upphitað loft sem geta valdið brunasárum,
- útblástur frá brennsluhiturum sé innan viðunandi marka.

Prófunaraðferðir til að sannreyna að þessum kröfum sé fullnægt, hverri um sig, eru settar fram í IV., V. og VI. viðauka.

- 3.2.1. Eftirfarandi tafla sýnir hvaða viðaukar gilda um hverja gerð hitakerfis innan hvers ökutækjaflokks:

Hitakerfi	Ökutækjaflokkur	IV. viðauki Loftgæði	V. viðauki Hitastig	VI. viðauki Útblástur	VIII. viðauki Öryggi fljótandi jarðolíugass
Frávarmi hreyfils — vatn	M				
	N				
	O				
Frávarmi hreyfils — loft Sjá aths. 1	M	1	1		
	N	1	1		
	O				
Frávarmi hreyfils — olía	M	1	1		
	N	1	1		
	O				
Hitari sem brennir loftkenndu eldsneyti Sjá aths. 2 og 3	M	1	1	1	1
	N	1	1	1	1
	O	1	1	1	1
Hitari sem brennir fljótandi eldsneyti Sjá aths. 3	M	1	1	1	
	N	1	1	1	
	O	1	1	1	

3.3. Í VII. viðauka er mælt fyrir um aðrar kröfur um brennsluhitara og uppsetningu þeirra.

Aths. 1: Ökutæki, sem standast kröfur III. viðauka, eru undanþegin þessum prófunarkröfum.

Aths. 2: Nýr VIII. viðauki „Öryggiskröfur fyrir brennsluhitara sem brenna fljótandi jarðolíugasi“ bætist við þessa tilskipun í samræmi við 5. gr.

Aths. 3: Litið er svo á að brennsluhitarar utan farþegarýmis, sem nota vatn sem varmabera, standist ákvæði IV. og V. viðauka.

III. VIÐAUKI

KRÖFUR UM FRÁVARMAHITAKERFI — LOFT

1. Kröfurnar, sem settar eru fram í lið 3.2. í II. viðauka, teljast uppfylltar að því er varðar hitakerfi með varmaskipti þar sem útblástursloft eða mengað loft er notað í ytri rás þess ef eftirtöldum skilyrðum er fullnægt:
 2. veggir ytri rásar varmaskiptisins skulu vera þéttir við allt að tveggja bara þrýsting;
 3. veggir ytri rásar varmaskiptisins skulu ekki hafa neina íhluti sem hægt er að losa;
 4. veggurinn í útblástursvarmaskiptinum, þar sem varmaskiptin eiga sér stað, verður að vera minnst 2 mm að þykkt ef hann er úr óblönduðu stáli;
 - 4.1. ef önnur efni eru notuð (þ.m.t. samsett eða húðuð efni) skal miða þykkt veggjarins við að varmaskiptirinn hafi sama endingartíma og um getur í 4. lið;
 - 4.2. ef veggur varmaskiptisins, þar sem varmaskiptin fara fram, er gljábrenndur skal veggurinn, sem er með slíkri gljáhúð, vera minnst 1 mm að þykkt og þessi gljáhúð verður að vera endingargóð og þétt og má ekki vera gropin;
 5. útblástursrörið skal hafa tæringarprófunarsvæði sem er minnst 30 mm að lengd; þetta svæði skal vera beint fyrir aftan varmaskiptinn, ekkert má vera yfir því og auðvelt skal vera að komast að því;
 - 5.1. veggurinn á þessu tæringarprófunarsvæði skal ekki vera þykkari en veggirnir í útblástursrörunum sem eru inni í varmaskiptinum og efni og eiginleikar yfirborðsins á þessum hluta skulu vera sambærileg við þessi rör;
 - 5.2. ef varmaskiptirinn myndar eina heild ásamt útblásturshljóðdeyfi ökutækisins skal líta á ytri vegg útblásturshljóðdeyfisins sem það svæði þar sem tæring geti átt sér stað og skal hann vera í samræmi við lið 5.1.;
 6. Kröfurnar, sem settar eru fram í lið 3.2. í II. viðauka, teljast uppfylltar hvað varðar frávarmahitakerfi þar sem kæli loft hreyfilsins er notað til upphitunar án þess að krafist sé varmaskiptis ef eftirtöldum skilyrðum er fullnægt:
 - kæli loftið, sem er notað til upphitunar, komist einungis í snertingu við yfirborð hreyfilsins þar sem engir hlutar eru sem unnt er að losa, og
 - tengingar milli veggja þessarar hringrásar kæli lofts og þeirra flata, sem notaðir eru við varmatilfærsluna, skulu vera loftþéttar og olíuþolnar.
- Þessar kröfur teljast vera uppfylltar ef, t.d.:
- 6.1. slíður utan um hvert kveikikerti beinir hugsanlegum gasleka frá hringrás hitunarlofts;
 - 6.2. tengið milli strokkloksins og útblástursgreinarinnar er utan hringrásar hitunarlofts;
 - 6.3. tvöföld lekavörn er milli strokkloksins og strokksins og mögulegur leki frá fyrsta tenginu er leiddur út fyrir hringrás hitunarlofts, eða
- lekavörnin milli strokkloksins og strokksins er ennþá örugg þegar rær strokkloksins eru hertar kaldar með 1/3 af því snúningsátaki sem framleiðandinn tilgreinir, eða
- svæðið þar sem strokklokið tengist strokknum er staðsett utan hringrásar hitunarlofts.

*IV. VIÐAUKI***PRÓFUNARADFERÐ VEGNA LOFTGÆÐA**

1. Þegar um er að ræða fullbúin ökutæki skal framkvæma eftirfarandi prófanir:
 - 1.1. Hafa skal hitarann í gangi í eina klukkustund við hámarksafköst, loftið skal vera kyrrt (vindhraði ≤ 2 m/s), allir gluggar lokaðir og þegar um brennsluhitara er að ræða skal vera slökkt á knúningsvélinni. Ef hins vegar slokknar sjálfkrafa á hitaranum eftir minna en klukkustund þegar hámarksafköst hafa verið valin má framkvæma mælingarnar áður en slokknar á hitaranum.
 - 1.2. Mæla skal hlutfall CO í andrúmsloftinu með því að taka sýni:
 - a) á stað utan ökutækisins sem er eins nálægt inntaki hitunarlofts og við verður komið, og
 - b) á stað innan í ökutækinu sem er í innan við 1 m fjarlægð frá úttaki upphitaða loftsins.
 - 1.3. Mæla skal í 10 mínútna lotum sem teljast dæmigerðar.
 - 1.4. Mæligildi frá staðnum, sem um getur í b-lið, skal vera minna en sem nemur 20 milljónarhlutum CO umfram mæligildið frá staðnum sem um getur í a-lið.
2. Þegar um er að ræða brennsluhitara sem íhluti skal framkvæma eftirfarandi prófun á eftir prófunum þeim sem um getur í V. og VI. viðauka og í lið 1.3 í VII. viðauka.
- 2.1. Framkvæma skal lekaprófun á ytri rás varmaskiptisins þannig að tryggt sé að mengað loft komist ekki í upphitaða loftið sem nota á til að hita upp farþegarymið.
- 2.2. Þessi krafa skal teljast uppfyllt ef leki úr varmaskipti er $\leq 30 \text{ dm}^3/\text{klst}$. Þegar mældur þrýstingur er 0,5 hPa.

*V. VIÐAUKI***PRÓFUNARADFERÐ VEGNA HITASTIGS**

1. Hafa skal hitarann í gangi í eina klukkustund við hámarksafköst, loftið skal vera kyrrt (vindhraði ≤ 2 m/s) og allir gluggar lokaðir. Ef hins vegar slokknar sjálfkrafa á hitaranum eftir minna en eina klukkustund þegar stillt hefur verið á hámarksafköst má framkvæma mælingarnar fyrir. Ef upphitaða loftið er tekið fyrir utan ökutækið skal prófunin gerð við umhverfishita sem ekki er lægri en 15 °C.
2. Yfirborðshiti allra hluta hitakerfisins, sem ætla má að komist í snertingu við ökumann ökutækisins í venjulegum akstri, skal mældur með snertihitamæli. Hitastig slíkra hluta má ekki verða hærra en 70 °C ef þeir eru úr óhúðuðum málmi en annars ekki hærra en 80 °C.
- 2.1. Hitastigið má ekki verða hærra en 110 °C þegar um er að ræða hluta hitakerfisins sem er (eða eru) fyrir aftan sæti ökumanns og þegar um ofhitnun er að ræða.
- 3.1. Þegar um er að ræða ökutæki í flokkunum M₁ og N má enginn hluti kerfisins, sem ætla má að komist í snertingu við sitjandi farþega meðan á venjulegum akstri stendur, að útstreymisristinni frátalinni, verða heitari en 110 °C.
- 3.2. Þegar um er að ræða ökutæki í flokkunum M₂ og M₃ má enginn hluti kerfisins, sem ætla má að komist í snertingu við farþega meðan á venjulegum akstri stendur, verða heitari en 70 °C ef hann er úr óhúðuðum málmi en annars ekki heitari en 80 °C.
4. Upphitaða loftið, sem leitt er inn í farþegarymið, skal ekki verða heitara en 150 °C, mælt í miðju úttakinu.

VI. VIÐAUKI

PRÓFUNARADFERÐ VEGNA ÚTBLÁSTURS

1. Hafa skal hitarann í gangi í eina klukkustund við hámarksafköst, loftið skal vera kyrrt (vindhraði ≤ 2 m/s) og umhverfshitastigið 20 ± 10 °C. Ef hins vegar slokknar sjálfkrafa á hitaranum eftir minna en eina klukkustund þegar hámarksafköst hafa verið valin má framkvæma mælingarnar áður en slokknar á hitaranum.
2. Gildi fyrir mengandi efni í þurrum og óþynntum útblæstrinum, mæld með viðeigandi mæli, mega ekki vera hærri en þau sem fram koma í eftirfarandi töflu:

Færibreyta	Hitarar sem brenna loftkenndu eldsneyti	Hitarar sem brenna fljótandi eldsneyti
CO	$\leq 0,1\%$ af rúmmáli	$\leq 0,1\%$ af rúmmáli.
NO _x	≤ 200 milljónarhlutar	≤ 200 milljónarhlutar
HC	≤ 100 milljónarhlutar	≤ 100 milljónarhlutar
Viðmiðunareiningin Bacharach (*)	≤ 1	≤ 4

(*) Notuð er viðmiðunareiningin „Bacharach“ ASTM D 2156.

3. Mælingin skal endurtekin við aðstæður sem svara til þess að ökutækið sé á 100 km hraða á klst. Við þessar aðstæður má mæligildi CO ekki vera umfram 0,2 % rúmmáls. Ekki þarf að endurtaka prófunina, þegar um er að ræða gerð ökutækis sem hitarinn hefur verið settur í, hafi hún verið framkvæmd á hitaranum sem íhlut.

VII. VIÐAUKI

KRÖFUR UM BRENNSLUHITARA OG UPPSETNINGU ÆIRRA

1. ALMENNAR KRÖFUR

- 1.1. Notkunar- og viðhaldsleiðbeiningar skulu fylgja hverjum hitara og uppsetningarleiðbeiningar skulu fylgja hiturum sem ætlaðir eru sölu á markaði fyrir varahluti.
- 1.2. Setja skal upp öryggisbúnað (annaðhvort sem hluta brennsluhitarans eða sem hluta ökutækisins) til þess að stjórna öllum brennsluhitum þegar neyðarástand skapast. Hann skal vera þannig hannaður að ef enginn logi kviknar við gangsetningu hitarans eða ef loginn slokknar meðan hitarinn er í gangi mega kveikítíminn og roftíminn ekki vera lengri en fjórar mínútur þegar um er að ræða hitara sem brenna fljótandi eða loftkenndu eldsneyti, ein mínúta ef logaefirlitsbúnaðurinn hefur rafvarmarofa eða 10 sekúndur ef hann er sjálfvirkur.
- 1.3. Brunahólf og varmaskiptir hitara, sem nota vatn sem varmabera, skulu þola þrýsting sem er tvisvar sinnum meiri en eðlilegur vinnsluþrýstingur eða tvö bör (mæld) eftir því hvor er meiri. Prófunarþrýstingur skal koma fram í upplýsingaskjalinu.
- 1.4. Á hitaranum skal vera miði frá framleiðanda þar sem fram komi nafn framleiðanda, tegundarnúmer og gerð ásamt nafnaköstum hans í kilóvöttum. Þar skal einnig koma fram gerð eldsneytis og, þar sem við á, vinnsluspenna og gasþrýstingur.
- 1.5. *Tafin stöðvun brunaloftsblásara*
 - 1.5.1. Ef brunaloftsblásari er fyrir hendi skal stöðvun hans vera tafir jafnvel þótt hann ofhitni eða eldsneyti hætti að berast til hans.
 - 1.5.2. Beita má öðrum aðferðum til að koma í veg fyrir tjón af völdum ákafs bruna og tæringar ef framleiðandi sýnir samþykkisýrivaldinu fram á að aðferðirnar hafi samsvarandi áhrif.
- 1.6. *Kröfur um rafbúnað*
 - 1.6.1. Allar tæknilegar kröfur, sem spennan hefur áhrif á, skulu vera innan spennusviðs sem víkur ekki meira en $\pm 16\%$ frá vinnsluspennu. Ef undirspennu- og/eða yfirspennuvörn er fyrir hendi skulu kröfurnar uppfylltar við málspennu og í nánd við lokunarpunktana.
- 1.7. *Viðvörðunarljós*
 - 1.7.1. Auðsýnilegt gaumljós innan sjónsviðs notanda skal gefa til kynna hvort kveikt eða slökkt sé á brennsluhitaranum.

2. KRÖFUR UM UPPSETNINGU BÚNAÐARINS Í ÖKUTÆKINU

2.1. *Gildissvið*

- 2.1.1. Með fyrirvara um lið 2.1.2 skulu brennsluhitarar settir upp í samræmi við kröfur í þessum viðauka.
- 2.1.2. Ökutæki í flokknum O, sem búin eru hiturum sem brenna fljótandi eldsneyti, teljast fullnægja kröfunum í þessari tilskipunum.

2.2. *Staðsetning hitara*

- 2.2.1. Hlifa verður yfirbyggingarhlutum og öllum öðrum íhlutum nærri hitaranum við of miklum hita og hugsanlegri óhreinun af völdum eldsneytis eða olíu.
- 2.2.2. Ekki má stafa brunahætta af brennsluhitara jafnvel þótt ofhitun eigi sér stað. Þessi krafa telst uppfyllt ef búnaðurinn er þannig uppsettur að tryggt sé að allir hlutar séu í hæfilegri fjarlægð og að loftræsting sé viðeigandi enda séu notuð eldtraust efni og hitahlífar.
- 2.2.3. Þegar um er að ræða ökutæki í flokkunum M₂ og M₃ má hitarinn ekki vera í farþegarýminu. Hins vegar má nota búnað sem einnig stenst skilyrðin í lið 2.2.2 ef hann er tryggilega lokaður af.
- 2.2.4. Merkimiðinn, sem um getur í lið 1.4, eða eftirrit af honum, skal vera þannig staðsettur að hann sé auðlæsilegur þegar hitarinn hefur verið settur í ökutækið.
- 2.2.5. Við staðsetningu hitarans ber að leitast við eins og frekast er kostur að draga úr hættu á meiðslum og eignatjóni einstaklinga.

2.3. *Eldsneytisskömmun*

- 2.3.1. Eldsneytisáfyllingarstúturinn má ekki vera í farþegaráminu og verður að vera með loki sem útilokar eldsneytisleka.
- 2.3.2. Á hiturum, sem brenna fljótandi eldsneyti sem kemur úr öðrum eldsneytisgeymi en eldsneyti ökutækisins, skal vera merkimiði þar sem greinilega kemur fram tegund eldsneytis og áfyllingarstaður.
- 2.3.3. Við áfyllingarstað skal festa tilkynningu þess efnis að slökkva skuli á hitaranum fyrir áfyllingu. Auk þess skulu vera viðeigandi leiðbeiningar í handbók framleiðanda.

2.4. *Útblásturskerfi*

- 2.4.1. Úttak útblástursrörs skal vera þannig staðsett að útblástur komist ekki inn í ökutækið gegnum lofttræstingarkerfið, gegnum inntak fyrir upphitað loft eða gegnum opnanlega glugga.

2.5. *Inntak fyrir brunaloft*

- 2.5.1. Loftið, sem á að fara í brunahólf hitarans, má ekki vera leitt úr farþegarármi ökutækisins.
- 2.5.2. Loftinntakið skal vera þannig staðsett og varið að ólíklegt sé að sorp eða farangur byrgi það.

2.6. *Inntak fyrir hitunarloft*

- 2.6.1. Hitunarloftið getur verið hvort heldur ferskt eða í hringrás og það verður að leiða það frá svæði þar sem loftið er hreint en ekki mengað útblástursreyk frá knúningsvélinni, brennsluhitaranum eða öðru í ökutækinu.
- 2.6.2. Nota skal net eða annað sem hentar til að verja loftinntakið.

2.7. *Úttak fyrir hitunarloft*

- 2.7.1. Staðsetja skal lagnir, sem leiða heitt loft um ökutækið, eða verja þær þannig að engin hætta sé á að meiðsl eða tjón hljótist af þótt komið sé við þær.
- 2.7.2. Loftúttakið skal þannig staðsett og varið að ólíklegt sé að sorp eða farangur byrgi það.

2.8. *Sjálfstýring hitakerfisins*

Þegar hreyfill ökutækisins stöðvast verður að slokka sjálfkrafa á hitakerfinu og eldsneytisstreymið að stöðvast innan fimm sekúndna. Sé handvirkur búnaður þegar kominn í gang má hitakerfið vera áfram í gangi.

VIII. VIÐAUKI

ÖRYGGISKRÖFUR FYRIR BRENNSLUHITARA SEM BRENNA FLJÓTANDI JARÐOLÍUGASI

(Sjá aths. 2 í lið 3.3 II. viðauka)

TILSKIPUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR 2001/92/EB

2003/EES/6/03

frá 30. október 2001

um aðlögun að tækniframförum á tilskipun ráðsins 92/22/EBE um öryggisrúður og efni í rúður vélknúinna ökutækja og eftirvagna þeirra og tilskipun ráðsins 70/156/EBE um gerðarviðurkenningu á vélknúnum ökutækjum og eftirvögnum þeirra(*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

Tilskipun 92/22/EBE er breytt sem hér segir:

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 70/156/EBE frá 6. febrúar 1970 um samræmingu laga aðildarríkjanna um gerðarviðurkenningu á vélknúnum ökutækjum og eftirvögnum þeirra⁽¹⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2000/40/EB⁽²⁾, einkum 2. mgr. 13. gr.,

1. Í stað 1. mgr. 1. gr. komi eftirfarandi:

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

„1. Aðildarríkin skulu veita EB-gerðarviðurkenningu fyrir allar öryggisrúður og efni í rúður vélknúinna ökutækja og eftirvagna þeirra sem uppfylla þær kröfur um smíði og prófun sem mælt er fyrir um í viðaukunum.“

1) Tilskipun ráðsins 92/22/EBE frá 31. mars 1992 um öryggisrúður og efni í rúður vélknúinna ökutækja og eftirvagna þeirra⁽³⁾, eins og henni var síðast breytt með lögum um aðild Austurríkis, Finnlands og Svíþjóðar er ein sértilskipananna sem fjalla um EB-gerðarviðurkenningaraðferðina sem var tekin upp með tilskipun 70/156/EBE. Af því leiðir að ákvæðin, sem mælt er fyrir um í tilskipun 70/156/EBE og varða kerfi, íhluti og aðskildar tæknieiningar í ökutækjum, gilda um tilskipun 92/22/EBE.

2. Eftirfarandi komi í stað fyrstu málsgreinar 2. gr.:

„Framleiðandinn eða viðurkenndur fulltrúi hans sækir um EB-gerðarviðurkenningu íhluta til aðildarríkis. Aðildarríkin skulu gefa út til framleiðanda eða viðurkennds fulltrúa hans EB-gerðarviðurkenningamerki íhluta sem samrýmist fyrirmyndinni í II. viðauka A fyrir hverja gerð öryggisrúðna og fyrir hvert efni í rúður vélknúinna ökutækja og eftirvagna þeirra sem þau viðurkenna skv. 1. gr.“

2) Í því skyni að staðla viðurkenningar bandalagsins er nauðsynlegt að innleiða upplýsingaskjalið, sem kveðið er á um í tilskipun 70/156/EBE, og að breyta viðurkenningarvottorðinu sem byggist á VI. viðauka hennar.

3. Við 4. gr. bætist eftirfarandi önnur málsgrein:

„Lögbær yfirvöld aðildarríkjanna skulu tilkynna lögbærum yfirvöldum annarra aðildarríkja, samkvæmt þeirri málsmæðferð sem er tilgreind í 6. mgr. 4. gr. tilskipunar 70/156/EBE, um sérhverja gerðarviðurkenningu íhluta sem þau hafa veitt, synjað um eða afturkallað samkvæmt þessari tilskipun.“

3) Enn fremur ber að einfalda gerðarviðurkenningar-aðferðir til þess að unnt sé að velja milli tiltekinnar sértilskipana og samsvarandi reglugerða efnahagsnefndar Sameinuðu þjóðanna fyrir Evrópu eins og kveðið er á um í 2. mgr. 9. gr. tilskipunar 70/156/EBE. Fyrsta skrefið er að láta tæknilegar kröfur reglugerðar efnahagsnefndar Sameinuðu þjóðanna fyrir Evrópu nr. 43 koma í stað tæknilegra krafna tilskipunar 92/22/EBE.

4. Í stað 8. gr. komi eftirfarandi:

„8. gr.

Í þessari tilskipun er með „ökutæki“ átt við vélknúð ökutæki ásamt eftirvögnum, sem er ætlað til aksturs á vegum, með eða án yfirbyggingar, á fjórum eða fleiri hjólum og sem er hannað fyrir hámarkshraða yfir 25 km á klst., að undanskildum ökutækjum sem fara eftir teinum, landbúnaðardráttarvélum og öllum hreyfanlegum vélbúnaði.“

4) Því ber að breyta tilskipunum 92/22/EBE og 70/156/EBE til samræmis við þetta.

5. Eftirfarandi breytingar eru gerðar á viðaukunum:

a) viðaukinn við þessa tilskipun komi í stað skrár yfir viðauka og I. og II. viðauka;

b) viðbæturinn við III. viðauka falli brott.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 291, 8.11.2001, bls. 24, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 48/2002 frá 31. maí 2002 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 44, 5.9.2002, bls. 1.

(¹) Stjtið. EB L 42, 23.2.1970, bls. 1.

(²) Stjtið. EB L 203, 10.8.2000, bls. 9.

(³) Stjtið. EB L 129, 14.5.1992, bls. 11.

2. gr.

1. Frá og með 1. júlí 2002 er aðildarríkjum óheimilt, af ástæðum er varða öryggisrúður eða efni í rúður vélknúinna ökutækja og eftirvagna þeirra:

- að synja um EB-gerðarviðurkenningu eða innlenda viðurkenningu fyrir gerð ökutækis eða gerðarviðurkenningu íhluta fyrir öryggisrúður eða efni í rúður vélknúinna ökutækja og eftirvagna þeirra, eða
- að synja um skráningu eða banna að ökutæki verði seld eða tekin í notkun eða banna að öryggisrúður eða efni í rúður vélknúinna ökutækja og eftirvagna þeirra verði seld eða tekin í notkun,

ef öryggisrúðurnar eða efnið í rúður vélknúinna ökutækja og eftirvagna þeirra eru í samræmi við kröfur í tilskipun 92/22/EBE eins og henni er breytt með þessari tilskipun.

2. Frá og með 1. október 2002:

- skulu aðildarríkin hætta að gefa út EB-gerðarviðurkenningu, og
- er aðildarríkjunum heimilt að synja um innlenda gerðarviðurkenningu,

fyrir gerð ökutækis af ástæðum er varða gerð öryggisrúðna eða efna í rúður vélknúinna ökutækja og eftirvagna þeirra ef kröfum tilskipunar 92/22/EBE, eins og henni er breytt með þessari tilskipun, er ekki fullnægt.

3. Frá og með 1. júlí 2003 gilda þær kröfur í tilskipun 92/22/EBE, eins og henni er breytt með þessari tilskipun, sem varða öryggisrúður sem íhluti, að því er varðar 2. mgr. 7. gr. tilskipunar 70/156/EBE.

4. Þrátt fyrir 3. mgr. er aðildarríkjunum áfram heimilt, að því er varðar varahluti, að veita EB-gerðarviðurkenningu fyrir öryggisrúður og efni í rúður vélknúinna ökutækja og eftirvagna þeirra og heimila að þau verði seld og tekin í notkun ef þau uppfylla ákvæði þeirrar útgáfu tilskipunar 92/22/EBE sem er í gildi fyrir gildistöku þessarar tilskipunar, að því tilskildu að slíkar öryggisrúður og efni í rúður vélknúinna ökutækja og eftirvagna þeirra

- séu ætluð fyrir ökutæki sem þegar eru í notkun, og
- fullnægi kröfum í þeirri tilskipun sem var í gildi þegar ökutækin voru skráð í fyrsta sinn.

3. gr.

Eftirfarandi liður 9.5.1.5 bætist við í I. viðauka við tilskipun 70/156/EBE:

„9.5.1.5. Fylgihlutir framrúðu og staðsetning þeirra og stutt lýsing á þeim rafmagns- eða rafeinda-íhlutum sem um er að ræða.“

4. gr.

1. Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórn-sýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 30. júní 2002. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

Í þeim ráðstöfunum, sem aðildarríkin samþykkja, skal vera tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þær eru birtar opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

2. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni helstu ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi nær til.

5. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

6. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 30. október 2001.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Erkki LIIKANEN

framkvæmdastjóri.

*VIÐAUKI***„SKRÁ YFIR VIÐAUKA**

- I. VIÐAUKI: Stjórnsýsluákvæði um EB-gerðarviðurkenningu
1. viðbætur: Upplýsingaskjal um gerð öryggisrúðu
 2. viðbætur: EB-gerðarviðurkenningarvottorð fyrir gerð öryggisrúðu
 3. viðbætur: Upplýsingaskjal um gerð ökutækis
 4. viðbætur: EB-gerðarviðurkenningarvottorð fyrir gerð ökutækis
- II. VIÐAUKI: Gildissvið og skilgreiningar
- II. VIÐAUKI A: EB-gerðarviðurkenningarmerki íhluta
1. viðbætur: Sýnishorn af EB-gerðarviðurkenningarmerki íhluta
- II. VIÐAUKI B: Almennar og einstakar forskriftir, prófanir og tæknikröfur
- III. VIÐAUKI: Ökutæki: Kröfur um uppsetningu framrúðna og annarra rúðna í ökutæki

*I. VIÐAUKI***Stjórnsýsluákvæði um EB-gerðarviðurkenningu**

1. UMSÓKN UM EB-GERÐARVIÐURKENNINGU Á GERÐ ÍHLUTA
 - 1.1. Framleiðandi öryggisrúðna skal leggja fram allar umsóknir um gerðarviðurkenningu fyrir rúður skv. 4. mgr. 3. gr. tilskipunar 70/156/EBE.
 - 1.2. Fyrirmynd að upplýsingaskjalinu er að finna í 1. viðbæti við þennan viðauka.
 - 1.3. Láta ber tækniþjónustunni, sem annast prófanir vegna gerðarviðurkenningar, eftirfarandi í té:
 - 1.3.1. nægilega marga prófunarhluta eða sýnishorn af fullunnum rúðum undirtegundanna sem um ræðir og er fjöldinn ákveðinn, ef þörf krefur, í samráði við tækniþjónustuna sem sér um prófunina.
2. UMSÓKN UM EB-GERÐARVIÐURKENNINGU Á GERÐ ÖKUTÆKIS
 - 2.1. Framleiðandi öryggisrúðna skal leggja fram allar umsóknir, skv. 4. mgr. 3. gr. tilskipunar 70/156/EBE, um gerðarviðurkenningu fyrir ökutæki að því er varðar öryggisrúður.
 - 2.2. Fyrirmynd að upplýsingaskjalinu er að finna í 3. viðbæti við þennan viðauka.
 - 2.3. Láta ber tækniþjónustunni, sem annast prófanir vegna gerðarviðurkenningar, eftirfarandi í té:
 - 2.3.1. dæmigert ökutæki fyrir gerðina sem á að viðurkenna en ökutækið skal ákveðið, ef þörf krefur, í samráði við tækniþjónustuna sem annast prófanirnar.
3. VEITING EB-GERÐARVIÐURKENNINGAR Á GERÐ ÖRYGGISRÚÐU EÐA ÖKUTÆKIS
 - 3.1. EB-gerðarviðurkenning skal veitt skv. 3. mgr. 4. gr. og, ef við á, 4. mgr. 4. gr. tilskipunar 70/156/EBE hafi viðeigandi kröfum verið fullnægt.
 - 3.2. Fyrirmyndin að EB-gerðarviðurkenningarvottorði, ásamt viðbótum við hana, er að finna í:
 - 2. viðbæti við þennan viðauka að því er varðar beitingu á lið 1.1,
 - 4. viðbæti við þennan viðauka að því er varðar beitingu á lið 2.1.
 - 3.3. Allar viðurkenndar gerðir öryggisrúðu eða vélknúins ökutækis skulu fá viðurkenningarnúmer í samræmi við ákvæði VII. viðauka við tilskipun 70/156/EBE. Aðildarríki er óheimilt að úthluta annarri gerð rúðu ökutækis sama númeri.
4. BREYTINGAR Á GERÐ OG Á VIÐURKENNINGU
 - 4.1. Ákvæði 5. gr. tilskipunar 70/156/EBE gilda þegar gerðar eru breytingar á gerð sem er viðurkennd samkvæmt þessari tilskipun.
5. SAMRÆMI FRAMLEIÐSLU
 - 5.1. Gera ber ráðstafanir til að tryggja samræmi framleiðslu í samræmi við ákvæði 10. gr. tilskipunar 70/156/EBE.

1. viðbætur

Upplýsingaskjal nr. ... um EB-gerðarviðurkenningu fyrir öryggisrúður

(tilskipun 92/22/EBE eins og henni var breytt með tilskipun 2001/92/EB)

Eftirfarandi upplýsingar skal eftir atvikum gefa í þrítí og með efnisyfirliti. Teikningar, ef einhverjar eru, skulu vera í hæfilegum hlutföllum og nægilega nákvæmar, í stærðinni A4 eða brotnar saman í þá stærð. Ljósmyndir, ef einhverjar eru, skulu einnig vera nægilega nákvæmar.

0. ALMENNT
 - 0.1. Vörumerki framleiðanda (skrásett):
 - 0.2. Gerð:
 - 0.2.1. Verslunarheiti (ef við á):
 - 0.3. Gerðarauðkenni ef slíkt er á rúðunni ⁽¹⁾:
 - 0.4. Ökutækjaflokkur ⁽²⁾:
 - 0.5. Nafn og heimilisfang framleiðanda:
 - 0.7. Staðsetning og aðferð við að festa EB-gerðarviðurkenningarmerkið á:
 - 0.8. Heimilisfang eða heimilisföng framleiðslustöðva(r):
1. FRAMRÚÐUR OG AÐRAR RÚÐUR

Nægilega nákvæm(ar) teikning(ar) til þess að unnt sé að átta sig á gerð búnaðarins er sýni:

 - 1.1. *Rúður úr hertu gleri að frátöldum framrúðum*
 - 1.1.1. hámarksflatarmál:
 - 1.1.2. minnsta horn milli tveggja aðliggjandi hliða rúðunnar:
 - 1.1.3. hámarksbogahæð ef við á:
 - 1.2. *Þegar um framrúður er að ræða:* teikningu, annaðhvort í mælikvarðanum 1:1 eða, þar sem við á, í mælikvarðanum 1:10 fyrir ökutæki í öllum öðrum flokkum en M1 eða nákvæma teikningu er sýni:
 - 1.2.1. stöðu framrúðunnar miðað við R-punktinn á ökumannssætinu, ef við á:
 - 1.2.2. hallahorn framrúðunnar:
 - 1.2.3. hallahorn sætisbaksins ef við á:
 - 1.2.4. stöðu og stærð svæðisins þar sem ljósfræðilegir eiginleikar eru kannaðir ⁽³⁾:
 - 1.2.5. mótaðan flöt framrúðunnar:
 - 1.2.6. hámarksbogahæð framrúðunnar:
 - 1.2.7. krappageisla framrúðunnar:
 - 1.2.8. skrá yfir undirtegundir ökutækja sem sótt er um gerðarviðurkenningu íhluta fyrir, ásamt nafni ökutækjaframleiðenda og gerð ökutækis:

⁽¹⁾ Ef í gerðarauðkenni eru rittákn sem varða ekki lýsingu á gerð ökutækis, íhluta eða aðskilinnar tæknieiningar sem þetta upplýsingaskjal nær til skal setja spurningarmerki í stað rittáknanna (t.d. ABC??123??).

⁽²⁾ Í skilningi II. viðauka A við tilskipun 70/156/EBE.

⁽³⁾ Á sumum „ávölum“ (wraparound) framrúðum, sem ná út á hliðarnar, kunna að vera gervipaksúlur en þær skal sýna með sáldprentun.

1.3. *Tvöfaldar rúður*

1.3.1. gerð hvernar rúðu:

1.3.2. gerð bindingar (lífræn, gler við gler eða gler við mál):

1.3.3. nafnbreidd bilsins milli rúðanna:

1.4. *Efni*

1.4.1. Eiginleikar efnisins/efnanna:

1.4.2. Litur millilags eða millilaga:

1.4.3. Litur plasthúðar:

1.4.4. Litur glersins:

1.4.5. Innlagðir leiðarar:

1.4.6. Sólvarnarfilma:

1.4.7. Efnaheiti plastefnisins:

1.4.8. Litur plastefnisins:

1.4.9. Framleiðsluferli (plastefnis):

2. viðbætur

EB-gerðarviðurkenningarvottorð

FYRIRMYND

(hámarksstærð: A4 (210 x 297mm))

EB-GERÐARVIÐURKENNINGARVOTTORÐ

Stimpill
yfirvalds

Tilkynning varðandi:

- gerðarviðurkenningu ⁽¹⁾
- rýmkun gerðarviðurkenningar ⁽¹⁾
- synjun gerðarviðurkenningar ⁽¹⁾
- afturköllun gerðarviðurkenningar ⁽¹⁾

á gerð ökutækis/íhlutar/aðskilinnar tæknieiningar ⁽¹⁾ með hliðsjón af tilskipun 92/22/EBE eins og henni var breytt með tilskipun 2001/92/EB.

Gerðarviðurkenningarnúmer:

Ástæða fyrir rýmkun:

I. HLUTI

0.1. Vörumerki framleiðanda (skrasett):

0.2. Gerð:

0.3. Gerðarauðkenni ef það kemur fram á ökutækinu/íhlutnum/aðskildu tæknieiningunni ⁽¹⁾:0.4. Ökutækjaflokkur ⁽²⁾:

0.5. Nafn og heimilisfang framleiðanda:

0.7. Staðsetning og aðferð við að festa EB-gerðarviðurkenningarmerkið á ef um er að ræða íhluti og aðskildar tæknieiningar:

0.8. Heimilisfang eða heimilisföng framleiðslustöðva(r):

II. HLUTI

1. Frekari upplýsingar: sjá viðbót
2. Tæknideildin sem annast prófanirnar:
3. Dagsetning prófunarskýrslu:
4. Númer prófunarskýrslu:
5. Athugasemdir (þar sem við á): sjá viðbót
6. Staður:
7. Dagsetning:
8. Undirskrift:
9. Meðfylgjandi er skrá yfir innihald upplýsingasafnsins sem lagt er fyrir lögbær yfirvöld en það má fá afhent sé þess óskað.

⁽¹⁾ Stríkið yfir það sem á ekki við.

⁽²⁾ Í skilningi II. viðauka A við tilskipun 70/156/EBE.

1. viðbót við EB-gerðarviðurkenningarvottorð nr. ...

vegna EB-gerðarviðurkenningar á gerð framrúðu samkvæmt tilskipun 92/22/EBE eins og henni var breytt með tilskipun 2001/92/EB

FRAMRÚÐUR ÚR LAGSKIPTU GLERI**(venjulegu, meðhöndluðu eða plasthúðuðu)****1. Frekari upplýsingar***1.1. Grundvallareiginleikar*

- Nafnþykkt framrúðu:
- Fjöldi glerlaga:
- Fjöldi millilaga:
- Nafnþykkt millilags eða millilaga:
- Eðli og gerð millilags eða millilaga:
- Eðli og gerð plasthúðunar:
- Sérstök meðferð glers (JÁ/NEI):

1.2. Fylgjeiginleikar

- Eðli efnisins (spegilgler, flotgler, rúðugler):
- Litur glersins (ólitað/litað):
- Litur millilags (í heild/að hluta):
- Litur plasthúðar:
- Innlagðir leiðarar (JÁ/NEI):
- Innlögð sólvarnarfilma (JÁ/NEI):
- Litur húðar:

5. Athugasemdir

.....
.....
.....

5.1. Hjálögð skjöl: skrá yfir framrúður (sjá 7. viðbót).

2. viðbót við EB-gerðarviðurkenningarvottorð nr. ...

vegna EB-gerðarviðurkenningar á gerð framrúðu samkvæmt tilskipun 92/22/EBE eins og henni var breytt með tilskipun 2001/92/EB

FRAMRÚÐUR ÚR LAGSKIPTU GLERI (GLER - PLAST)**1. Frekari upplýsingar**1.1. *Grundvallareiginleikar*

- Flokkur lögunar:
- Nafnþykkt framrúðu:
- Nafnþykkt glersins:
- Nafnþykkt plastfilmu eða plastfilmna sem virka sem millilag eða millilög:
- Fjöldi plastfilmna:
- Eðli og gerð plastfilmna sem virka sem millilag eða millilög:
- Eðli og gerð ytri plastfilmu:
- Sérstök meðferð glers (JÁ/NEI):

1.2. *Fylgjeiginleikar*

- Eðli efnisins (spegilgler, flotgler, rúðugler):
- Litur plastfilmu eða plastfilmna (í heild/að hluta):
- Litur glersins:
- Innlagðir leiðarar (JÁ/NEI):
- Innlögð sólvarnarfilma (JÁ/NEI):

5. Athugasemdir

.....
.....
.....

5.1. *Hjálögð skjöl*: skrá yfir framrúður (sjá 7. viðbót).

3. viðbót við EB-gerðarviðurkenningarvottorð nr. ...

vegna EB-gerðarviðurkenningar á gerð framrúðu samkvæmt tilskipun 92/22/EBE eins og henni var breytt með tilskipun 2001/92/EB

RÚÐUR ÚR EINSLEITU, HERTU GLERI

1. Frekari upplýsingar

1.1. Grundvallareiginleikar

- Flokkur lögunar:
- Eðli herslu:
- Þykktarflokkur:
- Eðli og gerð plasthúðunar:

1.2. Fylgjeiginleikar

- Eðli efnisins (spegilgler, flotgler, rúðugler):
- Litur glersins:
- Litur plasthúðar:
- Innlagðir leiðarar (JÁ/NEI):
- Innlögð sólvarnarfilma (JÁ/NEI):

1.3. Viðurkenndar viðmiðanir

- Stærsti flötur (slétt gler):
- Minnsta horn:
- Stærsti mótaður flötur (sveigt gler):
- Mesta bogahæð:

5. Athugasemdir

.....

.....

.....

4. viðbót við EB-gerðarviðurkenningarvottorð nr. ...

vegna EB-gerðarviðurkenningar á gerð framrúðu samkvæmt tilskipun 92/22/EBE eins og henni var breytt með tilskipun 2001/92/EB

RÚÐUR ÚR LAGSKIPTU GLERI, AÐRAR EN FRAMRÚÐUR

1. Frekari upplýsingar

1.1. Grundvallareiginleikar

- Þykktarflokkur:
- Fjöldi glerlaga:
- Fjöldi millilaga:
- Nafnþykkt millilags eða millilaga:
- Eðli og gerð millilags eða millilaga:
- Þykkt plasthúðar:
- Eðli og gerð plasthúðar:
- Sérstök meðferð glers (JÁ/NEI):

1.2. Fylgjeiginleikar

- Eðli efnisins (speilgler, flotgler, rúðugler):
- Litur millilags (í heild/að hluta):
- Litur glersins:
- Litur plasthúðar:
- Innlagðir leiðarar (JÁ/NEI):
- Innlögð sólvarnarfilma (JÁ/NEI):

5. Athugasemdir

.....
.....
.....

5. viðbót við EB-gerðarviðurkenningarvottorð nr. ...

vegna EB-gerðarviðurkenningar á gerð framrúðu samkvæmt tilskipun 92/22/EBE eins og henni var breytt með tilskipun 2001/92/EB

RÚÐUR ÚR LAGSKIPTU GLERI (GLER - PLAST), ADRAR EN FRAMRÚÐUR**1. Frekari upplýsingar**1.1. *Grundvallareiginleikar*

- Þykktarflokkur rúðunnar:
- Nafnþykkt glerihlutarins:
- Sérstök meðferð glersins (JÁ/NEI):
- Fjöldi plastfilmna:
- Nafnþykkt plastfilmu eða plastfilmna sem virka sem millilag eða millilög:
- Eðli og gerð plastfilmna sem virka sem millilag eða millilög:
- Eðli og gerð ytri plastfilmu:

1.2. *Fylgjeiginleikar*

- Eðli efnisins (spegilgler, flotgler, rúðugler):
- Litur glersins (ólitað/litað):
- Litur plastfilmu eða plastfilmna (í heild/að hluta):
- Innlagðir leiðarar (JÁ/NEI):
- Innlögð sólvarnarfilma (JÁ/NEI):

5. Athugasemdir

.....
.....
.....

6. viðbót við EB-gerðarviðurkenningarvottorð nr. ...

vegna EB-gerðarviðurkenningar á gerð framrúðu samkvæmt tilskipun 92/22/EBE eins og henni var breytt með tilskipun 2001/92/EB

TVÖFALDAR RÚÐUR

1. Frekari upplýsingar

1.1. Grundvallareiginleikar

- Samsetning tvöfaldrar rúðna (samhverf/ósamhverf):
- Nafnþykkt millibilsins:
- Samsetningaraðferð:
- Gerð hvernar rúðu:

1.2. Hjálögð skjöl

- Eitt eyðublað fyrir báðar rúður í samhverfri, tvöfaldri rúðu í samræmi við viðaukann sem gildir um prófun og gerðarviðurkenningu þessara rúðna.
- Eitt eyðublað fyrir hvora rúðu í ósamhverfri, tvöfaldri rúðu í samræmi við viðaukann sem gildir um prófun og gerðarviðurkenningu þessara rúðna.

5. Athugasemdir

.....
.....
.....

7. viðbót við EB-gerðarviðurkenningarvottorð nr. ...

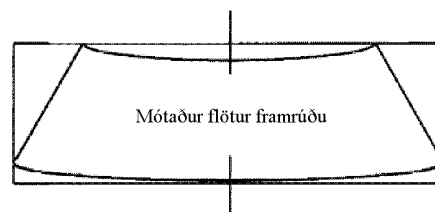
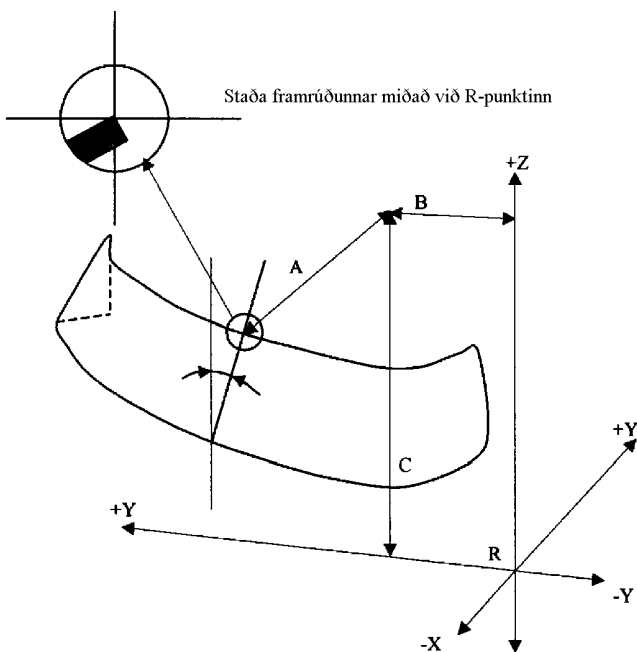
vegna EB-gerðarviðurkenningar á gerð framrúðu samkvæmt tilskipun 92/22/EBE eins og henni var breytt með tilskipun 2001/92/EB

INNIHALD SKRÁR FYRIR FRAMRÚÐUR

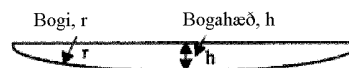
Fyrir hverja framrúðu, sem þessi gerðarviðurkenning íhluta tekur til, skulu að minnsta kosti eftirfarandi upplýsingar koma fram:

- framleiðandi ökutækisins:
- gerð ökutækisins:
- ökutækjaflokkur:
- mótaður flötur (F):
- bogahæð (h):
- bogi (krappi) (r):
- ísetningarmódel (α):
- halli sætisbaks (β):
- hnit R-punktsins (A, B, C) miðað við miðpunkt efri brúnar framrúðunnar:

Lýsing á framrúðufæribreytunni F

Lýsing á framrúðufæribreytunum r og h

8. viðbót við EB-gerðarviðurkenningarvottorð nr. ...

vegna EB-gerðarviðurkenningar á gerð rúðu úr harðplasti samkvæmt tilskipun 92/22/EBE eins og henni var breytt með tilskipun 2001/92/EB

RÚÐUR ÚR HARÐPLASTI, ADRAR EN FRAMRÚÐUR**1. Frekari upplýsingar**1.1. *Grundvallareiginleikar*

- Nafnþykkt ⁽¹⁾:
- Löggun og mál:
- Flokkurinn sem framleiðandi hefur skipað efninu í:
- Efnnaheiti plastefnisins:
- Framleiðsluferli:
- Litur:
- Eðli yfirborðshúðarinnar:

1.2. *Fylgjeiginleikar*

Innlagðir leiðarar (JÁ/NEI):

5. Athugasemdir

.....
.....
.....

⁽¹⁾ Vikmörkin eru 10% fyrir rúður úr pressuðu plasti en að því er önnur efni varðar eru vikmörkin (í mm) $\pm (0,4 \text{ mm} + 0,1 \text{ e})$ þar sem e er jafnt og nafnþykktin í mm.

9. viðbót við EB-gerðarviðurkenningarvottorð nr. ...

vegna EB-gerðarviðurkenningar á gerð rúðu úr sveigjanlegu plasti samkvæmt tilskipun 92/22/EBE eins og henni var breytt með tilskipun 2001/92/EB

RÚÐUR ÚR SVEIGJANLEGU PLASTI, AÐRAR EN FRAMRÚÐUR

1. Frekari upplýsingar

1.1. Grundvallareiginleikar

- Nafnþykkt ⁽¹⁾:
- Flokkurinn sem framleiðandi hefur skipað efninu í:
- Efnaheiti plastefnisins:
- Framleiðsluferli:
- Litur:
- Eðli yfirborðshúðarinnar:

1.2. Fylgjeiginleikar

Engir fylgjeiginleikar.

5. Athugasemdir

.....
.....
.....

⁽¹⁾ Vikmörkin eru (i mm) $\pm (0,1 \text{ mm} + 0,1 \text{ e})$ þar sem e er jafnt og nafnþykktin í mm.

10. viðbót við EB-gerðarviðurkenningarvottorð nr. ...

vegna EB-gerðarviðurkenningar á gerð rúðu úr harðplasti samkvæmt tilskipun 92/22/EBE eins og henni var breytt með tilskipun 2001/92/EB

TVÖFALDAR RÚÐUR ÚR HARÐPLASTI**1. Frekari upplýsingar****1.1. Grundvallareiginleikar**

Nafnþykkt hvernar rúðu:

Nafnþykkt millibilsins:

Flokkurinn sem efnið í hverja rúðu hefur verið skipað í af hálfu framleiðandans:

Efnaheiti plastefnisins sem nota á í hverja rúðu:

Framleiðsluferli:

Litur:

Eðli yfirborðshúðarinnar:

1.2. Fylgigleiginleikar

Engir fylgigleiginleikar.

5. Athugasemdir

.....
.....
.....

3. viðbætur

Upplýsingaskjal nr. ...

um EB-gerðarviðurkenningu á gerð ökutækis samkvæmt tilskipun 92/22/EBE eins og henni var breytt með tilskipun 2001/92/EB, í samræmi við II. viðauka tilskipunar 70/156/EBE

Eftirfarandi upplýsingar skal eftir atvikum gefa í þríriti og með efnisyfirliti. Teikningar, ef einhverjar eru, skulu vera í hæfilegum hlutföllum og nægilega nákvæmar, í stærðinni A4 eða brotnar saman í þá stærð. Ljósmyndir, ef einhverjar eru, skulu einnig vera nægilega nákvæmar.

Ef kerfi, íhlutir eða aðskildar tæknieiningar eru búnar rafeindastýringu skal framleiðandi þessara rafeindatækja láta fylgja upplýsingar um hvernig hún vinnur.

0. ALMENNT
- 0.1. Vörumerki framleiðanda (skrasett):
- 0.2. Gerð:
- 0.3. Gerðarauðkenni, ef það kemur fram á ökutækinu/íhlutnum/aðskildu tæknieiningunni ⁽¹⁾ ⁽²⁾:
- 0.4. Ökutækjaflokkur ⁽³⁾:
- 0.5. Nafn og heimilisfang framleiðanda:
- 0.7. Staðsetning og aðferð við að festa EB-gerðarviðurkenningarmerkið á ef um er að ræða íhluti og aðskildar tæknieiningar:
- 0.8. Heimilisfang eða heimilisföng framleiðslustöðva(r):
1. FRAMRÚÐUR OG AÐRAR RÚÐUR
- Nægilega nákvæmar ljósmyndir og/eða teikningar af dæmigerðu ökutæki:
9. YFIRBYGGING
- 9.1. Gerð yfirbyggingar:
- 9.5. Framrúður og aðrar rúður
- 9.5.1. Framrúður
- 9.5.1.1. Efni sem notað er:
- 9.5.1.2. Samsetningaraðferð:
- 9.5.1.3. Hallahorn:
- 9.5.1.4. Gerðarviðurkenningarnúmer:
- 9.5.1.5. Fylgihlutir framrúðu og staðsetning þeirra og gagnorð lýsing á rafmagns-/rafeindaihlutum:
- 9.5.2. Aðrar rúður
- 9.5.2.1. Efni sem notað er:
- 9.5.2.2. Gerðarviðurkenningarnúmer:
- 9.5.2.3. Stutt lýsing á rafmagns-/rafeindaihlutum í gluggaopnunarbúnaði:

⁽¹⁾ Stríkið yfir það sem á ekki við.

⁽²⁾ Ef í gerðarauðkenni eru rittákn sem varða ekki lýsingu á gerð ökutækis, íhluta eða aðskilinna tæknieininga sem þetta upplýsingaskjal nær til skal setja spurningarmerki í stað rittáknanna (t.d. ABC??123??).

⁽³⁾ Í skilningi II. viðauka A við tilskipun 70/156/EBE.

9.5.3. Rúða í þaklúgu

9.5.3.1. Efni sem notað er:

9.5.3.2. Gerðarviðurkenningarnúmer:

9.5.4. Aðrar rúður

9.5.4.1. Efni sem er notað:

9.5.4.2. Gerðarviðurkenningarnúmer:

4. viðbætur

FYRIRMYND

(hámarksstærð: A4 (210 x 297mm))

EB-GERÐARVIÐURKENNINGARVOTTORÐ

Stimpill
yfirvalds

Tilkynning varðandi:

- gerðarviðurkenningu ⁽¹⁾
- rýmkun gerðarviðurkenningar ⁽¹⁾
- synjun gerðarviðurkenningar ⁽¹⁾
- afturköllun gerðarviðurkenningar ⁽¹⁾

á gerð ökutækis/íhlutar/aðskilinnar tæknieiningar ⁽¹⁾ samkvæmt tilskipun 92/22/EBE eins og henni var breytt með tilskipun 2001/92/EB.

Gerðarviðurkenningarnúmer:

Ástæða fyrir rýmkun:

I. HLUTI

0.1. Tegund (vörunerki framleiðanda):

0.2. Gerð:

0.3. Gerðarauðkenni, ef það kemur fram á ökutækinu/íhlutnum/aðskildu tæknieiningunni ⁽¹⁾:

0.3.1. Staðsetning auðkennisins:

0.4. Flokkur ⁽²⁾:

0.5. Nafn og heimilisfang framleiðanda:

0.7. Staðsetning og aðferð við að festa EB-gerðarviðurkenningarmerkið á, ef um er að ræða íhluti og aðskildar tæknieiningar:

0.8. Heimilisfang samsetningarverksmiðju eða -verksmiðja:

II. HLUTI

1. Athugasemdir (þar sem við á): sjá viðbót

2. Tæknideildin sem annast prófanirnar:

3. Dagsetning prófunarskýrslu:

4. Númer prófunarskýrslu:

5. Athugasemdir (þar sem við á): sjá viðbót

6. Staður:

7. Dagsetning:

8. Undirskrift:

9. Meðfylgjandi er skrá yfir innihald upplýsingasafnsins sem lagt er fyrir lögbær yfirvöld en það má fá afhent sé þess óskað.

⁽¹⁾ Stríkið yfir það sem á ekki við.⁽²⁾ Í skilningi II. viðauka við tilskipun 70/156/EBE.

Viðbót við EB-gerðarviðurkenningarvottorð nr. ...

vegna EB-gerðarviðurkenningar á ökutæki samkvæmt tilskipun 92/22/EBE eins og henni var breytt með tilskipun 2001/92/EB

1. **Frekari upplýsingar**1.1. *Lýsing á rúðugerð sem er notuð*

1.1.1. framrúður:

1.1.2. hliðarrúður:

1.1.3. afturrúður:

1.1.4. þaklúga:

1.1.5. aðrar rúður:

1.2. *„EB“-gerðarviðurkenningarmerki íhluta*

1.2.1. fyrir framrúður:

1.2.2. fyrir hliðarrúður:

1.2.3. fyrir afturrúður:

1.2.4. fyrir þaklúgu:

1.2.5. fyrir aðrar rúður:

1.3. *Fylgihlutir framrúðna og staðsetning þeirra*1.4. *Ákvæðum um ísetningu hefur/hefur ekki ⁽¹⁾ verið fullnægt:*5. **Athugasemdir**

.....

(¹) Stríkið yfir það sem á ekki við.

*II. VIÐAUKI***GILDISSVIÐ OG SKILGREININGAR****1. Gildissvið**

Þessi tilskipun gildir um öryggisrúður og efni í framrúður eða aðrar rúður eða um rúður til aðskilnaðar í ökutæki og eftirvagna og ísetningu þeirra, að undanskildu gleri í ljós og ljósmerkjabúnað og mælaborð, sérstökum rúðum til verndar gegn höggum, rúðum úr hertu gleri og framrúðum í ökutæki sem aðeins eru notuð í övenjulegu umhverfi og ná hámarkshraðanum 40 km/klst.

2. Skilgreining

Atriðin, sem um er að ræða, er að finna í 2. gr. reglugerðar Efnahagsnefndar Sameinuðu þjóðanna fyrir Evrópu nr. 43 í nýjustu útgáfu hennar sem Evrópubandalagið hefur samþykkt.

*II. VIÐAUKI A***EB-GERÐARVIÐURKENNINGARMERKI ÍHLUTA**

1. Allar öryggisrúður, þ.m.t. sýnishorn og prófunarhlutar sem lagðir eru fram til gerðarviðurkenningar íhluta, skulu bera viðskiptaheiti eða vörumerki framleiðandans. Merkin skulu vera vel læsileg, óafmáanleg og augsýnileg.
2. Auk þeirra atriða, sem fram koma í lið 3.3 í I. viðauka, skal koma fyrir táknum í samræmi við þau sem mælt er fyrir um í reglugerð efnahagsnefndar Sameinuðu þjóðanna fyrir Evrópu nr. 43 í nýjustu útgáfu hennar sem Evrópubandalagið hefur samþykkt.

*II. VIÐAUKI B***ALMENNAR OG EINSTAKAR FORSKRIFTIR, PRÓFANIR OG TÆKNILEGAR KRÖFUR**

Að frátöldum þeim ákvæðum, sem gilda um framrúður úr hertu gleri (en þessi tilskipun tekur ekki til þeirra), eru ákvæði um almennar og einstakar forskriftir, prófanir og tæknilegar kröfur þau sömu og mælt er fyrir um í reglugerð efnahagsnefndar Sameinuðu þjóðanna fyrir Evrópu nr. 43 í nýjustu útgáfu hennar sem Evrópubandalagið hefur samþykkt.“

TILSKIPUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR 2001/48/EB

2003/EES/6/04

frá 28. júní 2001

um breytingu á viðaukunum við tilskipanir ráðsins 86/362/EBE og 90/642/EBE um hámarksmagn varnarefnaleifa í og á kornvörum og tilteknum vörum úr jurtaríkinu, meðal annars ávöxtum og matjurtum^(*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 86/362/EBE frá 24. júlí 1986 um hámarksmagn varnarefnaleifa í og á kornvörum ⁽¹⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2001/39/EB ⁽²⁾, einkum 10. gr.,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 90/642/EBE frá 27. nóvember 1990 um hámarksmagn varnarefnaleifa í og á tilteknum vörum úr jurtaríkinu, meðal annars ávöxtum og matjurtum ⁽³⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun 2001/39/EB, einkum 7. gr.,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 91/414/EBE frá 15. júlí 1991 um markaðssetningu plöntuvarnarefna ⁽⁴⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2001/47/EB ⁽⁵⁾, einkum f-lið 1. mgr. 4. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Hin nýju virku efni asoxýstróbín og kresoxím-metýl, voru skráð í I. viðauka við tilskipun 91/414/EBE með tilskipunum framkvæmdastjórnarinnar 98/47/EB ⁽⁶⁾ og 1999/1/EB ⁽⁷⁾, eingöngu til nota sem sveppaeyðar, en án þess að tilgreind væru sérstök skilyrði sem gætu haft áhrif á uppskeru sem er meðhöndluð með plöntuvarnarefnum sem innihalda þessi virku efni.
- 2) Leyfilegt hámarksmagn leifa í og á öllum vörum, sem fjallað er um í tilskipunum 86/362/EBE og 90/642/EBE, var ákvarðað með tilskipunum framkvæmdastjórnarinnar 1999/71/EB ⁽⁸⁾ og 2000/48/EB ⁽⁹⁾, að því er varðar leifar asoxýstróbíns, og með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2000/58/EB ⁽¹⁰⁾ að því er varðar leifar kresoxím-metýls.
- 3) Við ákvörðun fyrrnefnds leyfilegs hámarksmagns leifa var viðurkennt að þetta magn skyldi háð stöðugri endurskoðun og því ætti að breyta með tilliti til nýrra upplýsinga og gagna. Í tilskipunum 1999/71/EB, 2000/48/EB og 2000/58/EB er staðfest að aðildarríkjunum beri að ákvarða bráðabirgðagildi fyrir hámarksmagn leifa að því er varðar aðrar kornvörur, ávexti og matjurtir, enda liður í leyfisveitingu þeirra fyrir plöntuvarnarefnum sem innihalda asoxýstróbín eða kresoxím-metýl, og beri að tilkynna það til framkvæmdastjórnarinnar samkvæmt kröfum í f-lið 1. mgr. 4. mgr. í tilskipun 91/414/EBE. Til að greiða fyrir þessu voru gildin í sumum tilvikum ákvörðuð til bráðabirgða í tilskipun 1999/71/EB og 2000/48/EB og í öllum tilvikum í tilskipun 2000/58/EB, sem gerði aðildarríkjunum kleift að veita frekari leyfi til nýrrar notkunar og að tilkynna það framkvæmdastjórninni samkvæmt aðferðinni sem lýst er í fyrrnefndri grein. Þessi grein kveður á um að aðildarríkið, sem veitir leyfi, skuli, þar sem bráðabirgðagildi fyrir leyfilegt hámarksmagn leifa á vettvangi bandalagsins er fyrir hendi og þar sem hin nýja leyfða notkun myndi leiða til hærri gilda, fastsetja innlent bráðabirgðagildi fyrir hámarksmagn leifa í samræmi við f-lið 1. mgr. 4. gr í tilskipun 91/414/EBE áður en unnt er að veita leyfið.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 180, 3.7.2001, bls. 26, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 49/2002 frá 31. maí 2002 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 44, 5.9.2002, bls. 3.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 221, 7.8.1986, bls. 37.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 148, 1.6.2001, bls. 70.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 350, 14.12.1990, bls. 71.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 230, 19.8.1991, bls. 1.

⁽⁵⁾ Stjtið. EB L 175, 28.6.2001, bls. 21.

⁽⁶⁾ Stjtið. EB L 191, 7.7.1998, bls. 50.

⁽⁷⁾ Stjtið. EB L 21, 28.1.1999, bls. 21.

⁽⁸⁾ Stjtið. EB L 194, 27.7.1999, bls. 36.

⁽⁹⁾ Stjtið. EB L 197, 3.8.2000, bls. 26.

⁽¹⁰⁾ Stjtið. EB L 244, 29.9.2000, bls. 78.

- 4) Til að tryggja að neytendur séu nægilega verndaðir gegn váhrifum leifa í eða á afurðum sem ekki hefur verið veitt leyfi fyrir var talið skynsamlegt þegar tilskipanir 1999/71/EB, 2000/48/EB og 2000/58/EB voru samþykktar að fastsetja bráðabirgðagildi fyrir hámarksmagn leifa, sem miðast við lægri mörk greiningarákvörðunar, fyrir slíkar vörur. Setning slíkra bráðabirgðagilda fyrir hámarksmagn leifa innan bandalagsins er með fyrirvara um veitingu aðildarríkjanna á bráðabirgðaleyfum til notkunar asoxýstróbíns og/eða kresoxím-metýls fyrir slíkar vörur í samræmi við f-lið 1. mgr. 4. gr. í tilskipun 91/414/EBE.
- 5) Til að unnt sé að leyfa plöntuvarnarefni verða aðildarríkin að beita samræmdu meginreglunum sem kveðið er á um í VI. viðauka við tilskipun 91/414/EBE, einkum og sér í lagi við mat á málsskjölum sem samræmast kröfum í III. viðauka við tilskipun 91/414/EBE og umsækjandi um leyfi leggur fram. Í 8. þætti A-hluta III. viðauka við tilskipun 91/414/EBE eru gerðar kröfur um að umsækjendur leggi fram tilteknar upplýsingar, þar sem fram kemur fyrirhugað hámarksmagn leifa, ásamt fullum rökstuðningi og mati á hugsanlegum og raunverulegum váhrifum vegna neyslu fæðu eða með öðrum hætti. Í lið 2.4.2 í B-hluta og lið 2.5 í C-hluta VI. viðauka við tilskipun 91/414/EBE er kveðið á um að aðildarríkin skuli meta þær upplýsingar sem eru lagðar fram um áhrif, sem leifar hafa á heilsu manna og dýra, og áhrif á umhverfið og að þau taki ákvarðanir um leyfi sem tryggja að plöntuvarnarefnin, sem fyrirfinnast, svari til minnsta magns plöntuvarnarefna sem er nauðsynlegt til að halda plágum í skefjum í samræmi við góðar starfsvenjur í landbúnaði og að þeim sé beitt á þann hátt að leifar, sem fyrirfinnast við uppskeru, slátrun og eftir geymslu, eftir því sem við á, séu í lágmarki.
- 6) Nýjar upplýsingar hafa verið lagðar fram varðandi notkun asoxýstróbíns á eggaldin, paprikur, hafra, humla, ertur (ferskar og þurrkaðar) og varðandi notkun kresoxím-metýls á spergla, jarðarber og önnur smá aldin og ber. Lagt hefur verið mat á þessi nýju gögn og talið er við hæfi að endurskoða bráðabirgðagildin fyrir hámarksmagn leifa sem ákveðin voru fyrir þessar vörur í tilskipunum 1999/71/EB, 2000/48/EB og 2000/58/EB.
- 7) Þegar asoxýstróbín var felld inn í I. viðauka við tilskipun 91/414/EBE var tæknilegu og vísindalegu mati á asoxýstróbíni lokið 22. apríl 1998 með endurmatsskýrslu framkvæmdastjórnarinnar um asoxýstróbín. Í þessari endurmatsskýrslu var viðtekinn dagskammtur (ADI) fyrir asoxýstróbín ákvarðaður 0,1 mg/kg líkamsþyngdar á dag. Þegar kresoxím-metýl var felld inn í I. viðauka við tilskipun 91/414/EBE var tæknilegu og vísindalegu mati á kresoxím-metýli lokið 16. október 1998 með endurmatsskýrslu framkvæmdastjórnarinnar um kresoxím-metýl. Í þessari endurmatsskýrslu var viðtekinn dagskammtur (ADI) fyrir kresoxím-metýl ákvarðaður 0,4 mg/kg líkamsþyngdar á dag. Ævilöng váhrif á neytendur matvæla, sem hafa verið meðhöndluð með asoxýstróbíni eða kresoxím-metýli, hafa verið metin í samræmi við þær reglur og venjur sem er farið eftir innan Evrópubandalagsins, að teknu tilliti til þeirra viðmiðunarreglna sem Alþjóðaheilbrigðismálastofnunin hefur gefið út ⁽¹⁾ og reiknað hefur verið út að hámarksmagn leifa, sem ákvarðað er í þessari tilskipun, gefi ekki tilefni til þess að farið sé yfir þessa viðteknu dagskammta.
- 8) Við matið og þá umfjöllun, sem fór fram áður en kom til skráningar azoxýstróbíns og kresoxím-metýls í I. viðauka við tilskipun 91/414/EBE, varð ekki vart bráðra eiturrhifa sem kölluðu á að fastsettur yrði viðmiðunarskammtur bráðrar eitrunar.
- 9) Ráðgast hefur verið við viðskiptaaðila bandalagsins, fyrir milligöngu Alþjóðaviðskipta-stofnunarinnar, um það magn sem ákvarðað hefur verið í þessari tilskipun og athugasemdir þeirra teknar til greina. Framkvæmdastjórnin mun kanna hvort unnt sé að setja vikmörk fyrir leyfilegt hámarksmagn leifa tiltekinna samsetninga varnarefna og plantna, þegar um innflutning er að ræða, á grundvelli fullnægjandi, framlagðra gagna.
- 10) Tekið er tillit til ráðlegginga og tilmæla vísindanefndarinnar um plöntur, einkum varðandi vernd þeirra sem neyta matvæla sem hafa verið meðhöndluð með varnarefnum.
- 11) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari tilskipun, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um plöntuheilbrigði.

⁽¹⁾ „Viðmiðunarreglur um áætlun á magni varnarefnaleifa sem berast með fæðu“ (endursk.), samdar af matvælasviði Alþjóðlega umhverfiseftirlitsins (GEMS/Food Programme), í samráði við Codex-nefndina um varnarefnaleifar, gefnar út af Alþjóðaheilbrigðismálastofnuninni 1997 (WHO/FSF/FOS/97.7).

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Bæta skal eftirfarandi færslu um asoxýstróbín við í A-hluta í II. viðauka við tilskipun 86/362/EBE:

Varnarefnaleif	Hámarksmagn í mg/kg
„Asoxýstróbín	0,3 ^(b) Hafrar

^(b) Sýnir bráðabirgðagildi fyrir leyfilegt hámarksmagn leifa sem fastsett voru í samræmi við f-lið 1. mgr. 4. gr. tilskipunar 91/414/EBE: litið skal á öll bráðabirgðagildi fyrir leyfilegt hámarksmagn leifa fyrir þessar varnarefnaleifar sem endanleg, í samræmi við 10. gr. tilskipunarinnar, frá 1. ágúst 2003.“

2. gr.

Í stað dálka með yfirskriftinni „asoxýstróbín“ og „kresoxím-metýl“ í II. viðauka við tilskipun 90/642/EBE koma dálkarnir í viðaukanum við þessa tilskipun.

3. gr.

Aðildarríkin skulu, frá og með 1. desember 2001, beita ákvæði 2. mgr. 3. gr. tilskipunar 2000/42/EB sem er svohljóðandi: „Leyfilegt hámarksmagn leifa fyrir asefat á ferskjum skal ákvarðað við 0,02 (*) mg/kg“.

4. gr.

1. Tilskipun þessi öðlast gildi daginn eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.
2. Aðildarríkin skulu samþykka og birta nauðsynleg lög og stjórnsýsluákvæði til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 28. febrúar 2002. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.
3. Þau skulu beita þessum ráðstöfunum frá og með 1. mars 2002.
4. Þegar aðildarríkin samþykka þessi ákvæði skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þau eru birt opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

5. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 28. júní 2001.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

David BYRNE

framkvæmdastjóri.

VIÐAUKI

Flokkar og dæmi um einstakar afurðir sem leyfilegt hámarks magn leifa gildir um	Varnarefnaleifar og leyfilegt hámarks magn leifa (mg/kg)	
	Asoxýstróbín	Kresoxím-metýl
1. Aldin, ný, þurrkuð eða ósoðin, rotvarin með frystingu án viðbættis sykurs; hnetur		
i) SÍTRUSÁVEXTIR	0,05 ^(b) (*)	0,05 ^(b) (*)
Greipaldin		
Sitrónur		
Súraldin (límónur)		
Mandarínur (þ.m.t. klementínur og aðrir blendingar)		
Appelsínur		
Pómelónur		
Annað		
ii) TRJÁHNETUR (í skurn eða án hennar)	0,1 ^(b) (*)	0,1 ^(b) (*)
Möndlur		
Parahnetur		
Kasúhnetur		
Kastaníuhnetur		
Kókoshnetur		
Heslihnetur		
Goðahnetur (makadamíahnetur)		
Pekanhnetur		
Furuhnetur		
Pistasíuhnetur		
Valhnetur		
Annað		
iii) KJARNÁÁVEXTIR	0,05 ^(b) (*)	0,2 ^(b)
Epli		
Perur		
Kveði		
Annað		
iv) STEINALDIN	0,05 ^(b) (*)	0,05 ^(b) (*)
Apríkósar		
Kirsiber		
Ferskjur (þ.m.t. nektarínur og áþekkir blendingar)		
Plómur		
Annað		
v) BER OG ÖNNUR SMÁ ALDIN		
a) Vínber og þrúgur	2	1 ^(b)
Vínber		
Þrúgur		
b) Jarðarber (önnur en villt)	0,05 ^(b) (*)	0,05 ^(b) (*)

Flokkar og dæmi um einstakar afurðir sem leyfilegt hámarks magn leifa gildir um	Varnarefnaleifar og leyfilegt hámarks magn leifa (mg/kg)	
	Asoxýstróbín	Kresoxím-metýl
c) Klungurber (önnur en villt)	0,05 ^(b) (*)	0,05 ^(b) (*)
Brómber		
Daggarber (elgsber)		
Logaber		
Hindber		
Annað		
d) Önnur smá aldin og ber (önnur en villt)	0,05 ^(b) (*)	
Aðalbláber		
Trönuber		
Rífsber (rauð og hvít) og sólber		1 ^(b)
Stíkilsber		1 ^(b)
Annað		0,05 ^(b) (*)
e) Villt ber og ávextir	0,05 ^(b) (*)	0,05 ^(b) (*)
vi) ÝMISS KONAR ALDIN		
Lárperur		
Bananar	2	
Döðlur		
Fíkjur		
Kíví		
Dvergappelsínur		
Litkabær		
Mangó		0,2 ^(b)
Ólífur		
Píslaraldin		
Ananas		
Granatepli		
Annað	0,05 ^(b) (*)	0,05 ^(b) (*)
2. Grænmeti, ferskt eða ósoðið, fryst eða þurrkað		
i) RÓTARÁVEXTIR OG HNÝÐI	0,05 ^(b) (*)	0,05 ^(b) (*)
Rauðrófur		
Gulrætur		
Hnúðsilla		
Piparrót		
Ætíffill		
Nípur		
Seljurót		
Hreðkur		
Hafursrót		
Sætuhnúðar		
Gulrófur		
Næpur		
Kínakartöflur		
Annað		

Flokkar og dæmi um einstakar afurðir sem leyfilegt hámarks magn leifa gildir um	Varnarefnaleifar og leyfilegt hámarks magn leifa (mg/kg)	
	Asoxýstróbín	Kresoxím-metýl
ii) LAUKAR	0,05 ^(b) (*)	0,05 ^(b) (*)
Hvítlaukur		
Laukur		
Skalottlaukur		
Vorlaukur		
Annað		
iii) ALDINGRÆNMETI		
a) Náttskuggaætt		
Tómatar	2 ^(b)	0,5 ^(b)
Paprikur	2 ^(b)	1 ^(b)
Eggaldin	2 ^(b)	0,5 ^(b)
Annað	0,05 ^(b) (*)	0,05 ^(b) (*)
b) Graskersætt — með ætu hýði	1 ^(b)	0,05 ^(b) (*)
Gúrkur		
Smágúrkur		
Dvergbítar		
Annað		
c) Graskersætt — með óætu hýði	0,5 ^(b)	0,2 ^(b)
Melónur		
Grasker		
Vatnsmelónur		
Annað		
d) Sykurmaís	0,05 ^(b) (*)	0,05 ^(b) (*)
iv) KÁL	0,05 ^(b) (*)	0,05 ^(b) (*)
a) Blómstrandi kál		
Spergilkál		
Blómkál		
Annað		
b) Kálhöfuð		
Rósakál		
Höfuðkál		
Annað		
c) Blaðkál		
Kínakál		
Grænkál		
Annað		
d) Hnúðkál		
v) BLAÐGRÆNMETI OG FERSKAR KRYDDJURTIR	0,05 ^(b) (*)	0,05 ^(b) (*)
a) Salat og álíka		
Karsi		
Lambasalat		
Salat		
Vetrarsalat		
Annað		

Flokkar og dæmi um einstakar afurðir sem leyfilegt hámarks magn leifa gildir um	Varnarefnaleifar og leyfilegt hámarks magn leifa (mg/kg)	
	Asoxýstróbín	Kresoxím-metýl
b) Spínat og álíka Spínat Strandblaðka Annað		
c) Brunnperla		
d) Jólasalat		
e) Kryddjurtir Kerfill Graslaukur Steinselja Bláðsellerí Annað		
vi) BELGÁVEXTIR (ferskir) Baunir (með fræbelg) Baunir (án fræbelgs) Ertur (með fræbelg) Ertur (án fræbelgs) Annað	0,5 ^(b) 0,2 ^(b) (*) 0,05 ^(b) (*)	0,05 ^(b) (*)
vii) STÖNGULGRÆNMETI (ferskt) Spergill Salatþistill Sellerí Fennika Ætiþistill Bláðlaukur Rabarbari Annað	0,05 ^(b) (*)	0,05 ^(b) (*)
viii) SVEPPIR a) Ræktaðir ætisveppir b) Villtir ætisveppir	0,05 ^(b) (*)	0,05 ^(b) (*)
3. Belgávextir Baunir Linsubaunir Ertur Annað	0,1 ^(b) 0,05 ^(b) (*)	0,05 ^(b) (*)
4. Olíufræ Hörfræ Jarðhnetur Valmúufræ Sesamfræ Sólblómafræ Reppjufræ Sojabaunir Mustarðskorn Baðmullarfræ Annað	0,05 ^(b) (*)	0,1 ^(b) (*)

Flokkar og dæmi um einstakar afurðir sem leyfilegt hámarks magn leifa gildir um	Varnarefnaleifar og leyfilegt hámarks magn leifa (mg/kg)	
	Asoxýstróbín	Kresoxím-metýl
5. Kartöflur Sumarkartöflur Kartöflur af haustuppskeru	0,05 ^(b) (*)	0,05 ^(b) (*)
6. Te (þurrkuð lauf og stilkir, einnig gerjað, úr laufi <i>Camellia sinensis</i>)	0,1 ^(b) (*)	0,1 ^(b) (*)
7. Humlar (þurrkaðir), þ.m.t. humlaköggjar og óþykkjað duft	20 ^(b)	0,1 ^(b) (*)

(*) Sýnir neðri mörk greiningarákvörðunar.

^(b) Sýnir bráðabirgðagildi fyrir leyfilegt hámarks magn leifa sem fastsett voru í samræmi við f-lið 1. mgr. 4. gr. tilskipunar 91/414/EBE; lítið skal á öll bráðabirgðagildi fyrir leyfilegt hámarks magn leifa fyrir þessar varnarefnaleifar sem endanleg, í samræmi við 10. gr. tilskipunarinnar, frá 1. ágúst 2003, að því er varðar asoxýstróbín, og 19. október 2004 að því er varðar kresoxím-metýl.

TILSKIPUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR 2001/57/EB

2003/EES/6/05

frá 25. júlí 2001

**um breytingu á viðaukunum við tilskipanir ráðsins 86/362/EBE, 86/363/EBE og 90/642/EBE
um hámarksmagn varnarefnaleifa í og á kornvörum, matvælum úr dýraríkinu og tilteknum
vörum úr jurtaríkinu, meðal annars ávöxtum og matjurtum(*)**

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 86/362/EBE frá 24. júlí 1986 um hámarksmagn varnarefnaleifa í og á kornvörum⁽¹⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2001/48/EB⁽²⁾, einkum 10. gr.,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 86/363/EBE frá 24. júlí 1986 um hámarksmagn varnarefnaleifa í og á matvælum úr dýraríkinu⁽³⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2001/39/EB⁽⁴⁾, einkum 10. gr.,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 90/642/EBE frá 27. nóvember 1990 um hámarksmagn varnarefnaleifa í og á tilteknum vörum úr jurtaríkinu, meðal annars ávöxtum og matjurtum⁽⁵⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun 2001/48/EB, einkum 7. gr.,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 91/414/EBE frá 15. júlí 1991 um markaðssetningu plöntuvarnarefna⁽⁶⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2001/49/EB⁽⁷⁾, einkum f-lið 1. mgr. 4. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Skráða virka efninu flúroxýpýr var bætt við í I. viðauka við tilskipun 91/414/EBE með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2000/10/EB⁽⁸⁾. Framkvæmdastjórnin hefur ekki enn ákvarðað samræmt leyfilegt hámarksmagn leifa fyrir þetta virka efni. Æskilegt er, bæði að því er varðar almannaheilbrigði og viðskipti, að leyfilegt hámarksmagn leifa sé samræmt.
- 2) Eftir skráningu efnisins í I. viðauka leyfðu aðildarríki nokkur plöntuvarnarefni sem innihalda það, í samræmi við 4. gr. tilskipunar 91/414/EBE, og ákváðu bráðabirgðagildi fyrir leyfilegt hámarksmagn leifa eins og krafist er í f-lið 1. mgr. 4. gr. sömu tilskipunar. Þessi leyfi taka til notkunar sem illgresiseyðir í aldingörðum eða sem illgresiseyðir eftir spírun á epli, ólífur, lauk, korn, engi og bithaga. Þessi gildi og upplýsingarnar, sem þau byggjast á, hafa verið tilkynnt

framkvæmdastjórninni eins og farið er fram á í tilskipuninni. Þessar upplýsingar, ásamt fyrirbyggjandi gögnum af öðrum toga, hafa verið endurskoðaðar og nægja til þess að ákvarða megi leyfilegt hámarksmagn leifa til bráðabirgða.

- 3) Í 5. gr. tilskipunar 86/363/EBE er kveðið á um að bráðabirgðagildi fyrir leyfilegt hámarksmagn leifa fyrir dýraafurðir, sem eru ákvörðuð í samræmi við f-lið 1. mgr. 4. gr. tilskipunar 91/414/EBE, skuli tilgreind í II. viðauka við tilskipun 86/363/EBE.
- 4) Þegar flúroxýpýr var felld inn í I. viðauka við tilskipun 91/414/EBE var tæknilegu og vísindalegu mati á flúroxýpýri lokið 30. nóvember 1999 með endurmatsskýrslu framkvæmdastjórnarinnar um flúroxýpýr. Í þessari endurmatsskýrslu var viðtekinn dagskammtur (ADI) fyrir flúroxýpýr ákvarðaður 0,8 mg/kg líkamsþyngdar á dag. Ævilöng váhrif matvæla, sem eru meðhöndluð með flúroxýpýri, á neytendur hafa verið metin í samræmi við þær reglur og venjur, sem farið er eftir innan Evrópubandalagsins, með tilliti til þeirra viðmiðunarreglna sem Alþjóðahelbrigðismálastofnunin hefur gefið út⁽⁹⁾ og reiknað hefur verið út að ekki sé ástæða til að ætla að leyfilegt hámarksmagn leifa, sem fastsett er með þessari tilskipun, fari yfir þennan viðtekna dagskammt.
- 5) Við matið og þá umfjöllun, sem fór fram áður en kom til skráningar flúroxýpýrs í I. viðauka við tilskipun 91/414/EBE, varð ekki vart bráðra eitruhrifa sem kölluðu á að fastsettur yrði viðmiðunarskammtur bráðrar eitrunar.
- 6) Til að tryggja að neytendur séu nægilega verndaðir gegn váhrifum af völdum leifa í eða á matvælum, sem ekki hefur verið veitt leyfi fyrir, skal í varúðarskyni ákvarða leyfilegt hámarksmagn leifa, sem miðast við neðri mörk greiningarákvörðunar fyrir allar slíkar vörur sem ákvæði tilskipana ráðsins 86/362/EBE, 86/363/EBE og 90/642/EBE gilda um. Setning slíkra bráðabirgðagilda fyrir leyfilegt hámarksmagn leifa innan bandalagsins kemur ekki í veg fyrir að aðildarríkin ákvarði bráðabirgðagildi fyrir leyfilegt hámarksmagn leifa fyrir flúroxýpýr í samræmi við f-lið 1. mgr. 4. gr. tilskipunar 91/414/EBE og VI. viðauka við þá tilskipun.
- 7) Talið er að fjögur ár nægi til þess að ákvarða flest önnur frekari not flúroxýpýrs. Að þeim tíma liðnum skulu þessi bráðabirgðagildi fyrir leyfilegt hámarksmagn leifa verða endanleg.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 208, 1.8.2001, bls. 36, var nefnd í ákvörðun sameiginlegrar EES-nefndarinnar nr. 49/2002 frá 31. maí 2002 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbætur við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 44, 5.9.2002, bls. 3.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 221, 7.8.1986, bls. 37.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 180, 3.7.2001, bls. 26.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 221, 7.8.1986, bls. 43.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 148, 1.6.2001, bls. 70.

⁽⁵⁾ Stjtið. EB L 350, 14.12.1990, bls. 71.

⁽⁶⁾ Stjtið. EB L 230, 19.8.1991, bls. 1.

⁽⁷⁾ Stjtið. EB L 176, 29.6.2001, bls. 61.

⁽⁸⁾ Stjtið. EB L 57, 2.3.2000, bls. 28.

⁽⁹⁾ „Viðmiðunarreglur um áætlun á magni varnarefnaleifa sem berast með fæðu“ (endursk.), samdar af matvælasviði Alþjóðlegra umhverfisstofnanna (GEMS/Food Programme), í samráði við Codex-nefndina um varnarefna-leifar, gefnar út af Alþjóðahelbrigðismálastofnuninni 1997 (WHO/FSF/FOS/97.7).

- 8) Ráðgast hefur verið við viðskiptaaðila bandalagsins, fyrir milligöngu Alþjóðaviðskiptastofnunarinnar, um það magn sem ákvarðað hefur verið í þessari tilskipun og athugasemdir þeirra teknar til greina. Ekkert leyfilegt hámarksmagn leifa hefur verið skilgreint í CODEX fyrir flúroxýpýr. Framkvæmdastjórnin mun kanna, á grundvelli fullnægjandi, framlagðra gagna, hvort unnt sé að fastsetja leyfilegt hámarksmagn leifa tiltekinna samsetninga varnarefna og plantna, annarra en þeirra sem hér er getið.
- 9) Tekið er tillit til álits vísindanefndarinnar um plöntur, einkum ráðlegginga og tilmæla um vernd þeirra sem neyta matvæla sem hafa verið meðhöndluð með varnarefnum.
- 10) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari tilskipun, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um plöntuheilbrigði.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Eftirfarandi bætist við í A-hluta II. viðauka við tilskipun 86/362/EBE:

Varnarefnaleif	Hámarksmagn í mg/kg
„Flúroxýpýr, þ.m.t. estrar þess, gefnir upp sem flúroxýpýr	0,1 ^(b) Bygg, hafrar, rúgur, rúghveiti og hveiti
	0,05 ^(*) ^(b) Aðrar kornvörur

(*) Sýnir neðri mörk greiningarákvörðunar.

(b) Sýnir bráðabirgðagildi fyrir leyfilegt hámarksmagn leifa í samræmi við f-lið 1. mgr. 4. gr. tilskipunar 91/414/EBE; litið skal á öll bráðabirgðagildi fyrir leyfilegt hámarksmagn leifa fyrir þessar varnarefnaleifar sem endanleg, í samræmi við 10. gr. tilskipunarinnar, fjórum árum eftir gildistöku þessarar tilskipunar.“

2. gr.

Eftirfarandi bætist við í B-hluta II. viðauka við tilskipun 86/363/EBE:

Varnarefnaleif	Hámarksmagn (mg/kg)		
	Af kjöti, þ.m.t. fitu, unnum kjötvörum, innmat og dýrafitu sem skráð eru í I. viðauka undir SAT-númerum 0201, 0202, 0203, 0204, 0205 00 00, 0206, 0207, úr 0208, 0209 00, 0210, 1601 00 og 1602,	Fyrir mjólk og mjólkurvörur sem skráð eru í I. viðauka undir SAT-númerum 0401, 0402, 0405 00 og 0406	Af skurnlausum, nýjum eggjum, fyrir fuglsegg og eggjarauður sem skráð eru í I. viðauka undir SAT-númerum 0407 00 og 0408
„Flúroxýpýr	0,5 ^(b) úr 0206 Nýru	0,05 ^(*) ^(b)	0,05 ^(*) ^(b)
	0,05 ^(*) ^(b) Aðrar afurðir		

(*) Sýnir neðri mörk greiningarákvörðunar.

(b) Sýnir bráðabirgðagildi fyrir leyfilegt hámarksmagn leifa í samræmi við f-lið 1. mgr. 4. gr. tilskipunar 91/414/EBE; litið skal á öll bráðabirgðagildi fyrir leyfilegt hámarksmagn leifa fyrir þessar varnarefnaleifar sem endanleg, í samræmi við 10. gr. tilskipunarinnar, fjórum árum eftir gildistöku þessarar tilskipunar.“

3. gr.

Dálkurinn með yfirskriftinni „Flúroxýpýr, þ.m.t. estrar þess, gefnir upp sem flúroxýpýr“, í viðaukanum við þessa reglugerð, bætist við í II. viðauka við tilskipun 90/642/EBE.

4. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórnsýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 28. febrúar 2002. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

Þau skulu beita þessum ákvæðum frá og með 1. mars 2002.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessi ákvæði skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þau eru birt opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

5. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 25. júlí 2001.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

David BYRNE

framkvæmdastjóri.

VIÐAUKI

Flokkar og dæmi um einstakar afurðir sem leyfilegt hámarks magn leifa gildir um	Varnarefnaleifar og leyfilegt hámarks magn leifa (mg/kg)
	Flúroxýpýr, þ.m.t. estrar þess, gefnir upp sem flúroxýpýr
1. Aldin, ný, þurrkuð eða ósoðin, rotvarin með frystingu án viðbættis sykurs; hnetur	0,05 (*) ^(b)
i) SÍTRUSÁVEXTIR Greipaldin Sítrónur Súraldin (límónur) Mandarínur (þ.m.t. klementínur og aðrir blendingar) Appelsínur Pómelónur Annað	
ii) TRJÁHNETUR (í skurn eða án hennar) Möndlur Parahnetur Kasúhnetur Kastaníuhnetur Kókoshnetur Heslihnetur Goðahnetur (makadamíahnetur) Pekanhnetur Furuhnetur Pistasíuhnetur Valhnetur Annað	
iii) KJARNAÁVEXTIR Epli Perur Kveði Annað	
iv) STEINALDIN Apríkósur Kirsiber Ferskjur (þ.m.t. nektarínur og áþekkir blendingar) Plómur Annað	
v) BER OG ÖNNUR SMÁ ALDIN a) Vínber og þrúgur Vínber Þrúgur b) Jarðarber (önnur en villt)	

Flokkar og dæmi um einstakar afurðir sem leyfilegt hámarksmagn leifa gildir um	Varnarefnaleifar og leyfilegt hámarksmagn leifa (mg/kg) Flúroxýpýr, þ.m.t. estrar þess gefnir upp sem flúroxýpýr
c) Klungurber (önnur en villt) Brómber Daggarber (elgsber) Logaber Hindber Annað d) Önnur smá aldin og ber (önnur en villt) Aðalbláber Trönuber Rífsber (rauð og hvít) og sólber Stíkilsber Annað e) Villt ber og ávextir vi) ÝMISS KONAR ALDIN Lárperur Bananar Döðlur Fíkjur Kíví Dvergappelsínur Litkaber Mangó Ólífur Píslaraldin Ananas Granatepli Annað	
2. Grænmeti, ferskt eða ósoðið, fryst eða þurrkað I) RÓTARÁVEXTIR OG HNÝÐI Rauðrófur Gulrætur Hnúðsilla Piparrót Ætíffíll Nípur Seljurót Hreðkur Hafursrót Sætuhnúðar Gulrófur Næpur Kínakartöflur Annað	0,05 (*) ^(b)

Flokkar og dæmi um einstakar afurðir sem leyfilegt hámarks magn leifa gildir um	Varnarefnaleifar og leyfilegt hámarks magn leifa (mg/kg) Flúroxýpýr, þ.m.t. estrar þess, gefnir upp sem flúroxýpýr
ii) LAUKAR Hvítlaukur Laukur Skalottlaukur Vorlaukur Annað iii) ALDINGRÆNMETI a) Náttskuggaætt Tómatar Paprikur Eggaldin Annað b) Graskersætt — með ætu hýði Gúrkur Smágúrkur Dvergbítar Annað c) Graskersætt — með óætu hýði Melónur Grasker Vatnsmelónur Annað d) Sykurmaís iv) KÁL a) Blómstrandi kál Spergilkál Blómkál Annað b) Kálhöfuð Rósakál Höfuðkál Annað c) Blaðkál Kínakál Grænkál Annað d) Hnúðkál v) BLAÐGRÆNMETI OG FERSKAR KRYDDJURTIR a) Salat og álíka Karsi Lambasalat Salat Vetrarsalat Annað	

Flokkar og dæmi um einstakar afurðir sem leyfilegt hámarks magn leifa gildir um	Varnarefnaleifar og leyfilegt hámarks magn leifa (mg/kg)
	Flúroxýpýr, þ.m.t. estrar þess, gefnir upp sem flúroxýpýr
b) Spínat og álíka - Spínat - Strandblaðka - Annað c) Brunnperla d) Jólasalat e) Kryddjurtir - Kerfill - Graslaukur - Steinselja - Blaðselleri - Annað vi) BELGÁVEXTIR (ferskir) - Baunir (með fræbelg) - Baunir (án fræbelgs) - Ertur (með fræbelg) - Ertur (án fræbelgs) - Annað vii) STÖNGULGRÆNMETI (ferskt) - Spergill - Salatþistill - Selleri - Fennika - Ætiþistill - Blaðlaukur - Rabarbari - Annað viii) SVEPPIR a) Ræktaðir ætisveppir b) Villtir ætisveppir	
3. Belgávextir - Baunir - Linsubaunir - Ertur - Annað	0,05 (*) ^(b)
4. Oliufræ - Hörfræ - Jarðhnetur - Valmúufræ - Sesamfræ - Sólblómafræ - Repjufræ - Sojabaunir - Mustarðskorn - Baðmullarfræ - Annað	0,05 (*) ^(b)

Flokkar og dæmi um einstakar afurðir sem leyfilegt hámarks magn leifa gildir um	Varnarefnaleifar og leyfilegt hámarks magn leifa (mg/kg)
	Flúroxýpýr, þ.m.t. estrar þess, gefnir upp sem flúroxýpýr
5. Kartöflur Sumarkartöflur Kartöflur af haustuppskeru	0,05 (*) ^(b)
6. Te (þurrkuð lauf og stilkir, einnig gerjað, úr laufi <i>Camellia sinensis</i>)	0,1 (*) ^(b)
7. Humlar (þurrkaðir), þ.m.t. humlaköggjar og óþykkjað duft	0,1 (*) ^(b)

(*) Sýnir neðri mörk greiningarákvörðunar.

^(b) Sýnir bráðabirgðagildi fyrir leyfilegt hámarks magn leifa sem fastsett voru í samræmi við f-lið 1. mgr. 4. gr. tilskipunar 91/414/EEB: litið skal á öll bráðabirgðagildi fyrir leyfilegt hámarks magn leifa fyrir þessar varnarefnaleifar sem endanleg, í samræmi við 10. gr. tilskipunarinnar, fjórum árum eftir gildistöku þessarar tilskipunar.

TILSKIPUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR 2001/62/EB

2003/EES/6/06

frá 9. ágúst 2001

um breytingu á tilskipun 90/128/EBE um plastefni og -hluti sem ætlað er að komast í snertingu við matvæli (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 89/109/EBE frá 21. desember 1988 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi efni og hluti sem ætlað er að komast í snertingu við matvæli ⁽¹⁾, einkum 3. gr.,

að höfðu samráði við vísindanefndina um matvæli,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Líta ber á silíkon sem teygjuefni fremur en plastefni og skal það því tekið út úr skilgreiningunni á plasti.
- 2) Einfaldara er að ákvarða magn efnis í fullunnu efni eða hlut en sértækt flæðigildi þess. Því skal heimilt að sannprófa samræmi með ákvörðun magns fremur en sértæku flæðigildi með sérstökum skilyrðum.
- 3) Til eru almennt viðurkennd flæðilíkön fyrir tilteknar tegundir plasts sem byggja á tilraunagögnum og gera kleift að meta flæðigildi efnis við ákveðnar aðstæður og komast þannig hjá flóknum, kostnaðarsömum og tímafrekum prófunum.
- 4) Nýleg samanburðarpróf gefa til kynna að breytileiki sé meiri í greiningarniðurstöðum vegna ákvörðunar heildarflæðis efna sem notuð eru í plast þegar vatnskenndur matvælahermir og rok gjarnir miðlar, svo sem ísóoktan, etanol og aðrar svipaðar lausnir, eru notaðar.
- 5) Fyrir utan þær einliður og önnur grunnefni, sem hafa verið að fullu metin og leyfð innan bandalagsins, eru einnig einliður og grunnefni sem hafa verið metin og leyfð í a.m.k. einu aðildarríki og er heimilt að halda notkun þeirra áfram á meðan beðið er mats vísindanefndarinnar um matvæli og ákvörðunar um skráningu þeirra í bandalagsskrána.
- 6) Á grundvelli nýrra upplýsinga sem vísindanefndin um matvæli hefur aðgang að er heimilt að skrá í bandalagsskrána yfir viðurkennd efni tilteknar einliður sem leyfðar voru bráðabirgða á landsvísi

ásamt öðrum einliðum, sem sótt var heimild um til að nota eftir samþykki tilskipunar framkvæmdastjórnarinnar 90/128/EBE frá 23. febrúar 1990 um plastefni og -hluti sem ætlað er að komast í snertingu við matvæli ⁽²⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun 1999/91/EB ⁽³⁾.

- 7) Að því er tiltekin efni varðar skal takmörkunum, sem þegar hafa verið settar innan bandalagsins, breytt á grundvelli fyrirliggjandi upplýsinga.
- 8) Núverandi heildarskrá aukefna er ekki tæmandi sökum þess að þar er ekki að finna öll efni sem um þessar mundir eru samþykkt í einu eða fleiri aðildarríkjum. Því skulu þessi efni falla áfram undir innlendar lagareglur eingöngu meðan beðið er ákvörðunar um viðbót við skrá bandalagsins.
- 9) Í þessari tilskipun eru aðeins settar forskriftir fyrir fæin efni og af þeim sökum skulu hin efnin, sem nauðsynlegt kann að vera að ákveða forskriftir fyrir, falla áfram undir innlenda löggjöf uns ákvörðun bandalagsins liggur fyrir.
- 10) Að því er tiltekin aukefni varðar er ekki í öllum tilvikum hægt að beita strax þeim takmörkunum sem þessi tilskipun setur á meðan þess er beðið að þeim gögnum, sem nauðsynleg eru til að hægt sé að meta betur váhrif á neytendur við ákveðnar aðstæður, verði safnað og þau metin. Af þeim sökum eru þessi aukefni sett í aðra skrá en þá sem höfð er yfir aukefni sem eru undir ströngu eftirliti innan bandalagsins.
- 11) Í samræmi við meðalhófsregluna er nauðsynlegt og viðeigandi að setja reglur um skilgreiningu á plasti og leyfum efnum í þeim tilgangi að ná grundvallarmarkmiðinu um að tryggðir séu frjálsir flutningar plastefna og -hluta sem ætlað er að komast í snertingu við matvæli. Með þessari tilskipun er ekki gengið lengra en nauðsyn krefur til þess að settum markmiðum verði náð í samræmi við 5. gr. sáttmálans.
- 12) Breyta ber ákvörðun 90/128/EBE til samræmis við það.
- 13) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari tilskipun, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um matvæli.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 221, 17.8.2001, bls. 18, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 49/2002 frá 31. maí 2002 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 44, 5.9.2002, bls. 3.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 40, 11.2.1989, bls. 38.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 75, 21.3.1990, bls. 19.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 310, 4.12.1999, bls. 41.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Eftirfarandi breytingar eru hér með gerðar á tilskipun 90/128/EBE:

1. Í stað 3. mgr. 1. gr. komi eftirfarandi:

„3. Í þessari tilskipun merkir „plastefni“ lifræn efna-sambönd úr stórsameindum fengin með fjölliðun, fjölþéttingu, fjölalagningu, eða annarri sambærilegri aðferð, úr sameindum með lægri sameindarþyngd eða með efnafræðilegri breytingu á náttúrlegum stórsameindum. Heimilt er að bæta öðrum efnum í slík efna-sambönd úr stórsameindum.

Hins vegar eru eftirtalin efni ekki talin til „plastefna“:

- i) lakkaðar eða ólakkaðar filmur úr endurunnum sellulósa sem tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 93/10/EBE (*) tekur til;
- ii) teygjanleg efni, sem og náttúrlegt og syntetískt gúmmí;
- iii) pappír og pappi, einnig sem er umbreytt með viðbót-arplasti;
- iv) hjúpefni úr:
 - paraffíni, þ.m.t. syntetískt paraffín, og/eða ör-kristallað vax,
 - blöndu vaxefna, sem talin eru upp í fyrsta undir-lið, eða blöndu þessara vaxefna og plasts;
- v) jónaskiptaresín;
- vi) silíkon.

(*) Stjtið. EB L 93, 17.4.1993, bls. 27.“

2. Í stað 4. og 5. mgr. 3. gr. komi eftirfarandi:

„4. Einungis er heimilt að nota þær einliður og önnur grunnefni, sem talin eru upp í þætti A í II. viðauka, við framleiðslu á plastefnum og -hlutum með þeim takmörkunum sem þar eru tilgreindar.

Þrátt fyrir fyrsta undirlið er heimilt að nota einliðurnar og grunnefnin, sem talin eru upp í þætti B í II. viðauka, til 31. desember 2004 og eigi síðar á meðan þess er beðið að vísindanefndin um matvæli leggi á þau mat.

5. Þó taka skrárnar í þáttum A og B í II. viðauka ekki til einliða og annarra grunnefna sem eingöngu eru notuð til framleiðslu á:

- hjúpefnum sem framleidd eru úr resin- eða fjölliðuðum efnum í fljótandi, dyftu eða dreifðu formi, svo sem lakki, lökkum, málningu o.s.frv.,
- epoxýresinum,
- limefnum og limhvötum,
- prentbleki.“

3. Eftirfarandi komi í stað 3. gr. a:

„3. gr. a

Í þáttum A og B í III. viðauka er að finna ófullgerða skrá yfir aukefni sem heimilt er að nota við framleiðslu

plastefna og plasthluta, svo og takmarkanir á og/eða forskriftir um notkun þeirra.

Að því er efnið í þætti B í III. viðauka varðar gilda sértæku flæðimörkin frá 1. janúar 2004 þegar sann-prófun á samræmi fer fram í hermi D eða í prófunar-miðlum til varamælinga eins og mælt er fyrir um í til-skipunum 82/711/EBE og 85/572/EBE.“

4. Eftirfarandi komi í stað 1. mgr. 3. gr. c:

„1. Í A-hluta V. viðauka er mælt fyrir um almennar for-skriftir sem varða plastefni og -hluti. Í B-hluta V. við-auka er mælt fyrir um aðrar forskriftir sem varða sum efnanna sem koma fyrir í I., III. og IV. viðauka.“

5. Eftirfarandi 4. mgr. bætist við 5. gr.:

„4. Sannprófun á því hvort reglur um flæðimörk, sem kveðið er á um í 1. mgr., séu virtar getur farið fram með ákvörðun magns efnis í fullunnu efni eða hlut, að því tilskildu að hlutfall þess magns og gildis sértæks flæðis efnisins hafi verið fastsett annaðhvort með nægilegum tilraunum eða með beitingu almennt viðurkenndra flæðilíkana sem byggð eru á vísindarannsóknunum. Til þess að sýna fram á að efni eða hlutur virði ekki mörkin verður að staðfesta áætlað flæðigildi með tilraunum.“

6. Ákvæðum I., II., III., V. og VI. viðauka er hér með breytt eins og fram kemur í I. til V. viðauka við þessa tilskipun.

2. gr.

Kröfur þessarar tilskipunar gilda ekki um efni og hluti sem innihalda efni sem falla undir hana og sem sett hafa verið í frjálsa dreifingu í bandalaginu fyrir 1. desember 2002.

3. gr.

Aðildarríkin skulu samþykka nauðsynleg lög og stjórnsýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari fyrir 30. nóvember 2002. Þau skulu tilkynna það framkvæmda-stjórninni þegar í stað.

Þegar aðildarríkin samþykka þessi ákvæði skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þær eru birtar opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

4. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

5. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 9. ágúst 2001.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

David BYRNE

framkvæmdastjóri.

I. VIÐAUKI

Eftirfarandi komi í stað annars undirliðar 7. mgr. I. viðauka:

„— 12 mg/kg eða 2 mg/dm² í flæðiprófunum þar sem notaðir eru hinir hermarnir sem um getur í tilskipunum 82/711/EBE og 85/572/EBE.“

II. VIÐAUKI

Eftirfarandi breytingar eru hér með gerðar á II. viðauka:

1. Eftirfarandi breytingar eru gerðar á A-hluta:

a) Eftirtöldum einliðum og öðrum grunnefnum er bætt við:

Tilvnr.	CAS-nr.	Heiti	Takmarkanir og/eða forskriftir
„12763	00141-43-5	2-aminóetanól	TFM = 0,05 mg/kg. Ekki til nota í fjölfiðum ef í tilskipun 85/572/EBE er mælt fyrir um matvælahermi D fyrir þau matvæli og eingöngu til óbeinnar snertingar við matvæli á bak við PET-lag.
12765	84434-12-8	N-(2-aminóetyl)-beta-alanín, natríumsalt	TFM = 0,05 mg/kg
13395	04767-03-7	2,2-bis(hýdroxýmetýl)própiónsýra	HMY = 0,05 mg/6 dm ²
15030	00931-88-4	Sýklóokten	TFM = 0,05 mg/kg. Einungis til nota í fjölfiðum sem komast í snertingu við matvæli sem mælt er fyrir um matvælahermi A fyrir þau matvæli í tilskipun 85/572/EBE.
19110	04098-71-9	1-isósýanat-3-isósýanatmetýl-3,5,5-trimetýlsýklóhexan	HM(T) = 1 mg/kg í FE (sem NCO)
21765	106246-33-7	4,4'-metýlenbis(3-klór-2,6-dietýlanilín)	HMY = 0,05 mg/6 dm ²
22778	07456-68-0	4,4'-oxýbis(bensensúlfónýl asíð)	HMY = 0,05 mg/6 dm ²
24073	000101-90-6	Resorsínóldíglýsidýletri	HMY = 0,005 mg/6 dm ² . Ekki til nota í fjölfiðum sem komast í snertingu við matvæli ef í tilskipun 85/572/EBE er mælt fyrir um matvælahermi D fyrir þau matvæli og eingöngu til óbeinnar snertingar við matvæli á bak við PET-lag.“

b) Að því er varðar eftirtaldar einliður og önnur grunnefni kemur eftirfarandi í stað innihalds dálksins „Takmarkanir og/eða forskriftir“:

Tilvnr.	CAS-nr.	Heiti	Takmarkanir og/eða forskriftir
„13510	01675-54-3	2,2-bis(4-hýdroxýfenýl)própan-bis(2,3-epoxýprópýl)etri (= BADGE)	Samkvæmt tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2001/61/EB frá 8. ágúst 2001 um notkun tiltekinna epoxýafleiða í efni og hluti sem ætlað er að komast í snertingu við matvæli (Stjtið. EB L 215, 9.8.2001, bls. 26).
13610	01675-54-3	Bisfenól A bis(2,3-epoxýprópýl)etri	Sjá „2,2-bis(4-hýdroxýfenýl)própan-bis(2,3-epoxýprópýl)etra“

Tilvnr.	CAS-nr.	Heiti	Takmarkanir og/eða forskriftir
14200	0105-60-2	Kaprólaktam	TFM(T) = 15 mg/kg ⁽⁵⁾
14230	02123-24-2	Kaprólaktam, natríumsalt	TFM(T) = 15 mg/kg ⁽⁵⁾ (gefið upp sem kaprólaktam)
15970	00611-99-4	4,4'-dihýdroxýbensófenón	TFM(T) = 6 mg/kg ⁽¹⁵⁾
17260	00050-00-0	Formaldehýð	TFM(T) = 15 mg/kg ⁽²²⁾
18670	00100-97-0	Hexametýlentetramín	TFM(T) = 15 mg/kg ⁽²²⁾ (gefið upp sem formaldehýð)
19540	00110-16-7	Malínsýra	TFM(T) = 30 mg/kg ⁽⁴⁾
19960	00108-31-6	Malinanhýdríð	TFM(T) = 30 mg/kg ⁽⁴⁾ (gefið upp sem malínsýra)
23050	00108-45-2	1,3-fenýlendíamín	TFM = OG (GM = 0,02 mg/kg, þ.m.t. greiningarvirkmörk) ⁴

c) Eftirtaldir einliður og önnur grunnefni færast úr þætti B yfir í þátt A:

Tilvnr.	CAS-nr.	Heiti	Takmarkanir og/eða forskriftir
„11530	00999-61-1	Akrýlsýra, 2-hýdroxýprópýlestri	HMY = 0,05 mg/6 dm ²
13617	00080-09-1	Bisfenól S	Sjá „4,4'-dihýdroxýdifenýlsúlfon“
13810	00505-65-7	1,4-bútandiólformal	HMY = 0,05 mg/6 dm ²
13932	00598-32-3	3-búten-2-ól	HMY = OG (GM = 0,02 mg/6 dm ²). Aðeins til nota í sameinliðum við tilreiðslu aukefna sem eru fjölíður
15370	03236-53-1	1,6-díamín-2,2,4-trímetylhexan	HMY = 5 mg/6 dm ²
15400	03236-54-2	1,6-díamín-2,4,4-trímetylhexan	HMY = 5 mg/6 dm ²
15610	00080-07-9	4,4'-diklórdifenýlsúlfon	TFM = 0,05 mg/kg
16090	00080-09-1	4,4'-diklórdifenýlsúlfon	TFM = 0,05 mg/kg
16390	00126-30-7	2,2-dímetyl-1,3-própandiól	TFM = 0,05 mg/kg
19243	00078-79-5	Ísópren	Sjá „2-metyl-1,3-bútadíen“
19490	00947-04-6	Lárólaktam	TFM = 5 mg/kg

Tilvnr.	CAS-nr.	Heiti	Takmarkanir og/eða forskriftir
20260	00101-43-9	Metakrýlsýra, sýklóhexýlestri	TFM = 0,05 mg/kg
20410	02082-81-7	Metakrýlsýra, tvíestri með 1,4-bútandióli	TFM = 0,05 mg/kg
20590	00106-91-2	Metakrýlsýra, 2,3 epoxýprópýlestri	HMY = 0,02 mg/6 dm ²
21520	01561-92-8	Metallýlsúlfonsýra, natriumsalt	TFM = 5 mg/kg
21640	00078-79-5	2-metýl-1,3-bútadíen	HM = 1 mg/kg í FE eða TFM = OG (GM = 0,02 mg/kg, þ.m.t. greiningarvirkmörk)
21821	00505-65-7	1,4-(metýlendíoxý)bútan	Sjá „1,4-bútan-díólformal“
22360	01141-38-4	2,6-naftalindíkarboxýlsýra	TFM = 5 mg/kg
22437	00126-30-7	Neópentýlglykól	Sjá „2,2-dímetýl-1,3-própandíól“
22900	00109-67-1	1-penten	TFM = 5 mg/kg
25380	—	Trialkýlediksýra (C7-C17), vínýlestrar (=vínýlversatat)	HMY = 0,05 mg/6 dm ²
25450	26896-48-0	Trísýklódekandímetanól	TFM = 0,05 mg/kg
25900	00110-88-3	Tríoxan	TFM = 0,05 mg/kg“

2. Eftirfarandi komi í stað þáttar B:

„ÞÁTTUR B.

Skrá yfir leyfilegar einliður og önnur grunnefni sem heimilt er að nota þar til ákvörðun um skráningu hefur verið tekin í A-þætti

Tilvnr.	CAS-nr.	Heiti	Takmarkanir og/eða forskriftir
10599/90A	61788-89-4	Tvíliður ómettaðra fitusýra (C18), eimaðar	
10599/91	61788-89-4	Tvíliður ómettaðra fitusýra (C18), óeimaðar	
10599/92A	68783-41-5	Tvíliður hertra ómettaðra fitusýra (C18), eimaðar	
10599/93	68783-41-5	Tvíliður hertra ómettaðra fitusýra (C18), óeimaðar	
11500	00103-11-7	Akrýlsýra, 2-etýlhexýlestri	
13050	00528-44-9	1,2,4-bensentríkarboxýlsýra	Sjá „trimellítsýru“
13075	00091-76-9	Bensógúanamín	Sjá „2,4-díamín-6-fenýl-1,3,5-tríasín“
13720	00110-63-4	1,4-bútandiól	

Tilvnr.	CAS-nr.	Heiti	Takmarkanir og/eda forskriftir
14260	00502-44-3	Kaprólakton	
14800	03724-65-0	Krótónsýra	
15310	00091-76-9	2,4-díamínó-6-fenýl-1,3,5-tríasín	
15730	00077-73-6	Disýklópentadíen	
16210	06864-37-5	3,3'-dímetýl-4-4'-díamínódísýklóhexýlmetan	
16690	01321-74-0	Divínýlbensen	
16697	00693-23-2	Dódekandísýra	
17110	16219-75-3	5-etýlidenbísýkló[2.2.1]hept-2-en	
18370	00592-45-0	1,4-hexadíen	
18700	00629-11-8	1,6-hexandíól	
21370	10595-80-9	Metakrýlsýra, 2 súlföetýlestri	
21400	54276-35-6	Metakrýlsýra, súlföprópýlestri	
21970	00923-02-4	N-metýlólmetakrýlamið	
22210	00098-83-9	Alfa-metýlstýren	
25540	00528-44-9	Trímellítsýra	HM(T) = 5 mg/kg í FE
25550	00552-30-7	Trímellitánhýdríð	HM(T) = 5 mg/kg í FE (gefið upp sem trímellítsýra)
25840	03290-92-4	1,1,1-trímetylólprópan-trímetakrýlat	
26230	00088-12-0	Vínýlpýrrolidón“	

III. VIÐAUKI

Eftirfarandi breytingar eru hér með gerðar á III. viðauka:

1. Tölfunni „Ófullgerð skrá yfir aukefni“ er breytt sem hér segir:

a) Eftirfarandi komi í stað titilsins:

„ÞÁTTUR A.

Ófullgerð skrá yfir aukefni sem hafa verið að fullu samræmd innan bandalagsins

b) Eftirfarandi aukefnum er skotið inn:

Tilvnr.	CAS-nr.	Heiti	Takmarkanir og/eða forskriftir
„35160	06642-31-5	6-aminó-1,3-dímetylúrasil	TFM = 5 mg/kg
35170	00141-43-5	2-aminóetanól	TFM = 0,05 mg/kg. Ekki til nota í fjölliðum sem komast í snertingu við matvæli ef í tilskipun 85/572/EBE er mælt fyrir um matvælahermi D fyrir þau matvæli og eingöngu til óbeinnar snertingar við matvæli á bak við PET-lag.
35284	00111-41-1	N-(2-aminóetýl)etanólamín	TFM = 0,05 mg/kg. Ekki til nota í fjölliðum sem komast í snertingu við matvæli ef í tilskipun 85/572/EBE er mælt fyrir um matvælahermi D og eingöngu til óbeinnar snertingar við matvæli á bak við PET-lag.
38840	154862-43-8	Bis(-2,4-díkúmýlfenýl) pentaerýtritöldifosfít	TFM = 5 mg/kg (sem summa efnisins sjálfs, oxaðs forms þess bis (2,4-díkúmýlfenýl)pentaerýtritól fosfat og vatnsrofsefnis þess (2,4-díkúmýlfenól)
39925	129228-21-3	3,3-bis(metoxýmetyl)-2,5 - dímetyl hexan	TFM = 0,05 mg/kg
40020	110553-27-0	2,4-bis(oktýlþíómetýl)-6 metýlfenól	- TFM = 6 mg/kg
41120	10043-52-4	Kalsíumklóríð	
41840	00105-60-2	Kaprólaktam	TFM(T) = 15 mg/kg (⁵)
47210	26427-07-6	Dibútýlþíótínsýra, fjölliða [= þíóbis(bútýl-tinsúlfíð), fjölliða]	Í samræmi við forskriftirnar í V. viðauka.
47540	27458-90-8	Di-tert-dódekýldisúlfíð	TFM = 0,05 mg/kg
48620	00123-31-9	1,4-dihýdroxýbensen	TFM = 0,6 mg/kg
48720	00611-99-4	4,4'-dihýdroxýbensófenón	TFM(T) = 6 mg/kg (¹⁵)
52645	10436-08-5	Sis-11-eikosenamíð	

Tilvnr.	CAS-nr.	Heiti	Takmarkanir og/eða forskriftir
64800	00110-16-7	Malínsýra	TFM(T) = 30 mg/kg ⁽⁴⁾
65920	66822-60-4	[N-metakrýlóxyetyl-N,N-dímetyl-N-karboxýmetylammoníumklóríð, natriumsalt-oktadekylmetakrýlat-etylmetakrýlat-sýklohexýl metakrýlat-N-vínýl-2-pýrrólídon, samfjölíður	
73160	—	Fosfórsýra, ein- og dí-n-alkýl (C16 og C18) estrar,	TFM = 0,05 mg/kg
76730	—	Fjöldímetylsíloxan, gammahýdroxýprópýlat	TFM = 6 mg/kg
81220	192268-64-7	Fjöl-[[6-[N-(2,2,6,6-tetrametyl-4-piperidínýl)-n-bútýlamín]-1,3,5-tríasín-2,4-díýl][2,2,6,6-tetrametyl-4-piperidínýl)imín]-1,6-hexandíýl[2,2,6,6-tetrametyl-4-piperidínýl)imín]]-alfa-[N,N,N',N'-tetrabútýl-N'-(2,2,6,6-tetrametyl-4-piperidínýlamín)-hexýl][1,3,5-tríasín-2,4,6-triamín]-ómega-N,N,N',N'-tetrabútýl-1,3,5-tríasín-2,4-díamín]	TFM = 5 mg/kg
83599	68442-12-6	Myndefni olíusýru, 2-merkaptóetyllestara, með diklórdímetyltíni, natriumsúlfiði og tríklórmetyltíni	TFM(T) = 0,18 mg/kg ⁽¹⁶⁾ (gefið upp sem tin)
85680	01343-98-2	Kísilsýra	
92150	01401-55-4	Tannínsýra	Í samræmi við JECFA-forskriftirnar
93720	00108-78-1	2,4,6-triamín-1,3,5-tríasín	TFM = 30 mg/kg
95270	161717-32-4	2,4,6-tris(tert-bútýl)fenýl 2-bútýl-2-etyl-1,3-própandíólfosfat	TFM = 2 mg/kg (sem summa fosfíts, fosfats og vatnsrofsefnisins = TTBP) ¹¹

c) Að því er varðar eftirtalin aukefni kemur eftirfarandi í stað innihalds dálksins „Takmarkanir og/eða forskriftir“:

Tilvnr.	CAS-nr.	Heiti	Takmarkanir og/eða forskriftir
„40120	—	Bis (fjöletýlenglýkól)hýdroxý-metylfosfónat	TFM = 0,6 mg/kg og heimilað til 1. janúar 2004
45200	01335-23-5	Koparjodíð	TFM(T) = 30 mg/kg ⁽⁷⁾ (gefið upp sem kopar) og TFM = 1 mg/kg ⁽¹¹⁾ (gefið upp sem jodíð)

Tilvnr.	CAS-nr.	Heiti	Takmarkanir og/eða forskriftir
60480	03864-99-1	2-(2'-hýdroxý-3,5'-dí-tert-bútýlfenýl)-5-klórbensótríasól	TFM(T) = 30 mg/kg (¹⁹)
85840	53320-86-8	Kísilsýra, litíummagnesium-natríumsalt	TFM(T) = 0,6 mg/kg (⁸) (gefið upp sem litíum)
95725	110638-71-6	Vermikúlít, myndefni með sítrónusýru, litíumsalt	TFM(T) = 0,6 mg/kg (⁸) (gefið upp sem litíum) ⁴⁴

d) Eftirfarandi aukefni eru tekin út:

Tilvnr.	CAS-nr.	Heiti	Takmarkanir og/eða forskriftir
„85980	—	Kísilsýra, sölt ⁴⁴	

2. Eftirfarandi bætist við sem þáttur B:

„ÞÁTTUR B

Ófullgerð skrá yfir aukefni sem um getur í annarri málsgrein 3. gr. a

Tilvnr.	CAS-nr.	Heiti	Takmarkanir og/eða forskriftir
30180	02180-18-9	Ediksýra, mangansalt	TFM(T) = 0,6 mg/kg (¹⁰) (gefið upp sem mangan)
31520	61167-58-6	Akrýlsýra, 2-tert-bútýl-6-(3-tert-bútýl-2-hýdroxý-5-metýlbensýl)-4-metýlfenýlestri	TFM = 6 mg/kg
31920	00103-23-1	Adipínsýra, bis(2-etylhexýl) estri	TFM = 18 mg/kg (¹)
34230	—	Alkyl(C8-C22)súlfonsýrur	TFM = 6 mg/kg
35760	01309-64-4	Antímontríoíð	TFM = 0,02 mg/kg (gefið upp sem antímon, þ.m.t. greiningarvirkmörk)
36720	17194-00-2	Baríumhýdroxíð	TFM(T) = 1 mg/kg (¹²) (gefið upp sem baríum)
36800	10022-31-8	Baríumnítrat	TFM(T) = 1 mg/kg (¹²) (gefið upp sem baríum)
38240	00119-61-9	Bensófenon	TFM = 0,6 mg/kg
38560	07128-64-5	2,5-bis(5-tert-bútýl-2-bensoxasólýl)þíófen	TFM = 0,6 mg/kg
38700	63397-60-4	Bis(2-karbóbútoxýletýl)tin-bis(isóóktýlmerkaptóasetat)	TFM = 18 mg/kg
38800	32687-78-8	N,N'-bis(3-(3,5-dí-tert-bútýl-4-hýdroxýfenýl)própíonýl)hýdrasíð	TFM = 15 mg/kg
38820	26741-53-7	Bis(2,4-dí-tert-bútýlfenýl)pentaerýtrítol dífosfít	TFM = 0,6 mg/kg

Tilvnr.	CAS-nr.	Heiti	Takmarkanir og/eða forskriftir
39060	35958-30-6	1,1-bis(2-hýdroxý-3,5-dí-tert-bútýlfenýl)-etan	TFM = 5 mg/kg
39090	—	N,N-bis(2-hýdroxýetýl)alkýl(C8-C18)amín	TFM(T) = 1,2 mg/kg ⁽¹³⁾
39120	—	N,N-bis(2-hýdroxýetýl)alkýl(C8-C18)amínhýdróklóríð	TFM(T) = 1,2 mg/kg ⁽¹³⁾ (gefið upp sem N,N-bis(2-hýdroxýetýl)alkýl(C8-C18)amín)
40000	00991-84-4	2,4-bis(oktýlmerkaptó)-6-(4-hýdroxý-3,5-dí-tert-bútýlanilín)-1,3,5-tríasín	TFM = 30 mg/kg
40020	110553-27-0	2,4-bis(oktýlþíómetýl)-6-metýlfenól	TFM = 6 mg/kg
40160	61269-61-2	N,N'-bis(2,2,6,6-tetrametýl-4-píperidýl) hexametýlendíamín-1,2-díbrómóetansamfjölíða	TFM = 2,4 mg/kg
40800	13003-12-8	4,4'-bútýliden-bis(6-tert-bútýl-3-metýlfenýl-dítridekýlfosfít)	TFM = 6 mg/kg
40980	19664-95-0	Smjörσύra, mangansalt	TFM(T) = 0,6 mg/kg ⁽¹⁰⁾ (gefið upp sem mangan)
42000	63438-80-2	(2-karbóbútoxýetýl)tin-tris(isóoktýlmerkaptóasetat)	TFM = 30 mg/kg
42400	10377-37-4	Kolsýra, litíumsalt	TFM(T) = 0,6 mg/kg ⁽⁸⁾ (gefið upp sem litíum)
42480	00584-09-8	Kolsýra, rúbídíumsalt	TFM = 12 mg/kg
43600	04080-31-3	1-(3-klórallýl)-3,5,7-tríasa-1-asóníadamantanklóríð	TFM = 0,3 mg/kg
43680	00075-45-6	Klórdífluórmetan	TFM = 6 mg/kg og í samræmi við forskriftirnar í V. viðauka.
44960	11104-61-3	Kóbalttoxíð	TFM(T) = 0,05 mg/kg ⁽¹⁴⁾ (gefið upp sem kóbalt)
45440	—	Kresól, bútýluð, stýrenuð	TFM = 12 mg/kg
46720	04130-42-1	2,6-dí-tert-bútýl-4-etýlfenól	HMY = 4,8 mg/6 dm ²
47600	84030-61-5	Dí-n-dódesýltín bis(isóoktýlmerkaptóasetat)	TFM = 12 mg/kg
48640	00131-56-6	2,4-dihýdroxýbensófenón	TFM(T) = 6 mg/kg ⁽¹⁵⁾
48800	00097-23-4	2,2'-dihýdroxý-5,5'-diklórdifenýlmetan	TFM = 12 mg/kg

Tilvnr.	CAS-nr.	Heiti	Takmarkanir og/eða forskriftir
48880	00131-53-3	2,2'-dihýdroxý-4-metoxýbensófenon	TFM(T) = 6 mg/kg ⁽¹⁵⁾
49600	26636-01-1	Dimetýltín-bis(isóoktýl merkaptóasetat)	TFM(T) = 0,18 mg/kg ⁽¹⁶⁾ (gefið upp sem tin)
49840	02500-88-1	Dioktadekýldísúlfíð	TFM = 3 mg/kg
50160	—	Di-n-oktýltín-bis[n-alkýl(C10-C16) merkaptóasetat]	TFM(T) = 0,04 mg/kg ⁽¹⁷⁾ (gefið upp sem tin)
50240	10039-33-5	Di-n-oktýltín-bis(2-etýlhexýlmaleat)	TFM(T) = 0,04 mg/kg ⁽¹⁷⁾ (gefið upp sem tin)
50320	15571-58-1	Di-n-oktýltín-bis(2-etýlhexýlmerkaptóasetat)	TFM(T) = 0,04 mg/kg ⁽¹⁷⁾ (gefið upp sem tin)
50360	—	Di-n-oktýltín-bis(etýlmaleat)	TFM(T) = 0,04 mg/kg ⁽¹⁷⁾ (gefið upp sem tin)
50400	33568-99-9	Di-n-oktýltín bis(isóoktýlmaleat)	TFM(T) = 0,04 mg/kg ⁽¹⁷⁾ (gefið upp sem tin)
50480	26401-97-8	Di-n-oktýltín-bis(isóoktýl-merkaptóasetat)	TFM(T) = 0,04 mg/kg ⁽¹⁷⁾ (gefið upp sem tin)
50560	—	Di-n-oktýltín-1,4-bútandiól-bis-(merkaptóasetat)	TFM(T) = 0,04 mg/kg ⁽¹⁷⁾ (gefið upp sem tin)
50640	03648-18-8	Di-n-oktýltíndílarat	TFM(T) = 0,04 mg/kg ⁽¹⁷⁾ (gefið upp sem tin)
50720	15571-60-5	Di-n-oktýltíndímaleat	TFM(T) = 0,04 mg/kg ⁽¹⁷⁾ (gefið upp sem tin)
50800	—	Di-n-oktýltíndímaleat, estrað	TFM(T) = 0,04 mg/kg ⁽¹⁷⁾ (gefið upp sem tin)
50880	—	Di-n-oktýltíndímaleat, fjölíður (n = 2-4)	TFM(T) = 0,04 mg/kg ⁽¹⁷⁾ (gefið upp sem tin)
50960	69226-44-4	Di-n-oktýltín-etýlenglýkol-bis(merkaptóasetat)	TFM(T) = 0,04 mg/kg ⁽¹⁷⁾ (gefið upp sem tin)
51040	15535-79-2	Di-n-oktýltínmerkaptóasetat	TFM(T) = 0,04 mg/kg ⁽¹⁷⁾ (gefið upp sem tin)
51120	—	Di-n-oktýltínþíóbensóat-2-etýlhexýlmerkaptóasetat	TFM(T) = 0,04 mg/kg ⁽¹⁷⁾ (gefið upp sem tin)
51570	00127-63-9	Difenýlsúlfón	TFM = 3 mg/kg
51680	00102-08-9	N,N'-difenýlþíóþvagefni	TFM = 3 mg/kg

Tilvnr.	CAS-nr.	Heiti	Takmarkanir og/eða forskriftir
52000	27176-87-0	Dódekýlbensensúlfonsýra	TFM = 30 mg/kg
52320	52047-59-3	2-(4-dódekýlfenýl)indól	TFM = 0,06 mg/kg
52880	23676-09-7	4-etoxýbensósýruetýlestri	TFM = 3,6 mg/kg
53200	23949-66-8	2-etoxý-2'-etýloxanilíð	TFM = 30 mg/kg
58960	00057-09-0	Hexadesýltrímetylammóníum-brómíð	TFM = 6 mg/kg
59120	23128-74-7	1,6-hexametýlen-bis[3-(3,5-dí-tert-bútýl-4-hýdroxýfenýl)própíonamíð]	TFM = 45 mg/kg
59200	35074-77-2	1,6-hexametýlen-bis[3-(3,5-dí-tert-bútýl-4-hýdroxýfenýl)própíonat]	TFM = 6 mg/kg
60320	70321-86-7	2-(2-hýdroxý-3,5-bis(1,1-dímetylbensýl)fenýl)bensótíasól	TFM = 1,5 mg/kg
60400	03896-11-5	2-(2'-hýdroxý-3'-tert-bútýl-5-metýlfenýl)-5-klórbensótíasól	TFM(T) = 30 mg/kg ⁽¹⁹⁾
60800	65447-77-0	1-(2-hýdroxýetýl)-4-hýdroxý-2,2,6,6-tetrametýlpíperidín-rafsýra, dímetyllestri, samfjölíða	TFM = 30 mg/kg
61280	03293-97-8	2-hýdroxý-4-n-hexýloxýbensófenon	TFM(T) = 6 mg/kg ⁽¹⁵⁾
61360	00131-57-7	2-hýdroxý-4-n-metoxýbensófenon	TFM(T) = 6 mg/kg ⁽¹⁵⁾
61440	02440-22-4	2-(2-hýdroxý-5-metýlfenýl)bensótíasól	TFM(T) = 30 mg/kg ⁽¹⁹⁾
61600	01843-05-6	2-hýdroxý-4-n-oktýloxýbensófenon	TFM(T) = 6 mg/kg ⁽¹⁵⁾
63200	51877-53-3	Mjólkursýra, mangansalt	TFM(T) = 0,6 mg/kg ⁽¹⁰⁾ (gefið upp sem mangan)
64320	10377-51-2	Lítíumjoðið	TFM(T) = 1 mg/kg ⁽¹¹⁾ (gefið upp sem joð) og TFM = 0,6 mg/kg ⁽⁸⁾ (gefið upp sem lítíum)
65120	07773-01-5	Mangankloríð	TFM(T) = 0,6 mg/kg ⁽¹⁰⁾ (gefið upp sem mangan)
65200	12626-88-9	Manganhýdroxíð	TFM(T) = 0,6 mg/kg ⁽¹⁰⁾ (gefið upp sem mangan)
65280	10043-84-2	Manganhýpófósfit	TFM(T) = 0,6 mg/kg ⁽¹⁰⁾ (gefið upp sem mangan)
65360	11129-60-5	Manganoxíð	TFM(T) = 0,6 mg/kg ⁽¹⁰⁾ (gefið upp sem mangan)

Tilvnr.	CAS-nr.	Heiti	Takmarkanir og/eda forskriftir
65440	—	Manganpýrófosfit	TFM(T) = 0,6 mg/kg ⁽¹⁰⁾ (gefið upp sem mangan)
66360	85209-91-2	2-2'-metýlenbis(4,6-dí-tert-bútýlfenýl)natriumfosfat	TFM = 5 mg/kg
66400	00088-24-4	2,2'-metýlenbis(3-etýl-6-tert-bútýlfenól)	TFM(T) = 1,5 mg/kg ⁽²⁰⁾
66480	00119-47-1	2,2'-metýlenbis(3-metýl-6-tert-bútýlfenól)	TFM(T) = 1,5 mg/kg ⁽²⁰⁾
67360	67649-65-4	Mónó-n-dódesýltín trís(isóóktýlmerkaptóasetat)	TFM = 24 mg/kg
67520	54849-38-6	Mónómetýltín trís(isóóktýlmerkaptóasetat)	TFM(T) = 0,18 mg/kg ⁽¹⁶⁾ (gefið upp sem tin)
67600	—	Mónó-n-oktýltín trís[alkýl(C10-C16)-merkaptóasetat]	TFM(T) = 1,2 mg/kg ⁽¹⁸⁾ (gefið upp sem tin)
67680	27107-89-7	Mónó-n-oktýltín-trís(2-etýlhexýlmerkaptóasetat)	TFM(T) = 1,2 mg/kg ⁽¹⁸⁾ (gefið upp sem tin)
67760	26401-86-5	Mónó-n-oktýltín-trís(isóóktýlmerkaptóasetat)	TFM(T) = 1,2 mg/kg ⁽¹⁸⁾ (gefið upp sem tin)
68078	27253-31-2	Neódekanósýra, kóbalsalt	TFM(T) = 0,05 mg/kg (gefið upp sem neódekanósýra) og TFM(T) 0,05 mg/kg ⁽¹⁴⁾ (gefið upp sem kóbalt). Ekki til nota í fjölliðum ef í tilskipun 85/572/EBE er mælt fyrir um matvælahermi D fyrir þau matvæli
68320	02082-79-3	Oktadekýl-3-(3,5-dí-tert-bútýl-4-hýdroxýfenýl)própíónat	TFM = 6 mg/kg
68400	10094-45-8	Oktadekýlerúkamið	TFM = 5 mg/kg
69840	16260-09-6	Óleýlpalmítamið	TFM = 5 mg/kg
72160	00948-65-2	2-fenýlindól	TFM = 15 mg/kg
72800	01241-94-7	Fosfórsýra, dífenýl-2-etýlhexýlestri	TFM = 2,4 mg/kg
73040	13763-32-1	Fosfórsýra, litíumsölt	TFM(T) = 0,6 mg/kg ⁽⁸⁾ (gefið upp sem litíum)
73120	10124-54-6	Fosfórsýra, mangansalt	TFM(T) = 0,6 mg/kg ⁽¹⁰⁾ (gefið upp sem mangan)
74400	—	Fosfórsýra, trís(nónýl- og/eda dímonýlfenýl)estri	TFM = 30 mg/kg
77440	—	Fjöletýlenglýkóldírisínóleat	TFM = 42 mg/kg

Tilvnr.	CAS-nr.	Heiti	Takmarkanir og/eða forskriftir
77520	61791-12-6	Fjöletýlenglýkólestri laxeroliu	TFM = 42 mg/kg
78320	09004-97-1	Fjöletýlenglýkólmónórísínóleat	TFM = 42 mg/kg
81200	71878-19-8	Fjöl[6-[(1,1,3,3-tetrametýlbútýl)amín]-1,3,5-tríasín-2,4-díýl]-[(2,2,6,6-tetrametýl-4-píperidýl)-ímínóhexametýlen[(2,2,6,6-tetrametýl-4-píperidýl)ímínó]	TFM = 3 mg/kg
81680	07681-11-0	kalíumjoðið	TFM(T) = 1 mg/kg ⁽¹¹⁾ (gefið upp sem joð)
82020	19019-51-3	Própíónsýra, kóbalsalt	TFM(T) = 0,05 mg/kg ⁽¹⁴⁾ (gefið upp sem kóbalt)
83595	119345-01-6	Myndefni dí-tert-bútýlfosfoníts með bifényl fengið með þéttingu 2,4-dí-tert-bútýlfenóls með Friedel Craft-myndefni fosfórtíklóríðs og bifényls	TFM = 18 mg/kg og í samræmi við forskriftirnar í V. viðauka.
83700	00141-22-0	Risínoliusýra	TFM = 42 mg/kg
84800	00087-18-3	Salísýlsýra, 4-tert-bútýlfenýlestri	TFM = 12 mg/kg
84880	00119-36-8	Salísýlsýra, metýlestri	TFM = 30 mg/kg
85760	12068-40-5	Kísilsýra, litíumálsalt (2:1:1)	TFM(T) = 0,6 mg/kg ⁽⁸⁾ (gefið upp sem litíum)
85920	12627-14-4	Kísilsýra, litíumsalt	TFM(T) = 0,6 mg/kg ⁽⁸⁾ (gefið upp sem litíum)
86800	07681-82-5	Natríumjoðið	TFM(T) = 1 mg/kg ⁽¹¹⁾ (gefið upp sem joð)
86880	—	Natríummónóalkýldíalkýlfenoxýbensendisúlfónat	TFM = 9 mg/kg
89170	13586-84-0	Sterínsýra, kóbalsalt	TFM(T) = 0,05 mg/kg ⁽¹⁴⁾ (gefið upp sem kóbalt)
92000	07727-43-7	Brennisteinssýra, baríumsalt	TFM(T) = 1 mg/kg ⁽¹²⁾ (gefið upp sem baríum)
92320	—	Tetradekýl-fjöletýlenglýkól (EO = 3-8) glýkólsýruetri	TFM = 15 mg/kg
92560	38613-77-3	Tetrakis (2,4-dí-tert-bútýl-fenýl)-4,4'-bifénylýlendífosfónít	TFM = 18 mg/kg

Tilvnr.	CAS-nr.	Heiti	Takmarkanir og/eða forskriftir
92800	00096-69-5	4,4'-þióbis(6-tert-bútýl-3-metýlfenól)	TFM = 0,48 mg/kg
92880	41484-35-9	Þiódíetanól-bis(3-(3-5-di-tert-bútýl-4-hýdroxýfenýl)própiónat)	TFM = 2,4 mg/kg
93120	00123-28-4	Þiódíprópiónsýra, díódekýlestri	TFM(T) = 5 mg/kg ⁽²¹⁾
93280	00693-36-7	Þiódíprópiónsýra, díoktadekýlestri	TFM(T) = 5 mg/kg ⁽²¹⁾
94560	00122-20-3	Tríisóprópanólamín	TFM = 5 mg/kg
95280	40601-76-1	1,3,5-tris(4-tert-bútýl-3-hýdroxý-2,6-dimetýlbensýl)-1,3,5-triasín-2,4,6(1H,3H,5H)-tríón	TFM = 6 mg/kg
95360	27676-62-6	1,3,5-tris(3,5-di-tert-bútýl-4-hýdroxýbensýl)-1,3,5-triasín-2,4,6(1H,3H,5H)-tríón	TFM = 5 mg/kg
95600	01843-03-4	1,1,3-tris(2-metýl-4-hýdroxý-5-tert-bútýlfenýl)bútan	TFM = 5 mg/kg ⁴

IV. VIÐAUKI

Eftirfarandi breytingar eru hér með gerðar á V. viðauka:

1. Eftirfarandi komi í stað A-hluta V. viðauka:

„A-hluti: Almennar forskriftir

Efni og hlutir, sem framleiddir er með notkun arómatískra ísósýanata eða litarefna, sem framleiddir eru með díasó-tengingu, skulu ekki losa fyrsta stigs arómatísk amín (gefin upp sem anilín) í greinanlegu magni (GM 0,02 mg/kg í matvælum eða matvælahermum, þ.m.t. greiningarvirkmörk). Hins vegar eru flæðigildi fyrsta stigs arómatískra amína, sem skráð eru í þessari tilskipun, undanþegin þessum takmörkunum.“

2. Eftirfarandi forskriftum er skotið inn í töfluna í B-hluta V. viðauka:

PM/Tilvnr.	Aðrar forskriftir
„43680	KLÓRDÍFLÚRMETAN
—	Innihald klórdíflúrmetans minna en 1 mg/kg af efninu
47210	DÍBÚTÝLBÍÓTINSÝRUFJÖLLIÐA
—	Móleining = $(C_8H_{18}S_3Sn_2)_n$ ($n = 1,5-2$)
83595	MYNDEFNI DÍ-TERT-BÚTÝLFOSFONÍTS MEÐ BÍFENÝL, FENGID MEÐ ÞÉTTINGU 2,4-DÍ-TERT-BÚTÝLFENÓLS MEÐ FRIEDEL CRAFT-MYNDEFNI FOSFÓTRÍKLÓRÍÐS OG BÍFENÝLS
	Samsetning
	— 4,4'-bífenýlen-bis[0,0-bis(2,4-dí-tert-bútýlfenýl)fosfónít] (CAS-nr. 38613-77-3) (36-46% w/w ⁽¹⁾)
	— 4,3'-bífenýlen-bis[0,0-bis(2,4-dí-tert-bútýlfenýl)fosfónít] (CAS-nr. 118421-00-4) (17-23% w/w)
	— 3,3'-bífenýlen-bis[0,0-bis(2,4-dí-tert-bútýlfenýl)fosfónít] (CAS-nr. 118421-01-5) (1-5% w/w)
	— 4-bífenýlen-0,0-bis[0,0-bis(2,4-dí-tert-bútýlfenýl)fosfónít] (CAS-nr. 91362-37-7) (11-19% w/w)
	— Trís(2,4-dí-tert-bútýlfenýl)fosfít (CAS-nr. 31570-04-4) (9-18% w/w)
	— 4,4'-bífenýlen-0,0-bis(2,4-dí-tert-bútýlfenýl)fosfónat-0,0-bis(2,4-dí-tert-bútýlfenýl) fosfónít (CAS-nr. 112949-97-0) < 5% w/w)
	Aðrar forskriftir
	— Fosfórinnihald: lágmark 5,4%, hámark 5,9%
	— Sýrutala: hámark 10 mg KOH á gramm
	— Bræðslumark: 85-110 °C

⁽¹⁾ Magn efnis sem notað er/magn samsetningar.“

V. VIÐAUKI

Eftirfarandi texti komi í stað VI. viðauka:

„VI. VIÐAUKI

ATHUGASEMDIR SEM VARÐA DÁLKINN „TAKMARKANIR OG/EDA FORSKRIFTIR“

- ⁽¹⁾ Viðvörðun: hætta er á að farið sé yfir TFM þegar um er að ræða fiturikan matvælahermi.
- ⁽²⁾ TFM(T) í þessu sérstaka tilviki merkir að summan af flæði eftirfarandi efna, sem eru tilgreind með PM/tilvnr. 10060 og 23920, má ekki vera umfram takmörkunina.
- ⁽³⁾ TFM(T) í þessu sérstaka tilviki merkir að summan af flæði eftirfarandi efna, sem eru tilgreind með PM/tilvnr. 15760 og 16990, 47680, 53650 og 89440, má ekki vera umfram takmörkunina.
- ⁽⁴⁾ TFM(T) í þessu sérstaka tilviki merkir að summan af flæði eftirfarandi efna, sem eru tilgreind með PM/tilvnr. 19540 og 19960 og 64800, má ekki vera umfram takmörkunina.
- ⁽⁵⁾ TFM(T) í þessu sérstaka tilviki merkir að summan af flæði eftirfarandi efna, sem eru tilgreind með PM/tilvnr. 14200 og 14230 og 41840, má ekki vera umfram takmörkunina.
- ⁽⁶⁾ TFM(T) í þessu sérstaka tilviki merkir að summan af flæði eftirfarandi efna, sem eru tilgreind með PM/tilvnr. 66560 og 66580, má ekki vera umfram takmörkunina.
- ⁽⁷⁾ TFM(T) í þessu sérstaka tilviki merkir að summan af flæðigildi eftirfarandi efna, sem eru tilgreind með PM/tilvnr. 30080 og 42320, 45195, 45200, 53610, 81760, 89200 og 92030, má ekki vera umfram takmörkunina.
- ⁽⁸⁾ TFM(T) í þessu sérstaka tilviki merkir að summan af flæðigildi eftirfarandi efna, sem eru tilgreind með PM/tilvnr. 42400, 64320, 73040, 85760, 85840, 85920 og 95725, má ekki vera umfram takmörkunina.
- ⁽⁹⁾ Viðvörðun: hætta er á að flæði efnisins rýri skynmatseinkenni matvælna sem þau komast í snertingu við, og því er einnig hætta á að fullunnin varan samræmist ekki öðrum undirlið 2. gr. tilskipunar 89/109/EEB.
- ⁽¹⁰⁾ TFM(T) í þessu sérstaka tilviki merkir að summan af flæðigildi eftirfarandi efna, sem eru tilgreind með PM/tilvnr. 30180 og 40980, 63200, 65120, 65200, 65280, 65360 og 65440 og 73120, má ekki vera umfram takmörkunina.
- ⁽¹¹⁾ TFM(T) í þessu sérstaka tilviki merkir að summan af flæðigildi eftirfarandi efna, sem eru tilgreind með PM/tilvnr. 45200 og 64320, 81680 og 86800, má ekki vera umfram takmörkunina.
- ⁽¹²⁾ TFM(T) í þessu sérstaka tilviki merkir að summan af flæðigildi eftirfarandi efna, sem eru tilgreind með PM/tilvnr. 36720, 36800 og 92000, má ekki vera umfram takmörkunina.
- ⁽¹³⁾ TFM(T) í þessu sérstaka tilviki merkir að summan af flæðigildi eftirfarandi efna, sem eru tilgreind með PM/tilvnr. 39090 og 39120, má ekki vera umfram takmörkunina.
- ⁽¹⁴⁾ TFM(T) í þessu sérstaka tilviki merkir að summan af flæðigildi eftirfarandi efna, sem eru tilgreind með PM/tilvnr. 44960 og 68078, 82020 og 89170, má ekki vera umfram takmörkunina.
- ⁽¹⁵⁾ TFM(T) í þessu sérstaka tilviki merkir að summan af flæðigildi eftirfarandi efna, sem eru tilgreind með PM/tilvnr. 15970, 48640, 48720, 48880, 61280, 61360 og 61600, má ekki vera umfram takmörkunina.
- ⁽¹⁶⁾ TFM(T) í þessu sérstaka tilviki merkir að summan af flæðigildi eftirfarandi efna, sem eru tilgreind með PM/tilvnr. 49600, 67520 og 83599, má ekki vera umfram takmörkunina.
- ⁽¹⁷⁾ TFM(T) í þessu sérstaka tilviki merkir að summan af flæðigildi eftirfarandi efna, sem eru tilgreind með PM/tilvnr. 50160, 50240, 50320, 50360, 50400, 50480, 50560, 50640, 50720, 50800, 50880, 50960, 51040 og 51120, má ekki vera umfram takmörkunina.
- ⁽¹⁸⁾ TFM(T) í þessu sérstaka tilviki merkir að summan af flæðigildi eftirfarandi efna, sem eru tilgreind með PM/tilvnr. 67600, 67680 og 67760, má ekki vera umfram takmörkunina.
- ⁽¹⁹⁾ TFM(T) í þessu sérstaka tilviki merkir að summan af flæðigildi eftirfarandi efna, sem eru tilgreind með PM/tilvnr. 60400, 60480 og 61440, má ekki vera umfram takmörkunina.
- ⁽²⁰⁾ TFM(T) í þessu sérstaka tilviki merkir að summan af flæðigildi eftirfarandi efna, sem eru tilgreind með PM/tilvnr. 66400 og 66480, má ekki vera umfram takmörkunina.
- ⁽²¹⁾ TFM(T) í þessu sérstaka tilviki merkir að summan af flæðigildi eftirfarandi efna, sem eru tilgreind með PM/tilvnr. 93120 og 93280, má ekki vera umfram takmörkunina.
- ⁽²²⁾ TFM(T) í þessu sérstaka tilviki merkir að summan af flæðigildi eftirfarandi efna, sem eru tilgreind með PM/tilvnr. 17260 og 18670, má ekki vera umfram takmörkunina.“

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (EB) nr. 2491/2001

2003/EES/6/07

frá 19. desember 2001

um breytingu á reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2092/91 um lífræna framleiðslu landbúnaðarafurða og merkingar þar að lútandi á landbúnaðarafurðum og matvælum(*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2092/91 frá 24. júní 1991 um lífræna framleiðslu landbúnaðarafurða og merkingar þar að lútandi á landbúnaðarafurðum og matvælum ⁽¹⁾, eins og henni var síðast breytt með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 436/2001 ⁽²⁾, einkum öðrum undirlið 13. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Veruleg þróun hefur orðið í lífrænni framleiðslu landbúnaðarafurða á undanförmum árum. Í mörgum tilfellum takmarkast lífræn framleiðsla ekki lengur við staðbundna framleiðslu og -verslun heldur tekur þvert á móti til margra rekstraraðila og margs konar starfsemi, svo sem innflutnings, flutninga, geymslu og þökkunar.
- 2) Í III. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 2092/91 er mælt fyrir um lágmarkskröfur um eftirlit og varúðarráðstafanir samkvæmt eftirlitskerfinu sem um getur í 8. og 9. gr. þeirrar reglugerðar.
- 3) Í III. viðauka er þegar kveðið á um helstu rekstraraðila og hin mismunandi stig lífrænnar framleiðslu landbúnaðarafurða. Til að tryggja að hægt sé að rekja lífrænar landbúnaðarafurðir í gegnum hin mismunandi stig viðskiptakeðjunnar og að þessar afurðir séu,

í ljósi nýlegra framfara, í samræmi við ákvæði reglugerðar (EBE) nr. 2092/91 er nauðsynlegt að aðlagða ákvæði III. viðauka.

- 4) Nauðsynlegt er að aðildarríkin framfylgi þeim ráðstöfunum sem settar eru fram í III. viðauka þannig að hægt sé ábyrgjast það gagnvart neytendum að afurðirnar hafi verið framleiddar í samræmi við reglugerð (EBE) nr. 2092/91.
- 5) Því ber að breyta reglugerð (EBE) nr. 2092/91 í samræmi við það.
- 6) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit nefndarinnar sem um getur í 14. gr. reglugerðar (EBE) nr. 2092/91.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Í stað III. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 2092/91 komi viðaukinn við þessa reglugerð.

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi 60 dögum eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 19. desember 2001.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Franz FISCHLER

framkvæmdastjóri.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 337, 20.12.2001, bls. 9, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 50/2002 frá 31. maí 2002 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 44, 5.9.2002, bls. 4.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 198, 22.7.1991, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 63, 3.3.2001, bls. 16.

VIÐAUKI

„III. VIÐAUKI

LÁGMARKSKRÖFUR UM EFTIRLIT OG VARÚÐARRÁÐSTAFANIR SAMKVÆMT EFTIRLITSKERFINU SEM UM GETUR Í 8. OG 9. GR.

ALMENN ÁKVÆÐI

1. Lágmarkskröfur um eftirlit

Þær kröfur um eftirlit, sem settar eru í þessum viðauka, skulu gilda með fyrirvara um ráðstafanir sem aðildarríkin samþykkja og sem nauðsynlegar eru til að tryggja að hægt sé að rekja afurðirnar í gegnum allt framleiðsluferlið, eins og um getur í a- og c-lið 12. mgr. 9. gr., og til að tryggja að ákvæðum þessarar reglugerðar sé framfylgt.

2. Framkvæmd

Ákvæðin, sem um getur í 3. lið, og ákvæði um fyrsta eftirlit í þáttum A, B, C og D í sérákvæðum þessa viðauka skulu einnig gilda um rekstraraðila sem þegar eru í rekstri á þeim degi sem um getur í 2. gr. reglugerðar (EB) nr. 2491/2001.

3. Fyrsta eftirlit

Þegar eftirlitskerfið er reynt í fyrsta sinn skal rekstraraðili, sem ber ábyrgð:

- lýsa einingunni og/eða athafnasvæðinu og/eða starfseminni á nákvæman hátt,
- tilgreina allar hagnýtar ráðstafanir sem gera skal innan einingarinnar og/eða athafnasvæðisins og/eða starfseminnar til að tryggja að farið sé að ákvæðum þessarar reglugerðar, einkum kröfum þessa viðauka.

Þessi lýsing skal ásamt tilheyrandi hagnýtum ráðstöfunum koma fram í yfirlýsingu, undirritaðri af rekstraraðilanum sem ber ábyrgð.

Einnig skal yfirlýsingin innihalda skuldbindingu rekstraraðilans þess efnis að:

- haga aðgerðum þannig að þær séu í samræmi við 5. gr., 6. gr. a, og, þegar það á við, 11. gr.,
- samþykkja að ráðstöfunum, sem um getur í 9. mgr. 9. gr. og, þegar það á við, 3. mgr. 10. gr., sé beitt ef brot er framið eða ef um vanrækslu er að ræða, og
- samþykkja að gera kaupendum vörunnar viðvart skriflega í því skyni að tryggja að merkingar, sem lúta að lífrænni framleiðsluaðferð, séu fjarlægðar af vörunni.

Yfirlýsingin skal staðfest af skoðunaraðila eða yfirvaldi sem gefur út skýrslu þar sem bent er á hugsanlega annmarka og ósamræmi við ákvæði þessarar reglugerðar. Rekstraraðilinn skal meðárita skýrsluna og gera nauðsynlegar ráðstafanir til úrbóta.

4. Tilkynningar

Rekstraraðilinn, sem ber ábyrgð, skal tilkynna eftirlitsaðila eða -yfirvaldi í tæka tíð um allar breytingar á lýsingunni eða þeim hagnýtu ráðstöfunum, sem um getur í 3. lið, og á ákvæðum um fyrsta eftirlit í þáttum A, B, C og D í sérákvæðum þessa viðauka.

5. Skoðunarheimsóknir

Eftirlitsaðilinn eða -yfirvaldið skal annast fullkomið eftirlit með framleiðslu- og tilreiðslueiningunum eða öðrum athafnasvæðum a.m.k. einu sinni á ári. Eftirlitsaðilanum eða -yfirvaldinu er heimilt að taka prófsýni af afurðum sem eru óleyfilegar samkvæmt þessari reglugerð eða til að athuga hvort framleiðslutækni samræmist ekki þessari reglugerð. Einnig er heimilt að taka sýni og greina þau með tilliti til hugsanlegrar mengunar af völdum óleyfilegra afurða. Samt sem áður er skylt að framkvæma slíka greiningu þar sem grunur leikur á um notkun óleyfilegra afurða. Að hverri eftirlitsferð lokinni skal semja eftirlitsskýrslu sem ábyrgðarmaður einingarinnar eða fulltrúi hans undirritar einnig.

Þar að auki skal eftirlitsaðilinn eða -yfirvaldið fara í slembiskoðunarheimsóknir sem tilkynnt er um fyrirfram eða ekki. Þessar heimsóknir skulu einkum ná til býla eða aðstæðna þar sem sérstök áhætta eða skipti á lífrænum afurðum og öðrum afurðum getur átt sér stað.

6. Skriflegt bókhald

Færa skal birgða- og fjárhagsbókhald fyrir eininguna eða á athafnasvæðinu sem gera rekstraraðila og eftirlitsaðila eða -yfirvaldi kleift að rekja:

- birgi og, þegar það er annar aðili, seljanda eða útflytjanda afurðanna,
- eðli og magn landbúnaðarafurða sem um getur í 1. gr. og sendar hafa verið til einingarinnar og, þar sem það á við, allt efni sem keypt hefur verið og notkun þess,
- eðli, magn og viðtakendur og, þegar það eru aðrir aðilar, kaupendur afurða sem um getur í 1. gr. og sendar hafa verið frá einingunni eða athafnasvæðum eða geymsluaðstöðu fyrsta viðtakanda,
- hvers kyns aðrar upplýsingar sem eftirlitsaðilinn eða -yfirvaldið krefst til þess að viðeigandi eftirlit geti farið fram.

Upplýsingar í bókhaldinu skulu studdar viðeigandi gögnum.

Bókhaldið verður að sýna hvert jafnvægið er á milli aðfanga og framleiðslu.

7. Innþökkun og flutningur afurða til annarra framleiðslu – tilreiðslueininga eða athafnasvæða

Rekstraraðilarnir skulu tryggja að afurðir, sem um getur í 1. gr., séu eingöngu fluttar til annarra eininga, þ.m.t. heildsala og smásala, í viðeigandi pakkningum, ílátum eða ökutækjum sem þannig er lokað að ekki er unnt að skipta um innihald í þeim án þess að hrófla við innsiglinu eða skemma það og með merkimiða þar sem fram kemur, með fyrirvara um aðrar merkingar sem krafist er samkvæmt lögum:

- a) nafn og heimilisfang rekstraraðilans og, þegar það er annar aðili, eiganda eða seljanda afurða,
- b) heiti afurðarinnar, m.a. tilvísun til lífrænu framleiðsluaðferðarinnar í samræmi við ákvæði 5. gr.,
- c) nafn og/eða kenninúmer eftirlitsaðilans eða -yfirvaldsins sem rekstraraðilinn heyrir undir, og
- d) ef við á, auðkenni framleiðslutunnar samkvæmt auðkenniskerfi sem annaðhvort er samþykkt á landsvísu eða sem samningur hefur náðst við eftirlitsaðilann eða -yfirvaldið um og sem gerir kleift að tengja lotuna bókhaldinu sem um getur í 6. tölul.

Upplýsingarnar í a-, b-, c- og d-lið má einnig setja fram í fylgiskjali ef hægt er að tengja það á óyggjandi hátt pakkningunni, ílátinu eða ökutækinu sem varan er flutt í. Í fylgiskjalinu skulu vera upplýsingar um birgi og/eða flutningsaðila.

Engu að síður er þess ekki krafist að pakkningum, ílátum eða ökutækjum sé lokað:

- fari flutningar fram beint milli framleiðanda og annars rekstraraðila sem falla báðir undir eftirlitskerfið sem um getur í 9. gr., og
- fylgi skjal með afurðunum þar sem upplýsingarnar, sem krafist er samkvæmt undirgreininni hér að framan, koma fram, og
- hafi eftirlitsaðili eða -yfirvald bæði sendanda og viðtakanda fengið vitneskju um flutninginn og samþykkt hann. Slíkt samþykki gæti gilt fyrir fleiri en einn flutning.

8. Geymsla afurða

Svæði til geymslu afurða skulu skipulögð þannig að tryggt sé að unnt sé að sanngreina framleiðslutur og forðast blöndun við eða mengun frá afurðum og/eða efnum sem ekki eru í samræmi við þessa reglugerð.

9. Afurðir sem grunur leikur á um að uppfylli ekki kröfur þessarar reglugerðar

Ef rekstraraðili telur eða grunur að afurð, sem hann hefur framleitt, tilreitt, flutt inn eða fengið afhenta frá öðrum rekstraraðila, sé ekki í samræmi við þessa reglugerð skal hann gera ráðstafanir annaðhvort til að fjarlægja af afurðinni allar tilvisanir, hafi hún verið framleidd með lífrænum aðferðum, eða að aðskilja og auðkenna afurðina. Honum er einungis heimilt að koma afurðinni í vinnslu, þökkun eða á markað eftir að þessari óvissu hefur verið eytt nema að afurðin sé sett á markað án merkinga sem vísa til lífrænnar framleiðsluaðferðar. Þegar um slíka óvissu er að ræða skal rekstraraðilinn tafarlaust gera eftirlitsaðila eða -yfirvaldi viðvart. Eftirlitsaðilinn eða -yfirvaldið getur lagt bann við því að afurðin sé sett á markað með merkingum sem vísa til lífrænu framleiðsluaðferðarinnar þangað til hann er þess fullviss á grundvelli upplýsinga sem hann hefur fengið frá rekstraraðilanum eða eftir öðrum leiðum, að óvissunni hafi verið eytt. Ef eftirlitsaðili eða -yfirvald hefur

rökstuddan grun um að rekstraraðili hyggist setja á markað afurð sem ekki er í samræmi við þessa reglugerð en ber tilvísun til lífrænnar framleiðsluaðferðar getur eftirlitsaðilinn eða -yfirvaldið til bráðabirgða bannað rekstraraðilanum að markaðssetja afurðina með þessari tilvísun. Ef eftirlitsaðilinn eða -yfirvaldið er þess fullviss að afurðin sé ekki í samræmi við kröfur þessarar tilskipunar skal auk þess krafist að allar tilvísanir í að afurðin sé framleidd með lífrænni aðferð séu fjarlægðar af henni. Ef grunurinn reynist ekki á rökum reistur skal ákvörðunin afturkölluð innan tiltekins frests. Eftirlitsaðilinn eða -yfirvaldið skal ákvarða þennan frest. Rekstraraðilinn skal aðstoða eftirlitsaðila eða -yfirvald á allan hátt við að komast til botns í málinu.

10. Aðgangur að starfsstöð

Vegna eftirlitsins skal rekstraraðilinn veita eftirlitsaðilanum eða -yfirvaldinu aðgang að öllum hlutum einingarinnar og öllu athafnasvæði sínu og að bókhaldi og fylgiskjöllum sem máli skipta. Hann skal veita eftirlitsaðilanum eða -yfirvaldinu allar þær upplýsingar sem teljast nauðsynlegar vegna eftirlitsins.

Rekstraraðili skal afhenda niðurstöður úr eigin eftirliti, sem hann hefur sinnt sjálfviljugur og sýnatökuáætlunum fari eftirlitsaðili eða -yfirvald fram á það.

Að auki skulu innflytjendur og fyrstu viðtakendur leggja fram öll innflutningsleyfi skv. 6. mgr. 11. gr. og skoðunarvottorð vegna innflutnings frá þriðju löndum.

11. Upplýsingaskipti

Begar rekstraraðili og undirverktakar hans sæta eftirliti mismunandi eftirlitsaðila eða -yfirvalda skal yfirlýsingin, sem um getur í 3. tölul., fela í sér samþykki rekstraraðilans fyrir sína hönd og undirverktaka sinna fyrir því að mismunandi eftirlitsstofnunum eða -yfirvöldum sé heimilt að skiptast á upplýsingum um starfsemina, sem þeir hafa eftirlit með, og um það hvernig þessi upplýsingaskipti skulu fara fram.

SÉRÁKVÆÐI

A. Framleiðsla á plöntum og plöntuafurðum, búfjárræktun og/eða framleiðsla búfjárafurða

Þessi þáttur gildir um allar einingar, sem stunda framleiðslu sem skilgreind er í 2. mgr. 4. gr., á afurðum, sem um getur í a-lið 1. mgr. 1. gr., fyrir eigin reikning eða annarra.

Framleiðsla skal fara fram innan einingar þar sem framleiðslustaðir, ræktunarskikar, bithagar, gerði, útisvæði, gripahús og, þar sem það á við, staðir til geymslu á uppskeru, ræktunarafurðum, búfjárafurðum, hráefni og aðföngum eru greinilega aðskilin frá öðrum einingum þar sem framleiðsla er ekki í samræmi við reglurnar sem mælt er fyrir um í þessari reglugerð.

Vinnsla, pökkun og/eða markaðssetning getur farið fram innan framleiðslueiningarinnar en þar er þessi starfsemi takmörkuð við eigin landbúnaðarafurðir.

Bókhald yfir það magn, sem selt er beint til neytanda, skal fært daglega.

Bannað er að geyma innan einingarinnar aðföng, önnur en þau sem leyfð eru skv. b- og c-lið 1. mgr. 6. gr. og a-lið 3. mgr. 6. gr.

Begar rekstraraðili tekur við afurð eins og um getur í 1. gr. skal hann kanna hvort pakkningar eða flát séu lokað, sé þess krafist, og hvort merkingar, sem um getur í 7. lið almennu ákvæðanna í þessum viðauka, séu fyrir hendi. Geta skal um niðurstöður þessarar sannpröfunar með skýrum hætti í skriflega bókhaldinu sem um getur í 6. lið almennu ákvæðanna.

A.1. Plöntur og plöntuafurðir úr landbúnaðarframleiðslu eða söfnun

1. Fyrsta eftirlit

Nákvæma lýsingin á einingunni, sem um getur í 3. lið almennu ákvæðanna í þessum viðauka skal:

— samin jafnvel þó starfsemi á vegum framleiðanda sé takmörkuð við söfnun villtra plantna,

— sýna geymslu- og framleiðslustaði, ræktunarskika og/eða söfnunarsvæði og, þar sem við á, staði þar sem tiltekin vinnsla og pökkun fer fram, og

- hvaða dag afurðir, sem ekki er heimilt að nota skv. b-lið 1. mgr. 6. gr., voru síðast notaðar á viðkomandi ræktunarskikum og/eða söfnunarsvæðum.

Þegar um er að ræða söfnun villtra plantna skulu tilgreindar í þeim hagnýtu ráðstöfunum í 3. lið almennu ákvæðanna í þessum viðauka ábyrgðir þriðju aðila sem framleiðandinn getur veitt til að tryggja að ákvæðum í 4. lið A-þáttar í I. viðauka sé fullnægt.

2. Tilkynningar

Á hverju ári, fyrir þann dag sem eftirlitsaðili eða -yfirvald tilgreinir, skal framleiðandi tilkynna aðilanum eða -yfirvaldinu um framleiðsluáætlun sína um ræktunarafurðir þar sem fram kemur sundurliðun eftir ræktunarskikum.

3. Nokkrar framleiðslueiningar reknar af sama aðila

Reki rekstraraðili nokkrar framleiðslueiningar á sama svæði skulu einingar á svæðinu, þar sem eru framleiddar nýttjurtir eða afurðir þeirra, sem ekki falla undir ákvæði 1. gr., sem og geymslustaðir fyrir aðföng (t.d. áburð, plöntuvarnarefni og fræ) einnig háð þeim almennu eftirlitsákvæðum sem mælt er fyrir um í almennu ákvæðunum í þessum viðauka að því er tekur til 1., 2., 3., 4. og 6. lið almennu ákvæðanna.

Ekki er heimilt að framleiða innan þessara eininga sama afbrigði eða afbrigði sem ekki er auðvelt að aðgreina frá þeim sem framleidd eru í einingunni og um getur í annarri málsgrein í A-þætti.

Framleiðendum er engu að síður heimilt að víkja frá reglunni sem um getur í síðasta málslíð málsgreinarinnar hér að framan:

- a) ef um framleiðslu á fjölærum ræktunarafurðum er að ræða (tré sem bera æta ávexti, vín og humlar), að því tilskildu að eftirfarandi skilyrðum sé fullnægt:
 1. framleiðslan sem um er að ræða, sé hluti nýskipunaráætlunar sem framleiðandi skuldbindur sig opinberlega til að fylgja en samkvæmt henni á að hefjast handa við að skipta yfir í lífræna framleiðslu á síðasta hluta þess svæðis sem um er að ræða á sem skemmstum tíma og má hann ekki undir neinum kringumstæðum vera lengri en fimm ár,
 2. gripið hafi verið til viðeigandi ráðstafana til að tryggja að afurðir frá öllum viðkomandi einingum séu ávallt skildar að,
 3. eftirlitsaðili eða -yfirvaldi sé tilkynnt um uppskeru allra viðkomandi afurða með að minnsta kosti 48 klukkustunda fyrirvara,
 4. framleiðandi tilkynni eftirlitsaðili eða -yfirvaldi strax að uppskeru lokinni hve mikil hún er nákvæmlega af viðkomandi einingum og um sérstök einkenni (t.d. gæði, lit og meðalþyngd, o.s.frv.) og staðfesti að gripið hafi verið til ráðstafana til að skilja afurðir að,
 5. eftirlitsaðili eða -yfirvald hafi samþykkt nýskipunaráætlunina og þær ráðstafanir sem um getur í 1. og 3. lið almennu ákvæðanna. Staðfesta ber fyrrnefnt samþykki árlega eftir að nýskipunaráætluninni hefur verið hrint í framkvæmd;
- b) ef um er að ræða svæði til landbúnaðarrannsóknna sem lögbær yfirvöld í aðildarríkjunum hafa samþykkt, að því tilskildu að skilyrðum í 2., 3. og 4. lið a-liðar og þeim hluta af skilyrðum í 5. lið a-liðar sem við eiga, hafi verið fullnægt;
- c) ef um er að ræða fræframleiðslu, framleiðslu plöntufjölgunarefna og örgræðlinga, að því tilskildu að skilyrðum í 2., 3. og 4. lið a-liðar og þeim hluta af skilyrðum í 5. lið a-liðar sem við eiga, hafi verið fullnægt;
- d) ef um er að ræða graslendi sem eingöngu er notað til beitar.

A.2. Búfé og búfjárafurðir úr landbúnaðarframleiðslu

1. Fyrsta eftirlit

Þegar eftirlitskerfið, sem gildir sérstaklega um framleiðslu búfjárafurða, er reynt í fyrsta sinn skal nákvæma lýsingin á einingunni, sem um getur í 3. lið almennu ákvæðanna í þessum viðauka, ná yfir:

- nákvæma lýsingu á gripahúsum, beitilandi, hólum, gerðum o.s.frv. og, eftir því sem við á, aðstöðu vegna geymslu, þökkunar og vinnslu að því er varðar búfé, búfjárafurðir, hráefni og aðföng,
- nákvæma lýsingu á þeirri aðstöðu þar sem búfjáraburður er geymdur.

Hagnýtu ráðstafanirnar, sem um getur í 3. lið almennu ákvæðanna í þessum viðauka, skulu fela í sér:

- áætlun um dreifingu áburðar, sem eftirlitsaðili eða -yfirvald hefur samþykkt, ásamt nákvæmri lýsingu á þeim svæðum sem eru lögð undir ræktun nytjajurta,
- eftir atvikum, skriflega samninga við önnur býli sem fara að ákvæðum þessarar reglugerðar um dreifingu búfjáráburðar,
- áætlun fyrir framleiðslueiningu lífrænt ræktaðs búfjár (t.d. um fôðrun, tímgun og heilbrigði o.s.frv.).

2. Auðkenning búfjár

Skýlt er að auðkenna búféð á varanlegan hátt með tækni sem sniðin er að hverri tegund, hvert dýr, ef um stór spendýr er að ræða, en hvert dýr eða hvern hóp ef um alifugla eða smærri spendýr er að ræða.

3. Búfjárskýrslur

Upplýsingar um búféð skal færa í búfjárskýrslu sem eftirlitsyfirvald eða -aðili getur gengið að hvenær sem er á bújörðinni.

Þessar skýrslur, sem veita eiga nákvæma lýsingu á bústofninum og meðferð hans, skulu innihalda eftirfarandi upplýsingar:

- að því er varðar komu búfjár á bújörðina fyrir hverja tegund: uppruni og komudagur, aðlögunartími, auðkenni og forsaga um meðferð af hálfu dýralæknis,
- að því er varðar brottflutning búfjár af bújörðinni: aldur, fjöldi dýra, þyngd ef um sláturdýr er að ræða, auðkenni og ákvörðunarstaður,
- hvers kyns vanhöld dýra og ástæður þeirra,
- að því er varðar fôður: gerð, þar á meðal fôðurbótaefni, hlutfall mismunandi innihaldsefna í skömmtum og tímabil þegar dýrin geta gengið frjáls í högum og tímabil þegar dýrin geta farið milli bithaga í þeim tilvikum þar sem takmarkanir gilda,
- að því er varðar forvarnir gegn sjúkdómum og meðferð og umönnun dýralæknis: dagsetning meðferðar, sjúkdómsgreining, tegund efnis sem er notað við meðferð, tilhögun meðferðar og lyfseðlar dýralæknis er varða meðferðina, ásamt rökstuðningi, og útskilnaðartíminn sem tilskilinn er áður en búfjárafurðir mega fara á markað.

4. Nokkrar framleiðslueiningar reknar af sama rekstraraðila

Ef framleiðandi, í samræmi við lið 1.6 í B-þætti og lið 1.3 í C-þætti í I. viðauka, rekur nokkrar framleiðslueiningar á sama svæði heyra þær einingar, þar sem stunduð er búfjárframleiðsla eða framleiðsla búfjárafurða sem fellur ekki undir 1. gr., einnig undir eftirlitskerfið að því er varðar 1. lið þessa undirþáttar um búfé og búfjárafurðir, svo og ákvæði um hirðingu og fôðrun dýranna, búfjárskýrslur og meginreglurnar um geymslu þess sem er notað við eldið.

Eftirlitsaðila eða -yfirvaldi er heimilt, í samráði við lögbært yfirvald aðildarríkisins, að veita býlum, sem stunda landbúnaðarrannsóknir, undanþágu að því er varðar kröfur um aðrar tegundir búfjár skv. lið 1.6 í B-þætti í I. viðauka ef eftirfarandi skilyrðum er fullnægt:

- gerðar hafi verið viðeigandi ráðstafanir, sem eftirlitsaðili eða -yfirvald samþykkir, í því skyni að tryggja varanlegan aðskilnað búfjár, búfjárafurða, búfjáráburðar og fôðurs í hverri einingu,
- framleiðandi geri eftirlitsaðila eða -yfirvaldi viðvart áður en búfé eða búfjárafurðir eru afhentar eða seldar,
- rekstraraðilinn geri eftirlitsaðila eða -yfirvaldi nákvæma grein fyrir magni, sem framleitt er innan eininganna, ásamt öllum einkennum sem leyfa auðkenningu afurðanna og staðfesti að ráðstafanir til að aðskilja afurðirnar hafi verið gerðar.

5. Aðrar kröfur

Heimiluð er sú undanþága frá þessum reglum að leyft er að geyma hefðbundin dýralyf og sýklalyf á bújörðum, að því tilskildu að dýralæknir hafi gefið út lyfseðil fyrir þeim í tengslum við meðferð, eins og um getur í I. viðauka, og að þau séu geymd undir eftirliti og færð í skrá búsin.

B. Einingar þar sem tilreiðsla plöntu- og búffjárafurða og matvæla úr plöntu- og búffjárafurðum fer fram

Þessi þáttur gildir um allar einingar þar sem afurðir, sem um getur í 1. mgr. 1. gr., eru tilreiddar, eins og skilgreint er í 3. mgr. 4. gr., fyrir eigin reikning eða annarra, nánar tiltekið:

- einingar þar sem slíkum afurðum er pakkað og/eða endurpakkað,
- einingar þar sem slíkar afurðir eru merktar og/eða endurmerktar.

1. Fyrsta eftirlit

Í nákvæmu lýsingunni á einingunni, sem um getur í 3. lið almennu ákvæðanna í þessum viðauka, skal greina frá aðstöðunni sem notuð er til móttöku, vinnslu, þökkunar, merkingar og geymslu landbúnaðarafurða, bæði fyrir og eftir þá vinnslu sem þeim tengist, ásamt tilhögun flutninga afurðanna.

2. Skriflegt bókhald

Í skriflega bókhaldinu, sem um getur í 6. lið almennu ákvæðanna, skal vera tilvísun í sannprófunina sem vísað er til í 5. lið þessa undirþáttar.

3. Tilreiðslueiningar sem einnig meðhöndla afurðir sem ekki eru lifrænt ræktaðar

Ef afurðir, sem ekki er getið í 1. gr., eru einnig tilreiddar, þeim pakkað eða þær geymdar innan viðkomandi tilreiðslueiningar:

- skulu vera aðskilin svæði í tíma og rúmi innan einingarinnar á athafnasvæðinu þar sem unnt er að geyma afurðir, sem um getur í 1. gr., fyrir og eftir vinnslu,
- skal vinnsla standa stöðugt yfir uns framleiðslutunni hefur verið lokið að fullu á öðrum stað og tíma en samsvarandi vinnsla afurða sem falla ekki undir 1. gr.,
- skal tilkynna um slíka vinnslu fyrir fram og innan tímamarka sem eftirlitsaðilinn eða -yfirvaldið samþykkir komi hún til framkvæmda reglulega eða á tilteknum degi,
- skal grípa til allra ráðstafana til að tryggja að unnt sé að bera kennsl á framleiðslutur og forðast blöndun eða rugling við afurðir sem ekki eru framleiddar í samræmi við reglurnar sem kveðið er á um í þessari reglugerð,
- skal vinnsla afurða, sem er í samræmi við reglurnar sem mælt er fyrir um í þessari reglugerð, aðeins fara fram eftir að framleiðslubúnaðurinn hefur verið hreinsaður. Kanna ber og skrá hversu skilvirkar hreinsunaraðgerðirnar eru.

4. Innþökkun og flutningur afurða til tilreiðslueininga

Söfnun á mjólk, eggjum og eggjaafurðum úr lifrænum búskap skal aðskilin söfnun afurða sem ekki eru framleiddar í samræmi við þessa reglugerð. Með fyrirvara um fyrirframsamþykki eftirlitsaðila eða -yfirvalds er hægt að veita undanþágu og heimila að afurðum sé safnað samtímis þar sem viðeigandi ráðstafanir eru gerðar til að forðast alla blöndun við eða skipti á afurðum sem ekki eru framleiddar í samræmi við þessa reglugerð og til að tryggja auðkenningu afurða sem framleiddar eru í samræmi við ákvæði þessarar reglugerðar. Rekstraraðili hefur upplýsingar um söfnunardaga, -tíma og -leið, og dagsetningu og tíma þegar tekið er við afurðunum tiltækar fyrir eftirlitsaðilann eða -yfirvaldið.

5. Tekið við afurðum frá öðrum einingum

Þegar rekstraraðili tekur við afurð eins og um getur í 1. gr. skal hann kanna hvort pakkningar eða ílát séu lokað, sé þess krafist, og hvort merkingar, sem um getur í 7. lið almennu ákvæðanna í þessum viðauka. Rekstraraðilinn skal bera saman upplýsingarnar á merkimiðanum, sem um getur í 7. lið almennu ákvæðanna, við upplýsingarnar í fylgiskjölunum. Geta skal um niðurstöður þessarar sannprófunar með skýrum hætti í skriflega bókhaldinu sem um getur í 6. lið almennu ákvæðanna.

C. Innflutningur plantna, plöntuafurða, búffjár, búffjárafurða og matvæla úr plöntu- og/eða búffjárafurðum frá þriðju löndum

Þessi þáttur gildir um alla rekstraraðila sem stunda sem innflytjendur og/eða fyrstu viðtakendur innflutning og/eða taka við afurðum, sem um getur í 1. mgr. 1. gr., fyrir eigin reikning eða annars rekstraraðila. Í þessum þætti er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

- innflytjandi: einstaklingur eða lögaðili innan Evrópubandalagsins, sem annaðhvort sjálfur eða í gegnum fulltrúa sinn, leggur vörusendingu fram til frjálsrar dreifingar í Evrópubandalaginu,
- fyrsti viðtakandi: sá einstaklingur eða lögaðili sem um getur í a-lið 3. mgr. 11. gr., sem fær vörusendinguna afhenta og tekur hana til frekari tilreiðslu og/eða markaðssetningar.

1. Fyrsta eftirlit

Innflytjendur

- Nákvæm lýsing á einingunni, sem um getur í 3. lið almennu ákvæðanna í þessum viðauka, skal ná yfir athafnasvæði innflytjandans og innflutningsstarfsemi hans og tilgreina skal komustaði afurðanna inn í bandalagið og alla aðra aðstöðu sem innflytjandinn hyggst nota til að geyma innfluttu afurðirnar uns þær eru afhentar fyrsta viðtakanda.
- Þar að auki skal yfirlýsingin, sem um getur í 3. lið almennu ákvæðanna, fela í sér skuldbindingu innflytjandans um að tryggja að öll aðstaða, sem innflytjandinn mun nota til geymslu afurða sé háð eftirliti sem eftirlitsaðili eða -yfirvald framkvæmir eða, þegar geymsluaðstaðan er í öðru aðildarríki eða á öðru svæði, samþykktur eftirlitsaðili eða -yfirvald í viðkomandi aðildarríki eða svæði.

Fyrsti viðtakandi

- Í nákvæmu lýsingunni á einingunni, sem um getur í 3. lið almennu ákvæðanna í þessum viðauka, skal greina frá aðstöðunni sem notuð er til móttöku og geymslu. Þegar önnur starfsemi, svo sem vinnsla, þökkun, merking og geymsla landbúnaðarafurða, bæði fyrir og eftir þá vinnslu sem þeim tengist, ásamt flutningum afurðanna, á sér stað skulu viðeigandi ákvæði B-þáttar gilda.

Þegar innflytjandi og fyrsti viðtakandi eru sami lögaðilinn og starfa innan sömu einingarinnar er leyfilegt að steypa skýrslunum, sem um getur í 3. lið almennu ákvæðanna, saman í eina skýrslu.

2. Skriflegt bókhald

Ef innflytjandinn og fyrsti viðtakandi reka ekki eina og sömu eininguna skulu báðir halda birgða- og fjárhagsbókhald.

Fari eftirlitsaðili eða -yfirvald þess á leit skal veita allar upplýsingar um fyrirkomulag flutninga frá útflytjanda í þriðja landi til fyrsta viðtakanda og frá athafnasvæði eða geymsluaðstöðu fyrsta viðtakanda til viðtakanda innan bandalagsins.

3. Upplýsingar um innfluttar vörusendingar

Innflytjandinn skal tilkynna eftirlitsaðilanum eða -yfirvaldinu um hverja vörusendingu sem flytja á inn í bandalagið, í síðasta lagi þegar yfirvaldi viðkomandi aðildarríkis er afhent vottorð í samræmi við 1. lið 4. gr. reglugerðar framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1788/2001 frá 7. september 2001 þar sem mælt er fyrir um ítarlegar reglur um framkvæmd ákvæðanna er varða eftirlitsvottorð vegna innflutnings frá þriðju löndum skv. 11. gr. reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 2092/91 um lífræna framleiðslu landbúnaðarafurða og merkingar þar að lútandi á landbúnaðarafurðum og matvælum ⁽¹⁾ og veita eftirfarandi upplýsingar:

- nafn og heimilisfang fyrsta viðtakanda,
- allar upplýsingar sem viðkomandi aðili eða yfirvald kann að óska eftir, eins og afrit af eftirlitsvottorði vegna innflutnings lífrænna afurða. Fari eftirlitsaðili eða -yfirvald þess á leit við innflytjanda skal hann koma upplýsingunum á framfæri við eftirlitsaðila eða -yfirvald fyrsta viðtakanda.

4. Innflytjendur og fyrstu viðtakendur sem einnig meðhöndla afurðir sem ekki eru lífrænt ræktaðar

Ef innfluttar afurðir, sem um getur í 1. gr., eru geymdar á geymslustöðum þar sem aðrar landbúnaðarafurðir eða matvæli eru einnig geymd skal:

- halda afurðunum, sem um getur í 1. gr., aðskildum frá öðrum landbúnaðarafurðum og/eða matvælum,
- gera allar ráðstafanir til að tryggja að unnt sé að sanngreina vörusendingar og að koma í veg fyrir að þeim sé blandað saman við afurðir sem ekki eru fengnar í samræmi við ákvæði þessarar reglugerðar.

⁽¹⁾ Stjótið. EB L 243, 13.9.2001, bls. 3.

5. Skoðunarheimsóknir

Eftirlitsaðili eða -yfirvald skal skoða birgða- og fjárhagsbókhaldið, sem um getur í 2. tölul. C-þáttar, og vottorðin sem um getur í b-lið 1. mgr. 11. gr. og 3. mgr. 11. gr. og sem komið var á fót með reglugerð (EB) nr. 1788/2001.

Fari innflutningsstarfsemin fram innan mismunandi eininga eða á mismunandi athafnasvæðum skal innflytjandinn, sé þess óskað, koma á framfæri skýrslunum, sem gert er ráð fyrir í 3. og 5. lið almennu ákvæðanna í þessum viðauka, fyrir hverja aðstöðu fyrir sig.

6. Móttaka afurða frá þriðja landi

Flytja skal afurðir, sem um getur í 1. gr., inn frá þriðja landi í viðeigandi pakkningum eða ílátum sem þannig er lokað að ekki er unnt að skipta um innihald í þeim og þar sem fram koma deili á útflytjanda og önnur merki og tölur sem gera kleift að sanngreina lotuna með eftirlitsvottorðinu um innflutning frá þriðju löndum.

Þegar fyrsti viðtakandi tekur við afurð eins og um getur í 1. gr. skal hann kanna hvort pakkningar eða ílát séu lokað og samræmi milli auðkennis vörusendingarinnar og vottorðsins sem um getur í reglugerð (EB) nr. 1788/2001. Geta skal um niðurstöður þessarar sannprófunar með skýrum hætti í bókhaldinu sem um getur í 2. tölul. C-þáttar.

D. Einingar sem fást við framleiðslu, tilreiðslu eða innflutning afurða, sem um getur í 1. mgr. 1. gr., og gert hafa verktakasamninga við þriðju aðila um hluta af starfseminni eða alla starfsemina sem um er að ræða**Fyrsta eftirlit**

Að því er varðar starfsemi sem verktakasamningur við þriðju aðila er gerður um skal nákvæma lýsingin, sem um getur í 3. lið almennu ákvæðanna ná yfir:

- skrá yfir undirvertaka þar sem fram kemur lýsing á starfsemi þeirra og þeim eftirlitsaðilum eða -yfirvöldum sem þeir heyra undir; undirverktakarnir skulu hafa samþykkt að býli þeirra heyri undir eftirlitskerfi í 9. gr. í samræmi við viðeigandi þætti III. viðauka,
- allar þær hagnýtu ráðstafanir, þ.m.t. viðeigandi kerfi skriflegs bókhalds, sem gera skal innan einingarinnar til að tryggja að hægt sé að rekja afurðir, sem rekstraraðili setur á markað, til birgjanna og, þar sem um annan aðila er að ræða, til seljenda sem og viðtakanda og, þegar það er annar aðili, kaupenda.“

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (EB) nr. 2589/2001

2003/EES/6/08

frá 27. desember 2001

um breytingu á reglugerð (EBE) nr. 94/92 um nákvæmar reglur um innflutning frá þriðju löndum sem kveðið er á um í reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2092/91(*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2092/91 frá 24. júní 1991 um lífræna framleiðslu landbúnaðarafurða og merkingar þar að lútandi á landbúnaðarafurðum og matvælum ⁽¹⁾, eins og henni var síðast breytt með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 2491/2001 ⁽²⁾, einkum 1. mgr. 11. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Skráin yfir þriðju lönd, sem tiltekna landbúnaðarafurðir verða að vera upprunnar í til að markaðssetja megi þær í bandalaginu, sbr. 1. mgr. 11. gr. reglugerðar (EBE) nr. 2092/91, er sett fram í viðaukanum við reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EBE) nr. 94/92 ⁽³⁾, eins og henni var síðast breytt með reglugerð (EB) nr. 349/2001 ⁽⁴⁾. Sú skrá var samin í samræmi við 2. mgr. 11. gr. reglugerðar (EBE) nr. 2092/91.
- 2) Tékkland sendi framkvæmdastjórninni beiðni um að rýmka afurðaflokkana í skránni, sem kveðið er á um í 1. mgr. 11. gr. reglugerðar (EBE) nr. 2092/91, í því skyni að bæta þær við búfé og búfjárafurðum. Tékkland sendi þær upplýsingar sem krafist er skv. 2. mgr. 2. gr. reglugerðar (EBE) nr. 94/92.
- 3) Athugun á þessum upplýsingum og þær viðræður við tékknesk yfirvöld, sem fylgdu í kjölfarið, leiddu til þeirrar niðurstöðu að í Tékklandi séu reglur um

framleiðslu á og eftirlit með búfé og búfjárafurðum jafngildar þeim sem mælt er fyrir um í reglugerð (EBE) nr. 2092/91.

- 4) Niðurstöður athugunarinnar leiddu þó einnig í ljós að reglur í Tékklandi um afurðir, sem bera eða er ætlað að bera merkingar sem vísa til breytingar yfir í lífrænan landbúnað, eru ekki jafngildar reglunum í reglugerð (EBE) nr. 2092/91 að því er varðar afurðir sem innihalda fleiri en eitt innihaldsefni úr landbúnaði. Af þeim sökum falla þær afurðir ekki undir þessa reglugerð.
- 5) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit nefndarinnar sem um getur í 14. gr. reglugerðar (EBE) nr. 2092/91.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Í stað þess hluta viðaukans við reglugerð (EBE) nr. 94/92, sem fjallar um Tékkland, kemur viðaukinn við þessa reglugerð.

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi á sjöunda degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 27. desember 2001.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Franz FISCHLER

framkvæmdastjóri.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 345, 29.12.2001, bls. 18, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 50/2002 frá 31. maí 2002 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 44, 5.9.2002, bls. 4.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 198, 22.7.1991, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 337, 20.12.2001, bls. 9.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 11, 17.1.1992, bls. 14.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 52, 22.2.2001, bls. 14.

VIÐAUKI

„TÉKKLAND

1. Afurðaflokkar:

- a) óunnar landbúnaðarafurðir úr akuryrkju, búfé og óunnar búfjárafurðir í skilningi a-liðar 1. mgr. 1. gr. reglugerðar (EBE) nr. 2092/91, að undanskildum:

- ræktunarafurðum sem bera eða er ætlað að bera merkingar sem vísa til breytingar yfir í lífrænan landbúnað og sem innihalda fleiri en eitt innihaldsefni úr landbúnaði,
- búfé og búfjárafurðum sem bera eða er ætlað að bera merkingar sem vísa til breytingar yfir í lífrænan landbúnað,
- afurðum úr eldi og ræktun í sjó og vatni;

- b) unnar landbúnaðarafurðir úr akuryrkju og búfjárafurðir, ætlaðar til manneldis, í skilningi b-liðar 1. mgr. 1. gr. reglugerðar (EBE) nr. 2092/91, að undanskildum:

- ræktunarafurðum sem bera eða er ætlað að bera merkingar sem vísa til breytingar yfir í lífrænan landbúnað og sem innihalda fleiri en eitt innihaldsefni úr landbúnaði,
- búfjárafurðum sem bera eða er ætlað að bera merkingar sem vísa til breytingar yfir í lífrænan landbúnað,
- afurðum sem innihalda afurðir úr eldi og ræktun í sjó og vatni.

2. Uppruni: afurðir í flokki 1 a) og lífrænt framleidd innihaldsefni í afurðum í flokki 1 b) sem hafa verið framleidd í Tékklandi.

3. Eftirlitsaðili: „KEZ o.p.s.“.

4. Aðilar sem gefa út vottorð: „KEZ o.p.s.“ og „deild uppbyggingarmála og byggðaðróunar í dreifbýli“.

5. Gildistími viðbótar: 30.6.2003.“
-

TILSKIPUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR 2001/15/EB

2003/EES/6/09

frá 15. febrúar 2001

um efni sem bæta má í sérfæði í sérstökum næringarfræðilegum tilgangi(*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 89/398/EBE frá 3. maí 1989 um samræmingu laga aðildarríkjanna um sérfæði ⁽¹⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 1999/41/EB ⁽²⁾, einkum 2. mgr. 4. gr.,

að höfðu samráði við vísindanefndina um matvæli,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Heimilt er að bæta allmörgum næringarefnum, svo sem fjörefnum, steinefnum, aminosýrum o.fl., í sérfæði í því skyni að fullnægja sérstökum næringarþörfum þeirra sem sérfæðið er ætlað og/eða til að fullnægja lagakröfum sem mælt er fyrir um í sértilskipunum sem samþykktar hafa verið í samræmi við 1. mgr. 4. gr. tilskipunar 89/398/EBE.
- 2) Ekki er hægt að skilgreina næringarefni sem sérstakan flokk, að því er þessa tilskipun varðar, né heldur á þessu stigi að taka saman tæmandi skrá yfir alla flokka næringarefna sem heimilt er að bæta í sérfæði.
- 3) Úrval sérfæðis er mjög mikið og fjölbreytt og margvísleg tæknileg vinnsluferli eru notuð við framleiðslu þess. Af þessum sökum ætti úrval efna, sem öruggt er að nota við framleiðslu sérfæðis, að vera eins mikið og unnt er í þeim flokkum næringarefna sem skráðir eru í þessari tilskipun.
- 4) Val efnanna skal í fyrsta lagi byggt á hversu örugg þau eru og í öðru lagi á því hversu vel mannslikaminn getur nýtt þau og á skynmats- og tæknilegum eiginleikum þeirra. Það að efnum sé bætt á skrá yfir efni, sem heimilt er að nota við framleiðslu sérfæðis, merkir ekki að nauðsynlegt eða æskilegt sé að bæta þeim í viðkomandi fæði.
- 5) Í þeim tilvikum, þegar viðbót næringarefnis er talin nauðsynleg, hefur verið mælt fyrir um þá ákvörðun með sérstökum reglum í viðeigandi sértilskipunum, ásamt viðeigandi skilyrðum varðandi magn eftir því sem við á.

- 6) Ef ekki eru í gildi sérstakar reglur eða ef um er að ræða sérfæði sem fellur ekki undir sértilskipanir skulu næringarefni notuð til að framleiða vörur sem eru í samræmi við skilgreiningar á slíkum vörum og uppfylla sérstakar næringarþarfir viðkomandi einstaklinga. Vörurnar, sem um er að ræða, skulu einnig vera öruggar þegar þær eru notaðar í samræmi við leiðbeiningar framleiðandans.
- 7) Í tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 91/321/EBE frá 14. maí 1991 um ungbarnablöndur og stoðblöndur ⁽³⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun 1999/50/EB ⁽⁴⁾, og tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 96/5/EB frá 16. febrúar 1996 um unnin matvæli með korn sem uppistöðu og barnamat fyrir ungbörn og smábörn ⁽⁵⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun 1999/39/EB ⁽⁶⁾, eru sett ákvæði um skrá yfir næringarefni sem nota má við framleiðslu á ungbarnablöndum, stoðblöndum, unnum matvælum með korn sem uppistöðu og barnamat fyrir ungbörn og smábörn. Því þarf ekki að endurtaka þau ákvæði í þessari tilskipun.
- 8) Allmörg næringarefnanna eru einnig notuð í matvæli sem aukefni. Í því samhengi hafa hreinleikaskilyrði fyrir efnin þegar verið samþykkt eða munu verða samþykkt á vettvangi bandalagsins í samræmi við tilskipun ráðsins 89/107/EBE frá 21. desember 1988 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi notkun leyfilegra aukefna í matvælum ⁽⁷⁾, eins og henni var breytt með tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 94/34/EB ⁽⁸⁾. Hreinleikaskilyrðin skulu gilda um þessi efni sama hvaða tilgangi þau gegna í matvæluunum.
- 9) Á meðan ekki hafa verið samþykkt hreinleikaskilyrði á vettvangi bandalagsins fyrir afganginn af efnunum, og með það í huga að tryggja viðtæka vernd almannaheilbrigðis, skulu gilda viðtekin hreinleikaskilyrði sem ráðlögð eru af alþjóðastofnunum á borð við sameiginlega sérfræðinganefnd Matvæla- og landbúnaðarstofnunar Sameinuðu þjóðanna og Alþjóðahelbrigðismálastofnunarinnar um aukefni í matvælum (JECFA) og evrópsku lyfjaskrána (EUP). Aðildarríkjunum skal heimilt að viðhafa innlendar reglur sem kveða á um strangari hreinleikaskilyrði brjóti þær ekki í bága við reglur sáttmálans.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 52, 22.2.2001, bls. 19, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 51/2002 frá 31. maí 2002 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 44, 5.9.2002, bls. 5.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 186, 30.6.1989, bls. 27.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 172, 8.7.1999, bls. 38.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 175, 4.7.1991, bls. 35.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 139, 2.6.1999, bls. 29.

⁽⁵⁾ Stjtið. EB L 49, 28.2.1996, bls. 17.

⁽⁶⁾ Stjtið. EB L 124, 18.5.1999, bls. 8.

⁽⁷⁾ Stjtið. EB L 40, 11.2.1989, bls. 27.

⁽⁸⁾ Stjtið. EB L 237, 10.9.1994, bls. 1.

- 10) Sum sértæk næringarefni eða afleiður þeirra hafa verið skilgreind sem sérstaklega nauðsynleg til framleiðslu ákveðinna matvæla sem tilheyra flokki matvæla sem eru notuð í sérstökum lækisfræðilegum tilgangi og skal hugsanleg notkun þeirra takmörkuð við framleiðslu þessara vara.
- 11) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari tilskipun, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um matvæli.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

1. Að því er varðar flokka efna, sem bætt er í sérfæði í sérstökum næringarfræðilegum tilgangi og skráð eru í viðaukanum við þessa tilskipun, er einungis heimilt að nota iðefnin, sem skráð eru undir hverjum flokki, við framleiðslu sérfæðis sem fellur undir tilskipun 89/398/EBE.

Notkun þessara efna skal vera í samræmi við sérhvert sérákvæði sem um þessi efni gildir og mælt kann að verða fyrir um í sértílskipunum sem kveðið er á um í 1. mgr. 4. gr. tilskipunar 89/398/EBE.

2. Með fyrirvara um reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 258/97⁽¹⁾ er heimilt að nota önnur efni sem bætt er í sérfæði í sérstökum næringarfræðilegum tilgangi og ekki tilheyra neinum flokkanna sem skráðir eru í viðaukann við þessa tilskipun við framleiðslu sérfæðis.

3. Notkun næringarefna í sérfæði skal leiða til framleiðslu öruggra vara sem fullnægja sérstökum næringarþörfum þeirra sem sérfæðið er ætlað eins og viðurkennd vísindagögn vitna um.

4. Lögbær yfirvöld aðildarríkjanna, sem um getur í 9. gr. tilskipunar 89/398/EBE, skulu hafa til þess vald að krefja framleiðandann, eða þar sem það á við, innflytjandann um að leggja fram þá rannsóknarvinnu og -gögn sem liggja til grundvallar notkun efna sem bætt er í sérfæði í sérstökum næringarfræðilegum tilgangi í samræmi við 3. mgr. Ef slíkar rannsóknir eru birtar í ritum sem auðvelt er að nálgast nægir einföld tilvísun í viðkomandi rit.

2. gr.

1. Fyrir efnin, sem skráð eru í viðaukanum, skulu gilda þau hreinleikaskilyrði sem löggjöf bandalagsins setur um sömu efni þegar þau eru notuð í öðrum tilgangi en þeim sem þessi tilskipun tekur til.

2. Að því er varðar þau efni, sem skráð eru í viðaukanum og löggjöf bandalagsins tilgreinir ekki hreinleikaskilyrði fyrir, skulu almennt viðtekin hreinleikaskilyrði, sem alþjóðastofnanir mæla með, gilda fram að þeim tíma að sett verða um þau skilyrði í löggjöf bandalagsins. Heimilt er að viðhafa innlendar reglur sem setja strangari hreinleikaskilyrði.

3. gr.

Aðildarríkin skulu samþykkja og birta nauðsynleg lög og stjórnslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 31. mars 2002. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

Þau skulu beita þessum ákvæðum á þann hátt:

- a) að leyfa viðskipti með vörur, sem samræmast ákvæðum þessarar tilskipunar, frá og með 1. apríl 2002;
- b) að banna viðskipti með vörur, sem samræmast ekki ákvæðum þessarar tilskipunar, frá og með 1. apríl 2004.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessi ákvæði skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þau er birt opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

4. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

5. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 15. febrúar 2001.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

David BYRNE

framkvæmdastjóri.

⁽¹⁾ Stjórn. EB L 43, 14.2.1997, bls. 1.

VIÐAUKI

EFNI SEM HEIMILT AD BÆTA Í SÉRFÆÐI Í SÉRSTÖKUM LÆKNISFRÆÐILEGUM TILGANGI

Í þessari töflu er merking eftirfarandi skammstafana sem hér segir:

- „SSLT“: sérfæði sem er notað í sérstökum læknisfræðilegum tilgangi,
- „Allt sérfæði“: sérfæði, þ.m.t. SSLT, en ekki ungbarnablöndur, stoðblöndur, unnin matvæli með korn sem uppistöðu og barnamatur fyrir ungbörn og smábörn.

Efni	Notkunarskilyrði	
	Allt sérfæði	SSLT
1. flokkur Fjörefni		
A-VÍTAMÍN		
— retínól	x	
— retínýlasetat	x	
— retínýlpalmítat	x	
— beta-karótín	x	
D-VÍTAMÍN		
— kólealsíferól	x	
— ergókalsíferól	x	
E-VÍTAMÍN		
— D-alfa-tókóferól	x	
— DL-alfa-tókóferól	x	
— D-alfa-tókóferólasetat	x	
— DL-alfa-tókóferýlasetat	x	
— D-alfa-tókóferólsúksínsýra	x	
K-VÍTAMÍN		
— fýllókinon (fýtómenadion)	x	
B1-VÍTAMÍN		
— þíamínhýdróklóríð	x	
— þíamínmonónítrat	x	
B2-VÍTAMÍN		
— ríboflavín	x	
— natríumríboflavín-5'-fosfat	x	
NÍASÍN		
— nikótínsýra	x	
— nikótínamíð	x	
PANTÓÞENSÝRA		
— Kalsíum-D-pantóþenat	x	
— Natríum-D-pantóþenat	x	
— dexpanþenól	x	
B6-VÍTAMÍN		
— píridoxínhýdróklóríð	x	
— píridoxín-5'-fosfat	x	
— píridoxínípalmitat	x	

Efni	Notkunarskilyrði	
	Allt sérfaði	SSLT
FÓLÍNSÝRA		
— teróýlmónóglútamínsýra	x	
B12-VÍTAMÍN		
— sýanókóbalamín	x	
— hýdroxókóbalamín	x	
BÍÓTÍN		
— D-bíótín	x	
C- VÍTAMÍN		
— L-askorbínsýra	x	
— natríum L-askorbat	x	
— kalsíum L-askorbat	x	
— kalíum L-askorbat	x	
— L-askorbýl-6-palmítat	x	
2. flokkur Steinefni		
KALSÍUM		
— karbónat	x	
— klóríð	x	
— sölt sítrónusýru	x	
— glúkónat	x	
— glýserófosfat	x	
— laktat	x	
— sölt ortófosfórsýru	x	
— hýdroxíð	x	
— oxíð	x	
MAGNESÍUM		
— asetat	x	
— karbónat	x	
— klóríð	x	
— sölt sítrónusýru	x	
— glúkónat	x	
— glýserófosfat	x	
— sölt ortófosfórsýru	x	
— laktat	x	
— hýdroxíð	x	
— oxíð	x	
— súlfat	x	
JÁRN		
— ferrókarbónat	x	
— ferrósítrat	x	
— ferriammoníumsítrat	x	
— ferróglúkónat	x	
— ferrófúmarat	x	

Efni	Notkunarskilyrði	
	Allt sérfaði	SSLT
— ferrínatríumdífosfat	x	
— ferrólaktat	x	
— ferrósúlfat	x	
— ferrídífosfat (ferrípýrófosfat)	x	
— ferrísakkarat	x	
— járn (afoxað úr karbonýl, rafgreint eða vetnisafoxað)	x	
KOPAR		
— kúpríkarbónat	x	
— kúprísítrat	x	
— kúpríglúkonat	x	
— kúprísúlfat	x	
— koparlýsínflóki	x	
JOÐ		
— kalíumjoðið	x	
— kalíumjoðat	x	
— natríumjoðið	x	
— natríumjoðat	x	
SINK		
— asetat	x	
— klóríð	x	
— sítrat	x	
— glúkonat	x	
— laktat	x	
— oxíð	x	
— karbónat	x	
— súlfat	x	
MANGAN		
— karbónat	x	
— klóríð	x	
— sítrat	x	
— glúkonat	x	
— glýserófosfat	x	
— súlfat	x	
NATRÍUM		
— bíkarbónat	x	
— karbónat	x	
— klóríð	x	
— sítrat	x	
— glúkonat	x	
— laktat	x	
— hýdroxíð	x	
— sölt ortófosfórsýru	x	

Efni	Notkunarskilyrði	
	Allt sérfaði	SSLT
KALÍUM		
— bikarbónat	x	
— karbónat	x	
— klóríð	x	
— sítrat	x	
— glúkonat	x	
— glýserófosfat	x	
— laktat	x	
— hýdroxíð	x	
— sölt ortófosfórsýru	x	
SELEN		
— natríumselenat	x	
— natríumvetnisselenín	x	
— natríumselenít	x	
KRÓM (III) og sexvetningar þess		
— klóríð	x	
— súlfat	x	
MÓLÝBDEN (VI)		
— ammoníummólýbdat	x	
— natríummólýbdat	x	
FLÚOR		
— kalíumflúoríð	x	
— natríumflúoríð	x	
3. flokkur Aínósýrur		
— L-alanín	x	
— L-arginín	x	
— L-asparssýra		x
— L-sítrúllín		x
— L-systín	x	
— systín	x	
— L-histidín	x	
— L-glútamínsýra	x	
— L-glútamín	x	
— glýsín	x	
— L-ísólefsín		x
— L-lefsín	x	
— L-lýsín	x	
— L-lýsínasetat	x	
— L-metiónín	x	
— L-ornitín	x	
— L-fenýlalanín	x	
— L-próllín		x

Efni	Notkunarskilyrði	
	Allt sérfaði	SSLT
— L-þreónín	x	
— L-tryptófan	x	
— L-týrósin	x	
— L-vaílín	x	
Að því er aminosýrur varðar er einnig heimilt að nota natríum-, kalíum-, kalsíum- og magnesíumsölt og hýdróklóríð þeirra, svo framarlega sem það á við.		
4. flokkur Karnítín og tárín		
— L-karnítín	x	
— L-karnítínhýdróklóríð	x	
— tárín	x	
5. flokkur Núkleótíð		
— adenósín 5'-fosfórsýra (AMP)	x	
— natríumsölt AMP	x	
— sýtidín 5'-mónófosfórsýra (CMP)	x	
— natríumsölt CMP	x	
— gúanósín 5'-fosfórsýra (GMP)	x	
— natríumsölt GMP	x	
— insósín 5'-fosfórsýra (IMP)	x	
— natríumsölt af IMP	x	
— úridín 5'-fosfórsýra (UMP)	x	
— natríumsölt UMP	x	
6. flokkur Kólín og ínósítól		
— kólín	x	
— kólinklóríð	x	
— kólinbítartrat	x	
— kólínsítrat	x	
— ínósítól	x	

TILSKIPUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR 2001/22/EB

2003/EES/6/10

frá 8. mars 2001

um aðferðir við sýnatöku og greiningu vegna opinbers eftirlits með magni blýs, kadmíums, kvikasilfurs og 3-MCPD í matvælum(*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

- 4) Ef ná skal dæmigerðum niðurstöðum við ákvörðun magns mengunarefna gegnir sýnataka lykilhlutverki því dreifing mengunarefna er fjarri því að vera einsleit í hverri framleiðslueiningu.

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 85/591/EBE frá 20. desember 1985 um að koma á bandalagsaðferðum við sýnatöku og greiningu vegna matvælaeftirlits ⁽¹⁾, einkum 1. gr.,

- 5) Í tilskipun 85/591/EBE eru settar almennar viðmiðanir um greiningaraðferðir en í ákvæðnum tilvikum er þörf á sértækari viðmiðunum svo að tryggt sé að rannsóknarstofur, sem annast eftirlit, noti greiningaraðferðir sem eru allar svipaðar hvað varðar áreiðanleika.

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Samkvæmt reglugerð ráðsins (EBE) nr. 315/93 frá 8. febrúar 1993 um málsmæðferð fyrir bandalagið vegna mengunarefna í matvælum ⁽²⁾ skal ákvarða hámarks magn tiltekinna mengunarefna í matvælum í því skyni að stuðla að almannaheilbrigði.

- 6) Ákvæðin um sýnatöku og greiningaraðferðir voru sett með hliðsjón af núverandi þekkingu og þau má laga að framförum á sviði vísinda- og tækniþekkingar.

- 7) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari tilskipun, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um matvæli.

- 2) Í reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 466/2001 frá 8. mars 2001 um hámarks magn tiltekinna mengunarefna í matvælum ⁽³⁾ eru fastsett m.a. hámarks magn blýs, kadmíums, kvikasilfurs og 3-mónóklórprópan-1,2-díóls (3-MCPD) í matvælum og vísað í þær ráðstafanir þar sem mælt er fyrir um sýnatöku- og greiningaraðferðirnar sem nota skal.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

- 3) Í tilskipun ráðsins 89/397/EBE frá 14. júní 1989 um opinbert matvælaeftirlit ⁽⁴⁾ er mælt fyrir um almennar meginreglur við framkvæmd matvælaeftirlits. Með tilskipun ráðsins 93/99/EBE frá 29. október 1993 um viðbótarákvæði um opinbert matvælaeftirlit ⁽⁵⁾ er kveðið á um kerfi gæðastaðla fyrir þær rannsóknarstofur sem aðildarríkin hafa falið opinbert matvælaeftirlit.

Aðildarríkin skulu gera allar nauðsynlegar ráðstafanir til þess að tryggja að sýnataka vegna opinbers eftirlits með magni blýs, kadmíums, kvikasilfurs og 3-MCPD í matvælum sé í samræmi við þær aðferðir sem lýst er í I. viðauka við þessa tilskipun.

2. gr.

Aðildarríkin skulu gera allar nauðsynlegar ráðstafanir til þess að tryggja að undirbúningur sýna og þær aðferðir, sem notaðar eru við opinbert eftirlit með styrk blýs, kadmíums, kvikasilfurs og 3-MCPD í matvælum, séu í samræmi við þær viðmiðanir sem lýst er í II. viðauka við þessa tilskipun.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 77, 16.3.2001, bls. 14, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 51/2002 frá 31. maí 2002 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 44, 5.9.2002, bls. 5.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 372, 31.12.1985, bls. 50.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 37, 13.2.1993, bls. 1.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 77, 16.3.2001, bls. 1.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 186, 30.6.1989, bls. 23.

⁽⁵⁾ Stjtið. EB L 290, 24.11.1993, bls. 14.

3. gr.

Aðildarríkin skulu, eigi síðar en 5. apríl 2003, samþykkja nauðsynleg lög og stjórnsýslufyrirmæli til að fara að ákvæðum þessarar tilskipunar. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessi ákvæði skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þau eru birt opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

4. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 8. mars 2001.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

David BYRNE

framkvæmdastjóri.

*I. VIÐAUKI***SÝNATÖKUADFERÐIR VIÐ OPINBERT EFTIRLIT MEÐ MAGNI BLÝS, KADMÍUMS, KVIKASILFURS OG 3-MCPD Í TILTEKNUM MATVÆLUM****1. TILGANGUR OG GILDISSVIÐ**

Sýni til opinbers eftirlits með magni blýs, kadmíums, kvikasilfurs og 3-MCPD í matvælum skulu tekin samkvæmt þeim aðferðum sem er lýst hér á eftir. Safnsýni, tekin á þann hátt, skulu talin dæmigerð fyrir framleiðslueininguna eða framleiðsluhlutann sem þau eru tekin úr. Ákvarðað skal á grundvelli þess magns, sem finnst í rannsóknarsýnum hvort farið sé að ákvæðum um hámarks magn sem mælt er fyrir um í reglugerð (EB) nr. 466/2001.

2. SKILGREININGAR

Framleiðslueining: sanngreinanlegt magn af matvöru, afhent í einu, sem opinber sýnatökumaður staðfestir að hafi sameiginleg einkenni, svo sem að því er varðar uppruna, afbrigði, gerð umbúða, pakkanda, sendanda eða merkingar. Þegar um fisk er að ræða skal stærð fisksins vera sambærileg.

Framleiðsluhluti: tiltekinn hluti stórrar framleiðslueiningar sem valinn er þannig að það samræmist sýnatökuaðferðinni sem notuð er við þennan tiltekna hluta. Hver framleiðsluhluti skal vera skilinn frá öðrum og sanngreinanlegur.

Hlutasýni: magn efnis tekið á sama stað í framleiðslueiningunni eða framleiðsluhlutanum.

Safnsýni: sameinuð heild allra hlutasýna sem tekin eru úr framleiðslueiningu eða framleiðsluhluta.

Rannsóknarsýni: sýni ætlað til rannsókna á rannsóknarstofu.

3. ALMENN ÁKVÆÐI**3.1. Starfsfólk**

Sýnataka skal gerð af viðurkenndum aðila svo sem kveðið er á um af aðildarríkjunum.

3.2. Efni til sýnatöku

Taka ber sýni úr hverri framleiðslueiningu sem rannsaka á.

3.3. Varúðarráðstafanir

Gera þarf varúðarráðstafanir þegar rannsóknarsýni eru tekin og undirbúin til þess að forðast breytingar sem myndu hafa áhrif á magn blýs, kadmíums, kvikasilfurs og 3-MCPD, hafa slæm áhrif á niðurstöðu greiningarinnar eða gera safnsýnin ódæmigerð.

3.4. Hlutasýni

Hlutasýni skulu tekin sem víðast úr framleiðslueiningunni eða framleiðsluhlutanum. Sé ekki farið eftir þessari aðferð verður að færa það í skrána sem kveðið er á um í lið 3.8.

3.5. Undirbúningur safnsýnis

Safnsýnið er myndað með því að sameina öll hlutasýnin. Það skal vera a.m.k. 1 kg nema það sé ekki mögulegt, t.d. þegar sýnið er aðeins einn pakki.

3.6. Frekari skipting safnsýnis í rannsóknarsýni vegna fullnustu ákvæða, verslunarverndar eða úrskurðarmála

Taka ber rannsóknarsýni, vegna fullnustu ákvæða eða verslunarverndar eða vegna úrskurðarmála, úr einsleitu safnsýni svo fremi að það stangist ekki á við reglur aðildarríkja um sýnatöku. Rannsóknarsýni vegna fullnustu ákvæða skulu vera nægilega stór til að hægt sé að framkvæma á þeim a.m.k. tvær greiningar.

3.7. Pökkun og flutningur á safn- og rannsóknarsýnum

Hvert safn- og rannsóknarsýni skal sett í hreint, hvarftregt ílát sem ver það nægilega gegn mengun, tapi greiniefna vegna aðsogs í innri vegg ílátsins og skemmdum í flutningi. Gera skal allar nauðsynlegar varúðarráðstafanir til þess að koma í veg fyrir breytingu á samsetningu safn- og rannsóknarsýna sem gæti átt sér stað á meðan á flutningi eða geymslu stendur.

3.8. Innsigluð og merking safn- og rannsóknarsýna

Hvert sýni, sem tekið er til opinberra nota, skal innsiglað á sýnatökustað og merkt samkvæmt reglugerðum aðildarríkisins. Halda skal skrá yfir hverja sýnatöku þannig að hver framleiðslueining verði ótvírætt sanngreinanleg og tilgreina skal dagsetningu og sýnatökustað ásamt öðrum viðbótarupplýsingum sem gætu komið greinandanum að notum.

4. SÝNATÖKUÁÆTLUN

Við bestu aðstæður ætti sýnataka að fara fram á þeim stað þar sem hrávaran kemur inn í ferli matvæla og hægt er að auðkenna afmarkaða framleiðslueiningu. Sýnatökuaðferðin, sem notuð er, skal tryggja að safnsýnið sé dæmigert fyrir framleiðslueininguna sem verið er að athuga.

4.1. Fjöldi hlutasýna

Þegar um er að ræða vörur í fljótandi formi þar sem gera má ráð fyrir að dreifing viðkomandi mengunarefnis sé einsleit nægir að taka eitt hlutasýni úr hverri framleiðslueiningu í safnsýninu. Tilvísun í númer framleiðslueiningar skal koma fram. Vörur í fljótandi formi, sem innihalda vatnsrofin jurtaþrótín (HVP) eða fljótandi sojasósu, skulu hrist vel eða gerð einsleit á annan viðeigandi hátt áður en hlutasýnið er tekið.

Að því er aðrar vörur varðar skal lágmarksfjöldi hlutasýna, sem taka ber úr framleiðslueiningu, vera sá sem gefinn er upp í töflu 1. Hlutasýnin skulu vera af svipaðri þyngd. Sé ekki farið eftir þessari aðferð verður að færa það í skrána sem kveðið er á um í lið 3.8.

Tafla 1: Lágmarksfjöldi hlutasýna sem taka ber úr framleiðslueiningunni

Þyngd framleiðslueiningar (kg)	Lágmarksfjöldi hlutasýna sem taka ber
< 50	3
50 til 500	5
> 500	10

Í töflu 2 er tilgreindur fjöldi þeirra pakka sem þarf í safnsýnið þegar framleiðslueiningin samanstendur af einstökum pökkum.

Tafla 2: Fjöldi pakka (hlutasýni) sem þarf í safnsýnið þegar framleiðslueiningin samanstendur af einstökum pökkum.

Fjöldi pakkninga eða eininga í framleiðslueiningunni	Fjöldi pakka sem þarf
1 til 25	1 pakki eða eining
26 til 100	U.þ.b. 5%, a.m.k. 2 pakkar eða einingar
> 100	U.þ.b. 5%, a.m.k. 10 pakkar eða einingar

5. SAMRÆMI FRAMLEIÐSLUEININGAR EÐA FRAMLEIÐSLUHLUTA VIÐ FORSKRIFTIR

Samanburðarrannsóknastofan skal greina rannsóknarsýnið vegna fullnustu ákvæða með a.m.k. tveimur sjálfstæðum greiningum og reikna út meðalnildurstöður. Framleiðslueiningin er viðurkennd ef meðaltalið er í samræmi við viðkomandi hámarksgildi eins og þau eru ákvörðuð í reglugerð (EB) nr. 466/2001. Henni er hafnað ef meðaltalið fer fram úr viðkomandi hámarksgildum.

II. VIÐAUKI

UNDIRBÚNINGUR SÝNA OG VIÐMIÐANIR VEGNA GREININGARAÐFERÐA SEM NOTADAR ERU VIÐ OPINBERT EFTIRLIT Á MAGNI BLÝS, KADMÍUMS, KVIKASILFURS OG 3-MCPD Í TILTEKNUM MATVÆLUM

1. INNGANGUR

Grunnkrafan er að afla dæmigerðs og einsleits rannsóknarsýnis án þess að það verði fyrir utanaðkomandi mengun.

2. SÉRTÆKAR VERKLAGSREGLUR UM UNDIRBÚNING BLÝ-, KADMÍUM- OG KVIKASILFURSSÝNA

Til eru margskonar viðunandi sértækar verklagsreglur um undirbúning sýna sem heimilt er að nota vegna varanna sem hér er um að ræða. Þær verklagsreglur, sem lýst er í frumvarpi að CEN-staðlinum „Foodstuffs - Determination of trace elements - Performance criteria and general consideration“, teljast fullnægjandi ^(a) en aðrar geta verið fullt eins góðar.

Taka skal tillit til eftirfarandi atriða án tillits til þess hvaða verklagsreglur eru notaðar:

— samlokur (tvískelja lindýr), krabbadýr og litill fiskur: ef dýrin eru yfirleitt borðuð heil skulu innýflin teljast til þess efnis sem fer til greiningar,

— grænmeti: einungis sá hluti, sem telst ætur, skal prófaður í samræmi við kröfurnar í reglugerð (EB) nr. 466/2001.

3. GREININGARAÐFERÐ SEM NOTA BER Á RANNSÓKNARSTOFUNNI OG KRÖFUR UM EFTIRLIT Á RANNSÓKNARSTOFUNNI

3.1. Skilgreiningar

Nokkrar af helstu skilgreiningum, sem rannsóknarstofan þarf að styðjast við, eru eftirfarandi:

$r =$ endurtekningarnákvæmni (repeatability): gildi sem er af þeirri stærð að sé tölulegur mismunur tveggja stakra prófniðurstaðna, sem eru fengnar við endurtekningarnákvæm skilyrði (þ. e. sama sýni, sami starfsmaður, sami tækjabúnaður, sama rannsóknarstofa og með skömmu millibili), undir þessu gildi má vænta að hann liggi innan tiltekinna öryggismarka (venjulega 95%), og því er $r = 2,8 \times s_r$.

$s_r =$ staðalfrávik, reiknað út frá niðurstöðum sem eru fengnar við endurtekningarnákvæm skilyrði.

$RSD_r =$ hlutfallslegt staðalfrávik, reiknað út frá niðurstöðum sem eru fengnar við endurtekningarnákvæm skilyrði $[(s_r / \bar{x}) \times 100]$, þar sem $\bar{x}$ er meðaltal niðurstaðna fyrir allar rannsóknarstofur og öll sýni.

$R =$ samanburðarnákvæmni (reproducibility): gildi sem er af þeirri stærð að sé tölulegur mismunur stakra prófniðurstaðna, sem eru fengnar við samanburðarnákvæm skilyrði (þ. e. sem starfsmenn á mismunandi rannsóknarstofum fá með staðlaðri prófunaraðferð á sams konar efni), undir þessu gildi má vænta þess að hann liggi innan tiltekinna öryggismarka (venjulega 95%); $R = 2,8 \times s_R$.

$s_R =$ staðalfrávik, reiknað út frá niðurstöðum sem eru fengnar við samanburðarnákvæm skilyrði.

$RSD_R =$ hlutfallslegt staðalfrávik, reiknað út frá niðurstöðum sem eru fengnar við samanburðarnákvæm skilyrði $[(s_R / \bar{x}) \times 100]$.

$HORRAT_r =$ mælt RSD_r , deilt með RSD_r -gildinu sem er áætlað út frá Horwitz-jöfnunni þar sem $r = 0,66R$

$HORRAT_R =$ mælt RSD_R -gildi, deilt með RSD_R -gildinu sem reiknað er út frá Horwitz-jöfnunni ^(b).

3.2. Almennar kröfur

Greiningaraðferðir, sem notaðar eru við matvælaeftirlit, skulu, eftir því sem kostur er, samræmast þeim ákvæðum sem mælt er fyrir um í 1. og 2. mgr. í viðauka við tilskipun 85/591/EBE.

Í reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EBE) nr. 2676/90 ⁽¹⁾ um að ákveða aðferðir bandalagsins við vöðvæðingu er í 35. kafla viðaukans mælt fyrir um aðferðina sem nota skal við greiningu á blýi í vini.

3.3. Sérstakar kröfur

3.3.1. Greiningar á blýi, kadmíumi og kvikasilfri

Ekki er mælt fyrir um sérstakar aðferðir fyrir ákvörðun blý-, kadmíum- og kvikasilfursmagns. Rannsóknarstofur skulu nota fullgilta aðferð sem uppfyllir nothæfisviðmiðanirnar sem gefnar eru upp í töflu 3. Þar sem þess er kostur skal við fullgildinguna nota staðfest viðmiðunarefni sem prófunarefni í samanburðarprófið.

Tafla 3: Nothæfisviðmiðanir við blý-, kadmíum- og kvikasilfursgreiningar

Færibreyta	Gildi/athugasemd
Gildissvið	Matvæli sem tilgreind eru í reglugerð (EB) nr. 466/2001
Greiningarmörk	Ekki meira en einn tíundi af gildinu í forskriftinni í reglugerð (EB) nr. 466/2001, nema ef gildið í forskriftinni fyrir blý er minna en 0,1 mg/kg. Í því tilviki, ekki meira en einn fimmti af gildinu í forskriftinni.
Magngreiningarmörk	Ekki meira en einn fimmti af gildinu í forskriftinni í reglugerð (EB) nr. 466/2001, nema ef gildið í forskriftinni fyrir blý er minna en 0,1 mg/kg. Í því tilviki, ekki meira en tveir fimmti af gildinu í forskriftinni.
Samkvæmni	$HORRAT_r$ - eða $HORRAT_R$ -gildi sem eru lægri en 1,5 í samanburðarprófum til fullgildingar
Endurheimt	80-120% (eins og tilgreint er í samanburðarprófinu)
Sérhæfni	Laus við truflanir frá uppistöðuefni eða rótruflanir

3.3.2. Greining á 3-MCPD

Ekki er mælt fyrir um sérstakar aðferðir fyrir ákvörðun á magni 3-MCPD. Rannsóknastofur skulu nota fullgilta aðferð sem uppfyllir nothæfisviðmiðanirnar sem gefnar eru upp í töflu 4. Þar sem þess er kostur skal við fullgildinguna nota staðfest viðmiðunarefni sem prófunarefni í samanburðarprófið. Sérstök aðferð hefur verið fullgilt með samanburðarprófi og hefur sýnt sig að hún stenst kröfurnar í töflu 4 ^(c).

⁽¹⁾ Stjótið. EB L 272, 3.10.1990, bls. 1.

Tafla 4: Nothæfisviðmiðanir við greiningar á 3-MCPD

Viðmiðun	Ráðlögð gildi	Styrkur
Dauð sýni	Lægri en greiningarmörkin	—
Endurheimt	75-110 %	Allur
Magngreiningarmörk	10 (eða minna) µg/kg miðað við þurrt efni	—
Staðalfrávik dauðra sýna	Minna en 4 µg/kg	—
Innanhússmat á samkvæmni — staðalfrávik endurtekinna mælinga við mismunandi styrk	< 4 µg/kg < 6 µg/kg < 7 µg/kg < 8 µg/kg < 15 µg/kg	20 µg/kg 30 µg/kg 40 µg/kg 50 µg/kg 100 µg/kg

3.4. Mat á útreikningum á réttmæti greininga og endurheimt

Þar sem þess er nokkur kostur skal meta réttmæti greiningarinnar með því að nota vottað viðmiðunarefni í greiningalotunni.

Taka skal tillit til „Harmonised Guidelines for the Use of Recovery Information in Analytical Measurement“ (Samræmdu viðmiðunarreglnanna um notkun upplýsinga um endurheimt í efnamælingum) ^(d) sem þróaðar voru á vegum Alþjóðasamtaka um hreina og hagnýta efnafræði (IUPAC), Alþjóðlegu staðlasamtakanna (ISO) og Samtaka aðila í efnagreiningu (AOAC).

Skrá skal niðurstöður efnagreininga, leiðréttar eða óleiðréttar. Tilgreina skal skráningaraðferð og endurheimtuhlutfall.

3.5. Gæðastaðlar fyrir rannsóknarstofur

Rannsóknarstofur verða að fara að tilskipun 93/99/EBE.

3.6. Framsetning niðurstaðna

Niðurstöður skal setja fram í sömu einingum og hámarksmagn sem mælt er fyrir um í reglugerð (EB) nr. 466/2001.

TILVÍSANIR

- ^(a) Frumvarp að staðli prEN 13804, „Foodstuffs — Determination of Trace Elements — Performance Criteria and General Considerations“, CEN, Rue de Stassart 36, B-1050 Brussel.
- ^(b) W Horwitz, „Evaluation of Analytical Methods for Regulation of Foods and Drugs“, Anal. Chem., 1982, nr. 54, 67A-76A.
- ^(c) Greiningaraðferð til að ákvarða 3-mónóklórprópan-1,2-díól í matvælum og innihaldsefnum þeirra með massagreiningu, lögð fyrir CEN TC 275 og AOAC International (einnig fáanleg sem „Report of the Scientific Cooperation task 3.2.6: Provision of validated methods to support the Scientific Committee on Food's recommendations regarding 3-MCPD in hydrolysed protein and other foods“).
- ^(d) ISO/AOAC/IUPAC: Samræmdar viðmiðunarreglur um notkun upplýsinga um endurheimt í efnamælingum. *Ritstýrt af* Michael Thompson, Steven L. R. Ellison, Ales Fajgelj, Paul Willetts og Roger Wood, Pure Appl. Chem., 1999, nr. 71, 337-348.

TILSKIPUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR 2001/61/EB

2003/EES/6/11

frá 8. ágúst 2001

um notkun tiltekinna epoxýafleiða í efni og hluti sem ætlað er að komast í snertingu við matvæli(*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 89/109/EBE frá 21. desember 1988 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi efni og hluti sem ætlað er að komast í snertingu við matvæli⁽¹⁾, einkum 3. gr.,

að höfðu samráði við vísindanefndina um matvæli,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Notkun og/eða tilvist 2,2-bis(4-hýdroxýfenýl)própan-bis(2,3-epoxýprópýl)etra („BADGE“), bis(hýdroxýfenýl)metan-bis(2,3-epoxýprópýl)etra („BFDGE“) og nóvólakglýsídýletra („NOGE“) í efnum og hlutum sem ætlað er að komast í snertingu við matvæli hefur gefið tilefni til spurninga um öryggi þeirra, einkum þegar þau eru notuð sem aukefni.
- 2) Niðurstöður úr prófunum hafa sýnt umtalsvert magn þessara efna og tiltekinna afleiða þeirra í sumum matvælum.
- 3) Vísindanefndin um matvæli hefur sent frá sér álitserð um að sértæk flæðimörk BADGE og sumra afleiða þess megi framlengja um önnur þrjú ár á meðan þess er beðið að frekari eiturefnafræðileg gögn verði lögð fram til mats.
- 4) Því er heimilt að samþykkja til bráðabirgða notkun og/eða tilvist BADGE.
- 5) Vísindanefndin um matvæli hefur kannað fyrirbyggjandi gögn um BFDGE en þau eru mjög lík samsvarandi gögnum um BADGE.
- 6) Því er einnig heimilt að framlengja, með sérstökum skilyrðum, samþykki um notkun og/eða tilvist BFDGE og sumar afleiður þess á meðan þess er beðið að frekari eiturefnafræðileg gögn verði lögð fram til mats.
- 7) Vísindanefndin um matvæli hefur lýst því yfir að á meðan ekki séu fyrirbyggjandi upplýsingar um hugsanleg váhrif og eiturefnafræðilegt svið NOGE-efnisþátta með fleiri en tvo arómatíska hringi og afleiður þeirra sé hún ekki í aðstöðu til að meta öryggi notkunar og/eða tilvistar samsvarandi vara. Nefndin er því þeirrar skoðunar að eins og sakir standa sé ekki viðeigandi að nota NOGE sem aukefni í efni og hluti sem ætlað er að komast í snertingu við matvæli þar sem það hefur tilhneigingu til að flæða við þessa notkun.
- 8) Setja skal strangar reglur um mörk vegna notkunar og/eða tilvistar NOGE-efnisþátta með fleiri en tvo arómatíska hringi og afleiða þeirra í plastefnum og hlutum, efnum til yfirborðsmeðferðar og lími sem ætlað er að komast í snertingu við matvæli. Þessi mörk ættu í raun að útiloka til bráðabirgða notkun þeirra sem aukefna á meðan þess er beðið að lögð verði fram fullnægjandi gögn fyrir viðeigandi áhættumat og þróaðar fullnægjandi aðferðir til að ákvarða magn þeirra í matvælum.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjórnartíð. EB L 215, 9.8.2001, bls. 26, var nefnd í ákvörðun sameiginlegrar EES-nefndarinnar nr. 51/2002 frá 31. maí 2002 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 44, 5.9.2002, bls. 5.

⁽¹⁾ Stjórnartíð. EB L 40, 11.2.1989, bls. 38.

- 9) Notkun og/eða tilvist NOGE og BFDGE, sem einliða og grunnefna við undirbúning sérstaks efnis til yfirborðsmeðferðar, sem notað er til að þekja yfirborð mjög stórra geyma, skal leyfð til bráðabirgða á meðan þess er beðið að lögð verði fram frekari tæknigögn. Hátt hlutfall á milli rúmtaks og yfirborðs þessara geyma, endurtekin notkun þeirra á löngum endingartíma þeirra, sem minnkar flæði, og snerting þeirra við matvæli við umhverfishita við flestalla notkun þeirra bendir til þess að ekki sé nauðsynlegt að setja flæðimörk fyrir NOGE og BFDGE í slíkum geymum.
- 10) Þeim aðildarríkjum, sem enn hafa ekki heimilað notkun og/eða tilvist BADGE og/eða BFDGE og/eða NOGE í efnum og hlutum sem ætlað er að komast í snertingu við matvæli, er leyfilegt að viðhalda banninu.
- 11) Til að koma í veg fyrir áhættu fyrir heilbrigði manna og hindranir á frjálsum vöruflutningum skulu settar reglur, á vettvangi bandalagsins, um notkun BADGE, BFDGE og NOGE og/eða tilvist þeirra í plastefnum og hlutum, efnum til yfirborðsmeðferðar, svo sem lakki, lakkmálningu og málningu, svo og í lími.
- 12) Kveðið skal á um aðlögunartímabil vegna efna og hluta sem ætlað er að komast í snertingu við matvæli eða eru látin komast í snertingu við matvæli og sem framleidd eru fyrir 1. desember 2002.
- 13) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari tilskipun, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um matvæli.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

1. Þessi tilskipun gildir um eftirtalin efni og hluti:

- a) efni og hluti úr öllum gerðum plastics,
- b) efni og hluti þakta efnum til yfirborðsmeðferðar,
- c) lím,

sem eru framleidd með eða innhalda eitt eða fleiri eftirtalinna efna:

- 2,2-bis(4-hýdroxýfenýl)própan-bis(2,3-epoxýprópýl)etra, sem hér á eftir nefnist „BADGE“, og sumar afleiður þess,
- bis(hýdroxýfenýl)metan-bis(2,3-epoxýprópýl)etra, sem hér á eftir nefnist „BFDGE“, og sumar afleiður þess,
- aðra nívólakglýsidýletra, sem hér á eftir nefnast „NOGE“, og sumar afleiður þeirra,

og sem, í formi fullunninnar vöru, er ætlað að komast í snertingu við matvæli eða eru látin komast í snertingu við matvæli og eru ætluð til þeirra nota.

2. Þessi tilskipun gildir ekki um geyma eða geymslutanka, sem rúma meira en 10 000 lítra, eða um röralagnir sem tilheyra þeim eða tengjast, sem þaktar eru sérstökum efnum til yfirborðsmeðferðar sem kallast „slitþolin efni til yfirborðsmeðferðar“.

2. gr.

Efnin og hlutirnir, sem um getur í 1. mgr. 1. gr., skulu ekki gefa frá sér efnin, sem skráð eru í I. viðauka, í magni sem er umfram mörkin sem mælt er fyrir um í þeim viðauka.

Notkun og/eða tilvist BADGE við framleiðslu þessara efna og hluta má aðeins halda áfram til 31. desember 2004.

3. gr.

Efnin og hlutirnir, sem um getur í 1. mgr. 1. gr., skulu ekki gefa frá sér efnin, sem skráð eru í II. viðauka, í magni sem, þegar það er lagt saman við summu BADGE og afleiða þess sem skráðar eru í I. viðauka, er umfram mörkin sem mælt er fyrir um í II. viðauka.

Notkun og/eða tilvist BFDGE við framleiðslu þessara efna og hluta má aðeins halda áfram til 31. desember 2004.

4. gr.

Frá og með 1. desember 2002 skal magn NOGE-efnisþátta með fleiri en tvo arómatíska hringi og a.m.k. einn epoxýflokk, og afleiða þeirra, með klór-hýdrínvirkni og mólmassa sem er minni en 1000 dalton, ekki vera greinanlegt í efnunum og hlutunum, sem um getur í 1. mgr. 1. gr., við greiningarmörkin 0,2 mg/6 dm², að meðtöldum greiningarvirkmörkum.

Notkun og/eða tilvist NOGE við framleiðslu þessara efna og hluta má aðeins halda áfram til 31. desember 2004.

5. gr.

Kröfur samkvæmt þessari tilskipun gilda ekki um efni og hluti sem um getur í b- og c-lið 1. mgr. 1. gr. og sett hafa verið í frjálsa dreifingu í bandalaginu fyrir 1. desember 2002.

6. gr.

Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórnsýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 30. nóvember 2002. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessi ákvæði skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þau eru birt opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

7. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

8. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 8. ágúst 2001.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

David BYRNE

framkvæmdastjóri.

I. VIÐAUKI

Sértæk flæðimörk fyrir BADGE og ákveðnar afleiður þess

1. Summa flæðimarkna eftirtalinna efna:

- a) BADGE (= 2,2-bis(4-hýdroxýfenýl)própan-bis(2,3-epoxýprópýl)etri),
- b) BADGE.H₂O,
- c) BADGE.HCl,
- d) BADGE.2HCl,
- e) BADGE.H₂O.HCl,

skal ekki fara yfir eftirtalin mörk:

- 1 mg/kg í matvælum eða matvælalíkjum (greiningarvirkimörk frátalin), eða
- 1 mg/6 dm² í samræmi við tilvikin sem kveðið er á um í 4. gr. tilskipunar framkvæmdastjórnarinnar 90/128/EBE ⁽¹⁾.

2. Flæðiprófanirnar skulu framkvæmdar í samræmi við reglurnar sem settar eru í tilskipun ráðsins 82/711/EBE ⁽²⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 97/48/EB ⁽³⁾, og í tilskipun 90/128/EBE eins og henni var síðast breytt með tilskipun 1999/91/EB ⁽⁴⁾. Í vatnskenndum matvælalíkjum skal þetta gildi þó einnig fela í sér BADGE.2H₂O nema efnið eða hluturinn sé þannig merktur að fram komi að hann sé einungis til nota í snertingu við þau matvæli og/eða drykkjarvörur þar sem sýnt hefur verið fram á að summa flæðimarkna þeirra fimm efna, sem talin eru upp í a-, b-, c-, d- og e-lið 1. mgr., geti ekki farið fram yfir þau mörk sem kveðið er á um í 1. mgr.

II. VIÐAUKI

Sértæk flæðimörk fyrir BFDGE og ákveðnar afleiður þess

1. Summa flæðimarkna eftirtalinna efna:

- a) BFDGE (= bis(hýdroxýfenýl)metan-bis(2,3-epoxýprópýl)etri),
- b) BFDGE.H₂O,
- c) BFDGE.HCl,
- d) BFDGE.2HCl,
- e) BFDGE.H₂O.HCl,

að viðbætti summu þeirra sem talin eru upp í I. viðauka skal ekki fara yfir eftirtalin mörk:

- 1 mg/kg í matvælum eða matvælalíkjum (greiningarvirkimörk frátalin), eða
- 1 mg/6 dm² í samræmi við tilvikin sem kveðið er á um í 4. gr. tilskipunar 90/128/EBE.

2. Flæðiprófanirnar skulu framkvæmdar í samræmi við reglurnar sem settar eru í tilskipun 82/711/EBE, eins og henni var síðast breytt með tilskipun 97/48/EB, og í tilskipun 90/128/EBE eins og henni var síðast breytt með tilskipun 1999/91/EB. Í vatnskenndum matvælalíkjum skal þetta gildi þó einnig fela í sér BFDGE.2H₂O nema efnið eða hluturinn sé þannig merktur að fram komi að hann sé einungis til nota í snertingu við þau matvæli og/eða drykkjarvörur þar sem sýnt hefur verið fram á að summa flæðimarkna þeirra fimm efna, sem talin eru upp í a-, b-, c-, d- og e-lið 1. mgr., geti ekki farið yfir þau mörk sem kveðið er á um í 1. mgr.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 75, 21.3.1990, bls. 19.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 297, 23.10.1982, bls. 26.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 222, 12.8.1997, bls. 10.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 310, 4.12.1999, bls. 41.

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (EB) nr. 2162/2001

2003/EES/6/12

frá 7. nóvember 2001

um breytingu á I., II. og III. viðauka við reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2377/90 þar sem mælt er fyrir um sameiginlega aðferð til að ákvarða hámarks magn leifa dýrallyfja í matvælum úr dýraríkinu^(*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2377/90 frá 26. júní 1990 þar sem mælt er fyrir um sameiginlega aðferð til að ákvarða hámarks magn leifa dýrallyfja í matvælum úr dýraríkinu ⁽¹⁾, eins og henni var síðast breytt með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1879/2001 ⁽²⁾, einkum 7. og 8. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í samræmi við reglugerð (EBE) nr. 2377/90 verður smám saman að ákvarða leyfilegt hámarks magn leifa allra lyfjafræðilega virkra efna sem eru notuð í bandalaginu í dýrallyf fyrir dýr sem gefa af sér afurðir til manneldis.
- 2) Ekki skal ákvarða leyfilegt hámarks magn leifa fyrr en nefndin um dýrallyf hefur kannað allar viðeigandi upplýsingar varðandi skaðleysi leifa viðkomandi efnis fyrir þá sem neyta matvæla úr dýraríkinu og áhrif þessara leifa á iðnaðarvinnslu matvæla.
- 3) Við ákvörðun á leyfilegu hámarks magni dýrallyfjaleifa í matvælum úr dýraríkinu er nauðsynlegt að tilgreina dýrategundirnar, sem leifarnar kunna að finnast í, magnið, sem má vera í hverjum viðkomandi vef úr dýri sem hefur fengið lyfjameðferð (markvef), og hvaða eiginleikar leifarinnar skipta máli við eftirlit með leifum (leifamerki).
- 4) Til að auðvelda eftirlitið með leifum sem kveðið er á um í viðeigandi löggjöf bandalagsins skal að jafnaði ákvarða leyfilegt hámarks magn leifa í markvefjum lifrar eða nýrna. Hins vegar eru lifur og nýru oft fjarlægð úr skrokkum í alþjóðaviðskiptum og því ætti einnig ávallt að ákvarða leyfilegt hámarks magn leifa í vöðva- eða fituvef.

- 5) Þegar um er að ræða dýrallyf fyrir varpfugla, mjólkandi dýr eða býflugur skal einnig ákvarða leyfilegt hámarks magn leifa í eggjum, mjólk eða hunangi.
- 6) Bæta ber sefasetríli, deltametríni og imídókarbi við í I. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 2377/90.
- 7) Bæta ber ammoníumlárylsúlfati, brónópóli, kalsíum-pantóþenati og *menthae arvensis aetheroleum* við í II. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 2377/90.
- 8) Svo unnt sé að ljúka vísindarannsóknum ber að framlengja gildistíma bráðabirgðagildis fyrir leyfilegt hámarks magn leifa, eins og áður hefur verið skilgreint í III. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 2377/90, varðandi kanamýsín.
- 9) Veita skal nægilegan frest áður en þessi reglugerð öðlast gildi svo að aðildarríkin fái svigrúm til að gera þær breytingar, sem kunna að vera nauðsynlegar með tilliti til ákvæða þessarar reglugerðar, á markaðsleyfum sem hafa verið veitt fyrir viðkomandi dýrallyf í samræmi við tilskipun ráðsins 81/851/EBE ⁽³⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2000/37/EB ⁽⁴⁾.
- 10) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um dýrallyf.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

I. gr.

Ákvæðum I., II. og III. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 2377/90 er hér með breytt eins og fram kemur í viðaukanum við þessa reglugerð.

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi á þriðja degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

Hún kemur til framkvæmda sextíu dögum eftir birtingu hennar.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 291, 8.11.2001, bls. 9, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 52/2002 frá 31. maí 2002 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 44, 5.9.2002, bls. 7.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 224, 18.8.1990, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 258, 27.9.2001, bls. 11.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 317, 6.11.1981, bls. 1.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 139, 10.6.2000, bls. 25.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 7. nóvember 2001.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Erkki LIIKANEN

framkvæmdastjóri.

VIÐAUKI

A. Ákvæðum I. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 2377/90 er breytt sem hér segir:

1. Sýkingarlyf
- 1.2. Sýklalyf
- 1.2.2. Sefalósporín

Lyfjafræðilega virk efni	Leifamerki	Dýrategundir	Leyfilegt hámarks- magn leifa	Markvefir	Önnur ákvæði
„Sefasetríl	Sefasetríl	Nautgripir	125 µg/kg	Mjólk	Einungis til nota í mjólkurkirtla“

2. Sníklalyf
- 2.2. Útsníklalyf
- 2.2.3. Pýretróíð

Lyfjafræðilega virk efni	Leifamerki	Dýrategundir	Leyfilegt hámarks- magn leifa	Markvefir	Önnur ákvæði
„Deltametrín	Deltametrín	Fiskar með uggunum	10 µg/kg	Vöðvi og roð í eðlilegum hlutföllum“	

- 2.4. Frumdýralyf
- 2.4.3. Karbanilíð

Lyfjafræðilega virk efni	Leifamerki	Dýrategundir	Leyfilegt hámarks- magn leifa	Markvefir	Önnur ákvæði
„Ímídókarb	Ímídókarb	Nautgripir	300 µg/kg 50 µg/kg 2 000 µg/kg 1 500µg/kg 50 µg/kg	Vöðvi Fita Lifur Nýra Mjólk“	

B. Ákvæðum II. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 2377/90 er breytt sem hér segir:

2. Lífræn efнасambönd

Lyfjafræðilega virk efni	Dýrategundir	Önnur ákvæði
„Ammoníumlárylsúlfat Brónópól Kalsíumpantópenat	Allar tegundir sem gefa af sér afurðir til manneldis Fiskar með uggunum Allar tegundir sem gefa af sér afurðir til manneldis“	

6. Efni úr jurtaríkinu

Lyfjafræðilega virk efni	Dýrategundir	Önnur ákvæði
„ <i>Menthae arvensis aetheroleum</i> “	Allar tegundir sem gefa af sér afurðir til manneldis“	

C. Ákvæðum III. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 2377/90 er breytt sem hér segir:

1. Sýkingarlyf

1.2. Sýklalyf

1.2.5. Aminóglýkósíð

Lyfjafræðilega virk efni	Leifamerki	Dýrategundir	Leyfilegt hámarks- magn leifa	Markvefir	Önnur ákvæði
„Kanamýsín“	Kanamýsín	Kanínur	100 µg/kg 100 µg/kg 600 µg/kg 2 500 µg/kg	Vöðvi Fita Lifur Nýra	Bráðabirgðagildi fyrir leyfilegt hámarksmagn leifa falla úr gildi 1.1. 2004“
		Nautgripir, sauðfé	100 µg/kg 100 µg/kg 600 µg/kg 2 500 µg/kg 150 µg/kg	Vöðvi Fita Lifur Nýra Mjólk	
		Svín, kjúklingar	100 µg/kg 100 µg/kg 600 µg/kg 2 500 µg/kg	Vöðvi Skins og fíta Lifur Nýra	

TILSKIPUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR 2001/90/EB

2003/EES/6/13

frá 26. október 2001

um sjöundu aðlögun að tækniframförum á I. viðauka við tilskipun ráðsins 76/769/EBE um samræmingu ákvæða í lögum og stjórnsýslufyrirmælum aðildarríkjanna varðandi takmörkun á sölu og notkun tiltekinna skaðlegra efna og efnablandna (kreósót)(*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 76/769/EBE frá 27. júlí 1976 um samræmingu ákvæða í lögum og stjórnsýslufyrirmælum aðildarríkjanna varðandi takmörkun á sölu og notkun tiltekinna skaðlegra efna og efnablandna ⁽¹⁾, eins og henni var síðast var breytt með tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2001/41/EB ⁽²⁾, einkum 2. gr. a sem var bætt við með tilskipun ráðsins 89/678/EBE ⁽³⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 94/60/EB frá 20. desember 1994 um fjórtánda breytingu á tilskipun 76/769/EBE um samræmingu ákvæða í lögum og stjórnsýslufyrirmælum aðildarríkjanna varðandi takmörkun á sölu og notkun tiltekinna skaðlegra efna og efnablandna ⁽⁴⁾, eru settar tilteknar takmarkanir á markaðssetningu og notkun kreósóts.
- 2) Nýleg rannsókn ⁽⁵⁾ bendir til þess að kreósót sé mun líklegri til að valda krabbameini en áður var talið.
- 3) Þessi rannsókn var lögð fyrir vísindanefndina um eiturhrif, eiturhrif í umhverfinu og umhverfið (CSTEE) til að fá jafningjarýni ⁽⁶⁾ og nefndin komst að þeirri niðurstöðu að rannsóknin væri vel útfærð og að vísindaleg gögn styddu það álit að neytendum stafi krabbameinshætta af kreósóti, sem inniheldur bensó-a-pýren (BaP) í magni sem er undir 0,005% miðað við massa og/eða af viði sem inniheldur slíkt kreósót, og að umfang áhættunnar væri áhyggjuefni.

- 4) Við greiningu á kostum og göllum takmarkana á markaðssetningu og notkun kreósóts ⁽⁷⁾ hefur komið í ljós að megnið af kreósóti til iðnaðarnota innan bandalagsins inniheldur minna en 0,005% BaP miðað við massa og að heilbrigðisáhætta af völdum slíks kreósóts og/eða viðar, sem inniheldur slíkt kreósót til iðnaðarnota, sé líklega lítil.
- 5) Samkvæmt tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 98/8/EB frá 16. febrúar 1998 um markaðssetningu sæfiefna ⁽⁸⁾ verður leyfi fyrir sæfiefni innan Evrópu-sambandsins samræmt og samkvæmt reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1896/2000 frá 7. september 2000 um fyrsta áfanga áætlunarinnar, sem um getur í 2. mgr. 16. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 98/8/EB um sæfiefni, ⁽⁹⁾ skal viðarvarnarefni verða meðal þeirra efna sem fyrst verða metin samkvæmt úttektaráætlun sem komið var á með tilskipun 98/8/EB. Aðlaga þarf takmarkanirnar á kreósóti að tækniframförum uns lokið er við að samræma reglur samkvæmt tilskipun 98/8/EB.
- 6) Þessi tilskipun er með fyrirvara um tilskipun ráðsins 89/391/EBE frá 12. júní 1989 um lögleiðingu ráðstafana er stuðla að bættu öryggi og heilsu starfsmanna á vinnustöðum ⁽¹⁰⁾, þar sem mælt er fyrir um lágmarkskröfur um verndun starfsmanna og sértilskipanir hennar í skilningi 1. mgr. 16. gr. þeirrar tilskipunar, einkum tilskipun ráðsins 90/394/EBE frá 28. júní 1990 um verndun starfsmanna gegn áhættu vegna áhrifa af krabbameinsvöldum á vinnustað ⁽¹¹⁾ og tilskipun ráðsins 98/24/EB frá 7. apríl 1998 um að tryggja öryggi og vernda heilsu starfsmanna gegn áhættu vegna efnafræðilegra áhrifa valda á vinnustað ⁽¹²⁾.
- 7) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari tilskipun, eru í samræmi við álit nefndar um aðlögun að tækniframförum á tilskipunum um að ryðja úr vegi tæknilegum hindrunum í viðskiptum með hættuleg efni og efnablöndur.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 283, 27.10.2001, bls. 41, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 53/2002 frá 31. maí 2002 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbætur við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 44, 5.9.2002, bls. 8.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 262, 27.9.1976, bls. 24.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 194, 18.7.2001, bls. 36.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 398, 30.12.1989, bls. 24.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 365, 31.12.1994, bls. 1.

⁽⁵⁾ *Dermal carcinogenicity study of two coal tar products by chronic epicutaneous application in male CD-1 mice (78 weeks)*, lokaskýrsla framkvæmd af Fraunhofer-Institute für Toxikologie und Aerosolforschung (Hannover, Þýskalandi).

⁽⁶⁾ *Opinion on cancer risk to consumers from creosote containing less than 50 ppm benzo-[a]-pyrene and/or from wood treated with such creosote and estimation of respective magnitude*, skilað á áttunda allsherjafundi vísindanefndar um eiturhrif, eiturhrif í umhverfinu og umhverfið. Brussel, 4. mars 1999.

Netfang: <http://europa.eu.int/comm/food/fs/sc/sct/out29-en.html>

⁽⁷⁾ *Analysis on the advantages and drawbacks of restrictions on the marketing and use of creosote*, Risk and Policy Analysts Limited, (Norfolk, Breska konungsríkinu).

⁽⁸⁾ Stjtið. EB L 123, 24.4.1998, bls. 1.

⁽⁹⁾ Stjtið. EB L 228, 8.9.2000, bls. 6.

⁽¹⁰⁾ Stjtið. EB L 183, 29.6.1989, bls. 1.

⁽¹¹⁾ Stjtið. EB L 196, 26.7.1990, bls. 1.

⁽¹²⁾ Stjtið. EB L 131, 5.5.1998, bls. 11.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Hér með er I. viðauki við tilskipun 76/769/EBE lagaður að tækniframförum eins og fram kemur í viðaukanum við þessa tilskipun.

2. gr.

1. Aðildarríkin skulu samþykkja og birta nauðsynleg lög og stjórnáðgangsfyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 31. desember 2002. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað. Þau skulu beita þessum ákvæðum eigi síðar en 30. júní 2003.

2. Þegar aðildarríkin samþykkja þessi ákvæði skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun

þegar þau eru birt opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

3. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á þeim degi sem hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

4. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 26. október 2001.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Erkki LIIKANEN

framkvæmdastjóri.

VIÐAUKI

Í stað 32. liðar I. viðauka við tilskipun 76/769/EBE komi eftirfarandi:

„32. Efni og efnablöndur sem innihalda eitt eða fleiri af eftirfarandi efnum: a) kreósót EINECS-nr. 232-287-5 CAS-nr. 8001-58-9 b) kreósótólía EINECS-nr. 263-047-8 CAS-nr. 61789-28-4 c) eimaðir vökvar (koltjara) naftalínólíur EINECS-nr. 283-484-8 CAS-nr. 84650-04-4 d) kreósótólía, asenaftenhluti EINECS-nr. 292-605-3 CAS-nr. 90640-84-9 e) eimaðir vökvar (koltjara), efri hluti EINECS-nr. 266-026-1 CAS-nr. 65996-91-0 f) antrasenólía EINECS-nr. 292-602-7 CAS-nr. 90640-80-5 g) tjörusýrur, kol, óunnin EINECS-nr. 266-019-3 CAS-nr. 65996-85-2 h) kreósót, viður EINECS-nr. 232-419-1 CAS-nr. 8021-39-4 i) lághitatjöruolía, basísk EINECS-nr. 310-191-5 CAS-nr. 122384-78-5	1. Má ekki nota við meðhöndlun viðar. Þar að auki má ekki markaðssetja við sem er meðhöndlaður á þennan hátt. 2. Undanþágur: i) Aðeins má nota þessi efni og efnablöndur til að meðhöndla við í iðjuverum, sem falla undir löggjöf bandalagsins um starfsmannavernd, eða til að endurmeðhöndla við á staðnum af fagmönnum ef þau innihalda: a) bensó-a-pýren í styrk sem er undir 0005% miðað við massa b) og fenól sem eru dregin út með vatni í styrk sem er undir 3% miðað við massa. Slík efni og efnasambönd, sem eru notuð til að meðhöndla við í iðjuverum eða af fagmönnum: — má aðeins markaðssetja í umbúðum sem eru 20 lítrar eða meira að rúmmáli, — má ekki selja neytendum. Með fyrirvara um beitingu annarra bandalagsákvæða um flokkun, pökkun og merkingu hættulegra efna og efnablandna skal standa á umbúðum slíkra efna og efnablandna með læsilegu og óafmáanlegu lettri: „Einungis til iðnaðar- eða faglegra nota“. ii) Einungis má nota við sem er meðhöndlaður í iðjuverum eða af fagmönnum skv. i-lið og er markaðssettur í fyrsta sinn eða endurmeðhöndlaður á staðnum, til faglegra- og iðnaðarnota, t.d. í járnbrautir, í tengslum við rafrænar sendingar og fjarskipti, girðingar, í landbúnaði (t.d. sem stoðprík fyrir tré) og í hafnir og vatnaleiðir. iii) Viður, sem er meðhöndlaður með efnum skráðum í a- til i-lið 32. liðar áður en þessi tilskipun tekur gildi, heyrir ekki undir bann um markaðssetningu í 1. lið ef viðurinn er settur á flóamarkað til endurnýtingar. 3. Ekki má þó nota meðhöndlaðan við, sem um getur í ii- og iii-lið 2. liðar: — inni í byggingum, hvaða hlutverki sem þær gegna, — í leikföng, — á leiksvæðum, — í skemmtigörðum, skrudgörðum eða á útivistar- og tómstundasvæðum þar sem hætta er á tíðri snertingu við húð, — við framleiðslu garðhúsgagna, svo sem útileguborða, — við framleiðslu, notkun og alla endurmeðhöndlun: — í láta til ræktunar, — umbúða sem geta komist í snertingu við óunnar vörur, vörur á vinnslustigi eða fullunnar vörur sem ætlaðar eru til manneldis og/eða dýraeldis, — annarra efna sem kunna að menga vörurnar sem um getur hér að framan.“
--	---

TILSKIPUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR 2001/91/EB

2003/EES/6/14

frá 29. október 2001

um áttundu aðlögun að tækniframförum á I. viðauka við tilskipun ráðsins 76/769/EBE um samræmingu ákvæða í lögum og stjórnsýslufyrirmælum aðildarríkjanna varðandi takmörkun á sölu og notkun tiltekinna skaðlegra efna og efnablandna (hexaklóretan)(*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 76/769/EBE frá 27. júlí 1976 um samræmingu ákvæða í lögum og stjórnsýslufyrirmælum aðildarríkjanna varðandi takmörkun á sölu og notkun tiltekinna skaðlegra efna og efnablandna ⁽¹⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2001/90/EB ⁽²⁾, einkum 2 gr. a, sem var bætt við með tilskipun ráðsins 89/678/EBE ⁽³⁾, og tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 97/16/EB frá 10. apríl 1997 um fimmtándu breytingu á tilskipun 76/769/EBE um takmörkun á sölu og notkun tiltekinna skaðlegra efna og efnablandna ⁽⁴⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í tilskipun 97/16/EB er lagt bann við notkun hexaklóretans við framleiðslu og vinnslu járnláusra málma þótt aðildarríkin geti fengið undanþágu á sínu yfirráðasvæði til að halda áfram að nota hexaklóretan, við sérstök skilyrði, í álsteypu með einhæfa framleiðslu og við framleiðslu á vissum tegundum af magnesíumblandi.
- 2) Ekki er lengur þörf fyrir undanþágur og laga ber I. viðauka við tilskipun 76/769/EBE að tækniframförum að því er varðar hexaklóretan með því að fella brott undanþágurnar.
- 3) Með þeim takmörkunum, sem í þessari tilskipun eru settar á notkun hexaklóretans, er tekið tillit til núverandi þekkingar og tækni að því er varðar hentugri valkosti sem fjallað er um.
- 4) Þessi tilskipun hefur ekki áhrif á löggjöf bandalagsins þar sem gerðar eru lágmarkskröfur um vernd starfsmanna í tilskipun ráðsins 89/391/EBE ⁽⁵⁾ og sértilskipunum sem eru byggðar á henni, einkum tilskipun ráðsins 90/394/EBE ⁽⁶⁾ eins og henni var síðast breytt með tilskipun 1999/38/EB ⁽⁷⁾.
- 5) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari tilskipun, eru í samræmi við álit nefndar um aðlögun að tækniframförum á tilskipunum um að ryðja úr

vegi tæknilegum hindrunum í viðskiptum með hættuleg efni og efnablöndur.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Hér með er I. viðauki við tilskipun 76/769/EBE lagaður að tækniframförum eins og fram kemur í viðaukanum við þessa tilskipun.

2. gr.

Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórnsýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 31. desember 2002. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað. Þau skulu beita þessum ákvæðum frá og með 30. júní 2003.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessi ákvæði skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þau eru birt opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

3. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

4. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 29. október 2001.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Erkki LIIKANEN

framkvæmdastjóri.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 286, 30.10.2001, bls. 27, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 53/2002 frá 31. maí 2002 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 44, 5.9.2002, bls. 8.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 262, 27.9.1976, bls. 24.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 283, 27.10.2001, bls. 41.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 398, 30.12.1989, bls. 24.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 116, 6.5.1997, bls. 31.

⁽⁵⁾ Stjtið. EB L 183, 29.6.1989, bls. 1.

⁽⁶⁾ Stjtið. EB L 196, 26.7.1990, bls. 1.

⁽⁷⁾ Stjtið. EB L 138, 1.6.1999, bls. 66.

VIÐAUKI

Í stað 41. liðar I. viðauka við tilskipun 76/769/EBE komi eftirfarandi:

„41 Hexaklóretan CAS-nr. 67-72-1 EINECS-nr. 2006664	Má ekki nota við framleiðslu eða vinnslu járnlausra málma“.
---	---

TILSKIPUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR 2000/80/EB

2003/EES/6/15

frá 4. desember 2000

um breytingu á I. viðauka við tilskipun ráðsins 91/414/EBE um markaðssetningu plöntuvarnarefna í því skyni að sameina þann viðauka og bæta við nýju, virku efni (lambda-sýshalótrín)(*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 91/414/EBE frá 15. júlí 1991 um markaðssetningu plöntuvarnarefna ⁽¹⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2000/68/EB ⁽²⁾, einkum 1. mgr. 6. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EBE) nr. 3600/92 frá 11. desember 1992 um nákvæmar reglur um framkvæmd fyrsta áfanga vinnuáætlunar, sem um getur í 2. mgr. 8. gr. tilskipunar ráðsins 91/414/EBE um markaðssetningu plöntu-varnarefna ⁽³⁾, eins og henni var síðast breytt með reglugerð (EB) nr. 2266/2000 ⁽⁴⁾, er mælt fyrir um nákvæmar reglur um framkvæmd fyrsta áfanga vinnuáætlunar sem um getur í 2. mgr. 8. gr. tilskipunar 91/414/EBE (hér á eftir nefnd „tilskipunin“). Á grundvelli þeirrar reglugerðar var í reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 933/94 frá 27. apríl 1994 um ákvæði til framkvæmdar reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EBE) nr. 3600/92 að því er varðar virk efni í plöntuvarnarefnum og um tilnefningu skýrslugjafarríkja ⁽⁵⁾, eins og henni var síðast breytt með reglugerð (EB) nr. 2230/95 ⁽⁶⁾, sett fram skrá yfir virk efni í plöntuvarnarefnum sem meta átti með hugsanlega skráningu í I. viðauka við tilskipunina í huga.
- 2) Í samræmi við 1. mgr. 5. gr. tilskipunarinnar skal skráning virks efnis í I. viðauka ekki gilda lengur en í 10 ár ef gera má ráð fyrir því að hvorki notkun né leiðar plöntuvarnarefna með þessu virka efni muni hafa skaðleg áhrif á heilsu manna eða dýra né á grunnvatn eða óviðunandi áhrif á umhverfið.
- 3) Áhrif lambda-sýshalótríns á heilsu manna og umhverfið hafa verið metin í samræmi við ákvæðin, sem mælt er fyrir um í reglugerð (EBE) nr. 3600/92, að því er varðar þær notkunaraðferðir sem tilkynnendur hafa lagt til. Svíþjóð var tilnefnt sem skýrslugjafarríki samkvæmt reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 491/95 ⁽⁷⁾ um breytingu á reglugerð (EBE) nr. 3600/92 og reglugerð (EB)

nr. 933/94, einkum að því er varðar aðlögun tilnefndra opinberra yfirvalda og framleiðenda í Austurríki, Finnlandi og Svíþjóð að framkvæmd fyrsta áfanga vinnuáætlunar sem um getur í 2. mgr. 8. gr. tilskipunarinnar. Svíþjóð lagði viðeigandi matsskýrslu og tilmæli fyrir framkvæmdastjórnina 12. júní 1996 í samræmi við c-lið 1. mgr. 7. gr. reglugerðar (EBE) nr. 3600/92.

- 4) Aðildarríkin og framkvæmdastjórnin hafa farið yfir matsskýrsluna innan fastanefndarinnar um plöntuheilbrigði. Þeirri endurskoðun lauk 19. október 2000 með endurmatsskýrslu framkvæmdastjórnarinnar um lambda-sýshalótrín. Ef uppfæra þarf endurmatsskýrsluna með tilliti til þróunar á sviði tækni og vísinda verður einnig nauðsynlegt að breyta skilyrðunum fyrir skráningu lambda-sýshalótríns í I. viðauka við tilskipunina í samræmi við tilskipunina.
- 5) Málsskjöl og upplýsingar úr athuguninni voru einnig lögð fyrir vísindanefndina um plöntur. Í áliti sínu frá 28. janúar 2000 ⁽⁸⁾ greindi nefndin frá því að framkvæma beri áhættumat vegna bráðrar eitrunar í matvælum og skilgreina beri viðmiðunarskammt bráðrar eitrunar. Þar að auki lagði nefndin áherslu á, með tilliti til verndunar umhverfisins, að grípa skuli til viðeigandi ráðstafana til að draga úr áhættu til að forðast óæskileg áhrif á vatnalífverur og liðdýr utan markhópa, þ.m.t. býflugur. Tekið hefur verið tillit til þessara tilmæla í ráðstöfunum þessarar tilskipunar og viðeigandi endurmatsskýrslu.
- 6) Mismunandi rannsóknir hafa leitt í ljós að gera má ráð fyrir því að plöntuvarnarefni, sem innihalda virka efnið sem um er að ræða, uppfylli almennt kröfur, sem mælt er fyrir um í a- og b-lið 1. mgr. 5. gr. tilskipunarinnar, einkum að því er varðar notkunaraðferðirnar sem voru skoðaðar og tíundaðar í endurmatsskýrslunni. Því þykir rétt að bæta viðkomandi virku efni á skrá í I. viðauka til þess að tryggja að unnt sé að veita leyfi í öllum aðildarríkjunum fyrir plöntuvarnarefnum, sem innihalda viðkomandi virkt efni, í samræmi við ákvæði tilskipunarinnar.
- 7) Í tilskipuninni er kveðið á um að þegar virkt efni hefur verið skráð í I. viðauka hennar skulu aðildarríkin, innan tilskilins frests og eftir því sem við á, veita leyfi fyrir plöntuvarnarefninu, sem inniheldur virka efnið, breyta því eða afturkalla það. Sérstaklega er þess krafist að ekki verði veitt leyfi fyrir plöntuvarnarefni nema að teknu tilliti til þeirra skilyrða, sem tengjast skráningu virka efnisins í I. viðauka, og samræmdu meginreglnanna, sem mælt

(*) Þessi EEB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 309, 9.12.2000, bls. 14, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 54/2002 frá 31. maí 2002 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 44, 5.9.2002, bls. 9.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 230, 19.8.1991, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 276, 28.10.2000, bls. 41.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 366, 15.12.1992, bls. 10.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 259, 13.10.2000, bls. 27.

⁽⁵⁾ Stjtið. EB L 107, 28.4.1994, bls. 8.

⁽⁶⁾ Stjtið. EB L 225, 22.9.1995, bls. 1.

⁽⁷⁾ Stjtið. EB L 49, 4.3.1995, bls. 50.

⁽⁸⁾ Vísindanefnd um plöntur, 28.1.2000.

er fyrir um í tilskipuninni, á grundvelli málsskjala sem uppfylla kröfur um tilskilin gögn.

- 8) Áður en virka efnið er skráð í I. viðauka er nauðsynlegt að veita hæfilegan frest svo að aðildarríkin og hagsmunaaðilar geti búið sig undir að uppfylla nýjar kröfur sem fylgja skráningunni. Að skráningu lokinni er þar að auki nauðsynlegt að veita aðildarríkjunum hæfilegan frest til að framkvæma ákvæði tilskipunarinnar um plöntuvarnarefni sem innihalda lambda-sýhalótrín. Sérstaklega skulu aðildarríkin, áður en fresturinn rennur út, endurskoða gildandi heimildir og, eftir því sem við á, veita ný leyfi í samræmi við ákvæði tilskipunarinnar. Kveða skal á um lengri frest til að leggja fram og meta öll málsskjöl fyrir hvert plöntuvarnarefni í samræmi við samræmdu meginreglurnar sem mælt er fyrir um í tilskipuninni. Fullkomið mat, á grundvelli samræmdu meginreglnanna fyrir plöntuvarnarefni, sem innihalda nokkur virk efni, getur því aðeins farið fram að öllum viðkomandi virkum efnum hafi verið bætt við í I. viðauka tilskipunarinnar.

- 9) Rétt þykir að aðildarríkin sjái til þess að hagsmunaaðilar hafi aðgang að lokagerð endurmatsskýrslunnar (að undanskildum trúnaðarupplýsingum) eða sé veittur aðgangur að henni.

- 10) Endurmatsskýrslan er nauðsynleg til að tryggja rétta framkvæmd aðildarríkjanna á nokkrum þáttum samræmdu meginreglnanna sem mælt er fyrir um í tilskipuninni ef meginreglurnar vísa til mats á gögnum sem voru lögð fram í því skyni að bæta virka efninu á skrá í I. viðauka við tilskipunina.

- 11) Allmörg efni hafa verið skráð í I. viðauka við tilskipunina með röð af tilskipunum framkvæmdastjórnarinnar, þ.e. tilskipun 97/73/EB ⁽¹⁾, 98/47/EB ⁽²⁾, 1999/1/EB ⁽³⁾, 1999/73/EB ⁽⁴⁾, 1999/80/EB ⁽⁵⁾, 2000/10/EB ⁽⁶⁾, 2000/49/EB ⁽⁷⁾ og 2000/50/EB ⁽⁸⁾. Til glöggvunar og til hagræðingar skulu upplýsingar um þetta efni teknar saman í töflu og þessar tilskipanir felldar úr gildi með fyrirvara um skuldbindingar aðildarríkjanna varðandi frest til að setja lög og til beitingar eins og fram kemur í II. viðauka.

- 12) Til að tryggja samræmi og samræmda beitingu þykir rétt að kveða á um að tekið sé tillit til lokagerðar endurmatsskýrslunnar um sérhvert efni við beitingu samræmdra reglna við mat á og veitingu leyfis fyrir plöntuvarnarefnum skv. VI. viðauka við tilskipunina. Að sama skapi þykir rétt að aðildarríkin sjái til þess að hagsmunaaðilar hafi aðgang að öllum endurmatsskýrslum (að undanskildum trúnaðarupplýsingum) eða sé veittur aðgangur að þeim.

- 13) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari tilskipun, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um plöntuheilbrigði sem var skilað 19. október 2000.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Í I. viðauka við tilskipun 91/414/EBE komi textinn í I. viðauka við þessa tilskipun.

2. gr.

1. Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórn-sýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 1. júlí 2002. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

Þau skulu einkum, í samræmi við tilskipun 91/414/EBE og ef nauðsyn ber, breyta eða afturkalla gildandi leyfi fyrir plöntuvarnarefni sem innihalda virka efnið lambda-sýhalótrín áður en þessi frestur rennur út.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessi ákvæði skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þau eru birt opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

2. Með tilliti til mats og ákvarðana í samræmi við samræmdu meginreglurnar sem kveðið er á um í VI. viðauka við tilskipun 91/414/EBE, á grundvelli skjala sem uppfylla kröfurnar í III. viðauka við tilskipunina, skal fresturinn til að breyta eða afturkalla leyfi fyrir plöntuvarnarefni, sem innihalda lambda-sýhalótrín sem eina virka efnið, vera til 1. janúar 2006.

3. Fresturinn til að breyta eða afturkalla leyfi vegna plöntuvarnarefna, sem innihalda lambda-sýhalótrín og annað virkt efni sem er skráð í I. viðauka við tilskipun 91/414/EBE, rennur út fjórum árum eftir gildistöku tilskipunarinnar sem tekur til síðustu efnanna í I. viðauka.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 353, 24.12.1997, bls. 26.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 191, 7.7.1998, bls. 50.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 21, 28.1.1999, bls. 21.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 206, 5.8.1999, bls. 16.

⁽⁵⁾ Stjtið. EB L 210, 10.8.1999, bls. 13.

⁽⁶⁾ Stjtið. EB L 57, 2.3.2000, bls. 28.

⁽⁷⁾ Stjtið. EB L 197, 3.8.2000, bls. 32.

⁽⁸⁾ Stjtið. EB L 198, 4.8.2000, bls. 39.

3. gr.

Tilskipanirnar, sem skráðar eru í þriðja dálki II. viðauka, falli hér með úr gildi, sbr. þó skuldbindingar aðildarríkjanna varðandi frest til að setja lög og sérákvæðin í II. viðauka.

4. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

Ákvæði 2. gr., varðandi virka efnið lambda-sýshalótrín, ásamt skráningu þessa virka efnis í I. viðauka við tilskipun

91/414/EBE, gilda frá 1. janúar 2002.

5. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 4. desember 2000.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

David BYRNE

framkvæmdastjóri.

I. VIÐAUKI

„I. VIÐAUKI

VIRK EFNI SEM LEYFILEGT ER AÐ NOTA Í PLÖNTUVERNAREFNUM

Almenn ákvæði sem gilda um öll efni sem eru skráð í þessum viðauka:

Við framkvæmd samræmdu meginreglnanna í VI. viðauka varðandi sérhvert efni skal tekið tillit til niðurstaðna í endurmatsskýrslunni þar að lútandi, einkum I. og II. viðbætis hennar, eins og hún var frá hendi fastanefndar um plöntuheilbrigði þann dag sem er tilgreindur undir „sérákvæði“ fyrir tiltekið efni.

Aðildarríkin skulu sjá til þess að hagsmunaaðilar hafi aðgang að öllum endurmatsskýrslum (að undanskildum trúnaðarupplýsingum í skilningi 14. gr. tilskipunarinnar) eða sé veittur aðgangur að þeim sé þess sérstaklega óskað.

Númer	Almennt heiti, kenninúmer	IUPAC-heiti	Hreinleiki (¹)	Gildistaka	Skráning rennur út	Sérákvæði
1	Ímasalil CAS-nr. 73790-28-0, 35554-44-0 CIPAC-nr. 335	(±)-1-(β-allýloxý-2,4-diklórfenýletýl)-ímídasól eða (±)-allýl 1-(2,4-diklórfenýl)-2-ímídasól-1-ýletýleter	975 g/kg	1.1.1999	31.12.2008	Eingöngu má leyfa að efnið sé notað sem sveppaeyðir. Eftirtaldar notkunaraðferðir eru háðar eftirtöldum sérskilyrðum: — notkun á ávexti, grænmeti og kartöflur eftir uppskeru skal aðeins leyfð ef fyrir hendi er hentugur afmengunarbúnaður eða ef aðildarríkinu, sem veitir leyfið, hefur verið sýnt fram á það með áhættumati að losun meðferðarlausnarinnar hafi ekki í för með sér óviðunandi áhættu fyrir umhverfið, einkum vatnalífverur, — notkun á kartöflur eftir uppskeru skal aðeins leyfð ef aðildarríkinu, sem veitir leyfið, hefur verið sýnt fram á það með áhættumati að losun vinnsluúrgangs meðhöndlaðra kartaflna hafi ekki í för með sér óviðunandi áhættu fyrir vatnalífverur, — notkun á laufblöð utan dyra skal aðeins leyfð ef aðildarríkinu, sem veitir leyfið, hefur verið sýnt fram á það með áhættumati að slík notkun hafi ekki nein óviðunandi áhrif á heilsu manna og dýra og á umhverfið. Fastanefndin um plöntuheilbrigði gekk frá endurmatsskýrslunni: 11. 7. 1997.
2	Asoxýstróbín CAS-nr. 131860-33-8 CIPAC-nr. 571	Metýl (E)-2-{2[6-(2-sýanófenoxý)þýrimídín-4-ýloxý] fenýl}-3-metoxýakrílát	930 g/kg (Z myndbrigði hámark 25 g/kg)	1.7.1998	1.7.2008	Eingöngu má leyfa að efnið sé notað sem sveppaeyðir. Við ákvarðanatöku samkvæmt samræmdu meginreglunum skal einkum gefa gaum að áhrifum á vatnalífverur. Skilyrði fyrir leyfi skulu taka til ráðstafana sem miða að því að draga úr áhættu. Fastanefndin um plöntuheilbrigði gekk frá endurmatsskýrslunni: 22. 4. 1998.

Númer	Almennt heiti, kenninúmer	IUPAC-heiti	Hreinleiki (¹)	Gildistaka	Skráning rennur út	Sérákvæði
3	Kresoxím-metýl CAS-nr. 143390-89-0 CIPAC-nr. 568	Metýl (E)-2-metoxýmínó- 2-[2-(o-tólýloxýmetýl)- fenýl] asetat	910 g/kg	1.2.1999	31.1.2009	Eingöngu má leyfa að efnið sé notað sem sveppaeyðir. Við ákvarðanatöku samkvæmt samræmdu meginreglunum skulu aðildarríkin gefa verndun grunnvatns sérstakan gaum þegar um viðkvæmar aðstæður er að ræða. Fastanefndin um plöntuheilbrigði gekk frá endurmatsskýrslunni: 16. 10. 1998.
4	Spíroxamín CAS-nr. 1181134-30-8 CIPAC-nr. 572	(8-tert-bútýl-1,4-dioxaspiró [4.5] dekan-2-ýlmetýl)- etýl-própýlamin	940 g/kg (díastereó- myndbrigðin A og B til samans)	1.9.1999	1.9.2009	Eingöngu má leyfa að efnið sé notað sem sveppaeyðir. Við ákvarðanatöku samkvæmt samræmdu meginreglunum skulu aðildarríkin: — gefa öryggi notenda sérstakan gaum og sjá til þess að skilyrðin fyrir leyfinu taki til viðeigandi verndarráðstafana, og — gefa áhrifum á vatnalífverur sérstakan gaum og sjá til þess að skilyrði fyrir leyfinu taki til ráðstafana til að draga úr áhættu eftir því sem við á. Fastanefndin um plöntuheilbrigði gekk frá endurmatsskýrslunni: 12. 5. 1999.
5	Asímsúlfúron CAS-nr. 120162-55-2 CIPAC-nr. 584	1-(4,6-dímetoxýpýrimidín- 2-ýl)-3-[1-metýl-4- (2-metýl-2H-tetrasól-5- ýl)-pýrasól-5-ýlsúlfonýl]- þvagefni.	980 g/kg	1.10.1999	1.10.2009	Eingöngu má leyfa að efnið sé notað sem illgresiseyðir. Ekki er heimilt að leyfa úðun úr lofti. Aðildarríkin skulu gefa áhrifum á vatnalífverur og landplöntur utan markhópa sérstakan gaum og sjá til þess að skilyrðin fyrir leyfinu taki, eftir því sem við á, til viðeigandi ráðstafana til að draga úr áhættu (dæmi um þetta er lágmarksbiðtímabil í hrísgrjónarækt áður en vatni er hleypt burt). Fastanefndin um plöntuheilbrigði gekk frá endurmatsskýrslunni: 2. 7. 1999.
6	Flúroxýpýr CAS-nr. 69377-81-7 CIPAC-nr. 431	4-aminó-3,5-díklóró-6- flúor-2-pýridýloxýedíksýra	950 g/kg	1.12.2000	30.11.2010	Eingöngu má leyfa að efnið sé notað sem illgresiseyðir. Við ákvarðanatöku samkvæmt samræmdu meginreglunum skulu aðildarríkin: — hafa hliðsjón af viðbótarupplýsingum sem óskað er eftir í 7. lið endurmatsskýrslunnar, — gefa verndun grunnvatns sérstakan gaum, — gefa áhrifum á vatnalífverur sérstakan gaum og sjá til þess að skilyrði fyrir leyfinu taki til ráðstafana til að draga úr áhættu eftir því sem við á. Hafi umbeðnar viðbótarprófanir og -upplýsingar, eins og um getur í 7. lið endurmatsskýrslunnar, ekki verið lagðar fram 1. 12. 2000 skulu aðildarríkin tilkynna það til framkvæmdastjórnarinnar. Fastanefndin um plöntuheilbrigði gekk frá endurmatsskýrslunni: 30. 11. 1999.

Númer	Almennt heiti, kenninúmer	IUPAC-heiti	Hreinleiki (¹)	Gildistaka	Skráning rennur út	Sérákvæði
7	Metsúlfüron-metýl CAS-nr. 74223-64-6 EBE-nr. 441	Metýl-2-(4-metoxý-6-metýl-1,3,5-tríasín-2-ýlkarbamóýlsúlfamóýl) bensóat	960 g/kg	1.7.2001	30.6.2011	Eingöngu má leyfa að efnið sé notað sem illgresiseyðir. Við ákvarðanatöku samkvæmt samræmdu meginreglunum skulu aðildarríkin: — gefa verndun grunnvatns sérstakan gaum, — gefa áhrifum á vatnalífverur sérstakan gaum og sjá til þess að skilyrði fyrir leyfinu taki til ráðstafana til að draga úr áhættu eftir því sem við á. Fastanefndin um plöntuheilbrigði gekk frá endurmatsskýrslunni: 6. 6. 2000.
8	Próhexadíon-kalsíum CAS-nr. 127277-53-6 CIPAC-nr. 567	Kalsíum 3,5-díoxó-4-própíonýlsýklóhexankarboxýlat	890 g/kg	1.10.2000	1.10.2010	Eingöngu má leyfa að efnið sé notað sem stýriefni. Fastanefndin um plöntuheilbrigði gekk frá endurmatsskýrslunni: 16. 6. 2000.
9	Tríasúlfüron CAS-nr. 82097-50-5 CIPAC-nr. 480	1-[2-(2-klóretoxý) fenýlsúlfonýl]-3-(4-metoxý-6-metýl-1,3,5-tríasín-2-ýl)þvagefni	940 g/kg	1.8.2001	31.7.2011	Eingöngu má leyfa að efnið sé notað sem illgresiseyðir. Við ákvarðanatöku samkvæmt samræmdu meginreglunum skulu aðildarríkin: gefa verndun grunnvatns sérstakan gaum, gefa áhrifum á vatnalífverur sérstakan gaum og sjá til þess að skilyrði fyrir leyfinu taki til ráðstafana til að draga úr áhættu eftir því sem við á. Fastanefndin um plöntuheilbrigði gekk frá endurmatsskýrslunni: 13. 7. 2000.
10	Esfenvalerat CAS-nr. 66230-04-4 CIPAC-nr. 481	(S)- α -sýanó-3-fenoxýbensýl-(S)-2-(4-klórfenýl)-3-metýlbútýrat	830 g/kg	1.8.2001	31.7.2011	Eingöngu má leyfa að efnið sé notað sem skordýraeitur. Við ákvarðanatöku samkvæmt samræmdu meginreglunum skulu aðildarríkin: — gefa mögulegum áhrifum á vatnalífverur og liðdýr utan markhóps sérstakan gaum og sjá til þess að skilyrði fyrir leyfinu taki til ráðstafana til að draga úr áhættu eftir því sem við á. Fastanefndin um plöntuheilbrigði gekk frá endurmatsskýrslunni: 13. 7. 2000.
11	Bentasón CAS-nr. 25057-89-0 CIPAC-nr. 366	3-ísóprópýl-(1H)-2,1,3-bensóþíadíasín-4-(3H)-on-2,2-díoxíð	960 g/kg	1.8.2001	31.7.2011	Eingöngu má leyfa að efnið sé notað sem illgresiseyðir. Við ákvarðanatöku samkvæmt samræmdu meginreglunum skulu aðildarríkin gefa verndun grunnvatns sérstakan gaum. Fastanefndin um plöntuheilbrigði gekk frá endurmatsskýrslunni: 13. 7. 2000.

Númer	Almennt heiti, kenninúmer	IUPAC-heiti	Hreinleiki ⁽¹⁾	Gildistaka	Skráning rennur út	Sérákvæði
12	Lambda-sýhalótrín CAS-nr. 91465-08-6 CIPAC-nr. 463	Blanda í hlutfallinu 1:1 af: (S)- α -sýanó- 3-fenoxýbensýl (Z)-(1R,3R)-3-(2-klór- 3,3,3-tríflúorprópenýl)- 2,2-dimetýlsýklóprópan- karboxýlat, og (R)- α -sýanó- 3-fenoxýbensýl (Z)-(1S,3S)-3-(2-klór- 3,3,3-tríflúorprópenýl)- 2,2-dimetýlsýklóprópan- karboxýlat	810 g/kg	1.1.2002	31.12.2011	Eingöngu má leyfa að efnið sé notað sem skordýraeitur. Við ákvarðanatöku samkvæmt samræmdu meginreglunum skulu aðildarríkin: — gefa öryggi notenda sérstakan gaum, — gefa mögulegum áhrifum á vatnalífverur og liðdýrum utan markhóps sérstakan gaum, þ. m. t. býflugum, og sjá til þess að skilyrði fyrir leyfinu taki til ráðstafana til að draga úr áhættu eftir því sem við á — gefa leifum í matvælum sérstakan gaum og sérstaklega bráðum áhrifum þeirra. Fastanefndin um plöntuheilbrigði samþykkti endurmatsskýrsluna: 19. 10. 2000.

⁽¹⁾ Frekari upplýsingar um kenni og forskrift virku efnanna er að finna í endurmatsskýrslunum.“

II. VIÐAUKI

**FRESTUR TIL AÐ BEITA FRAMKVÆMDARRÁÐSTÖFUNUM Í AÐILDARRÍKJUNUM AÐ ÞVÍ ER VARDAR VIRK EFNI
SEM HEIMILT ER AÐ NOTA Í PLÖNTUVERNAREFNUM**

Númer	Almennt heiti	Skráningartilskipun	Frestur til að setja lög	Sérákvæði
1	Ímasalíl	Tilskipun 97/73/EB	30.6.1999	Aðildarríkin skulu, í samræmi við ákvæði tilskipunar 91/414/EBE og, þar sem við á, breyta áður útgefnunum leyfum fyrir plöntuvarnarefni sem innihalda ímasalíl áður en fresturinn til að setja lög rennur út. Með tilliti til mats og ákvarðana í samræmi við samræmdu meginreglurnar, sem kveðið er á um í VI. viðauka við tilskipun 91/414/EBE, á grundvelli málsskjala sem uppfylla kröfurnar í III. viðauka við tilskipunina, er fresturinn til að setja lög framlengdur: — vegna plöntuvarnarefna, sem innihalda eingöngu ímasalíl og eru ekki ætluð til notkunar á laufblöð utan dyra, til 1. 1. 2003, — vegna plöntuvarnarefna, sem innihalda ímasalíl og önnur virk efni, sem enn hafa ekki verið skráð í I. viðauka, og sem eru ekki ætluð til notkunar á laufblöð utan dyra, í fjögur ár frá gildistöku tilskipunar þar sem kveðið er á um skráningu þess síðasta af slíkum efnum í I. viðauka.
2	Asoxýstróbín	Tilskipun 98/47/EB	1.1.1999	Fyrir plöntuvarnarefni, sem innihalda asoxýstróbín ásamt öðru virku efni sem er skráð í I. viðauka við tilskipun 91/414/EBE, er fresturinn til að setja lög þó framlengdur ef kveðið er á um lengri tíma til framkvæmda í ákvæðunum sem mælt er fyrir um í tilskipuninni og varða skráningu hins virka efnisins í I. viðauka við tilskipun 91/414/EBE.
3	Kresoxím-metýl	Tilskipun 1999/1/EB	31.7.1999	Fyrir plöntuvarnarefni, sem innihalda kresoxím-metýl ásamt öðru virku efni, sem er skráð í I. viðauka við tilskipun 91/414/EBE, er fresturinn til að setja lög þó framlengdur ef kveðið er á um lengri tíma til framkvæmda í ákvæðunum sem mælt er fyrir um í tilskipuninni og varða skráningu hins virka efnisins í I. viðauka við tilskipun 91/414/EBE.
4	Spiroxamín	Tilskipun 1999/73/EB	1.1.2000	Fyrir plöntuvarnarefni, sem innihalda spiroxamín ásamt öðru virku efni, sem er skráð í I. viðauka við tilskipun 91/414/EBE, er fresturinn til að setja lög þó framlengdur ef kveðið er á um lengri tíma til framkvæmda í ákvæðunum sem mælt er fyrir um í tilskipuninni og varða skráningu hins virka efnisins í I. viðauka við tilskipun 91/414/EBE.
5	Asímsúlfúron	Tilskipun 1999/80/EB	1.4.2000	Með tilliti til mats og ákvarðana samkvæmt samræmdu meginreglunum, sem kveðið er á um í VI. viðauka við tilskipun 91/414/EBE, á grundvelli málsskjala sem uppfylla kröfurnar í III. viðauka við tilskipunina, er fresturinn, til að setja lög framlengdur til 1. 4. 2001 fyrir gildandi bráðabirgðaleyfi fyrir plöntuvarnarefni sem innihalda asímsúlfúron. Fyrir plöntuvarnarefni, sem innihalda asímsúlfúron ásamt öðru virku efni sem er skráð í I. viðauka við tilskipun 91/414/EBE, er fresturinn til að setja lög þó framlengdur ef kveðið er á um lengri tíma til framkvæmda í ákvæðunum sem mælt er fyrir um í tilskipuninni og varða skráningu hins virka efnisins í I. viðauka við tilskipun 91/414/EBE.

Númer	Almennt heiti	Skráningartilskipun	Frestur til að setja lög	Sérákvæði
6	Flúroxýpýr	Tilskipun 2000/10/EB	1.6.2000	Aðildarríkin skulu, í samræmi við ákvæði tilskipunar 91/414/EBE og, þar sem við á, breyta eða afturkalla áður útgefn leyfi fyrir plöntuvarnarefni sem innihalda virka efnið flúroxýpýr áður en frestur til að setja lög rennur út. Með tilliti til mats og ákvarðana í samræmi við samræmdu meginreglurnar sem kveðið er á um í VI. viðauka við tilskipun 91/414/EBE, á grundvelli málsskjala sem uppfylla kröfurnar í III. viðauka við tilskipunina, er fresturinn til að setja lög framlengdur: — vegna plöntuvarnarefna, sem innihalda einungis flúroxýpýr, til 1. 12. 2004, — vegna plöntuvarnarefna, sem innihalda flúroxýpýr og annað virkt efni, sem er skráð í I. viðauka við tilskipun 91/414/EBE, um fjögur ár frá gildistöku tilskipunar þar sem kveðið er á um skráningu þess síðasta af slíkum efnum í I. viðauka.
7	Metsúlfúron-metýl	Tilskipun 2000/49/EB	31.12.2001	Aðildarríkin skulu, í samræmi við ákvæði tilskipunar 91/414/EBE og, þar sem við á, breyta eða afturkalla áður útgefn leyfi fyrir plöntuvarnarefni sem innihalda virka efnið metsúlfúron-metýl áður en fresturinn til að setja lög rennur út. Með tilliti til mats og ákvarðana í samræmi við samræmdu meginreglurnar, sem kveðið er á um í VI. viðauka við tilskipun 91/414/EBE, og á grundvelli skjala, sem uppfylla kröfurnar í III. viðauka þeirrar tilskipunar, er fresturinn, sem mælt er fyrir um í fyrstu málsgreininni, framlengdur: — vegna plöntuvarnarefna, sem innihalda einungis virka efnið metsúlfúron-metýl, til 1. 7. 2005, — að því er varðar plöntuvarnarefni, sem innihalda metsúlfúronmetýl ásamt öðru virku efni, sem finnst í I. viðauka við tilskipun 91/414/EBE, um fjögur ár frá gildistöku þeirrar tilskipunar þar sem hinu síðasta þessara efna er bætt við í I. viðauka.
8	Próhexadíon-kalsíum	Tilskipun 2000/50/EB	1.1.2001	Með tilliti til mats og ákvarðana í samræmi við samræmdu meginreglurnar, sem kveðið er á um í VI. viðauka við tilskipun 91/414/EBE, á grundvelli málsskjala sem uppfylla kröfurnar í III. viðauka við tilskipunina, er fresturinn til að setja lög framlengdur til 1. 1. 2002 fyrir gildandi bráðabirgðaleyfi fyrir plöntuvarnarefni sem innihalda próhexadíon-kalsíum. Fyrir plöntuvarnarefni, sem innihalda próhexadíon-kalsíum ásamt öðru virku efni, sem er skráð í I. viðauka við tilskipun 91/414/EBE, er fresturinn til að setja lög þó framlengdur ef kveðið er á um lengri tíma til framkvæmda í ákvæðunum sem mælt er fyrir um í tilskipuninni og varða skráningu hins virka efnisins í I. viðauka við tilskipun 91/414/EBE.
9	Tríasúlfúron	Tilskipun 2000/66/EB	31.1.2002	Aðildarríkin skulu, í samræmi við ákvæði tilskipunar 91/414/EBE og, þar sem við á, breyta eða afturkalla áður útgefn leyfi fyrir plöntuvarnarefni sem innihalda virka efnið tríasúlfúron áður en fresturinn til að setja lög rennur út. Með tilliti til mats og ákvarðana í samræmi við samræmdu meginreglurnar, sem kveðið er á um í VI. viðauka við tilskipun 91/414/EBE, á grundvelli málsskjala sem uppfylla kröfurnar í III. viðauka við tilskipunina, er fresturinn til að setja lög framlengdur: — vegna plöntuvarnarefna, sem innihalda einungis virka efnið tríasúlfúron, til 1. 8. 2005, — vegna plöntuvarnarefna, sem innihalda tríasúlfúron og annað virkt efni, sem er skráð í I. viðauka við tilskipun 91/414/EBE, um fjögur ár frá gildistöku tilskipunar þar sem kveðið er á um skráningu þess af efnunum tveimur sem skráð var síðar í I. viðauka.

Númer	Almennt heiti	Skráningartilskipun	Frestur til að setja lög	Sérákvæði
10	Esfenvalerat	Tilskipun 2000/67/EB	31.1.2002	Aðildarríkin skulu, í samræmi við ákvæði tilskipunar 91/414/EBE og, þar sem við á, breyta eða afturkalla áður útgefin leyfi fyrir plöntuvarnarefni sem innihalda virka efnið esfenvalerat áður en fresturinn til að setja lög rennur út. Með tilliti til mats og ákvarðana í samræmi við samræmdu meginreglurnar, sem kveðið er á um í VI. viðauka við tilskipun 91/414/EBE, á grundvelli málsskjala sem uppfylla kröfurnar í III. viðauka við tilskipunina, er fresturinn til að setja lög framlengdur: — vegna plöntuvarnarefna, sem innihalda einungis virka efnið esfenvalerat, til 1. 8. 2005, — vegna plöntuvarnarefna, sem innihalda esfenvalerat og annað virkt efni, sem er skráð í I. viðauka við tilskipun 91/414/EBE, um fjögur ár frá gildistöku tilskipunar þar sem kveðið er á um skráningu þess af efnunum tveimur sem skráð var síðar í I. viðauka.
11	Bentasón	Tilskipun 2000/68/EB	31.1.2002	Aðildarríkin skulu, í samræmi við ákvæði tilskipunar 91/414/EBE og, þar sem við á, breyta eða afturkalla áður útgefin leyfi fyrir plöntuvarnarefni sem innihalda virka efnið bentasón áður en fresturinn til að setja lög rennur út. Með tilliti til mats og ákvarðana í samræmi við samræmdu meginreglurnar, sem kveðið er á um í VI. viðauka við tilskipun 91/414/EBE, á grundvelli málsskjala sem uppfylla kröfurnar í III. viðauka við tilskipunina, er fresturinn til að setja lög framlengdur: — vegna plöntuvarnarefna, sem innihalda einungis virka efnið bentasón, til 1. 8. 2005, — vegna plöntuvarnarefna, sem innihalda bentasón og annað virkt efni, sem er skráð í I. viðauka við tilskipun 91/414/EBE, um fjögur ár frá gildistöku tilskipunar þar sem kveðið er á um skráningu þess af efnunum tveimur sem skráð var síðar í I. viðauka.

TILSKIPUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR 2001/87/EB

2003/EES/6/16

frá 12. október 2001

**um breytingu á I. viðauka við tilskipun ráðsins 91/414/EBE um markaðssetningu
plöntuvarnarefna í því skyni að bæta við virku efnunum asibensólar-s-metýli, sýklanilíði,
járnfosfati, pímetrósíni og píraflúfenetýli(*)**

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 91/414/EBE frá 15. júlí 1991 um markaðssetningu plöntuvarnarefna ⁽¹⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2001/49/EB ⁽²⁾, einkum 1. mgr. 6. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Hinn 15. október 1996, í samræmi við 2. mgr. 6. gr. tilskipunar 91/414/EBE (hér á eftir nefnd „tilskipunin“), barst Frakklandi umsókn frá Novartis (nú Syngenta) um skráningu virka efnisins asibensólar-s-metýls (CGA 245704) í I. viðauka við tilskipunina. Staðfest var, með ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 97/865/EB ⁽³⁾, að fylgiskjölín væru fullfrágengin, þ.e. fullnægðu í aðalatriðum gagna- og upplýsingakröfunum í II. og III. viðauka tilskipunarinnar.
- 2) Hinn 27. mars 1996 barst Grikklandi svipuð umsókn frá Rhône Poulenc Agrochimie SA (nú Aventis CropScience) varðandi sýklanilíð (RPA 090946). Í ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 97/137/EB ⁽⁴⁾ var því lýst yfir að umsóknin væri fullfrágengin.
- 3) Hinn 27. ágúst 1998 barst Þýskalandi umsókn frá W. Neudorff GmbH KG varðandi járnfosfat. Í ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 1999/43/EB ⁽⁵⁾ var því lýst yfir að umsóknin væri fullfrágengin.
- 4) Hinn 4. september 1996 barst Þýskalandi umsókn frá Novartis varðandi pímetrósín (CGA 215944). Í ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 97/865/EB var því lýst yfir að umsóknin væri fullfrágengin.
- 5) Hinn 16. júní 1997 barst Belgíu umsókn frá Nihon Nohyaku Co. Ltd. varðandi píraflúfenetýl. Í ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 98/242/EB ⁽⁶⁾ var því lýst yfir að umsóknin væri fullfrágengin.
- 6) Áhrif þessara fimm virku efna á heilsu manna og umhverfið, með tilliti til þeirrar notkunar sem umsækjandi fyrirhugar, hafa verið metin í samræmi við ákvæði 2. og 4. mgr. 6. gr. tilskipunarinnar. Tilnefndu skýrslugjafaríkin lögðu drög að matsskýrslu um efnin fyrir framkvæmdastjórnina

17. desember 1998 (asibensólar-s-metýl), 11. febrúar 1998 (sýklanilíð), 30. júlí 1999 (járnfosfat), 28. maí 1998 (pímetrósín) og 8. júlí 1999 (píraflúfenetýl).

- 7) Aðildarríkin og framkvæmdastjórnin hafa endurskoðað drög að matsskýrslunum innan fastanefndarinnar um plöntuheilbrigði. Endurskoðuninni lauk 29. júní 2001 með einstökum endurmatsskýrslum framkvæmdastjórnarinnar um asibensólar-s-metýl, sýklanilíð, járnfosfat, pímetrósín og píraflúfenetýl.
- 8) Skjöl og upplýsingar vegna endurskoðunar á hverju efni um sig hafa einnig verið lögð fyrir vísindanefndina um plöntur. Ekki voru lagðar neinar sérstakar spurningar fyrir nefndina um asibensólar-s-metýl og járnfosfat. Nefndin sá enga ástæðu til að hreyfa andmælum gegn virku efnunum í tengslum við hugsanlega skráningu í I. viðauka við viðaukann ⁽⁷⁾. Nefndin benti á þá staðreynd, að ekki hefðu komið fram neinar athugasemdir, bæri einungis að túlka sem vísbendingu um að ekki væri nein augljós ástæða til að gera athugasemdir.
- 9) Í álitargerð ⁽⁸⁾ sinni varðandi sýklanilíð setti nefndin fram túlkun sína á tilteknum áhrifum sem komu í ljós í músum og kaninum og lagði til að fram færi endurmat á niðurbroti umbrotsefnisins 2,4-díklór-anilíns í jarðvegi. Tilmæli nefndarinnar hafa verið tekin til athugunar.
- 10) Í álitargerð ⁽⁹⁾ sinni um pímetrósín setti nefndin fram mat á tilteknum áhrifum í tengslum við ákvarðaðan viðtekinn dagskammt og viðmiðunarskammt bráðrar eitrunar fyrir neytendur.
- 11) Í álitargerð ⁽¹⁰⁾ sinni um píraflúfenetýl ályktaði nefndin svo að almennt séð væri óveruleg áhætta af því að móðurefnið og niðurbrotsefni þess mengi grunnvatn. Meta skal þó vandlega, við sérstök skilyrði, afrif tiltekinna niðurbrotsafurða.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 276, 19.10.2001, bls. 17, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 54/2002 frá 31. maí 2002 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 44, 5.9.2002, bls. 9.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 230, 19.8.1991, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 176, 29.6.2001, bls. 61.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 351, 23.12.1997, bls. 67.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 52, 22.2.1997, bls. 20.

⁽⁵⁾ Stjtið. EB L 14, 19.1.1999, bls. 30.

⁽⁶⁾ Stjtið. EB L 96, 28.3.1998, bls. 45.

⁽⁷⁾ Fundargerð frá allsherjarfundi vísindanefndarinnar um plöntur frá 7. mars 2001 (asibensólar-s-metýl).

Fundargerð frá allsherjarfundi vísindanefndarinnar um plöntur frá 4. júní 2001 (járnfosfat).

⁽⁸⁾ Álit vísindanefndarinnar um plöntur viðvikjandi mati á sýklanilíni með hliðsjón af tilskipun 91/414/EBE um markaðssetningu plöntuvarnarefna. SCP/CYCLAN/002, lokaútgáfa, dagsett 11. desember 2000.

⁽⁹⁾ Álit vísindanefndarinnar um plöntur viðvikjandi mati á pímetrósíni með hliðsjón af tilskipun 91/414/EBE um markaðssetningu plöntuvarnarefna. SCP/PYMETR/002, lokaútgáfa, dagsett 31. janúar 2001.

⁽¹⁰⁾ Álit vísindanefndarinnar um plöntur viðvikjandi mati á píraflúfenetýli með hliðsjón af tilskipun 91/414/EBE um markaðssetningu plöntuvarnarefna. SCP/PYRA/002, lokaútgáfa, dagsett 7. mars 2001.

- 12) Mismunandi rannsóknir hafa leitt í ljós að gera má ráð fyrir að plöntuvarnarefni, sem innihalda virka efnið sem um er að ræða, uppfylli almennt kröfurnar, sem mælt er fyrir um í a- og b-lið 1. mgr. 5. gr. og í 3. mgr. 5. gr. tilskipunarinnar, einkum að því er varðar notkunaraðferðirnar sem voru skoðaðar og tíundaðar í endurmatsskýrslum framkvæmda-stjórnarinnar. Því þykir rétt að bæta viðkomandi virku efni á skrá í I. viðauka til þess að tryggja að unnt sé að veita leyfi í öllum aðildarríkjunum fyrir plöntuvarnarefnum, sem innihalda viðkomandi virk efni, í samræmi við ákvæði tilskipunarinnar.
- 13) Nauðsynlegt er að veita aðildarríkjunum sanngjarnan aðlögunarfrest til að hrinda ákvæðum tilskipunarinnar um plöntuvarnarefni, sem innihalda asibensólar-s-metýl, sýklanilið, járnfosfat, pímetrósín eða píraflúfenetýl, í framkvæmd og ekki sist að veita þeim tómt til þess að endurskoða, innan þess frests, áður útgefin tímabundin leyfi eða til að veita ný leyfi í samræmi við ákvæði tilskipunarinnar. Lengri frestur kann að vera nauðsynlegur að því er varðar plöntuvarnarefni sem innihalda einhver af virku efnunum, sem um er að ræða, og önnur virk efni sem falla undir I. viðauka.
- 14) Endurmatsskýrslan er nauðsynleg til að tryggja rétta framkvæmd aðildarríkjanna á nokkrum þáttum samræmdu meginreglnanna sem mælt er fyrir um í VI. viðauka við tilskipunina ef meginreglurnar vísa til mats á gögnum sem voru lögð fram í því skyni að bæta virka efninu á skrá í I. viðauka við tilskipunina. Rétt þykir að aðildarríkin sjái til þess að hagsmunaaðilar hafi aðgang að lokagerð endurmatsskýrslunnar (að undanskildum trúnaðarupplýsingum í skilningi 14. gr. tilskipunarinnar) eða sé veittur aðgangur að henni. Ef uppfæra þarf endurmatsskýrslu, með tilliti til þróunar á sviði tækni og vísinda, er einnig nauðsynlegt að breyta skilyrðunum fyrir skráningu efnanna, sem um er að ræða, í I. viðauka við tilskipunina í samræmi við tilskipunina.
- 15) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari tilskipun, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um plöntu-heilbrigði.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Töflunni í I. viðauka við tilskipun 91/414/EBE er breytt í samræmi við viðaukann við þessa tilskipun.

2. gr.

1. Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórn-sýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari, eigi síðar en 31. mars 2002. Þau skulu tilkynna það framkvæmda-stjórninni þegar í stað.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessi ákvæði skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þau eru birt opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

2. Með tilliti til mats og ákvarðana í samræmi við samræmdu meginreglurnar, sem kveðið er á um í VI. viðauka við tilskipun 91/414/EBE, á grundvelli skjala sem uppfylla kröfurnar í III. viðauka við tilskipunina, er þó fresturinn, sem mælt er fyrir um í fyrstu málsgrein, framlengdur til 31. mars 2003 að því er varðar bráðabirgðaleyfi sem hafa þegar verið veitt fyrir plöntuvarnarefni sem innihalda asibensólar-s-metýl, sýklanilið, járnfosfat, pímetrósín eða píraflúfenetýl.

3. Að því er varðar plöntuvarnarefni, sem innihalda asibensólar-s-metýl, sýklanilið, járnfosfat, pímetrósín eða píraflúfenetýl, ásamt öðru virku efni sem er skráð í I. viðauka við tilskipun 91/414/EBE, er fresturinn, sem um getur í 1. mgr., þó framlengdur ef kveðið er á um lengri tíma til framkvæmda í ákvæðunum, sem eru sett í tilskipuninni og varða breytingu á I. viðauka við tilskipun 91/414/EBE, með tilliti til skráningar efnisins í viðaukann.

4. Aðildarríkin skulu sjá til þess að hagsmunaaðilar hafi aðgang að endurmatsskýrslunni um asibensólar-s-metýl, sýklanilið, járnfosfat, pímetrósín og píraflúfenetýl (að undanskildum trúnaðarupplýsingum í skilningi 14. gr. tilskipunarinnar) eða sé veittur aðgangur að henni sé þess sérstaklega óskað.

3. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi 1. nóvember 2001.

4. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 12. október 2001.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

David BYRNE

framkvæmdastjóri.

VIÐAUKI

Færsla sem fella skal inn í töfluna í I. viðauka við tilskipun 91/414/EBE

Nr.	Almennt heiti og kenninúmer	IUPAC-heiti	Hreinleiki ⁽¹⁾	Gildistaka	Skráning rennur út	Sérákvæði
„20	Asíbensólar-s-metýl CAS-nr. 135158-54-2 CIPAC-nr. 597	Bensó[1,2,3]þíadíasól-7-karbóþíósýra- S-metýlester	970 g/kg	1. nóvember 2001	31. október 2011	Eingöngu má leyfa að efnið sé notað sem plöntuvirkir. Fastanefndin um plöntuheilbrigði samþykkti endurmatsskýrsluna 29. júní 2001.
21	Sýklanilið CAS-nr. 113136-77-9 CIPAC-nr. 586	Ekki fyrir hendi	960 g/kg	1. nóvember 2001	31. október 2011	Eingöngu má leyfa að efnið sé notað sem stýriefni. Hámarks magn af 2,4-diklóranilínóhreinindum (2,4-DCA) í virka efninu, sem er framleitt, skal vera 1 g/kg. Fastanefndin um plöntuheilbrigði samþykkti endurmatsskýrsluna 29. júní 2001.
22	Járnfosfat CAS-nr. 10045-86-0 CIPAC-nr. 629	Járnfosfat	990 g/kg	1. nóvember 2001	31. október 2011	Eingöngu má leyfa að efnið sé notað sem lindýraeitur. Fastanefndin um plöntuheilbrigði samþykkti endurmatsskýrsluna 29. júní 2001.
23	Pýmetrósín CAS-nr. 123312-89-0 CIPAC-nr. 593	(E)-6-metýl-4-[(pýridín-3-ýlmetýlen)amínó]-4,5-dihýdró-2H-[1,2,4]-tríasín-3-on	950 g/kg	1. nóvember 2001	31. október 2011	Eingöngu má leyfa að efnið sé notað sem skordýraeitur. Við ákvarðanatöku, samkvæmt samræmdu meginreglunum, skulu aðildarríkin gefa verndun grunnvatns sérstakan gaum. Fastanefndin um plöntuheilbrigði samþykkti endurmatsskýrsluna 29. júní 2001.

Nr.	Almennt heiti og kenninúmer	IUPAC-heiti	Hreinleiki ⁽¹⁾	Gildistaka	Skráning rennur út	Sérákvæði
24	Pýraflúfenetýl CAS-nr. 129630-19-9 CIPAC-nr. 605	Etýl-2-klór-5-(4-klór-5-díflúormetoxý- 1-metýlpýrasól-3-ýl)-4-flúorfenoxýasetat	956 g/kg	1. nóvember 2001	31. október 2011	Eingöngu má leyfa að efnið sé notað sem illgresiseyðir. Við ákvarðanatöku, samkvæmt samræmdu meginreglunum, skulu aðildarríkin gefa áhrifum á þörunga og vatnaplöntur sérstakan gaum og gera ráðstafanir til að draga úr áhættu eftir því sem við á. Fastanefndin um plöntuheilbrigði samþykkti endurmatsskýrsluna 29. júní 2001.

⁽¹⁾ Frekari upplýsingar um kenni og forskrift virku efnanna er að finna í endurmatsskýrslunni.“

TILSKIPUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR 2001/99/EB

2003/EES/6/17

frá 20. nóvember 2001

**um breytingu á I. viðauka við tilskipun ráðsins 91/414/EBE um markaðssetningu
plöntuvarnarefna í því skyni að bæta við virku efnunum glýfosati og þífensúlfúronmetýli(*)**

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 91/414/EBE frá 15. júlí 1991 um markaðssetningu plöntuvarnarefna ⁽¹⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2001/87/EB ⁽²⁾, einkum 1. mgr. 6. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EBE) nr. 3600/92 frá 11. desember 1992 um nákvæmar reglur um framkvæmd fyrsta áfanga vinnuáætlunar sem um getur í 2. mgr. 8. gr. tilskipunar ráðsins 91/414/EBE um markaðssetningu plöntuvarnarefna ⁽³⁾, eins og henni var síðast breytt með reglugerð (EB) nr. 2266/2000 ⁽⁴⁾, er mælt fyrir um nákvæmar reglur um framkvæmd fyrsta áfanga vinnuáætlunar sem um getur í 2. mgr. 8. gr. tilskipunar 91/414/EBE (hér á eftir nefnd „tilskipunin“). Samkvæmt reglugerð (EBE) nr. 3600/92 var í reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 933/94 frá 27. apríl 1994 um ákvæði til framkvæmdar reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EBE) nr. 3600/92 ⁽⁵⁾, að því er varðar virk efni í plöntuvarnarefnum og um tilnefningu skýrslugjafarríkja, eins og henni var síðast breytt með reglugerð (EB) nr. 2230/95 ⁽⁶⁾, sett fram skrá yfir virk efni í plöntuvarnarefnum sem meta átti með hugsanlega skráningu í I. viðauka við tilskipunina í huga.
- 2) Áhrif glýfosats og þífensúlfúronmetýls á heilsu manna og umhverfið hafa verið metin í samræmi við ákvæðin, sem mælt er fyrir um í reglugerð (EBE) nr. 3600/92, að því er varðar þær notkunaraðferðir sem tilkynnandi hefur lagt til. Þýskaland og Frakkland voru tilnefnd skýrslugjafarríki fyrir glýfosat og þífensúlfúronmetýl samkvæmt reglugerð (EB) nr. 933/94. Skýrslugjafarríkin lögðu viðeigandi matsskýrslu og tilmæli fyrir framkvæmdastjórnina 1. febrúar 1999 (glýfosat) og 30. apríl 1996 (þífensúlfúronmetýl) í samræmi við c-lið 1. mgr. 7. gr. reglugerðar (EBE) nr. 3600/92.
- 3) Aðildarríkin og framkvæmdastjórnin hafa endurskoðað matsskýrslurnar innan fastanefndarinnar um plöntuheilbrigði. Endurskoðuninni lauk 29. júní 2001

með endurmatsskýrslum framkvæmdastjórnarinnar um glýfosat og þífensúlfúronmetýl.

- 4) Skjöl og upplýsingar vegna endurskoðunar á glýfosati og þífensúlfúronmetýli hafa einnig verið lögð fyrir vísindanefndina um plöntur. Ekki voru lagðar neinar sérstakar spurningar fyrir nefndina. Nefndin sá enga ástæðu til að hreyfa andmælum gegn virku efnunum í tengslum við hugsanlega skráningu í I. viðauka við viðaukann ⁽⁷⁾. Nefndin benti á að þá staðreynd, að ekki hefðu komið fram neinar athugasemdir, bæri einungis að túlka sem vísbendingu um að ekki væri nein ástæða til að gera athugasemdir.
- 5) Mismunandi rannsóknir hafa leitt í ljós að gera má ráð fyrir að plöntuvarnarefni, sem innihalda virku efni sem um er að ræða, uppfylli almennt kröfur, sem mælt er fyrir um í a- og b-lið 1. mgr. 5. gr. tilskipunarinnar, einkum að því er varðar notkunaraðferðirnar sem voru skoðaðar og tíundaðar í endurmatsskýrslu framkvæmdastjórnarinnar. Því þykir rétt að bæta viðkomandi virku efni á skrá í I. viðauka til þess að tryggja að unnt sé að veita leyfi í öllum aðildarríkjunum fyrir plöntuvarnarefnum, sem innihalda viðkomandi virk efni, í samræmi við ákvæði tilskipunarinnar.
- 6) Í tilskipuninni er kveðið á um að þegar virkt efni er skráð í I. viðauka hennar skulu aðildarríkin, innan tilskilins frests og eftir því sem við á, veita leyfi fyrir plöntuvarnarefninu, sem inniheldur virka efnið, breyta því eða afturkalla það. Sérstaklega er þess krafist að ekki verði veitt leyfi fyrir plöntuvarnarefni nema að teknu tilliti til þeirra skilyrða, sem tengjast skráningu virka efnisins í I. viðauka, og samræmdu meginreglnanna, sem mælt er fyrir um í tilskipuninni, á grundvelli tækniskjala sem uppfylla kröfur um tilskilin gögn.
- 7) Áður en virka efnið er skráð í I. viðauka er nauðsynlegt að veita hæfilegan frest svo að aðildarríkin og hagsmunaaðilar geti búið sig undir að uppfylla nýjar kröfur sem fylgja skráningunni. Að skráningu lokinni er þar að auki nauðsynlegt að veita aðildarríkjunum hæfilegan frest til að framkvæma ákvæði tilskipunarinnar um plöntuvarnarefni sem innihalda glýfosat eða þífensúlfúronmetýl. Sérstaklega skulu aðildarríkin, áður en fresturinn rennur út, endurskoða gildandi heimildir og, eftir því sem við á, veita ný leyfi í samræmi við ákvæði tilskipunarinnar. Kveða skal á um lengri frest til að leggja fram og meta öll skjöl fyrir hvert plöntuvarnarefni í samræmi við samræmdu meginreglurnar sem mælt er fyrir um í tilskipuninni.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 304, 21.11.2001, bls. 14, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 54/2002 frá 31. maí 2002 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 44, 5.9.2002, bls. 9.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 230, 19.8.1991, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 276, 19.10.2001, bls. 17.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 366, 15.12.1992, bls. 10.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 259, 13.10.2000, bls. 27.

⁽⁵⁾ Stjtið. EB L 107, 28.4.1994, bls. 8.

⁽⁶⁾ Stjtið. EB L 225, 22.9.1995, bls. 1.

⁽⁷⁾ Fundargerð frá allsherjarfundi vísindanefndarinnar um plöntur frá 7. mars 2001 (glýfosat).

Fundargerð frá allsherjarfundi vísindanefndarinnar um plöntur frá 7. júní 2001 (þífensúlfúronmetýl).

Fullkomið mat, á grundvelli samræmdu meginreglnanna fyrir plöntuvarnarefni, sem innihalda nokkur virk efni, getur því aðeins farið fram að öllum viðkomandi virkum efnum hafi verið bætt við í I. viðauka tilskipunarinnar.

- 8) Endurmatsskýrslan er nauðsynleg til að tryggja rétta framkvæmd aðildarríkjanna á nokkrum þáttum samræmdu meginreglnanna sem kveðið er á um í tilskipuninni. Rétt þykir að aðildarríkin sjái til þess að hagsmunaaðilar hafi aðgang að lokagerð endurmatsskýrslanna (að undanskildum trúnaðarupplýsingum) eða sé veittur aðgangur að henni. Ef uppfæra þarf endurmatsskýrslu með tilliti til þróunar á sviði tækni og vísinda er einnig nauðsynlegt að breyta skilyrðunum fyrir skráningu efnisins, sem um er að ræða, í I. viðauka við tilskipunina í samræmi við tilskipunina.
- 9) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari tilskipun, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um plöntuheilbrigði.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Ákvæðum I. viðauka við tilskipun 91/414/EBE er breytt í samræmi við viðaukann við þessa tilskipun.

2. gr.

1. Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórn-sýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 1. janúar 2003. Þau skulu tilkynna það framkvæmda-stjórninni þegar í stað.

Þau skulu einkum, í samræmi við tilskipun 91/414/EBE og ef nauðsyn ber til, breyta eða afturkalla gildandi leyfi fyrir plöntuvarnarefni sem innihalda glýfosat eða þífensúlfúron-metýl áður en þessi frestur rennur út.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessi ákvæði skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þau eru birt opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

2. Með tilliti til mats og ákvarðana í samræmi við samræmdu meginreglurnar, sem kveðið er á um í VI. viðauka við tilskipun 91/414/EBE, á grundvelli skjala sem uppfylla kröfurnar í III. viðauka við tilskipunina, skal fresturinn til að breyta eða afturkalla leyfi fyrir plöntuvarnarefni, sem innihalda glýfosat eða þífensúlfúron-metýl sem eina virka efnið, vera til 1. júlí 2006.

3. Fresturinn til að breyta eða afturkalla leyfi vegna plöntuvarnarefna sem innihalda glýfosat eða þífensúlfúronmetýl og annað virkt efni, sem er skráð í I. viðauka við tilskipun 91/414/EBE, skal vera fjögur ár frá gildistöku þeirrar tilskipunar sem felur í sér breytingar á I. viðauka til að hægt verði að bæta tveimur síðustu efnunum við.

4. Aðildarríkin skulu sjá til þess að hagsmunaaðilar hafi aðgang að endurmatsskýrslunum um glýfosat og þífensúlfúronmetýl (að undanskildum trúnaðarupplýsingum í skilningi 14. gr. tilskipunar 91/414/EBE) eða sé veittur aðgangur að henni sé þess sérstaklega óskað.

3. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi 1. júlí 2002.

4. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 20. nóvember 2001.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

David Byrne

framkvæmdastjóri.

VIÐAUKI

Bæta skal eftirfarandi færslum við lok töflunnar í I. viðauka við tilskipun 91/414/EBE:

Nr.	Almennt heiti og kenninúmer	IUPAC-heiti	Hreinleiki ⁽¹⁾	Gildistaka	Skráning rennur út	Sérákvæði
25	Glýfosat CAS-nr. 1071-83-6 CIPAC-nr. 284	N-(fosfónmetýl)-glýsín	950 g/kg	1. júlí 2002	30. júní 2012	Eingöngu má leyfa að efnið sé notað sem illgresiseyðir. Við framkvæmd samræmdu meginreglnanna í VI. viðauka skal taka tillit til niðurstaðna í endurmatsskýrslunni um glýfosat, einkum I. og II. viðbætis við hana, eins og gengið var frá henni í fastanefndinni um plöntuheilbrigði 29. júní 2001. Við heildarmatið skulu aðildarríkin: — gefa verndun grunnvatns á viðkvæmum svæðum sérstakan gaum, einkum með tilliti til svæða þar sem ekki á að stunda ræktun.
26	Þífensúlfúronmetýl CAS-nr. 79277-27-3 CIPAC-nr. 452	Metýl 3-(4-metoxý-6-metýl-1,3,5-tríasín-2-ýlkarbamóýl-súlfamóýl)-þíófen-2-karboxýlat	960 g/kg	1. júlí 2002	30. júní 2012	Eingöngu má leyfa að efnið sé notað sem illgresiseyðir. Við framkvæmd samræmdu meginreglnanna í VI. viðauka skal taka tillit til niðurstaðna í endurmatsskýrslunni um þífensúlfúronmetýl, einkum I. og II. viðbætis við hana, eins og gengið var frá henni í fastanefndinni um plöntuheilbrigði 29. júní 2001. Við heildarmatið skulu aðildarríkin: — gefa verndun grunnvatns sérstakan gaum, — gefa áhrifum á vatnalífverur sérstakan gaum og sjá til þess að skilyrði í leyfinu taki til ráðstafana til að draga úr áhættu eftir því sem við á.

⁽¹⁾ Frekari upplýsingar um kenni og forskrift virka efnisins er að finna í endurmatsskýrslunni.

TILSKIPUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR 2001/103/EB

2003/EES/6/18

frá 28. nóvember 2001

um breytingu á I. viðauka við tilskipun ráðsins 91/414/EBE um markaðssetningu plöntuvarnarefna í því skyni að bæta við virka efnum 2,4-díklóröfenoxýedíksýru (2,4-D)(*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 91/414/EBE frá 15. júlí 1991 um markaðssetningu plöntuvarnarefna ⁽¹⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2001/1999/EB ⁽²⁾, einkum 1. mgr. 6. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EBE) nr. 3600/92 frá 11. desember 1992 um nákvæmar reglur um framkvæmd fyrsta áfanga vinnuáætlunar, sem um getur í 2. mgr. 8. gr. tilskipunar ráðsins 91/414/EBE um markaðssetningu plöntuvarnarefna ⁽³⁾, eins og henni var síðast breytt með reglugerð (EB) nr. 2266/2000 ⁽⁴⁾, er kveðið á um samþykkt skrár um tiltekin virk efni í plöntuvarnarefnum sem meta skal með tilliti til hugsanlegrar skráningar þeirra í I. viðauka við tilskipun 91/414/EBE. Þessa skrá er að finna í reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 933/94 frá 27. apríl 1994 um ákvæði til framkvæmdar reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EBE) nr. 3600/92 ⁽⁵⁾ að því er varðar virk efni í plöntuvarnarefnum og um tilnefningu skýrslugjafarríkja, eins og henni var síðast breytt með reglugerð (EB) nr. 2230/95 ⁽⁶⁾, og nær hún yfir 2,4-díklóröfenoxýedíksýru („2,4-D“).
- 2) Áhrif 2,4-D á heilsu manna og umhverfið hafa verið metin í samræmi við ákvæðin, sem mælt er fyrir um í reglugerð (EBE) nr. 3600/92, að því er varðar þær notkunaraðferðir sem tilkynnandi hefur lagt til. Grikkland var tilnefnt skýrslugjafarríki fyrir 2,4-D samkvæmt reglugerð (EB) nr. 933/94. Skýrslugjafarríkið lagði viðeigandi matsskýrslu og tilmæli fyrir framkvæmdastjórnina 17. janúar 1997 í samræmi við c-lið 1. mgr. 7. gr. reglugerðar (EBE) nr. 3600/92.
- 3) Aðildarríkin og framkvæmdastjórnin hafa endurskoðað matsskýrslurnar innan fastanefndarinnar um plöntuheilbrigði. Endurskoðuninni lauk 2. október 2001 með endurmatsskýrslu framkvæmdastjórnarinnar um 2,4-D.

- 4) Skjöl og upplýsingar vegna endurskoðunar á 2,4-D hafa einnig verið lögð fyrir vísindanefndina um plöntur. Í álitserð sinni ⁽⁷⁾ frá 21. maí 2001 fjallaði nefndin um val á hentugu dýralíkani sem hægt væri að nota til að meta áhættu að því er varðar heilbrigði manna. Tekið hefur verið tillit til þessara tilmæla í þessari tilskipun og viðeigandi endurmatsskýrslu.
- 5) Mismunandi rannsóknir hafa leitt í ljós að gera má ráð fyrir að plöntuvarnarefni, sem innihalda 2,4-D, uppfylli almennt kröfurnar, sem mælt er fyrir um í a- og b-lið 1. mgr. 5. gr. tilskipunarinnar, einkum að því er varðar notkunaraðferðirnar sem voru skoðaðar og tíundaðar í endurmatsskýrslu framkvæmdastjórnarinnar. Því þykir rétt að bæta viðkomandi virku efni á skrá í I. viðauka við þá tilskipun til þess að tryggja að unnt sé að veita leyfi í öllum aðildarríkjunum fyrir plöntuvarnarefnum, sem innihalda 2,4-D, í samræmi við ákvæði tilskipunar 91/414/EBE.
- 6) Áður en virka efnið er skráð í I. viðauka við tilskipun 91/414/EBE er nauðsynlegt að veita hæfilegan frest svo að aðildarríkin og hagsmunaaðilar geti búið sig undir að uppfylla nýjar kröfur sem fylgja skráningunni. Í tilskipun 91/414/EBE er kveðið á um að þegar virkt efni er skráð í I. viðauka hennar skuli aðildarríkin, innan tilskilins frests og eftir því sem við á, veita leyfi fyrir plöntuvarnarefnum, sem inniheldur virka efnið, breyta því eða afturkalla það. Nauðsynlegt er því að kveða á um slíkan frest. Kveða skal á um lengri frest til að leggja fram og meta öll skjöl um hvert plöntuvarnarefni í samræmi við samræmdu meginreglurnar sem mælt er fyrir um í tilskipun 91/414/EBE. Fullkomið mat, á grundvelli samræmdu meginreglnanna fyrir plöntuvarnarefni, sem innihalda nokkur virk efni, getur því aðeins farið fram að öllum viðkomandi virkum efnum hafi verið bætt við í I. viðauka tilskipunar 91/414/EBE.
- 7) Endurmatsskýrslan er nauðsynleg til að tryggja rétta framkvæmd aðildarríkjanna á nokkrum þáttum samræmdu meginreglnanna sem mælt er fyrir um í tilskipun 91/414/EBE. Rétt þykir að aðildarríkin sjái til þess að hagsmunaaðilar hafi aðgang að lokagerð

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 313, 30.11.2001, bls. 37, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 54/2002 frá 31. maí 2002 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 44, 5.9.2002, bls. 9.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 230, 19.8.1991, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 304, 21.11.2001, bls. 14.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 366, 15.12.1992, bls. 10.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 259, 13.10.2000, bls. 27.

⁽⁵⁾ Stjtið. EB L 107, 28.4.1994, bls. 8.

⁽⁶⁾ Stjtið. EB L 225, 22.9.1995, bls. 1.

⁽⁷⁾ Álit vísindanefndarinnar um plöntur viðvíkjandi mati á 2,4-díklóröfenoxýedíksýru (2,4-D) með hliðsjón af tilskipun ráðsins 91/414/EBE um markaðssetningu plöntuvarnarefna – SCP/2,4d/002-lokaítgáfa.

endurmatsskýrslunnar, að undanskildum trúnaðarupplýsingum, eða sé veittur aðgangur að henni. Ef uppfæra þarf endurmatsskýrslurnar með tilliti til þróunar á sviði tækni og vísinda er einnig nauðsynlegt að breyta skilyrðunum fyrir skráningu efnisins, sem um er að ræða, í I. viðauka við tilskipun 91/414/EBE í samræmi við þá tilskipun.

- 8) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari tilskipun, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um plöntuheilbrigði.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Ákvæðum I. viðauka við tilskipun 91/414/EBE er hér með breytt í samræmi við þessa tilskipun.

2. gr.

Aðildarríkin skulu sjá til þess að hagsmunaaðilar hafi aðgang að endurmatsskýrslunni um 2,4-D, að undanskildum trúnaðarupplýsingum í skilningi 14. gr. tilskipunar 91/414/EBE, eða sé veittur aðgangur að henni sé þess sérstaklega óskað.

3. gr.

1. Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórn-sýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 1. apríl 2003. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

Þau skulu einkum, í samræmi við tilskipun 91/414/EBE og ef nauðsyn ber til, breyta eða afturkalla gildandi leyfi fyrir

plöntuvarnarefni sem innihalda virka efnið 2,4-D áður en þessi frestur rennur út.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessi ákvæði skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þau eru birt opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

2. Með tilliti til mats og ákvarðana í samræmi við samræmdu meginreglurnar, sem kveðið er á um í VI. viðauka við tilskipun 91/414/EBE, á grundvelli skjala sem uppfylla kröfurnar í III. viðauka við tilskipunina, skal fresturinn til að breyta eða afturkalla leyfi fyrir plöntuvarnarefni, sem innihalda 2,4-D sem eina virka efnið, vera til 1. október 2006.

3. Fresturinn til að breyta eða afturkalla leyfi vegna plöntuvarnarefna, sem innihalda 2,4-D og annað virkt efni, sem er skráð í I. viðauka við tilskipun 91/414/EBE, skal vera fjögur ár frá gildistöku þeirrar tilskipunar sem felur í sér breytingar á I. viðauka til að hægt verði að bæta síðasta efninu við.

4. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi 1. október 2002.

5. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 28. nóvember 2001.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

David BYRNE

framkvæmdastjóri.

VIÐAUKI

Bæta skal eftirfarandi færslum við lok töflunnar í I. viðauka við tilskipun 91/414/EBE:

Nr.	Almennt heiti og kenninúmer	IUPAC-heiti	Hreinleiki ⁽¹⁾	Gildistaka	Skráning rennur út	Sérákvæði
„27	2,4-D CAS-nr. 94-75-7 CIPAC-nr. 1	(2,4-díklórphenoxý) edíksýra	960 g/kg	1.10.2002	30.9.2012	Eingöngu má leyfa að efnið sé notað sem illgresiseyðir. Við framkvæmd samræmdu meginreglnanna í VI. viðauka skal taka tillit til niðurstaðna í endurmatsskýrslunni um 2,4-D, einkum I. og II. viðbætis við hana, eins og gengið var frá henni í fastanefndinni um plöntuheilbrigði 2. október 2001. Við heildarmatið skulu aðildarríkin: — gefa verndun grunnvatns sérstakan gaum þegar virka efnið er notað á svæðum sem eru viðkvæm hvað varðar jarðvegs- eða veðurfarsþætti — gefa upptöku gegnum húð sérstakan gaum — gefa liðdýrum utan markhóps sérstakan gaum og sjá til þess að skilyrði í leyfinu taki til ráðstafana til að draga úr áhættu eftir því sem við á

⁽¹⁾ Frekari upplýsingar um kenni og forskrift virka efnisins er að finna í endurmatsskýrslunni.“

ÁKVÖRÐUN nr. 181**2003/EES/6/19****frá 13. desember 2000**

um túlkun 14. gr. (1. mgr.), 14. gr. a (1. mgr.) og 14. gr. b (1. og 2. mgr.) í reglugerð ráðsins (EBE) nr. 1408/71 um löggjöf sem gildir um launþega sem starfa utan aðalstöðvanna og sjálfstætt starfandi einstaklinga sem vinna tímabundið utan lögbærs ríkis(*)

(2001/891/EB)

FRAMKVÆMDARÁÐ EVRÓPUBANDALAGANNA UM FÉLAGSLEGT ÖRYGGI FARAND-LAUNÞEGA HEFUR,

með hliðsjón af a-lið 81. gr. reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 1408/71 frá 14. júní 1971 um beitingu almannatryggingareglna gagnvart launþegum, sjálfstætt starfandi einstaklingum og fjölskyldum þeirra sem flytjast á milli aðildarríkja, en samkvæmt honum skal framkvæmdaráðið fjalla um allt er lýtur að framkvæmd eða túlkun ákvæða reglugerðar (EBE) nr. 1408/71 og annarra reglugerða sem fylgja í kjölfarið,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Uppfæra ber ákvörðun nr. 162 frá 31. maí 1996.
- 2) Ákvæði 14. gr. (1. mgr.), 14. gr. a (1. mgr.) og 14. gr. b (1. og 2. mgr.) í reglugerð (EBE) nr. 1408/71, sem gera ráð fyrir undantekningu frá almennu reglunni sem mælt er fyrir um í a-, b- eða c-lið 2. mgr. 13. gr. fyrrnefndrar reglugerðar, miða einkum að því að auðvelda fyrirtækjum, sem senda launþega til starfa í öðrum aðildarríkjum en þar sem þau hafa staðfestu, að neyta réttar síns til að veita þjónustu og jafnframt að auðvelda launþegum að neyta réttar síns til að flytja til annarra aðildarríkja. Ákvæði þessi miða einnig að því að ryðja úr vegi hömlum sem líklegt má telja að hindri frelsi launþega til flutninga og að því að hvetja til fjárhagslegs samruna en forðast stjórnsýsluvandkvæði, einkum fyrir launþega og fyrirtæki.
- 3) Þannig er markmiðið með þessum ákvæðum að forða launþegum, vinnuveitendum og almannatryggingastofnunum frá stjórnsýsluvandkvæðum, sem beiting almennu reglunnar í a-, b- eða c-lið 2. mgr. 13. gr. fyrrnefndrar reglugerðar gæti haft í för með sér, þegar um er að ræða stuttan starfstíma í aðildarríki eða um borð í skipi sem siglir undir fána annars aðildarríkis en ríkisins þar sem fyrirtækið er með skráða skrifstofu eða starfsstöð eða ríkisins þar sem sjálfstætt starfandi einstaklingur stundar alla jafna starfsemi sína.
- 4) Skýra ber gildissvið a-liðar 1. mgr. 14. gr. a með hliðsjón af dómaframkvæmd dómstólsins.
- 5) Ákvæði 14. gr. (1. mgr.), 14. gr. a (1. mgr.) og 14. gr. b (1. og 2. mgr.) í reglugerð (EBE) nr. 1408/71 gera ráð fyrir undantekningu á almennu reglunni sem mælt er fyrir um í a-, b- og c-lið 2. mgr. 13. gr. fyrrnefndrar reglugerðar.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 329, 14.12.2001, bls. 73, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 55/2002 frá 31. maí 2002 um breytingu á VI. viðauka (Félagslegt öryggi) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 44, 5.9.2002, bls. 11.

- 6) Afmarka ber gildissvið þessara ákvæða af meiri nákvæmni og skrá í þessu skyni allnokkur sértilvik sem líklegt er að komi upp.
- 7) Rýmka ber gildissvið 1. mgr. 14. gr. og 1. mgr. 14. gr. b í fyrrnefndri reglugerð til einföldunar, þannig að það taki til tilvika þegar launþegi er ráðinn í aðildarríki þar sem fyrirtæki hefur skráða skrifstofu sína eða starfsstöð með það fyrir augum að verða sendur til starfa til annars aðildarríkis eða um borð í skip sem siglir undir fána annars aðildarríkis, og er þetta gert til að taka mið af dómaframkvæmd dómstólsins.
- 8) Fyrsta grundvallarskilyrðið við beitingu 1. mgr. 14. gr. eða 1. mgr. 14. gr. b í fyrrnefndri reglugerð er að fyrir hendi séu bein tengsl milli fyrirtækisins og launþegans sem það ræður til starfa.
- 9) Vernd launþegans og réttaröryggi, sem hann og stofnunin, sem hann er tryggður hjá, eiga rétt á, er háð því að tryggt sé með öllum ráðum að bein tengsl haldist út starfstíma utan aðalstöðva.
- 10) Annað grundvallarskilyrði við beitingu 1. mgr. 14. gr. eða 1. mgr. 14. gr. b í fyrrnefndri reglugerð er að fyrir hendi séu tengsl milli fyrirtækisins og aðildarríkisins þar sem það hefur staðfestu. Af þeim sökum ætti að takmarka möguleikann á að senda launþega til starfa utan aðalstöðva við fyrirtæki sem að jafnaði stunda starfsemi í aðildarríki þar sem launþeginn heyrir áfram undir löggjöf. Þannig myndu framangreind ákvæði eingöngu gilda um fyrirtæki sem alla jafna stunda umtalsverða starfsemi á yfirráðasvæði aðildarríkisins þar sem þau hafa staðfestu.
- 11) Nauðsynlegt er að koma í veg fyrir óeðlilega framlengingu starfstíma utan aðalstöðva sem afleiðingu af því að stutt hlé eru gerð á honum hvað eftir annað.
- 12) Trygging fyrir því að beinum tengslum sé viðhaldið er ekki lengur fyrir hendi ef launþegi, sem starfar utan aðalstöðva, er látinn vera til reiðu fyrir þriðja fyrirtæki.
- 13) Stjórnsýsluvandkvæðin, sem reynt er að komast hjá með ákvæðum 1. mgr. 14. gr., koma í öllu falli til ef launþegi, sem er ráðinn hjá fyrirtæki með staðfestu í aðildarríki til að verða sendur til starfa til annars aðildarríkis, hefur áður heyrt undir löggjöf þriðja aðildarríkis eða þriðja lands og enn frekar hafi hann áður heyrt undir löggjöf aðildarríkisins sem hann er sendur til. Í því tilviki næðist markmið 1. mgr. 14. gr. ekki. Hið sama gildir, að breyttu breytanda, um 1. mgr. 14. gr. b.
- 14) Á meðan starfstími utan aðalstöðva varir er nauðsynlegt að viðhafa megi náið eftirlit, einkum með greiðslu iðgjalda og því að beinum tengslum sé viðhaldið, til að koma í veg fyrir misbeitingu framangreindra ákvæða og til að tryggja að stjórnsýslan, vinnuveitendur og launþegar fái viðeigandi upplýsingar.
- 15) Bæði launþeginn og vinnuveitandinn verða að vera vel upplýstir um hvaða skilyrði eru fyrir því að launþegi, sem er sendur til starfa utan aðalstöðva, megi heyra áfram undir löggjöf landsins sem hann hefur verið sendur frá.
- 16) Vottorðið (E 101-eyðublaðið) getur verið afturvirktt þótt ákjósanlegast sé að það sé gefið út fyrir fram.
- 17) Brýnt er að skilgreina nákvæmlega réttaráhrif fyrrnefnds vottorðs, sem um getur í 11. gr. og 11. gr. a í reglugerð ráðsins (EBE) nr. 574/72, og í kjölfarið skyldur stofnana til samvinnu.
- 18) Almennatryggingastofnanir skulu meta og hafa eftirlit með stöðu fyrirtækja og launþega og tryggja á viðeigandi hátt að ekki sé gengið á réttinn til að veita þjónustu eða rétt launþega til flutninga.
- 19) Grundvallarreglan um heiðarlega samvinnu, sem mælt er fyrir um í 10. gr. EB-sáttmálans, leggur þar til bærum stofnunum ýmsar skyldur á herðar varðandi beitingu 14. gr. (1. mgr.), 14. gr. a (1. mgr.) og 14. gr. b (1. og 2. mgr.). Brýnt er að skilgreina nánar hlutverk framkvæmdaráðsins til að auðvelda beitingu þessarar grundvallarreglu.

- 20) Brynt er að skilgreina nákvæmlega hlutverk framkvæmdaráðsins sem sáttasemjara milli stofnana með ólík sjónarmið varðandi það hvaða lög skuli gilda, svo og hvernig vísa beri máli til þess.

Í samræmi við ákvæði 3. mgr. 80. gr. reglugerðar (EBE) nr. 1408/71.

ÁKVEDIÐ EFTIRFARANDI:

1. Ákvæði 1. mgr. 14. gr. og 1. mgr. 14. gr. b í reglugerð (EBE) nr. 1408/71 skulu gilda um launþega, sem heyrir undir löggjöf aðildarríkis (sendiríkis) á þeim forsendum að hann stundi launað starf á vegum fyrirtækis og sé sendur af því fyrirtæki til annars aðildarríkis (ráðningarríkis) til að starfa þar á vegum fyrrnefnds fyrirtækis.

Vinnan telst unnin fyrir fyrirtæki sendiríkisins hafi það verið staðfest að hún sé unnin fyrir það og að bein tengsl haldi áfram að vera á milli launþegans og fyrirtækisins sem sendi hann.

Til að unnt sé að ganga úr skugga um að slík bein tengsl haldi áfram að vera fyrir hendi, og að því gefnu að launþegi haldi áfram að starfa á vegum fyrirtækisins sem sendi hann, þarf að taka tillit til ýmissa þátta, þ.m.t. ábyrgðar á ráðningu, ráðningarsamnings, uppsagnar og starfslýsingar.

2. Í 1. mgr. 14. gr. a er þess krafist að einstaklingur hafi verið sjálfstætt starfandi á yfiráðasvæði sendiríkis áður en hann fer til starfa á yfiráðasvæði ráðningarríkis. Það felur í sér að viðkomandi hafi stundað umtalsverða starfsemi í tiltekinn tíma á yfiráðasvæði ríkisins þar sem hann hefur staðfestu, áður en hann flyst til annars aðildarríkis til að starfa sem launþegi eða sjálfstætt starfandi, og skal eðli og lengd starfsins vera fyrir fram ákveðin og skjalfest með viðeigandi samningum.

Enn fremur verður viðkomandi, á því tímabili sem hann stundar slíka starfsemi, að uppfylla áfram í sendiríki þau skilyrði sem gera honum kleift að stunda starfsemi sína þegar hann snýr til baka. Í þessu skyni verður hann að viðhalda þeirri aðstöðu og uppfylla þær skyldur og skilyrði, sem þarf til að stunda starfsemi í ríkinu þar sem hann hefur staðfestu, í samræmi við lagaákvæði sem gilda þar, svo sem að hafa skrifstofurými til afnota, greiða framlög til almannatrygginga, greiða skatta, hafa fagskírteini og virðisaukaskattsnúmer eða vera skráður hjá verslunarráðum eða fagfélögum.

3. Samkvæmt ákvæðum 1. mgr. þessarar ákvörðunar skulu framangreind ákvæði 1. mgr. 14. gr. og 1. mgr. 14. gr. b gilda áfram, nánar tiltekið með eftirfarandi skilyrðum:

- a) Fast starfslið sent til starfa utan aðalstöðva:

Ef launþegi, sem er sendur til starfa af fyrirtæki í sendiríkinu til fyrirtækis í ráðningarríkinu, er einnig látinn vera til reiðu fyrir eitt eða fleiri önnur fyrirtæki í sama ráðningarríki, að því tilskildu þó að launþeginn haldi áfram að inna starf sitt af hendi fyrir fyrirtækið sem sendi hann. Þetta getur til að mynda átt við hafi fyrirtækið sent launþegann til annars aðildarríkis til að inna af hendi, hvert á fætur öðru eða samtímis, störf í tveimur eða fleiri fyrirtækjum sem eru staðsett í sama aðildarríki.

- b) Starfslið ráðið og sent til starfa utan aðalstöðva:

Ef launþegi, sem heyrir undir löggjöf aðildarríkis í samræmi við ákvæði reglugerðar (EBE) nr. 1408/71, er ráðinn í þessu aðildarríki, þar sem fyrirtæki hefur skráða skrifstofu sína eða starfsstöð, til að verða sendur til starfa á vegum þessa fyrirtækis annaðhvort til annars aðildarríkis eða um borð í skip sem siglir undir fána annars aðildarríkis, að því tilskildu að:

- i) bein tengsl séu á milli þessa fyrirtækis og launþegans á starfstíma utan aðalstöðva,
- ii) fyrirtækið stundi að jafnaði starfsemi sína á yfiráðasvæði fyrrnefnda aðildarríkisins, þ.e. að fyrirtæki stundi að jafnaði umtalsverða starfsemi á yfiráðaríki fyrrnefnda aðildarríkisins.

Til þess að ákvarða, ef nauðsyn ber til og í vafamálum, hvort fyrirtæki stundar alla jafna umtalsverða starfsemi á yfirráðasvæði aðildarríkisins þar sem það hefur staðfestu, ber þar til bærri stofnun í því ríki að athuga hvað einkenni starfsemi fyrirtækisins, þ.m.t. staðinn þar sem fyrirtækið hefur skráða skrifstofu og yfirstjórn, fjölda skrifstofufólks í aðildarríkinu þar sem það hefur staðfestu og í hinu aðildarríkinu, staðinn þar sem útsendir launþegar eru ráðnir og þar sem meirihluti samninga við viðskiptavinum eru gerðir, lög sem gilda um samninga milli fyrirtækisins og launþega þess annars vegar og viðskiptamanna hins vegar og veltuna á viðeigandi, dæmigerðu tímabili í hvoru aðildarríki. Listinn er ekki tæmandi þar sem viðmiðanir skulu aðlagðar hverju tilviki fyrir sig og tekið tillit til eðlis starfseminnar sem fyrirtækið stundar í ríkinu þar sem það hefur staðfestu.

Fyrirtæki, sem hefur staðfestu í einu aðildarríki og sendir launþega til að starfa á yfirráðasvæði annars aðildarríkis og sinnir eingöngu innri stjórnun í fyrirnefnda aðildarríkinu, fellur ekki undir ákvæði a-liðar 1. mgr. 14. gr. reglugerðar (EBE) nr. 1408/71.

- c) Ekki skal litið á stutt hlé á störfum launþegans hjá fyrirtækinu í ráðningarríkinu sem hlé á starfi utan aðalstöðva í skilningi 1. mgr. 14. gr. og 1. mgr. 14. gr. b.
4. Framangreind ákvæði 1. mgr. 14. gr. og 1. mgr. 14. gr. b gilda ekki eða hætta að gilda ef:
- a) fyrirtækið, sem launþeginn hefur verið sendur til, ráðstafar honum til annars fyrirtækis í sama aðildarríki;
 - b) launþega, sem hefur verið sendur til aðildarríkis, er ráðstafað til fyrirtækis í öðru aðildarríki;
 - c) launþegi er ráðinn í aðildarríki til að verða sendur af fyrirtæki, sem er staðsett í öðru aðildarríki, til fyrirtækis í þriðja aðildarríki.
5. a) Þar til bær stofnun í aðildarríkinu, sem hlutaðeigandi einstaklingur heldur áfram að heyra undir löggjöf hjá samkvæmt framangreindum ákvæðum 1. mgr. 14. gr. og 1. mgr. 14. gr. b, skal, í þeim tilvikum sem kveðið er á um í þessari ákvörðun, með réttu lagi upplýsa vinnuveitandann og viðkomandi launþega um það með hvaða skilyrðum launþegi, sem er sendur til starfa utan aðalstöðva, geti áfram heyrt undir löggjöf þess aðildarríkis sem hann kemur frá. Vinnuveitandinn skal því látinn vita af því að á starfstíma utan aðalstöðva kunni að fara fram eftirlit með því að þeim starfstíma sé ekki lokið. Slíkt eftirlit getur til að mynda tekið til greiðslu iðgjalda og til þess að beinum tengslum sé viðhaldið.
- Þar til bær stofnun í aðildarríkinu, þar sem hlutaðeigandi einstaklingur hefur staðfestu og sem sjálfstætt starfandi einstaklingur heldur áfram að heyra undir löggjöf hjá samkvæmt framangreindum ákvæðum 1. mgr. 14. gr. a og 2. mgr. 14. gr. b, skal með réttu lagi upplýsa hann um það með hvaða skilyrðum hann geti áfram heyrt undir löggjöf þess aðildarríkis sem hann kemur frá. Hlutaðeigandi einstaklingur skal því látinn vita af því að á þeim tíma, sem hann stundar tímabundna starfsemi í ríkinu þar sem hann starfar, kunni að fara fram eftirlit með því að skilyrðin, sem gilda um þá starfsemi, hafi ekki breyst. Slíkt eftirlit getur til að mynda tekið til greiðslu iðgjalda og til þess að viðhaldið sé þeirri aðstöðu og uppfylltar þær skyldur og skilyrði sem þarf til að stunda starfseminna í ríkinu þar sem viðkomandi hefur staðfestu.
- b) Jafnframt skulu launþegi, sem er sendur til starfa utan aðalstöðva og vinnuveitandi hans, upplýsa þar til bera stofnun sendiríkisins um breytingar sem kunna að verða á starfstíma utan aðalstöðva, einkum:
- hafi starf utan aðalstöðva, sem sótt hefur verið um, ekki orðið að veruleika eða hafi framlenging starfs utan aðalstöðva, sem sótt hefur verið um, ekki orðið að veruleika,
 - hafi hlé orðið á starfseminni í öðru tilviki en því sem kveðið er á um í c-lið 3. mgr. þessarar ákvörðunar,
 - hafi launþega, sem hefur verið sendur til starfa utan aðalstöðva, verið ráðstafað af vinnuveitanda sínum til annars fyrirtækis í sendiríkinu, einkum við samruna, sölu eða flutning fyrirtækis.
- c) Þar til bær stofnun sendiríkisins skal, eftir því sem við á og sé þess óskað, veita stofnuninni í ráðningarríkinu þær upplýsingar sem um getur í b-lið.

- d) Þar til bærar stofnanir í sendiríkinu og í ráðningarríkinu skulu hafa samstarf um framkvæmd framangreinds eftirlits og tilvik þar sem vafi leikur á um hvort 14. gr. (a- og b-liður 1. mgr.), 14. gr. a (1. mgr.) og 14. gr. b (1. og 2. mgr.) reglugerðar (EBE) nr. 1408/71 gildi.
6. E 101-eyðublaðið skal helst gefið út áður en viðkomandi tímabil hefst. Þó má gefa það út á meðan á tímabilinu stendur eða jafnvel eftir að því lýkur og er það þá afturvirkkt.
7. Samstarfskyldan, sem um getur í d-lið 5. gr. þessarar ákvörðunar, felur einnig í sér að:
- a) þar til bær stofnun í sendiríkinu láti fara fram viðeigandi mat á þeim staðreyndum sem varða beitingu 14. gr. (1. mgr.), 14. gr. a (1. mgr.) og 14. gr. b (1. og 2. mgr.) reglugerðar (EBE) nr. 1408/71 og 11. gr. og 11. gr. a reglugerðar (EBE) nr. 574/72 og ábyrgist í framhaldi af því að upplýsingarnar á E 101-eyðublaðinu séu réttar;
 - b) þar til bær stofnun ráðningarríkisins og annarra aðildarríkja telji sig bundna af E 101-eyðublaðinu svo fremi lögbær stofnun sendiríkisins afturkalli það ekki eða ógildi;
 - c) þar til bær stofnun sendiríkisins endurskoði ástæður fyrir útgáfu eyðublaðsins og afturkalli vottorðið, ef nauðsyn krefur, ef stofnun í ráðningarríki lýsir yfir efasemdum um réttmæti upplýsinganna sem eyðublaðið byggist á.
8. Almannatryggingastofnanir skulu meta og fylgjast með þeim tilvikum sem falla undir 14. gr. (1. mgr.), 14. gr. a (1. mgr.) og 14. gr. b (1. og 2. mgr.) reglugerðar (EBE) nr. 1408/71 og tryggja fyrirtækjum og launþegum á viðeigandi hátt að ekki sé gengið á rétt þeirra til að veita þjónustu eða rétt launþega til flutninga. Einkum verður að skilgreina á hlutlægan hátt þær viðmiðanir sem notaðar eru við að meta hvort fyrirtæki stundi að jafnaði umtalsverða starfsemi á yfirráðasvæði ríkis, hvort bein tengsl eru milli fyrirtækisins og launþegans eða hvort sjálfstætt starfandi einstaklingur viðheldur þeirri aðstöðu og uppfyllir þær skyldur og skilyrði sem þarf til að stunda starfsemi sína í tilteknu ríki, tilkynna hagsmunaaðilum um þær viðmiðanir og beita þeim stöðugt og á samræmdan hátt í sömu eða svipuðum tilvikum.
9. Rísi ágreiningur um málið milli þar til bærra stofnana geta þær, fyrir milligöngu fulltrúa ríkisstjórnar sinnar, lagt fram athugasemdir fyrir framkvæmdaráðið, sem teknar verða fyrir á fyrsta fundi eftir tuttugasta dag frá því að þær eru lagðar fram, með það fyrir augum að koma á sáttum um ólík sjónarmið varðandi það hvaða lög skuli gilda.
10. Framkvæmdaráðið skal hvetja til samvinnu milli þar til bærra stofnana í aðildarríkjunum við beitingu 14. gr. (1. mgr.), 14. gr. a (1. mgr.) og 14. gr. b (1. og 2. mgr.) og auðvelda eftirfylgni og miðlun upplýsinga, reynslu og góðra starfsvenja við setningu og stöðlun viðmiðana við mat á stöðu fyrirtækja og launþega og í tengslum við eftirlitsaðgerðirnar sem verða teknar upp. Framkvæmdaráðið skal í þessu skyni semja, í áföngum og í þágu yfirvalda á sviði stjórnsýslu, fyrirtækja og launþega, reglur um góðar starfsvenjur við störf útsendra launþega og sjálfstætt starfandi einstaklinga sem tímabundið gegna starfi utan þess ríkis þar sem þeir hafa staðfestu.
11. Þessi ákvörðun, sem kemur í stað ákvörðunar nr. 162 frá 31. maí 1996, tekur gildi fyrsta dag næsta mánaðar eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

Jean-Claude FILLON
formaður framkvæmdaráðsins.

ÁKVÖRDUN nr. 182**2003/EES/6/20****frá 13. desember 2000****um ákvörðun sameiginlegs ramma um gagnaöflun vegna uppgjörs lífeyriskrafna(*)**

(2001/655/EB)

FRAMKVÆMDARÁÐ UM FÉLAGSLEGT ÖRYGGI FARANDLAUNÞEGA HEFUR,

með hliðsjón af d-lið 81. gr. reglugerðar (EBE) nr. 1408/71, en samkvæmt honum skal framkvæmdaráðið stuðla að og auka samvinnu milli aðildarríkjanna með því að færa aðferðir við upplýsingaskipti til nútímahorfs, einkum með því að laga upplýsingaflæði milli stofnana að gagnaflutningi og skal höfð hliðsjón af þróun gagnavinnslu í hverju aðildarríki. Meginmarkmiðið er að flýta fyrir greiðslu bóta,

með hliðsjón af 117. gr. reglugerðar (EBE) nr. 574/72, en samkvæmt henni skal framkvæmdaráðið, á grundvelli rannsókna og tillagna tækninefndarinnar, laga að nýrri gagnavinnslutækni eyðublöð fyrir vottorð, staðfestar yfirlýsingar, yfirlýsingar, umsóknir og önnur skjöl, svo og boðleiðir og aðferðir til gagnasendingar eins og þarf til að unnt sé að beita reglugerðinni og framkvæmdarreglugerðinni,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Til að aðstoða framkvæmdaráðið við að meta að hve miklu leyti starf tækninefndarinnar stuðlar að því að flýta fyrir greiðslu bóta er rétt að veita bæði tölulegar og efnislegar grunnupplýsingar.
- 2) Upplýsingarnar, sem eru fyrir hendi í hinum ýmsu aðildarríkjum, eru mjög sundurleitar og gera því samanburð erfiðan, en öflun hagskýrslugagna ætti ekki að kosta aðildarríkin mikla eða óþarfa fyrirhöfn.
- 3) Því er ætlunin að safna mikilvægum grunnupplýsingum um meðferð og uppgjör ellilífeyriskrafna til að bæta þekkingu á ástandinu í hverju aðildarríki, einkum að því er varðar hvar helstu flöskuhálsarnir leynast í kerfi og málsméðferð hvers aðildarríkis, að skiptast á upplýsingum um bestu framkvæmd og að leita hugmynda um hvernig stytta megi þann tíma, sem meðferð krafna tekur, og setja skýrar viðmiðanir sem hvert aðildarríki gæti miðað sína frammistöðu við.
- 4) Því er rétt að setja viðan, sameiginlegan ramma um gagnaöflun vegna uppgjörs lífeyriskrafna og skulu þar til bær yfirvöld gefa innlendum stofnunum nákvæmari leiðbeiningar í því skyni.

ÁKVEDIÐ EFTIRFARANDI:

1. Þar til bærar stofnanir aðildarríkjanna (eða tilnefndar, þar til bærar stofnanir ef um er að ræða fleiri en eina í aðildarríki) skulu gera nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja öflun og dreifingu gagnanna sem tilgreind eru í 6. lið.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 230, 28.8.2001, bls. 20, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 55/2002 frá 31. maí 2002 um breytingu á VI. viðauka (Félagslegt öryggi) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 44, 5.9.2002, bls. 11.

2. Gögnin skulu lögð fyrir tækninefndina, sem kveðið er á um í c-lið 117. gr. reglugerðar (EBE) nr. 574/72, í maí og nóvember ár hvert.
3. Samræming gagnaöflunar skal falin skrifstofu tækninefndarinnar og skulu gögnin, að fengnu samþykki tækninefndarinnar, fylgja sem viðauki við framvinduskýrslu þá sem tækninefndin leggur fyrir framkvæmdaráðið tvisvar á ári.
4. Gögnin, sem safnað er, skulu, a.m.k. í byrjun, aðeins varða ellilífeyri þar sem kröfuhafi er búsettur í öðru aðildarríki og í þeim skulu eftirfarandi atriði koma fram:
 - a) **viðbragðstími umsagnarstofnunar í aðildarríki þar sem viðkomandi er búsettur** (þ.e. sá tími sem það tekur umsagnarstofnun að tilkynna þar til bærri stofnun að lífeyriskrafa hafi verið gerð á hendur síðarnefndu stofnuninni). Í þessari ákvörðun merkir „umsagnarstofnun“ stofnun í aðildarríki, þar sem kröfuhafi er búsettur, sem sér um að fylla út E 202-eyðublað en „þar til bær stofnun“ merkir stofnun í aðildarríki sem fær útfyllt E 202-eyðublað í hendur og sér um viðeigandi meðferð kröfunnar;
 - b) **tíminn sem meðferð kröfu tekur hjá þar til bærri stofnun** (þ.e. sá tími sem það tekur þar til bæra stofnun að komast að endanlegri ákvörðun);
 - c) **heildartími sem meðferð kröfu tekur hjá aðildarríkjunum tveimur sem hlut eiga að máli** ⁽¹⁾ (þ.e. sá tími, sem kröfuhafi þarf að biða eftir endanlegri ákvörðun, talið frá þeim degi þegar krafa var fyrst lögð fram hjá umsagnarstofnun).
5. Til að setja megi upplýsingarnar, sem er aflað, inn í framvinduskýrslurnar tvær sem tækninefndin lætur framkvæmdaráðinu í té í júní og desember árlega, væri hentugt ef gögnin bærust í maí og nóvember. Viðmiðunartímabilið gæti náð yfir næstliðna sex mánuði, þ.e. að upplýsingarnar, sem afhentar eru í maí, taki til nóvember til og með apríl og upplýsingarnar, sem afhentar eru í nóvember, taki til maí til og með október.
6. Í gögnunum, sem er aflað, skal eftirfarandi koma fram:
 - a) meðaltími, stysti tími og lengsti tími sem það hefur tekið umsagnarstofnun að senda ellilífeyriskröfu til þar til bærar stofnunar á næstliðnum sex mánuðum;
 - b) meðaltími, stysti tími og lengsti tími sem það hefur tekið þar til bæra stofnun á síðastliðnum sex mánuðum að komast að endanlegri ákvörðun um ellilífeyri þegar kröfuhafi er búsettur í öðru aðildarríki;
 - c) stutt greinargerð frá þar til bæru stofnuninni til að skýra samhengi gagnanna og varpa ljósi á það hvaða þættir hafa stuðlað að því að stytta eða lengja uppgjörstíma krafna;
 - d) stutt skýring þar til bæru stofnunarinnar á aðferðafræðinni sem notuð var, hvort tekið var úrtak eða ekki, stærð úrtaks, tímabil sem gögn tóku til, heildarfjöldi skráa sem rannsakaðar voru o.s.frv.
7. Gagnaöflun skal hefjast í janúar 2001, þar sem kostur er, svo að fyrstu gögn verði lögð fyrir tækninefndina í maí 2001.
8. Hvert aðildarríki leggur gögn sín fyrir tækninefndina til þess að miðla reynslu og upplýsingum um bestu framkvæmd.
9. Kerfið, sem notað er við öflun og nýtingu gagnanna, skal endurskoðað í lok hvers árs og gerðar tillögur til umbóta ef þörf krefur.
10. Ákvörðun þessi skal birt í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*. Hún öðlast gildi 1. janúar 2001 og skal gilda um fimm ára skeið en vera endurskoðuð að því loknu.

Jean-Claude FILLON

formaður framkvæmdaráðsins.

⁽¹⁾ Þýska sendinefndin telur að heildartíminn, sem meðferð kröfu tekur, skipti sköpum og fer fram á það við aðildarríkin að þau tilgreini heildartímann þegar Þýskaland er annars vegar.

TILSKIPUN EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS 2001/96/EB

2003/EES/6/21

frá 4. desember 2001

um samræmdar kröfur og aðferðir að því er varðar örugga lestun og losun
búlkaskipa(*)

EVRÓPUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAFU,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 2. mgr. 80. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar⁽¹⁾,með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndarinnar⁽²⁾,

að höfðu samráði við svæðanefndina,

í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 251. gr. sáttmálans⁽³⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í ljósi tíðra sjóslysa, þar sem búlkaskip koma við sögu, og manntjóns, sem þeim fylgir, ber að grípa til frekari ráðstafana, innan ramma sameiginlegrar stefnu í flutningamálum, til að auka öryggi í sjóflutningum.
- 2) Mat á orsökum slysa, þar sem búlkaskip koma við sögu, bendir til þess að lestun og losun búlkafarms í föstu formi geti, sé ekki rétt að staðið, valdið því að búlkaskip farist, annaðhvort vegna of mikils álags á burðarvirki skipsins eða vegna þess að hlutar burðarvirkis í lestum verða fyrir skemmdum af völdum krafræns álags. Gera má búlkaskip öruggari með því að samþykka ráðstafanir sem miða að því að draga úr hættu á skemmdum á burðarvirki og tjóni sem stafar af röngum vinnubrögðum við lestun og losun.
- 3) Með fjölda þings-ályktana á alþjóðavettvangi hefur Alþjóða-siglingamálastofnunin (IMO) samþykkt tilmæli um öryggi búlkaskipa þar sem fjallað er um mál er almennt varða samskipti skipa og hafna og lestun og losun sérstaklega.
- 4) Með þingsályktun A.862(20) samþykkti Alþjóðasiglingamálastofnunin starfsreglur um öryggi við lestun og losun búlkaskipa (BLU-reglurnar) og hvatti samningsríkisstjórnir til að hrinda þessum reglum í

framkvæmd eins fljótt og unnt er og tilkynna Alþjóðasiglingamálastofnuninni um brot á þeim. Í ályktuninni hvatti Alþjóðasiglingamálastofnunin enn fremur samningsríkisstjórnir ríkja, þar sem finna má lestunar- og losunarstöðvar (búlkastöðvar) fyrir búlkafarm í föstu formi, til að leiða í lög ákvæði sem gera myndu kleift að framfylgja ýmsum mikilvægum meginreglum sem nauðsynlegar eru fyrir framkvæmd þessara starfsreglna.

- 5) Þar eð viðskipti með fastan búlkafarm eru hnattræn í eðli sínu verður áhrifa lestunar og losunar á öryggi búlkaskipa vart yfir landamæri ríkja. Af þessum sökum fer best á því að aðgerðir til að koma í veg fyrir að búlkaskip farist vegna rangra vinnubragða við lestun og losun verði þróaðar á vettvangi bandalagsins með þeim hætti að komið verði á samræmdum kröfum og málsmeðferð til framkvæmdar tilmælum Alþjóðasiglingamálastofnunarinnar sem mælt er fyrir um í þingsályktun A.862(20) og í BLU-reglunum.
- 6) Með hliðsjón af dreifræðisreglunni, sem mælt er fyrir um í 5. gr. sáttmálans, er tilskipun viðeigandi löggæringur þar sem hún myndar ramma um samræmda og lögboðna beitingu aðildarríkjanna á kröfum og málsmeðferð að því er varðar örugga lestun og losun búlkaskipa en veitir þó hverju aðildarríki rétt til að ákveða hvers konar gerningar henta best til að koma þeim til framkvæmda samkvæmt kerfi landsins. Í samræmi við meðalhófsregluna gengur þessi tilskipun ekki lengra en nauðsynlegt er til að ná fram þeim markmiðum sem stefnt er að.
- 7) Auka má öryggi búlkaskipa og áhafna þeirra með því að draga úr hættu á röngum vinnubrögðum við lestun og losun við búlkastöðvar fyrir búlkafarm í föstu formi. Þessu má koma í framkvæmd með samræmdri málsmeðferð við samvinnu og samskipti milli skipa og búlkastöðva og með nothæfiskröfum fyrir skip og búlkastöðvar.

- 8) Í því skyni að auka öryggi búlkaskipa og forðast röskun á samkeppni skulu samhæfð málsmeðferð og hæfiskröfur gilda um öll búlkaskip, óháð því undir hvaða fána þau sigla, og um allar búlkastöðvar í höfnum bandalagsins þangað sem slík skip koma jafnan í þeim erindum að lesta eða losa búlkafarm í föstu formi.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 13, 16.1.2002, bls. 9, var nefnd í ákvörðun sameiginlegrar EES-nefndarinnar nr. 56/2002 frá 31. maí 2002 um breytingu á XIII. viðauka (Flutningastarfsemi) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbætur við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 44, 5.9.2002, bls. 12.

(1) Stjtið. EB C 311 E, 31.10.2000, bls. 240 og Stjtið. EB C 180 E, 26.6.2001, bls. 273.

(2) Stjtið. EB C 14, 16.1.2001, bls. 37.

(3) Álit Evrópuþingsins frá 13. febrúar 2001 (Stjtið. EB C 276, 1.10.2001, bls. 38), sameiginleg afstaða ráðsins frá 27. júní 2001 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum EB) og ákvörðun Evrópuþingsins frá 25. október 2001 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum EB).

- 9) Búlkaskip, sem hafa viðkomu á búlkastöðvum til að lesta eða losa búlkafarm í föstu formi, skulu vera nothæf til þeirra hluta. Á sama hátt skulu búlkastöðvar einnig vera nothæfar fyrir móttöku, lestun eða losun búlkaskipa sem þar hafa viðkomu. Í þessu skyni hafa verið settar nothæfisviðmiðanir í BLU-reglunum.
- 10) Í því skyni að efla samvinnu og samskipti við skipstjóra um málefni er lúta að lestun og losun búlkafarms í föstu formi skulu búlkastöðvar tilnefna fulltrúa sem ber ábyrgð á slíkum málum á stöðinni og lætur skipstjórum í té upplýsingabækur þar sem fram koma kröfur búlkastöðvarinnar og hafnarinnar. Í þessu skyni hafa verið sett ákvæði í BLU-reglunum.
- 11) Með þróun, framkvæmd og viðhaldi gæðastjórnunarkerfis af hálfu búlkastöðva má tryggja að tilhögun búlkastöðva við skipulagningu og framkvæmd samvinnunnar og samskiptanna, svo og við sjálfa lestunina og losunina, sé í samræmi við samræmdan, alþjóðlega viðurkenndan ramma sem gera má úttekt á. Í ljósi alþjóðlegrar viðurkenningar skal gæða-stjórnunarkerfið vera í samræmi við staðlaröðina ISO 9000 sem Alþjóðlegu staðlasamtökin hafa samþykkt. Mikilvægt er að tryggja að nýjar búlkastöðvar fái bráðabirgðaheimild til að starfa í takmarkaðan tíma svo að nægjanlegur tími vinnist til að afla viðeigandi vottunar.
- 12) Mæla ber fyrir um ábyrgðasvið skipstjóra og fulltrúa búlkastöðva svo að tryggt sé að lestun og losun sé vandlega undirbúin, samþykkt og þannig framkvæmd að forðast sé að stofna öryggi skips eða áhafnar í hættu. Í þessu skyni má finna viðeigandi ákvæði í alþjóðasamningi um öryggi mannslífa á hafinu frá 1974 (SOLAS-samþykktinni frá 1974), þingsályktun Alþjóðasiglingamálastofnunarinnar A.862(20) og BLU-reglunum. Í sama skyni geta málsmæðferðarreglur um undirbúning, samþykkt og framkvæmd lestunar eða losunar verið byggðar á ákvæðum þessarar alþjóðlegrar löggæringa.
- 13) Í þágu þeirra almennu hagsmuna bandalagsins að beina siglingum undirmálsskipa frá höfnum þess ber fulltrúa búlkastöðvar að tilkynna um augljósan vanbúnað um borð í búlkaskipi sem hætta gæti stafað af við lestun eða losun.
- 14) Nauðsynlegt er að lögbær yfirvöld komi í veg fyrir eða stöðvi lestun eða losun skips hvenær sem þau hafa greinilegar vísbendingar í þá veru að skipi eða áhöfn kunní að stafa hætta af slíkum aðgerðum.
- Enn fremur ber yfirvöldum að grípa inn í komi til ágreinings milli skipstjóra og fulltrúa búlkastöðvar um framkvæmd þessara reglna. Öryggisráðstafanir lögbærra yfirvalda skulu vera óháðar viðskiptahagsmunum sem kunna að tengjast búlkastöðvum.
- 15) Nauðsynlegt er að setja reglur um skýrslugjöf til viðeigandi aðila, svo sem viðkomandi flokkunarfélaga, vegna tjóns sem skip verða fyrir við lestun eða losun og um viðgerð á slíkum skemmdum, ef þörf krefur. Ef slíkar skemmdir eru þess eðlis að þær gætu skert öryggi eða hæfari skipsins ber yfirvöldum hafnaríkis að skera úr um, í samráði við stjórnvald fánaríkis, hversu nauðsynlegar og aðkallandi viðgerðirnar séu. Með tilliti til þeirrar tæknilegu sérþekkingar, sem nauðsynleg er til að kveða upp slíkan úrskurð, skulu yfirvöldin hafa rétt til að leita til viðurkenndrar stofnunar til að skoða skemmdirnar og gefa álit á því hvort þörf sé á viðgerðum.
- 16) Efla ber framkvæmd þessarar tilskipunar með skilvirku eftirliti og sannprófun í aðildarríkjum. Skýrslugjöf um niðurstöður þessa eftirlits mun veita verðmæta vitneskju um skilvirkni samræmdu krafanna og reglnanna sem mælt er fyrir um í þessari tilskipun.
- 17) Í ályktun Alþjóðasiglingamálastofnunarinnar A.797(19) frá 23. nóvember 1995 um öryggi skipa sem flytja búlkafarm í föstu formi er farið fram á það að yfirvöld hafnaríkja leggi fram staðfestingu á því að lestunar- og losunarstöðvar fyrir búlkafarm í föstu formi séu í samræmi við reglur og tilmæli Alþjóðasiglingamálastofnunarinnar um samstarf skipa og hafna. Með því að tilkynna Alþjóðasiglingamálastofnuninni um samþykkt þessarar tilskipunar er með viðeigandi hætti orðið við þeirri beiðni og samfélagi siglingaþjóða gefið ótvírætt til kynna að bandalagið skuldbindi sig til að styðja þá viðleitni sem fram fer á alþjóðavettvangi til að efla öryggi við lestun og losun búlkaskipa.
- 18) Nauðsynlegar ráðstafanir til að koma þessari tilskipun í framkvæmd skulu samþykktar í samræmi við ákvörðun ráðsins 1999/468/EB frá 28. júní 1999 um reglur um meðferð framkvæmdavalds sem framkvæmdastjórninni er falið ⁽¹⁾.
- 19) Tilteknum ákvæðum þessarar tilskipunar þarf að vera unnt að breyta í samræmi við framangreinda málsmæðferð til þess að samræma þau alþjóðlegum lagagæringum og lagagæringum bandalagsins sem hafa verið samþykktir, breytt eða sem öðlast gildi eftir gildistöku þessarar tilskipunar og til framkvæmdar málsmæðferðarreglum þeim sem mælt er fyrir um í þessari tilskipun án þess þó að það víkki út gildissvið hennar.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 184, 17.7.1999, bls. 23.

- 20) Tilskipun ráðsins 89/391/EBE frá 12. júní 1989 um lögleiðingu ráðstafana er stuðla að bættu öryggi og heilsu starfsmanna á vinnustöðum ⁽¹⁾ og viðeigandi sértilskipanir með henni gilda um starfsemi sem tengist lestun og losun búlkaskipa.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Markmið

Markmið þessarar tilskipunar er að auka öryggi búlkaskipa, sem hafa viðkomu á búlkastöðvum í höfnum aðildarríkja þeirra erinda að lesta eða losa búlkafarm í föstu formi, með því að draga úr óhóflegu álagi og áþreifanlegum skemmdum á burðarvirki skipa sem á sér stað meðan á lestun eða losun stendur en það má gera með:

1. samhæfðum nothæfiskröfum fyrir þessi skip og búlkastöðvar, og
2. samhæfðum málsmæðferðarreglum fyrir samvinnu og samskipti milli þessara skipa og búlkastöðva.

2. gr.

Gildissvið

Þessi tilskipun gildir um:

1. öll búlkaskip, sem hafa viðkomu á búlkastöðvum til þess að lesta eða losa búlkafarm í föstu formi, án tillits til þess undir hvaða fána þær sigla, og
2. allar búlkastöðvar í aðildarríkjunum þar sem búlkaskip, sem falla undir gildissvið þessarar tilskipunar, hafa viðkomu.

Með fyrirvara um ákvæði reglugerðar VI/7 í SOLAS-samþykktinni frá 1974 skal þessi tilskipun ekki gilda um búnað sem eingöngu er notaður í sérstökum tilvikum til að skipa búlkafarmi í föstu formi út í eða upp úr búlkaskipum og hún gildir ekki í þeim tilvikum þegar lestun eða losun er eingöngu framkvæmd með búnaði búlkaskipsins sem um ræðir.

3. gr.

Skilgreiningar

Í þessari tilskipun er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

1. „alþjóðasamþykktir“: samþykktir, sem voru í gildi 4. desember 2001, samkvæmt skilgreiningu í 1. mgr. 2. gr. tilskipunar ráðsins 95/21/EB ⁽²⁾;

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 183, 29.6.1989, bls. 1.

⁽²⁾ Tilskipun ráðsins 95/21/EB frá 19. júní 1995 um hvernig alþjóðlegum stöðlum um öryggi skipa, mengunarvarnir, aðbúnað og vinnuskilyrði um borð í þeim er framfylgt (hafnarrikisefirlit) að því er varðar skip sem nota hafnir innan bandalagsins og sigla á skipaleiðum sem heyra undir lögsögu aðildarríkjanna (Stjtið. EB L 157, 7.7.1995, bls. 1). Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 1999/97/EB (Stjtið. EB L 331, 23.12.1999, bls. 67).

2. „SOLAS-samþykktin frá 1974“: alþjóðasamþykkt um öryggi mannlífa á hafinu frá 1974 ásamt tilheyrandi bókunum og breytingum sem í gildi voru 4. desember 2001;

3. „BLU-reglur“: reglur um starfvenjur vegna öryggis við lestun og losun búlkaskipa, sem fram koma í viðauka við þingsályktun Alþjóðasiglingamálastofnunarinnar A.862(20) frá 27. nóvember 1997 eins og hún hljóðar 4. desember 2001;

4. „búlkaskip“ merkir hér hið sama og í reglugerð IX/1.6 í SOLAS-samþykktinni frá 1974 og í túlkun 6. ályktunar SOLAS-ráðstefnunnar sem haldin var 1997, þ.e.:

— skip með einföldu þilfari, vængtönkum og húftönkum í lestarými og aðallega ætlað til flutninga á föstum búlkafarmi, eða

— málmgryttisskip, þ.e. hafskip með einu þilfari, tveimur langskipspílum og tvöföldum botni undir öllu farmsvæðinu og eingöngu ætlað til flutnings á málmgryttisfarmi í miðlestum, eða

— fjölnotaskip sem er skilgreint í reglugerð II-2/3.27 í SOLAS-samþykktinni frá 1974;

5. „fastur búlkafarmur“: búlkafarmur í föstu formi eins og hann er skilgreindur í reglugerð XII/1.4 í SOLAS-samþykktinni frá 1974, að frátöldu korni;

6. „korn“ merkir hér hið sama og í reglugerð VI/8.2 í SOLAS-samþykktinni frá 1974;

7. „búlkastöð“: hvers konar aðstaða, hvort sem hún er föst, fljótandi eða hreyfanleg, sem notuð er til að lesta eða losa búlkaskip með föstum búlkafarmi;

8. „rekstraraðili búlkastöðvar“: eigandi búlkastöðvar eða hvers konar stofnun eða einstaklingur sem eigandinn hefur falið ábyrgð á lestun eða losun tiltekins búlkaskips;

9. „fulltrúi búlkastöðvar“: hver sá einstaklingur sem eigandinn hefur tilnefnt og ber meginábyrgð á og hefur vald til að stjórna undirbúningi, framkvæmd og verkalokum lestunar eða losunar tiltekins búlkaskips sem framkvæmd er á vegum búlkastöðvarinnar

10. „skipstjóri“: einstaklingur sem hefur með höndum stjórn búlkaskips eða yfirmaður á skipinu sem skipstjóri hefur tilnefnt vegna lestunar eða losunar skipsins;

11. „viðurkennd stofnun“: stofnun sem viðurkennd er í samræmi við 4. gr. tilskipunar ráðsins 94/57/EB ⁽³⁾;

⁽³⁾ Tilskipun ráðsins 94/57/EB frá 22. nóvember 1994 um sameiginlegar reglur og staðla fyrir stofnanir sem sjá um skipaefirlit og -skoðun og fyrir tilheyrandi starfsemi siglingamálayfirvalda (Stjtið. EB L 319, 12.12.1994, bls. 20). Tilskipuninni var breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 97/58/EB (Stjtið. EB L 274, 7.10.1997, bls. 8).

12. „stjórnvald fánaríkis“: lögbær stjórnvöld ríkis sem búlkaskipinu er heimilt að sigla undir fána hjá;
13. „eftirlitsyfirvald hafnaríkis“: lögbært yfirvald aðildarríkis sem hefur umboð til að beita eftirlitsákvæðum tilskipunar 95/21/EB;
14. „lögbært yfirvald“: lands-, héraðs- eða sveitarstjórn í aðildarríki sem hefur umboð samkvæmt landslögum til þess að hrinda í framkvæmd og framfylgja ákvæðum þessarar tilskipunar;
15. „upplýsingar um farm“: upplýsingar um farm sem krafist er í reglugerð VI/2 í SOLAS-samþykktinni frá 1974;
16. „lestunar- eða losunaráætlun“: áætlun sem um getur í reglugerð VI/7.3 í SOLAS-samþykktinni frá 1974 en framsetning hennar skal vera eins og kemur fram í 2. viðbæti við BLU-reglurnar;
17. „sameiginlegur öryggisgátlisti skips og hafnar“: gátlisti sem um getur í 4. þætti BLU-reglnanna en framsetning hans skal vera eins og kemur fram í 3. viðbæti við BLU-reglurnar;
18. „yfirlýsing um eðlismassa fasts búlkafarms“: upplýsingar um eðlismassa farms sem gefa skal upp í samræmi við reglugerð XII/10 í SOLAS-samþykktinni frá 1974.

4. gr.

Kröfur er varða nothæfi búlkaskipa

Aðildarríkin skulu gera nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að búlkaskip séu, að mati rekstraraðila búlkastöðva, nothæf til lestunar eða losunar á föstum búlkafarmi með því að ganga úr skugga um að þau uppfylli ákvæði I. viðauka.

5. gr.

Kröfur er varða nothæfi búlkastöðva

Aðildarríkin skulu fullvissa sig um að rekstraraðilar búlkastöðva tryggi eftirfarandi að því er varðar búlkastöðvar sem þeir bera ábyrgð á samkvæmt þessari tilskipun:

1. búlkastöðvarnar uppfylli ákvæði II. viðauka;
2. fulltrúi búlkastöðvar (einn eða fleiri) hafi verið skipaður;
3. upplýsingabækur hafi verið samdar, þar sem fram koma kröfur búlkastöðvarinnar og lögbærra yfirvalda og upplýsingar um höfnina og búlkastöðina sem skráðar eru í lið 1.2 í 1. viðbæti við BLU-reglurnar, en þessar upplýsingabækur skulu vera aðgengilegar skipstjórum búlkaskipa, sem fara um búlkastöðina til þess að lesta eða losa búlkafarm í föstu formi, og

4. gæðastjórnunarkerfi hafi verið þróað, komið á og viðhaldið. Slíkt gæðastjórnunarkerfi skal vottað í samræmi við ISO 9001:2000-staðlana eða jafngildan staðal sem uppfylli a.m.k. alla þætti ISO 9001:2000, og gerð skal úttekt á því í samræmi við viðmiðunareglur ISO 10011:1991 eða jafngildan staðal sem uppfylli alla þætti ISO 10011:1991. Fara skal að ákvæðum tilskipunar 98/34/EB ⁽¹⁾.

Veita skal þriggja ára aðlögunarfrest frá gildistökudegi þessarar tilskipunar til að koma á fót gæðastjórnunarkerfinu og eitt ár í viðbót til að afla vottunar fyrir kerfið.

6. gr.

Starfsleyfi til bráðabirgða

Þrátt fyrir kröfur 4. mgr. 5. gr. getur lögbært yfirvald gefið út bráðabirgðastarfsleyfi til nýstofnaðra búlkastöðva sem skal gilda í 12 mánuði hið mesta. Hins vegar skal sýnt fram á það, af hálfu búlkastöðvarinnar, að til sé áætlun um að hrinda í framkvæmd gæðastjórnunarkerfi í samræmi við ISO 9001:2000-staðalinn eða jafngildan staðal eins og fram kemur í 4. mgr. 5. gr.

7. gr.

Ábyrgðarstörf skipstjóra og fulltrúa búlkastöðva

Aðildarríkin skulu gera nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að eftirfarandi meginreglur um ábyrgðarstörf skipstjóra og fulltrúa búlkastöðva séu virtar og að þeim sé beitt:

1. Ábyrgð skipstjóra

- a) skipstjórinn ber ætíð ábyrgð á öruggri lestun og losun búlkaskips sem er undir hans stjórn;
- b) með góðum fyrirvara fyrir áætlaðan komutíma skipsins til búlkastöðvarinnar skal skipstjóri veita búlkastöðinni þær upplýsingar sem mælt er fyrir um í III. viðauka;
- c) áður en lestun á föstum búlkafarmi hefst skal skipstjóri tryggja að hann hafi fengið þær upplýsingar um farminn sem krafist er samkvæmt reglugerð VI/2 í SOLAS-samþykktinni frá 1974 og, sé þess krafist, yfirlýsingu um eðlismassa fasts búlkafarms; Þessar upplýsingar skulu koma fram á eyðublaði um farmupplýsingar eins og mælt er fyrir um í 5. viðbæti við BLU-reglurnar;
- d) áður en lestun eða losun hefst og meðan á henni stendur skal skipstjóri rækja þær skyldur sem taldar eru upp í IV. viðauka;

⁽¹⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 98/34/EB frá 22. júní 1998 sem setur reglur um tilhögun upplýsingaskipta á sviði tæknistaðla og reglugerða sem og reglna um þjónustu í upplýsingasamfélaginu (Stjtið. EB L 204 21.7. 1998 bls. 37) Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 98/48/EB (Stjtið. EB L 217 5. 8. 1998 bls. 18)

2. Ábyrgð fulltrúa búlkastöðvar:

- a) jafnskjótt og tilkynning berst frá skipinu um áætlaðan komutíma þess skal fulltrúi búlkastöðvarinnar láta skipstjóranum í té upplýsingarnar sem um getur í V. viðauka;
- b) fulltrúi búlkastöðvarinnar skal fullvissa sig um að skipstjórinn hafi fengið upplýsingarnar á farmupplýsingaeyðublaðinu eins fljótt og unnt er;
- c) fulltrúi búlkastöðvarinnar skal tilkynna eftirlitsyfirvöldum hafnarrikisins án tafar um augljósan vanbúnað um borð í búlkaskipi sem hættu gæti stafað af við lestun eða losun fasts búlkafarms;
- d) áður en lestun eða losun hefst og meðan á henni stendur skal fulltrúi búlkastöðvarinnar rækja þær skyldur sem taldar eru upp í VI. viðauka.

8. gr.

Fyrirkomulag samvinnu milli búlkaskipa og búlkastöðva

Aðildarríkin skulu tryggja að eftirfarandi fyrirkomulag sé viðhafið í tengslum við lestun eða losun búlkaskipa með föstum búlkafarmi.

1. Áður en lestun eða losun fasts búlkafarms hefst skal skipstjórinn komast að samkomulagi við fulltrúa búlkastöðvarinnar um lestunar- eða losunaráætlun í samræmi við reglugerð VI/7.3 í SOLAS-samþykktinni frá 1974. Lestunar- eða losunaráætlunin skal vera í þeirri mynd sem mælt er fyrir um í 2. viðbæti við BLU-reglurnar, hún skal innihalda IMO-númer búlkaskipsins og skipstjórinn og fulltrúi búlkastöðvarinnar skulu staðfesta með undirskrift að þeir séu samþykkir áætluninni.

Sérhver breyting á áætluninni, sem að mati annars hvors aðilans kann að hafa áhrif á öryggi skips eða áhafnar, skal gerð, viðurkennd og samþykkt af báðum aðilum, sem endurskoðuð áætlun.

Samþykktar lestunar eða losunaráætlunin, ásamt síðari breytingum, skal vera í vörslu skips og búlkastöðvar um sex mánaða skeið til þess að sannprófun af hálfu lögbærra yfirvalda geti farið fram reynist það nauðsynlegt.

2. Áður en lestun eða losun hefst skal ljúka við sameiginlegan öryggisgátlista skips og hafnar og skulu skipstjórinn og fulltrúi búlkastöðvarinnar undirrita hann í sameiningu í samræmi við viðmiðunarreglur 4. viðbætis við BLU-reglurnar.
3. Milli skips og búlkastöðvar skal komið á skilvirkum boðskiptum og þeim stöðugt viðhaldið þannig að unnt sé að bregðast við ef farið er fram á upplýsingar um lestunar- eða losunarferlið og tryggja að tafarlaust sé farið að fyrirætlum frá skipstjóra eða fulltrúa búlkastöðvarinnar um að fresta lestun eða losun.

4. Skipstjórinn og fulltrúi búlkastöðvarinnar skulu annast lestunar- eða losunaráðgerðirnar í samræmi við samþykktar áætlun. Fulltrúi búlkastöðvarinnar skal bera ábyrgð á lestun eða losun fasta búlkafarmsins að því er varðar röð lesta, það magn og þann hraða lestunar- eða losunar sem fram kemur í áætluninni. Hann skal ekki víkja frá samþykktari lestunar eða losunaráætlun, nema í samráði við skipstjóran og með skriflegu samþykki hans.
5. Að lokinni lestun eða losun skulu skipstjóri og fulltrúi búlkastöðvarinnar staðfesta skriflega að lestunin eða losunin hafi farið fram samkvæmt lestunar- eða losunaráætluninni, að meðtöldum samþykktum breytingum sem kunna að hafa orðið á henni. Þegar um losun er að ræða skal slíkri staðfestingu fylgja skjal þess efnis að lestir hafi verið tæmdar og þær þrífarnar í samræmi við kröfur skipstjóra og enn fremur skal fylgja skrá yfir skemmdir, sem kunna að hafa orðið á skipinu, og viðgerðir sem framkvæmdar hafa verið.

9. gr.

Hlutverk lögbærra yfirvalda

1. Með fyrirvara um réttindi og skyldur skipstjóra, sem kveðið er á um í reglugerð VI/7.7 í SOLAS-samþykktinni frá 1974, skulu aðildarríkin tryggja að lögbær yfirvöld þeirra komi í veg fyrir eða stöðvi lestun eða losun fasts búlkafarms hvenær sem þau hafa greinilegar vísbendingar í þá veru að skipi eða áhöfn kunni að stafa hættu af slíku.

2. Nú er lögbæru yfirvaldi tilkynnt að komið hafi til ágreinings milli skipstjóra og fulltrúa búlkastöðvar um framkvæmd starfsreglnanna sem kveðið er á um í 8. gr. og skal þá lögbæra yfirvaldið gripa inn í, eftir því sem þurfa þykir, af öryggisástæðum og/eða af ástæðum er varða umhverfis sjávar.

10. gr.

Viðgerðir á skemmdum sem verða við lestun eða losun

1. Ef skemmdir verða á burðarvirki eða búnaði skipsins við lestun eða losun skal fulltrúi búlkastöðvarinnar tilkynna það skipstjóranum og fer þá fram viðgerð ef þörf er á.
2. Séu skemmdirnar þess eðlis að þær gætu dregið úr styrkleika burðarvirkis bolsins eða vatnsheldni þess eða skaðað aðaltækni skipins skal fulltrúi búlkastöðvarinnar og/eða skipstjórinn tilkynna það stjórnvaldi fánaríkisins eða stofnun sem það viðurkennir og starfar í umboði þess svo og eftirlitsyfirvöldum hafnarrikisins. Eftirlitsyfirvald hafnarrikisins skal, að teknu tilliti til álits stjórnvalds fánaríkisins eða stofnunar sem það viðurkennir og starfar í umboði þess, komi slíkt álit fram, og að tilliti til álits skipstjóra, taka ákvörðun um það hvort hægt sé að fresta viðgerðum. Ef tafarlausar viðgerðir eru taldar nauðsynlegar skal þeim lokið, svo viðunandi sé að mati skipstjóra og lögbærra yfirvalda, áður en skipið lætur úr höfn.

3. Þegar taka skal ákvörðunina sem um getur 2. mgr. getur eftirlitsyfirvald hafnaríkis fengið viðurkennda stofnun til að skoða skemmdirnar og gefa álit á því hvort þörf sé á viðgerðum eða hvort þeim megi fresta.

4. Þessi grein gildir með fyrirvara um tilskipun 95/21/EB.

11. gr.

Sannprófun og skýrslugjöf

1. Aðildarríkin skulu sannprófa reglulega að búlkastöðvar standist kröfurnar í 5. gr. (1. mgr.), 7. gr. (2. mgr.) og 8. gr. Fyrirvaralaus skoðun, meðan á lestun eða losun stendur, skal vera þáttur í sannprófuninni.

Að auki skulu aðildarríkin sannprófa að búlkastöðvar standist kröfurnar í 4. mgr. 5. gr. í lok tímabilsins, sem þar er kveðið á um og, að því er varðar nýstofnaðar búlkastöðvar, í lok tímabilsins sem kveðið er á um í 6. gr.

2. Aðildarríkin skulu láta framkvæmdastjórninni í té niðurstöður slíkrar sannprófunar á þriggja ára fresti. Í skýrslunni skal koma fram mat á skilvirkni samhæfðu málsmeðferðarinnar við samvinnu og samskipti milli búlkaskipa og búlkastöðva sem kveðið er á um í þessari tilskipun. Skýrslan skal send í síðasta lagi 30. apríl næsta árs eftir lok þeirra þriggja almanaksára sem hún fjallar um.

12. gr.

Mat

Framkvæmdastjórnin skal, á grundvelli skýrslna aðildarríkjanna sem kveðið er á um í 2. mgr. 11. gr., leggja matsskýrslu um starfrækslu kerfisins, eins og kveðið er á um í þessari tilskipun, fyrir Evrópuþingið og ráðið. Í skýrslunni skal einnig koma fram mat á því hvort nauðsynlegt sé að aðildarríkin haldi áfram skýrslugjöfnni sem um getur í 2. mgr. 11. gr.

13. gr.

Tilkynning til Alþjóðasiglingamálastofnunarinnar (IMO)

Formaður ráðsins, fyrir hönd aðildarríkjanna, og framkvæmdastjórnin skulu í sameiningu tilkynna Alþjóðasiglingamálastofnuninni um samþykkt þessarar tilskipunar en með henni skal vísað til liðar 1.7. í viðaukanum við ályktun Alþjóðasiglingamálastofnunarinnar A.797(19).

14. gr.

Stjórnarsýslunefnd

1. Framkvæmdastjórnin skal njóta aðstoðar nefndar sem skipuð er skv. 1. mgr. 12. gr. tilskipunar 93/75/EBE⁽¹⁾, hér á eftir kölluð „nefndin“.

2. Þegar vísað er til þessarar málsgreinar skulu 5. og 7. gr. ákvörðunar 1999/468/EB gilda, að teknu tilliti til ákvæða 8. gr. hennar.

Fresturinn, sem mælt er fyrir um í 6. mgr. 5. gr. ákvörðunar 1999/468/EB, skal vera þrír mánuðir.

3. Nefndin skal setja sér starfsreglur.

15. gr.

Málsmeðferð vegna breytinga

1. Breyta má skilgreiningunum í 1.-6. og 15.-18. tölul. 3. gr., tilvísunum í alþjóðasamþykktir og starfsreglur, ályktanir og umburðarbréf Alþjóðasiglingamálastofnunarinnar, tilvísunum í ISO-staðla og lagagerninga bandalagsins, svo og viðaukunum, í samræmi við málsmeðferðina, sem um getur í 2. mgr. 14. gr., til samræmis við alþjóðlega lagagerninga og lagagerninga bandalagsins sem hafa verið samþykktir, hefur verið breytt eða tekið gildi eftir gildistöku þessarar tilskipunar, að því tilskildu að slíkar breytingar færi ekki út gildissvið þessarar tilskipunar.

2. Málsmeðferðin, sem um getur í 2. mgr. 14. gr., skal gilda þegar 8. gr. og viðaukunum til framkvæmdar málsmeðferðarreglum þeim, sem mælt er fyrir um í þessari tilskipun, er breytt og þegar skýrslugerðarkvöð þeirri, sem um getur 2. mgr. 11. gr og 12. gr., er breytt eða felld úr gildi, að því tilskildu að slík ákvæði færi ekki út gildissvið þessarar tilskipunar.

16. gr.

Viðurlög

Aðildarríki skulu setja reglur um viðurlög vegna brota á innlendum ákvæðum sem eru samþykkt samkvæmt þessari tilskipun og gera allar nauðsynlegar ráðstafanir til þess að tryggja að slíkum viðurlögum sé beitt. Viðurlögin skulu vera skilvirk, í réttu hlutfalli við brotið og letjandi.

⁽¹⁾ Tilskipun ráðsins 93/75/EBE frá 13. september 1993 um lágmarkskröfur fyrir skip sem flytja hættulegar eð mengandi vörur til eða frá höfnum innan bandalagsins (Stjtið. EB L 247, 5.10.1993, bls. 19). Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 98/74/EB (Stjtið. EB L 276, 13.10.1998, bls. 7).

*17. gr.***Framkvæmd og beiting**

1. Aðildarríkin skulu samþykkja og birta, eigi síðar en 5. ágúst 2003, nauðsynleg lög og stjórnslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

Þau skulu beita þessum ákvæðum frá 1. mars 2004.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessi ákvæði skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þau verða birt opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

2. Aðildarríkin skulu tilkynna framkvæmdastjórninni um helstu ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi nær til.

*18. gr.***Gildistaka**

Tilskipun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

*19. gr.***Viðtakendur**

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 4. desember 2001.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

N. FONTAINE

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

D. REYNERS

forseti.

*I. VIÐAUKI***KRÖFUR ER VARÐA NOTHÆFI BÚLKASKIPA VIÐ LESTUN OG LOSUN Á FÖSTUM BÚLKAFARMI***(sem um getur í 4. gr.)*

Hafa skal eftirlit með því að búlkaskip, sem hafa viðkomu á búlkastöðvum í bandalaginu til lestunar eða losunar á föstum búlkafarmi, standist eftirfarandi kröfur.

1. Þau skulu vera með lestum og lestaropum sem eru nægilega stór og þannig hönnuð að unnt sé, með fullnægjandi hætti, að lesta fasta búlkafarminn, geyma hann, lesta hann rétt með tilliti til stafnhalla og losa hann.
2. Þau skulu hafa auðkenningarnúmer fyrir lestarlúgur eins og notuð eru í lestunar- eða losunaráætluninni. Staðsetning, stærð og litur þessara númera skulu vel sýnileg og auðgreinanleg notanda lestunar- eða losunarbúnaðar á búlkastöðinni.
3. Lestarlúgur skipanna, stýrikerfi þeirra og öryggisbúnaður skulu vera í góðu, starfhæfu ástandi og eingöngu notuð eins og til er ætlast.
4. Ljós, sem gefa til kynna slagsíðu, skulu, ef þau eru fyrir hendi, prófuð áður en lestun eða losun hefst og sýna skal fram á að þau séu virk.
5. Ef þess er krafist að viðurkennt hleðslutæki sé um borð skal slíkt tæki vera vottað og geta reiknað út álag meðan á lestun eða losun stendur.
6. Knúningsvél og hjálparvélar skulu vera í góðu, starfhæfu ástandi.
7. Útbúnaður á þilfari, sem notaður er þegar skipið leggst við legufæri og höfn, skal vera virkur og í góðu lagi.

*II. VIÐAUKI***KRÖFUR ER VARÐA NOTHÆFI BÚLKASTÖÐVA VIÐ LESTUN OG LOSUN Á FÖSTUM BÚLKAFARMI***(sem um getur í 1. mgr. 5. gr.)*

1. Búlkastöðvar skulu eingöngu taka á móti búlkaskipum til að lesta eða losa fastan búlkafarm ef þau geta með öruggum hætti lagst að bryggju með fram lestunar- eða losunaraðstöðunni, að teknu tilliti til dýptar vatnsins í skipalæginu, hámarksstærða skips, fyrirkomulags legufæra, friholta, öryggis við aðkomu og hugsanlegra hindrana við lestun eða losun.
 2. Lestunar- og losunarbúnaður búlkastöðva skal hafa viðeigandi vottun, honum skal haldið í góðu, starfhæfu ástandi í samræmi við viðeigandi reglugerðir og staðla og skal öðrum ekki heimilt að nota hann en starfsmönnum sem hafa til þess tilskilin réttindi og, ef við á, löggildingu.
 3. Starfsmenn búlkastöðva skulu fá þjálfun í öllum þáttum er lúta að öruggri lestun og losun búlkaskipa og sem samrýmast ábyrgðarsviði þeirra. Þjálfunin skal miða að því að mönnum verði kunnugt um þær almennu hættur sem eru samfara lestun og losun á föstum búlkafarmi og um þau skaðlegu áhrif á skipið sem geta hlotist af röngum vinnubrögðum við lestun og losun.
 4. Starfsmönnum búlkastöðva, sem starfa við lestun og losun búlkaskipa, skal séð fyrir persónuhlífum og þeir skulu fá næga hvíld til að forðast megi slys sem rekja má til þreytu.
-

*III. VIÐAUKI***UPPLÝSINGAR SEM SKIPSTJÓRA BER AÐ VEITA BÚLKASTÖÐINNI***(sem um getur í b-lið 1. mgr. 7. gr.)*

1. Upplýsingar um áætlaðan komutíma skipsins til viðkomustaðar úti fyrir höfn með eins góðum fyrirvara og kostur er. Þessar upplýsingar skulu uppfærðar eftir því sem við á.
2. Við fyrstu tilkynningu um komutíma skal gefa upp eftirfarandi:
 - a) nafn, kallmerki, IMO-númer, fána og heimahöfn;
 - b) lestunar- eða losunaráætlun, þar sem fram kemur magn farmsins, frágangur hans eftir lestarlúgum, röð lestunar eða losunar og magn sem lestað er í hverri lotu eða losað á hverju stigi losunar;
 - c) djúpristu við komu og væntanlega djúpristu við brottför;
 - d) tíma sem tekur að taka eða losa sjókjölfestu;
 - e) heildarlengd og mestu breidd skipsins og lengd farmsvæðisins frá fremra karmi fremstu lestarlúgu að aftara karmi öftustu lestarlúgu lestarrymisins sem færmir skal skipað út í eða upp úr;
 - f) fjarlægð frá vatnslínu að lúgu fyrstu lestar sem lesta skal eða losa og fjarlægð frá skipshlið að lestarlúgu;
 - g) staðsetningu landgöngubrúar á skipshlið;
 - h) hæð hæsta punkts skipsins yfir sjávarborði (air draught);
 - i) upplýsingar um lestunar- og losunarbúnað skipsins og um afköst hans;
 - j) fjölda og gerð landfesta;
 - k) sérstakar beiðnir, t.d. um lestun með tilliti til stafnhalla eða um stöðuga mælingu á vatnsinnihaldi farmsins;
 - l) upplýsingar um allar nauðsynlegar viðgerðir sem kunna að tefja fyrir því að skipið geti lagst að, að lestun eða losun geti hafist eða að skipið geti látið úr höfn að lokinni lestun eða losun;
 - m) allar aðrar upplýsingar um skipið sem búlkastöðin óskar eftir.

IV. VIÐAUKI

SKYLDUR SKIPSTJÓRA FYRIR LESTUN EÐA LOSUN OG MEÐAN Á HENNI STENDUR

(sem um getur í d-lið 1. mgr. 7. gr.)

Áður en lestun eða losun hefst og meðan á henni stendur skal skipstjóri tryggja:

1. að lestun eða losun farmsins og tæming eða áfylling sjókjölfestugeymis sé undir stjórn ábyrgs yfirmanns á vakt;
2. að fylgst sé með niðurskipan farms og sjókjölfestu meðan á lestun eða losun stendur þannig að tryggt sé að ekki sé of mikið álag á burðarvirki skipsins;
3. að skipinu sé haldið í uppréttri stöðu eða ef þörf er á stafnhalla skal takmarka hann eins og kostur er;
4. að skipið sé tryggilega fest með landfestum og tekið sé tilhlýðilegt tillit til veðurskilyrða og veðurspár;
5. að nægilega margir yfirmenn og áhafnar meðlimir séu um borð til að huga að landfestum eða hverju því sem við getur borið við eðlilegar aðstæður eða neyðarástand, enda sé þess gætt að áhöfnin fái nægan hvíldartíma til að komast hjá þreytu;
6. að fulltrúa búlkastöðvarinnar sé gerð grein fyrir kröfum um lestun farmsins með tilliti til stafnhalla en þær skulu vera í samræmi við málsmeðferðarreglur Alþjóðasiglingamálastofnunarinnar um öryggi í meðferð fasts búlkafarms;
7. að fulltrúa búlkastöðvar sé gerð grein fyrir kröfum um samræmingu milli losunar eða inntöku sjókjölfestu annars vegar og lestunar- eða losunarhraða farms fyrir skipið hins vegar, svo og fyrir frávikum frá áætlunum um losun eða inntöku sjókjölfestu eða öðru því sem kann að hafa áhrif á lestun eða losun farms;
8. að sjókjölfestan sé losuð á hraða sem samrýmist samþykktri áætlun um lestun farms og leiði ekki til þess að vatnið flæði yfir á hafnarbakkann eða í nærliggjandi skip. Þegar ekki reynist hagkvæmt að losa alla sjókjölfestuna úr skipinu, áður en að því kemur við lestun farms að stilla þarf stafnhalla skipsins, skal skipstjóri semja við fulltrúa búlkastöðvar um það hvenær og hve lengi í einu nauðsynlegt kunni að vera að fresta lestun farmsins;
9. að fyrir hendi sé samkomulag við fulltrúa búlkastöðvar um það til hvaða aðgerða beri að grípa ef eðli farmsins er slíkt að regn eða önnur veðrabrigði myndu reynast hættuleg;
10. að engin logsuða eða rafsuða eigi sér stað um borð í skipinu eða nágrenni þess meðan það liggur við bryggju, nema með leyfi fulltrúa búlkastöðvar og í samræmi við allar kröfur lögbærs yfirvalds;
11. að náði eftirlit sé haft með lestunar- eða losunarvinnunni og með skipinu á lokastigum lestunar eða losunar;
12. að fulltrúa búlkastöðvar sé tafarlaust gert viðvart ef lestun eða losun hefur valdið tjóni eða skapað hættuástand eða ef líkur eru á að svo geti farið;
13. að fulltrúa búlkastöðvar sé gert viðvart þegar lokastilling á stafnhalla þarf að hefjast svo að unnt sé að tæma færibaldið;
14. að losun fari fram samhliða á bakborða og stjórnborða í sömu lest eða því sem næst svo að ekki komi vindingsátak á burðarvirki skipsins;
15. að tekið sé tillit til þess, þegar taka skal sjókjölfestu í eina lest eða fleiri, að eldfimar gufur geti losnað úr lestunum og gerðar séu varúðarráðstafanir áður en leyfi er veitt fyrir logsuðu- eða rafsuðu nálægt þessum lestum eða fyrir ofan þær.

V. VIÐAUKI

UPPLÝSINGAR SEM BÚLKASTÖÐINNI BER AÐ VEITA SKIPSTJÓRA

(sem um getur í a-lið 2. mgr. 7. gr.)

1. Heiti skipalægis þar sem lestunin eða losunin er fyrirhuguð og hvenær gert er ráð fyrir að skipið leggist að og hvenær lestun eða losun ljúki ⁽¹⁾.
2. Einkenni lestunar- eða losunarbúnaðar, þ.m.t. nafnhraði lestunar eða losunar á búlkastöðinni, fjöldi lestunar eða losunareininga sem fyrirhuguð er að nota og áætlaður tími sem þarf til að ljúka hverri lotu eða, þegar um losun er að ræða, áætlaður tími sem þarf til að ljúka hverju stigi losunar.
3. Þættir sem einkenna aðstæður við bryggju eða hafnargarð sem skipstjóri getur þurft að þekkja, þ.m.t. staðsetning fastra og hreyfanlegra hindrana, friholta, bryggjupolla og fyrirkomulag legufæra.
4. Minnsta dýpi með fram bryggju og á innsiglinga- og útsiglingaleiðum ⁽¹⁾.
5. Eðlismassi vatns í skipalæginu.
6. Hámarksfjarlægð frá sjólinu að efsta hluta lestarhlera eða -karma, eftir því hvort skiptir máli vegna lestunar eða losunar, svo og hámarkshæð hæsta punkts skips yfir sjávarborði.
7. Aðstaða fyrir landgöngubrýr og inngönguleiðir.
8. Hvor hlið skipsins á að snúa að bryggju.
9. Leyfilegur hámarkshraði í aðsiglingu að hafnargarði, tiltækir dráttarbátar, gerð þeirra og togkraftur.
10. Röð lestunar fyrir mismunandi hluta farms og aðrar takmarkanir ef ekki er unnt að taka við farminum í þeirri röð eða í þær lestir sem henta skipinu.
11. Allir eiginleikar farmsins, sem fyrirhuguð er að lesta, sem kunna að valda hættu ef hann kemst í snertingu við farm eða farmleifar sem eru um borð.
12. Upplýsingar um fyrirhugaðar lestunar- eða losunaraðgerðir eða breytingar á fyrirliggjandi lestunar- eða losunaráætlunum.
13. Að hve miklu leyti lestunar- eða losunarbúnaður búlkastöðvarinnar er fastur eða hvort einhverjar takmarkanir eru á hreyfanleika hans.
14. Kröfur um landfestar.
15. Viðvörðun um óvenjulegt fyrirkomulag legufæra.
16. Hvers konar takmarkanir á inntöku eða losun sjókjölfestu.
17. Mesta djúprista sem lögbær yfirvöld leyfa.
18. Allar aðrar upplýsingar um búlkastöðina sem skipstjórinn óskar eftir.

⁽¹⁾ Upplýsingar um hvenær gert er ráð fyrir að skipið leggist að bryggju og leggi úr höfn og um minnsta dýpi í skipalæginu skulu stöðugt uppfærðar og komið á framfæri við skipstjóra eftir því sem upplýsingar um áætlaðan komutíma berast. Upplýsingar um minnsta dýpi á innsiglinga- og útsiglingaleiðum skulu veittar af búlkastöðinni eða, ef við á, lögbæru yfirvaldi.

VI. VIÐAUKI

SKYLDUR FULLTRÚA BÚLKASTÖÐVAR FYRIR LESTUN EÐA LOSUN OG MEÐAN Á HENNI STENDUR*(sem um getur í d-lið 2. mgr. 7. gr.)*

Áður en lestun eða losun hefst og meðan á henni stendur skal fulltrúi búlkastöðvarinnar:

1. veita skipstjóra upplýsingar um nöfn þeirra starfsmanna búlkastöðvarinnar eða umboðsaðila farmflytjanda, sem bera ábyrgð á lestunar- eða losunaraðgerðunum og sem eru tengiliðir skipstjórans og um hvernig tengslunum skuli komið á;
2. gera allar nauðsynlegar varúðarráðstafanir til að forðast tjón á skipinu af völdum lestunar- eða losunarbúnaðarins og gera skipstjóra viðvart ef til þess kemur;
3. tryggja að skipinu sé haldið í uppréttri stöðu eða ef þörf er á stafnhalla skal takmarka hann eins og kostur er;
4. tryggja að losun fari fram samhliða á bakborða og stjórnborða í sömu lest eða því sem næst svo að ekki komi vindingsátak á burðarvirki skipsins;
5. vara skipstjóra við því þegar farmur hefur mikla eðlisþyngd eða þegar hver gripskóflufylli er mjög stór, að burðarvirki skipsins geti orðið fyrir miklu, staðbundnu álagi þar til efsti hluti farmgeymisins er algerlega hulinn farmi, einkum þegar leyft er að sleppa farmi hindrunarlaust úr mikilli hæð, og gæta skal sérstakrar varúðar við upphaf lestunar í hverri lest;
6. tryggja að samkomulag sé milli skipstjóra og fulltrúa búlkastöðvar á öllum stigum að því er varðar alla þætti lestunar eða losunar og að skipstjóri sé látinn vita um allar breytingar sem kunna að verða á samþykktum hraða lestunar og um þyngd lestaðs farms við lok hvers lotu;
7. varðveita skjöl um þyngd og niðurskipan farms sem er lestaður eða losaður og að þyngd farmsins í lestunum sé ekki önnur en sú sem fram kemur í umsömdu áætluninni;
8. tryggja að farmurinn sé rétt lestaður eða losaður með tilliti til stafnhalla samkvæmt kröfum skipstjóra;
9. tryggja að gert sé ráð fyrir því, við áætlun á því magni farms sem þarf til að skipið nái þeirri djúpristu og þeim stafnhalla sem stefnt er að fyrir brottför, að færibandskerfi búlkastöðvarinnar sé tæmt við lok lestunar. Í þessu skyni skal fulltrúi búlkastöðvar gera skipstjóra grein fyrir nafnþyngd farms, sem er í færibandskerfi búlkastöðvarinnar, og um hugsanlegar kröfur þess efnis að færibandskerfið sé tæmt við lok lestunar;
10. vara skipstjóra við með eins góðum fyrirvara og unnt er þegar fyrirhugað er að fjölga eða fækka losunareiningum og gera skipstjóra viðvart þegar losun telst vera lokið úr hverri lest;
11. tryggja að engin logsuða eða rafsúða eigi sér stað um borð í skipinu eða í nágrenni þess meðan það liggur við bryggju, nema með leyfi skipstjóra og í samræmi við allar kröfur lögbærs yfirvalds.

TILSKIPUN EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS 2001/105/EB

2003/EES/6/22

frá 19. desember 2001

um breytingu á tilskipun ráðsins 94/57/EB um sameiginlegar reglur og staðla fyrir stofnanir sem sjá um skipaefirlit og -skoðun og fyrir tilheyrandi starfsemi siglingamálayfirvalda(*)

EVROÞUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAFAR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 2. mgr. 80. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar ⁽¹⁾,

með hliðsjón af álit efnahags- og félagsmálanefndarinnar ⁽²⁾,

með hliðsjón af álit svæðanefndarinnar ⁽³⁾,

í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 251. gr. sáttmálans ⁽⁴⁾, á grundvelli sameiginlegs texta sáttanefndarinnar frá 13. nóvember 2001,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Auka má öryggi og mengunarvarnir á hafi úti með viðeigandi og lögboðinni framkvæmd tiltekinnna, gildandi alþjóðasamninga af hálfu fánaríkjanna.
- 2) Með tilskipun ráðsins 94/57/EB ⁽⁵⁾ var komið á föt kerfi til að viðurkenna stofnanir sem má, í samræmi við alþjóðasamninga, heimila að vissu marki að sjá um skoðun skipa og útgáfu viðeigandi öryggis-skirteina fyrir hönd aðildarríkjanna.
- 3) Eiginleg framkvæmd þeirrar tilskipunar leiddi í ljós að með einhverjum breytingum á viðurkenningu stofnana í bandalaginu öllu hefði hugsanlega mátt stuðla verulega að styrkingu framangreinds kerfis en jafnframt að einföldun þeirra kvaða sem lagðar eru á aðildarríkin um eftirlit og skýrslugjöf.
- 4) Eftir samþykkt tilskipunar 94/57/EB hafa ýmsir atburðir í framvindu viðkomandi löggjafar, bæði á vettvangi bandalagsins og á alþjóðavettvangi, orðið til þess að frekari breytinga á tilskipun 94/57/EB er þörf.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 19, 22.1.2002, bls. 9, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 56/2002 frá 31. maí 2002 um breytingu á XIII. viðauka (Flutningastarfsemi) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 44, 5.9.2002, bls. 12.

⁽¹⁾ Stjtið. EB C 212 E, 25.7.2000, bls. 114 og Stjtið. EB C 154 E, 29.5.2001, bls. 51.

⁽²⁾ Stjtið. EB C 14, 16.1.2001, bls. 22.

⁽³⁾ Stjtið. EB C 22, 24.1.2001, bls. 19.

⁽⁴⁾ Álit Evrópuþingsins frá 30. nóvember 2000 (Stjtið. EB C 228, 13.8.2001, bls. 150), sameiginleg afstaða ráðsins frá 26. febrúar 2001 (Stjtið. EB C 101, 30.3.2001, bls. 1), og ákvörðun Evrópuþingsins frá 16. maí 2001 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum EB). Ákvörðun Evrópuþingsins frá 24. október 2001 og ákvörðun ráðsins frá 6. desember 2001.

⁽⁵⁾ Stjtið. EB L 319, 12.12.1994, bls. 20. Tilskipuninni var breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 97/58/EB (Stjtið. EB L 274, 7.10.1997, bls. 8).

5) Einkum er rétt, að því er varðar tilskipun 94/57/EB, að beita ákvæðum um breytingar við alþjóðasamningana sem og bókunum og tengdum, bindandi reglum, sem um getur í d-lið 2. gr. tilskipunar 94/57/EB og gengu í gildi eftir samþykkt þeirrar tilskipunar, og viðeigandi ályktunum Alþjóðasiglingamálastofnunarinnar (IMO).

6) Þing Alþjóðasiglingamálastofnunarinnar samþykkti 27. nóvember 1997, með ályktun A.847(20), viðmiðunarreglur um aðstoð við fánaríki við framkvæmd löggjeringa Alþjóðasiglingamálastofnunarinnar, í því skyni að stuðla að skilvirkri framkvæmd á skuldbindingum fánaríkja sem mælt er fyrir um í alþjóðasamningum.

7) Alþjóðasiglingamálastofnunin samþykkti með ályktun þingsins A.741(18) frá 4. nóvember 1993 alþjóðareglur um öryggisstjórnun (ISM) en þær urðu lögboðnar við tilkomu hins nýja IX. kafla alþjóðasamningsins um öryggi mannlífa á hafinu (SOLAS).

8) Alþjóðasiglingamálastofnunin samþykkti 23. nóvember 1995, með ályktun A.788(19), viðmiðunarreglur fyrir siglingamálayfirvöld um beitingu ISM-reglnanna í því skyni að tryggja samræmda framkvæmd þeirra.

9) Alþjóðasiglingamálastofnunin samþykkti 4. nóvember 1993 ályktun A.746(18) um viðmiðunarreglur varðandi skoðun samkvæmt samræmdu skoðunar- og vottunarkerfi í því skyni að samræma lögboðnar skoðanir og eftirlit sem fánaríki ber að framkvæma samkvæmt alþjóðasamningum.

10) Góð frammistaða stofnunar, að því er varðar öryggisráðstafanir og mengunarvarnir, — metin með tilliti til allra skipa sem stofnunin hefur flokkað, óháð því undir hvaða fána þau sigla — er mikilvæg vísbending um árangur stofnunarinnar og því nauðsynleg forsenda fyrir veitingu upphaflegrar viðurkenningar og fyrir áframhaldandi viðurkenningu.

11) Til að unnt sé að veita stofnunum sem sækjast eftir heimild til að starfa fyrir hönd aðildarríkjanna upphaflegu viðurkenninguna getur framkvæmdastjórnin, ásamt aðildarríkjunum sem farið hafa fram á viðurkenninguna, betur metið með samræmdri aðferð og á einum stað hvort farið hafi verið að ákvæðum tilskipunar 94/57/EB.

- 12) Eins má með meiri árangri hafa stöðugt eftirlit með viðurkenndum stofnunum til að meta eftir á hvort farið sé að ákvæðum tilskipunar 94/57/EB ef að því er staðið á samræmdan hátt og á einum stað. Því er við hæfi að framkvæmdastjórninni verði, ásamt aðildarríkinu sem fer fram á viðurkenninguna, falið þetta verkefni fyrir hönd bandalagsins í heild.
- 13) Auk heimildar aðildarríkjanna til að svipta stofnun, sem starfar á þeirra vegum, viðurkenningu skal hliðstæð heimild vera fyrir hendi á vettvangi bandalagsins þannig að framkvæmdastjórninni sé heimilt, á grundvelli málsmeðferðar nefndarinnar, að svipta stofnun viðurkenningu í takmarkaðan tíma ef frammistöðu hennar, að því er varðar öryggisráðstafanir og mengunarvarnir, hefur hrakað og hún hefur ekki gert viðeigandi ráðstafanir til úrbóta.
- 14) Í samræmi við framangreinda aðferð, sem tíðkast alls staðar í bandalaginu, skal ákvörðun um að svipta stofnun viðurkenningu tekin á vettvangi bandalagsins og þar af leiðandi af framkvæmdastjórninni á grundvelli málsmeðferðar nefndarinnar ef stofnunin fer ekki að þeim ákvæðum sem mælt er fyrir um í tilskipuninni, þ.m.t. í þeim tilvikum þar sem öryggisráðstöfunum og mengunarvörnum er orðið áfátt.
- 15) Þar eð tilskipun 94/57/EB tryggir frelsi til að veita þjónustu í bandalaginu ætti bandalagið að hafa rétt til þess að semja við þau þriðju lönd, þar sem einhverjar af viðurkenndu stofnunum hafa aðsetur, um jafngilda meðferð fyrir viðurkenndar stofnanir innan bandalagsins.
- 16) Fjölbreytilegt fyrirkomulag fêbótaábyrgðar meðal stofnana, sem starfa fyrir hönd aðildarríkjanna, veldur erfðileikum við rétta framkvæmd tilskipunar 94/57/EB. Til að stuðla að lausn þessa vandamáls er við hæfi að koma á einhverri samræmingu, á vettvangi bandalagsins, á þeirri bótaábyrgð sem kann að skapast af óhappi sem viðurkennd stofnun er völd að samkvæmt úrskurði dómstóls, þ.m.t. með því að beita gerðardómi við lausn deilumála.
- 17) Nauðsynlegar ráðstafanir til að koma tilskipun 94/57/EB í framkvæmd skulu samþykktar í samræmi við ákvörðun ráðsins 1999/468/EB frá 28. júní 1999 um reglur um meðferð framkvæmdavalds sem framkvæmdastjórninni er falið ⁽¹⁾.
- 18) Þar eð gagnsæi upplýsinga og upplýsingaskipti hagsmunaaðila, svo og aðgangur almennings að upplýsingum, eru meðal mikilvægustu leiða til að koma í veg fyrir sjóslys ber viðurkenndum stofnunum að láta eftirlitsfyrirvöldum hafnaríkis í té allar viðeigandi, lögboðnar upplýsingar og gera þær aðgengilegar almenningi.
- 19) Í því skyni að koma í veg fyrir að skip skipti um flokk til þess að komast hjá nauðsynlegum viðgerðum skulu viðurkenndar stofnanir skiptast á öllum viðeigandi upplýsingum um skip sem skipta um flokk.
- 20) Stofnun skal ekki stjórnað af skipaeigendum eða aðilum í skipasmíðum eða af öðrum sem hafa viðskiptalegra hagsmuna að gæta varðandi framleiðslu, útbúnað, viðgerð eða rekstur skipa. Stofnunin skal ekki vera um of háð neinu einstöku atvinnufyrirtæki um öflun tekna. Þegar flokkunarfélög og skoðunarmenn þeirra leggja fram beiðni um viðurkenningu skulu þeir skuldbinda sig skriflega sem einstaklingar að taka ekki að sér lögboðin störf í þeim tilvikum þar sem búast má við hagsmunaárekstrum, þ.e. þegar þeir eru eigendur eða útgerðaraðilar skipsins sem skoða skal eða þegar um er að ræða viðskipta-, persónu- eða fjölskyldutengsl við eigendur eða útgerðaraðila skipsins.
- 21) Meðal efnislegra viðmiðana, sem tæknistofnanir þurfa að uppfylla til að verða viðurkenndar á vettvangi bandalagsins og til að halda slíkri viðurkenningu, skulu vera ákvæði til að tryggja að einungis sérstakir skoðunarmenn fái heimild til að annast eftirlit og skoðanir sem krafist er í alþjóðasamþykktum þ.e. lögboðin verkefni sem tengjast útgáfu viðeigandi öryggisskrteina. Þessar stofnanir verða að hafa góða stjórn á öllu starfsliði sínu og skrifstofum, þ.m.t. á öllum útibúum og skrifstofum innan og utan bandalagsins og þær verða sjálfar að setja sér markmið að því er varðar öryggi og mengunarvarnir og skilgreina vísbendingar um árangur. Framangreindar stofnanir skulu koma á kerfi til að meta gæði þjónustu sinnar.
- 22) Breyta ber tilskipun 94/57/EB til samræmis við þetta.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Eftirfarandi breytingar eru hér með gerðar á tilskipun 94/57/EB:

1. Í stað b-, c-, d-, i- og j- liða í 2. gr. komi eftirfarandi:

„b) „skip sem siglir undir fána aðildarríkis“: skip sem er skráð í aðildarríki og siglir undir fána þess í samræmi við lög þess. Skip, sem þessi skilgreining á ekki við um, teljast vera skip sem sigla undir fána þriðja lands;

c) „skoðanir og eftirlit“: skoðanir og eftirlit sem skylt er að framkvæma samkvæmt alþjóðasamningunum;

(¹) Stjútíð. EB L 184, 17.7.1999, bls. 23.

- d) „alþjóðasamningar“: alþjóðasamningurinn um öryggi mannlífa á hafinu frá 1974 (SOLAS), alþjóðasamningur um hleðslumerki skipa frá 1966 og alþjóðasamningur (1973/78) um varnir gegn mengun frá skipum svo og bókanir og breytingar við þá, ásamt reglum sem tengjast þeim og eru bindandi í öllum aðildarríkjunum og í gildi 19. desember 2001;
- i) „flokunaraskírteini“: skjal sem gefið er út af flokkunarfélagi til marks um að smíði skips og vélbúnaður þess til tiltekinna nota eða reksturs sé í samræmi við ákvæði og reglur sem flokkunarfélagið hefur mælt fyrir um og birt opinberlega;
- j) „öryggisskírteini fyrir fjarskiptabúnað flutninga-skipa“: skírteini sem kveðið er á um í breyttum alþjóðareglum um þráðlaus fjarskipti samkvæmt samningnum um öryggi mannlífa á hafinu (SOLAS 74/78), samþykktum af Alþjóðasiglingamálastofnuninni;“.

2. Eftirfarandi bætist við í lok 1. mgr. 3. gr.:

„Aðildarríkin skulu fara eftir viðeigandi ákvæðum viðauka og viðbætis ályktunar Alþjóðasiglingamálastofnunarinnar A.847(20) um viðmiðunarreglur til að aðstoða fánaríki við framkvæmd löggjerna Alþjóðasiglingamálastofnunarinnar.“

3. Í stað 4. gr. komi eftirfarandi:

„4. gr.

1. Aðildarríki, sem sækjast eftir að veita stofnun, sem enn hefur ekki verið viðurkennd, leyfi, skulu leggja fyrir framkvæmdastjórnina beiðni um viðurkenningu ásamt ítarlegum upplýsingum og gögnum þess efnis að farið sé að kröfunum sem mælt er fyrir um í viðaukanum, svo og upplýsingum um þá kröfu og þá skuldbindingu að stofnunin fari að ákvæðum 2., 4. og 5. mgr. 15. gr. Framkvæmdastjórnin skal, ásamt viðkomandi aðildarríkjunum sem leggja fram beiðnina, sjá um að meta stofnanirnar sem hún hefur fengið umsókn um viðurkenningu fyrir, til þess að sannreyna að stofnanirnar uppfylli og skuldbindi sig til að fara að framangreindum kröfum. Ákvörðun um viðurkenningu skal tekin með hliðsjón af frammistöðu stofnunarinnar að því er varðar öryggi og mengunarvarnir sem um getur í 9. gr. Framkvæmdastjórnin skal veita viðurkenninguna í samræmi við málsmæðferðina sem um getur í 2. mgr. 7. gr.

2. Aðildarríkin mega leggja fyrir framkvæmdastjórnina sérstakar óskir um takmarkaða viðurkenningu til þriggja ára fyrir stofnanir sem uppfylla allar kröfurnar í viðaukanum nema þær sem mælt er fyrir um í 2. og 3. lið. í A-hluta. Sama málsmæðferðin og um getur í 1. mgr. á við um þessar sérstöku óskir með þeirri undantekningu þó að þegar framkvæmdastjórnin metur, ásamt viðkomandi aðildarríki, hvort farið hafi verið að kröfunum í viðaukanum, þá er átt við allar kröfurnar í viðaukanum nema þær sem mælt er fyrir um í 2. og 3. lið. í A-hluta.

Áhrif þessarar takmörkuðu viðurkenningar skulu algerlega takmarkast við það aðildarríki sem hefur óskað eftir slíkri viðurkenningu.

3. Allar stofnanirnar, sem hljóta viðurkenningu, skulu sæta nánú eftirliti nefndarinnar sem komið er á fót skv. 7. gr., einkum þær sem um getur í 2. mgr. hér að framan, með hugsanlegar ákvarðanir um framlengingu viðurkenningar stofnunar í huga. Að því er þessar siðarnefndu stofnanir varðar skal þegar tekin er ákvörðun um framlengingu slíkrar viðurkenningar ekki taka tillit til krafna í 2. og 3. lið. í A-hluta viðaukans heldur skal taka tillit til frammistöðu eða skilvirkni stofnunarinnar að því er varðar öryggi og mengunarvarnir sem um getur í 2. mgr. 9. gr. Öllum ákvörðunum um framlengingu takmarkaðrar viðurkenningar skal fylgja tilgreining þess með hvaða skilyrðum, ef einhver eru, skal leyfa slíka framlengingu.

4. Framkvæmdastjórnin skal vinna og uppfæra skrá yfir stofnanirnar sem viðurkenndar eru í samræmi við 1., 2. og 3. mgr. Skráin skal birt í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

5. Stofnanir, sem hafa öðlast viðurkenningu 22. janúar 2002 á grundvelli þessarar tilskipunar, skulu vera viðurkenndar áfram. Engu að síður skal slíkum stofnunum gert að fara að hinum nýju ákvæðum sem mælt er fyrir um í þessari tilskipun og skal fylgjast með því að farið sé að þeim við fyrsta matið sem um getur í 11. gr.“

4. Ákvæðum 5. gr. er breytt sem hér segir:

a) Í stað 1. mgr. komi eftirfarandi:

„1. Við beitingu 2. mgr. 3. gr. skulu aðildarríkin að meginreglu til ekki synja þeim viðurkenndu stofnunum, sem staðsettar eru í bandalaginu, um leyfi til að sinna slíkum hlutverkum, að teknu tilliti til ákvæðanna í 3. mgr., svo og 6. og 11. gr. Þó mega þau takmarka fjölda stofnana, sem þau veita leyfi, við þá þörf sem er fyrir hendi, að því tilskildu að það sé gert með gagnsæjum og hlutlægum hætti. Að beiðni aðildarríkis skal framkvæmdastjórnin, í samræmi við málsmæðferðina sem mælt er fyrir um í 7. gr., samþykkja viðeigandi ráðstafanir.“

b) 2. mgr. falli niður.

c) Í stað 3. mgr. komi eftirfarandi:

„3. Til þess að aðildarríki geti samþykkt að stofnun, sem er í þriðja ríki, fái að gegna þeim skyldum sem um getur í 3. gr. eða hluta af þeim má það óska eftir því að hlutaðeigandi ríki veiti þeim viðurkenndu stofnunum, sem staðsettar eru í bandalaginu, gagnkvæma viðurkenningu. Enn fremur má bandalagið óska eftir því að hlutaðeigandi þriðja ríki veiti þeim viðurkenndu stofnunum, sem eru í bandalaginu, gagnkvæma viðurkenningu.“

5. Ákvæðum 6. gr. er breytt sem hér segir:

a) Í stað 2. mgr. komi eftirfarandi:

„2. Fyrirkomulag samvinnunnar skal byggjast á formlegum, skriflegum samningi á jafnréttisgrundvelli eða á sambærilegu, lögbundnu fyrirkomulagi þar sem kveðið er á um þær sértæku skyldur og þau hlutverk sem stofnunin hefur með höndum og sem fela að minnsta kosti í sér:

a) ákvæði II. viðbætis ályktunar Alþjóðasiglingamálastofnunarinnar A. 739 (18) um viðmiðunarreglur um leyfisveitingar fyrir stofnanir sem starfa fyrir hönd yfirvalda en jafnframt skal taka mið af viðauka, viðbætum og fylgiskjali IMO MSC/umburðarbréf 710 og MEPC/umburðarbréf 307 um fyrirmynd að samkomulagi um leyfisveitingar fyrir stofnanir sem starfa á vegum yfirvalda;

b) eftirfarandi ákvæði varðandi fjárskuldbindingar:

i) ef yfirvöld eru endanlega og afdráttarlaust dæmd samkvæmt úrskurði dómstóls til að bera bótaábyrgð sökum óhapps eða ef gerðardómi er beitt sem lið í lausn deilumáls og auk þess gerð krafa um bætur til tjónþola sökum taps, eignatjóns, líkamstjóns eða mannsláts sem sýnt hefur verið fram á fyrir dómstólnum að rekja megi til vísvitandi athæfis, vanrækslu eða vítaverðs gáleysis af hálfu viðurkenndu stofnunarinnar eða aðila, starfsmanna, fulltrúa eða annarra sem starfa fyrir hennar hönd skulu yfirvöldin eiga kröfu á hendur viðurkenndu stofnuninni um fébætur að svo miklu leyti sem viðurkennda stofnunin er, samkvæmt úrskurði dómstólsins, völd að framangreindu tapi, tjóni, líkamstjóni eða mannsláti;

ii) ef yfirvöld eru endanlega og afdráttarlaust dæmd samkvæmt úrskurði dómstóls til að bera bótaábyrgð sökum óhapps eða ef gerðardómi er beitt sem lið í lausn deilumáls og auk þess gerð krafa um bætur til tjónþola sökum líkamstjóns eða mannsláts sem sýnt hefur verið fram á fyrir dómstólnum að rekja megi til hvers konar gáleysis, glæfralegs athæfis, eða vanrækslu af hálfu viðurkenndu stofnunarinnar, starfsmanna hennar, fulltrúa eða annarra sem starfa fyrir hennar hönd skulu yfirvöldin eiga kröfu á hendur viðurkenndu stofnuninni um fébætur að svo miklu leyti sem viðurkennda stofnunin er, samkvæmt úrskurði dómstólsins, völd að framangreindum líkamstjóni eða mannsláti; aðildarríkjunum er heimilt að takmarka þá fjárhæð sem viðurkenndu stofnuninni ber að greiða en fjárhæðin skal þó nema a.m.k. 4 milljónum evra;

iii) ef yfirvöld eru endanlega og afdráttarlaust dæmd samkvæmt úrskurði dómstóls til að bera bótaábyrgð sökum óhapps eða ef gerðardómi er beitt sem lið í lausn deilumáls

og auk þess gerð krafa um bætur til tjónþola sökum taps eða eignatjóns, sem sýnt hefur verið fram á fyrir dómstólnum að rekja megi til hvers konar gáleysis, glæfralegs athæfis, eða vanrækslu af hálfu viðurkenndu stofnunarinnar eða starfsmanna hennar, fulltrúa eða annarra sem starfa fyrir hennar hönd skulu yfirvöldin eiga kröfu á hendur viðurkenndu stofnuninni um fébætur að svo miklu leyti sem viðurkennda stofnunin er, samkvæmt úrskurði dómstólsins, völd að framangreindu tapi eða tjóni; aðildarríkjunum er heimilt að takmarka þá fjárhæð sem viðurkenndu stofnuninni ber að greiða en fjárhæðin skal þó nema a.m.k. tveimur milljónum evra;

c) ákvæði um reglulega úttekt yfirvalda eða óhlutdrægra, utanaðkomandi aðila, sem yfirvöld skipa, á þeim störfum sem stofnanir sinna á vegum þeirra eins og um getur í 1. mgr. 11. gr.;

d) möguleika á að hægt sé að framkvæma nákvæmar slembiúrtaksskoðanir á skipum;

e) ákvæði um að tilkynna mikilvægar upplýsingar um flokkaðan flota þeirra, breytingar, niðurfellingar og útstrikun skipa úr flokki sem um getur í 3. mgr. 15. gr.“

b) Eftirfarandi málsgrein bætist við:

„5. Framkvæmdastjórnin skal, eigi síðar en 22. júlí 2006, gefa Evrópuþinginu og ráðinu matskýrslu um efnahagsleg áhrif þess fyrirkomulags bótaábyrgðar, sem kveðið er á um í þessari grein, á hlutaðeigandi aðila og þó einkum um afleiðingar þess að því er varðar stöðugleika í fjármálum viðurkenndra stofnana.

Þessi skýrsla skal gerð í samvinnu við lögbær yfirvöld í aðildarríkjunum og hlutaðeigandi aðila, einkum viðurkenndar stofnanir/flokkunarfélög. Í ljósi þessa mats skal framkvæmdastjórnin, ef nauðsyn krefur, leggja fram tillögu um breytingu á þessari tilskipun þar sem nánar yrði vikið að meginreglunni um bótaábyrgð og hámark bótaábyrgðar.“

6. Í stað 7. gr. komi eftirfarandi:

„7. gr.

1. Framkvæmdastjórnin skal njóta aðstoðar nefndar.

2. Þegar vísað er til þessarar málsgreinar skulu 5. og 7. gr. ákvörðunar 1999/468/EB gilda, að teknu tilliti til ákvæða 8. gr. hennar.

Fresturinn, sem mælt er fyrir um í 6. mgr. 5. gr. ákvörðunar 1999/468/EB, skal vera þrír mánuðir.

3. Nefndin setur sér starfsreglur.“

7. Í stað 1. mgr. 8. gr. komi eftirfarandi:

„1. Þessari tilskipun má breyta, án þess að gildissvið hennar sé víkkað út, í samræmi við málsmæðferðina sem mælt er fyrir um í 2. mgr. 7. gr., í því skyni að:

- beita, að því er varðar þessa tilskipun, síðari breytingum á alþjóðareglum, bókunum og ályktunum þar að lútandi, sem um getur í d-lið 2. gr., 1. mgr. 3. gr., og 2. mgr. 6. gr. og sem hafa öðlast gildi,
- uppfæra viðmiðanirnar í viðaukanum, einkum að teknu tilliti til viðeigandi ákvarðana Alþjóðasiglingamálastofnunarinnar,
- breyta fjárhæðunum sem tilgreindar eru í ii- og iii-lið b-liðar 2. mgr. 6. gr.“

8. Í stað 9. gr. komi eftirfarandi:

„9. gr.

1. Afturkalla skal viðurkenningu þeirra viðurkenndu stofnana sem um getur í 4. gr. ef þær uppfylla ekki lengur kröfurnar sem mælt er fyrir um í viðaukanum eða ef frammistaða þeirra, að því er varðar öryggi og mengunarvarnir, uppfyllir ekki kröfurnar sem um getur í 2. mgr. Framkvæmdastjórnin skal taka ákvörðun um afturköllun viðurkenningar í samræmi við málsmæðferðina sem um getur í 2. mgr. 7. gr. eftir að hlutaðeigandi stofnun hefur fengið tækifæri til að leggja fram athugasemdir.

2. Við gerð draga að ákvörðun sem tengist þeirri afturköllun viðurkenningar, sem um getur í 1. mgr., skal framkvæmdastjórnin taka mið af niðurstöðum matsins á viðurkenndu stofnuninum sem um getur í 11. gr., svo og af frammistöðu stofnananna að því er varðar öryggi og mengunarvarnir, sem skal metin með tilliti til allra skipa sem stofnunin hefur flokkað, óháð því undir hvaða fána þau sigla.

Matsskýrslur um frammistöðu stofnana, að því er varðar öryggi og mengunarvarnir, skulu unnar úr gögnum sem byggjast á Parísarsamkomulaginu um hafnarrikiseftirlit og/eða á hliðstæðum kerfum. Einnig má styðjast við greiningu á sjóslysum þar sem við sögu koma skip sem viðurkenndu stofnanirnar hafa flokkað.

Einnig skulu þær skýrslur, sem aðildarríkin taka saman á grundvelli 12. gr., teknar til greina við mat á frammistöðu stofnana að því er varðar öryggi og mengunarvarnir.

Nefndin, sem komið er á fót skv. 7. gr., skal setja viðmiðanir sem styðjast skal við þegar skera þarf úr um það, á grundvelli upplýsinganna sem um getur í þessari málsgrein, hvenær frammistaða stofnunar, sem starfar fyrir hönd fánaríkis, geti talist stofna öryggi og umhverfinu í óviðunandi hættu.

Að eigin frumkvæði eða að ósk aðildarríkis skal framkvæmdastjórnin leggja fyrir nefndina drög að ákvörðunum sem tengjast afturköllun viðurkenningar sem um getur í 1. mgr.“

9. Í stað 10. gr. komi eftirfarandi:

„10. gr.

1. Þrátt fyrir viðmiðanirnar, sem tilgreindar eru í viðaukanum, getur aðildarríki ákveðið að fella úr gildi viðurkenningu ef það telur að viðurkennd stofnun eigi ekki lengur að hafa leyfi til að framkvæma fyrir þess hönd þau verkefni sem tilgreind eru í 3. gr. og skal eftirfarandi málsmæðferð gilda:

- a) aðildarríkið skal tilkynna framkvæmdastjórninni og hinum aðildarríkjunum um ákvörðun sína án tafar og gefa rökstuddar ástæður fyrir henni;
- b) framkvæmdastjórnin skal rannsaka hvort tímabundin svipting sé réttlæt看anleg sökum þess að alvarleg hætta steðji að öryggi eða umhverfi;
- c) í samræmi við málsmæðferðina, sem mælt er fyrir um í 2. mgr. 7. gr., skal framkvæmdastjórnin tilkynna aðildarríkinu hvort ákvörðun þess um sviptingu viðurkenningar sé réttlæt看anleg eða ekki vegna alvarlegrar ógnar við öryggi eða umhverfi og, sé hún ekki réttlæt看anleg, skal hún óska eftir því að aðildarríkið afturkalli sviptinguna.

2. Hvenær sem framkvæmdastjórnin lítur svo á að frammistöðu viðurkenndrar stofnunar, að því er varðar öryggi og mengunarvarnir, hafi hrakað án þess þó að ástæða sé til að afturkalla viðurkenningu hennar samkvæmt viðmiðunum þeim sem um getur í 2. mgr. 9. gr. er framkvæmdastjórninni heimilt að tilkynna það viðurkenndu stofnuninni og fara fram á það við hana að hún gripi til viðeigandi ráðstafana til að bæta frammistöðu sína að því er varðar öryggi og mengunarvarnir og að tilkynna það aðildarríkjunum. Ef framkvæmdastjórnin fær ekki viðunandi svör frá viðurkenndu stofnuninni eða ef framkvæmdastjórnin telur að ráðstafanirnar, sem viðurkennda stofnunin hefur gripið til, hafi ekki bætt frammistöðu hennar að því er varðar öryggi og mengunarvarnir er framkvæmdastjórninni heimilt að afturkalla viðurkenningu stofnunarinnar í eitt ár í samræmi við málsmæðferðina sem um getur í 2. mgr. 7. gr. eftir að stofnun hefur fengið tækifæri til að leggja fram athugasemdir sínar. Á umræddu tímabili fær viðurkennda stofnunin ekki leyfi til að gefa út eða endurnýja skírteini til skipa sem sigla undir fána aðildarríkja en skírteini, sem stofnunin hefur áður gefið út eða endurnýjað, gilda þó áfram.

3. Málsmæðferðin, sem um getur í 2. mgr., gildir einnig hafi framkvæmdastjórnin sönnunargögn þess efnis að viðurkennd stofnun fari ekki að ákvæðum 3., 4., eða 5. mgr. 15. gr.

4. Þegar eitt ár er liðið frá ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar um að svipta stofnun viðurkenningu skal framkvæmdastjórnin meta hvort bætt hafi verið úr ágöllum þeim sem um getur í 2. og 3. mgr. og voru tilefni sviptingarinnar. Ef slíkir ágallar eru enn til staðar skal afturkalla viðurkenningu í samræmi við málsmæðferðina í 2. mgr. 7. gr.“

10. Í stað 11. gr. komi eftirfarandi:

„11. gr.

1. Hvert aðildarríki skal ganga úr skugga um að viðurkenndar stofnanir, sem starfa á þeirra vegum í skilningi 2. mgr. 3. gr., inni af hendi þau hlutverk sem um getur í þeirri grein í samræmi við kröfur lögbærra yfirvalda þeirra.

2. Hvert aðildarríki skal sinna þessum verkefnum á a.m.k. tveggja ára fresti og skila aðildarríkjunum og framkvæmdastjórninni skýrslu um niðurstöður þessa eftirlits eigi síðar en 31. mars árið eftir að eftirlitstímabilinu lýkur.

3. Framkvæmdastjórnin skal, ásamt aðildarríkinu sem lagði fram viðkomandi beiðni um viðurkenningu, meta allar viðurkenndu stofnanirnar reglulega og á a.m.k. tveggja ára fresti til að sannreyna að þær uppfylli viðmiðanirnar í viðaukanum. Við val á stofnunum, sem fyrirhugað er að meta, skal framkvæmdastjórnin einkum og sér í lagi huga að frammistöðu stofnunarinnar að því er varðar öryggi og mengunarvarnir, að gögnum um slys og að skýrslum sem aðildarríki leggja fram í samræmi við 12. gr. Hluti af matinu getur verið vitjun í svæðisútibú stofnunarinnar auk slembiskoðunar á skipum í því skyni að gera úttekt á frammistöðu stofnunarinnar. Í slíku tilvikum skal framkvæmdastjórnin, ef við á, gera aðildarríkjunum grein fyrir því hvar útibúin eru. Framkvæmdastjórnin skal láta aðildarríkjunum í té skýrslu um niðurstöður matsins.

4. Hver viðurkennd stofnun skal sjá til þess að ár hvert séu niðurstöður endurskoðunar hennar á stjórn gæðakerfisins aðgengilegar nefndinni sem komið er á fót skv. 7. gr.“

11. Í stað 12. gr. komi eftirfarandi:

„12. gr.

Í tengslum við skoðunarrétt sinn og skyldur sem hafnaríki skulu aðildarríki tilkynna framkvæmda-stjórninni og öðrum aðildarríkjum ef þau komast að því að stofnanir, sem starfa fyrir hönd fánaríkis, gefa út gild skirteini til handa skipi sem uppfyllir ekki viðeigandi kröfur alþjóðasamninganna eða í hvert sinn sem kemur í ljós að skip með gilt flokkunarskirteini uppfyllir ekki þær kröfur sem því ber samkvæmt því skirteini. Að því er þessa grein snertir skal eingöngu tilkynnt um skip sem stofna öryggi og umhverfi í alvarlega hættu eða þar sem vísbendingar eru fyrir hendi um mikla vanrækslu af hálfu stofnananna. Gera skal viðurkenndu stofnuninni, sem í hlut á, grein fyrir slíku þegar upphafleg skoðun fer fram svo að hún geti þegar í stað gripið til viðeigandi ráðstafana í framhaldi af því.“

12. 13. gr. falli niður.

13. Í lok 2. mgr. 14. gr. komi 2. mgr. 7. gr í stað tilvísunar í 13. gr.

14. Ákvæðum 15. gr. er breytt sem hér segir:

a) í stað 1. mgr. komi eftirfarandi:

„1. Viðurkenndar stofnanir skulu ráðfæra sig hver við aðra með jöfnu millibili í því skyni að tæknilegir staðlar þeirra séu ávallt jafngildir svo og framkvæmd þeirra, í samræmi við ákvæði ályktunar Alþjóðasiglingamálastofnunarinnar A.847(20) um viðmiðunarreglur um aðstöð við fánaríki við framkvæmd löggjerna Alþjóðasiglingamála-stofnunarinnar. Þær skulu reglulega senda framkvæmdastjórninni skýrslur um mikilvægar framfarir á sviði staðla.“;

b) í stað 3. og 4. mgr. komi eftirfarandi:

„3. Viðurkenndar stofnanir skulu útvega yfirvöldum aðildarríkjanna, sem veitt hafa einhver þau leyfi sem kveðið er á um í 3. gr., svo og framkvæmdastjórninni, allar viðeigandi upplýsingar um flokkaðan flota þeirra, tilfærslur milli stofnana, breytingar, niðurfellingar og útstrikun skipa úr flokki, óháð því undir hvaða fána þau sigla. Upplýsingar um tilfærslur milli stofnana, breytingar, niðurfellingar og útstrikun skipa úr flokki, þ.m.t. upplýsingar um allar óafgreiddar skoðanir og tilmæli, flokkunarskilyrði, skilyrði fyrir rekstri eða takmarkanir á honum, sem gefin eru út fyrir skip sem þær hafa flokkað, skulu – óháð því undir hvaða fána skipin sigla – sendar Sirenac-upplýsingakerfinu og birtar á vefsíðum þessara viðurkenndu stofnana ef slíkar vefsíður eru fyrir hendi.

4. Viðurkenndar stofnanir skulu ekki gefa út skirteini fyrir skip sem hefur verið strikað út úr flokki eða þar sem flokknum hefur verið breytt af öryggisástæðum, óháð því undir hvaða fána þau sigla, fyrr en lögbærum yfirvöldum fánaríkisins hefur gefist hæfilegur frestur til að skila álitinu svo að unnt sé að ákveða hvort nauðsynlegt sé að krefjast alhliða skoðunar.“;

c) eftirfarandi málsgrein bætist við:

„5. Við tilfærslu skips frá einni stofnun til annarrar skal sú stofnun, sem lætur skipið af hendi, m.ö.o. víkjandi stofnun, upplýsa stofnunina, sem tekur við skipinu, um allar skoðanir og tilmæli, sem dregist hefur að sinna og komin eru fram yfir tímann, um flokkunarskilyrði, skilyrði fyrir rekstri eða takmarkanir á honum sem gefin eru út fyrir skipið. Við tilfærslu skal víkjandi stofnunin láta viðtöku-stofnuninni í té heildarferilsskrá skipsins. Viðtöku-stofnunin getur þá fyrst gefið út skirteini fyrir skipið þegar öllum skoðunum, sem eru á eftir áætlun, er lokið og öll tilmæli eða flokkunarskilyrði, sem gefin hafa verið út fyrir skipið en eru komin fram yfir tímann, eru afgreidd með þeim hætti sem víkjandi stofnun mælir fyrir um. Áður en skirteinin eru gefin út skal viðtökustofnunin gera víkjandi stofnuninni

grein fyrir dagsetningu útgáfu skirteinanna og staðfesta hvenær, hvar og til hvaða aðgerða verður gripið til að afgangið skoðanir, tilmæli og flokkunarskýrði sem dregist hefur að sinna. Viðurkenndu stofnanirnar skulu vinna saman að því að koma ákvæðum þessarar málsgreinar í framkvæmd með viðeigandi hætti.“

15. Eftirfarandi málsgrein bætist við í 16. gr.:

„4. Auk þess skal framkvæmdastjórnin gera Evrópuþinginu og ráðinu reglulega grein fyrir því hvernig framkvæmd þessarar tilskipunar miðar innan aðildarríkjanna.“

16. Eftirfarandi breytingar eru gerðar á viðaukanum við tilskipunina:

a) í stað A-þáttar komi eftirfarandi:

„A. ALMENNAR LÁGMARKSVIÐMIÐANIR

1. Viðurkennd stofnun skal geta sýnt fram á viðtæka reynslu við að leggja mat á hönnun og smíði kaupskipa.
2. Stofnunin skal hafa í sínum flokki flota sem samanstendur a.m.k. af 1 000 sjógengum skipum (yfir 100 brúttórúmllestir) sem að samantlagðri stærð er ekki undir 5 milljónum brúttórúmlresta.
3. Stofnunin skal ráða tæknimenntað fólk í réttu hlutfalli við fjölda flokkaðra skipa Nauðsynlegt er að ráða að minnsta kosti 100 sérstaka skoðunarmenn í fullt starf til að uppfylla kröfur í 2. mgr.
4. Stofnunin skal setja sér alhliða reglur og reglugerðir um hönnun, smíði og reglubundið eftirlit með kaupskipum sem skulu birtar og uppfærðar reglulega og endurbættar með rannsóknar- og þróunaráætlunum.
5. Stofnunin skal ár hvert gefa út skipaskrá sína eða geyma hana í rafrænum gagnagrunni sem er aðgengilegur almenningi.
6. Stofnuninni skal ekki stjórnað af skipa-eigendum eða aðilum í skipasmiðum eða af öðrum sem eiga viðskiptalega hagsmuna að gæta varðandi framleiðslu, útbúnað, viðgerð eða rekstur skipa. Ekki er leyfilegt að stofnunin sé að verulegu leyti háð einstöku atvinnufyrirtæki um öflun tekna. Viðurkennda stofnunin má ekki framkvæma lögboðin verk ef hún er sjálf eigandi eða útgerðaraðili skipsins sem skoða skal eða þegar um er að ræða viðskipta-, persónu- eða fjölskyldutengsl við eigendur eða útgerð skipsins. Þessi vanhæfisregla gildir einnig um þá skoðunarmenn sem viðurkennda stofnunin hefur ráðið til starfa.
7. Stofnunin skal starfa í samræmi við ákvæði viðaukans við ályktun Alþjóðasiglingamála-stofnunarinnar A.789(19) um forskriftir að því er varðar eftirlits- og vottunarhlutverk viðurkenndra stofnana, sem starfa á vegum stjórnvalda, að því marki sem þær fjalla um málefni sem falla undir gildissvið þessarar tilskipunar.“

b) B-þáttur:

i) eftirfarandi komi í stað fyrirsagnarinnar:

„B. SÉRSTAKAR LÁGMARKSVIÐMIÐANIR:

ii) í stað 4., 5., 6., 7. og 9. mgr. komi eftirfarandi:

„4. Stofnunin skal vera reiðubúin að útvega yfirvöldum, framkvæmdastjórninni og hagsmunaaðilum allar viðeigandi upplýsingar.

5. Stjórn stofnunarinnar hefur skilgreint og skráð stefnu sína, markmið og skuldbindingar að í gæðamálum og hefur tryggt að inntak stefnunnar sé skilið, hún sé framkvæmd og henni viðhaldið á öllum stigum innan stofnunarinnar. Í stefnu stofnunarinnar skal fjallað um markmið, að því er varðar öryggi og mengunarvarnir, og um vísbendingar um árangur.

6. Stofnunin hefur þróað, framkvæmt og viðheldur áhrifaríku innra eftirlitskerfi sem byggist á viðeigandi alþjóðlega viðurkenndum gæða-stöðlum í samræmi við EN 45004 (skoðunaraðilar) og EN 29001, eins og það er túlkað í kröfum um gæðavottunarkerfi Alþjóðasambands flokkunarfélaga (IACS) og tryggir m.a.:

- a) að reglur og reglugerðir stofnunarinnar séu settar og þeim viðhaldið á kerfisbundinn hátt;
- b) að farið sé að reglum og reglugerðum stofnunarinnar og innra kerfi komið á til að meta gæði þjónustunnar með tilliti til þessara reglna og reglugerða;
- c) að kröfur, sem gerðar eru til lögboðins starfs sem stofnuninni er heimilt að sinna, séu uppfylltar og innra kerfi komið á til að meta gæði þjónustunnar með tilliti til þess hvort hún uppfylli alþjóðasamninga;
- d) að ábyrgðir, heimildir og innbyrðis tengsl meðal starfslíðs sem vinnur starf, sem hefur áhrif á gæði þjónustu stofnunarinnar, séu skilgreind og skráð;
- e) að öll vinna fari fram undir eftirliti;
- f) að komið verði á fót eftirlitskerfi sem hefur eftirlit með aðgerðum og starfi sem skipaskoðunarmenn, tæknimenn og starfslíð stjórnsýslunnar, sem er ráðið milliliðalaust af stofnuninni, sinnir;
- g) að lögboðin störf, sem stofnuninni er heimilt að sinna, annist eingöngu sérstakir skoðunarmönnum stofnunarinnar eða sérstakir skoðunarmenn annarra viðurkenndra stofnana; í öllum tilvikum skulu þessir sérstöku skoðunarmenn hafa til að bera yfirgripsmikla þekkingu á þeirri tilteknu gerð skipa sem er viðfangsefni lögboðinna starfa þeirra að því er varðar þá tilteknu skoðun sem framkvæma skal, sem og á viðeigandi, gildandi kröfum;

- h) að komið verði á hæfismatskerfi fyrir skipaskoðunarmenn og séð til þess að þeir búi ávallt yfir nýjustu þekkingu;
- i) að færð sé skrá sem sýnir að staðlar séu uppfylltir vegna þeirra liða sem varða þjónustuna sem innt er af hendi og að gæðakerfið sé skilvirkt;
- j) að fyrir hendi sé heildarkerfi yfir innra gæðaeftirlit, bæði áætlað og skráð, í öllum deildum stofnunarinnar;
- k) að lögboðið eftirlit og skoðanir, sem krafist er samkvæmt samræmdu skoðunar- og vottunarkerfi sem stofnunin hefur heimild til að vinna eftir, séu framkvæmdar í samræmi við ákvæðið í viðaukanum og viðbætinum við ályktun Alþjóðasiglingamálastofnunarinnar A.746(18) um viðmiðunarreglur um skoðun samkvæmt samræmdu skoðunar- og vottunarkerfi;
- l) að komið verði á skýrri skiptingu ábyrgðar og beinum boðleiðum stjórnunar milli aðal- og svæðisskrifstofa félagsins og milli viðurkenndu stofnunarinnar og skoðunarmanna á hennar vegum.

7. Stofnunin skal sýna fram á getu til að:

- a) þróa og uppfæra ítarlegar og fullnægjandi reglur og reglugerðir um bol, vél-, raf- og stjórnbúnað af sömu gæðum og alþjóðlega viðurkenndir tæknistaðlar sem útgáfa öryggisskírteina SOLAS (að því er varðar smíði skipsins og nauðsynlegan vélbúnað um borð í skipinu), öryggisskírteinis fyrir farþegaskip og hleðslumerkjaskírteinis byggist á;
- b) sinna öllu eftirliti og skoðunum sem krafist er samkvæmt alþjóðlegum samningum að því er varðar útgáfu skírteina, þ.m.t. að fagmenntaðir starfsmenn meti framkvæmd og viðhald öryggis-stjórnunarkerfisins, bæði í landi og um borð í

skipum, sem ætlunin er að fjallað verði um í viðkomandi skírteinum, í samræmi við ákvæði viðaukans við ályktun Alþjóðasiglingamálastofnunarinnar A.788(19) um viðmiðunarreglur um beitingu yfirvalda á alþjóðareglum um öryggisstjórnun (ISM).“;

„9. Stofnunin skal leyfa fulltrúum yfirvalda og öðrum hlutaðeigandi aðilum að taka þátt í þróun reglna og reglugerða.“

2. gr.

1. Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórn-sýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 22. júlí 2003. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

2. Þegar aðildarríkin samþykkja þessi ákvæði skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þau verða birt opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

3. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni helstu ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi nær til.

3. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á þeim degi sem hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

4. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 19. desember 2001.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

N. FONTAINE

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

A. NEYTS-UYTTBROECK

forseti.

TILSKIPUN EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS 2001/106/EB

2003/EES/6/23

frá 19. desember 2001

um breytingu á tilskipun ráðsins 95/21/EB um hvernig alþjóðlegum stöðlum um öryggi skipa, mengunarvarnir, aðbúnað og vinnuskilyrði um borð í þeim er framfylgt (hafnarrikiseftirlit) að því er varðar skip sem nota hafnir innan bandalagsins og sigla á skipaleiðum sem heyra undir lögsögu aðildarríkjanna(*)

EVROÞUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAFNA,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 2. mgr. 80. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar ⁽¹⁾,

með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndarinnar ⁽²⁾,

með hliðsjón af álitum svæðanefndarinnar ⁽³⁾,

í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 251. gr. sáttmálans ⁽⁴⁾, á grundvelli sameiginlegs texta sáttanefndarinnar frá 13. nóvember 2001,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Með tilskipun ráðsins 95/21/EB ⁽⁵⁾ er komið á fót hafnarrikiseftirliti með siglingum í Evrópubandalaginu sem byggist á samræmdum aðferðum við skoðun og kyrrsetningu.
- 2) Nauðsynlegt er að taka tillit til breytinga sem hafa verið gerðar á samningum, bókunum, reglum og ályktunum Alþjóðasiglingamálastofnunarinnar (IMO) og þróunar sem orðið hefur innan ramma Parísarsamkomulagsins um hafnarrikiseftirlit (MOU).
- 3) Litið er svo á að ekkert í þessari tilskipun hafi þau áhrif að ábyrgð fánaríkjanna verði flutt til hafnaríkjanna, né heldur ábyrgð viðurkenndra stofnana sem starfa á vegum fánaríkjanna.
- 4) Sumum skipum fylgir umtalsverð áhætta, að því er varðar öryggi á hafinu og umhverfi hafsins, vegna lélegs ástands, fána og ferils þeirra, einkum skipum sem sigla undir fána ríkis sem fær lýsinguna „mjög mikil áhætta“ eða „mikil áhætta“ á svarta listanum sem er birtur í ársskýrslu Parísarsamkomulagsins um

hafnareftirlit. Þess vegna ætti að synja þessum skipum um aðgang að höfnum bandalagsins nema sýna megi fram á að hægt sé að sigla þeim á hafsvæðum bandalagsins án þess að hætta stafi af. Setja verður viðmiðunarreglur þar sem mælt er fyrir um málsmeðferð sem beita má þegar setja á slíkt aðgangsbann eða aflétta því. Til að tryggja gagnsæi er rétt að birta skrá yfir skip sem er synjað um aðgang að höfnum bandalagsins.

- 5) Skip með háan markþátt hafa í för með sér sérstaklega mikla hættu á slysum og mengun og er það næg ástæða fyrir því að skoða þau oft í viðkomuhöfnum bandalagsins.
- 6) Þeir flokkar skipa, sem er skráðir í V. viðauka við tilskipun 95/21/EB, hafa einnig í för með sér mikla slysa- eða mengunarhættu þegar skipin hafa náð vissum aldri. Þegar skoðunaryfirvald ræður mestu um það hvort setja skuli slíkt skip í viðtæka skoðun er ekki unnt að taka upp samræmda starfshætti innan bandalagsins. Því er nauðsynlegt að skoðun þessara skipa verði skyldubundin. Einkum er ástæða til þess, með tilliti til mikillar mengunarhættu frá olíuflutningaskipum og í ljósi þeirrar staðreyndar að skip, sem eru svo vanbúin að þau eru kyrrsett, eru oftast eldri en 15 ára, að fram fari viðtæk skoðun á olíuflutningaskipum sem eru eldri en 15 ára.
- 7) Umfang viðtækrar skoðunar, sem viðmiðunarreglur hafa verið settar um, getur verið töluvert mismunandi eftir því hvað skoðunaryfirvöld ákveða. Þessar viðmiðunarreglur ættu því að vera skyldubundnar til að unnt sé að taka upp samræmda starfshætti innan bandalagsins. Þó er rétt að kveða á um undantekningar þegar skoðun slíkra skipa er óframkvæmanleg, einkum með tilliti til ástands vörulesta skipsins eða starfrænna takmarkana við lestun og losun, eða myndi hafa í för með sér aukna áhættu fyrir öryggi skipsins, áhafnarinnar, skoðunarmannsins eða hafnar-svæðisins.
- 8) Aðildarríkin skulu eiga rétt á að skipuleggja skyldubundna skoðun á skilvirkan hátt til að ná fram sem mestu auknu verðgildi með strangara skoðunarkerfi, að teknu tilliti til margs konar aðstæðna við starfrækslu, og að nýta sér samstarf milli hafna og aðildarríkja og vörð um leið heildarmarkmið um affköst við skoðun.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 19, 22.1.2002, bls. 17, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 56/2002 frá 31. maí 2002 um breytingu á XIII. viðauka (Flutningastarfssemi) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 44, 5.9.2002, bls. 12.

⁽¹⁾ Stjtið. EB C 212 E, 25.7.2000, bls. 102 og Stjtið. EB C 154, 29.4.2001, bls. 67.

⁽²⁾ Stjtið. EB C 14, 16.1.2001, bls. 22.

⁽³⁾ Stjtið. EB C 22, 24.1.2001, bls. 19.

⁽⁴⁾ Álit Evrópuþingsins frá 30. nóvember 2000, (Stjtið. EB C 228, 13.8.2001, bls. 133), sameiginleg afstaða ráðsins frá 26. febrúar 2001 (Stjtið. EB C 101, 30.3.2001, bls. 15) og ákvörðun Evrópuþingsins frá 16. maí 2001 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum EB). Ákvörðun Evrópuþingsins frá 24. október 2001 og ákvörðun ráðsins frá 6. desember 2001.

⁽⁵⁾ Stjtið. EB L 157, 7.7.1995, bls. 1. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 1999/97/EB (Stjtið. EB L 331, 23.12.1999, bls. 67).

- 9) Þar eð ráðning og þjálfun hæfra skoðunarmanna tekur tíma skulu aðildarríkin hafa leyfi til að byggja upp skoðunarþjónustu sína smám saman. Með tilliti til sérstakra aðstæðna í höfninni í Rotterdam, einkum að því er varðar umfang umferðar um hana, er rétt að gera ráð fyrir þeim möguleika að framlengja lítið eitt frestinn á ráðningu og þjálfun skoðunarmanna í þeirri höfn.
- 10) Gallar á burðarvirki skips auka hættuna á sjóslysum. Ef skip flytur olíu sem búlkafarm geta slík slys haft afdrifaríkar afleiðingar fyrir umhverfið. Eftirlits-yfirvöld skulu láta fara fram sjónræna skoðun á þeim hlutum skipsins sem hægt er að komast að í því skyni að finna alvarlega ryðmyndun og grípa í framhaldi af því til hverra þeirra aðgerða sem kunna að vera nauðsynlegar, einkum gagnvart flokkunarfélögunum sem bera ábyrgð á gæðum skipa að því er burðarvirki varðar.
- 11) Viðtæk skoðun, byggð á skyldubundnu eftirliti með tilteknum hlutum skipsins, er tímafrek og kostar mikla skipulagningu. Auðvelda ber undirbúning skoðunarinnar og það skilar sér aftur í aukinni skilvirkni. Í þessu skyni skal skipstjóri eða útgerð hvers skips, sem kemur til hafnar í bandalaginu, gefa upp tilteknar upplýsingar um starfrækslu þess.
- 12) Vaxandi mikilvægi hafnarrikiseftirlits í baráttunni við vanbúin farartæki leiðir til síaukinna verkefna skoðunarmanna. Þess vegna ber að leggja sérstaka áherslu á að forðast óþarfa skoðun og að veita skoðunarmönnum betri upplýsingar um það hvers konar skoðun hefur áður farið fram í öðrum höfnum. Þar af leiðandi skal koma fram í skýrslu skoðunarmanns, að aflokinni skoðun, nákvæmri skoðun eða víðtækri skoðun, hvaða hlutar skipsins hafi þegar verið skoðaðir svo að skoðunarmaður í næstu viðkomuhöfn geti, þegar við á, ákveðið að skoða ekki hluta skipsins ef engir annmarkar hafa komið fram í fyrri skoðun.
- 13) Verulegar tækniframfarir hafa orðið varðandi búnað um borð, sem gerir það kleift að skrá gögn um sjóferðir (með siglingarita (VDR-kerfi) eða „svörtum kassa“) til að auðvelda rannsóknir eftir slys. Í ljósi þess hve þýðingarmikill slíkur búnaður er fyrir öryggi á hafinu, ásamt þeirri vinnu sem hefur verið unnin á þessu sviði innan Alþjóðasiglingamálastofnunarinnar, ber að skylda farmskip, sem eru smíðuð fyrir 1. júlí 2002 og hafa viðkomu í höfnum bandalagsins, til að setja hann upp innan fimm ára frá gildistöku þessarar tilskipunar og skal það varða kyrrsetningu ef hann er ekki um borð eða er í ólagi eftir að þetta hefur verið gert að skyldu.
- 14) Þegar skip er skoðað skal láta stjórn fánaríkisins eða viðkomandi flokkunarfélag vita um niðurstöður skoðunarinnar til að tryggja að þróuninni eða, ef við á, afturför verði betur fylgt eftir í fánaríki skipsins og unnt sé að gera nauðsynlegar hliðarráðstafanir í tæka tíð.
- 15) Olíumengun vegna slysa getur valdið verulegu tjóni á umhverfi og efnahag viðkomandi svæðis. Þess vegna er nauðsynlegt að athuga hvort olíuflutningaskip, sem koma við í höfnum Evrópubandalagsins, hafi nægilegar tryggingar gegn slíkri áhættu.
- 16) Lykilatriði hverrar þeirrar stefnu, þar sem markmiðið er að fyrirbyggja notkun skipa sem uppfylla ekki öryggisstaðla, er að upplýsingar um skip, sem eru skoðuð og kyrrsett, séu gagnsæjar. Nauðsynlegt er í þessu sambandi að leigusali skipsins sé tilgreindur í upplýsingum sem eru birtar. Einnig ber að veita almenningi ítarlegri og skýrari upplýsingar um skoðun og kyrrsetningu skipa í höfnum bandalagsins. Þetta gildir ekki hvað sist um upplýsingar um viðtæka skoðun, sem bæði yfirvöld hafnarrikisins og flokkunarfélög framkvæma um borð í skipum, og greinargerð um þær ráðstafanir sem yfirvöld hafnarrikisins eða flokkunarfélag grípur til eftir að skip hefur verið kyrrsett samkvæmt tilskipuninni.
- 17) Nauðsynlegt er að fylgjast með beitingu tilskipunarinnar til að forðast að margs konar öryggisstig komi upp og að um röskun á samkeppni verði að ræða milli hafna og svæða í Evrópubandalaginu. Framkvæmdastjórninni ber því að hafa ítarlegri upplýsingar, einkum um ferðir skipa í höfnum, til að geta látið fara fram ítarlega rannsókn á þeim aðstæðum sem eru fyrir hendi við beitingu þessarar tilskipunar. Veita skal framkvæmdastjórninni slíkar upplýsingar nægilega oft til að hún geti gripið fyrr í taumana þegar frávik finnast frá beitingu tilskipunarinnar.
- 18) Nauðsynlegar ráðstafanir til að koma tilskipun 95/21/EB í framkvæmd skulu samþykktar í samræmi við ákvörðun ráðsins 1999/468/EB frá 28. júní 1999 um reglur um meðferð framkvæmdavalds sem framkvæmdastjórninni er falið ⁽¹⁾.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Tilskipun 95/21/EB er breytt sem hér segir:

1. Eftirfarandi komi í stað titils tilskipunarinnar:

„Tilskipun ráðsins 95/21/EB frá 19. júní 1995 um hafnarrikiseftirlit með sjóflutningum.“

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 184, 17.7.1999, bls. 23.

2. Eftirfarandi komi í stað 1. og 2. mgr. 2. gr.:

„1. „Samningar“:

- alþjóðasamningur um hleðslumerki skipa frá 1966 (LL 66),
- alþjóðasamningur um öryggi mannlífa á hafinu frá 1974 (SOLAS 74),
- alþjóðasamningur um varnir gegn mengun frá skipum frá 1973 ásamt bókuninni við hann frá 1978 (MARPOL 73/78),
- alþjóðasamningur um menntun og þjálfun, skilríki og vaktstöður sjómanna frá 1978 (STCW 78),
- samningur um alþjóðareglur til að koma í veg fyrir árekstra á sjó frá 1972 (COLREG 72),
- alþjóðasamningur um mælingar skipa frá 1969, (ITC 69),
- samningur um lágmarksstaðla kaupskipa frá 1976 (ILO nr. 147),
- alþjóðasamningur um einkaréttarlega ábyrgð vegna tjóns af völdum olíumengunar frá 1992 (CLC 92),

ásamt bókunum og breytingum á þessum samningum og tengdum bindandi reglum sem eru í gildi 19. desember 2001.

2. „MOU“: Parísarsamkomulagið um hafnarrikis-efirlit, undirritað í París 26. janúar 1982 eins og það hljóðar 19. desember 2001.“

3. Í stað 4. gr. komi eftirfarandi:

„4. gr.

Skoðunaraðili

Í aðildarríkjunum skulu vera viðeigandi, innlend siglingamálayfirvöld, hér á eftir nefnd „lögbær yfirvöld“, með tilskildum fjölda starfsmanna, einkum hæfra skoðunarmanna, til skoðunar á skipum og skulu þau gera allar viðeigandi ráðstafanir til að tryggja að lögbær yfirvöld þeirra ræki skyldur sínar eins og mælt er fyrir um í þessari tilskipun.

4. Eftirfarandi komi í stað 1., 2. og 3. mgr. 5. gr.:

„1. Heildarfjöldi skipaskoðana, sem um getur í 2. mgr. og 7. gr., sem lögbært yfirvald í hverju aðildarríki skal framkvæma árlega, skal samsvara að minnsta kosti 25% af ársmeðaltali einstakra skipa sem koma í höfn þess, reiknað á grundvelli þriggja næstliðinna almanaksára sem tölulegar upplýsingar eru til um.

2. a) Lögbært yfirvald skal, samkvæmt ákvæðum 7. gr. a, tryggja að skip, sem eiga ekki að fara í viðtæka skoðun og sem hafa markþátt yfir 50 í SIRENAC-upplýsingakerfinu, séu skoðuð í samræmi við 6. gr., að því tilskildu að a.m.k. einn mánuður hafi liðið frá síðustu skoðun í höfn á

svæðinu sem fellur undir Parísarsamkomulagið um hafnarrikisefirlit.

- b) Við val á öðrum skipum til skoðunar skulu lögbær yfirvöld ákveða eftirfarandi forgangsörð:

- fyrstu skipin sem velja ber til skoðunar skulu vera þau sem eru talin upp í I. hluta I. viðauka, án tillits til markþáttar þeirra,
- skipin, sem eru talin upp í II. hluta I. viðauka, skulu valin í öfugri röð samkvæmt forgangsörð sem fer eftir gildi markþáttar þeirra eins og um getur í SIRENAC-upplýsingakerfinu.

3. Aðildarríkin skulu láta hjá liða að skoða skip sem hafa verið skoðuð í einhverju öðru aðildarríki á næstliðnum sex mánuðum, að því tilskildu að:

- skipið sé ekki tilgreint í I. viðauka,
- engir annmarkar hafi fundist eftir að fyrri skoðun fór fram,
- engin gild ástæða sé fyrir skoðun,
- skipið falli ekki undir a- lið 2. mgr.“

5. Í stað 7. gr. komi eftirfarandi:

„7. gr.

Skyldubundin, viðtæk skoðun á tilteknum skipum

1. Setja skal skip, sem falla undir einhvern af flokkunum í þætti A í V. viðauka, í viðtæka skoðun þegar 12 mánuðir eru liðnir frá því að síðasta viðtæka skoðun fór fram í höfn ríkis sem er undirritunaraðili að Parísarsamkomulaginu um hafnarrikisefirlit.

2. Ef slíkt skip er valið til skoðunar í samræmi við b-lið 2. mgr. 5. gr. skal viðtæk skoðun fara fram. Þó má skoðun skv. 6. gr. fara fram á tímabilinu sem liður á milli tveggja viðtækra skoðana.

3. a) Útgerð eða skipstjóri, sem 1. mgr. gildir um, skal senda allar upplýsingar, sem eru taldar upp í þætti B í V. viðauka, til lögbærs yfirvalds viðkomandi aðildarríkis varðandi hverja höfn sem komið hefur verið til á 12 mánaða tímabilinu sem liðið er frá síðustu viðtæku skoðun. Láta skal þessar upplýsingar í té a.m.k. þremur dögum fyrir áætlaðan komutíma til hafnar eða áður en farið er úr síðustu höfn ef búist er við að ferðin taki innan við þrjá daga.

- b) Öll skip, sem eru ekki í samræmi við undirgrein a, skulu tekin til viðtækra skoðunar í höfninni sem er ákvörðunarstaður.

4. Aðildarríkin skulu, skv. 7. gr. a, sjá til þess að viðtæk skoðun fari fram á skipi, sem 3. mgr. gildir um og sem hefur markþáttinn 7 eða meira, í fyrstu höfninni sem komið er til eftir lok 12 mánaða tímabilsins frá því að síðasta viðtæka skoðun fór fram.

Þegar aðildarríkin geta ekki aukið afköst sín í tæka tíð fyrir viðbótarskoðanirnar sem krafist er, einkum vegna vandkvæða í tengslum við ráðningu og þjálfun skoðunarmanna, skal þeim heimilt, fram til 1. janúar 2003, að byggja upp skoðunarþjónustu sína smám saman. Þetta tímabil má framlengja um sex mánuði að því er varðar höfnina í Rotterdam. Framkvæmdastjórnin skal tilkynna aðildarríkjunum og Evrópuþinginu um slíka framlengingu.

5. Viðtæk skoðun skal fara fram í samræmi við málsmæðferðina sem um getur í þætti C í V. viðauka.

6. Þegar hætta er á að breytingar á Parísarsamkomulaginu um hafnarrikiseftirlit eða drög að breytingum á því geti takmarkað skylduna til viðtækrar skoðunar samkvæmt þessari grein skal framkvæmdastjórnin án tafar leggja fram drög að ráðstöfunum til nefndarinnar, sem komið er á fót með 18. gr., með það fyrir augum að taka aftur upp markþáttargildi í samræmi við markmið þessarar tilskipunar.“

6. Eftirfarandi 7. gr. a bætist við:

„7. gr. a

Málsmæðferð þegar ekki er hægt að skoða tiltekin skip

1. Þegar aðildarríki getur ekki, af rekstraráætlunum, framkvæmt skoðun á skipi, sem hefur markþátt yfir 50, eins og um getur í a-lið 2. mgr. 5. gr., eða skyldubundna, viðtæka skoðun, eins og um getur í 4. mgr. 7. gr., skal það án tafar tilkynna um það til SIRENAC-kerfisins að slík skoðun hafi ekki farið fram.

2. Tilkynna skal um slík tilvik til framkvæmdastjórnarinnar á sex mánaða fresti ásamt ástæðunum fyrir því að viðkomandi skip voru ekki skoðuð.

3. Slík tilvik, þegar skoðun ferst fyrir, mega ekki vera fleiri á almanaksárinu en 5% af ársmeðaltali þeirra skipa sem hafa viðkomu í höfnum bandalagsins og fara eiga í skoðun sem um getur í 1. mgr., reiknað á grundvelli þriggja næstliðinna almanaksára sem tölulegar upplýsingar eru til um.

4. Skip, sem um getur í 1. mgr., skulu, eftir því sem við á, fara í skoðun, eins og kveðið er á um í a-lið 2. mgr. 5. gr., eða í skyldubundna, viðtæka skoðun, eins og um getur í 4. mgr. 7. gr., í næstu viðkomuhöfn í bandalaginu.

5. Eigi síðar en 22. júlí 2008 skal breyta tölunni 5%, sem um getur í 3. mgr., ef það er talið heppilegt, á grundvelli mats framkvæmdastjórnarinnar og í samræmi við málsmæðferðina sem mælt er fyrir um í 19. gr.“

7. Eftirfarandi 7. gr. b bætist við:

„7. gr. b

Aðgangsbann fyrir tiltekin skip

1. Aðildarríki skal sjá til þess að skipum, sem falla undir einhvern af flokkunum í þætti A í XI. viðauka, sé

synjað um aðgang að höfnum þess, nema í tilvikum sem lýst er í 6. mgr. 11. gr. ef skipið:

annaðhvort

— siglir undir fána ríkis sem er á svarta listanum sem er birtur í ársskýrslu Parísarsamkomulagsins um hafnarrikiseftirlit, og

— hefur verið kyrrsett oftar en tvisvar á síðustu 24 mánuðum í höfn ríkis sem er undirritunaraðili að Parísarsamkomulaginu um hafnarrikiseftirlit,

eða

— siglir undir fána ríkis sem fær lýsinguna „mjög mikil áhætta“ eða „mikil áhætta“ á svarta listanum sem er birtur í ársskýrslu Parísarsamkomulagsins um hafnarrikiseftirlit, og

— hefur verið kyrrsett oftar en einu sinni á síðustu 36 mánuðum í höfn ríkis sem er undirritunaraðili að Parísarsamkomulaginu um hafnarrikiseftirlit.

Aðgangsbann skal taka gildi um leið og skipinu hefur verið leyft að láta úr höfn þar sem það hefur verið kyrrsett, eftir atvikum, í annað eða þriðja sinn.

2. Að því er varðar 1. mgr. skulu aðildarríkin fylgja málsmæðferðinni sem mælt er fyrir um í þætti B í XI. viðauka.

3. Aðildarríkin skulu, á sex mánaða fresti, birta upplýsingar varðandi skip sem hefur verið synjað um aðgang að höfnum bandalagsins með beitingu þessarar tilskipunar.“

8. Í stað 8. gr. komi eftirfarandi:

„8. gr.

Skýrsla um skoðun til skipstjóra

Að aflokinni skoðun, nákvæmri skoðun eða viðtækri skoðun skal skoðunarmaður gera skýrslu í samræmi við IX. viðauka. Skipstjóri skal fá afrit af skoðunarskýrslunni.“

9. Í 9. gr.:

a) komi eftirfarandi í stað 1. mgr.:

„1. Lögbært yfirvald skal vera þess fullvisst að verið sé að bæta úr eða bætt verði úr, samkvæmt samningunum, annmörkum sem staðfestir eru eða koma í ljós við skoðun sem um getur í 2. mgr. 5. gr. og 7. gr.“;

b) komi eftirfarandi í stað 3. mgr.:

„3. Þegar skoðunarmaður leggur faglegan dóm á það hvort skip skuli kyrrsett eða ekki skal hann hafa til hliðsjónar viðmiðunarreglurnar sem mælt er fyrir um í VI. viðauka. Í þessu sambandi skal skip kyrrsett ef það er ekki búíð starfhæfu kerfi siglingarita þegar notkun hans er skyldubundin skv. XII. viðauka. Ef ekki er hægt að lagfæra þennan annmarka í kyrrsetningarhöfn getur lögbæra yfirvaldið leyft skipinu að halda áfram til næstu hafnar, sem heppileg er, þar sem strax verður bætt úr annmörkum, eða krafist þess að það verði gert eigi síðar en innan 30 daga. Þess vegna skal málsmæðferðin, sem um getur í 11. gr., gilda“;

c) komi eftirfarandi í stað 5. mgr.:

„5. Ef skoðun, sem um getur í 2. mgr. 5. gr. og 7. gr., réttlætir að skip sé kyrrsett skal lögbæra yfirvaldið þegar í stað tilkynna skriflega, og láta fylgja skýrslu um skoðunina, til yfirvalda í ríkinu sem veitir skipinu rétt til að sigla undir sínum fána (hér á eftir nefnd „fánayfirvöld“) eða, þegar það er ekki hægt, til ræðismanns eða, í fjarveru hans, til næsta fulltrúa utanríkisþjónustu ríkisins, um þær ástæður sem ollu því að íhlutun var talin nauðsynleg. Auk þess skal, þegar það á við, einnig tilkynna um tilnefnda skoðunarmenn eða viðurkenndar stofnanir sem bera ábyrgð á útgáfu flokkunarskírteinis eða -skírteina fyrir hönd fánaríkisins í samræmi við alþjóðasamninga.“

10. Í stað 1. mgr. 10. gr. komi eftirfarandi:

„1. Eigandi skips, útgerð þess eða fulltrúi hennar í aðildarríki hefur rétt til að áfrýja ákvörðun um kyrrsetningu eða aðgangsbann sem lögbæra yfirvaldið tekur. Áfrýjun ógildir ekki ákvörðun um kyrrsetningu eða aðgangsbann.“

11. Í stað 2. mgr. 14. gr. komi eftirfarandi:

„2. Aðildarríkin skulu kveða á um upplýsingaskipti og samstarf milli lögbærra yfirvalda þeirra og lögbærra yfirvalda allra annarra aðildarríkja og viðhalda áunnum tengslum milli lögbærra yfirvalda þeirra, framkvæmdastjórnarinnar og upplýsingakerfisins Sirenac sem komið var upp í St. Malo í Frakklandi.

Að því er varðar skoðun, sem um getur í 2. mgr. 5. gr. og 7. gr., skulu skoðunarmenn, sem annast hana, leita upplýsinga í almennum gagnasöfnum og einkagagnasöfnum sem varða skoðun skipa og sem eru aðgengileg í gegnum upplýsingakerfið Equasis.“

12. Í stað 2. mgr. 15. gr. komi eftirfarandi:

„2. Upplýsingarnar, sem koma fram í I. og II. hluta VIII. viðauka, og upplýsingar um breytingar, niðurfellingar og útstríkanir úr flokki, sem um getur í 3. mgr. 15. gr. tilskipunar 94/57/EB, skulu vera aðgengilegar í Sirenac-upplýsingakerfinu. Þær skulu gerðar aðgengilegar almenningi með Equasis-upplýsingakerfinu eins fljótt og unnt er eftir að skoðun lýkur eða kyrrsetningu hefur verið aflétt.“

13. Eftirfarandi málsgrein bætist við í 15. gr.:

„5. Ákvæði þessarar greinar hafa ekki áhrif á innlend lög um bótaábyrgð.“

14. Eftirfarandi málsgrein bætist við í 16. gr.:

„2a. Sé skip kyrrsett vegna þess að það sé vanbúið eða vegna þess að það hefur ekki gild skírteini, eins og mælt er fyrir um í 9. gr. og VI. viðauka, skal eigandi eða útgerð skipsins bera allan kostnað við kyrrsetningu í höfn.“

15. Í stað 17. og 18. gr. komi eftirfarandi:

„17. gr.

Gögn til að fylgjast með framkvæmd

Aðildarríkin skulu láta framkvæmdastjórninni í té upplýsingarnar sem koma fram í X. viðauka með því millibili sem þar segir.

18. gr.

Stjórnsýslunefnd

1. Framkvæmdastjórnin skal njóta aðstoðar nefndar sem komið er á fót með 12. gr. tilskipunar ráðsins 93/75/EEC.

2. Þegar vísað er til þessarar málsgreinar skulu 5. og 7. gr. ákvörðunar 1999/468/EB gilda, að teknu tilliti til ákvæða 8. gr. hennar.

Fresturinn, sem mælt er fyrir um í 6. mgr. 5. gr. ákvörðunar 1999/468/EB, skal vera þrír mánuðir.

3. Nefndin setur sér starfsreglur.“

16. Í stað inngangsorða og undirgreinar a í 19. gr. komi eftirfarandi:

„Þessari tilskipun má breyta, án þess að gildissvið hennar sé víkkað út, í samræmi við málsmæðferðina sem mælt er fyrir um í 2. mgr. 18. gr., í því skyni að:

a) aðlaga skyldurnar, sem um getur í 5. gr., þó ekki töluna 25%, sem um getur í 1. mgr., í 6. og 7. gr., 7. gr. a, 7. gr. b, 8., 15. og 17. gr. og í viðaukunum sem vísað er til í þessum greinum, á grundvelli þeirrar reynslu sem fengist hefur af framkvæmd þessarar tilskipunar og að teknu tilliti til þess hvernig Parísarsamkomulagið um hafnaríkiseftirlit hefur þróast.“

17. Eftirfarandi 19. gr. a bætist við:

„19. gr. a

Viðurlög

Aðildarríki skulu koma sér upp kerfi viðurlaga vegna brota á innlendum ákvæðum sem eru samþykkt samkvæmt þessari tilskipun og skulu gera allar nauðsynlegar ráðstafanir til þess að tryggja að slíkum viðurlögum sé beitt. Viðurlögin skulu vera skilvirk, í réttu hlutfalli við brotið og letjandi.“

18. Eftirfarandi málsgrein bætist við 20. gr.:

„4. Auk þess skal framkvæmdastjórnin upplýsa Evrópuþingið og ráðið reglulega um það hvernig framkvæmd þessarar tilskipunar miðar innan aðildarríkjanna.“

19. Í stað II. hluta I. viðauka komi I. viðauki við þessa tilskipun.

20. Í II. viðauka:

a) í stað 10. liðar komi eftirfarandi:

„10. Lágmarksöryggismönnunarskírteini

10a Skírteini, gefin út í samræmi við alþjóðasamning um menntun og þjálfun, skilríki og vaktstöður sjómanna (STCW).“

b) eftirfarandi 35. liður bætist við:

„35. Tryggingarskírteini eða einhver önnur fjárhagsleg trygging gegn skaðabótaábyrgð vegna olíumengunartjóns (alþjóðasamningur um einkaréttarlega ábyrgð vegna tjóns af völdum olíumengunar frá 1992).“

21. Í 1. lið III. viðauka komi orðin „og II-8“ í stað orðanna „II-8 og II-11“.

22. Í stað V. viðauka komi texti II. viðauka við þessa tilskipun.

23. Texta VI. viðauka er breytt sem hér segir:

a) Eftirfarandi bætist við í 2. lið („Beiting helstu viðmiðunarreglna“):

„14. veita eins miklar upplýsingar og unnt er ef slys ber að höndum.“

b) Í lið 3.1 komi orðin „Skortur á gildum skírteinum og skjölum“ í stað orðanna „Skortur á gildum skírteinum“.

c) Eftirfarandi bætist við í lið 3.2.:

„15. Misbrestur er á framkvæmd auknu eftirlitsáætlunarinnar samkvæmt 2. reglu XI. kafla alþjóðasamningsins um öryggi mannlífa á hafinu frá 1974 (SOLAS 74).

16. Siglingariti er ekki fyrir hendi eða er bilaður þegar notkun hans er skyldubundin.“

d) Eftirfarandi liður bætist við í lið 3.6.:

„5. Skoðunarskýrslu vantar eða hún er ekki í samræmi við reglu 13 G.3 b í samningnum um varnir gegn mengun frá skipum (MARPOL).“

24. Í stað VIII. viðauka komi texti III. viðauka við þessa tilskipun.

25. Bætt er við IX., X., XI. og XII. viðauka en texti þeirra er í IV. viðauka við þessa tilskipun.

2. gr.

1. Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórn-sýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en

22. júlí 2003. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

2. Þegar aðildarríkin samþykkja þessi ákvæði skal vera í þeim tilvisun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvisun þegar þau verða birt opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvisun.

3. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni þau ákvæði úr landslögum sem þau hafa samþykkt um málefni sem tilskipun þessi nær til.

3. gr.

Framkvæmdastjórnin skal endurskoða framkvæmd þessarar tilskipunar eigi síðar en 22. júlí 2006. Í endurskoðuninni verður m.a. athugaður fjöldi skoðunarmanna við hafnar-rikisefirlit í hverju aðildarríki og hve oft skoðun hefur farið fram, þ.m.t. skyldubundin, víðtæk skoðun. Framkvæmdastjórnin skal senda niðurstöður endurskoðunarinnar til Evrópuþingsins og ráðsins og skal ákvarða, á grundvelli hennar, hvort nauðsynlegt sé að gera tillögu um breytingartilskipun eða frekari löggjöf á þessu sviði.

4. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á þeim degi sem hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

5. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 19. desember 2001.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

N. FONTAINE

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

A. NEYTS-UYTTEBROECK

forseti.

*I. VIÐAUKI***„II. Heildarmarkþáttur**

Líta ber svo á að eftirtalin skip hafi forgang við skoðun:

1. Skip sem koma til hafnar í aðildarríki í fyrsta sinn eða eftir tólf mánaða fjarveru eða meira. Aðildarríkjunum ber og að taka mið af þeim skoðunum sem aðildarríki að Parísarsamkomulaginu um hafnarrikiseftirlit (MOU) hafa framkvæmt þegar þessum viðmiðunum er beitt. Séu viðeigandi gögn hér að lútandi ekki fyrir hendi ber aðildarríkjum að styðjast við fáanleg Sirenac-gögn og skoða þau skip sem hafa ekki verið skráð samkvæmt því kerfi eftir gildistöku þess 1. janúar 1993.
2. Skip sem ekki hafa verið skoðuð af neinu aðildarríki á næstliðnum sex mánuðum.
3. Skip með lögboðin skírteini um smíði og búnað, gefin út samkvæmt samningunum, og flokkunarskírteini, gefin út af stofnunum sem eru ekki viðurkenndar samkvæmt skilmálum tilskipunar ráðsins 94/57/EB.
4. Skip sem sigla undir fána ríkis og eru á svarta listanum sem er birtur í ársskýrslu Parísarsamkomulagsins um hafnarrikiseftirlit.
5. Skip sem fengið hafa að láta úr höfn aðildarríkis með ákveðnum skilyrðum, svo sem
 - a) að ráðin verði bót á annmörkum fyrir brottför;
 - b) að ráðin verði bót á annmörkum í næstu viðkomuhöfn;
 - c) að ráðin verði bót á annmörkum innan 14 daga;
 - d) að önnur skilyrði hafi verið sett vegna annmarka.

Hafi ráðstafanir verið gerðar í tengslum við skipið og ráðin bót á öllum annmörkum er tekið tillit til þess.
6. Skip þar sem annmarkar hafa verið skráðir við fyrri skoðun, allt eftir fjölda annmarka sem finnast.
7. Skip sem hafa verið kyrrsett í fyrri höfn.
8. Skip sem sigla undir fána ríkis sem hefur ekki fullgilt alla viðeigandi alþjóðasamninga sem um getur í 2. gr. þessarar tilskipunar.
9. Skip sem eru flokkuð hjá flokkunarfélagi og hlutfall annmarka er yfir meðallagi.
10. Skip í flokkum sem um getur í A-hluta V. viðauka.
11. Skip sem eru eldri en 13 ára.

Við ákvörðun á forgangsroð skoðunar skipa, sem talin eru upp hér að framan, skal lögbært yfirvald hafa hliðsjón af heildarmarkþætti sem sjá má í Sirenac-upplýsingakerfinu skv. I. þætti í I. viðauka Parísarsamkomulagsins um hafnarrikiseftirlit. Hærri markþáttur merkir ofar í forgangsroð. Heildarmarkþátturinn er summan af gildandi markþáttagildum eins og þau eru skilgreind innan ramma MOU. Ákvæði 5., 6. og 7. liðar gilda einungis um skoðun á næstliðnum 12 mánuðum. Heildarmarkþáttur skal ekki vera lægri en summan af 3., 4., 8., 9., 10. og 11. lið.

Að því er varðar grein 7.4 skal 10. liður þó ekki gilda um heildarmarkþátt.“

II. VIÐAUKI

„V. VIÐAUKI

A. FLOKKAR SKIPA SEM FALLA UNDIR VÍÐTÆKA SKOÐUN (eins og um getur í 1. mgr. 7. gr.)

1. Gas- og efnaflutningaskip, eldri en 10 ára; aldur miðast við smíðaár sem tilgreint er í öryggisskírteinum skipsins.
2. Búlkaskip, eldri en 12 ára; aldur miðast við smíðaár sem tilgreint er í öryggisskírteinum skipsins.
3. Olíuflutningaskip yfir 3 000 brúttótonnum og eldri en 15 ára; aldur miðast við smíðaár sem tilgreint er í öryggisskírteinum skipsins.
4. Farþegaskip, eldri en 15 ára, önnur en farþegaskipin sem um getur í a- og b-lið 2. gr. tilskipunar ráðsins 1999/35/EB frá 29. apríl 1999 um kerfi lögboðinna skoðana til að stuðla að öruggum rekstri ekjuferja og háhraðafarþegafara í áætlunarferðum ⁽¹⁾.

B. UPPLÝSINGAR SEM BER AÐ TILKYNNNA TIL LÖGBÆRRA YFIRVALDA (eins og um getur í a-lið 3. mgr. 7. gr.)

A. heiti,

B. fáni,

C. IMO-auðkenningarnúmer ef við á,

D. heildarburðargeta,

E. smíðaár skipsins, miðast við dagsetninguna sem er tilgreind í öryggisskírteinum skipsins,

F. um tankskip:

F.a. smíði: einfaldur skrokkur, einfaldur skrokkur með aðgreindum kjölfestugeymum (SBT), tvöfaldur skrokkur,

F.b. ástand farm- og kjölfestutanka: fullir, tómir, fastur massi,

F.c. rúmmál farmsins og hvers eðlis hann er,

G. áætlaður komutími til ákvörðunarhafnar eða hafnsögustöðvar, eftir því sem lögbært yfirvald krefst,

H. fyrirhuguð lengd dvalar,

I. fyrirhuguð starfsemi í ákvörðunarhöfn (lestun, losun, annað),

J. áætlaðar, lögboðnar skoðanir og umtalsverð viðhalds- og viðgerðarvinna sem fara þarf fram í ákvörðunarhöfn.

C. MÁLSMEÐFERÐ VARÐANDI VÍÐTÆKA SKOÐUN TILTEKINNA FLOKKA SKIPA (eins og um getur í 5. mgr. 7. gr.)

Viðtæk skoðun skal a.m.k. fela í sér eftirfarandi atriði ef unnt er að koma því við og með fyrirvara um hömlur vegna öryggis manna, skipsins eða hafnarinnar. Skoðunarmenn verða að gera sér grein fyrir því að það kann að tefla öryggi við framkvæmd ákveðinna aðgerða um borð í tvisýnu, t.d. meðhöndlun farms, ef gerð er krafa um að prófanir, sem hafa bein áhrif á slíkar aðgerðir, fari fram á sama tíma og þær eru í gangi.

1. ALMENNUR FLOKKUR SKIPA (flokkar í þætti A)

— Straumrof og gangsetning neyðarrafala,

— skoðun neyðarlýsingar,

— virkni neyðarslökkvidælu með tveimur brunaslöngum tengdum aðalbrunalögn,

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 138, 1.6.1999, bls. 1.

- virkni austursdælna,
- lokun vatnspéttra dyra,
- sjósetning eins björgunarbáts,
- prófun fjarstýrðrar neyðarstöðvunar, t.d. fyrir katla, loftræstingu og eldsneytisælur,
- prófun stýrisbúnaðar, þ.m.t. varastýrisbúnaðar,
- skoðun neyðaraflgjafa fyrir fjarskiptabúnað,
- skoðun og, eftir því sem við verður komið, prófun skilju í vélarrúmi.

2. GAS- OG EFNAFLUTNINGASKIP

Auk þeirra atriða sem talin eru upp í 1. þætti skal einnig líta á eftirfarandi atriði sem lið í viðtækri skoðun gas- og efnaflutningaskipa:

- öryggisvöktunarbúnaður farmgeyma að því er varðar hitastig, þrýsting og tómarúm í geymi (tómarúm = mismunur milli heildarlengdar dýpilsrörs geymis og dýpilshæðar vökvu í sama geymi),
- tæki til að mæla súrefni og sprengihættu, m.a. kvörðun þeirra. Könnun á hvort efnaskynjarar (sogdælur) séu tiltækir með hæfilega mörgum hentugum túpum til að skynja lofttegundir með tilliti til þess farms sem verið er að flytja,
- káetuflóttabúnaður með hæfilegri öndunar- og augnvörn fyrir alla um borð (ef þess er krafist fyrir vörur sem taldar eru upp í alþjóðahæfnisskírteini eða hæfnisskírteini fyrir flutning hættulegra efna í lausu eða fljótandi lofttegunda í lausu, eftir því sem við á),
- athugun á hvort varan, sem verið er að flytja, sé talin upp í alþjóðahæfnisskírteini eða hæfnisskírteini fyrir flutning hættulegra efna í lausu eða fljótandi lofttegunda í lausu, eftir því sem við á,
- fastur slökkvibúnaður á þilfari, hvort sem hann inniheldur kvoðu, þurr kemísk efni eða annað sem nauðsynlegt er vegna þeirrar vöru sem verið er að flytja.

3. BÚLKASKIP

Auk þeirra atriða, sem talin eru upp í 1. þætti, skal einnig líta á eftirfarandi atriði sem lið í viðtækri skoðun búlkaskipa:

- hugsanleg tæring í undirstöðum vélbúnaðar á þilfari,
- hugsanleg aflögun og/eða tæring lestarlúga,
- hugsanlegar sprungur eða staðbundin tæring í þverskilrúmum,
- aðgengi að lestum,
- eftirlit með því að eftirfarandi skjöl séu um borð, athugun á þeim og staðfesting á því að fánaríkið eða flokkunarfélagið hafi viðurkennt þau:
 - 1) skýrslur um kannanir á burðarvirki,
 - 2) skýrslur um mat á ástandi,
 - 3) skýrslur um þykktarmælingar,
 - 4) lýsandi skjal sem um getur í ályktun Alþjóðasiglingamálastofnunarinnar A.744(18).

4. OLÍUFLUTNINGASKIP

Auk þeirra atriða, sem talin eru upp í 1. þætti, skal einnig líta á eftirfarandi atriði sem lið í viðtækri skoðun olíuflutningaskipa:

- fastur kvoðuslökkvibúnaður á þilfari,
- almennur slökkvibúnaður,
- skoðun brunaspjalda fyrir vélarrúm, dælurými og vistarverur,
- athugun þrýstings á eðalgasi og súrefnisinnihaldi þess,
- kjölfestutankar: rannsókn á a.m.k. einum af kjölfestutönkunum á farmsvæðinu frá mannopi/þilfarsaðgangi til að byrja með og svo innan frá ef skoðunarmaðurinn telur fulla ástæðu til frekari skoðunar,
- eftirlit með því að eftirfarandi skjöl séu um borð, athugun á þeim og staðfesting á því að fánaríkið eða flokkunarfélagið hafi viðurkennt þau:
 - 1) skýrslur um kannanir á burðarvirki,
 - 2) skýrslur um mat á ástandi,
 - 3) skýrslur um þykktarmælingar,
 - 4) lýsandi skjal sem um getur í ályktun Alþjóðasiglingamálastofnunarinnar A.744(18).

5. FARÞEGASKIP SEM FALLA EKKI UNDIR TILSKIPUN 1999/35/EB

Auk þeirra atriða sem talin eru upp í 1. lið þáttar C má einnig líta á eftirfarandi atriði sem lið í viðtækri skoðun farþegaskipa:

- prófun eldskynjara- og viðvörunarkerfa,
- athugun á hvort eldvarnarhurðir lokist á réttan hátt,
- prófun almenns hátalarakerfis,
- brunaæfing þar sem sú lágmarkskrafa er gerð að notkun allra slökkvibúninga sé sýnd og hluti starfsmanna í veitingaþjónustu taki þátt í henni,
- að sýnt sé fram á að lykilmenn í áhöfn þekki áætlun um aðgerðir til að koma í veg fyrir tjón.

Heimilt er að halda skoðun áfram, sé það talið viðeigandi, meðan skipið er í förum til og frá höfn í viðkomandi aðildarríki með samþykki skipstjóra eða útgerðar. Skoðunarmönnum er hvorki heimilt að trufla starfsemi skipsins né skapa aðstæður sem að áliti skipstjóra geta stefnt öryggi farþega, áhafnar eða skips í hættu.“

III. VIÐAUKI

Í stað VIII. viðauka komi eftirfarandi:

„VIII. VIÐAUKI

Birting upplýsinga sem varða kyrrsetningu og skoðun í höfnum aðildarríkjanna (eins og um getur í 15. gr.)

I. Þær upplýsingar, sem birtar eru í samræmi við 1. mgr. 15. gr., skulu innihalda eftirfarandi:

- heiti skips,
- IMO-númer,
- tegund skips,
- tonnafjölda (bt),
- smíðaaár, miðast við dagsetninguna sem er tilgreind í öryggisskírteinum skipsins,
- nafn og heimilisfang eiganda skips eða útgerðar þess,
- sé um að ræða skip sem flytja fljótandi eða fastan búlkaðarm, nafn og heimilisfang þess aðila sem er ábyrgur fyrir vali skipsins og leigusamningi,
- fánaríki,
- flokkunarfélagið eða flokkunarfélögin, þegar svo ber undir, sem hafa gefið út flokkunarskírteini þessa skips ef einhver eru,
- flokkunarfélagið eða flokkunarfélögin og/eða sérhver annar aðili, sem hefur gefið út skírteini fyrir þetta skip, í samræmi við gildandi samninga fyrir hönd fánaríkisins þar sem tilgreint er um hvaða skírteini er að ræða,
- höfn og dagsetningu síðustu viðtækrar skoðunar og tekið fram, ef við á, hvort um kyrrsetningu var að ræða,
- höfn og dagsetningu síðustu sérstöku könnunar og nafn stofnunarinnar sem gerði könnunina,
- fjölda kyrrsetninga á næstliðnum 24 mánuðum,
- kyrrsetningarland og -höfn,
- dagsetningu þegar kyrrsetningu var aflétt,
- lengd kyrrsetningar í dögum talið,
- fjölda annmarka sem hafa fundist og ástæður kyrrsetningar, sett fram á skýran og skilmerkilegan hátt,
- lýsingu á ráðstöfunum sem lögbært yfirvald og flokkunarfélagið, ef við á, hefur gert í kjölfar kyrrsetningar,
- þegar skipi er synjað um aðgang að höfn innan bandalagsins ber að gefa upp ástæður slíkrar synjunar, settar fram á skýran og skilmerkilegan hátt,
- ábendingu, ef við á, um hvort flokkunarfélagið eða aðrir einkaaðilar, sem framkvæmdu könnunina, hafi borið ábyrgð með tilliti til annmarkanna sem einir sér eða saman leiddu til kyrrsetningar,
- lýsingu á þeim ráðstöfunum sem gerðar hafa verið ef um er að ræða skip sem hefur fengið leyfi til siglingar til næstu viðeigandi skipaviðgerðastöðvar eða sem hefur verið synjað um aðgang að einhverri af höfnum bandalagsins.

II. Upplýsingar um skoðuð skip, sem gerðar eru opinberar í samræmi við 2. mgr. 15. gr., skulu innihalda eftirfarandi:

- heiti skips,
- IMO-númer,
- tegund skips,
- tonnafjölda (bt),
- smíðaaár,
- nafn og heimilisfang eiganda skips eða útgerðar þess,
- sé um að ræða skip sem flytja fljótandi eða fastan búlkaðarm, nafn og heimilisfang þess aðila sem er ábyrgur fyrir vali skipsins og leigusamningi,

-
- fánaríki,
 - flokkunarfélagið eða flokkunarfélögin, þegar svo ber undir, sem hafa gefið út flokkunarskírteini þessa skips, ef einhver eru,
 - flokkunarfélagið eða flokkunarfélögin og/eða sérhver annar aðili, sem hefur gefið út skírteini fyrir þetta skip, í samræmi við gildandi samninga fyrir hönd fánaríkisins þar sem tilgreint er um hvaða skírteini er að ræða,
 - land, höfn og dagsetningu skoðunar,
 - fjölda og eðli annmarka.“
-

IV. VIÐAUKI

Eftirfarandi IX., X., XI. og XII. viðauki bætist við:

*„IX. VIÐAUKI***Skoðunarskýrsla, gerð í samræmi við 8. gr.**

Í skoðunarskýrslunni skal a.m.k. eftirfarandi koma fram:

I. Almenn

1. Lögbært yfirvald sem gerði skýrsluna.
2. Skoðunardagur og -staður.
3. Heiti skipsins sem er skoðað.
4. Fáni.
5. Tegund skips.
6. IMO-númer.
7. Kallmerki.
8. Tonnafjöldi (bt).
9. Heildarburðargeta (ef við á).
10. Smíðaár, miðast við dagsetninguna sem er tilgreind í öryggisskírteinum skipsins.
11. Flokkunarfélagið eða flokkunarfélögin, þegar svo ber undir, sem hafa gefið út flokkunarskírteini þessa skips ef einhver eru.
12. Flokkunarfélagið eða flokkunarfélögin og/eða sérhver annar aðili, sem hefur gefið út skírteini fyrir þetta skip, í samræmi við gildandi samninga fyrir hönd fánaríkisins.
13. Nafn og heimilisfang eiganda skips eða útgerðar þess.
14. Sé um að ræða skip sem flytja fljótandi eða fastan búlkafarm, nafn og heimilisfang þess aðila sem er ábyrgur fyrir vali skipsins og leigusamningi.
15. Dagsetningin þegar gerð skoðunarskýrslu lýkur.
16. Ábending um að nákvæmar upplýsingar um skoðun eða kyrrsetningu kunni að verða birtar.

II. Upplýsingar er varða skoðun

1. Skírteini, gefin út samkvæmt viðkomandi alþjóðasamningum og hvaða yfirvald eða stofnun gefur þau út, þ.m.t. útgáfudagur og gildistími.
2. Hlutar eða einingar skipsins sem hafa fengið skoðun (þegar um er að ræða nákvæma eða víðtæka skoðun).
3. Tegund skoðunar (skoðun, nákvæm skoðun, víðtæk skoðun).
4. Eðli annmarka.
5. Ráðstafanir sem eru gerðar.

III. Viðbótarupplýsingar um kyrrsetningu

1. Dagsetning ákvörðunar um kyrrsetningu.
2. Dagsetning þegar kyrrsetningu er aflétt.
3. Hvers eðlis þeir annmarkar eru sem gefa tilefni til kyrrsetningar (vísanir í samninga ef við á).
4. Upplýsingar um síðustu milliskoðun eða árlega skoðun.

5. Ábendingu, ef við á, um það hvort flokkunarfélagið eða aðrir einkaaðilar, sem framkvæmdu könnunina, hafi borið ábyrgð með tilliti til annmarkanna sem einir sér eða saman leiddu til kyrrsetningar.
6. Ráðstafanir sem eru gerðar.

X. VIÐAUKI

Gögn sem lögð eru fram í tengslum við eftirlit með framkvæmd beitingar 17. gr.

1. Ár hvert, eigi síðar en 1. apríl, skulu aðildarríkin láta framkvæmdastjórninni í té eftirfarandi gögn um næstliðið ár.
 - 1.1. Fjölda skoðunarmanna sem starfa á þeirra vegum innan ramma hafnarrikiseftirlits með sjóflutningum.

Þessar upplýsingar skulu sendar til framkvæmdastjórnarinnar í formi eftirfarandi töflu:

Höfn/svæði	Fjöldi skoðunarmanna í fullu starfi	Fjöldi skoðunarmanna í hlutastarfi	Breyting í fullt starf
Höfn X ...			
Höfn Y ...			
SAMTALS			

(¹) Þegar skoðunarmenn eru í hlutastarfi við hafnarrikiseftirlit skal heildarfjöldi skoðunarmanna breytt í þá tölu sem samsvarar fjölda skoðunarmanna í fullu starfi.

Þessar upplýsingar verður að veita á landsvísu, svo og fyrir hverja höfn í viðkomandi aðildarríki. Að því er varðar þennan viðauka merkir orðið höfn einstaka höfn eða landsvæði sem skoðunarmaður eða hópur skoðunarmanna annast og geta það verið nokkrar einstakar hafnir eftir atvikum. Sami skoðunarmaður getur starfað við fleiri en eina höfn/eitt landsvæði.

- 1.2. Heildarfjöldi einstakra skipa sem hafa komið í hafnir þess.

2. Aðildarríkin skulu annaðhvort:

- a) senda framkvæmdastjórninni skrá yfir ferðir einstakra skipa, annarra en þeirra sem veita reglubundna ferjuþjónustu, á sex mánaða fresti ásamt IMO-númeri skipanna og komudegi, eða
- b) senda upplýsingar til Sirenac um IMO-númerin og komudag skipanna, annarra en þeirra sem veita reglubundna ferjuþjónustu, sem koma daglega í hafnir þeirra.

Aðildarríkin skulu láta framkvæmdastjórninni í té skrá yfir reglubundna ferjuþjónustu, sem um getur í a- og b-lið, eigi síðar en sex mánuðum eftir að þessi tilskipun kemur til framkvæmda og eftir það í hvert sinn sem breytingar verða á slíkri þjónustu.

XI. VIÐAUKI

- A. FLOKKAR SKIPA SEM HEFUR VERIÐ BANNAÐUR AÐGANGUR AÐ HÖFNUM BANDALAGSINS (eins og um getur í 1. mgr. 7. gr. b)

1. Gas- og efnaflutningaskip.
2. Búlkaskip.
3. Olíuflutningaskip.
4. Farþegaskip.

- B. MÁLSMEÐFERÐ VARÐANDI BANN VIÐ AÐGANGI AÐ HÖFNUM BANDALAGSINS (eins og um getur í 2. mgr. 7. gr. b)

1. Ef skilyrðin, sem lýst er í 7. gr. b, eru uppfyllt skulu lögbær yfirvöld hafnarinnar þar sem skip er kyrrsett í annað eða þriðja skipti, eftir því sem við á, upplýsa skipstjórnann og eigandann eða útgerð skipsins skriflega um að skipinu hafi verið bannaður aðgangur.

Lögbær yfirvöld skulu einnig tilkynna um það til stjórnvalda fánarikisins, viðkomandi flokkunarfélags, hinna aðildarríkjanna, framkvæmdastjórnarinnar, „the Centre administratif des affaires maritimes“ og aðalskrifstofu Parísarsamkomulagsins um hafnarrikiseftirlit (MOU).

Aðgangsbann skal taka gildi um leið og skipinu hefur verið leyft að láta úr höfn eftir að annmarkarnir, sem leiddu til kyrrsetningar, hafa verið lagfærðir.

2. Til að fá aðgangsbanni aflétt verður eigandi eða útgerð skipsins að bera fram formlega beiðni til lögbærs yfirvalds í aðildarríkinu sem kom banninu á. Þessari beiðni skal fylgja skirteini frá stjórnvöldum fánaríkisins sem sýnir að skipið sé fullkomlega í samræmi við gildandi ákvæði alþjóðasamninga. Beiðninni um að aflétta aðgangsbanninu skal einnig fylgja, ef við á, skirteini frá flokkunarféluginu, sem hefur flokkað skipið, sem sýnir að skipið er í samræmi við flokkunarstaðla félagsins.
3. Ekki má aflétta aðgangsbanni fyrr en skoðunarmenn lögbærs yfirvalds í aðildarríkinu, sem setti aðgangsbannið, hafa skoðað skipið aftur í samþykktri höfn og lögð hafa verið fram sönnunargögn, sem eru tekin gild í því aðildarríki, um að skipið uppfylli fullkomlega gildandi kröfur alþjóðasamninga.

Ef samþykkt höfnin er staðsett innan bandalagsins getur lögbært yfirvald aðildarríkisins þar sem ákvörðunarhöfnin er, með samþykki lögbærs yfirvalds í aðildarríkinu sem setti aðgangsbannið, leyft skipinu að halda áfram til viðkomandi ákvörðunarhafnar, eingöngu í þeim tilgangi að sannprófa hvort skipið uppfylli skilyrðin sem eru tilgreind í 2. lið.

Þegar skip er skoðað aftur skal það vera viðtæk skoðun sem nær a.m.k. til viðeigandi atriða í þætti C í V. viðauka.

Allur kostnaður við þessa viðtæku skoðun skal greiddur af eiganda eða útgerð.

4. Ef aðildarríkið telur að niðurstöður úr viðtækri skoðun séu fullnægjandi, í samræmi við 2. lið, skal aflétta aðgangsbanninu. Tilkynna skal eiganda eða útgerð skipsins það skriflega.

Lögbær yfirvöld skulu einnig tilkynna skriflega um ákvörðun sína til stjórnvalda fánaríkisins, viðkomandi flokkunarfélags, hinna aðildarríkjanna, framkvæmdastjórnarinnar, „the Centre administratif des affaires maritimes“ og aðalskrifstofu Parísarsamkomulagsins um hafnarrikisefirlit (MOU).

5. Upplýsingar um skip, sem hefur verið synjað um aðgang að höfnum bandalagsins, skulu vera fáanlegar í Sirenac-upplýsingakerfinu í samræmi við ákvæði 15. gr. og VIII. viðauka.

XII. VIÐAUKI

Alþjóðlegar kröfur og bandalagskröfur varðandi siglingarita (VDR-kerfi)

Skip í eftirfarandi flokkum skulu, ef þau hafa viðkomu í höfn í aðildarríki bandalagsins, vera búin kerfi siglingarita sem uppfyllir staðla um skil í ályktun Alþjóðasiglingamálastofnunarinnar A.861(20) og prófunarstaðla sem Alþjóðaraftækninefndin (IEC) hefur sett með staðli nr. 61996:

- farþegaskip sem eru smíðuð 1. júlí 2002 eða síðar,
- ekjufarþegaskip sem eru smíðuð fyrir 1. júlí 2002, eigi síðar en við fyrstu könnun sem fer fram 1. júlí 2002 eða síðar,
- farþegaskip, önnur en ekjufarþegaskip, sem eru smíðuð fyrir 1. júlí 2002, eigi síðar en 1. janúar 2004,
- skip, önnur en farþegaskip, sem eru 3 000 brúttótonn eða stærri, smíðuð 1. júlí 2002 eða síðar.

Skip í eftirfarandi flokkum, og skip sem eru smíðuð fyrir 1. júlí 2002, skulu, ef þau hafa viðkomu í höfn í aðildarríki bandalagsins, vera búin kerfi siglingarita sem uppfyllir viðeigandi staðla Alþjóðasiglingamálastofnunarinnar:

- vöruflutningaskip sem eru 20 000 brúttótonn og þar yfir, eigi síðar en þann dag sem Alþjóðasiglingamálastofnunin ákveður eða, ef sú ákvörðun liggur ekki fyrir, eigi síðar en 1. janúar 2007,
- vöruflutningaskip sem eru 3 000 brúttótonn og þar yfir en innan við 20 000 brúttótonn, eigi síðar en þann dag sem Alþjóðasiglingamálastofnunin ákveður eða, ef sú ákvörðun liggur ekki fyrir, eigi síðar en 1. janúar 2008.“

ORÐSENDING FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR

2003/EES/6/24

um viðmiðunarreglur við mat á efna-, eðlis- og líffræðilegum áhrifavöldum og iðnaðarferlum sem talið er að stofni í hættu öryggi og heilsu kvenna í hópi starfsmanna, sem eru þungaðar, hafa nýlega alið barn eða eru með barn á brjósti (tilskipun ráðsins 92/85/EBE)(*)

SAMANTEKT

Í 1. mgr. 3. gr. tilskipunar ráðsins 92/85/EBE frá 19. október 1992 (Stjtið. EB L 348 frá 28. nóvember 1992, bls. 1) um framkvæmd ráðstafana til að bæta öryggi og heilbrigði starfsmanna, sem eru þungaðir, hafa nýlega alið barn eða eru með barn á brjósti (tíunda sértilskipun í skilningi 1. mgr. 16. gr. tilskipunar 89/391/EBE) er mælt svo fyrir:

„Framkvæmdastjórnin setur, í samráði við aðildarríkin og með hjálp ráðgjafarnefndarinnar um öryggi, hollustuhætti og heilsuvernd á vinnustöðum, viðmiðunarreglur um mat á efnafræðilegum, eðlisfræðilegum og líffræðilegum áhrifavöldum og vinnsluaðferðum sem talið er að hafi hættu í för með sér fyrir starfsmenn í skilningi 2. gr.

Í viðmiðunarreglunum í fyrstu málsgrein skal einnig fjallað um vinnuhreyfingar og -stillingar, andlega og líkamlega þreytu og andlega og líkamlega streitu af öðru tagi sem tengist vinnu starfsmanna í skilningi 2. gr.“

Skv. 2. mgr. 3. gr. eiga viðmiðunarreglurnar að vera til leiðbeiningar við matið skv. 1. mgr. 4. gr., en þar er kveðið á um eftirfarandi: „Vegna allra starfa er geta haft í för með sér hættu sakir mengunar, vinnuaðferða eða vinnuskilyrða, samanber skrá í I. viðauka, skal vinnuveitandi sjálfur, eða verndar- og forvarnarþjónusta samkvæmt 7. gr. tilskipunar 89/391/EBE, meta eðli hættunnar í hlutaðeigandi fyrirtæki og/eða starfsstöð fyrir starfsmenn í skilningi 2. gr., umfang hennar og hve lengi hún stendur yfir svo hægt sé:

— að meta áhættu fyrir öryggi eða heilbrigði og hugsanleg áhrif á þungaða starfsmenn eða starfsmenn sem hafa börn á brjósti í skilningi 2. gr.,

— að ákveða hvaða ráðstafanir skuli gera.“

Framkvæmdastjórnin hefur sett fram, í samráði við aðildarríkin og með hjálp ráðgjafarnefndarinnar um öryggi og heilsuvernd á vinnustöðum, eftirfarandi reglur.

Framkvæmdastjórnin leggur áherslu á allar þær ráðstafanir sem ætlað er að vernda heilsu og öryggi starfsmanna, einkum tiltekinn hópa starfsmanna sem eru sérstaklega viðkvæmir, eins og augljóst er þegar um er að ræða konur sem eru þungaðar, hafa nýlega alið barn eða eru með barn á brjósti -- ekki síst vegna þess að þær kunna að verða fyrir váhrifum sem líklegt er að skaði ekki aðeins heilsu þeirra heldur einnig ófæddra eða nýfæddra barna, þar eð mjög nán sálfræðileg og tilfinningaleg tengsl eru á milli móður og barns.

Þess vegna álitur framkvæmdastjórnin að þessi orðsending sé áhrifarík og sérstaklega hagnýt og geti verið leiðbeinandi við mat á váhrifum á heilsu og öryggi kvenna sem eru þungaðar, hafa nýlega alið barn eða eru með barn á brjósti. Á grundvelli þessa mats verður mögulegt að gera skilvirkari ráðstafanir.

Af þessum ástæðum mun framkvæmdastjórnin sjá um að stofnanir og einstaklingar, sem bera ábyrgð á heilbrigði og öryggi á vinnustöðum, dreifi þessum viðmiðunarreglum sem víðast.

(*) Þessi EB-gerð, sem enn hefur ekki verið birt í Stjtið. EB, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 57/2002 frá 31. maí 2002 um breytingu á XVIII. viðauka (Öryggi og hollustuhættir á vinnustöðum, vinnuréttur og jafnrétti kynjanna) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 44, 5.9.2002, bls. 13.

EFNISYFIRLIT

INNGANGUR	185
Aðferð við áhættumat	185
Lagalegur bakgrunnur	186
Eldri ráðstafanir sem tengjast núverandi aðgerðum	186
Sérstök atriði sem leggja skal áherslu á	186
ALMENNAR SKYLDUR VINNUVEITANDA VARÐANDI ÁHÆTTU-MAT	187
ÁHÆTTUMAT VEGNA ALMENNAR HÆTTU OG TENGDRAR AÐSTÆÐNA	190
Andleg og líkamleg þreyta og vinnutími	190
Líkamsstillingar sem eru erfiðar nýbökuðum eða verðandi mæðrum	191
Vinna í mikilli hæð	191
Að vinna einsamall	191
Streita í starfi	191
Staðið við vinnu	193
Setið við vinnu	193
Skortur á aðstöðu til hvíldar og slökunar	193
Hætta á sýkingum eða nýrnasjúkdómum ef hreinlætisaðstöðu er ábótavant	194
Hætta sem afleiðing af óheppilegri næringu	194
Hætta vegna vondrar aðstöðu eða skorti á aðstöðu	195
ÁHÆTTUMAT: SÉRSTÖK HÆTTA (OG LEIÐIR TIL AÐFORÐAST ÁHÆTTU)	196
EÐLISFRÆÐILEGIR ÁHRIFAVALDAR	196
Högg, titringur eða hreyfing	196
Hávaði	197
Jónandi geislun	197
Ójónandi rafsegulgeislun	198
Unnið í hita eða kulda	199
Unnið í yfirþrýstingi, t.d. í háþrýstiklefum og við köfun	199
LÍFFRÆÐILEGIR ÁHRIFAVALDAR	200
EFNAFRÆÐILEGIR ÁHRIFAVALDAR	202
Efni merkt H40, H45, H46, H49, H61, H63 og H64	202

Efnablöndur merktar á grundvelli tilskipunar 83/379/EBE eða 1999/45/EB	203
Kvikasilfur og kvikasilfursafleiður	203
Mítósuheftandi (frumudrepandi) lyf	204
Efnafræðilegir áhrifavaldar sem vitað er að eru hættulegir við upptökin um húð (þ.e. sem húðin dregur í sig). Til þeirra teljast sum varnarefni.	204
Kolsýringur	205
Blý og blýafleiður - að svo miklu leyti sem þessi efni eru tekin upp í líkamanum	206
Efnafræðilegir áhrifavaldar og iðnaðarferli í 1. viðauka við tilskipun 90/394/EBE	207
VINNUSKILYRÐI	208
Að handleika byrðar	208
Hreyfingar og líkamsstillingar	209
Ferðir annaðhvort innan eða utan starfsstöðvarinnar	210
Námuiðnaður neðanjarðar	210
Skjávinnna	211
Vinnutæki og persónuhlífar (þ.m.t. fatnaður)	212
VIÐAUKI	213
Aðstæður sem á meðgöngu kunna að útheimta aðlögun á vinnuskipulagi	213

INNANGUR

Pungun er ekki veikindi heldur hluti af lífinu. Oft er hægt að vernda heilsu og öryggi þungaðra kvenna með því að beita reglum sem í gildi eru og gera ráðstafanir á viðeigandi sviðum. Margar konur vinna á meðgöngu og margar byrja aftur að vinna á meðan þær eru enn með barn á brjósti. En á sumum vinnustöðum er hættu sem getur haft áhrif á heilsu og öryggi nýbakaðra og verðandi mæðra og barna þeirra. Pungun fylgja miklar líkamlegar og andlegar breytingar. Hormónajafnvægið er afar viðkvæmt og váhrif, sem hugsanlega raska því, geta valdið skaða, t.d. fósturláti.

Vinnuskilyrði sem talin eru viðunandi við venjulegar aðstæður eru það ef til vill ekki meðan á meðgöngu stendur.

Aðferð við áhættumat

Áhættumat er kerfisbundin athugun á öllum þáttum vinnunnar í því skyni að finna sennileg orsök áverka eða skaða og huga að því hvernig megji halda þessum orsökum í skefjum til að uppræta eða draga úr áhættu.

Í samræmi við skilyrðin í tilskipun 92/85/EBE skal mat fela í sér að minnsta kosti þrjá áfanga:

1. greining hættu (eðlis-, efna- og líffræðilegir áhrifavaldar; iðnaðarferli; vinnuhreyfingar og -stillingar; andleg og líkamleg þreyta; andleg og líkamleg streita af öðru tagi);
2. flokkun starfsmanna (þungaðar konur, konur sem hafa nýlega alið barn eða eru með barn á brjósti og hafa orðið fyrir váhrifum);
3. áhættumat hvað varðar eðli og umfang áhættuþátta.

Hætta: eiginleikar eða hæfni einhvers (t.d. vinnsluefnis, -búnaðar, -aðferða og -venja) sem geta valdið heilsutjóni;

Áhætta: líkur á heilsutjóni vegna notkunaraskilyrða og/eða váhrifa, og hugsanlegt umfang þess.

Með tilliti til 1. liðar (greining hættu) eru til yfirgripsmiklar upplýsingar varðandi eðlisfræðilega áhrifavalda (þ.m.t. jónandi geislun) einnig efna- og líffræðilega áhrifavalda.

Í tilskipun ráðsins 67/548/EBE, sem nýlega var breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2000/33/EB um samræmingu ákvæða í lögum og stjórnsýslufyrirmælum um flokkun, pökkun og merkingu hættulegra efna, eru ákvæði, með sérstakri tilvísun til efnafræðilegra áhrifavalda, um eftirfarandi hættusetningar fyrir efni og efnablöndur:

- getur valdið varanlegu heilsutjóni (H40);
- getur valdið krabbameini (H45);
- getur valdið arfgengum skaða (H46);
- getur valdið krabbameini við innöndun (H49);
- getur skaðað barn í móðurkviði (H61);
- getur hugsanlega skaðað barn í móðurkviði (H63);
- getur skaðað brjóstmylkinga (H64).

Í tengslum við mat á skráðum efnum og með starfi vísindanefndar um viðmiðunarmörk fyrir váhrif í starfi af völdum efnafræðilegra áhrifavalda (SCOEL) hefur framkvæmdastjórnin einnig gefið út röð skjala sem að hluta fjalla um þetta efni.

2. liður (flokkun starfsmanna sem hafa orðið fyrir váhrifum). Það er engum erfiðleikum bundið að finna markhóp kvenna í hópi starfsmanna sem nýlega hafa alið barn eða eru með barn á brjósti, en það gildir ekki um konur á vinnustöðum sem eru þungaðar. Í 30 til 45 daga getur verið að konan viti ekki að hún er þunguð og getur af þeim sökum ekki eða vill ekki tilkynna vinnuveitanda það. En það eru til áhrifavaldar, einkum eðlis- og efnafræðilegir, sem geta skaðað barn í móðurkviði á tímabilinu strax eftir getnað, sem þýðir að viðeigandi forvarnarráðstafanir eru nauðsynlegar. Vandamálið verður ekki auðveldlega leyst þar sem það útheimtir að sérstaklega sé hugað að því að draga úr váhrifum þessara skaðlegra áhrifavalda á alla starfsmenn.

Í 3. lið (áhættumat hvað varðar eðli og umfang áhættuþátta) er fjallað um viðkvæmasta þáttinn í ferlinu, þ.e.a.s. að lögbær einstaklingur skuli annast matið og taka tilhlýðilegt tillit til viðkomandi upplýsinga, einnig upplýsinga frá þunguðu konunni sjálfri eða ráðgjafa hennar, og beita við það viðeigandi aðferðum til þess að geta ályktað hvort hættunni, sem var greind, fylgi áhætta fyrir starfsmanninn.

Lagalegur bakgrunnur

Í 1. mgr. 3. gr. tilskipunar ráðsins 92/85/EBE frá 19. október 1992 (Stjtið. EB L 348 frá 28. nóvember 1992, bls. 1) um lögleiðingu ráðstafana til að bæta öryggi og heilsu þungaðra kvenna í hópi starfsmanna og kvenna sem hafa nýlega alið barn eða eru með barn á brjósti (tíunda sértilskipun í skilningi 1. mgr. 16. gr. tilskipunar 89/391/EBE) er kveðið á um að framkvæmdastjórnin setji viðmiðunarreglur um áhættumat í samráði við aðildarríkin og með hjálp ráðgjafarnefndarinnar um öryggi og heilsuvernd á vinnustöðum.

Þessar viðmiðunarreglur eiga að vera til leiðbeiningar við matið, sem um getur í 1. mgr. 4. gr. tilskipunarinnar, og skulu þær vera óaðskiljanlegur hluti áhættumatsins sem um getur í 9. gr. í rammatilskipun ráðsins 89/391/EBE um lögleiðingu ráðstafana er stuðla að bættu öryggi og heilsu starfsmanna á vinnustöðum, þar sem mælt er svo fyrir:

„Vinnuveitandinn, eða verndar- og forvarnarþjónusta skv. 7. gr. tilskipunar 89/391/EBE, skal meta eðli, umfang og varanleika þeirra váhrifa sem starfsmaður skv. 2 gr. verður fyrir í fyrirtækinu eða starfsstöðinni í öllum störfum sem geta haft í för með sér sérstaka hættu á váhrifum frá áhrifavöldum, vinnuaðferðum eða vinnuskilyrðum, sbr. skrá sem ekki er tæmandi í 1. viðauka, svo að hægt sé:

- að meta áhættu fyrir öryggi eða heilbrigði og hugsanleg áhrif á konur á vinnustöðum sem eru þungaðar eða hafa barn á brjósti í skilningi 2. gr.,
- að ákveða hvaða ráðstafanir skuli gera.“

Athygli skal vakin á því að:

- vinnuveitandi er skyldugur til að annast áhættumat fyrir allar konur í hópi starfsmanna sem uppfylla skilyrðin sem mælt er fyrir um í 2. gr. tilskipunarinnar (sjá skilgreiningar á bls. 7). Þar eru einnig meðtaldar þær konur sem starfa í hernum, lögreglunni og tilteknum störfum innan almannavarnarþjónustunnar;
- áhættumatið fyrir barnshafandi konur á vinnustöðum er viðbótaráhættumat sem skal annast í samræmi við ákvæði rammatilskipunarinnar.
- Í áhættumatinu skal tekið tillit til fyrirbyggjandi þátta rammatilskipunarinnar og að minnsta kosti geta um hugsanlega áhættu fyrir þungaðar konur, að svo miklu leyti sem vitað er um slíka áhættu (t.d. áhættu sem tengist tilteknum iðefnum o.s.frv.).

Eldri ráðstafanir sem tengjast núverandi aðgerðum

Árið 1993-94 gaf framkvæmdastjórnin út skjal sem ber yfirskriftina „Leiðbeiningar um áhættumat á vinnustað“ [ISBN 97-727-4278-9]. Aðildarríkjunum er ætlað að nota þetta skjal eða laga það að leiðbeiningum fyrir vinnuveitendur, starfsmenn og aðra aðila sem kunna að standa frammi fyrir því að þurfa að beita í verki reglunum um áhættumat eins og mælt er fyrir um í rammatilskipun ráðsins 89/391/EBE um lögleiðingu ráðstafana er stuðla að bættu öryggi og heilsu starfsmanna á vinnustöðum, einkum a-lið 3. mgr. 6. gr. og a-lið 1. mgr. 9. gr.

Skjalið, sem var gefið út 1996, er ákjósanlegur grunnur fyrir undirbúning á leiðbeiningunum sem um getur í 1. mgr. 3. gr. tilskipunar 92/85/EBE.

Sérstök atriði sem leggja skal áherslu á

- Ef vinnusvæðið er endurskipulagt og taka á tillit til meginreglnanna um forvarnir í rammatilskipuninni skal endurskoða áhættumatið og starfsmenn skulu þjálfaðir nægilega vel í nýja skipulaginu.
- Ljóst er að áhættumatið, sem um getur í tilskipuninni, er sérstaks eðlis þar sem það er hugsað fyrir ástand sem tekur sifelldum breytingum og er einstaklingsbundið. Að auki hefur það ekki einungis áhrif á konuna sjálfa heldur einnig ófædda barnið og brjóstmylkinginn. Í atvinnugreinum þar sem áhætta ríkir að því er varðar æxlun og þungun er nauðsynlegt að gera öllum starfsmönnum viðvart um hugsanlega áhættu.
- Ef til vill nægir ekki eitt einangrað mat þar sem þungun er ferli en ekki stöðugt ástand. Enn fremur getur margs konar áhætta haft mismikil áhrif á konu og ófætt eða nýfætt barn, ekki aðeins á ýmsum tímum meðgöngunnar heldur einnig eftir barnsburð. Það sama gildir einnig þar sem breyting hefur orðið á vinnuskilyrðum, -búnaði eða -vélum.

- Taka skal mið af vinnuskilyrðum í læknisráðum, -skýrslum og -vottorðum. Þetta á einkum við um ástand einstaklings (t.d. morgunógleði, aukið næmi eða lyktarskyn á t.d. tóbaksreyk o.s.frv.), sem fjalla skal um í fullum trúnaði. Með þagnarskyldu um ástand konu skal einnig vera tryggt að vinnuveitandi megi ekki greina frá því að kona sé barnshafandi ef hún vill ekki að fólk viti af því eða ef hún samþykkir það ekki. Að öðrum kosti gæti það t.d. valdið verulegu andlegu álagi hjá konu sem þegar hefur reynt fösturlát einu sinni eða oftar.

Við vissar aðstæður kann að vera nauðsynlegt að gera ráðstafanir (þ.m.t. að takmarka skýringar) til að vernda heilsu, öryggi og velferð konunnar, en það ber að gera með samþykki konunnar og í samráði við hana.

Í áhættumati skal taka viðeigandi mið af læknisráði og skoðunum konunnar sjálfar.

- Að því er varðar efnafræðilega hættu skal vekja athygli á því að viðmiðunarmörk fyrir váhrif í starfi eru sett fyrir fullorðna starfsmenn, og skal því konum sem vinna með hættuleg efni gerð grein fyrir aukinni áhættu sem ófæddu barni eða brjóstmylkingi er búin af völdum þessara efna.
- Í tilskipuninni er gert ráð fyrir einhverjum sveigjanleika, bæði fyrir aðildarríkin og konurnar sjálfar, að því er varðar fæðingarorlof eftir barnsburð (hún veitir aðeins tveggja vikna skyldubundið fæðingarorlof en samtals að minnsta kosti fjórtán vikur (sem skiptast milli tímans fyrir fæðingu og eftir). Margs konar hætta sem getur steðjað að þunguðum konum eða konum sem nýlega hafa alið barn skal skráð og metin.
- Þar sem fyrstu þrír mánuðir meðgöngunnar er viðkvæmasti tíminn, með tilliti til þess að ófædd börn verða þá helst fyrir varanlegum skaða, skal byrja eins fljótt og auðið er á að veita móðurinni og ófædda barninu alla nauðsynlega vörn.

ALMENNAR SKYLDUR VINNUVEITANDA VARÐANDI ÁHÆTTUMAT

Tilskipunin kveður á um að vinnuveitendur skuli meta áhættu fyrir alla starfsmenn, einnig nýbakaðar og verðandi mæður, og forðast þá áhættu eða hafa eftirlit með henni. Þegar áhættumat er framkvæmt skal vinnuveitandinn taka tillit til viðmiðunarmarkna fyrir váhrif í starfi sem eru fyrir hendi. Viðmiðunarmörk váhrifa vegna hættulegra efna og annarra áhrifavalda miðast venjulega við það að konum, sem eru þunguðar eða eru með barn á brjósti, sé ekki hætta búin. Í sumum tilvikum eru lægri viðmiðunarmörk fyrir barnshafandi konur á vinnustöðum en aðra starfsmenn.

Í tilskipuninni vegna kvenna á vinnustöðum er sérstaklega kveðið á um að vinnuveitendur taki sérstakt tillit til hættu, sem nýbókuðum mæðrum, mæðrum með barn á brjósti og verðandi mæðrum er búin, þegar áhætta er metin í starfseminni. Ef ekki er unnt að forðast áhættuna eftir öðrum leiðum er nauðsynlegt að breyta vinnuskilyrðum eða vinnutíma eða bjóða konunni annars konar starf sem hentar betur. Ef það er ekki hægt skal konan undanþegin venjulegum skyldum eins lengi og nauðsyn krefur til að vernda heilsu eða öryggi hans eða barnsins.

Hvað ber vinnuveitanda að gera?

Auk þess að annast almennt áhættumat, sem kveðið er á um í rammatilskipuninni og tilskipun 92/85/EBE, skal vinnuveitandi, þegar hann fær að vita að kona sem starfar hjá honum er þunguð, meta sérstaklega hvaða áhættu henni er búin og grípa til ráðstafana til að tryggja að hún verði ekki fyrir váhrifum af nokkru sem getur skaðað annaðhvort heilsu hennar eða föstursins.

Vinnuveitandinn skal:

- meta áhættuna;

sem þýðir að hann verður að ákvarða:

- a) hættuna af þeim váhrifum sem þunguð kona eða kona sem nýlega hefur alið barn eða er með barn á brjósti kann að verða fyrir;
- b) eðli og umfang váhrifanna og hve lengi þau standa yfir.

[Í 1. viðauka eru tilvísanir í einhverja þætti meðgöngu sem gæti þurft að laga að vinnunni eða skipulagi hennar]

— fjarlægja hættuna og varast eða minnka áhættuna;

— bregðast við til að tryggja að ekki hljóttist af heilsutjón.

Heilsutjón merkir, að því er þetta varðar, alla sjúkdóma eða tjón á líkamlegu eða andlegu ástandi einstaklings eða hugsanleg áhrif á meðgöngu eða ófætt eða nýfætt barn eða á konur sem nýlega hafa alið barn.

Leiði matið í ljós að einhver áhætta sé fyrir hendi skal vinnuveitandi greina konunni frá þeirri hættu og útskýra hvaða ráðstafanir þurfi að gera til að tryggja að heilsu og öryggi hennar eða barnsins sé ekki hætta búin.

Skilgreiningar

Í tilskipun er varðar barnshafandi konur á vinnustöðum er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

- a) *þunguð kona*: þunguð kona í hópi starfsmanna sem greinir vinnuveitanda sínum frá ástandi sínu í samræmi við innlenda löggjöf og/eða venjur;
- b) *kona í hópi starfsmanna sem nýlega hefur alið barn*: kona sem hefur nýlega alið barn í skilningi innlendrar löggjafar og/eða venja og greinir vinnuveitanda sínum frá ástandi sínu í samræmi við þessa löggjöf og/eða venjur;
- c) *kona sem hefur barn á brjósti*: kona sem hefur barn á brjósti í skilningi innlendrar löggjafar og/eða venja og greinir vinnuveitanda sínum frá ástandi sínu í samræmi við þessa löggjöf og/eða venjur;

Að greina hættuna

Eðlis-, efna- og líffræðilegir áhrifavaldar, vinnuaðferðir og vinnuskilyrði sem gætu haft áhrif á heilsu og öryggi nýbakaðra eða verðandi mæðra eru settir fram í kaflanum um sérstaka hættu (sjá hér á eftir). Þar eru einnig hugsanlegir hættuvaldar sem taldir eru upp í viðaukunum við tilskipunina um heilsu og öryggi þungaðra kvenna í hópi starfsmanna.

Sérstök evrópsk heilbrigðis- og öryggislöggjöf tekur til margra af þeim hættum sem taldar eru upp í töflunni, t.d. tilskipun ráðsins 90/394/EBE (með áorðnum breytingum) um krabbameinsvalda, tilskipun ráðsins 90/679/EBE (og breytingar á henni) um líffræðilega áhrifavalda, tilskipun ráðsins 80/1107/EBE um efna-, eðlis- og líffræðilega áhrifavalda, sem aðildarríkin fella úr gildi við lögleiðingu tilskipunar 98/24/EB (fyrir 5. maí 2001), tilskipun ráðsins 82/605/EBE um blý, tilskipun ráðsins 97/43/KBE um jónandi geislun, tilskipun 90/269/EBE um hvernig byrðar eru handleiknar og tilskipun 90/270/EBE um skjávinnubúnað. Ef einhverjar af þessum hættum eru fyrir hendi á vinnustaðnum skulu vinnuveitendur leita í viðeigandi löggjöf að upplýsingum um hvað þeim beri að gera. Hættur geta haft margþætt áhrif.

Að ákveða hver getur skaðast og hvernig

Áhættumatið getur sýnt að eitthvert efni, áhrifavaldur eða vinnuaðferð á vinnustaðnum geti skaðað heilsu eða öryggi verðandi mæðra eða barna þeirra. Þarft er að hafa í huga að áhættan getur verið mismunandi eftir því hvort kona er þunguð, hefur nýlega alið barn eða er með barn á brjósti. Í skilgreiningunni á starfsmönnum er t.d. starfsfólk sem sér um viðhald og ræstingu og það þarf ef til vill að vera samstarf milli vinnuveitenda þar sem starfsmenn vinna einir, t.d. verktakar, á athafnasvæði annars.

Að gera vinnuveitendum grein fyrir áhættunni

Ef áhættumatið leiðir hættu í ljós skulu vinnuveitendur greina öllum viðkomandi starfsmönnum frá hugsanlegri áhættu. Einnig skulu þeir útskýra hvað þeir ætla að gera til að ganga úr skugga um að nýbakaðar og verðandi mæður verði ekki fyrir váhrifum sem geta valdið þeim skaða. Upplýsingarnar skulu einnig veittar fulltrúum starfsmanna.

Ef einhver áhætta er fyrir hendi skulu vinnuveitendur gera starfsmönnum grein fyrir mikilvægi þess að þungun sé greind snemma.

Að varast áhættuna

Ef uppgötvast að mikil hættu steðji að heilsu eða öryggi nýbakaðra eða verðandi mæðra skal taka ákvörðun um ráðstafanir til að draga úr henni.

Að fylgjast með áhættunni

Vinnuveitandinn skal fylgjast með áhættumatinu fyrir nýbakaðar eða verðandi mæður ef hann veit af einhverjum breytingum í vinnuumhverfinu. Jafnvel þótt hættan sé líklega alltaf fyrir hendi eru möguleikarnir á því að ófætt barn verði fyrir skaða af völdum hennar breytilegir á ólíkum tímum meðgöngunnar. Enn fremur þurfa konur, sem nýlega hafa alið barn eða eru með barn á brjósti, að hafa í huga að áhættan getur verið af ýmsum toga.

Vinnuveitendur þurfa að tryggja að konur, sem eru með barn á brjósti, verði ekki fyrir váhrifum sem gætu skaðað heilsu þeirra eða öryggi á meðan þær eru með barnið á brjósti. Í tilskipuninni um lágmarkskröfur varðandi öryggi og hollustu á vinnustöðum (89/654/EBE) er krafa um að þunguðum konum og konum með barn á brjósti sé veittur kostur á að hvílast við viðeigandi aðstæður.

Þar sem konur á vinnustöðum eru með barn á brjósti í marga mánuði eftir fæðingu þurfa vinnuveitendur að endurskoða áhættuna reglubundið. Þar sem áhætta hefur verið greind er þörf á að fylgja eftir skrefunum þremur til að forðast váhrif, þ.e. tilslökun hvað varðar vinnutíma/-skilyrði, annars konar vinnu eða undanþágu frá venjulegum skyldustörfum eins lengi og heilsu og öryggi konu með barn á brjósti eða barns hennar er hætta búin. Aðalálhyggjuefnið eru váhrif af völdum efna á borð við blý, lífræn leysiefni, varnarefni og mítósuheftandi efni, þar sem sum efnanna skiljast út í mjólkina, og barnið er talið vera sérstaklega viðkvæmt. Mikilvægasti þátturinn er að varast váhrif eða draga úr þeim. Í einstaka tilvikum getur verið nauðsynlegt að leita ráða hjá sérfræðingum í atvinnusjúkdómum.

ÁHÆTTUMAT VEGNA ALMENNRRAR HÆTTU OG TENGDRAR AÐSTÆÐNA

Almenn hættu og tengdar aðstæður sem líklegt er að barnshafandi konur, nýbakaðar mæður eða konur með barn á brjósti verði fyrir eru taldar upp hér á eftir:

Listi yfir almenna hættu og aðstæður	Hver er áhættan?	Hvernig ber að bregðast við áhættunni Dæmi um forvarnaráðstafanir (*)	Önnur löggjöf bandalagsins en tilskipun 92/85/EEC
Andleg og líkamleg þreyta og vinnutími	Langur vinnutími, vaktavinna og næturvinna getur haft veruleg áhrif á heilsu nýbakaðra og verðandi mæðra og á brjóstagjöf. Ekki verða allar konur fyrir sömu áhrifum og áhætta tengd þeim er breytileg eftir vinnu, vinnuskilyrðum og viðkomandi einstaklingi. Þetta á einkum við um umönnunarstörf. Venjulega eykst andleg og líkamleg þreyta á meðgöngu og í vissan tíma eftir barnsburð vegna ýmissa lífeðlisfræðilegra breytinga og annarra breytinga sem þá verða. Vegna þess að barnshafandi konur og konur með barn á brjósti finna fyrir aukinni þreytu geta sumar þeirra ef til vill ekki unnið á óreglulegum tímum, seinni vaktir, næturvinnu eða yfirvinnu. Tilhögun vinnutíma (þ.m.t. ákvæði um hvíldartíma, tíðni þeirra og tímasetning) getur haft áhrif á heilsu þungaðrar konu og ófædd barns hennar, afturbata eftir barnsburð eða getu hennar til að hafa barnið á brjósti, og getur aukið hættu á streitu og heilsuleysi af völdum streitu. Vegna breytinga á blóðþrýstingi sem getur orðið á og eftir meðgöngu og eftir barnsburð er hugsanlegt að venjulegir hvíldartímar nægi ekki nýbókudum eða verðandi mæðrum.	Það getur verið nauðsynlegt að breyta vinnutímanum tímabundið og öðrum vinnuskilyrðum, þ.m.t. tímasetningu og tíðni hvíldartíma og breyta vaktaskipulaginu og lengd vaktanna til að forðast áhættu. Hvað varðar næturvinnu ætti að gera ráð fyrir að þungaðar konur geti unnið annars konar dagvinnu.	

(*) Dæmin í þessum dálki eru eingöngu til leiðbeiningar. Aðrar forvarnaráðstafanir eru til fyrir alla áhættuþætti sem taldir eru upp. Hver vinnuveitandi getur valið þær ráðstafanir sem henta best hans aðstæðum ef farið er að viðeigandi löggjöf bandalagsins sem og landslögum.

Líkams-stellingar sem eru erfiðar nýbókuðum eða verðandi mæðrum	Fósturlát, fyrimálsfæðingar og lítil fæðingarþyngd hefur löngum verið tengt þreytu þegar staðið er við vinnu og aðra líkamlega vinnu. Það er áhættusamt að vinna þar sem þrengsli eru eða við starfsstöðvar sem ekki er hægt að breyta nægilega í samræmi við strekkandi kvið, einkum þegar lóður á meðgönguna. Það getur valdið tagnun. Handlagni, liðleiki, samhæfing, hraði í hreyfingum, teygjanleiki og jafnvægi getur líka verið skert og þörf á að hugsa út í aukna hættu á slysum.	Tryggja þarf að vinnutími, umfang og vinnuhraði sé ekki of mikill og að starfsmaður geti ráðið sjálfur að einhverju leyti hvernig hann skipuleggur vinnu sína, þar sem unnt er að koma því við. Tryggja þarf að konan geti setið við vinnuna þar sem það á við. Unnt er að forðast þreytu eða draga úr henni með því að leyfa lengri og tíðari hlé í vinnulotu. Með því að stilla starfsstöðvar eða breyta vinnuaðferðum má koma í veg fyrir vandamál vegna líkamsstælinga og hættu á slysum.	
Vinna í mikilli hæð	Það er hættulegt fyrir þungaðar konur að vinna í mikilli hæð, t.d. í stigum, pöllum.	Vinnuveitandi skal tryggja að barnshafandi konur þurfi ekki að vinna í mikilli hæð.	
Að vinna einsamall	Þunguðum konum getur verið meiri hætta búin en öðrum þegar þær vinna einsamar, einkum ef þær detta eða þurfa skyndilega á lækniáðstoð að halda.	Með tilliti til heilsufars konunnar getur verið nauðsynlegt að fara yfir og skoða hve mikið eftirlit þarf til að sjá til þess að hún fái skjóta hjálp og stuðning ef á þarf að halda og komi til neyðaraðgerða sé tekið tillit til þarfa nýbakaðra og verðandi mæðra.	
Streita í starfi	Nýbakaðar og verðandi mæður geta verið sérstaklega viðkvæmar fyrir streitu í starfi af ýmsum ástæðum: – hormónabreytingar og lífeðlisfræðilegar og sálfræðilegar breytingar eiga sér stundum stað á og eftir meðgöngu, sem gerir konuna viðkvæmari fyrir streitu og veldur kviða eða þunglyndi; – breyttar fjárhagsáðstæður, sem afleiðing af meðgöngu, geta leitt af sér fjárhagslegt, tilfinningalegt og starfstengt óöryggi, einkum ef það endurspeglast í viðhorfi á vinnustað;	Þegar ráðstafanir eru gerðar þurfa vinnuveitendur að taka tillit til þekktra streitubátta (svo sem vaktafyrirkomulags, óöryggis í starfi, vinnulags o.s.frv.) og tiltekinn heilsufars- og félagsálfræðilegra þátta sem hafa áhrif á viðkomandi konu.	

	– það getur verið erfitt að samræma vinnu og einkalíf, einkum ef vinnutími er langur, ófyrirsjáanlegur og félagslega óheppilegur eða hefur áhrif á aðrar skyldur innan fjölskyldunnar; – hugsanleg hættu á aðstæðum þar sem búast má við ofbeldi á vinnustað. Ef hættu er á að kona verði fyrir ofbeldi á meðgöngutíma, þegar hún hefur nýlega alið barn eða er með barn á brjósti getur það verið skaðlegt. Það getur valdið fylgjulosi, fösturláti, fyrimáls-fæðingu og lítilli fæðingarþyngd og haft áhrif á getu móður-innar til að hafa barn á brjósti Áhættan beinist einkum að starfsmönnum sem eru í beinni snertingu við viðskiptamenn og skjólstræðinga. Kona getur fundið fyrir aukinni streitu í tengslum við vinnuna af völdum starfsfélaga eða annars konar þrýstings á vinnustaðnum ef hún er kvíðin út af þunguninni eða lyktum hennar (t.d. ef hún hefur áður misst föstur, fætt andvana barn eða vegna einhvers annars afbrigðileika). Í sumum rannsóknum tengist streita aukinni hættu á fösturláti, bæði snemma og seint á meðgöngu, einnig skert geta til að hafa barn á brjósti. Konur, sem nýlega hafa fætt andvana barn, misst föstur, gefið nýfætt barn sitt til ættleiðingar eða misst nýbura, eru sérstaklega viðkvæmar fyrir streitu, einnig konur sem hafa verið alvarlega veikar eða orðið fyrir álagi (þ.m.t. er keisaraskurður) sem tengist meðgöngu eða barnsburði. En við vissar aðstæður getur það létt á konan njóti skilnings og stuðnings á vinnustað.	Í forvarræðstöfum geta falist breytingar á vinnuskilyrðum eða vinnutíma og aðgerðir til að tryggja að nauðsynlegur skilningur, stuðningur og viðurkenning sé til staðar þegar konan kemur aftur til vinnu en jafnframt sé einkalíf hennar virt.	Rammatilskipun 89/391/EBE er í gildi.
--	--	--	--

Staðið við vinnu	Lífisfræðilegar breytingar á meðgöngu (aukið rúmmál blóðs og slagrúmmál, almenn vikkun æða og hugsanlegur samdráttur bláæða í kviðar- og grindarholi) stuðla að skertri blóðrás í útæðakerfi þegar konur standa. Bláæðabrengrsli geta dregið úr bláæðaskilum frá grindarholi sem veldur auknum hjartslætti móðurinnar og samdrætti í leginu. Ef hjartsláttur eykst ekki nægilega getur það valdið svima og yfirliði. Þegar staðið er (og/æða gengið) lengi í einu við vinnu eykur það einnig hættu á fyrirmálsfæðingu.	Tryggja þarf að hægt sé að setjast niður þar sem það á við. Hvorki er ráðlegt að sitja né standa linnulaust. Betra er að sitja og standa til skiptis. Ef ekki er unnt að koma því við skal setja ákvæði um hlé.	Tilskipun 89/654/EBE (heilbrigðis- og öryggis-kröfur á vinnu-stað)
Setið við vinnu	Breytingar á storkunarpáttum sem fylgja meðgöngu og aukin fyrirferð legsins sem þrýstir á bláæðar í grindarholinu valda umtalsverðri hættu á blóðtappa hjá þunguðum konum. Þegar kona situr kyrr á meðgöngu eykst fylling bláæða í fótleggjum verulega og kann að valda verkjum og hjúgi í fótleggjum. Aukin lendasveigja, sem stafar af auknu ummáli kviðar, getur orsakað vöðvaverki á lendasvæði hryggjarins sem getur ágerst þegar líkaminn er lengi í sömu stellingu.		
Skortur á aðstöðu til hvíldar og slökunar	Hvöld er mikilvæg nýbökðuðum og verðandi mæðrum. Þreyta eykst á og eftir meðgöngutíma og getur aukist vegna vinnutengdra þátta. Þörfin fyrir hvíld er bæði líkamleg og andleg. Sígarettureykur er stökkbreytandi og krabbameinsvaldandi og eru reykingar barnshafandi konu þekkt áhætta. Áhrif óbeinna reykinga eru ekki jafn augljós en vitað er að þær geta haft áhrif á hjarta og lungu og að þær stefna heilsu ungbarna í hættu. Sígarettureykur fer líka illa í öndunarfærin og getur tengst asma sem í sumum tilvikum má rekja til meðgöngunnar.	Hugsanlega þyrfti að koma upp hentugri aðstöðu fyrir viðkomandi konu sem hefur þörf fyrir líkamlega hvíld, svo að hún geti sest eða lagst niður einhvers staðar og látið fara vel um sig, í einrúmi og næði, með reglulegu millibili. Vara ber verðandi mæður við hættum reykinga, einnig óbeinna reykinga. Þar sem ekki er bannað að reykja á almenningssvæðum, t.d. í snyrtiherbergjum og matsölum, skal vinnuveitandi taka tillit til þess að barnshafandi konur geta orðið fyrir váhrifum af sígarettureyk og skulu gera ráðstafanir til forvarnar og verndar, ef þörf krefur.	Tilskipun ráðsins 89/654/EBE (heilbrigðis- og öryggis-kröfur á vinnustað)

Hætta á sýkingum eða nýrnasjúkdómum ef hreinlætisaðstöðu er ábótavant	Ef aðgangur að salemum (og annarri hreinlætisaðstöðu) er ekki auðveldur á vinnustað, vegna fjarlægðar, vinnuafurða eða -kerfis o.s.frv. getur heilsu og öryggi stafað af því aukin hætta, þ.m.t. veruleg hætta á sýkingum og nýrnasjúkdómum. Vegna þrýstings á þvagblóðruna og annarra breytinga sem tengjast meðgöngu þurfa barnshafandi konur gjarnan að fara á salernið oftar en ella og oft er það meira aðkallandi en hjá öðrum. Þetta á einnig við um konur með barn á brjósti vegna þess að þær þurfa að drekka meiri vökva til að auka mjólkurframleiðsluna.	Til verndarráðstafana telst að laga reglur að vinnuvenjum, t.d. í samfelldu vinnuferli og í hópvinnu, og að gera viðeigandi ráðstafanir, sem gera mæðrum með barn á brjósti kleift að fara frá starfsstöðvum sínum eða starfi með stuttum fyrirvara oftar en venjulegt telst, að öðrum kosti (ef það er ekki unnt) að breyta vinnuskilyrðum tímabundið eins og tilgreint er í tilskipun 92/85/EB.	Tilskipun ráðsins 89/654/EEB (heilbrigðis- og öryggiskröfur á vinnustað)
Hætta sem afleiðing af óheppilegri næringu	Holl og góð næring og drykkur (einkum hreint drykkjarvatn), með reglulegu millibili, er nauðsynlegt heilsu nýbakaðrar eða verðandi móður og barns hennar eða barna. Tímasetning, tíðni og lengd matartíma og annarra tækifæra til að neyta fæðu og drykkjar hefur áhrif á matarlyst og meltingu og hefur auk þess áhrif á heilsu ófædda barnsins. Þetta hefur áhrif bæði á og eftir meðgöngu og orsakast af hormónabreytingum og lífðælis-fræði-legum breytingum, einnig þeim sem orsaka morgunógleði (oftast snemma á meðgöngu), legu ófædda barnsins í móðurlífinu, næringarþarfir einstakra mæðra og barnsins sem hún gengur með eða er með á brjósti o.s.frv. Þungaðar konur geta þurft að fá fleiri matarhlé og tækifæri til að fá sér oftar að drekka eða aðra léttu hressingu og verið getur að þær þoli aðeins lítið af fæðu í einu og oftar fremur en mikið magn á „venjulegum“ matmálistímum. Matarvenjur þeirra og það sem þær vilja borða kann að breytast, einkum á fyrstu mánuðum meðgöngu, ekki aðeins til að stemma stigu við morgunógleði heldur einnig vegna óþæginda eða annarra vandamála þegar liður á meðgöngu.	Sérstakar þarfir nýbakaðra og verðandi mæðra, að því er varðar hvíldar, matar- og kaffítíma, er hægt að fastsetja í samráði við viðkomandi einstakling. Þessar þarfir geta breyst þegar liður á meðgönguna. Gera verður verndarráðstafanir svo hægt sé að sinna þessum þörfum, m.a. með tilliti til þarfar fyrir hvíldar-, matar- og kaffítíma ásamt því að hafa góða hreinlætisaðstöðu.	

Hætta vegna óhentugrar aðstöðu eða skorti á aðstöðu	Ef mæðrum er gert kleift að gefa barni brjóst á vinnustað eða nálægt honum, með því að veita þeim aðgang að aðstöðu til að mjólka sig og til að geyma brjóstamjólk á öruggum stað, getur það auðveldað vinnandi konum að hafa barn á brjósti og verndað heilsu bæði móður og barns umtalsvert. Sannað hefur verið að brjóstagið er vörn gegn krabbameini fyrir móðurina og verndar barnið gegn tilteknum sjúkdómum í frumbersku. Ef ekki er hægt að gefa barni brjóst á vinnustað getur það haft veruleg áhrif á heilsufar bæði móður og barns.	Til verndarráðstafana telst: — aðgangur að sérherbergi þar sem hægt er að gefa barni brjóst eða mjólka sig; — öruggir, hreinir kælskápar til að geyma í brjóstamjólk í vinnutímanum og aðstaða til að þvo, sótthreinsa og geyma ílát; — hlé frá vinnu (án þess að missa við það laun eða hlummindi eða þurfa að óttast refsingu) til að mjólka sig eða leggja barn á brjóst.	
--	---	---	--

ÁHÆTTUMAT: SÉRSTÖK HÆTTA (OG LEIÐIR TIL AÐ FORDAST ÁHÆTTU)

(EINNIG EÐLIS-, EFNA- OG LÍFFRÆÐILEGIR ÁHRIFAVALDAR OG VINNUSKILYRÐI, TALIN UPP Í 1. OG 2. VIÐAUKA VIÐ TILSKIPUN 92/85/EBE)

Vinnuskilyrði geta haft mikilvæg áhrif á heilsu, öryggi og velferð nýbakaðra og verðandi mæðra. Stundum er það samband ólíkra þátta sem ákvarðar tegund áhættunnar fremur en einhver einn þáttur.

Þar sem þungun er ástand sem tekur sífelldum breytingum og er stöðugt ferli, geta komið upp, við sömu vinnuskilyrði, ólík heilsufars- og öryggisvandamál hjá mismunandi konum á ólíkum tímum meðgöngunnar, og það sama á við þegar þær snúa aftur til vinnu eftir barnsburð eða eru með barn á brjósti. Sum þessi mál eru fyrirsjáanleg og eiga almennt við (t.d. þau sem talin eru upp hér á eftir). Önnur fára eftir aðstæðum og sjúkrasögu viðkomandi konu.

Listi yfir áhrifavalda/vinnuskilyrði	Hver er áhættan?	Hvernig skal bregðast við áhættunni? Dæmi um forvarnarráðstafanir (*)	Önnur löggjöf bandalagsins
EÐLISFRÆÐILEGIR ÁHRIFAVALDAR — þar sem þessir áhrifavaldar eru taldir valda fósturskemmdum og/eða ef til vill fylgjulosi, einkum:			
Högg, titringur eða hreyfing	Reglubundin váhrif vegna högga, þ.e. skyndilegra, þunga högga á líkamann eða titrings, t.d. við að aka eða stíja í torfærutækjum, eða mikillar hreyfingar, geta aukið hættu á fósturláti. Váhrif til lengri tíma vegna titrings líkamans getur aukið hættu á fyrirmálsfæðingu eða lítilli fæðingarþyngd. Konum með barn á brjósti er ekki meiri hættu búin en öðrum starfsmönnum.	Skipuleggja skal vinnuna á þann veg að þungaðar konur og þær sem hafa nýlega alið barn verði ekki látnir vinna störf sem fylgir áhætta vegna óþægilegs titrings í öllum líkamanum, einkum við lága sveiflufóðni, minniháttar áverka, hristings, högga eða störf þar sem neðri hluti líkamans verður fyrir rykkjum eða hnykkjum.	Engin tiltekin Ramatilskipun 89/391/EBE er í gildi

(*) Dæmin í þessum dálki eru eingöngu til leiðbeiningar. Aðrar forvarnarráðstafanir eru til fyrir alla áhættuþætti sem taldir eru upp. Hver vinnuveitandi getur valið þær ráðstafanir sem henta best hans aðstæðum ef farið er að viðeigandi löggjöf bandalagsins sem og landslögum.

Hávaði	Langvarandi váhrif af miklum hávaða geta valdið hækkuðum blóðþrýstingi og þreytu. Ráða má af tilraunarannsóknum að langvarandi váhrif af miklum hávaða á ófætt barn á meðgöngu kunni að hafa áhrif á heyrn þess síðar og að lág tíðni sé líklegust til að valda skaða. Engin sérstök vandamál skapast hjá konum sem nýlega hafa alið barn eða eru með barn á brjósti.	Virða skal innlend ákvæði þegar tilskipun ráðsins 86/188/EBE er beitt. Vinnuveitandi skal tryggja að barnshafandi konur og konur sem hafa nýlega alið barn eða eru með barn á brjósti vinni ekki í hávaða sem er yfir innlendum viðmiðunarmörkum fyrir váhrif í starfi sem byggjast á tilskipun 86/188/EBE. Minna ber á að þótt móðirin noti persónuhlífar verndar það ekki ófætt barn hennar gegn líkamlegri hættu.	Tilskipun ráðsins 86/188/EBE (áhætta vegna áhrifa hávaða á vinnustöðum)
Jónandi geislun	Váhrif frá jónandi geislum eru hættuleg ófæddu barni; til eru sérstök ákvæði um að takmarka áhættuna fyrir verðandi meður og ófædd börn. Ef kona með barn á brjósti vinnur með geislavirkan vökva getur barnið orðið fyrir váhrifum, einkum er hætt á smitun gegnum húð móðurinnar. Einnig getur verið hætt á að móðirin andi að sér eða taki til sín geislavirka mengun sem síðan skilst út í mjólkina eða með fylgjumni til ófædda barnsins.	Um leið og barnshafandi kona greinir yfirmönnum sínum frá ástandi sínu skal sú vernd, sem ófætt barnið hlýtur, vera sambærileg við almenna vernd einstaklinga. Því skulu vinnuskilyrði barnshafandi konu vera þannig að jafngildisgeislaskammtur sem ófædda barnið verður fyrir sé eins lítill og hugsast getur og að ólíklegt sé að sá skammtur verði meira en 1 mSv að minnsta kosti það sem eftir er meðgöngutímans. Meðalváhrif á fimm ára tímabili, sem allir starfsmenn geta orðið fyrir, skulu ekki fara yfir 20 mSv á ári (og skulu ekki fara yfir 50 mSv á einu ári). Vinnuveitandi skal greina konum í hópi starfsmanna, sem verða fyrir váhrifum af jónandi geislun, frá því að nauðsynlegt sé að þær greini frá þungun eins fljótt og unnt er með tilliti til hættu á váhrifum á ófætt barn og hættu á mengun brjóstamjólkurinnar ef líkaminn verður fyrir geislavirkri mengun.	Tilskipun ráðsins 96/29/KE (verndun heilbrigðis gegn hættu af völdum jónandi geislunar) Tilskipun ráðsins 97/43/KE (hætta á jónandi geislun vegna váhrifa við lyfjavinnslu)

		Haga skal vinnu á þá leið að barnshafandi konur verði ekki fyrir váhrifum af jónandi geislun. Sérstaklega skal huga að þeim möguleika að konur með barn á brjósti geti orðið fyrir geislandi mengun og skulu þær ekki ráðnar í vinnu þar sem hætta er á slíkri mengun.	
<i>Viðmiðunarreglur í geislavörnum fyrir alla starfsmenn, þ.m.t. barnshafandi konur og konur með barn á brjósti, hafa nýlega verið endurskoðaðar í ljósi endurskoðaðra tilmæla frá Alþjóðageislavarnarráðinu (ICRP), og skammtamörkum hefur verið breytt.</i>			
Ójónandi rafsegulgeislun	<i>Ekki er unnt að útiloka þann möguleika að rafseguleða segulsvið, þ.m.t. stuttbylgjumæðferð og vinna við að rafsjóða plastefni og herða lín, geti aukið áhættuna fyrir ófett barn.</i>	Ráðlegt er að minnka váhrifin með heilbrigðis- og öryggisráðstöfunum.	Rammatilskipun 89/391/EBE er í gildi.

Unnið í hita eða kulda	Þungaðar konur þola illa hita og er hættara en öðrum við yfirlíði eða hitakófi. Áhættan er líklega minni eftir barnsburð en ekki er ljóst hve fljótt konan kemst yfir þetta. Váhrif af völdum hita geta haft neikvæð áhrif á meðgöngu. Vökvatap af völdum hita getur haft áhrif á brjóstagjöf.	Barnshafandi konur skulu ekki þurfa að vinna lengi í miklum hita eða kulda.	
Unnið í yfirþrýstingi, t.d. í háþrýstiklefum og við köfun	Þungaðar konur og ófæddum börnum þeirra getur verið hættu búin ef þær vinna í miklum kulda. Þeim skal láttinn í té hlýr fatnaður. Áhættan er mun meiri ef skyndilegar breytingar verða á hitastigi. Yfirþrýstingsumhverfi: Fólk sem vinnur í miklum þrýstingi getur átt á hættu að fá kafaraveiki. Ástæðan er sú að lofþbólur myndast í blóðrásinni. Ekki er ljóst hvort þungaðri konu er hættara við kafaraveiki en öðrum en slíkar lofþbólur geta hugsanlega skaðað ófædda barnið alvarlega. Konum sem nýlega hafa alið barn er nokkru hættara við kafaraveiki en öðrum. Engin lífeðlisfræðileg rök eru fyrir því að kona með barn á brjósti megi ekki vinna þar sem er mikill þrýstingur (þótt það geti verið vandkvæðum bundið í reynd). Köfun: Barnshafandi konum er eindregið ráðið frá að kafa á meðgöngu vegna hugsanlegra váhrifa af völdum yfirþrýstings á ófædda barnið. Ekkert bendir til að það fari ekki saman að hafa barn á brjósti og kafa.	Barnshafandi konur skulu ekki vinna í miklum lofþrýstingi. Ekki má krefjast þess að barnshafandi konur stundi köfun Vinnuveitandi skal gera starfsmönnum sínum ljóst að af heilsufarsástæðum megi barnshafandi konur ekki kafa; og starfsmenn skulu greina vinnuveitanda frá ef þeir mega ekki kafa af heilsufarsástæðum svo að vinnuveitandinn geti gert viðeigandi ráðstafanir.	Rammatilskipun 89/391/EEB

LÍFFRÆÐILEGIR ÁHRIFAVALDAR			
Tilskipun 90/679/EBE (líffræðilegir áhrifavaldar á vinnustöðum) og breytingar við hana:			
1. Líffræðilegur áhrifavaldur í 1. flokki: áhrifavaldur sem litlar líkur eru á að valdi sjúkdómum hjá mönnum. 2. Líffræðilegur áhrifavaldur í 2. flokki: áhrifavaldur sem getur valdið sjúkdómum hjá mönnum og starfsmönnum gæti stafað hætta af. Lítil hætta er á að sjúkdómarnir berist út í samfélagið. Oftast er völ á árangursríkri forvörn eða meðferð. 3. Líffræðilegur áhrifavaldur í 3. flokki: áhrifavaldur sem getur valdið alvarlegum sjúkdómum hjá mönnum og starfsmönnum gæti stafað mikil hætta af. Hætta getur verið á að sjúkdómarnir berist út í samfélagið en oftast er völ á árangursríkri forvörn eða meðferð. 4. Líffræðilegur áhrifavaldur í 4. flokki: áhrifavaldur sem veldur bráðum sjúkdómum hjá mönnum og starfsmönnum stafar mikil hætta af. Hætta getur verið á að sjúkdómarnir berist út í samfélagið. Sjaldnast er völ á árangursríkri forvörn eða meðferð.			
Skrá yfir áhrifavalda/vinnuskilyrði	Hver er áhættan?	Hvémig skal bregðast við áhættunni? Dæmi um forvarnaráðstafanir (*)	Önnur löggjöf bandalagsins en tilskipun 92/85/EBE
Allir líffræðilegir áhrifavaldar í 2., 3. og 4. flokki (sjá hér á undan)	Margir líffræðilegir áhrifavaldar í þessum þremur áhættuflokkum geta haft áhrif á ófætt barn ef móðirin sýkist á meðgöngutímanum. Þessir áhrifavaldar geta sýkt barnið í móðurlífi í gegnum fylgju, eða í eða eftir fæðingu, t.d. með brjóstamjólk eða við nána líkamlega snertingu móður og barns. Dæmi um áhrifavalda þar sem barnið gæti sýkst með einhverjum þessum hætti eru: lífrabólga B, lífrabólga C, alnæmisveiran (HIV), herpesveira, berklar, sársótt, hlaupabóla og taugaveiki. Fyrir flesta starfsmenn er hætta á sýkingu engu meiri í vinnunni en úti í samfélaginu, í vissum störfum er þó hætta á sýkingum líklegri en utan þeirra.	Það fer eftir áhættumatinu, þar sem eðli líffræðilega áhrifavaldsins er fyrst metið, hve sýkingin er dreifð, hve miklar líkur eru á snertingu við áhrifavaldinn og hvaða eftirlitsráðstafanir eru fyrir hendi. Í því getur falist einangrun og venjulegar hreinlætisráðstafanir. Mæla skal með notkun þeirra bóluæfna sem eru til, en þó skal tekið tillit til þess ef varhugavert þykir að gefa einhver þeirra þunguðum konum á fyrstu mánuðum meðgöngu. Ef vitað er að mikil hætta er á váhrifum frá mjög smitandi áhrifavöldum er rétt að barnshafandi kona forðist váhrif frá þeim algjörlega. Vinnuveitandi skal sjá um ónæmisprófanir (vegna hlaupabólu, bogfrymlasóttar, parvóveiru) vegna áhættu í starfi og flutning í starfi eða tímabundið leyfi þegar um faraldur er að ræða, ef starfsmaður er sermíneikvæður.	Sjá hér á undan

(*) Dæmin í þessum dálki eru eingöngu til leiðbeiningar. Aðrar forvarnaráðstafanir eru til fyrir alla áhættuþætti sem taldir eru upp. Hver vinnuveitandi getur valið þær ráðstafanir sem henta best hans aðstæðum ef farið er að viðeigandi löggjöf bandalagsins sem og landslögum.

Líffræðilegir áhrifavaldar sem vitað er að geta valdið fösturláti eða líkamlegum eða taugálífeðlisfræði-legum skaða. Þessir áhrifavaldar eru í 2., 3. og 4. flokki	Rauðir hundar og bogfrymlasótt geta skaðað ófætt barn, og einnig aðrir líffræðilegir áhrifavaldar, t.d. sýtomegalóveira (algeng sýking í bandalaginu) og klamydía í kindum.	Sjá hér á undan. Forðast skal að þunguð kona komist í tæri við þessa líffræðilegu áhrifavalda, nema hún sé ónæm fyrir þeim.	Sjá hér á undan
--	---	--	-----------------

EFNAFRÆÐILEGIR ÁHRIFAVALDAR — Efnafræðilegir áhrifavaldar geta borist í mannlíkamann eftir mismunandi leiðum: við innöndun eða inníöku, smug gegnum húðina eða við upptöku um húð. Samkvæmt fyrirleggiandi upplýsingum stofna eftirfarandi efnafræðilegir áhrifavaldar heilsu barnshafandi konu og ófæddis barns í hættu:			
Skrá yfir áhrifavalda/vinnuskilyrði	Hver er áhættan?	Hvernig skal bregðast við áhættunni? Dæmi um forvarnarráðstafanir (*)	Önnur löggjöf bandalagsins en tilskipun 92/85/EBE
Efni merkt H40, H45, H46, H49, H61, H63 og H64	Efni eru talin upp í 1. viðauka við tilskipun 67/548/EBE og eru merkt með hættusetningunum: H40: getur valdið varanlegu heilsutjóni; H45: getur valdið krabbameini; H46: getur valdið arfgengum skaða H49: getur valdið krabbameini við innöndun; H61: getur skaðað barn í móðurkviði; H63: getur hugsanlega skaðað barn í móðurkviði; H64: getur skaðað brjóstmylklinga. Verulegar líkur á að heilsu sé hættu búin vegna þessara efna verður einungis ákvörðuð með áhættumati á tilteknu efni á vinnustaðnum – þ.e. þótt skráð efni geti hugsanlega stofnað heilsu eða öryggi í hættu getur verið að áhættan sé engin í raun, t.d. ef váhrifin eru undir þeim mörkum sem gætu valdið skaða.	Þar sem unnið er með hættuleg efni, þ.m.t. iðefni sem geta valdið arfgengum skaða, er þess krafist að vinnuveitendur meti hversu hættuleg efni eru heilsu starfsmanna og að þeir komi í veg fyrir eða hafi eftirlit með áhættunni þar sem það á við. Vöð mat skulu vinnuveitendur taka tillit til kvenna sem eru barnshafandi eða hafa nýlega alið barn. Forgangsverkefni skal vera að koma í veg fyrir váhrif. Ef ekki er hægt að koma í veg fyrir áhættu er hægt að gera ýmsar tæknilegar ráðstafanir til að hafa sjórn á váhrifum með góðri vinnuskipulagningu og góðu húsnæði og notkun persónuhlífa. Persónuhlífar skulu eingöngu notaðar í þeim tilgangi að sporna við váhrifum ef aðrar aðferðir hafa brugðist. Þær má einnig nota sem aukavörð með öðrum aðferðum. Staðgönguefni skal sett í stað skaðlegra áhrifavalda ef unnt er.	Tilskipun ráðsins 98/24/EB (áhætta vegna efnafræðilegra áhrifavalda á vinnustað) Tilskipun ráðsins 90/394/EBE (krabbameinsvaldar á vinnustað) Tilskipun ráðsins 67/548/EBE (flokkun, pökkun og merking hættulegra efna) og breytingar við hana Tilskipun 91/155/EBE eins og henni var breytt með tilskipun 93/112/EBE um að setja upp sérstakt kerfi öryggisleiðbeininga.

(*) Dæmin í þessum dálki eru eingöngu til leiðbeiningar. Aðrar forvarnarráðstafanir eru til fyrir alla áhættuþætti sem taldir eru upp. Hver vinnuveitandi getur valið þær ráðstafanir sem henta best hans aðstæðum ef farið er að viðeigandi löggjöf bandalagsins sem og landslögum.

	Þegar notuð eru íðefni í iðnaði er vísað í „Leiðbeiningar um heilsuvernd þungaðra kvenna á vinnustöðum“, gefnar út af Samtökum evrópskra iðnrekenda í efnaiðnaði (CEFIC) ⁽¹⁾ . Þar er sérstaklega fjallað um hættu af iðefnum og leiðbeiningar við áhættumat.		
Efnablöndur merktar á grundvelli tilskipunar 83/379/EBE eða 1999/45/EB	Búast má við að efnablanda, með meira en tilgreindan styrk efnis, sem felur í sér einn af áhættuþáttunum H40, H45, H46, H49, H61, H63 og H64, skapi álíka hættu. Varðerinn vinnuveitandi beitir matsreglunum, sem eiga við efni, á efnablöndur með svipaðar merkingar ef þetta kemur upp á vinnustaðnum.	Meta skal hættulegar efnablöndur og gera ráðstafanir til áhættustjórnunar á sama hátt og þegar um er að ræða svipuð hættuleg efni.	Tilskipun 88/379/EBE eða 1999/45/EB (flokkun, þökkun og merking hættulegra efnablanda) með breytingum og aðlögunum.
Kvikasilfur og kvikasilfursafleiður	Lífæren kvikasilfursefnasambönd geta haft skaðleg áhrif á ófædd börn. Rannsóknir á dýrum og athugun á mönnum hafa sýnt að váhrif frá þessum tegundum kvikasilfurs á meðgöngu getur hægt á þroska ófæddis barns, raskað þroskun taugakerfisins og valdið móðurinni eitrun. Lífærent kvikasilfur flyst frá blóðinu í mjólkina. Ef kona kemst í mikla snertingu við það fyrir og á meðgöngu getur barni hennar verið hætta búin.	Forgangsverkefni skal vera að koma í veg fyrir váhrif. Ef ekki er hægt að koma í veg fyrir áhættu er hægt að gera ýmsar tæknilegar ráðstafanir til að hafa stjórn á váhrifum með góðri vinnuskipulagningu og góðu húsnæði og notkun persónuhlífa. Persónuhlífar skulu eingöngu notaðar í þeim tilgangi að sporna við váhrifum ef allar aðrar aðferðir hafa brugðist. Þær má einnig nota sem aukavörð með öðrum aðferðum.	Tilskipun ráðsins 80/1107/EBE (efna-, eðlis- og líffræðilegir áhrifavaldar á vinnustöðum) sem aðildarríkin fella úr gildi við lögleiðingu tilskipunar 98/24/EB (eigi síðar en 5. maí 2001).

⁽¹⁾ Fáanlegt hjá Samtökum evrópskra iðnrekenda í efnaiðnaði (CEFIC).

Mítósuheftandi (frumudrepanði) lyf	Þegar til lengri tíma er litið valda þessi lyf skaða á erfðaeðni sáð- og eggfrumna. Sum eru krabbameinsvaldandi. Efnið berst í líkamann með innöndun eða gegnum húðina. Við mat á áhættu skal sérstaklega skoðað þegar lyfið sem á að nota er búið til (lyfsalar, hjúkrunarfræðingar), það er gefið inn og því er fargað (efnaúrgangur og úrgangur frá sjúklingum).	Engin viðmiðunarmörk hafa verið ákvörðuð og skal forðast váhrif eða draga úr þeim. Þeim konum, sem eru að reyna að verða þunguðar eða þeim sem eru þunguðar eða með barn á brjósti, skal gerð full grein fyrir hættunni. Við blöndun lyfjalausa skal draga úr váhrifum með því að nota hlífðarflíkur (hanska, sloppa og grímur), hlífðarbúnað (öryggisskáp) og góðar vinnureglur. Barnshafandi kona, sem blandar lyfjalausir sem hamla gegn frumum eða æxlum eða eyðileggur þau (antineoplastics), skal færð í annað starf.	Tilskipun ráðsins 90/394/EBE (krabbameinsvaldar á vinnustöðum)
Efnafræðilegir áhrifavaldar sem vítað er að stuðla að hættulegri upptöku gegnum húð (þ.e. sem húðin dregur í sig). Til þeirra teljast sum varnarefni.	Sumir efnafræðilegir áhrifavaldar geta líka smogið gegnum heilbrigða húð, farið inn í líkamann og haft skaðleg áhrif. Þessi efni eru sérstaklega merkt í skránni sem eru í viðkomandi tilskipunum. Áhættan fer eftir því hvernig efnið er notuð ásamt hættulegum eiginleikum þeirra eins og með öll efni. Upptaka gegnum húðina getur orðið vegna staðbundinnar mengunar, t.d. dropa á húð eða fötum, eða í vissum tilvikum, vegna mikillar gufu í andrúmsloftinu. Ef í hlut eiga starfsmenn við landbúnað skal í áhættumatinu tekið tillit til þess hvort hætta sé á einhverjum mengunarleiðum, t.d. frá varnarefnum sem notuð hafa verið fyrr í ferlinu.	Forgangsverkefni skal vera að koma í veg fyrir váhrif. Sérstakar varúðarráðstafanir skal gera til að koma í veg fyrir snertingu við húð. Þar sem unnt er skal gera tæknilegar ráðstafanir til að hafa eftirlit með váhrifum fremur en að nota persónuhlífar, svo sem hanska, galla eða andliðshlífar. Til dæmis að loka vinnsluna af eða endurhanna hana til að draga úr uppgufun. Þegar starfsmaður verður að nota persónuhlífar (annaðhvort einar og sér eða í tengslum við tæknilegar ráðstafanir) skal ganga úr skugga um að þær þjóni tilgangi sínum.	Tilskipanir framkvæmdastjórnar- innar 91/322/EBE og 96/94/EB (leiðbeinandi viðmiðunarmörk vegna efnafræðilegra áhrifavalda á vinnustöðum)

Kolsýringur	Kolsýringur myndast þegar bensín, dísilolía eða fljóandi jarðolíugas (LPG) er notað til að knýja vélar og heimilistæki. Því fylgir áhætta að nota vélar eða tæki á lokuðum svæðum. Þungaðar konur geta verið viðkvæmar fyrir váhrifum af völdum kolsýrings. Kolsýringur á greiða leið inn í fylgju og getur valdið surefnisskortum hjá ófæddu barni. Upplýsingar um váhrif af völdum kolsýrings á barnshafandi konu eru takmarkaðar en til eru sönnunargögn um að þau geti skaðað ófætt barn. Bæði umfang váhrifa á móðurina og hve lengi þau vara skiptir sköpum fyrir ófætt barnið. Ekkert bendir til þess að brjóstmylkningar skaðist þótt móðirin verði fyrir váhrifum af kolsýringi eða að kona sé viðkvæmari fyrir kolsýringi eftir barnsburð en ella. Þar eð gífurleg hætta er af váhrifum kolsýrings í miklum mæli eru áhættumat og forvarnir, vegna mikilla váhrifa, sams konar fyrir alla starfsmenn. Áhættumat getur orðið flókið þegar meta á áhrif beinna eða óbeinna reykinga og/eða loftmengunar. Ef þessir þættir valda því að kolsýringur binst blóðrauða (COHb) í meira mæli en gerist vegna váhrifa í starfi er áhættan metin út frá þessum ytri þáttum þar sem áhrifin á bindingu kolsýrings við blóðrauða safnast ekki upp. Hugsanlega getur verið þörf á að halda nákvæma skrá um slíka „utanaðkomandi“ þætti til að komast hjá skaðabótum og málskostnaði.	Besta forvörnin er að uppræta hættuna með því að breyta vinnsluferli eða búnaði. Þar sem forvörnum verður ekki komið við skal huga að tæknilegum ráðstöfunum ásamt góðum vinnuáðferðum og persónuhlífum. Forðast skal varanleg váhrif á konur í hópi starfsmanna. Það getur jafnvel verið skaðlegt að verða óreglubundið fyrir áhrifum af völdum kolsýrings. Barnshafandi konum skal greint frá hættunni á váhrifum af kolsýringi við reykingar.
-------------	--	---

Blý og blýafleiður – að svo miklu leyti sem þessi efni eru tekin upp í líkamann	Fósturlát og fósturmissir hefur oft verið sett í samband við það að þungaðar konur hafa orðið fyrir váhrifum af blýi, en engin vísending er um að það eigi enn við miðað við nágildandi, viðurkenndan áhættustaðal. Sterkar vísendingar eru um að váhrif af blýi, bæði í legi og eftir barnsburð, geti haft áhrif á þroska barnsins, einkum í taugakerfi og blóðmyndandi líffærum. Konur, nýburar og ung börn eru viðkvæmari fyrir blýi en fullorðnir karlmenn. Blý skilist með blóðinu út í mjólkina. Ef kona verður fyrir miklum váhrifum af því fyrir og á meðgöngu getur barni hennar verið hætta búin. Ábending um öryggismörk Ekki er unnt að mæla váhrif frá blýi, svo öruggt sé, út frá loftmengun vegna ólíkra upptökuleiða. Líffræðileg mæling á blýmagni í blóði (PbB) og mæling á líffræðilegum áhrifum (t.d. prófanir á sinkprótóporfyríni og styrk aminorévlínsýru í blóði eða þvagi) eru öruggustu vísendingarnar um váhrif. Áhættumat Í 6. gr. tilskipunarinnar er lagt sérstakt bann við að konur sem eru þungaðar eða eru með barn á brjósti komist í snertingu við blý ef líklegt er að öryggi og heilsu þeirra sé hætta búin. Áhættumatið skal byggjast á skýrslum um blýstyrk í blóði, bæði einstaklingsins og vinnuhópsins, eða svipuðum færðbreytum, ekki á mælingum á andrúmslofti. Ef sama niðurstaða fæst og hjá fólki sem ekki hefur orðið fyrir váhrifum má gera ráð fyrir að heilsu hlutaðeigandi sé ekki hætta búin. En styrkur blýs í blóði og aðrir líffræðilegir vísendingar um áhrif geta breyst með tímanum án augljóss sambands við váhrif (úr andrúmslofti). Því er hugsanlegt að breyting geti orðið í vísendingunum þótt váhrifin hafi ekki ágerst. Þetta er hægt að túlka á þann veg að heilsunni sé hætta búin.	Mikilvægt er að styrkur blýs í blóði kvenna á barneignaraldri sé minni en hjá öðrum starfsmönnum til að vernda ófædd börn þeirra. Þegar þungun hefur verið staðfest, skulu þær konur sem eru undir lækniseftirliti, samkvæmt tilskipuninni um blý, að öllu jöfnu færast í önnur störf þannig að þær verði ekki fyrir verulegum váhrifum af blýi. Evrópsk viðmiðunarmörk eru í endurskoðun. Vegna þess að losun blýs úr líkamanum er hægðvirk ferli skal greina konum á barneignaraldri frá þessari hættu. Vinnuveitandi skal tryggja að dregið sé úr váhrifum af blýi og að konur hafi tækifæri til að færa sig um set í vinnunni þar til það hefur verið gert. Með tilliti til þessa getur verið að eina viðnandi lausnin sé að leggja bann við því að konur, sem eru þungaðar eða með barn á brjósti, séu á svæðum þar sem þær komast í snertingu við blý. Þetta er einkum áriðandi þegar um váhrif frá lífrænum blýsamböndum er að ræða.	Tilskipun ráðsins 82/605/EEB (áhrif af blýmálmi á vinnustöðum) sem aðildarríkin fella úr gildi við lögleiðingu tilskipunar 98/24/EB (frá 5. maí 2001).
--	---	---	---

Efnafreðilegir áhrifavaldar og iðnaðarferli í 1. viðauka við tilskipun 90/394/EBE	Þau iðnaðarferli sem skráð eru í 1. viðauka tilskipunar 90/394/EBE og um getur í 1. viðauka B við tilskipun 92/85/EBE geta valdið hættu á krabbameini. Ef iðnaðarferlið er krabbameinsvaldandi skal það tekið skýrt fram.	Í tilskipun 90/394/EBE er þess krafist að fari fram nákvæmt áhættumat. Forðast skal váhrif. Ef ekki er með almennum ráðstöfunum unnt að meta og hafa eftirlit með áhættunni með almennum ráðstöfunum skal gera viðeigandi ráðstafanir til að upplýsa og þjálfa starfsmenn.	Tilskipun ráðsins 90/394/EBE (krabbameinsvaldar á vinnustöðum)
--	--	--	---

VINNUSKILYRÐI			
Skrá yfir áhrifavalda /vinnuskilyrði	Hver er áhættan?	Hvernig skal bregðast við áhættunni? Dæmi um forvarnarráðstafanir (*)	Önnur löggjöf bandalagsins en tilskipun
Að handleika byrðar	Talið er að áhætta fylgi því að handleika byrðar á meðgöngu, svo sem hætta á fösturskaða og fyrimálsfæðingu. Áhættan fer eftir álagi, þ.e. þyngd byrðarinnar, hvernig henni er lyft og hve oft á vinnutíma. Þegar líður á meðgöngu er mikil hætta á að barnshafandi kona verði fyrir meiðslum við meðhöndlun byrða. Hormónabreytingar valda því að það slaknar á liðböndlunum og ýmsar líkamsstillingar verða erfiðari eftir því sem lengra líður á meðgöngu. Einnig er sú hætta fyrir hendi hjá konum sem nýlega hafa alið barn, t.d. í vissan tíma eftir keisaraskurð, að erfiðleikum sé bundið að lyfta byrði eða handleika hana. Konur með barn á brjósti geta fundið til óþæginda vegna þess að brjóstin eru stærri og viðkvæmari.	Þar breytingar, sem vinnuveitandi skal gera, fara eftir áhættunni sem greint er frá í matinu og aðstæðum í fyrirtækinu. T.d. kann að vera mögulegt að breyta eðli verkefnisins svo að áhættan við meðhöndlunina sé minni fyrir alla starfsmenn, þ.m.t. nýbakaðar eða verðandi mæður. Það getur líka verið þörf á að taka tillit til sérstakra þarfa konunnar og minnka við hana líkamlega vinnu eða sjá henni fyrir aðstoð til að draga úr áhættunni sem hún stendur frammi fyrir. Þar sem sérstök hætta er á að starfsmenn verði fyrir bakmeiðslum er þess krafist í tilskipun 90/269/EBE að vinnuveitendur: — sjái til þess að starfsmenn þurfi ekki að meðhöndla byrðar; — meti áhættuna við þá meðhöndlun sem ekki verður hjá komist, og — geri ráðstafanir til að minnka áhættuna eins og framast er unnt.	Tilskipun 90/269/EBE um kröfur varðandi hollustu og öryggi þegar byrðar eru handleikar

(*) Dæmin í þessum dálki eru eingöngu til leiðbeiningar. Aðrar forvarnarráðstafanir eru til fyrir alla áhættuþætti sem taldir eru upp. Hver vinnuveitandi getur valið þær ráðstafanir sem henta best hans aðstæðum ef farið er að viðeigandi löggjöf bandalagsins sem og landslögum.

Hreyfingar og líkamsstellingar	Nokkrir þættir ráða því hvernig og hve mikil hætta er á meiðslum eða heilsubresti vegna hreyfinga eða stellinga á og eftir meðgöngu, þ.m.t.: — eðli, lengd og tíðni verkefna/hreyfinga — hraði, kraftur og fjölbreytni í starfinu; — vinnutími og hvíldarhlé; — vinnuvistfræðilegir þættir og almennt vinnuumhverfi; — hversu hagkvæm og aðlögunarhæf vinnutækin eru. Hormónabreytingar hjá konum, sem eru þungaðar eða hafa nýlega alið barn, geta haft áhrif á liðbönd og gert þær viðkvæmari fyrir meiðslum. Ef til vill koma meiðslin ekki í ljós fyrr en nokkru eftir barnsburð. Sérstaklega skal huga að konum sem meðhöndla byrðar fyrstu þrjá mánuðina eftir að þær byrja að vinna aftur eftir barnsburð. Líkamsstellingar, á mismunandi tímum meðgöngu og eftir að snúið er aftur til vinnu, geta valdið vandkvæðum sem eru einstaklingsbundin og verið háð vinnuskilyrðum. Þessi vandkvæði geta aukist eftir því sem lengra liður á meðgöngu, einkum ef vinnunni fylgja óþægilegar hreyfingar eða ef staðið er eða setið langtínum saman í sömu stellingu sem er líkamanum hættuleg vegna stöðuálags eða heftrar blóðrásar. Það getur valdið bakverkjum og myndun æðahnúta og gyllinæð.	Vinnuveitandi skal tryggja að konur sem eru þungaðar, hafa nýlega alið barn eða eru með barn á brjósti verði ekki látnar: — meðhöndla byrðar sem hætta er á að valdi meiðslum, — vinna störf sem krefjast óþægilegra hreyfinga eða stellinga, einkum í miklum þrengslum, — vinna í mikilli hæð. — Vinnuveitandi skal, þar sem það á við, nota eða aðlaga vinnutæki og lyftibúnað, breyta geymslufyrirkomulagi eða endurskipuleggja starfsstöðvar eða vinnurými; — forðast skal að láta starfsmenn meðhöndla byrðar lengi í einu eða þeir standi eða sitji án þess að þeir geri æfingar eða hreyfi sig reglulega til að stuðla að góðri blóðrás.	
---------------------------------------	--	--	--

	Bakverkir á meðgöngu geta tengst löngum vinnutíma og erfiðum vinnustellingum auk of mikillar hreyfingar. Barnshafandi kona getur þurft meira svigrúm í vinnunni (eða þurft að breyta vinnulagi sínu gagnvart þeim sem hún vinnur með eða vinnutækjum sínum) þar sem þungi hennar breytir bæði fyrirferð hennar og hreyfigetu og hvort hún getur staðið eða setið kyrr lengi í einu svo að þægilegt sé og öruggt. Áhættan getur líka verið meiri þegar kona snýr aftur til vinnu eftir erfiða fæðingu með læknisfræðilegu inngripi, svo sem eftir keisaraskurð eða þegar segamyndun verður í æðum.		
Ferðir annaðhvort innan eða utan starfsstöðvarinnar	Erfitt getur verið fyrir barnshafandi konu að ferðast meðan á vinnu stendur, og til og frá vinnustað, og það getur haft í för með sér áhættu, þ.m.t. þreytu, titring, streitu, kyrrstöðustellingu, óþægindi og slys. Áhætta sem þessi getur haft veruleg áhrif á heilsu nýbakaðra og verðandi mæðra.		
Námuðnaður neðanjarðar	Í námum eru oft erfið skilyrði fyrir líkamann og margir af líffræðilegu áhrifavöldunum, sem lýst er í þessum viðmiðunarreglum, eru almennt hluti af námuumhverfi.	Vinnuveitendur eru ábyrgir fyrir að meta áhættuna og skulu bregðast við í samræmi við tilskipun 92/104/EBE.	Tilskipun 92/104/EBE (vernd starfsmanna í jarðefnanámi)

Skjávinnna	Enda þótt það sé ekki tekið sérstaklega fram í tilskipun 92/85/EEB gerir ráðgjafarnefndin sér grein fyrir því að áhyggjur af geislun frá skjám og hugsanleg áhrif hennar á þungaðar konur eru mjög útbreiddar. Þó liggja fyrir öruggar upplýsingar um að þær áhyggjur eru ekki á rökum reistar. Hér á eftir er samantekt á vísindalegum niðurstöðum. Rafsegulgeislun, sem líklegt er að stafi frá skjám, er langt fyrir neðan þau mörk sem sett eru samkvæmt alþjóðlegum tilmælum um takmörkun á hættu við slíka geislun fyrir heilbrigði manna, og geislavarnarráðið telur ekki að hún stofni heilsunni í hættu. Þess vegna er ekki þörf á neinum sérstökum verndar-ráð-stöfun-um til að vernda heilsuna fyrir slíkri geislun. Nokkuð hefur borið á að áhyggjur hafi skapast hjá almenningi vegna skýrslna um fjölgun fösturláta og fæðingargalla hjá konum sem vinna skjávinnu, einkum vegna rafsegulgeislunar. Margar vísindalegar rannsóknir hafa verið gerðar en á heildina litið sýna niðurstöður þeirra engin tengsl milli fösturláta eða fæðingargalla og skjávinnu. Haldið verður áfram að rannsaka og endurskoða rannsóknarniðurstöðurnar. Skjávinnna getur einnig haft í för með sér vinnuvistfræðilega hættu – sjá hér á undan.	Í ljósi niðurstaðna úr vísindarannsóknum þurfa þungaðar konur ekki að hætta skjávinnu. En til að forðast að streita og kvíði valdi vandkvæðum skal konum, sem eru þungaðar og hafa áhyggjur af því að vinna við skjá, veitt tækifæri til að ræða um áhyggjur sínar við einhvern sem býr yfir nægilega mikilli þekkingu á nýjustu og áreiðanlegustu upplýsingum og fegnum úr heimi vísindanna.	Tilskipun ráðsins 90/270/EEB um skjávinnu
-------------------	---	--	--

Vinnutæki og persónuhlífar (þ.m.t. fatnaður)	Vinnutæki og persónuhlífar eru almennt ekki hönnuð með þungaðar konur í huga. Meðgöngu (og brjóstagjöf) fylgja lífðlisfræðilegar breytingar sem geta valdið því að vinnan og hlífðarbúnaðurinn er ekki einungis óþægilegur heldur einnig varasamur í sumum tilvikum – t.d. ef búnaðurinn er ekki máttulegur eða er óþægilegur, eða ef hreyfigeta, lipurð eða samhæfing hreyfinga viðkomandi konu við vinnuna er tímabundið skert á meðgöngu eða fyrst eftir barnsburð.	Vinnuveitandi skal gera áhættumat þar sem tekið er tillit til áhættubreytinga þegar líður á meðgöngu. Þegar unnt er skal forðast áhættuna með því að laga búnaðinn eða skipta honum út fyrir annan viðeigandi búnað svo að hægt sé að vinna á öruggan hátt og án þess að stefna heilsunni í hættu. Ef það er ekki hægt gilda ákvæði tilskipunar 92/85/EB (5. gr.). Ekki skal leyfa vinnu sem fylgir áhætta.	Tilskipun 89/655/EBE (kröfur varðandi öryggi og hollustu er starfsmenn nota tæki á vinnustöðum) Tilskipun 89/656/EBE (kröfur varðandi öryggi og hollustu er starfsmenn nota persónuhlífar á vinnustöðum)
---	---	---	--

VIÐAUKI

Atriði, tengd meðgöngu, sem kunna að útheimta breytingu á vinnuskipulagi

Að frátöldum þeim áhættuþáttum sem taldir eru upp í töflunni eru aðrir þættir meðgöngunnar sem geta haft áhrif á vinnu. Þetta er breytilegt eftir því hve langt er liðið á meðgönguna og skal fylgjast með henni reglulega; t.d. breytist líkamsstaða verðandi mæðra eftir því sem fyrirferð eykst.

Þættir sem tengjast meðgöngu	Atriði tengd vinnu
Morgunógleði	Vaktavinna snemma morguns Nánd við sterka lykt eða lykt sem veldur ógleði/léleg loftræsting Ferðir/flutningar
Bakverkur	Að standa/byrðar handleiknar/líkams-stelling
Æðahnútar/aðrir blóðrásarkvillar/gyllinæð	Staðið/setið lengi í einu
Hvöld og vellíðan	Regluleg næring Nálægð við tiltæka aðstöðu til að hvíla sig/þvo sér/borða/drekka Hreinlæti
Tíðar/knýjandi ferðir á salerni	Erfiðleikar við að komast úr vinnu/af vinnustað
Þægindi	
Aukin fyrirferð	Notkun hlífðarflíka/vinnutækja Vinna í þröngu rými /í mikilli hæð
Lipurð, fimi, samhæfing, hraði hreyfinga og teygjanleiki getur verið minni út af aukinni fyrirferð	Unnið í líkamsstillingum sem reyna á, t.d. að beygja sig fram, teygja sig Meðhöndlun byrða Vandamál sem fylgja því að vinna í litlu rými
Þreyta/streita	Yfirvinna Kvöld-/næturvinna Skortur á hvíldarhléum Langur vinnutími Hraði/vinnuálag
Jafnvægi (á einnig við um konur með barn á brjósti)	Vandamál sem fylgja því að vinna á hálum, blautum flötum

TILSKIPUN EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS 2000/34/EB

2003/EES/6/25

frá 22. júní 2000

um breytingu á tilskipun ráðsins 93/104/EB um ákvæðna þætti er varða skipulag vinnutíma þannig að hún taki til þeirra geira og þeirrar starfsemi sem fellur utan gildissviðs þeirrar tilskipunar(*)

EVROÞUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAFA,
með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 2. mgr. 137. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar ⁽¹⁾,

með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndarinnar ⁽²⁾,

í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 251. gr. sáttmálans ⁽³⁾ á grundvelli sameiginlegs texta sátta-nefndarinnar frá 3. apríl 2000,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í 137. gr. sáttmálans er kveðið á um að bandalagið skuli styðja og bæta við starfsemi aðildarríkjanna með það í huga að bæta vinnuumhverfi og vernda þannig öryggi og heilsu starfsmanna. Í tilskipunum, sem samþykktar eru á grundvelli þeirrar greinar, skal forðast að leggja á hömlur á sviði stjórnsýslu, fjármála eða löggjafar sem staðið gætu í vegi fyrir stofnun og vexti lítilla og meðalstórra fyrirtækja.
- 2) Í tilskipun ráðsins 93/104/EB frá 23. nóvember 1993 um ákvæðna þætti er varða skipulag vinnutíma ⁽⁴⁾ er mælt fyrir um lágmarkskröfur um öryggi og heilbrigði við skipulag vinnutíma, að því er varðar daglegan hvíldartíma, hlé, vikulegan hvíldartíma, vikulegan hámarksvinnutíma, árlegt orlof og þætti varðandi næturvinnu, vaktavinnu og vinnumynstur. Tilskipuninni skal breytt af eftirfarandi ástæðum.
- 3) Flutningar á vegum, í lofti, á sjó, jarnbrautum og skipgengum vatnaleiðum, fiskveiðar og önnur vinna á sjó og starfsemi lækna í starfsþjálfun falla utan gildissviðs tilskipunar ráðsins 93/104/EB.
- 4) Í tillögu framkvæmdastjórnarinnar frá 20. september 1990 voru engar undanþágur veittar frá tilskipun ráðsins 93/104/EB fyrir tiltekna geira eða starfsemi né samþykkti Evrópuþingið slíkar undanþágur í álitu sínu frá 20. febrúar 1991.

- 5) Vernda skal heilbrigði og öryggi starfsmanna á vinnustað af þeirri ástæðu að þeir eru starfsmenn en ekki vegna þess að þeir vinna innan tiltekins geira eða við tiltekna starfsemi.
- 6) Að því er varðar löggjöf, sem bundin er við tiltekinn geira, fyrir farstarfsmenn er þörf á hliðstæðri nálgun til fyllingar ákvæðum um öryggi í flutningum og heilbrigði og öryggi viðkomandi starfsmanna.
- 7) Taka þarf tillit til sérstöðu starfsemi á sjó og starfsemi lækna í starfsþjálfun.
- 8) Tryggja skal einnig verndun heilbrigðis og öryggis farstarfsmanna innan þeirra geira og þeirrar starfsemi sem undanþegin var.
- 9) Rýmka ber gildandi ákvæði um árlegt orlof og heilbrigðiseftirlit vegna næturvinnu og vaktavinnu þannig að þau taki til farstarfsmanna innan þeirra geira og þeirrar starfsemi sem undanþegin var.
- 10) Aðlaga ber gildandi ákvæði um vinnu- og hvíldartíma fyrir farstarfsmenn innan þeirra geira og þeirrar starfsemi sem undanþegin var.
- 11) Allir starfsmenn skulu fá viðunandi hvíldartíma. Hugtakið „hvíld“ skal tjá í tímaeiningum, þ.e. dögum, klukkustundum og/eða hlutum þeirra.
- 12) Evrópusamningur um skipulag á vinnutíma sjómanna gekk í gildi með tilskipun ráðsins ⁽⁵⁾, samkvæmt tillögu framkvæmdastjórnarinnar í samræmi við 2. mgr. 139. gr. sáttmálans. Því skulu ákvæði þessarar tilskipunar ekki gilda um sjómenn.
- 13) Að því er varðar „sjómenn sem fiska upp á hlut“ og eru starfsmenn er það aðildarríkjanna að ákvarða, skv. 7. gr. tilskipunar ráðsins 93/104/EB skilyrðin fyrir rétti til árlegs orlofs og veitingu þess, þar á meðal tilhögun greiðslna.
- 14) Sérstakir staðlar, sem mælt er fyrir um í öðrum bandalagsgerningum og tengjast t.d. hvíldartíma, vinnutíma, árlegu orlofi og næturvinnu fyrir tiltekna flokka starfsmanna, skulu vera rétthærri en ákvæði tilskipunar ráðsins 93/104/EB eins og henni er breytt með þessari tilskipun.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 195, 1.8.2000, bls. 41, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 58/2002 frá 31. maí 2002 um breytingu á XVIII. viðauka (Öryggi og hollustuhættir á vinnustöðum, vinnuréttur og jafnrétti kynjanna) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 44, 5.9.2002, bls. 14.

⁽¹⁾ Stjtið. EB C 43, 17.2.1999, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. EB C 138, 18.5.1999, bls. 33.

⁽³⁾ Álit Evrópuþingsins frá 14. apríl 1999 (Stjtið. EB C 219, 30.7.1999, bls. 231), sameiginleg afstaða ráðsins frá 12. júlí 1999 (Stjtið. EB C 249, 1.9.1999, bls. 17) og ákvörðun Evrópuþingsins frá 16. nóvember 1999 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum EB). Ákvörðun Evrópuþingsins frá 17. maí 2000 og ákvörðun ráðsins frá 18. maí 2000.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 307, 13.12.1993, bls. 18.

⁽⁵⁾ Tilskipun ráðsins 1999/63/EB frá 21. júní 1999 um samning um skipulag á vinnutíma sjómanna á kaupskipum milli Samtaka skipaeigenda í Evrópubandalaginu (ECSA) og Samtaka félaga flutningaverkamanna í Evrópusambandinu (FST) (Stjtið. EB L 167, 2.7.1999, bls. 33).

- 15) Með hliðsjón af fordæmi dómstóls Evrópubandalaganna skal ákvæðið um hvíld á sunnudögum falla niður.
- 16) Í máli C-84/94, Breska konungsríkið gegn ráðinu ⁽¹⁾, kvað dómstóllinn upp þann dóm að tilskipun ráðsins 93/104/EB væri í samræmi við dreifræðisregluna og meðalhófsregluna sem settar eru fram í 5. gr. sáttmálans. Ekkert tilefni er til að ætla að þessi dómur eigi ekki við um sambærilegar reglur um ýmsa þætti er varða skipulag vinnutíma í þeim geirum og þeirri starfsemi sem undanþegin var.

SAMBÝKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Tilskipun 93/104/EB er breytt sem hér segir:

1. Í stað 3. mgr. 1. gr. komi eftirfarandi:

„3. Þessi tilskipun skal gilda um starfsemi í öllum geirum, jafnt opinbera geiranum sem einkageiranum, í skilningi 2. gr. tilskipunar 89/391/EBE, sbr. þó 14. og 17. gr. þessarar tilskipunar.

Þessi tilskipun skal ekki gilda um sjómenn, eins og þeir eru skilgreindir í tilskipun ráðsins 1999/63/EB frá 21. júní 1999 um samning um skipulag á vinnutíma sjómanna á kaupskipum milli Samtaka skipaeigenda í Evrópubandalaginu (ECSA) og Samtaka félaga flutningaverkamanna í Evrópusambandinu (FST)(^{*}), sbr. þó 8. mgr. 2. gr. þessarar tilskipunar.

(^{*}) Stjtið. EB L 167, 2.7.1999, bls. 33).“;

2. Í 2. gr. bætist eftirfarandi við:

„7. „farstarfsmaður“: starfsmaður í áhöfn hjá fyrirtæki sem rekur flutningaþjónustu fyrir farþega eða vörur á vegum, í lofti eða á skipgengum vatnaleiðum;

8. „vinna á hafi úti“: vinna sem er unnin að mestu leyti á eða frá mannvirkjum á hafi úti (þ.m.t. borpöllum), í beinum eða óbeinum tengslum við leit, vinnslu eða nýtingu á jarðefnaauðlindum, þ.m.t. á kolvatns-efnum, og köfun í tengslum við slíka starfsemi, hvort sem hún fer fram frá mannvirki á hafi úti eða frá skipi;

9. „viðunandi hvíld“: það að starfsmenn hafi reglubundinn hvíldartíma sem mældur er í tímaeiningum og er nægilega langur og samfelldur til að tryggja að þeir valdi ekki sjálfum sér, samstarfsmönnum eða öðrum tjóni vegna þreytu eða óreglulegs vinnumynsturs og að þeir skaði ekki heilsu sína, hvorki til skamms tíma né lengri tíma lítið.“;

3. Eftirfarandi undirgrein í 5. gr. falli niður:

„Lágmarkshvíldartíminn, sem um getur í fyrstu undirgrein, skal að jafnaði taka til sunnudags.“

4. Í stað 14. gr. komi eftirfarandi:

„14. gr.

Sérhæfðari bandalagsákvæði

Þessi tilskipun skal ekki gilda þegar aðrir bandalagsgerningar fela í sér sérhæfðari kröfur varðandi skipulag vinnutíma tiltekinna starfsgreina eða atvinnustarfsemi.“

5. Í stað málsgreinar 2.1 í 17. gr. komi eftirfarandi:

„2.1. úr 3., 4., 5., 8. og 16. gr.:

a) vegna starfa þar sem vinnustaður er fjarri búsetustað viðkomandi starfsmanns, þ.m.t. vinna á hafi úti, eða langt er á milli mismunandi vinnustaða starfsmannsins;

b) vegna öryggis- og eftirlitsstarfa sem krefjast stöðugar viðveru til verndar eignum og fólki. Hér er einkum átt við öryggisverði, húsverði eða öryggisgæslufyrirtæki;

c) vegna starfa sem fela í sér þörf á samfelldri þjónustu eða framleiðslu, hér er einkum átt við:

i) þjónustu sem tengist móttöku, meðferð og/eða umönnun á sjúkrahúsum eða sambærilegum stofnunum, þ.m.t. starfsemi lækna í starfsþjálfun, á dvalarstofnunum og í fangelsum,

ii) hafnar- eða flugvallarstarfsmenn,

iii) fólk sem starfar við blöð, útvarp, sjónvarp, kvikmyndaframleiðslu, póst- og fjarskiptaþjónustu, sjúkra-, bruna- og almannavarnaþjónustu,

iv) gas-, vatns- og rafmagnsframleiðslu og dreifingu, sorphirðu og brennsluver,

v) atvinnugreinar þar sem ekki er unnt að rjúfa vinnuferli af tæknilegum ástæðum,

vi) rannsóknar- og þróunarvinnu,

vii) landbúnað,

viii) starfsmenn sem annast reglubundna farþegaflutninga í borgum;

d) þegar vinnuhrota er fyrirsjáanleg, einkum í:

i) landbúnaði,

ii) ferðaþjónustu,

iii) pósthjónustu;

(¹) Dómasafn EB (ECR) 1996, bls I - 5755.

e) þegar um er að ræða fólk sem vinnur við járnbrautarflutninga:

- i) sem vinnur ósamfellt,
- ii) sem dvelur á vinnutíma um borð í lestum, eða
- iii) við störf sem eru háð tímaáætlunum flutninga og þar sem tryggja verður að járnbrautarumferð sé samfelld og reglubundin.“

6. Í 2. mgr. 17. gr. bætist eftirfarandi við:

„2.4. úr 6. gr. og 2. mgr. 16. gr. þegar um er að ræða lækna í starfsþjálfun:

a) að því er varðar 6. gr. á 5 ára aðlögunartímabili frá 1. ágúst 2004.

i) Aðildarríkjnum er heimilt að taka sér allt að tveimur árum í viðbót, ef nauðsyn ber til, til að takast á við þau vandkvæði sem fylgja því að uppfylla ákvæði um vinnutíma sem tengjast skyldum þeirra til að skipuleggja og sjá fyrir heilbrigðisþjónustu og heilsuvernd. Að minnsta kosti sex mánuðum fyrir lok aðlögunartímabilsins skal viðkomandi aðildarríki tilkynna framkvæmdastjórninni það ásamt rökstuðningi svo að framkvæmdastjórnin geti gefið álit sitt, eftir viðeigandi samráð, innan þriggja mánaða frá viðtöku slíkra upplýsinga. Fari aðildarríkið ekki að álit framkvæmdastjórnarinnar skal það færa rök fyrir þeirri ákvörðun sinni. Tilkynning og rökstuðningur aðildarríkisins og álit framkvæmdastjórnarinnar skulu birt í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna* og send áfram til Evrópuþingsins.

ii) Aðildarríkjum er heimilt að taka sér allt að einu ári í viðbót, ef nauðsyn ber til, til að takast á við sérstök vandkvæði sem fylgja því að uppfylla áðurnefndar skyldur. Þau skulu fylgja málsmeðferðinni sem sett er fram í i-lið.

Að því er varðar aðlögunartímabilið:

iii) Aðildarríkin skulu sjá til þess að fjöldi vinnustunda á viku fari aldrei yfir 58 stundir að meðaltali á fyrstu þremur árum aðlögunartímabilsins, 56 stundir að meðaltali á næstu tveimur árum þar á eftir og að meðaltali 52 stundir á þeim tíma sem kann að vera eftir.

iv) Vinnuveitandi skal hafa samráð við fulltrúa starfsmanna með góðum fyrirvara með það í huga að ná samkomulagi, þar sem því verður komið við, um tilhögun á aðlögunartímabilinu. Innan þeirra takmarkana, sem

settar eru fram í iii-lið, getur slíkt samkomulag tekið til:

- meðalfjöldi vinnustunda á viku á aðlögunartímabilinu; og
- ráðstafana til að fækka vinnustundum á viku í 48 að meðaltali í lok aðlögunartímabilsins;

b) að því er varðar 2. mgr. 16. gr., að því tilskildu að viðmiðunartímabilið sé ekki lengra en 12 mánuðir á fyrsta hluta aðlögunartímabilsins, sem tiltekið er í iii-lið a-liðar, og sex mánuðir þar á eftir.“;

7. Eftirfarandi greinar bætist við:

„17. gr. a

Farstarfsmenn og vinna á hafi úti

1. Ákvæði 3., 4., 5. og 8. gr. gilda ekki um farstarfsmenn.

2. Aðildarríkin skulu hins vegar gera nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að farstarfsmenn eigi rétt á viðunandi hvíld, nema við þær aðstæður sem mælt er fyrir um í málsgrein 2.2 í 17. gr.

3. Með fyrirvara um almennar meginreglur um verndun öryggis og heilbrigðis starfsmanna og að því tilskildu að samráð sé haft við fulltrúa vinnuveitanda og viðkomandi starfsmanna og að kapp sé lagt á að hvetja til hverskonar viðeigandi skoðanaskipta milli aðila vinnumarkaðarins, þ.m.t. samningaviðræðna ef aðilar óska þess, er aðildarríkjnum heimilt, af hlutlægum og tæknilegum ástæðum eða ástæðum sem varða skipulag vinnunnar, að lengja viðmiðunartímabilið, sem um getur í 2. mgr. 16. gr., í tólf mánuði fyrir starfsmenn sem aðallega stunda vinnu á hafi úti.

4. Eigi síðar en 1. ágúst 2005 skal framkvæmdastjórnin, að höfðu samráði við aðildarríkin og vinnuveitendur og launþega á evrópskum vettvangi, endurskoða hvernig ákvæðunum er framfylgt, að því er varðar starfsmenn á hafi úti, með tilliti til öryggis- og heilbrigðismála með það í huga að koma fram með viðeigandi breytingar ef þörf er á.

17. gr. b

Starfsmenn á sjófiskiskipum

1. Ákvæði 3., 4., 5., 6. og 8. gr. gilda ekki um starfsmenn á sjófiskiskipum, sem sigla undir fána aðildarríkis.

2. Aðildarríkin skulu hins vegar gera nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að sérhver starfsmaður á sjófiskiskipi, sem siglir undir fána aðildarríkis, eigi rétt á viðunandi hvíld og takmarka fjölda vinnustunda við 48 klukkustundir á viku að meðaltali á viðmiðunartímabili sem er ekki lengra en tólf mánuðir.

3. Í samræmi við þörfina á að vernda öryggi og heilbrigði slíkra starfsmanna skulu aðildarríkin, innan þeirra takmarkana sem settar eru fram í 2., 4. og 5. mgr., gera nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja:

- a) að vinnutími takmarkist við hámarksfjölda klukkustunda sem ekki má fara yfir á tilteknu tímabili, eða
- b) að veittur sé lágmarksfjöldi hvíldarstunda á tilteknu tímabili.

Hámarksfjöldi vinnustunda eða lágmarksfjöldi hvíldarstunda skal skilgreindur í lögum eða stjórnsýslufyrirmælum eða í kjarasamningum eða samningum milli aðila vinnumarkaðarins.

4. Mörk vinnu- eða hvíldartíma skulu vera annaðhvort:

- a) hámarksfjöldi vinnustunda, sem ekki skal vera meiri en:
 - i) 14 klukkustundir á hverju 24 klukkustunda tímabili, og
 - ii) 72 klukkustundir á hverju sjö daga tímabili;

eða

- b) lágmarksfjöldi hvíldarstunda, sem ekki skal vera minni en:
 - i) 10 klukkustundir á hverju 24 klukkustunda tímabili, og
 - ii) 77 klukkustundir á hverju sjö daga tímabili.

5. Hvíldartíma má ekki skipta upp í meira en tvo hluta og skal annar hluti hvíldartímans vera að minnsta kosti sex klukkustundir og ekki skulu líða meira en 14 klukkustundir á milli tveggja hvíldartíma.

6. Í samræmi við almennar meginreglur um verndun öryggis og heilbrigðis starfsmanna og af hlutlægum og tæknilegum ástæðum eða ástæðum, sem varða skipulag vinnunnar, er aðildarríkjunum heimilt að leyfa undanþágur, þ.m.t. að koma á viðmiðunartímabilum, frá þeim takmörkunum sem mælt er fyrir um í 2., 4. og 5. mgr. Slíkar undanþágur skulu, að því marki sem hægt er, vera í samræmi við setta staðla en heimilt er að miða við tíðari eða lengri orlofstímabil eða veitingu uppþótarorlofs fyrir starfsmennina. Mæla má fyrir um slíkar undantekningar í

- i) lögum eða stjórnsýslufyrirmælum, að því tilskildu að samráð sé haft við fulltrúa vinnuveitenda og viðkomandi starfsmanna og að kapp sé lagt á að hvetja til hverskonar skoðanaskipta milli aðila vinnumarkaðarins, eða
- ii) kjarasamningum eða samningum milli aðila vinnumarkaðarins.

7. Skipstjóri á sjófiskiskipi getur krafist þess að starfsmenn um borð vinni þá tíma sem nauðsynlegir eru á þeirri stundu vegna öryggis skipsins, skipverja um borð

eða farms eða til að koma til aðstoðar öðrum skipum eða skipverjum í nauð á hafi úti.

8. Aðildarríki geta kveðið á um að starfsmenn á sjófiskiskipum, sem landslög eða venja mæla fyrir um að megi ekki stunda veiðar á tilteknu tímabili almanaksársins sem er lengra en einn mánuður, skulu taka árlegt orlof, í samræmi við 7. gr., innan framangreinds tímabils.“

2. gr.

1. Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórnsýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 1. ágúst 2003 eða sjá til þess að í síðasta lagi þann dag hafi aðilar vinnumarkaðarins gert nauðsynlegar ráðstafanir, með samningi, enda er aðildarríkjunum skylt að gera allar nauðsynlegar ráðstafanir til vera ávallt í aðstöðu til að ábyrgjast þær niðurstöður sem mælt er fyrir um í þessari tilskipun. Að því er varðar lækna í starfsþjálfun skal þessi dagsetning vera 1. ágúst 2004. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

2. Þegar aðildarríkin samþykkja ráðstafanirnar sem um getur í 1. mgr. skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þær eru birtar opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

3. Með fyrirvara um rétt aðildarríkjanna til að setja ný laga-, stjórnsýslu- eða samningsákvæði á sviði vinnutíma í ljósi breyttra aðstæðna að uppfylltum lágmarkskröfunum, sem kveðið er á um í þessari tilskipun, skal framkvæmd þessarar tilskipunar ekki teljast gild rök fyrir því að draga úr þeirri almennu vernd sem starfsmönnum er búið.

4. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni þau ákvæði úr landslögum sem þegar hafa verið samþykkt eða sem samþykkt verða um málefni sem tilskipun þessi nær til.

3. gr.

Eigi síðar en 1. ágúst 2009 skal framkvæmdastjórnin, að höfðu samráði við aðildarríkin og vinnuveitendur og launþega á evrópskum vettvangi, endurskoða hvernig ákvæðunum er framfylgt, að því er varðar starfsmenn á sjófiskiskipum og kanna sérstaklega hvort þessi ákvæði eiga við, einkum með tilliti til öryggis- og heilbrigðismála, með það í huga að leggja til viðeigandi breytingar ef þörf er á.

4. gr.

Eigi síðar en 1. ágúst 2005 skal framkvæmdastjórnin, að höfðu samráði við aðildarríkin og vinnuveitendur og launþega á evrópskum vettvangi, endurskoða hvernig ákvæðunum er framfylgt, að því er varðar starfsmenn sem annast reglubundna farþegaflutninga í borgum, með það í huga að leggja til viðeigandi breytingar, ef þörf er á, til að tryggja samfellda og viðeigandi stefnu innan geirans.

6. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Lúxemborg 22. júní 2000.

5. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á þeim degi sem hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

N. FONTAINE

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

J. SÓCRATES

forseti.

Yfirlýsing framkvæmdastjórnarinnar um hvíld á sunnudögum

Framkvæmdastjórnin lýsir því yfir að hún muni fjalla um stöðu aðildarríkjanna, að því er varðar löggjöf um hvíld á sunnudögum, í næstu skýrslu sinni um framkvæmd vinnutímatilskipunarinnar (93/104/EB).

Yfirlýsing framkvæmdastjórnarinnar um framkvæmd 6. mgr. 1. gr.

Framkvæmdastjórnin lýsir því yfir að hún hyggist hafa samráð við vinnuveitendur og launþega á evrópskum vettvangi og fulltrúa aðildarríkjanna, áður en hún gefur álit sitt, með það í huga að skila álitinu þremur mánuðum eftir að hún fær tilkynningu frá aðildarríkjunum.

ÁKVÖRÐUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR

2003/EES/6/26

frá 27. nóvember 2001

um lengingu á gildistíma ákvörðunar 1999/178/EB um vistfræðilegar viðmiðanir er veita á umhverfismerki bandalagsins fyrir textílvörur(*)

(tilkynnt með númeri C(2001) 3680)

(2001/831/EB)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1980/2000 frá 17. júlí 2000 um endurskoðað kerfi um veitingu umhverfismerkis bandalagsins ⁽¹⁾, einkum 4. og 6. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í reglugerð (EB) nr. 1980/2000 er kveðið á um veitingu umhverfismerkis fyrir vöru sem býr yfir eiginleikum sem gera það að verkum að hún stuðlar að verulegum umbótum að því er varðar lykil-umhverfisþætti.
- 2) Skv. 4. gr. reglugerðar (EB) nr. 1980/2000 skal setja sérstakar viðmiðanir fyrir umhverfismerki samkvæmt vöruflokkum og skal endurmeta viðmiðanir fyrir umhverfismerki, sem og kröfur um mat og sannprófun er varða viðmiðanirnar, í tæka tíð fyrir lok gildistímabils viðmiðananna sem tilgreindar eru fyrir hvern vöruflokk og skal endurmatinu ljúka með tillögu að framlengingu, afturköllun eða endurskoðun.
- 3) Með ákvörðun 1999/178/EB ⁽²⁾ setti framkvæmdastjórnin vistfræðilegar viðmiðanir er veita á umhverfismerki bandalagsins fyrir textílvörur en skv. 3. gr. þeirrar ákvörðunar falla þær úr gildi 28. febrúar 2002.
- 4) Í kjölfar endurmatsins er talið rétt að framlengja gildistíma skilgreiningarinnar á vöruflokknum og vistfræðilegu viðmiðanirnar óbreyttar til átján mánaða, einkum til að gera þeim fyrirtækjum, sem veitt

hefur verið umhverfismerki, kleift að nota umhverfismerkið a.m.k. þar til að lokinni endurskoðun á ákvörðun 1999/178/EB.

- 5) Því skal framlengja gildistímann sem settur er fram í 3. gr. ákvörðunar 1999/178/EB.
- 6) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari ákvörðun, eru í samræmi við álit nefndarinnar sem komið var á fót skv. 17. gr. reglugerðar (EB) nr. 1980/2000.

SAMÞYKKT ÁKVÖRÐUN ÞESSA:

1. gr.

Gildistíminn, sem settur er fram í 3. gr. ákvörðunar 1999/178/EB fyrir skilgreininguna á vöruflokknum og viðmiðanirnar fyrir vöruflokkinn, sem í stjórnsýslunni ber kenninúmerið „016“, er framlengdur til 31. ágúst 2003.

2. gr.

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 27. nóvember 2001.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Margot WALLSTRÖM

framkvæmdastjóri.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 310, 28.11.2001, bls. 29, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 59/2002 frá 31. maí 2002 um breytingu á XX. viðauka (Umhverfismál) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 44, 5.9.2002, bls. 15.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 237, 21.9.2000, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 57, 5.3.1999, bls. 21.

ÁKVÖRDUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR

2003/EES/6/27

frá 27. nóvember 2001

um lengingu á gildistíma ákvörðunar 1999/179/EB um vistfræðilegar viðmiðanir er veita á umhverfismerki bandalagsins fyrir skófatnað(*)

(tilkynnt með númeri C(2001) 3681)

(2001/832/EB)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1980/2000 frá 17. júlí 2000 um endurskoðað kerfi um veitingu umhverfismerkis bandalagsins ⁽¹⁾, einkum 4. og 6. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í reglugerð (EB) nr. 1980/2000 er kveðið á um veitingu umhverfismerkis fyrir vöru sem býr yfir eiginleikum sem gera það að verkum að hún stuðlar að verulegum umbótum hvað varðar helstu umhverfisþætti.
- 2) Skv. 4. gr. reglugerðar (EB) nr. 1980/2000 skal setja sérstakar viðmiðanir fyrir umhverfismerki samkvæmt vöruflokkum og skal endurmeta viðmiðanir fyrir umhverfismerki, sem og kröfur um mat og sannprófun er varða viðmiðanirnar, í tæka tíð fyrir lok gildistímabils viðmiðananna sem tilgreindar eru fyrir hvern vöruflokk og skal endurmatinu ljúka með tillögu að framlengingu, afturköllun eða endurskoðun.
- 3) Með ákvörðun 1999/179/EB ⁽²⁾ setti framkvæmdastjórnin vistfræðilegar viðmiðanir er veita á umhverfismerki bandalagsins fyrir skófatnað en skv. 3. gr. þeirrar ákvörðunar falla þær úr gildi 28. febrúar 2002.
- 4) Í kjölfar endurmatsins er talið rétt að framlengja gildistíma skilgreiningarinnar á vöruflokknum og vistfræðilegu viðmiðanirnar óbreyttar til átján mánaða, einkum til að gera þeim fyrirtækjum, sem veitt

hefur verið umhverfismerki, kleift að nota umhverfismerkið a.m.k. þar til að lokinni endurskoðun á ákvörðun 1999/179/EB.

- 5) Því skal framlengja gildistímann sem mælt er fyrir um í 3. gr. ákvörðunar 1999/179/EB.
- 6) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari ákvörðun, eru í samræmi við álit nefndarinnar sem komið var á fót skv. 17. gr. reglugerðar (EB) nr. 1980/2000.

SAMÞYKKT ÁKVÖRDUN ÞESSA:

1. gr.

Gildistíminn, sem mælt er fyrir um í 3. gr. ákvörðunar 1999/179/EB fyrir skilgreininguna á vöruflokknum og viðmiðanirnar fyrir vöruflokkinn, sem í stjórnsýslunni ber kenninúmerið „017“, er framlengdur til 31. ágúst 2003.

2. gr.

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 27. nóvember 2001.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Margot WALLSTRÖM

framkvæmdastjóri.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 310, 28.11.2001, bls. 30, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 59/2002 frá 31. maí 2002 um breytingu á XX. viðauka (Umhverfismál) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 44, 5.9.2002, bls. 15.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 237, 21.9.2000, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 57, 5.3.1999, bls. 31.

ÁKVÖRÐUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR

2003/EES/6/28

frá 17. október 2001

um breytingu á V. viðauka við tilskipun ráðsins 1999/30/EB um viðmiðunargildi fyrir brennisteinsdíoxíð, köfnunarefnisdíoxíð og köfnunarefnisoxíð og efnisagnir og blý í andrúmsloftinu(*)

(tilkynnt með númeri C(2001) 3091)

(2001/744/EB)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 1999/30/EB frá 22. júní 1999 um viðmiðunargildi fyrir brennisteinsdíoxíð, köfnunarefnisdíoxíð og köfnunarefnisoxíð og efnisagnir og blý í andrúmsloftinu (¹), einkum 7. mgr. 7. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Mælt er fyrir um viðmiðunargildi fyrir brennisteinsdíoxíð, köfnunarefnisdíoxíð og köfnunarefnisoxíð og agnir og blý í andrúmslofti í tilskipun 1999/30/EB.
- 2) Breyta skal þeirri aðferð, sem er notuð til þess að ákvarða efri og neðri viðmiðunarmörk mats fyrir þessa mengunarvalda sem mælt er fyrir um í fyrrgreindri tilskipun, til þess að skýra reikningsaðferðina.

- 3) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari ákvörðun, eru í samræmi við álit nefndarinnar sem komið var á fót skv. 2. mgr. 12. gr. tilskipunar ráðsins 96/62/EB (²).

SAMÞYKKT ÁKVÖRÐUN ÞESSA:

1. gr.

Texti viðaukans við þessa ákvörðun kemur í stað II. liðar V. viðauka við tilskipun 1999/30/EBE.

2. gr.

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 17. október 2001.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Margot WALLSTRÖM

framkvæmdastjóri.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 278, 23.10.2001, bls. 35, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 60/2002 frá 31. maí 2002 um breytingu á XX. viðauka (Umhverfismál) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 44, 5.9.2002, bls. 16.

(¹) Stjtið. EB L 163, 29.6.1999, bls. 41.

(²) Stjtið. EB L 296, 21.11.1996, bls. 55.

*VIÐAUKI***„II. Úrskurður um hvort farið er yfir efri og neðri viðmiðunarmörk mats**

Ákvarða verður hvort farið hefur verið yfir efri eða neðri viðmiðunarmörk mats á grundvelli styrks á undangengnum fimm árum ef fyrir liggja fullnægjandi gögn. Líta ber svo á að farið hafi verið yfir viðmiðunarmörk mats ef farið hefur verið yfir þau í a.m.k. þrjú stök ár af þessum fimm undangengnu árum.

Ef fyrirbyggjandi gögn ná yfir færri ár en fimm geta aðildarríkin stuðst bæði við stuttar mælingaherferðir á þeim tíma árs og á þeim stöðum, þar sem líklegast þykir að mestrar mengunar gæti, og niðurstöður upplýsinga úr skráum um losun og reiknilíkönun til að ákvarða hvort farið hefur verið yfir efri og neðri viðmiðunarmörk mats.“

REGLUGERÐ RÁÐSINS (EB) nr. 120/97

2003/EES/6/29

frá 20. janúar 1997

um breytingu á reglugerð (EB) nr. 259/93 um umsjón og eftirlit með flutningi úrgangs innan, til og út úr Evrópubandalaginu(*)

RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 1. mgr. 130. gr. s,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar⁽¹⁾,

með hliðsjón af álit efnahags- og félagsmálanefndarinnar⁽²⁾,

í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 189. gr. c⁽³⁾,

með hliðsjón af reglugerð ráðsins (EBE) nr. 259/93 frá 1. febrúar 1993 um umsjón og eftirlit með flutningi úrgangs innan, til og út úr Evrópubandalaginu⁽⁴⁾, einkum 16. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

Evrópubandalagið hefur verið aðili að Basel-samningnum um eftirlit með flutningi spilliefna milli landa og förgun þeirra frá 7. febrúar 1994.

Á annarri ráðstefnu aðila Basel-samningsins var samþykkt samhljóða ákvörðun („ákvörðun II/12“) þess efnis að banna þegar í stað allan útflutning á hættulegum úrgangi, sem ætlaður er til endanlegrar förgunar, frá ríkjum innan Efnahags- og framfarastofnunarinnar (OECD) til ríkja utan vébanda hennar og að banna frá 1. janúar 1998 allan útflutning á hættulegum úrgangi, sem ætlaður er til endurvinnslu eða endurnýtingar, frá ríkjum innan Efnahags- og framfarastofnunarinnar til ríkja utan vébanda hennar.

Á þriðju ráðstefnu aðila Basel-samningsins var samþykkt samhljóða ákvörðun („ákvörðun III/1“) þess efnis að breyta samningnum þannig að bannaður yrði allur útflutningur á hættulegum úrgangi, sem ætlaður er til förgunar, frá ríkjum, sem eru tilgreind í VII. viðauka við samninginn, til ríkja sem eru ekki tilgreind þar og að banna frá 1. janúar 1998 allan útflutning á hættulegum úrgangi, sem um getur í a-lið 1. mgr. 1. gr. samningsins og er ætlaður til endurnýtingar, frá ríkjum, sem eru tilgreind í VII. viðauka við samninginn, til ríkja sem eru ekki tilgreind þar.

(¹) Stjótið. EB nr. C 164, 30. 6. 1995, bls. 8.

(²) Stjótið. EB nr. C 18, 22. 1. 1996, bls. 18.

(³) Álit Evrópuþingsins frá 16. janúar 1996 (Stjótið. EB nr. C 32, 5. 2. 1996, bls. 32), sameiginleg afstaða ráðsins frá 28. maí 1996 (Stjótið. EB nr. C 219, 27. 7. 1996, bls. 19) og ákvörðun Evrópuþingsins frá 18. september 1996 (Stjótið. EB nr. C 320, 28. 10. 1996, bls. 75).

(⁴) Stjótið. EB nr. L 30, 6. 2. 1993, bls. 1. Reglugerðinni var breytt með ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 94/721/EB (Stjótið. EB nr. L 288, 9. 11. 1994, bls. 36).

Skilgreiningar bandalagsins á hættulegum úrgangi eru eins og sakir standa ekki í fullu samræmi við skilgreiningarnar í Basel-samningnum og þar eð það getur leitt til þess að úrgangur, sem fellur undir útflutningsbann samkvæmt Basel-samningnum, verði áfram fluttur út úr bandalaginu er nauðsynlegt að breyta skilgreiningum bandalagsins og skrár að því er þetta varðar.

Nauðsynlegt er að semja V. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 259/93 þannig að hún nái einnig yfir þann hættulega úrgang sem fellur undir útflutningsbannið samkvæmt Basel-samningnum.

Framkvæmdastjórnin skal, eigi síðar en 1. janúar 1998, endurskoða og breyta fyrrnefndum V. viðauka og taka fullt tillit til þess úrgangs sem er tilgreindur á skrá yfir úrgang sem var samþykkt í samræmi við 4. mgr. 1. gr. tilskipunar ráðsins 91/689/EBE frá 12. desember 1991 um hættulegan úrgang⁽⁵⁾, svo og öllum skrár yfir úrgang sem telst hættulegur samkvæmt Basel-samningnum. Útflutningur úrgangs, sem er tilgreindur í téðum V. viðauka og er ætlaður til endurnýtingar, er bannaður frá og með 1. janúar 1998, nema útflutningur til landa sem ákvörðun Efnahags- og framfarastofnunarinnar nær til.

Hugsanlega reynist nauðsynlegt að endurskoða og breyta fyrrnefndum V. viðauka öðru hverju þannig að hann endurspegli það samkomulag sem náðst hefur milli aðila að Basel-samningnum um hvaða úrgangur skuli teljast hættulegur í skilningi samningsins.

Aðilarnir eru hvattir til að hafa samvinnu sín á milli og vinna ötullega að því að tryggja skilvirka framkvæmd ákvarðana II/12 og III/1 sem samþykktar voru á ráðstefnum aðila Basel-samningsins.

Að því er varðar úrgang, sem ætlað er að farga endanlega, liggur þegar fyrir bann við útflutningi á öllum slíkum úrgangi skv. 14. gr. reglugerðar (EBE) nr. 259/93 til ríkja utan Efnahags- og framfarastofnunarinnar. Skv. 18. gr. þeirrar reglugerðar liggur bann við öllum útflutningi á úrgangi til ríkja í Afríku, Karíbahafi og Kyrrahafi (ACP-ríkjanna).

Í núverandi mynd þeirrar reglugerðar er ekki kveðið á um algert bann við útflutningi hættulegs úrgangs, sem er ætlaður til endurvinnslu eða endurnýtingar, til ríkja utan Efnahags- og framfarastofnunarinnar.

Því ber að breyta fyrrnefndri reglugerð.

(⁵) Stjótið. EB nr. L 377, 31. 12. 1991, bls. 20. Tilskipuninni var breytt með tilskipun 94/31/EB (Stjótið. EB nr. L 168, 2. 7. 1994, bls. 28).

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Í stað 1. mgr. 16. gr. reglugerðar (EBE) nr. 259/93 komi eftirfarandi:

„1. Banna skal útflutning á öllum úrgangi, sem er ætlaður til endurnýtingar og er tilgreindur í V. viðauka, nema útflutning til:

a) landa sem falla undir ákvörðun Efnahags- og framfarastofnunarinnar;

b) annarra landa:

— sem eru aðilar að Basel-samningnum og/eða sem bandalagið, eða bandalagið og aðildarríki þess, hafa gert tví- eða marghliða eða svæðisbundna samninga við eða náð annars konar samkomulagi við skv. 11. gr. Basel-samningsins og 2. mgr. þessarar greinar. Allur slíkur útflutningur skal hins vegar bannaður frá og með 1. janúar 1998,

— sem einstök aðildarríki hafa náð tvíhliða samningum við eða náð annars konar samkomulagi við fyrir þann dag sem þessi reglugerð tekur gildi, svo fremi samningarnir samræmist löggjöf bandalagsins og séu í samræmi við 11. gr. Basel-samningsins og 2. mgr. þessarar greinar. Tilkynna skal framkvæmdastjórninni um slíka samninga eða samkomulag innan þriggja mánaða frá því að reglugerð þessi kemur til framkvæmda eða frá gildistöku slíkra samninga eða samkomulags, eftir því hvort gerist fyrr, og skulu samningarnir eða samkomulagið falla úr gildi þegar náðst hafa samningar eða samkomulag í samræmi við fyrsta undirlið. Allur slíkur útflutningur skal hins vegar bannaður frá og með 1. janúar 1998.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 20. janúar 1997.

Framkvæmdastjórnin skal, í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 18. gr. tilskipunar 75/442/EBE, svo fljótt sem auðið er og eigi síðar en 1. janúar 1998, endurskoða og breyta V. viðauka við þessa reglugerð og taka fullt tillit til þess úrgangs sem er tilgreindur á skrá yfir úrgang sem var samþykkt í samræmi við 4. mgr. 1. gr. tilskipunar ráðsins 91/689/EBE frá 12. desember 1991 um hættulegan úrgang (*), svo og öllum skráum yfir úrgang sem telst hættulegur samkvæmt Basel-samningnum.

Endurskoða skal V. viðauka og breyta honum frekar, eins og við á, samkvæmt sömu málsmeðferð. Framkvæmdastjórnin skal einkum endurskoða viðaukann til að koma í framkvæmd ákvörðunum aðila Basel-samningsins um hvaða úrgangur skuli teljast hættulegur í skilningi samningsins, svo og breytingum á skránni yfir úrgang sem samþykkt var í samræmi við 4. mgr. 1. gr. tilskipunar 91/689/EBE.

(*) Stjtið. EB nr. L 377, 31. 12. 1991, bls. 20. Tilskipunin eins og henni var breytt með tilskipun 94/31/EB (Stjtið. EB nr. L 168, 2. 7. 1994, bls. 28).“

2. gr.

Eftirfarandi bætist við í V. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 259/93:

„V. VIÐAUKI

Úrgangur sem er tilgreindur í III. viðauka við þessa reglugerð.

Úrgangur sem er tilgreindur í IV. viðauka við þessa reglugerð.“

3. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi á þriðja degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

Fyrir hönd ráðsins,

J. VAN AARTSEN

forseti.

ÁKVÖRDUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR

2003/EES/6/30

frá 3. júní 1999

varðandi spurningalista sem aðildarríkin nota við skýrslugerð skv. 2. mgr. 41. gr. reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 259/93(*)

(tilkynnt með númeri C(1999) 1456)

(1999/412/EB)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af reglugerð ráðsins (EBE) nr. 259/93 frá 1. febrúar 1993 um umsjón og eftirlit með flutningi úrgangs innan, til og út úr Evrópubandalaginu ⁽¹⁾, einkum 2. mgr. 41. gr.,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 91/692/EBE frá 23. desember 1991 um að staðla og einfalda skýrslur um framkvæmd vissra tilskipana um umhverfismál ⁽²⁾, einkum 6. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í 1. mgr. 41. gr. reglugerðar (EBE) nr. 259/93 er gerð krafa um að fyrir lok hvers almanaksárs skuli aðildarríkin semja skýrslu í samræmi við 3. mgr. 13. gr. Basel-samningsins og senda hana til skrifstofu Basel-samningsins og afrit af henni til framkvæmdastjórnarinnar.
- 2) Í 2. mgr. 41. gr. reglugerðar (EBE) nr. 259/93 er kveðið á um að framkvæmdastjórnin skuli, á grundvelli þessara skýrslna, semja skýrslu á þriggja ára fresti um beitingu þeirrar reglugerðar af hálfu bandalagsins og aðildarríkja þess.
- 3) Í 2. mgr. 41. gr. reglugerðar (EBE) nr. 259/93 er kveðið á um að framkvæmdastjórnin geti beðið um viðbótarupplýsingar til að nota við samningu skýrslunnar í samræmi við 6. gr. tilskipunar 91/692/EBE.
- 4) Næsta þriggja ára skýrsla tekur til tímabilsins frá 2000 til 2002 að báðum árum meðtöldum.

- 5) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari ákvörðun, eru í samræmi við álit nefndarinnar sem komið var á fót í samræmi við 6. gr. tilskipunar 91/692/EBE.

SAMÞYKKT ÁKVÖRDUN ÞESSA:

1. gr.

Spurningalistinn, sem fylgir þessari ákvörðun og varðar reglugerð (EBE) nr. 259/93, er hér með samþykktur.

2. gr.

1. Aðildarríkin skulu nota meðfylgjandi spurningalista sem viðbót til að miðla framkvæmdastjórninni árlegum upplýsingum umfram þá skyldu, sem á þeim hvílir skv. 1. mgr. 41. gr. reglugerðar (EBE) 259/93, að senda framkvæmdastjórninni afrit af árlegu skýrslunni skv. 3. mgr. 13. gr. Basel-samningsins.

2. Upplýsingarnar, sem veittar eru árlega á grundvelli þessa spurningalista, skulu sendar fyrir lok hvers almanaksárs og gilda fyrir næstliðið almanaksár. Fyrsta skýrslan, sem byggist á þessum spurningalista, skal taka til upplýsinga fyrir árið 2000 og hún skal lögð fram fyrir árslok 2001.

3. gr.

Ákvörðun þessi skal endurskoðuð árið 2004 í ljósi þeirrar reynslu af beitingu reglugerðar (EBE) nr. 259/93 sem fram kemur í þeim skýrslum sem lagðar hafa verið fram í samræmi við þessa ákvörðun.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 156, 23.6.1999, bls. 37, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 62/2002 frá 31. maí 2002 um breytingu á XX. viðauka (Umhverfismál) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 44, 5.9.2002, bls. 18.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 30, 6.2.1993, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 377, 31.12.1991, bls. 48.

4. gr.

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 3. júní 1999.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Ritt BJERREGAARD

framkvæmdastjóri.

VIÐAUKI

SPURNINGALISTI SEM AÐILDARRÍKIN NOTA VEGNA UPPLÝSINGASKYLDU SAMKVÆMT REGLUGERÐ
RÁÐSINS (EBE) nr. 259/93

d-liður 3. mgr. 1. gr.

Upplýsingar um eftirlit með úrgangi, sem er tilgreindur í II. viðauka við reglugerðina, og flutning á honum**Í undantekningartilvikum skal af ástæðum, sem varða umhverfi eða almannaeilbrigði, haga eftirliti aðildarríkjanna með flutningi á úrgangi sem er tilgreindur í II. viðauka eins og hann væri tilgreindur í III. eða IV. viðauka**

Hefur einhver útflutningur átt sér stað?

Já

Nei

(Hakið við ☒ eftir því sem við á)☐☐

Ef svarið er „já“ skal fylla út töflu 1

Hefur einhver innflutningur átt sér stað?

Já

Nei

(Hakið við ☒ eftir því sem við á)☐☐

Ef svarið er „já“ skal fylla út töflu 2.

i-liður a-liðar í 3. mgr. 4. gr.

Upplýsingar um ráðstafanir sem gerðar eru í því skyni að banna með öllu eða að hluta flutning á úrgangi milli aðildarríkja**til að framkvæma náðarregluna og meginreglurnar um að setja endurnýtingu og sjálfsnægtir í forgang á vettvangi bandalagsins og innanlands í samræmi við tilskipun 75/442/EBE**

Hefur þessum ákvæðum verið beitt?

Já

Nei

(Hakið við ☒ eftir því sem við á)☐☐

Ef svarið er „já“ skal veita nánari upplýsingar um þær ráðstafanir sem gerðar hafa verið:

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Aðrar athugasemdir:

.....

.....

.....

.....

.....

	Upplýsingar um ráðstafanir sem gerðar eru í því skyni að andmæla kerfisbundið flutningi á úrgangi milli aðildarríkja Til að framkvæma nándarregluna og meginreglurnar um að setja endurnýtingu og sjálfsnægtir í forgang á vettvangi bandalagsins og innanlands í samræmi við tilskipun 75/442/EBE Hefur þessum ákvæðum verið beitt? Já Nei (Hakið við ☒ eftir því sem við á) ☐ ☐ Ef svarið er „já“ skal veita nánari upplýsingar um þær ráðstafanir sem gerðar hafa verið: Aðrar athugasemdir:
ii-liður a-liðar í 3. mgr. 4. gr. og iii-liður a-liðar í 3. mgr. 4. gr.	Upplýsingar um undantekningar frá framkvæmd nándarreglunnar og meginreglnanna um að setja endurnýtingu og sjálfsnægtir í forgang Ef hættulegur úrgangur fellur til árlega í svo litlu magni í sendingaraðildarríki að uppsetning nýrra, sérhæfðra förgunarstöðva í viðkomandi ríki yrði óhagkvæm Hefur eitthvert aðildarríki verið beðið um að beita þessu undantekningarákvæði? Já Nei (Hakið við ☒ eftir því sem við á) ☐ ☐ Ef svarið er „já“ skal fylla út töflu 3 og veita upplýsingar um hvers kyns tvíhliða lausnir sem fundist hafa skv. iii-lið a-liðar í 3. mgr. 4. gr. Hefur beiðni borist frá einhverju aðildarríki um að beita þessu undantekningarákvæði? Já Nei ☐ ☐ (Hakið við ☒ eftir því sem við á) Ef svarið er „já“ skal fylla út töflu 3 og veita upplýsingar um hvers kyns tvíhliða lausnir sem fundist hafa skv. iii-lið a-liðar í 3. mgr. 4. gr.

b-liður 3. mgr. 4. gr.	Upplýsingar um andmæli við fyrirhuguðum flutningi sökum þess að hann er ekki í samræmi við tilskipun 75/442/EEB Hefur þessum ákvæðum verið beitt? Já Nei (Hakið við ✓eftir því sem við á) ☐ ☐ Ef svarið er „já“ skal fylla út töflu 4.
1. og 2. mgr. 9. gr.	Upplýsingar um ákvarðanir, teknar af lögbærum yfirvöldum, sem hafa lögsögu yfir sérstökum endurnýtingarstöðvum, um að leggja ekki fram andmæli gegn flutningi tiltekinna tegunda úrgangs til sérstakrar endurnýtingarstöðvar Hefur slíkt tilvik komið upp? Já Nei (Hakið við ✓eftir því sem við á) ☐ ☐ Ef svarið er „já“ skal fylla út töflu 5.
13. gr.	Upplýsingar um kerfi aðildarríkjanna til að hafa umsjón og eftirlit með flutningi á úrgangi á yfirráðasvæði þeirra Er til kerfi til að hafa umsjón og eftirlit með flutningi á úrgangi innanlands? Já Nei (Hakið við ✓eftir því sem við á) ☐ ☐ Ef slíkt kerfi er til er þá notað það kerfi sem kveðið er á um í II., VII. og VIII. bálki reglugerðarinnar? Já Nei (Hakið við ✓eftir því sem við á) ☐ ☐ Ef annað kerfi er notað en það kerfi sem kveðið er á um í II., VII. og VIII. bálki reglugerðarinnar skal veita frekari upplýsingar um það:
26. gr.	Upplýsingar um ólöglegan flutning á úrgangi Hefur slíkt tilvik komið upp? Já Nei (Hakið við ✓eftir því sem við á) ☐ ☐ Ef svarið er „já“ skal fylla út töflu 6. Veita skal upplýsingar um það hvernig banni við ólöglegum flutningi á úrgangi og viðurlögum við honum er háttað í innlendra löggjöf samkvæmt þessari grein:

27. gr.	Upplýsingar um fjárhagslega ábyrgð eða sambærilega tryggingu sem nægja skal fyrir kostnaði við flutning á úrgangi, sem fellur undir þessa reglugerð, þ.m.t. tilvik sem um getur í 25. og 26. gr., svo og kostnaði við förgun eða endurnýtingu Lýsa skal nánar því innlenda kerfi sem sett er á laggimar samkvæmt þessari grein: 		
1. mgr. 39. gr.	<table border="1"> <tr> <td data-bbox="414 562 998 632">Upplýsingar um tollstöðvar sem aðildarríkin tilnefna vegna flutnings á úrgangi inn og út úr bandalaginu</td><td data-bbox="998 562 1416 632">Fyllið út töflu 7</td></tr> </table>	Upplýsingar um tollstöðvar sem aðildarríkin tilnefna vegna flutnings á úrgangi inn og út úr bandalaginu	Fyllið út töflu 7
Upplýsingar um tollstöðvar sem aðildarríkin tilnefna vegna flutnings á úrgangi inn og út úr bandalaginu	Fyllið út töflu 7		

Athugasemd vegna útfyllingar taflnanna:

D- og R-kóðarnir eru þeir sem um getur í II. viðauka A og II. viðauka B við tilskipun 75/442/EBE, með áorðnum breytingum.

Úrgangskóðarnir eru þeir sem um getur í II. til IV. viðauka við reglugerð ráðsins (EBE) nr. 259/93, með áorðnum breytingum.

Tafla 1

Útflutningur úrgangs sem er tilgreindur í II. viðauka við reglugerðina (d-liður 3. mgr. 1. gr.)

[illegible]

Tafla 2

Innflutningur úrgangs sem er tilgreindur í II. viðauka við reglugerðina (d-liður 3. mgr. 1. gr.)

[illegible]

Tafla 3

Upplýsingar um undantekningar frá framkvæmd nándarreglunnar og meginreglnanna um að setja endurnýtingu og sjálfsnægtir í forgang (ii- og iii-liður a-liðar í 3. mgr. 4.gr.)

[illegible]

Tafla 4

Andmæli gegn fyrirhuguðum flutningi (b-liður 3. mgr. 4. gr.)

[illegible]

Tafla 5

Upplýsingar um ákvarðanir teknar af lögbærum yfirvöldum, sem hafa lögsögu yfir sérhæfðum endurnýtingarstöðvum, um að leggja ekki fram andmæli gegn flutningi tiltekinna tegunda úrgangs til sérstakrar endurnýtingarstöðvar (1. og 2. mgr. 9. gr.)

[illegible]

Tafla 6

Upplýsingar um ólöglegan flutning á úrgangi (26. gr.)

[illegible]

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (EB) nr. 2163/2001

2003/EES/6/31

frá 7. nóvember 2001

um tæknilegt fyrirkomulag gagnaflutninga fyrir hagskýrslur um vöruflutninga á vegum(*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

nefndarinnar sem komið var á fót með ákvörðun
ráðsins 89/382/EBE, KBE ⁽³⁾.

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

með hliðsjón af reglugerð ráðsins (EB) nr. 1172/98 frá
25. maí 1998 um hagskýrslur um vöruflutninga á vegum ⁽¹⁾,
eins og henni var breytt með reglugerð framkvæmda-
stjórnarinnar (EB) nr. 2691/1999 ⁽²⁾, einkum 2. mgr. 5. gr.
og 9. gr.,

1. gr.

Tæknilegt snið gagnasendinga til framkvæmdastjórnarinnar
(Hagstofu Evrópubandalaganna) er skilgreint í viðauka við
þessa reglugerð.

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

Aðildarríkin skulu nota þetta snið fyrir gögn sem eiga við
um viðmiðunarárið 2002 og árin þar á eftir.

1) Í samræmi við 2. mgr. 5. gr. reglugerðar (EB)
nr. 1172/98 skal framkvæmdastjórnin ákveða fyrir-
komulag við gagnaflutninga aðildarríkjanna.

2. gr.

Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni (Hagstofu
Evrópubandalaganna) þau gögn og lýsigögn, sem krafist er í
þessari reglugerð, á rafrænu formi í samræmi við staðal um
gagnaskipti sem framkvæmdastjórnin (Hagstofa Evrópu-
bandalaganna) leggur til.

2) Nauðsynlegt er að tilgreina snið gagna, sem send
skulu Hagstofu Evrópubandalaganna, nægilega ítar-
lega til að tryggja að vinna megi gögnin hratt og af
kostnaðarhagkvæmni.

3. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún
birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

3) Þessi reglugerð breytir ekki stöðu breytna sem sagðar
eru valfrjálsar í reglugerð (EB) nr. 1172/98.

4) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari
reglugerð, eru í samræmi við álit hagskýrsluáætlunar-

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 7. nóvember 2001.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Pedro SOLBES MIRA

framkvæmdastjóri.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 291, 8.11.2001, bls. 13, var nefnd í
ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 63/2002 frá 31. maí 2002 um
breytingu á XXI. viðauka (Hagskýrslugerð) við EES-samninginn. Sjá EES-
viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 44, 5.9.2002, bls. 19.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 163, 6.6.1998, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 326, 18.12.1999, bls. 39.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 181, 28.6.1989, bls. 47.

VIÐAUKI

TÆKNILEGT SNIÐ GAGNASENDINGA

1. UPPBYGGING GAGNA

Gagnaskrár, sem skal senda Hagstofu Evrópubandalaganna fyrir hvern ársfjórðung, skulu samanstanda af þremur samtengdum gagnasöfnum, sem ná yfir:

A1 breytur tengdar ökutæki

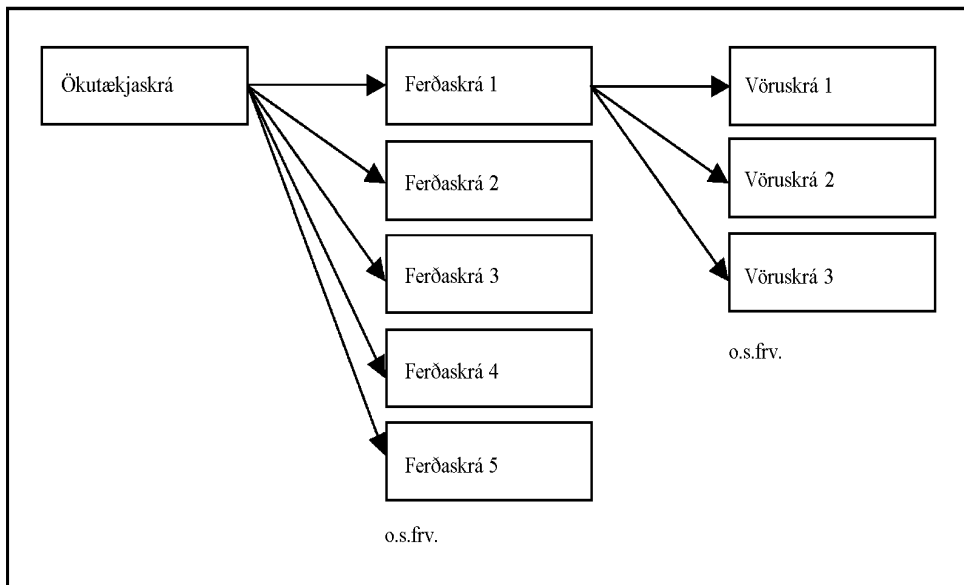
A2 breytur tengdar ferð

A3 breytur tengdar vöru (í grunnflutningum).

Sérhver „ökutækjaskrá“ (gagnasafn A1), er tengd 1-n „ferðaskrá“ (gagnasafn A2) þar sem eru gögn um ferðir viðkomandi ökutækis á eftirlitstímabilinu (yfirleitt ein vika). Sérhver ferðaskrá er svo aftur tengd 0-m „vöruskrá“ (gagnasafn A3) sem innihalda gögn um grunnflutninga þeirrar ferðar.

Á 1. mynd má sjá uppbyggingu gagnanna.

Taka ber fram að ekki eru endilega margar vöruskrár fyrir hverja ferðaskrá.

1. mynd: Uppbygging gagna

Í ferðum með farm kann að vera eingöngu ein vöruskrá tengd hverri ferðaskrá eftir því hvaða aðferð er notuð til að skrá ferðir og/eða eftir því um hvers konar ferð er að ræða. Yfirleitt skulu vöruskrár ekki vera tengdar ferðum án farms (enda þótt heimilt sé að tengja vöruskrár ferðum án farms).

Frekari upplýsingar er að finna í „viðbæti um aðferðafræði“ í viðauka A við reglugerð (EB) nr. 1172/98.

2. SKRÁ YFIR REITI

Eftirfarandi upplýsingar eru gefnar um hvern reit:

- númer reits: tilgreinir staðsetningu reitsins innan skrárinnar,
- breyta: hér er annaðhvort um að ræða tilvísun til breytu í reglugerð (EB) nr. 1172/98 eða innra kennimerki,

- lýsing: stutt lýsing á innihaldi reitsins,
- kóðun: breytur skal kóða samkvæmt viðaukum A til G í reglugerð (EB) nr. 1172/98. Viðbótarreglur um kóðun koma fram hér. Frekari útskýringar og tilmæli um kóðun er að finna í viðmiðunarhandbók Hagstofu Evrópubandalaganna um framkvæmd reglugerðar (EB) nr. 1172/98,
- tegund reits: gefur til kynna hvort reiturinn inniheldur talnagildi eða textabút,
- að undanskilinni breytunni A1.9 skal fylla í alla talnareiti með heilum tölum,
- í breytunni A1.9 skal vera komma („ ,“) og aukastafur,
- valfrjáls breyta: kennimerki fyrir breytur sem eru valfrjálsar samkvæmt viðauka A við reglugerð (EB) nr. 1172/98,
- hámarks lengd: hámarks lengd gagna í þessum reit. Ekki er hægt að hlaða inn of löngum gögnum,
- lykilreit: samsett gildi lykilreita í gagnasafni verða að mynda sérstakt lykilgildi innan þess gagnasafns. Ef tvö eins lykilgildi finnast er ekki hægt að hlaða inn gagnasafninu og tengdum gagnasöfnum þar sem ekki er hægt að tengja skrár um ökutæki, ferðir og vörur á réttan hátt.

Gagnasafn A1: breytur tengdar ökutæki

Númer reits	Breyta	Lýsing	Kóðun	Tegund reits	* = Valfrjáls breyta	Hámarks- lengd	* = Lykil- reit	Sérstakir kóðar fyrir gildi sem vantar
1	RCount	Skýrslugjafarland	(¹)	Texti		2	*	
2	DSetID	Kennimerki gagnasafns	A1	Texti		2	*	
3	Year	Ártal gagnasafns	4 tölustafir	Texti		4	*	
4	Quarter	Ársfjórðungur sem gagnasafnið á við um	Q1, Q2, Q3 eða Q4	Texti		2	*	
5	QuestN	Kennimerki gagnasafns		Texti		9	*	
6	A1.1	Möguleiki á notkun ökutækis til samsettra flutninga	Enn óákveðið	Texti	*	1		
7	A1.3	Aldur vélknúins ökutækis til aksturs á vegum (vöruflutningabifreiðar eða dráttararabifreiðar)	Í árum frá fyrstu skráningu	Tölustafir		2		99
8	A1.6	Flokkun á starfsemi ökomanns samkvæmt atvinnugreinaflokkun Evrópubandalagsins, 1. endursk.	Atvinnugreinaflokkun Evrópubandalagsins, 4 tölustafir	Texti	*	5		
9	A1.8.1	Samanlagður fjöldi ekinna km ökutækis á eftirlitstímabili - með hleðslu	km	Tölustafir		4		

Númer reits	Breyta	Lýsing	Kóðun	Tegund reits	* = Valfrjáls breyta	Hámarks-lengd	* = Lykil-reitur	Sérstakir kóðar fyrir gildi sem vantar
10	A1.8.2	Samanlagður fjöldi ekinna km ökutækis á eftirlits-tímabili – tóm (þ.m.t. ferðir dráttarbifreiðar án festivagns)	km	Tölustafir	*	4		
11	A1.9	Mat á ökutækinu, notað til að fá heildstæðar niðurstöður á grundvelli grunn-gagna ef gögnum er safnað með úrtaki		Tölustafir		8		
12	Stratum	Kennimerki lags úrtaksins sem ökutækið kemur fyrir í		Texti		7		
13	A2 link	Fjöldi tengdra A2-skráa	Tölustafir	Tölustafir		5		

(¹) Þessi breyta skal kóðuð með landskóðunum í viðauka G við reglugerð (EB) nr. 1172/98.

Gagnasafn A2: breytur tengdar ferð

Númer reits	Breyta	Lýsing	Kóðun	Tegund reits	* = Valfrjáls breyta	Hámarks-lengd	* = Lykil-reitur	Sérstakir kóðar fyrir gildi sem vantar
1	RCount	Skýrslugjafarland	(¹)	Texti		2	*	
2	DSetID	Kennimerki gagnasafns	A2	Texti		2	*	
3	Year	Ártal gagnasafns	4 tölustafir	Texti		4	*	
4	Quarter	Ársfjórðungur sem gagnasafnið á við um	Q1, Q2, Q3 eða Q4	Texti		2	*	
5	QuestN	Kennimerki spurninga-lista		Texti		9	*	
6	JournN	Kennimerki ferðar		Texti		5	*	
7	A1.2	Samskipan ása	Viðauki B við reglugerð (EB) nr. 1172/98	Texti	*	3		
8	A1.4	Leyfilegur heildarþungi með hleðslu	100 kg	Tölustafir		4		
9	A1.5	Hleðslugeta	100 kg	Tölustafir		4		

Númer reits	Breyta	Lýsing	Kóðun	Tegund reits	* = Valfrjáls breyta	Hámarks- lengd	* = Lykil- reitur	Sérstakir kóðar fyrir gildi sem vantar
10	A1.7	Tegund flutninga	Viðauki A við reglugerð (EB) nr. 1172/98	Texti		1		9
11	A2.1	Tegund ferðar	Viðauki C við reglugerð (EB) nr. 1172/98	Texti		1		
12	A2.2	Þyngd vara	Brúttóþyngd í hundruðum kg	Tölustafir		4		
13	A2.3	Fermingarstaður (vélknúins ökutækis til vöruflutninga á vegum í ferð með farm)	(²)	Texti		5		XX
14	A2.4	Affermingarstaður (vélknúins ökutækis til vöruflutninga á vegum í ferð með farm)	(²)	Texti		5		XX
15	A2.5	Ekin vegalengd: raunverulega ekin vegalengd, að undanskilinni þeirri vegalengd sem vélknúð ökutæki til vöruflutninga á vegum kann að vera flutt með öðru farartæki;	km	Tölustafir		4		
16	A2.6	Fjöldi tonna/km í ferðinni	Tonn/km	Tölustafir		8		
17	A2.7	Lönd sem farið er í gegnum (eigi fleiri en 5)	(²)	Texti		10		
18	A2.8	Staður, ef við á, þar sem vélknúð ökutæki til vöruflutninga á vegum er sett á annað farartæki	(²)	Texti	*	5		XX
19	A2.9	Staður, ef við á, þar sem vélknúð ökutæki til vöruflutninga á vegum er tekið af öðru farartæki	(²)	Texti	*	5		XX
20	A2.10	Hleðslustig ökutækis (sett fram sem hámarksrými sem notað er í ferðinni)		Texti	*	1		9
21	A3 link	Fjöldi tengdra A3-skráa		Tölustafir		8		

(¹) Þessi breyta skal kóðuð með landskóðunum í viðauka G við reglugerð (EB) nr. 1172/98.

(²) Þessi breyta skal kóðuð samkvæmt reglum í viðauka G við reglugerð (EB) nr. 1172/98.

Gagnasafn A3: breytur tengdar vöru (í grunnflutningum)

Númer reits	Breyta	Lýsing	Kóðun	Tegund reits	* = Valfrjáls breyta	Hámarks-lengd	* = Lykil-reitur	Sérstakir kóðar fyrir gildi sem vantar
1	RCount	Skýrslugjafarland	(¹)	Texti		2	*	
2	DSetID	Kennimerki gagnasafns	A3	Texti		2	*	
3	Year	Ártal gagnasafns	4 tölustafir	Texti		4	*	
4	Quarter	Ársfjórðungur sem gagnasafnið á við um	Q1, Q2, Q3 eða Q4	Texti		2	*	
5	QuestN	Kennimerki spurningalista		Texti		9	*	
6	JournN	Kennimerki ferðar		Texti		4	*	
7	GoodsN	Kennimerki vöruflutninga		Texti		6	*	
8	A3.1	Tegund vöru samkvæmt flokkum sem vísa til viðkomandi flokkunar	Viðauki D við reglugerð (EB) nr. 1172/98 (NST/R)	Texti		2		
9	A3.2	Þyngd vara	Brúttóþyngd í hundruðum kg	Tölustafir		4		
10	A3.3	Flokkun hættulegs varnings	Viðauki E við reglugerð (EB) nr. 1172/98 (helstu flokkar tilskipunar 94/55/EB)	Texti		3		
11	A3.4	Tegund farms	Viðauki F við reglugerð (EB) nr. 1172/98 (eins tölustafs þrep í tilmælum Sameinuðu þjóðanna nr. 21)	Texti	*	1		
12	A3.5	Fermingarstaður varanna	(²)	Texti		5		XX
13	A3.6	Affermingarstaður varanna	(²)	Texti		5		XX

Númer reits	Breyta	Lýsing	Kóðun	Tegund reits	* = Valfrjáls breyta	Hámarks- lengd	* = Lykil-reitur	Sérstakir kóðar fyrir gildi sem vantar
14	A3.7	Ekin vegalengd: raunverulega ekin vegalengd, að undanskilinni þeirri vegalengd sem vélknúð ökutæki til vöruflutninga á vegum kann að vera flutt með öðru farartæki	km	Tölustafir		4		

⁽¹⁾ Þessi breyta skal kóðuð með landskóðunum í viðauka G við reglugerð (EB) nr. 1172/98.

⁽²⁾ Þessi breyta skal kóðuð samkvæmt reglum í viðauka G við reglugerð (EB) nr. 1172/98.

3. GILDI SEM VANTAR

Ef ekki er annað tekið fram skulu gildi, sem vantar í gagnaskrár, kóðuð sem tómur reitur (engin gögn milli tveggja tákna í röð sem aðskilja reiti). Í tilteknum reitum kann Hagstofa Evrópubandalaganna að mæla með notkun sérstakra kóða fyrir gildi sem vantar eða önnur sérstök gildi (sjá dálkinn „sérstakir kóðar fyrir gildi sem vantar“).

Nánari upplýsingar eru veittar í handbók um framkvæmd reglugerðar (EB) nr. 1172/98 um hagskýrslur um vöruflutninga á vegum.

4. BREYTING Á SAMSKIPAN ÁSA EÐA TEGUND FLUTNINGA

Í viðauka A við reglugerð (EB) nr. 1172/98 er tekið fram að meðan á eftirlitstímabili stendur kunni að verða breyting á samskipan ása ökutækis (viðtenging eftirvagns breytir samskipan ása og hleðslugetu) eða að tegund flutninga geti breyst frá einni ferð til annarrar. Skrá ber þessar breytingar þótt það sé ekki skylda.

Til að senda megi þessi gögn með þeirri hefðbundnu uppbyggingu gagna sem hér er lýst skal senda breyturnar A1.2, A1.4, A1.5 og A1.7 sem hluta af A2-gagnasafninu (breytur tengdar ferð).

5. SANNPÓFUN HAGSTOFU EVRÓPUBANDALAGANNA Á GÖGNUM

Hagstofa Evrópubandalaganna skal láta fara fram sannprófun á þeim gögnum sem aðildarríkin senda inn áður en gögnunum er hlaðið inn í framleiðslugagnagrunninn. Standist verulegur hluta skrána ekki slíka sannprófun skal Hagstofa Evrópubandalaganna tilkynna aðildarríkinu í hvaða skrár eru villur og ástæður þess að ekki er hægt að samþykkja þær. Farið skal fram á það við aðildarríkið að það leiðrétti villurnar, sem tilkynnt er um, og leggi fram að nýju öll þrjú gagnasöfnin fyrir þann ársfjórðung (ekki aðeins þær skrár sem í voru villur). Þessi málsmeðferð er nauðsynleg til að tryggja að vægisstuðlar og samræmi milli skráa um ökutæki, ferð og vörur séu rétt.

Ef einungis eru villur í mjög fáum skrár og áhrif þeirra á hvers kyns greiningu eru að líkindum óveruleg skal Hagstofa Evrópubandalaganna hlaða inn þeim skrár sem standast sannprófun en fleygja þeim sem í eru villur. Í slíku tilviki skal tilkynna aðildarríkinu um það hvaða skrár stóðust ekki sannprófun og ástæður fyrir því. Aðildarríkinu skal boðið að leiðrétti villurnar sem fundust, ef það óskar þess, og leggja fram að nýju öll þrjú gagnasöfnin fyrir þann ársfjórðung (ekki aðeins þær skrár sem í voru villur). Ef gögn eru lögð fram á ný skal Hagstofa Evrópubandalaganna hlaða inn endurskoðuðu gögnunum en ef gögn eru ekki lögð fram að nýju skal Hagstofan notast við gögn, sem hafa þegar verið samþykkt, við undirbúning heildartaflnanna.

6. HEITI GAGNASAFNA

Heiti gagnasafna skulu, samkvæmt STADIUM-kröfunum, vera á forminu „CCYYQnROADx.ZZZ“ sem er samsett á eftirfarandi hátt:

CC	Skýrslugjafarland
YY	2 síðustu tölustafirir í ártalinu (t.d. '01 fyrir árið 2001)

Qn	Ársfjórðungur: n = 1–4
ROADAx	Kennimerking gagnasafns: A1: gagnasafn um ökutæki A2: gagnasafn um ferð A3: gagnasafn um vöru
.ZZZ	tegund gagnasafns: .dat: stök gagnasöfn .zip: þjappað gagnasafn með Pkzip- eða WinZip-sniði.

Dæmi:

1. Gagnasafnið „ES99Q2ROADA1.zip“ er þjappað „zip“-gagnasafn sem inniheldur A1-gagnasafn fyrir annan ársfjórðung ársins 1999 fyrir Spán („ES99Q2ROADA1.dat“).
2. Gagnasafnið „UK99Q3ROADA2.dat“ er gagnasafn sem inniheldur gagnasafn A2 fyrir þriðja ársfjórðung ársins 1999 fyrir Breska konungsríkið.

Framangreint heiti gagnasafnsins verður að birtast í efnislinu tölvuskeytisins.

7. SENDINGARMÍÐILL

Gögn skulu helst send með sendingarmiðlinum Stadium á pósthfang sem Hagstofa Evrópubandalaganna tilkynnir síðar. Athugið að vissar takmarkanir eru á hámarksstærð tölvuskeytis og því kann að vera að ekki sé hægt að senda stór gagnasöfn í tölvupósti.

8. AÐLÖGUNARTÍMABIL

Á aðlögunartímabilinu er einnig heimilt að senda inn gögn sem ASCII-gagnasöfn með mislögum reitum. Semikomma („;“) er notuð til að aðskilja reiti.

Allir reitir verða að vera með jafnvel þótt þeir séu tómir (þ.e. tvö merki í röð sem aðskilja reiti).

Líta ber fram hjá aukabilum í gagnareitunum nema sérstakar leiðbeiningar varðandi reit banni að í honum séu aukabil.

Á aðlögunartímabilinu skal Hagstofa Evrópubandalaganna enn fremur taka við gögnum á disklingum eða skrifanlegum geisladiskum (CD-R) sem sendir eru í pósti. Ekki skal tekið við gögnum á segulbandi eða á pappír.

Eftirfarandi reglur gilda á aðlögunartímabilinu um gögn sem send eru í tölvupósti:

- gögn skulu send sem gagnasöfn í viðhengi,
- einungis eitt gagnasafn má fylgja sem viðhengi með hverju tölvuskeyti,
- heiti gagnasafnsins skal sett í efnislinu tölvuskeytisins,
- athugasemdir varðandi gögnin (svo sem aðferðafræðilegar skýringar, athugasemdir um gæði gagnanna o.s.frv.) má setja sem texta án sniðtákna í meginmál skeytisins sem gagnasafnið er sent með í viðhengi. Ekki skal nota sniðinn texta,
- athugasemdir um gögnin má einnig senda í sérstöku tölvuskeyti sem texta án sniðtákna (án þess að gagnasafn fylgi í viðhengi) og er þá „CCYYQnROADAx.rem“ sett í efnislinuna. Ekki skal nota sniðinn texta,
- leiðréttingar: til að leiðrétta gagnaskrá, sem áður hefur verið send Hagstofu Evrópubandalaganna, skal senda leiðrétta gagnasafnið undir sama gagnasafnsheiti ásamt skýringum sem texta án sniðtákna í meginmálsreit tölvuskeytisins.

REGLUGERÐ RÁÐSINS (EB) nr. 1172/98**2003/EES/6/32****frá 25. maí 1998****um hagskýrslur um vöruflutninga á vegum(*)**

RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 213. gr.,

með hliðsjón af drögum að reglugerð sem framkvæmdastjórnin lagði fram ⁽¹⁾,með hliðsjón af álitum Evrópuþingsins ⁽²⁾,með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndarinnar ⁽³⁾,*og að teknu tilliti til eftirfarandi:*

- 1) Til þess að framkvæmdastjórnin geti leyst af hendi þau verkefni sem henni eru falin á sviði sameiginlegrar stefnu í flutningamálum verður hún að hafa aðgang að samanburðarhæfum, traustum, samræmdum, reglubundnum og tæmandi hagskýrslugögnum um umfang og þróun vöruflutninga á vegum með ökutækjum sem skráð eru innan bandalagsins og um það hversu mikið ökutæki, sem annast þessa flutninga, eru notuð.
- 2) Í tilskipun ráðsins 78/546/EBE frá 12. júní 1978 um hagskýrslur um vöruflutninga á vegum sem hluta af svæðaskýrslum ⁽⁴⁾ er ekki kveðið á um hagskýrslur um þær tegundir flutninga sem ekki voru leyfðar þegar þessi tilskipun var samþykkt. Í hagskýrslunum, sem kveðið er á um, eru veittar mismunandi upplýsingar eftir því hvort um er að ræða innanlands- eða millilandaflutninga. Ekki eru veittar neinar upplýsingar um hversu mikið ökutæki, sem annast þessa flutninga, eru notuð.
- 3) Nauðsynlegt er að taka saman tæmandi svæðaskýrslur, bæði um vöruflutninga og ferðir ökutækja.

4) Rétt er að breyta kerfinu, sem komið var á með tilskipun 78/546/EBE, til að tryggja að svæði brottfarar- og ákvörðunarstaðar sé skráð í flutningum innan bandalagsins á sama hátt og í innanlandsflutningum og til að skýra tengslin milli vöruflutninga og ferða ökutækja með því að mæla hversu mikið ökutæki, sem annast þessa flutninga, eru notuð.

5) Samkvæmt dreifræðisreglunni er einungis unnt að semja sameiginlega hagskýrslustaðla, sem gera kleift að afla samhæfðra upplýsinga, á vettvangi bandalagsins en aðilar og stofnanir sem annast samantekt opinberra hagtalna munu hafa yfrumsjón með söfnun gagna í hverju aðildarríki um sig.

6) Reglugerð ráðsins (EB) nr. 322/97 frá 17. febrúar 1997 um hagskýrslur bandalagsins ⁽⁵⁾ kveður á um viðmiðunarramma fyrir ákvæði þessarar reglugerðar, einkum þau sem taka til aðgangs að stjórnsýslugögnum, kostnaðarhagkvæmni við notkun fyrirbyggjandi gagna og trúnaðarkvaða í hagskýrslum.

7) Sending einstakra gagna, sem áður voru aftengd persónuauðkennum, er nauðsynleg til að meta heildarnákvæmni niðurstaðna.

8) Nauðsynlegt er að tryggja tilhlýðilega dreifingu tölfraðilegra upplýsinga.

9) Til að byrja með þarf bandalagið að veita aðildarríkjunum fjárframlag til að framkvæma nauðsynlega vinnu.

10) Rétt er að kveða á um einfaldaða málsmeðferð við framkvæmd þessarar reglugerðar og til að aðlaga hana efnahagslegum og tæknilegum breytingum.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjótið. EB L 163, 6.6.1998, bls. 1, var nefnd í ákvörðun sameiginlegrar EES-nefndarinnar nr. 64/2002 frá 31. maí 2002 um breytingu á XXI. viðauka (Hagskýrslugerð) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbætur við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 44, 5.9.2002, bls. 20.

⁽¹⁾ Stjótið. EB C 341, 11.11.1997, bls. 9.

⁽²⁾ Stjótið. EB C 104, 6. 4. 1998.

⁽³⁾ Stjótið. EB C 95, 30. 3. 1998, bls. 33.

⁽⁴⁾ Stjótið. EB L 168, 26. 6. 1978, bls. 29. Tilskipuninni var síðast breytt með aðildarlögunum frá 1994.

⁽⁵⁾ Stjótið. EB L 52, 22. 2. 1997, bls. 1.

- 11) Samráð hefur verið haft við hagskýrsluáætlunarnefndina, sem komið var á fót með ákvörðun 89/382/EBE, KBE ⁽¹⁾ í samræmi við 3. gr. þeirrar ákvörðunar. Hún hefur lýst því yfir að hún sé hlynnt þessari reglugerð.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Efni og gildissvið

1. Sérhvert aðildarríki skal taka saman hagskýrslur bandalagsins um vöruflutninga á vegum með vélknúnum ökutækjum til vöruflutninga á vegum sem eru skráð í því aðildarríki og um ferðir slíkra ökutækja.

2. Þessi reglugerð gildi ekki um vöruflutninga á vegum með:

- a) vélknúnum ökutækjum til vöruflutninga á vegum sem eru þyngri eða stærri en almennt er leyfilegt í viðkomandi aðildarríkjum;
- b) landbúnaðar- og hernaðarökutækjum og ökutækjum sem eru notuð af opinberum stjórnvöldum eða í opinberri þjónustu, að frátöldum vélknúnum ökutækjum til vöruflutninga á vegum í eigu opinberra fyrirtækja, einkum járnbrautarfyrirtækja.

Aðildarríki getur ákveðið að láta þessa reglugerð ekki ná til vélknúinna ökutækja til vöruflutninga á vegum sem eru með hleðslugetu eða leyfilegan heildarþunga undir tilteknum mörkum. Þessi mörk mega ekki vera hærri en 3,5 tonn í hleðslugetu eða sex tonn í leyfilegan heildarþunga þegar um er að ræða ökutæki með einum hreyfli.

2. gr.

Skilgreiningar

Í þessari reglugerð er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

- „vöruflutningar á vegum“: allir vöruflutningar með vélknúnum ökutækjum til vöruflutninga á vegum;
- „vélknúið ökutæki til flutninga á vegum“: ökutæki, búið hreyfli sem knýr það áfram, yfirleitt notað til farþega- eða vöruflutninga á vegum eða til að draga ökutæki til farþega- eða vöruflutninga á vegum;
- „ökutæki til vöruflutninga á vegum“: ökutæki sem ætlað er eingöngu eða aðallega til vöruflutninga (vöruflutningabifreið, eftirvagn, festivagn);

— „vélknúið ökutæki til vöruflutninga á vegum“: sérhvert stakt, vélknúið ökutæki til flutninga á vegum (vöruflutningabifreið) eða samtengd ökutæki, svo sem vagnalest (vöruflutningabifreið með eftirvagni) eða liðskipt ökutæki (dráttarbifreið með festivagni), ætlað til vöruflutninga;

— „vöruflutningabifreið“: óliðskipt ökutæki sem ætlað er eingöngu eða aðallega til vöruflutninga;

— „dráttarbifreið“: vélknúið ökutæki til flutninga á vegum sem ætlað er eingöngu eða aðallega til að draga önnur ökutæki sem ekki eru vélknúin (einkum festivagna);

— „eftirvagn“: ökutæki til vöruflutninga á vegum sem hannað er til að vera dregið af vélknúnu ökutæki til flutninga á vegum;

— „festivagn“: ökutæki til vöruflutninga á vegum, án framáss, sem er hannað þannig að hluti ökutækisins og verulegur hluti hleðsluþungans hvílir á dráttarbifreiðinni;

— „liðskipt ökutæki“: dráttarbifreið með viðtengdum festivagni;

— „vagnalest“: vélknúið ökutæki til vöruflutninga á vegum með viðtengdum eftirvagni.

Til þessa flokks heyra einnig liðskipt ökutæki með viðbótareftirvagn;

— „skráð“: skráning í skrá opinbers aðila í aðildarríki yfir vélknúin ökutæki til flutninga á vegum, hvort sem slík skráning felur í sér útgáfu skráningarmerkis eða ekki.

Ef um er að ræða flutninga með samsettum, vélknúnum ökutækjum til flutninga á vegum, þ.e.a.s. vagnalest (vöruflutningabifreið með eftirvagni) eða liðskiptu ökutæki (dráttarbifreið með festivagni) þar sem vélknúna ökutækið til vöruflutninga á vegum (vöruflutninga- eða dráttarbifreið) og eftirvagninn eða festivagninn eru skráð hvort í sínu landi skal ökutækið í heild teljast skráð í því landi þar sem vélknúna ökutækið til vöruflutninga á vegum er skráð;

— „hleðslugeta“: hámarksþyngd vara sem heimiluð er af þar til bær yfirvaldi í skráningarlandi ökutækisins;

Ef vélknúna ökutækið til vöruflutninga á vegum myndar lest sem samanstendur af vöruflutningabifreið með eftirvagni er hleðslugeta lestarinnar samanlögð hleðslugeta vöruflutningabifreiðarinnar og eftirvagnsins;

— „leyfilegur heildarþungi“: heildarþyngd ökutækisins (eða samsettra ökutækja) þegar það er kyrrstætt og ferðbúið og farmsins sem heimilaður er af þar til bær yfirvaldi í skráningarlandi ökutækisins;

— „Hagstofa Evrópubandalaganna“: sú deild innan framkvæmdastjórnarinnar sem framkvæmdastjórnin hefur falið að annast hagskýrslugerð bandalagsins.

⁽¹⁾ Stjútö. EB L 181, 28. 6. 1989, bls. 47.

3. gr.

Gagnasöfnun

1. Aðildarríkin skulu taka saman hagskýrslugögn er varða eftirfarandi svið:

- a) gögn um ökutæki,
- b) gögn um ferð,
- c) gögn um vöru.

2. Í viðaukunum er kveðið á um tölfræðilegar breytur á hverju sviði fyrir sig, skilgreiningu þeirra og flokkunarstigin sem notuð eru við sundurliðun þeirra.

3. Þegar ákveðið er hvaða aðferð skuli notuð við samantekt hagskýrslugagna skulu aðildarríkin forðast hvers konar formsatriði á landamærum aðildarríkjanna.

4. Aðlögun á eiginleikum gagnasöfnunarinnar og innihald viðaukanna skal samþykkt í samræmi við málsmæðferðina í 10. gr.

4. gr.

Nákvæmni niðurstaðna

Þróa skal aðferðir við söfnun og vinnslu gagna til að tryggja að niðurstöður hagskýrslna frá aðildarríkjunum uppfylli lágmarkskröfur um nákvæmni, að teknu tilliti til þess hvernig flutningar á vegum eru byggðir upp í aðildarríkjunum. Staðlar þessir skulu settir í samræmi við málsmæðferðina í 10. gr.

5. gr.

Sending niðurstaðna til Hagstofu Evrópubandalaganna

1. Aðildarríkin skulu senda Hagstofu Evrópubandalaganna ársfjórðungslega sannpröfuð gögn sem svara til breytanna sem um getur í 3. gr. og eru skráð í viðauka A án þess að tilgreina nafn, heimilisfang eða skráningarnúmer.

Slíkar sendingar skulu, þar sem við á, innihalda gögn frá næstliðnum ársfjórðungum sem send hafa verið bráðabirgðagögn yfir.

2. Mæla skal fyrir um fyrirkomulagið við sendingu gagnanna, sem um getur í 1. gr., þ.m.t. taflna sem byggjast á þessum gögnum, ef einhverjar eru, í samræmi við málsmæðferðina sem tilgreind er í 10. gr.

3. Senda ber gögnin innan fimm mánaða frá lokum hvers ársfjórðungslegs skráningartímabils.

Fyrsta sending skal ná yfir fyrsta ársfjórðung 1999.

4. Á aðlögunartímabili frá 1. janúar 1999 til þess dags, sem mælt verður fyrir um í samræmi við 5. mgr., mega aðildarríkin nota einfaldaða kóðun fyrir breytur sem skráðar eru í 3., 4., 8. og 9. þætti í A-hluta 2 í viðauka A og í 5. og 6. þætti í A-hluta 3 í sama viðauka.

Einfölduð kóðun af þessu tagi skal fela í sér:

— í flutningum innanlands: kóðun í samræmi við viðauka G,

— í millilandaflutningum: kóða fyrir hvert land.

5. Lok aðlögunartímabilsins, sem kveðið er á um í 4. mgr., skulu ákveðin í samræmi við málsmæðferðina í 10. gr. um leið og tæknileg skilyrði eru fyrir hendi til að nota megi skilvirkt kerfi svæðisbundinna kóða í bæði innanlands- og millilandaflutningum í samræmi við 1. og 2. þátt viðauka G.

6. gr.

Dreifing niðurstaðna

Ákvæði um dreifingu niðurstaðna hagskýrslna um vöruflutninga á vegum, þ.m.t. uppbyggingu og innihald niðurstaðnanna sem dreifa á, skulu sett í samræmi við málsmæðferðina í 10. gr.

7. gr.

Skýrslur

1. Aðildarríkin skulu afhenda Hagstofu Evrópubandalaganna skýrslu um aðferðir sem beitt er við samantekt gagna á eða eigi síðar en á þeim degi sem fyrstu ársfjórðungslegu upplýsingarnar eru afhentar.

Aðildarríkjunum ber og að upplýsa Hagstofu Evrópubandalaganna um verulegar breytingar sem verða á aðferðum við gagnasöfnun.

2. Aðildarríkin skulu láta Hagstofu Evrópubandalaganna árlega í té upplýsingar um stærð úrtaks, brottfallshlutfall og, með vísun til staðlaðra skekkju- eða öryggisbila, um áreiðanleika helstu niðurstaðna.

3. Þegar gögnum hefur verið safnað í þrjú ár skal framkvæmdastjórnin senda Evrópuþinginu og ráðinu skýrslu um þá reynslu sem hefur verið aflað í því starfi sem unnið hefur verið samkvæmt ákvæðum þessarar reglugerðar.

8. gr.

Fjárhagsstuðningur

1. Bandalaginu ber að veita aðildarríkjunum stuðning í formi fjárhagsaðstoðar fyrstu þrjú árin sem hagskýrslur, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru gerðar til að mæta kostnaði við þetta verkefni.

2. Ákveða ber árleg fjárframlög vegna þessarar ráðstöfunar sem lið í árlegri fjárlagagerð.

3. Yfirvöld, sem fara með fjárlagagerð, skulu ákveða fjárveitingu fyrir hvert ár.

4. Í skýrslunni, sem kveðið er á um í 3. mgr. 7. gr., skal framkvæmdastjórnin tíunda notkun fjármuna bandalagsins sem úthlutað hefur verið til þessarar ráðstöfunar.

Á grundvelli skýrslunnar, sem kveðið er á um í 3. mgr. 7. gr., skal framkvæmdastjórnin meta hvort þörf er á frekari fjárhagsstuðningi á þriggja ára viðbótartímabili.

9. gr.

Reglur um framkvæmd

Reglur um framkvæmd þessarar tilskipunar, þ.m.t. ráðstafanir til aðlögunar hennar að efnahags- og tækniframförum, skulu, að því marki að það feli ekki í sér óhóflega aukningu á kostnaði fyrir aðildarríkin og/eða fyrirhöfn svarenda, settar í samræmi við málsmæðferðina í 10. gr. Slíkar reglur skulu einkum varða:

- aðlögun á eiginleikum gagnasöfnunarinnar og innihaldi viðaukanna,
- kröfur um nákvæmni,
- fyrirkomulag við sendingu gagna til Hagstofu Evrópu-bandalaganna, þ.m.t. taflna sem byggjast á þessum gögnum, ef einhverjar eru,
- dreifingu niðurstaðna hagskýrslanna,
- ákvörðun lokadags aðlögunartímabilsins, sem kveðið er á um í 5. mgr. 5. gr., til að senda breyturnar sem taldar eru upp í 4. mgr. 5. gr.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 25. maí 1998.

10. gr.

Málsmæðferð

Framkvæmdastjórnin skal njóta aðstoðar hagskýrslu-áætlunarnefndarinnar, hér á eftir kölluð „nefndin“.

Fulltrúi framkvæmdastjórnarinnar leggur fyrir nefndina drög að þeim ráðstöfunum sem gera skal. Nefndin skal skila álitinu á drögunum innan þeirra tímamarka sem formanni er heimilt að setja eftir því hversu brýnt málið er. Álitnið skal samþykkt með þeim meirihluta sem mælt er fyrir um í 2. mgr. 148. gr. sáttmálans þegar um er að ræða ákvarðanir sem ráðinu ber að samþykkja að tillögu framkvæmdastjórnarinnar. Atkvæði fulltrúa aðildarríkjanna í nefndinni vega eins og mælt er fyrir um í þeirri grein. Formaðurinn greiðir ekki atkvæði.

Framkvæmdastjórnin skal samþykkja ráðstafanir sem öðlast gildi þegar í stað. Séu ráðstafanir þessar ekki í samræmi við álit nefndarinnar skal framkvæmdastjórnin tilkynna það ráðinu þegar í stað. Í því tilviki:

- skal framkvæmdastjórnin fresta framkvæmd ráðstafananna, sem hún hefur ákveðið að gera, um þrjá mánuði frá dagsetningu orðsendingarinnar,
- ráðinu er heimilt að taka aðra ákvörðun með auknum meirihluta innan þeirra tímamarka sem um getur í fyrstu undirgrein.

11. gr.

Tilskipun 78/546/EEC

1. Aðildarríkin skulu láta í té niðurstöður fyrir árin 1997 og 1998 í samræmi við tilskipun 78/546/EEC.
2. Tilskipun 78/546/EEC er hér með felld úr gildi frá og með 1. janúar 1999.

12. gr.

Gildistaka

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

Fyrir hönd ráðsins,

J. CUNNINGHAM

forseti.

VIÐAUKAR

Viðauki A	SKRÁ YFIR BREYTUR
Viðauki B	FLOKKUN EFTIR SAMSKIPAN ÁSA
Viðauki C	FLOKKUN EFTIR TEGUNDUM FERÐA
Viðauki D	VÖRUFLOKKUN
Viðauki E	FLOKKUN EFTIR FLOKKUM HÆTTULEGS VARNINGS
Viðauki F	FLOKKUN EFTIR TEGUND FARMS
Viðauki G	KÓÐUN FERMINGAR- OG AFFERMINGARSTAÐA

VIÐAUKIA

SKRÁ YFIR BREYTUR

Upplýsingar sem ber að veita fyrir hvert ökutæki eru sundurliðaðar í:

A1. gögn um ökutæki,

A2. gögn um ferð,

A3. gögn um vöru (í grunnflutningum).

A1 BREYTUR TENGDAR ÖKUTÆKI

Samkvæmt skilgreiningu í 2. gr. reglugerðarinnar er vélknúið ökutæki til vöruflutninga á vegum sérhvert stakt vélknúið ökutæki til flutninga á vegum (vöruflutningabifreið) eða samtengd ökutæki, svo sem vagnalest (vöruflutningabifreið með eftirvagni) eða liðskipt ökutæki (dráttarbifreið með festivagni), ætlað til vöruflutninga.

Gögn um ökutæki, sem ber að veita, eru eftirfarandi:

1. möguleiki á notkun ökutækja til samsettra flutninga (valfrjálst);
2. samskipan ása samkvæmt viðauka B (valfrjálst);
3. aldur vélknúins ökutækis til flutninga á vegum (vöruflutningabifreiðar eða dráttarbifreiðar) í árum (frá fyrstu skráningu);
4. leyfilegur heildarþungi, í hundruðum kg.;
5. hleðslugeta, í hundruðum kg.;
6. flokkun á starfsemi ökumanns samkvæmt atvinnugreinaflokkun Evrópubandalagsins, 1. endursk. (fjögurra stafa tala) (valfrjálst) ⁽¹⁾;
7. tegund flutninga (gegn gjaldi/fyrir eigin reikning);
8. samanlagður fjöldi ekinna kílómetra á eftirlitstímabilinu;
- 8.1. með hleðslu;
- 8.2. tóm (þ.m.t. ferðir dráttarbifreiðar án festivagns) (valfrjálst);
9. mat á ökutækinu, notað til að fá heildstæðar niðurstöður á grundvelli grunngagna ef gögnum er safnað með slembiúrtaki.

Breyting á samskipan ása

Ef vélknúna ökutækið til flutninga á vegum, sem eftirlit er haft með, er vöruflutningabifreið sem notuð er ein og sér, þ.e. án eftirvagns, á eftirlitstímabilinu telst hún ein og sér vera ökutæki til vöruflutninga á vegum.

Ef vélknúna ökutækið til flutninga á vegum, sem eftirlit er haft með, er hins vegar dráttarbifreið með viðtengdan festivagn eða vöruflutningabifreið með viðtengdan eftirvagn skulu gögnin, sem krafist er samkvæmt reglugerðinni, eiga við um viðkomandi ökutæki til vöruflutninga á vegum í heild. Í því tilviki kann að verða breyting á samskipan ása meðan á eftirlitstímabili stendur (ef eftirvagn er tengdur við vöruflutningabifreið eða skipt er um eftirvagn á tímabilinu eða ef skipt er um festivagn á dráttarbifreið). Þá verður að skrá þessar breytingar á samskipan ása og láta í té gögn um ökutækið fyrir hverja ferð fyrir sig. Sé hins vegar ekki hægt að skrá þessar breytingar á samskipan ása er samþykkt, að því er varðar breytur tengdar ökutæki, að skráðar verði þær breytur sem samsvara samskipaninni við upphaf fyrstu ferðar með farn á eftirlitstímabilinu eða samskipaninni sem mest er notuð á því tímabili.

Breyting á tegund flutninga

Á sama hátt, háð ferðinni, mega flutningar vera fyrir eigin reikning eða gegn gjaldi og skrá verður tegund flutninga fyrir hverja ferð. Sé hins vegar ekki hægt að skrá þessar breytingar er samþykkt að sú „tegund flutninga“, sem skráð er, sé tegundin sem mest er notuð.

⁽¹⁾ Atvinnugreinaflokkun Evrópubandalaganna

A2 BREYTUR TENGDAR FERÐ

Á eftirlitstímabilinu fer vélknúð ökutæki til vöruflutninga á vegum ferðir, annaðhvort án farms (engar vörur eða tómar umbúðir eru í vöruflutningabifreiðinni, eftirvagninum eða festivagninum, sem teljast því „alveg tómir“) eða með farm (í vöruflutningabifreiðinni, eftirvagninum eða festivagninum eru annaðhvort vörur eða tómar umbúðir, en tómar umbúðir teljast til tiltekinnar tegundar vara). Fjarlægð, sem vélknúð ökutæki til vöruflutninga á vegum ekur með farm, er fjarlægðin milli fyrsta fermingarstaðar og síðasta affermingarstaðar (þar sem það er alveg tæmt). Ferð með farm getur því náð yfir ýmiss konar grunnflutninga.

Eftirfarandi gögn ber að láta í té um hverja ferð:

1. tegund ferðar, samkvæmt flokkunarkerfinu í viðauka C;
2. þyngd vara sem fluttar eru í ferðinni eða í hverjum áfanga ferðarinnar, brúttóþyngd í hundruðum kg;
3. fermingarstaður (vélknúns ökutækis til vöruflutninga á vegum, í ferð með farm);
 - *skilgreining*: fermingarstaður er fyrsti staðurinn þar sem vélknúð ökutæki til vöruflutninga á vegum, sem áður var alveg tóm, er fermt (eða þar sem dráttarbifreið er tengd hlöðnum festivagni). Ef um er að ræða ferð án farms er það affermingarstaður fyrir næstu ferð með farm á undan (hugtakið „staður þar sem ferð án farms hefst“),
 - *kóðun*: fermingarstaður er kóðaður í samræmi við ákvæði viðauka G;
4. affermingarstaður (vélknúns ökutækis til vöruflutninga á vegum, í ferð með farm);
 - *skilgreining*: affermingarstaður er síðasti staður þar sem vélknúð ökutæki til vöruflutninga á vegum er affermt vörum, þannig að það sé alveg tóm (eða þar sem dráttarbifreið er aftengd festivagni). Þegar um er að ræða ferð án farms er það næsti fermingarstaður fyrir ferð með farm þar á eftir (hugtakið „staður þar sem ferð án farms lýkur“),
 - *kóðun*: affermingarstaður er kóðaður í samræmi við ákvæði viðauka G;
5. ekin vegalengd: raunverulega ekin vegalengd, að undanskilinni þeirri vegalengd sem vélknúð ökutæki til vöruflutninga á vegum kann að vera flutt með öðru farartæki;
6. fjöldi tonna/kílómetra í ferðinni;
7. lönd sem farið er í gegnum (eigi fleiri en fimm), kóðuð samkvæmt geo-flokkunarkerfinu ⁽¹⁾;
8. fermingarstaður vélknúns ökutækis til flutninga á vegum á annað farartæki, ef við á, samkvæmt ákvæðum viðauka G (valfrjálst);
9. affermingarstaður vélknúns ökutækis til flutninga á vegum af öðru farartæki, ef við á, samkvæmt ákvæðum viðauka G (valfrjálst);
10. auðkennið „fullfermt“ (möguleiki nr. 2) eða „ekki fullfermt“ (möguleiki nr. 1), fyrir vélknúð ökutæki til vöruflutninga á vegum í umræddri ferð, sett fram sem hámarksrými sem notað er í ferðinni (möguleiki nr. 0 = samkvæmt samningi um ferðir án farms) (valfrjálst).

A3 BREYTUR TENGDAR VÖRU (í grunnflutningum)

Ferð með farm getur falið í sér ólíka grunnflutninga en grunnflutningur er skilgreindur sem flutningur einnar tegundar vöru (skilgreindrar með skirskotun til tiltekins flokkunarkerfisstígs) milli fermingarstaðar hennar og affermingarstaðar.

Gögn, sem ber að láta í té um grunnflutninga í ferð með farm, eru eftirfarandi:

1. tegund vöru, samkvæmt flokkum sem vísa til tiltekinnar flokkunar (sjá viðauka D);
2. þyngd vara: brúttóþyngd í hundruðum kg;
3. ef nauðsyn ber til, flokkun varanna sem hættulegar samkvæmt helstu flokkum tilskipunar 94/55/EB ⁽²⁾ sem fram kemur í viðauka E;

⁽¹⁾ Landaflokkunarkerfi fyrir hagskýrslur bandalagsins um utanríkisverslun,

⁽²⁾ Tilskipun ráðsins 94/55/EB frá 21. nóvember 1994 um samræmingu á lögum aðildarríkjanna varðandi flutning á hættulegum farmi á vegum (Stjtið. EB L 319, 12. 12. 1994, bls. 7). Tilskipuninni var breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 96/86/EB (Stjtið. EB L 335, 24.12.1996, bls. 43). Síðustu breytingar á viðaukunum, sjá Stjtið. EB L 251, 15.9.1997, bls. 1.

4. tegund farms eins og fram kemur í viðauka F (valfrjálst);
5. fermingarstaður varanna, kóðaður í samræmi við ákvæði viðauka G;
6. affermingarstaður varanna, kóðaður í samræmi við ákvæði viðauka G;
7. ekin vegalengd: raunverulega ekin vegalengd, að undanskilinni þeirri vegalengd sem vélknúð ökutæki til vöruflutninga á vegum kann að vera flutt með öðru farartæki;

FLUTNINGASTARFSEMI Í FERÐ SEM TELST TIL „SÖFNUNAR- EÐA DREIFINGARFERÐAR“ (ferðategund nr. 3)

Í þessari tegund ferða, þar sem fermingar- og affermingarstaðir eru fleiri en einn, er næstum ómögulegt að fara fram á að flutningsaðilinn lýsi grunnflutningum.

Í ferðum, sem þannig eru skráðar, er yfirleitt gefin upp ein tegund grunnflutninga út frá upplýsingum um ferðina.

Sérhvert aðildarríki mun tilkynna framkvæmdastjórninni um skilgreiningu sína á slíkri tegund ferða og skýra þær einfölduðu forsendur sem henni er skylt að beita við söfnun gagna um samsvarandi flutninga.

Viðbætur um aðferðafræði

Ferðir með farm og grunnflutningar

Hvert aðildarríki fyrir sig hefur sína aðferð við söfnun upplýsinga um flutninga:

- annað hvort lýsir það hverri tegund grunnvöruflutninga fyrir sig (ásamt viðbótarupplýsingum um ferðir án farms),
- eða það lýsir ferðum ökutækisins við þessa grunnvöruflutninga.

Í flestum tilvikum er aðeins um að ræða eina tegund grunnflutninga með farm í ferð þar sem:

- einungis er fermt með einni tegund vöru (með tilvísun til gildandi vöruflokkunar, í þessu tilviki hinna 24 flokka sem afleiddir eru af vöruflokkunarkerfi Evrópusambandsins fyrir flutningahagskýrslur) ⁽¹⁾,
- einungis er einn fermingarstaður fyrir vöruna,
- einungis er einn affermingarstaður fyrir vöruna.

Aðferðirnar tvær, sem notaðar eru, eru alveg jafngildar og upplýsingarnar, sem safnað er með hvorri aðferð fyrir sig, lýsa bæði:

- flutningi varanna (öllum grunnvöruflutningum),
- ferðum ökutækjanna sem annast þessa flutninga, ásamt upplýsingum um umfang ökutækis og notkun þess (ferð með farm með notkunarstuðli; ferð án farms).

Samkvæmt þessari reglugerð ber að lýsa bæði vöruflutningum og ferðum ökutækjanna en óæskilegt er að auka verulega fyrirhöfn flutningsaðila í tengslum við hagskýrslugerð með því að fara fram á að þeir lýsi vöruflutningum og ferðum ökutækjanna í smáatriðum.

Hagstofur aðildarríkjanna verða því, við kóðun spurningalista sinna, að endurgera gögn, sem ekki er beint krafist af flutningsaðilum, á grundvelli gagna sem þær safna annað hvort um „grunnflutninga“ eða „ferð ökutækis“.

Vandinn skapast þegar nokkrar tegundir grunnflutninga fara fram í einni ferð með farm sem getur verið vegna þess að:

- Fermingar- og affermingarstaðir vöru eru fleiri en einn (þó takmarkaður fjöldi því annars væri um að ræða söfnunar- eða dreifingarferðir sem farið er með á sérstakan hátt).

Í þessu tilviki eru hinir ýmsu fermingar- og affermingarstaðir skráðir til að unnt sé að reikna beint út tonninn/km fyrir ferðina og hagstofan geti þannig endursmíðað gögn um grunnvöruflutningana.

- Nokkrar mismunandi tegundir vara eru fluttar í ferð með farm, en það kemur yfirleitt ekki fram í hagskýrslum, þar sem aðeins er farið fram á upplýsingar um tegund vöru (eina vörunnar eða helstu vörunnar).
Í slíkum tilvikum er viðurkennt að upplýsingar tapist og aðildarríki, sem nýta sér slíka einföldun, tilkynna framkvæmdastjórninni það sérstaklega.

⁽¹⁾ NST: Vöruflokkunarkerfi Evrópusambandsins fyrir flutningahagskýrslur (NST/R).

VIÐAUKI B

FLOKKUN EFTIR SAMSKIPAN ÁSA

Þar sem notuð eru samsett ökutæki segir samskipan ása til um heildarfjölda ása, þ.e. ása vöruflutningabifreiðar eða dráttarbifreiðar, auk ása eftirvagns eða festivagns.

Ásaflokkarnir, sem um er að ræða, eru sem hér segir:

	Kóðun
1. Ásafjöldi stakra ökutækja (vöruflutningabifreiða):	
2	120
3	130
4	140
annað	199
2. Ásafjöldi samsettra ökutækja: vöruflutningabifreið með eftirvagni	
2+1	221
2+2	222
2+3	223
3+2	232
3+3	233
annað	299
3. Ásafjöldi samsettra ökutækja: dráttarbifreið með festivagni	
2+1	321
2+2	322
2+3	323
3+2	332
3+3	333
annað	399
4. Eingöngu dráttarbifreið	499

VIÐAUKI C

FLOKKUN EFTIR TEGUNDUM FERÐA

1. Ferð með farm sem felur í sér eina tegund grunnflutninga
2. Ferð með farm, sem felur í sér nokkrar tegundir flutninga en telst ekki vera söfnunar- eða dreifingarferð.
3. Ferð með farm sem telst vera söfnunar- eða dreifingarferð.
4. Ferðir án farms.

VIÐAUKI D

VÖRUFLOKKUN

Vöruflokkun skal vera samkvæmt vöruflokkunarkerfi Evrópusambandsins fyrir flutningahagskýrslur (NST/R) uns framkvæmdastjórnin ákveður að taka upp annað kerfi í þess stað að höfðu samráði við aðildarríkin.

VÖRUFLOKKAR

Vöruflokkur	Kafli í NST/R ⁽¹⁾	Flokkar í NST/R ⁽¹⁾	Lýsing
1	0	01	Korn
2		02, 03	Kartöflur, annað grænmeti, ferskt eða frosið, ferskir ávextir
3		00, 06	Lifandi dýr, sykkurófur
4		05	Viður og korkur
5		04, 09	Textílvörur og úrgangur, önnur hráefni úr dýra- og jurtaríki
6	1	11, 12, 13, 14, 15, 16, 17	Matvæli og dýrafóður
7		18	Olíuauðug fræ og ávextir, fituefni
8	2	21, 22, 23	Eldsneyti úr jarðefnum í föstu formi
9	3	31	Hráolía
10		32, 33, 34	Jarðolíuafurðir
11	4	41, 46	Járngryti, járn- og stálúrgangur og salli frá málmbraðsluofnum
12		45	Járnlausar steintegundir ásamt úrgangi
13	5	51, 52, 53, 54, 55, 56	Málmafurðir
14	6	64, 69	Sement, kalk, unnar byggingarvörur
15		61, 62, 63, 65	Hrá og unnin jarðefni
16	7	71, 72	Náttúrulegur og unninn áburður
17	8	83	Íðefni úr kolum, tjara
18		81, 82, 89	Íðefni, að undanskildum íðefnum úr kolum og tjöru
19		84	Pappírmassi og úrgangspappír
20	9	91, 92, 93	Öku- og flutningatæki, vélar, tæki og hreyflar, samsett eða ósamsett og hlutar þeirra
21		94	Framleiðsla úr málmi
22		95	Gler, glervörur, leirvörur
23		96, 97	Leður, textílvörur, fatnaður, ýmsar unnar vörur
24		99	Ýmsar vörur

⁽¹⁾ Gefið út af Hagstofu Evrópubandalaganna (útgáfa frá 1968).

*VIÐAUKI E***FLOKKUN EFTIR FLOKKUM HÆTTULEGS VARNINGS (*)**

- 1 Sprengifim efni
- 2 Gastegundir, samanhjappaðar, fljótandi eða uppleystar undir þrýstingi
- 3 Eldfimir vökvar
- 4.1 Eldfim föst efni
- 4.2 Efni sem hætt er við sjálfíkveikju
- 4.3 Efni sem gefur frá sér eldfimar lofttegundir ef það kemst í snertingu við vatn
- 5.1 Oxandi efni
- 5.2 Lífræn peroxíð
- 6.1 Eiturefni
- 6.2 Smitandi efni
- 7 Geislavirk efni
- 8 Ætandi efni
- 9 Ýmis hættuleg efni

(*) Sérhver flokkur er annað hvort flokkur eða undirflokkur flokkunar eftir tegundum hættulegs varnings eins og skilgreint er undir spássíunúmeri 2002 í I. hluta viðauka A í tilskipun 94/55/EB ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Viðaukar A og B við tilskipun 94/55/EB. Síðustu breytingar á þessum viðaukum eru birtar í Stjtið. EB L 251, 15.9.1997, bls. 1.

*VIÐAUKI F***FLOKKUN EFTIR TEGUNDUM FARMS (*)**

- 0 Vara í fljótandi formi í búlkum (engar farmeiningar)
- 1 Fastur búlkafarmur (engar farmeiningar)
- 2 Stórir flutningagámar
- 3 Aðrir flutningagámar
- 4 Vörur á vörubrettum
- 5 Vörur bundnar í stroffu
- 6 Hreyfanlegar einingar, knúnar eigin vélarafli
- 7 Aðrar hreyfanlegar einingar
- 8 (Frátekið)
- 9 Annars konar farmur

(*) Efnahagsnefnd Sameinuðu þjóðanna fyrir Evrópu – kóðar fyrir tegundir farms, pakka og umbúða, 21. tilmæli sem samþykkt voru af vinnuhópi um einföldun málsmeðferðar í alþjóðaviðskiptum, Genf, mars 1986.

*VIÐAUKI G***KÓÐUN FERMINGAR- OG AFFERMINGARSTAÐA**

- 1. 3. stig hagskýrslusvæðaflokkunarinnar (NUTS) fyrir aðildarríki Evrópubandalagsins.
 - 2. Skrá yfir stjórnsýslusvæði sem þriðja ríki, sem hlut á að máli, lætur í té ríkjum sem eru ekki aðilar að Evrópubandalaginu en eru aðilar að EES-samningnum, þ.e. Íslandi, Liechtenstein og Noregi.
 - 3. Landaflokkunarkerfi fyrir hagskýrslugerð bandalagsins um utanríkisverslun fyrir önnur þriðju lönd.
-

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (EB) nr. 2691/1999

2003/EES/6/33

frá 17. desember 1999

um reglur um framkvæmd reglugerðar ráðsins (EB) nr. 1172/98
um hagskýrslur um vöruflutninga á vegum^(*)FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af reglugerð ráðsins (EB) nr. 1172/98 frá
25. maí 1998 um hagskýrslur um vöruflutninga á vegum⁽¹⁾,
einkum 9. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í samræmi við 5. gr. reglugerðar (EB) nr. 1172/98 skal framkvæmdastjórnin ákveða fyrirkomulag við gagnaflutninga aðildarríkjanna.
- 2) Nauðsynlegt er að tilgreina þá landskóða fyrir milli-landaflutninga á aðlögunartímabilinu sem gert er ráð fyrir í 5. gr. fyrrnefndrar reglugerðar.
- 3) Notkun tveggja mismunandi kerfa landskóða, sem skilgreind eru í viðaukum A og G við reglugerð (EB) nr. 1172/98, samræmist ekki skilvirkum gagnaflutningi aðildarríkjanna.
- 4) Æskilegt er að setja saman nýja skrá landskóða sem byggir á svæðiskóðakerfinu í flokkun hagskýrslu-svæða (NUTS).

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 17. desember 1999.

5) Aðlaga ber viðauka A og G í reglugerð (EB) nr. 1172/98 í samræmi við það.

6) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit hagskýrsluáætlunar-nefndarinnar sem komið var á fót með ákvörðun 89/382/EBE, KBE⁽²⁾.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

I. gr.

Reglugerð (EB) nr. 1172/98 er breytt sem hér segir:

1. Í stað texta 7. þáttar A-hluta 2 í viðauka A komi eftirfarandi:

„7. Lönd sem farið er í gegnum (eigi fleiri en fimm), kóðuð samkvæmt viðauka G.“

2. Í stað viðauka G komi viðaukinn við þessa reglugerð.

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Pedro SOLBES MIRA

framkvæmdastjóri.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 326, 18.12.1999, bls. 39, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 64/2002 frá 31. maí 2002 um breytingu á XXI. viðauka (Hagskýrslugerð) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 44, 5.9.2002, bls. 20.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 163, 6.6.1998, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 181, 28.6.1989, bls. 47.

VIÐAUKI

„VIÐAUKI G

KÓÐUN LANDA OG SVÆÐA

1. Fermingar- og affermingarstaðir skulu kóðaðir sem hér segir, sbr. þó það sem kveðið er á um í 5. gr. reglugerðar (EB) nr. 1172/98 um einfaldaða kóðun tiltekinna breytna á aðlögunartímabili:
 - a) sundurliðun eftir svæðum á 3. stigi hagskýrslusvæðaflokkunarinnar (NUTS) að því er varðar aðildarríki Evrópubandalagsins;
 - b) skrá yfir stjórnsýslusvæði, sem viðkomandi þriðja ríki lætur í té, að því er varðar ríki sem eru ekki aðilar að Evrópubandalaginu en eru aðilar að EES-samningnum, þ.e. Ísland, Liechtenstein og Noreg;
 - c) fyrir önnur þriðju lönd ber að nota tveggja stafa kóða skv. ISO 3166. Algengustu kóðarnir eru gefnir upp í töflunni hér á eftir.
2. Við einfaldaða kóðun millilandaflutninga á aðlögunartímabili, sem um getur í 5. gr. reglugerðar (EB) nr. 1172/98, sem og við kóðun landa sem farið er í gegnum (7. þáttur A-hluta 2 í viðauka A), ber að nota eftirfarandi landskóða:
 - a) tveggja stafa hlutann af kóðunum í flokkun hagskýrslusvæða, sem fram koma í töflunni hér á eftir, fyrir aðildarríki Evrópubandalagsins;
 - b) fyrir öll önnur lönd ber að nota tveggja stafa kóða skv. ISO 3166. Algengustu kóðarnir eru gefnir upp í töflunni hér á eftir.

Tafla yfir landskóða

- a) *Aðildarríki Evrópusambandsins (svarar til tveggja stafa landskóða í flokkun hagskýrslusvæða)*

Ath: Löndunum er raðað eftir opinberri röðun Evrópusambandsins.

Heiti lands	Kóði
Belgía	BE
Danmörk	DK
Þýskaland	DE
Grikkland	GR
Spánn	ES
Frakkland	FR
Írland	IE
Ítalía	IT
Lúxemborg	LU
Holland	NL
Austurríki	AT
Portúgal	PT
Finnland	FI
Svíþjóð	SE
Breska konungsríkið	UK

b) Önnur lönd (tveggja stafa kóðar skv. ISO 3166)

Ath: Löndunum er raðað eftir opinberri röðun Evrópusambandsins.

Heiti lands	Kóði
Albanía	AL
Bosnía og Hersegóvína	BA
Búlgaría	BG
Hvíta-Rússland	BY
Sviss	CH
Kýpur	CY
Tékkland	CZ
Eistland	EE
Króatía	HR
Ungverjaland	HU
Ísland	IS
Liechtenstein	LI
Litháen	LT
Lettland	LV
Moldóva	MD
Makedónía, fyrrverandi lýðveldi Júgóslavíu	MK
Malta	MT
Noregur	NO
Pólland	PL
Rúmenía	RO
Rússland	RU
Slóvenía	SI
Slóvakía	SK
Tyrkland	TR
Úkraína	UA
Júgóslavía	YU

Fyrir lönd, sem ekki eru í þessari skrá, ber að nota tveggja stafa kóða skv. ISO 3166.“

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (EB) nr. 1917/2000**2003/EES/6/34****frá 7. september 2000****um tiltekin ákvæði til framkvæmdar á reglugerð ráðsins (EB) nr. 1172/95 að því er varðar hagskýrslur um utanríkisviðskipti(*)**

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af reglugerð ráðsins (EB) nr. 1172/95 frá 22. maí 1995 um hagskýrslur um vöruviðskipti bandalagsins og aðildarríkjanna við lönd utan bandalagsins ⁽¹⁾, eins og henni var síðast breytt með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 374/98 ⁽²⁾, einkum 21. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í því skyni að safna hagskýrslum um utanríkisverslun er nauðsynlegt að skilgreina reglur um framkvæmd við öflun gagna og við vinnslu, sendingu og dreifingu niðurstaðnanna í því skyni að stuðla að samræmi í hagskýrslum.
- 2) Mikilvægt er að skýra tilgang hagskýrslna um utanríkisverslun, einkum í því skyni að forðast tvöfalda skráningu og útiloka tilteknar aðgerðir, og ákveða hversu oft þær skuli unnar.
- 3) Skilgreiningin á þeim upplýsingum, sem leggja á fram, skal fylgja ásamt reglum um það hvernig vísað er til þeirra í hagskýrslugagnamiðlinum.

- 4) Mikilvægt er að skilgreina þá sérstöku vöruflutninga sem nauðsynlegt er að sérákvæði gildi um. Nauðsynlegt er að bandalagið samþykki ráðstafanir til samræmingar.
- 5) Nauðsynlegt er að ákveða frest til að skila framkvæmdastjórninni niðurstöðum og með hvaða hætti skuli gera leiðréttingar til að tryggja reglulega og samræmda dreifingu niðurstaðna.
- 6) Í ljósi þeirra tengsla, sem eru milli hagskýrslna um utanríkisverslun og tollaafgreiðsluhátta, er nauðsynlegt að hafa í huga ákvæðin í reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2913/92 frá 12. október 1992 um setningu tollareglna bandalagsins ⁽³⁾, eins og henni var breytt með lögum um aðild Austurríkis, Finnlands og Svíþjóðar, og í reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EBE) nr. 2454/93 frá 2. júlí 1993 um setningu ákvæða til framkvæmdar reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2913/92 um setningu tollareglna bandalagsins ⁽⁴⁾, eins og henni var síðast breytt með reglugerð (EB) nr. 1602/2000 ⁽⁵⁾.
- 7) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit hagskýrslunefndar um utanríkisverslun.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

I. BÁLKUR**ALMENN ÁKVÆÐI****I. KAFLI****Markmið og viðmiðunartímabil**

1. gr.

Í þessari reglugerð merkir „innflutningur“ flutninga á þeim vörum sem um getur í a-lið 1. mgr. 6. gr. reglugerðar (EB) nr. 1172/95, hér á eftir nefnd „grunnreglugerðin“ og „útflutningur“ merkir flutninga á þeim vörum sem um getur í b-lið 1. mgr. 6. gr. grunnreglugerðarinnar.

2. gr.

Samkvæmt 2. mgr. 6. gr. grunnreglugerðarinnar skulu hagskýrslur um utanríkisverslun ekki taka til vara:

— sem settar eru í frjálsa dreifingu eftir að hafa undirgengist aðvinnslu innanlands [þ: virka vinnslu] eða vinnslu undir tollefirliti,

— sem er að finna í skránni yfir undanþágur í I. viðauka.

3. gr.

1. Viðmiðunarmörkin, sem um getur í 12. gr. grunnreglugerðarinnar, skulu ákveðin fyrir hverja vörutegund þannig að innflutningur eða útflutningur, sem nemur hærri fjárhæð en EUR 800 eða er yfir 1 000 kg að nettómassa, skal færður í hagskýrslur um utanríkisverslun.

2. Hvert aðildarríki um sig skal tilkynna framkvæmdastjórninni um þau viðmiðunarmörk sem það hefur ákveðið í gjaldmiðli sínum.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 229, 9.9.2000, bls. 14, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 65/2002 frá 31. maí 2002 um breytingu á XXI. viðauka (Hagskýrslugerð) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 44, 5.9.2002, bls. 22.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 118, 25.5.1995, bls. 10.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 48, 19.2.1998, bls. 6.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 302, 19.10.1992, bls. 1.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 253, 11.10.1993, bls. 1.

⁽⁵⁾ Stjtið. EB L 188, 26.7.2000, bls. 1.

4. gr.

1. Viðmiðunartímabilið skal ná yfir almanaksmánuðinn þegar vörurnar eru fluttar inn eða út.
2. Þegar samræmda stjórnsýsluskjalið er hagskýrslugagnamiðillinn ræður viðtökudagur töllyfirvalda á skjalinu almanaksmánuðinum sem upplýsingarnar miðast við.

2. KAFLI

Skilgreiningar á upplýsingum

5. gr.

Skilgreiningar á upplýsingunum, sem um getur í 1., 2. mgr. og fyrsta undirliði 3. mgr. 10. gr. grunnreglugerðarinnar, og málsmeðferðina, sem nota skal við að tilgreina þau í gagnamiðlinum, er að finna í 6. til 14. gr.

6. gr.

1. „Tollákvörðun“ skal tilgreind samkvæmt málsmeðferðinni sem kóðarnir, sem eru gefnir upp í 38. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 2454/93, eiga við um.
2. Með fyrirvara um ákvæðin um samræmda stjórnsýsluskjalið skal hagskýrslumeðferð tilgreind í gagnamiðlinum ef aðildarríkin krefjast ekki tollskýrslu.
3. Hvert aðildarríki um sig, sem notfærir sér valkostinn sem kveðið er á um í 2. mgr., skal láta gera skrá yfir hagskýrslumeðferðir sem tilgreina á í gagnamiðlinum þannig að hægt sé að útvega framkvæmdastjórninni hagskýrslurnar í samræmi við kóðana sem koma fram í 4. mgr.
4. Kóða ber hagskýrslumeðferðir sem hér segir:

a) innflutningur:

- 7 — venjubundinn,
- 1 — eftir aðvinnslu erlendis [þ: óvirka vinnslu],
- 3 — fyrir aðvinnslu innanlands, niðurfellingarkerfi,
- 5 — fyrir aðvinnslu innanlands, endurgreiðslukerfi,
- 6 — eftir hagkvæma aðvinnslu erlendis fyrir textílörur;

b) útflutningur:

- 1 — venjubundinn,
- 3 — eftir aðvinnslu erlendis,
- 5 — fyrir aðvinnslu innanlands, niðurfellingarkerfi,
- 6 — fyrir aðvinnslu innanlands, endurgreiðslukerfi,
- 7 — eftir hagkvæma aðvinnslu erlendis fyrir textílörur.

7. gr.

1. Í þessari reglugerð er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

- a) „upprunaland“: landið þar sem vörurnar eru upprunnar í samræmi við 1. þátt 2. kafla II. bóls reglugerðar (EBE) nr. 2913/92;

- b) „sendingarland“: landið sem vörurnar voru upphaflega sendar frá til innflutningsaðildarríkisins án þess að komið hafi til tafa eða lögaðgerða í umflutningslandi ótengdum flutningi þeirra; hafi komið til slíkra tafa eða lögaðgerða telst síðasta umflutningsland vera sendingarland;
- c) „ákvörðunarland“: síðasta aðildarríkið þar sem vitað er, á þeim tíma sem innflutningur á sér stað, að afhenda eigi vöruna;
- d) „útflutnings- eða innflutningsaðildarríki“: aðildarríkið þar sem formsatriði um innflutning eða útflutning eru uppfyllt;
- e) „ákvörðunaraðildarríki“: aðildarríkið sem vitað er, á þeim tíma sem innflutningur á sér stað, að afhenda eigi vöruna í að lokum;
- f) „eiginlegt útflutningsaðildarríki“: aðildarríki, annað en útflutningsaðildarríki, sem varan var upphaflega send frá til útflutnings hafi útflytjandi ekki staðfestu í útflutningsaðildarríki.

Hafi vörurnar ekki upphaflega verið sendar frá öðru aðildarríki í þeim tilgangi að flytja þær út eða hafi útflytjandi staðfestu í útflutningsaðildarríkinu skal útflutningsaðildarríki vera hið sama og eiginlega útflutningsaðildarríkið.

2. Samkvæmt b-lið 1. mgr. 10. gr. grunnreglugerðarinnar skal gefa upp upprunaland í hagskýrslugagnamiðlinum, sbr. þó tollreglur.

Sendingarland skal engu að síður tilgreint í eftirtöldum tilvikum:

- a) ef um er að ræða vörur af óþekktum uppruna;
- b) ef um er að ræða eftirtalдар vörur, jafnvel þótt uppruni sé þekktur:
 - vörur sem falla undir 97. kafla sameinuðu tollnafnaskrárinnar,
 - vörur fluttar inn eftir aðvinnslu erlendis,
 - endursendar vörur og aðrar vörur upprunnar í bandalaginu.

Í mánaðarlegum hagskýrslum um aðgerðirnar sem um getur í a- og b-lið, sem aðildarríkin senda framkvæmdastjórninni, skal tilgreina sendingarlandið ef það er land utan Evrópusambandsins. Að öðrum kosti er notaður kóðinn QW (eða 960).

3. Að því er varðar sérstaka vöruflutninga, sem um getur í II. bóli, skal, ef þarf, nota samstarfslöndin sem tilgreind eru í þeim bóli.

4. Löndin, sem eru skilgreind í 1. mgr., skulu auðkennd og kóðuð í samræmi við 9. gr. grunnreglugerðarinnar.

8. gr.

Við útreikning á vörumagni, sem tilgreina á í gagnamiðlinum, gildir eftirfarandi:

- a) „nettómassi“: raunmassi vöru að frátöldum umbúðum; tilgreina skal nettómassa í kílógrömmum fyrir hvern undirlíð í sameinuðu tollnafnaskránni, nema önnur ákvæði um hið gagnstæða verði samþykkt samkvæmt 4. mgr. 10. gr. grunnreglugerðarinnar;
- b) „annar einingafjöldi“: mælieiningar fyrir magn, aðrar en þær sem notaðar eru fyrir massa tilgreindan í kílógrömmum; hann skal færður inn í samræmi við upplýsingarnar, sem gefnar eru upp í núgildandi útgáfu sameinuðu tollnafnaskrárinnar, hjá viðkomandi undirlíðum, en skrá yfir annan einingafjölda er birt í I. hluta tollnafnaskrárinnar, „Inngangsákvæði“.

9. gr.

1. „Hagskýrsluvirði“:

- er, í tengslum við útflutning, virði varanna á þeim stað og á þeim tíma sem þær fara út af hagskýrslusvæði útflutningsaðildarríkis,
 - er, í tengslum við innflutning, virði varanna á þeim stað og á þeim tíma sem þær fara inn á hagskýrslusvæði innflutningsaðildarríkis.
2. Virði varanna, sem um getur í 1. mgr., skal reiknað út með þeim hætti sem hér segir:
- á grundvelli reikningsfjárhæðar fyrir þessar vörur þegar um er að ræða sölu eða kaup,
 - í öðrum tilvikum, á grundvelli fjárhæðar, sem hefði verið lögð fram samkvæmt reikningi, þegar um sölu eða kaup er að ræða.

Ef tollvirði, skilgreint í samræmi við reglugerð (EBE) nr. 2913/92, er þekkt skal það notað til að reikna út virði varanna.

3. Hagskýrsluvirði skal eingöngu fela í sér aukakostnað, svo sem vegna flutnings og trygginga, sem tengist þeim hluta ferðarinnar sem:

- á sér stað innan hagskýrslusvæðis útflutningsaðildarríkis þegar um er að ræða útfuttar vörur,
- á sér stað utan hagskýrslusvæðis innflutningsaðildarríkis þegar um er að ræða innfuttar vörur.

Hagskýrsluvirði skal því ekki fela í sér gjöld á útflutning eða innflutning svo sem tollgjöld, virðisaukaskatt, vörugjald, álögur, endurgreiðslur vegna útflutnings eða önnur gjöld sem hafa svipuð áhrif.

4. Að því er varðar unna vöru skal reikna út hagskýrsluvirði hennar með sama hætti og ef varan hefði alfarið verið framleidd í vinnslulandinu.

5. Hagskýrsluvirði vara til upplýsingamiðlunar, s.s. disklinga, tölvusegubanda, filma, teikninga, hljóð- og myndbanda og geisladiska, sem stunduð eru viðskipti með í því skyni að miðla upplýsingum, byggist á heildarkostnaði varanna, þ.e. ekki eingöngu miðilsins heldur einnig upplýsinganna sem á honum eru.

6. Hagskýrsluvirðið, sem tilgreina á í gagnamiðlinum, skal gefið upp í innlendum gjaldmiðli. Aðildarríkin geta heimilað að virði sé gefið upp í öðrum gjaldmiðli.

Gengið, sem nota skal til að reikna út hagskýrsluvirði, skal annaðhvort vera gengið sem notað er til að reikna út tollvirði eða opinbert gengi þegar útflutningur eða innflutningur fer fram.

Ef um er að ræða tollskýrslu fyrir tiltekið tímabil geta aðildarríkin, með fyrirvara um tollreglur, ákveðið eitt gengi fyrir tímabilið til nota við umreikning í innlendan gjaldmiðil.

10. gr.

1. Með „flutningsmáta við ytri landamæri“ er átt við flutningsmáta sem ákvarðast af því virka flutningatæki sem vörurnar:

- teljast fluttar með af hagskýrslusvæði bandalagsins þegar um útflutning er að ræða,
- teljast hafa komið með inn á hagskýrslusvæði bandalagsins þegar um innflutning er að ræða.

2. Með „flutningsmáta innan bandalagsins“ er átt við flutningsmáta sem ákvarðast af því virka flutningatæki sem vörurnar:

- teljast hafa verið fluttar með frá brottfararstað þegar um útflutning er að ræða,
- koma með til komustaðar þegar um innflutning er að ræða.

Upplýsinganna skal aðeins krafist ef kveðið er á um slíkt í tollalöggjöf.

3. Þeir flutningsmátar, sem um getur í 1. og 2. mgr., eru eftirtaldir:

A	B	Heiti
1	10	Sjóflutningar
	12	Járnbrautarvagnar á hafskipi
	16	Aflknúið ökutæki á hafskipi
	17	Eftirvagn eða festivagn á hafskipi
	18	Skip til siglinga á skipgengum vatnaleiðum á hafskipi
2	20	Járnbrautarflutningar
	23	Ökutæki á járnbrautarvagni
3	30	Flutningar á vegum
4	40	Flutningar í lofti
5	50	Póstsendingar
7	70	Föst flutningamannvirki
8	80	Flutningar á skipgengum vatnaleiðum
9	90	Fyrir eigin vélarafl

4. Flutningsmátinn skal tilgreindur í gagnamiðlinum samkvæmt kóðunum í dálki A í skránni í 3. mgr.

Aðildarríkin geta krafist þess að flutningsmáti sé tilgreindur í gagnamiðlinum með kóðunum í dálki B í umræddri skrá.

5. Taka skal fram ef um er að ræða flutning í gámum í skilningi g-liðar 670. gr. reglugerðar (EBE) nr. 2454/93, nema flutningsmáti sé tilgreindur með kóðunum 5 (50), 7 (70), 9 (90).

Í þessu skyni eiga eftirtaldir kóðar við:

0 —vörur sem ekki eru fluttar í gámum;

1 —vörur fluttar í gámum.

6. Við ytri landamæri skal einnig tilgreina skráningarland virka flutningatækisins, sem upplýsingar liggja fyrir um við innflutning eða útflutning, nema flutningsmátinn við ytri landamæri bandalagsins sé gefinn upp með kóðunum 2 (20 eða 23), 5 (50), 7 (70) og 9 (90).

Í þessu skyni ber að nota landskóðana sem eru skilgreindir samkvæmt 9. gr. grunnreglugerðarinnar.

7. Með „virku flutningatæki“ er átt við flutningatækið sem leggur til hreyfiaflið. Ef um samþætta flutninga er að ræða eða ef mörg flutningatæki koma við sögu skal virka flutningatækið vera það sem leggur til hreyfiaflið fyrir hin.

Skráningarland flutningatækisins skal vera hið sama og vitað er um þegar formsatriðum er fullnægt.

11. gr.

1. Með „forgangi“ er átt við tollakerfi með forgangstollum þar sem álagning tollsins er að hluta eða að fullu niðurfelld

samkvæmt samningum, samkomulagi eða sérreglugerðum bandalagsins.

2. Tilgreina ber forgang í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í reglugerð (EBE) nr. 2454/93.

12. gr.

1. Með „reikningsfjárhæð“ er átt við fjárhæðina sem kemur fram á reikningnum eða öðrum skjölum í stað hans.

2. Með „gjaldmiðli“ er átt við þann gjaldmiðil sem reikningsfjárhæð er gefin upp í.

13. gr.

1. Í þessari reglugerð er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

a) „aðgerð“: starfsemi, hvort sem hún er í atvinnuskyni eða ekki, sem leiðir til vöruflutninga sem eru færðir í hagskýrslur um utanríkisverslun;

b) „eðli aðgerðar“: öll sérkenni sem greina eina aðgerð frá annarri.

2. Skráin yfir aðgerðirnar er birt í II. viðauka.

Þær skulu tilgreindar í gagnamiðlinum með kóðunum í A-dálki eða með samsetningu kóðanna í A-dálki og undirflokkka þeirra í B-dálki eins og fram kemur í skránni sem um getur hér að framan.

14. gr.

1. Með „afhendingarskilmálum“ er átt við ákvæði í sölu-samningi þar sem mælt er fyrir um skyldur seljanda og kaupanda í samræmi við Incoterms-kóða Alþjóðaverslunar-ráðsins (ICC).

2. Tilgreina ber afhendingarskilmálana í gagnamiðlinum með kóðunum og, ef nauðsyn krefur, upplýsingarnar sem veita ber í samræmi við III. viðauka.

II. BÁLKUR

SÉRÁKVÆÐI

1. KAFLI

Skilgreiningar og almenn umfjöllunaratriði

15. gr.

1. Með „sérstökum vöruflutningum“ er átt við vöruflutninga með sérstök einkenni sem gegna mikilvægu hlutverki við túlkun upplýsinganna og eru til komnir, eftir því sem við á, vegna eðlis vöruflutninganna eða vörunnar, aðgerðarinnar sem leiðir til viðkomandi vöruflutninga eða vegna útflytjanda eða innflytjanda vörunnar.

2. Sérstakir vöruflutningar tengjast:

- verksmiðjum;
- skipum og loftförum, samkvæmt skilgreiningu í 3. kafla þessa bálks;
- sjávarafurðum;
- vistum og eldsneyti fyrir skip og loftför;
- hlutasendingum á vörum;
- hernaðarvörum;
- mannvirkjum á hafi úti;
- geimförum og skotbúnaði þeirra;
- ihlutum vélknúinna ökutækja og loftfara;
- póstsendingum
- jarðolíuafurðum;
- úrgangsefnum.

3. Ef ekki er kveðið á um annað í þessari reglugerð eða engin ákvæði sett í samræmi við 21. gr. grunnreglugerðarinnar skal tilgreina sérstaka vöruflutninga í samræmi við viðeigandi innlend ákvæði.

4. Aðildarríkin skulu gera viðeigandi ráðstafanir til framkvæmdar þessum kafla og mega, ef þörf er á, nota til þessa aðrar tölfraðilegar upplýsingar en mælt er fyrir um í 7. gr. grunnreglugerðarinnar.

2. KAFLI

Verksmiðjur

16. gr.

1. Með „heilli verksmiðju“ er átt við samsafn véla, tækja, áhaldna, búnaðar, verkfæra og efna, hér á eftir nefnt „íhlutir“, sem falla undir ólíka vöruliði samræmdu tollskrárinnar og hannaðir eru með það að markmiði að vinna saman sem ein heild til framleiðslu vara eða til að veita þjónustu.

Allar aðrar vörur sem nota á til smíði heilla verksmiðja má líta á sem íhluti þeirra að því tilskildu að þær séu ekki undanþegnar hagskýrsluskráningu samkvæmt grunnreglugerðinni.

2. Beita má einfaldaðri málsmeðferð við gerð tollskýrslna um skráningu á komum eða sendingum heilla verksmiðja. Þeir, sem bera ábyrgð á að veita hagskýrsluupplýsingarnar, skulu hafa heimild, að eigin ósk, til að beita slíkri einfaldaðri málsmeðferð í samræmi við þau skilyrði sem mælt er fyrir um í þessari reglugerð.

3. Aðeins má beita einfaldaðri málsmeðferð þegar um er að ræða útflutning heilla verksmiðja ef heildarhagskýrsluvirði hverrar þeirra fer yfir EUR 1,2 milljónir, nema um sé að ræða heilar verksmiðjur til endurnotkunar. Í því tilviki skulu aðildarríki tilkynna framkvæmdastjórninni um þær forsendur sem liggja til grundvallar.

Hagskýrsluvirði verksmiðju er reiknað út með því að leggja saman hagskýrsluvirði íhluta hennar og hagskýrsluvirði varanna sem um getur í öðrum undirlið 1. mgr.

17. gr.

1. Í þessum þætti gilda undirliðirnir, sem kveðið er á um í 98. kafla sameinuðu tollnafnaskrárinnar, að því er varðar íhluti í heilar verksmiðjur sem falla undir 63., 68., 69., 70., 72., 73., 76., 82., 84., 85., 86., 87., 90. og 94. kafla með vísun til hvers þessara kafla og einstakra vöruliða sem þeir eru samsettir úr.

2. Að því er varðar þennan þátt eru íhlutir, sem falla undir tiltekinn kafla, flokkaðir undir undirlið fyrir heilar verksmiðjur í 98. kafla, sem svarar til viðeigandi kafla, nema lögbær stofnun, sem tilgreind er í þeim kafla, ákveði að flokka vörurnar í 98. kafla undir viðeigandi undirliði fyrir heilar verksmiðjur í samræmdu tollskránni eða beita ákvæðum 3. mgr.

Einfaldaða málsmeðferðin skal þó ekki koma í veg fyrir að lögbæra stofnunin flokki tiltekna íhluti samkvæmt viðeigandi undirliðum sameinuðu tollnafnaskrárinnar í skilningi b-liðar 2. mgr. 1. gr. reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 2658/87 (¹).

3. Ef lögbæra stofnunin, sem um getur í 2. mgr., telur virði hluta heilla verksmiðja vera of lágt til að réttlæta skráningu þeirra í undirliðina, sem tengjast kaflanum sem þau falla undir, skulu sérstakir undirliðir gilda svo sem kveðið er á um í sameinuðu tollnafnaskránni.

18. gr.

Samkvæmt sameinuðu tollnafnaskránni eru kóðanúmer fyrir undirliði fyrir heilar verksmiðjur sett saman á eftirfarandi hátt:

1. Kóðinn skal vera átta tölustafir.
2. Fyrstu tveir tölustafirnir skulu vera 9 og 8.
3. Þriðji tölustafurinn, sem skal tákna útflutning á heilum verksmiðjum, skal vera 8.
4. Fjórði tölustafurinn er breytilegur, frá 0 til 9, eftir því hvaða aðalatvinnustarfsemi á að fara fram í heilu verksmiðjunni sem flutt er út og í samræmi við eftirfarandi flokkun:

Kóði

Atvinnugreinar

0	Orka (þar með talin framleiðsla og dreifing gufu og heits vatns)
1	Vinnsla orkusnauðra steinefna (þ.m.t. framleiðsla jarðefna sem hafa að geyma málma og efna sem unnin eru úr mó); vinnsla steinefna annarra en þeirra sem hafa að geyma málma (þ.m.t. gler- og glervöruframleiðsla)
2	Járn- og stáliðnaður; framleiðsla málmluta (að undanskilinni smíði véla og flutningatækja)
3	Smíði véla og flutningatækja; verkfærasmíði
4	Efnaíðnaður (þ.m.t. framleiðsla gervipráða; gúmmi- og plastiðnaður)
5	Matvæla-, drykkjarvöru- og tóbaksiðnaður
6	Framleiðsla textílefna, leðurs, skófatnaðar og fatnaðar
7	Trjávöru- og pappírsiðnaður (þ.m.t. prentverk og útgáfustarfsemi); iðnaðarframleiðsla sem ekki er flokkuð annars staðar
8	Flutningastarfsemi (að undanskilinni þjónustu í tengslum við flutninga, þjónustu ferðaskrifstofa, flutningamiðlun og annarri þjónustu umboðsaðila farþega- eða vöruflutningastarfsemi, starfsemi vörugeymsla) og samgöngur
9	Öflun, hreinsun og dreifing vatns; þjónusta í tengslum við flutninga; atvinnustarfsemi sem er ekki flokkuð annars staðar.

(¹) Stjótt. EB L 256, 7.9.1987, bls. 1.

5. Fimmti og sjötti tölustafurinn skulu svara til númers kaflans í sameinuðu tollnafnaskránni sem undirliðurinn tengist. Við beitingu 3. mgr. 17. gr. skal fimmti og sjötti tölustafurinn þó vera 9.

6. Í undirliðum fyrir heilar verksmiðjur:

- sem svara til tiltekinna kafla sameinuðu tollnafnaskrárinnar, á sjöundi og áttundi tölustafurinn að vera 0,
- sem svara til tiltekinna vöruliða samræmdu tollskrárinnar, skal sjöundi og áttundi tölustafurinn samsvara þriðja og fjórða tölustaf viðkomandi vöruliðar.

7. Lögbæra stofnunin, sem um getur í 2. mgr. 17. gr., skal mæla fyrir um auðkenni og kóðanúmerin sem nota skal í hagskýrslugagnamiðlinum til að lýsa íhlutum heillar verksmiðju.

19. gr.

1. Þeir sem bera ábyrgð á að veita upplýsingar til hagskýrslugerðar skulu ekki beita einfölduðu málsmeðferðinni við gerð tollskýrslna án þess að fá heimild til þess áður í samræmi við reglur sem hvert aðildarríki um sig setur innan ramma þessa þáttar.

2. Ef mörg aðildarríki flytja út íhluti í heila verksmiðju skal hvert aðildarríkjanna um sig veita heimild fyrir beitingu einfölduðu málsmeðferðarinnar um gerð tollskýrslna að því er varðar þann útflutning. Þó má aðeins veita slíka heimild gegn framvísun skriflegs sönnunargagns þess efnis að heildarverðmæti útflutningsins nái því marki sem tilgreint er í 3. mgr. 16. gr. eða aðrar viðmiðanir réttlæti notkun einfölduðu málsmeðferðarinnar.

3. Ef stofnunin, sem um getur í 2. mgr. 17. gr., er ekki sú stofnun sem ber ábyrgð á gerð hagskýrslna um utanríkisverslun útflutningsaðildarríkis skal hún ekki veita heimild án samþykkis hinnar síðarnefndu.

3. KAFLI

Inn- og útflutningur skipa og loftfara

20. gr.

Í þessum kafla er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

- a) „skip“: skipin, sem notuð eru til sjóflutninga, sem um getur í viðbótarskýringum 1 og 2 við 89. kafla sameiginlegu tollnafnaskrárinnar, og herskip;
- b) „loftför“: flugvélar sem falla undir kóðann 8802 í sameiginlegu tollnafnaskránni til borgaralegra nota, að því tilskildu að þær séu notaðar af flugfélögum, eða í hernaðarlegum tilgangi;
- c) „eignarréttur á skipi eða loftfari“: að einstaklingur eða lögaðili sé skráður sem eigandi skips eða loftfars;
- d) „samstarfsland“:
 - þegar um innflutning er að ræða, þriðja land sem er smíðaland ef skipið eða loftfarið er nýtt; í öðrum tilvikum merkir hugtakið þriðja land þar sem

einstaklingurinn eða lögaðilinn, sem yfirfærir eignarréttinn á skipinu eða loftfarinu, hefur staðfestu,

- þegar um útflutning er að ræða, þriðja land þar sem einstaklingurinn eða lögaðilinn, sem eignarréttur á skipi eða loftfari hefur verið yfirfærður til, hefur staðfestu.

21. gr.

1. Hagskýrslur um utanríkisverslun skulu taka til:

- a) yfirfærslu eignarréttar á skipi eða loftfari frá einstaklingi eða lögaðila með staðfestu í þriðja landi til einstaklings eða lögaðila með staðfestu í aðildarríki; farið skal með slíka aðgerð á sama hátt og um innflutning væri að ræða;
- b) yfirfærslu eignarréttar á skipi eða loftfari frá einstaklingi eða lögaðila með staðfestu í þriðja landi til einstaklings eða lögaðila með staðfestu í aðildarríki; farið skal með slíka aðgerð á sama hátt og um innflutning væri að ræða; ef skipið eða loftfarið er nýtt skal skrá útflutninginn í smíðalandinu;
- c) þess þegar skip eða loftför falla undir tollafgreiðsluhætti um aðvinnslu innanlands og endurútflutnings þeirra eftir aðvinnslu innanlands til ákvörðunarstaðar í þriðja landi;
- d) þess þegar skip eða loftför falla undir tollafgreiðsluhætti um aðvinnslu erlendis og endurinnflutnings þeirra eftir aðvinnslu erlendis.

2. Í hagskýrslugögnum um aðgerðirnar, sem um getur í a- og b-lið 1. mgr., sem aðildarríkin senda framkvæmdastjórninni, skulu vera eftirfarandi upplýsingar:

- kóði sem svarar til undirflokka sameiginlegu tollnafnaskrárinnar,
- hagskýrslumeðferð,
- samstarfsland,
- magn, gefið upp í fjölda stykkja og öðrum einingafjölda, sem mælt er fyrir um í sameiginlegu tollnafnaskránni, fyrir skip og magn í nettómassa og öðrum einingafjölda fyrir loftför,
- hagskýrsluvirði.

22. gr.

Aðildarríkin skulu nota allar tiltækar upplýsingar til að fara að ákvæðum þessa kafla.

4. KAFLI

Vistir og eldsneyti fyrir skip og loftför

23. gr.

Í þessum kafla er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

- „vistir fyrir skip og loftför“: ýmsar neysluvörur áhafnar og farþega í skipum og loftförum;

— „eldsneyti fyrir skip og loftför“: rekstrarvörur fyrir hreyfla, vélar og annan búnað um borð í skipum eða í loftförum, s.s. eldsneyti, olía og smurólía.

24. gr.

1. Hagskýrslur um utanríkisverslun, sem taka til eftirfarandi, skulu sendar framkvæmdastjórninni:

- a) hvers konar afgreiðslu vista og eldsneytis fyrir skip og loftför til skipa og loftfara þar sem einstaklingur eða lögaðili, sem ber ábyrgð á notkun þess í viðskiptalegum tilgangi, hefur staðfestu í þriðja landi og sem staðsett eru í höfn eða flugstöð skýrslugjafarríkisins, að því tilskildu að um sé að ræða bandalagsvörur eða vörur frá löndum utan bandalagsins sem falla undir tollafgreiðsluhætti um aðvinnslu innanlands eða vinnslu undir tollaefirliti; farið skal með slíka aðgerð eins og um útflutning væri að ræða;
- b) hvers konar afgreiðslu vista og eldsneytis fyrir skip og loftför til innlendra skipa eða loftfara, sem staðsett eru í höfn eða flugstöð skýrslugjafarríkisins, að því tilskildu að um sé að ræða vörur frá löndum utan bandalagsins sem ekki hafa verið settar í frjálsa dreifingu af tollfyrirvöldum og sem falla undir tollafgreiðsluhætti um aðvinnslu innanlands eða vinnslu undir tolleftirliti; farið skal með slíka aðgerð eins og um innflutning væri að ræða.

2. Í mánaðarlegum hagskýrslum um aðgerðirnar, sem um getur í a-lið 1. mgr., sem aðildarríkin senda framkvæmdastjórninni, skulu vera eftirfarandi upplýsingar:

- a) framleiðslukóði, í samræmi við eftirfarandi einfaldaða kóðun:
 - 9930 24 00: vörur úr 1.–24. kafla samræmdu tollskrárinnar,
 - 9930 27 00: vörur úr 27. kafla samræmdu tollskrárinnar,
 - 9930 99 00: vörur flokkaðar annars staðar;
- b) sérstakur landskóði QS (eða 952);
- c) hagskýrslumeðferð;
- d) magn í nettómassa;
- e) hagskýrsluvirði.

5. KAFLI

Hlutasendingar á vörum

25. gr.

Í þessum kafla merkja „hlutasendingar á vörum“ innflutning eða útflutning, í nokkrum sendingum, á íhlutum í fullunnar vörur sem eru ósamsettar til að mæta kröfum varðandi viðskipti eða flutning.

26. gr.

Í mánaðarlegum hagskýrslum aðildarríkjanna til framkvæmdastjórnarinnar skulu gögn um inn- og útflutning vara í hlutasendingu aðeins tekin saman einu sinni, þ.e. í þeim

mánuði þegar inn- eða útflutningur síðustu hlutasendingarinnar fer fram, og fullt virði fullunnu, samsettu vörunnar tilgreint ásamt flokkunarkóða vörunnar.

I. KAFLI

Hernaðarvörur

27. gr.

1. Senda ber framkvæmdastjórninni hagskýrslur um vöruviðskipti við lönd utan bandalagsins sem varða út- og innflutning vara til hernaðarnota í samræmi við gildandi skilgreiningu þeirra í aðildarríkjunum.

2. Í mánaðarlegum hagskýrslum um aðgerðirnar, sem um getur í 1. mgr., sem aðildarríkin senda framkvæmdastjórninni, skulu vera eftirfarandi upplýsingar:

- a) kóði sem svarar til undirflokks vöruflokkunar, sem um getur í 8. gr. grunnreglugerðarinnar;
- b) kóði samstarfslandsins;
- c) hagskýrslumeðferð,
- d) magn í nettómassa og, þar sem við á, öðrum einingafjölda;
- e) hagskýrsluvirði.

3. Í aðildarríkjum, sem ekki geta beitt ákvæðum 2. mgr. sökum hernaðarleyndar, skulu gerðar viðeigandi ráðstafanir til að tryggja að hagskýrsluvirði inn- og útflutnings hernaðarvara sé a.m.k. tilgreint í mánaðarlegum hagskýrslum til framkvæmdastjórnarinnar.

7. KAFLI

Mannvirki á hafi úti

28. gr.

1. Í þessum kafla merkir „mannvirki á hafi úti“ búnað og tæki sem sett eru upp úti á rúmsjó til að leita að jarðefnaauðlindum og nýta þær.

2. „Erlend“ mannvirki, sem andstæða „innlendra“ mannvirkja, merkir mannvirki þar sem einstaklingurinn eða lögaðilinn, sem ber ábyrgð á notkun þeirra í viðskiptalegum tilgangi, hefur staðfestu í landi utan bandalagsins.

29. gr.

1. Hagskýrslur einstakra ríkja um vöruviðskipti við lönd utan bandalagsins, sem taka til eftirfarandi, skulu sendar framkvæmdastjórninni:

- a) afgreiðslu vara til innlands mannvirkis beint frá landi utan bandalagsins eða erlendu mannvirki; farið skal með slíka aðgerð á sama hátt og um innflutning væri að ræða;

- b) afgreiðslu vara til landa utan bandalagsins eða erlends mannvirkis frá innlendu mannvirki; farið skal með slíka aðgerð á sama hátt og um útflutning væri að ræða;
- c) afgreiðslu vara til innlends mannvirkis frá tollvöru-geymslu á hagskýrslusvæði aðildarríkis; farið skal með slíka aðgerð á sama hátt og um innflutning væri að ræða;
- d) innflutnings vara frá erlendu mannvirki til hagskýrslusvæðis þessa aðildarríkis;
- e) útflutnings vara frá hagskýrslusvæði þessa aðildarríkis til erlends mannvirkis.

2. Í mánaðarlegum hagskýrslum um aðgerðirnar, sem um getur í 1.mgr., sem aðildarríkin senda framkvæmdastjórninni, skulu vera eftirfarandi upplýsingar:

- a) kóði sem svarar til undirflokka sameiginlegu tollnafna-skrárinnar.

Með fyrirvara um tollreglur skulu aðildarríkin hins vegar eiga þess kost að nota einfölduðu kóðana í a-lið 2. mgr. 24. gr. þegar um er að ræða vörurnar sem um getur í 23. gr.

- b) kóði samstarfslandsins.

Með fyrirvara um tollreglur skal samstarfsland, þegar um er að ræða vörur sem koma frá eða eru sendar til mannvirkja, hins vegar vera landið þar sem einstaklingur eða lögaðili, sem ber ábyrgð á notkun viðkomandi mannvirkis í viðskiptalegum tilgangi, hefur staðfestu. Séu upplýsingar þar að lútandi ekki fyrir hendi er notaður kóðinn QW (eða 960).

- c) hagskýrslumeðferð;
- d) magn í nettómassa;
- e) hagskýrsluvirði.

8. KAFLI

Geimför

30. gr.

Í þessum kafla er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

- a) „geimfar“: far, svo sem gervihnöttur, sem fer um geiminn utan lofthjúps jarðar;
- b) „eignarréttur á geimfari“: að einstaklingur eða lögaðili sé skráður sem eigandi geimfars.

31. gr.

1. Hagskýrslur um vöruviðskipti við lönd utan bandalagsins, sem taka til eftirfarandi, skulu sendar framkvæmdastjórninni:

- a) þess að geimfar færist undir tollafgreiðsluhætti um aðvinnslu innanlands og útflutnings þess samkvæmt slíkum reglum til lands utan bandalagsins;

- b) þess að geimfar færist undir tollafgreiðsluhætti um aðvinnslu erlendis og innflutnings þess samkvæmt slíkum reglum;

- c) geimskots geimfars sem einstaklingur eða lögaðili með staðfestu í landi utan bandalagsins yfirfærir eignarrétt á til einstaklings eða lögaðila með staðfestu í aðildarríki.

Þessi aðgerð skal skráð sem innflutningur í aðildarríkinu þar sem nýi eigandinn hefur staðfestu;

- d) geimskots geimfars sem einstaklingur eða lögaðili með staðfestu í aðildarríki yfirfærir eignarrétt á til einstaklings eða lögaðila með staðfestu í landi utan bandalagsins.

Þessi aðgerð skal skráð sem útflutningur af aðildarríkinu þar sem fullgert geimfarið er framleitt.

- e) yfirfærslu eignarréttar á geimfari á sporbaug frá einstaklingi eða lögaðila með staðfestu í landi utan bandalagsins til einstaklings eða lögaðila með staðfestu í aðildarríki; farið skal með slíka aðgerð eins og um innflutning væri að ræða.

- f) yfirfærslu eignarréttar á geimfari á sporbaug frá einstaklingi eða lögaðila með staðfestu í aðildarríki til einstaklings eða lögaðila með staðfestu í landi utan bandalagsins; farið skal með slíka aðgerð eins og um útflutning væri að ræða.

2. Í mánaðarlegum hagskýrslum um aðgerðirnar, sem um getur í c- til f-lið 1. mgr., sem aðildarríkin senda framkvæmdastjórninni, skulu vera eftirfarandi upplýsingar:

- a) kóði sem svarar til undirflokks vöruflökkunar, sem um getur í 8. gr. grunnreglugerðarinnar;
- b) kóði samstarfslandsins.

Að því er varðar aðgerðirnar, sem um getur í c-lið 1. mgr. merkir samstarfsland framleiðsluland fullgerðs geimfars.

Að því er varðar aðgerðirnar, sem um getur í d- og f-lið 1. mgr. merkir samstarfsland landið þar sem einstaklingurinn eða lögaðilinn, sem eignarréttur á geimfarinu færist til, hefur staðfestu.

Að því er varðar aðgerðirnar, sem um getur í e-lið 1. mgr. merkir samstarfsland landið þar sem einstaklingurinn eða lögaðilinn, sem eignarréttur á geimfarinu færist frá, hefur staðfestu;

- c) hagskýrslumeðferð,
- d) magn í nettómassa og öðrum einingafjölda;
- e) hagskýrsluvirði.

Að því er varðar innflutninginn, sem um getur í c-lið 1. mgr., tekur hagskýrsluvirðið einnig til flutnings- og tryggingarkostnaðar í tengslum við flutning flaugarinnar til skotstaðar og geimskotið sjálft.

III. BÁLKUR

LOKAÁKVÆÐI

32. gr.

Samkvæmt 13. gr. grunnreglugerðarinnar skulu aðildarríkin án tafar senda framkvæmdastjórninni mánaðarlegar niðurstöður hagskýrslna sinna um utanríkisviðskipti og eigi síðar en sex vikum eftir að viðmiðunartímabilinu lýkur.

33. gr.

1. Ef nauðsynlegt er að leiðrétta gögnin sem er að finna í hagskýrslugagnamiðlinum skal leiðrétta tölur frá viðmiðunartímabilinu.

2. Aðildarríkin skulu senda leiðrétt mánaðarleg gögn á a.m.k. þriggja mánaða fresti ásamt skrá þar sem ársögnum hefur verið safnað saman og þau leiðrétt.

34. gr.

Aðildarríkin skulu varðveita hagskýrslugagnamiðlana, sem um getur í 7. og 23. gr. grunnreglugerðarinnar, eða a.m.k.

upplýsingarnar, sem þar er að finna, í a.m.k. tvö ár eftir lok þess árs sem vísað er til í miðlunum.

35. gr.

Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni innlendar leiðbeiningar sínar og allar síðari breytingar.

36. gr.

Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 840/96 ⁽¹⁾ falli úr gildi frá og með 1. janúar 2001.

Tilvísanir í reglugerðir, sem hafa verið felldar úr gildi, teljast tilvísanir í þessa reglugerð.

37. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

Hún kemur til framkvæmda 1. janúar 2001.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 7. september 2000.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

PEDRO SOLBES MIRA

framkvæmdastjóri.

⁽¹⁾ Stjótið. EB L 114, 8.5.1996, bls. 7.

*I. VIÐAUKI***Skrá yfir undantekningarnar sem um getur í 2. gr.**

Ekki er þörf á upplýsingum um eftirtaldar vörur:

- a) löglega greiðslumiðla og verðbréf;
- b) gulleign seðlabanka;
- c) vörur til hjálpar á svæðum þar sem neyðarástand ríkir;
- d) vörur til diplómatiskra eða ámóta nota:
 1. vörur sem njóta tollfrelsis diplómata og ræðismanna eða tilsvareandi tollfrelsis;
 2. gjafir til þjóðhöfðingja, ráðherra eða þingmanna;
 3. hluti sem dreift er í stjórnsýslu- og réttaraðstoð milli ríkja;
- e) eftirtaldar vörur, svo fremi að þær séu ekki verslunarvörur:
 1. orður, heiðursmerki, heiðursverðlaun, minningarmerki og minnispeningar;
 2. ferðabúnað, vistir og aðrar ferðavörur, þar með taldar íþróttavörur ætlaðar til einkanota eða neyslu, sem fylgja, sendar eru á undan eða eftir ferðalangnum;
 3. brúðkaupsbúnað, hluti í búferlaflutningum og erfðagóss;
 4. líkkistur og duftker, útfararskreytingar, hluti til að viðhalda leiðum og legsteinum;
 5. prentað auglýsingaefni, notkunarleiðbeiningar, verðlista og aðra hluti með auglýsingum;
 6. vörur sem orðið hafa ónothæfar eða er ekki hægt að nýta til iðnaðar;
 7. kjölfestu;
 8. frímerki;
 9. lyfjavörur til nota á alþjóðlegum íþróttamótum;
- f) vörur sem notaðar eru samkvæmt samkomulagi til almennra ráðstafana til verndar mönnum eða umhverfi;
- g) vörur sem falla undir vöruskipti, sem ekki eru viðskiptalegs eðlis, milli manna búsettra á landamærasvæðum skilgreindum af aðildarríkjunum (landamæraumferð); vörur sem framleiðendur landbúnaðarvara afla á landareignum sem eru utan hagskýrslusvæðisins þar sem aðalstöðvar þeirra eru, en í næsta nágrenni þess;
- h) að því tilskildu að um sé að ræða tímabundna verslun, vörur sem eru fluttar inn eða út til viðgerða á flutningatækjum, gámum og tengdum flutningabúnaði, en sem falla ekki undir fyrirkomulag um virka vinnslu og íhluti sem skipt er um við viðgerð;
- i) vörur sem fluttar eru út til innanlandsherafla sem staðsettur er utan hagskýrslusvæðisins, vörur sem fluttar eru inn eftir að innlendur her hefur áður flutt þær út fyrir hagskýrslusvæðið og vörur sem erlendur her á hagskýrslusvæði aðildarríkis aflar þar eða afhendir;
- j) vörur til upplýsingamiðlunar, s.s. disklinga, tölvusegubönd, filmur, teikningar, hljóð- og myndbönd og geisladiska, sem verslað er með í því skyni að miðla upplýsingum, ef þær eru þróaðar fyrir tiltekinn viðskiptamann eða eru ekki verslunarvörur, sem og vörur sem koma til viðbótar fyrri sendingu, t.d. uppfærslur, og viðtakanda er ekki gert að greiða;
- k) skotbúnaður gervihnatta:
 - við útflutning og innflutning í því skyni að senda þá út í geiminn,
 - við geimskot.

II. VIÐAUKI

Skrá yfir aðgerðirnar sem um getur í 2. mgr. 13. gr.

A	B
1. Aðgerðir sem fela í sér eiginlega eða fyrirhugaða tilfærslu á eignarrétti gegn endurgjaldi (fjárhagslegu eða með öðrum hætti) (aðrar en aðgerðirnar sem skráð eru í 2., 7. og 8. lið ^(a) ^(b) ^(c))	1. Föst kaup/sala ^(b) 2. Birgðir til sölu að fengnu samþykki eða að lokinni prófun, til sendingar eða með milligöngu umboðsmanns 3. Vöruskiptaverslun (endurgjald í friðu) 4. Kaup ferðamanna á vörum til einkanota 5. Fjármögnunarleiga ^(c)
2. Endursending vara eftir skráningu upphaflegu aðgerðanna undir kóða 1 ^(d) ; ókeypis skipti á vörum ^(d)	1. Endursendar vörur 2. Skipti á endursendum vörum 3. Skipti (t.d. samkvæmt ábyrgðarskilmálum) á vörum sem ekki eru endursendar
3. Aðgerðir (ótímabundnar) sem fela í sér yfirfærslu eignarréttar en án endurgjalds (fjárhagslegs eðlis eða með öðrum hætti)	1. Afhending vara sem er liður í aðstoðaráætlunum fjármögnuðum að öllu leyti eða að hluta til af Evrópubandalaginu 2. Önnur opinber aðstoð 3. Önnur aðstoð (einstaklingar, frjáls félagasambönd) 4. Annað
4. Aðgerðir þar sem vinnsla fer fram samkvæmt verktakasamningi eða viðgerðir ^(f) (annað en aðgerðirnar sem skráðar eru undir kóða 7)	1. Vinnsla samkvæmt verktakasamningi 2. Viðgerðir og viðhald gegn greiðslu 3. Ókeypis viðgerðir og viðhald
5. Aðgerðir eftir vinnslu samkvæmt verktakasamningi ^(e) eða viðgerðir ^(f) (annað en aðgerðirnar sem skráðar eru undir kóða 7)	1. Vinnsla samkvæmt verktakasamningi 2. Viðgerðir og viðhald gegn greiðslu 3. Ókeypis viðgerðir og viðhald
6. Aðgerðir sem fela ekki í sér yfirfærslu eignarréttar, t.d. leigu, lán, rekstrarleigu ^(g) og önnur tímabundin not ^(h) , nema vinnslu samkvæmt verktakasamningi og viðgerðir (afhending og skil)	1. Leiga, lán, rekstrarleiga 2. Aðrar vörur til tímabundinnar notkunar
7. Aðgerðir í tengslum við sameiginlegar varnar-áætlanir eða aðrar sameiginlegar milliríkjaframleiðsluáætlanir (t.d. Airbus)	
8. Afhending byggingarefnis og búnaðar í tengslum við byggingar og mannvirkjagerð sem er liður í almennum samningi ⁽ⁱ⁾	
9. Aðrar aðgerðir	

- a) Þessi liður tekur til flestra sendinga og komu vara, þ.e. aðgerða þar sem:
- eignarréttur er yfirfærður frá innlendu til erlends fyrirtækis, og
 - greiðsla eða endurgjald í friðu liggur fyrir eða er væntanlegt.
- Athuga ber að þetta gildir einnig um vöruflutninga milli aðila í sama fyrirtæki eða sömu fyrirtækjahópa og um vöruflutninga frá/til dreifingarmiðstöðva, nema engin greiðsla eða annað endurgjald liggi fyrir (í því tilviki skal skrá slík viðskipti undir kóða 3).
- b) Varahlutir og önnur skipti gegn greiðslu meðtalin.
- c) Þ.m.t. fjármögnunarleiga: leigan er reiknuð þannig að hún taki til alls eða nær alls virðis varanna. Ávinningur og áhætta, sem fylgir eignarrétti, færast yfir til leigutaka. Að samningstíma liðnum verður leigutaki löglegur eigandi varanna.
- d) Skrá ætti skil og skipti á vörum sem voru í fyrstu skráð undir kóða 3 til 9 A-dálki undir samsvarandi lið.
- e) Vinnsla (hvort sem hún er undir tolfefirliti eða ekki) skal skráð undir kóðum 4 og 5 í A-dálki. Vinnsla fyrir eigin reikning fellur ekki undir þessa liði. Hún skal skráð undir kóða 1 í A-dálki.
- f) Viðgerðir á vörum fela í sér að þeim sé komið aftur í upprunalegt ástand. Um getur verið að ræða endursmiði að einhverju marki eða viðbætur.
- g) Rekstrarleiga: allir leigusamningar aðrir en fjármögnunarleiga (sjá neðanmálsgrein (°)).
- h) Undir þennan lið falla vörur sem fluttar eru út/inn í þeim tilgangi að flytja þær síðar aftur út/inn án þess að til eigendaskipta komi.
- i) Að því er varðar aðgerðirnar sem skráðar eru undir kóða 8 í A-dálki er ekki lagður sérstaklega fram reikningur fyrir vörunum heldur er lagður fram einn vörureikningur fyrir heildarvirði varanna. Ef svo er ekki skal skrá aðgerðirnar undir kóða 1.
-

III. VIÐAUKI

Skrá yfir afhendingarskilmálana sem um getur í 2. mgr. 14. gr.

Fyrsti undirreitur	Merking	Annar undirreitur
Incoterm-kóði	Incoterm ICC/ECE Genf	Uppgefinn staður
EXW	ex-works	staðsetning verksmiðju
FCA	free carrier	... samþykktur staður
FAS	free alongside ship	samþykkt útskipunarhöfn
FOB	free on board	samþykkt útskipunarhöfn
CFR	cost and freight (C & F)	samþykkt ákvörðunarhöfn
CIF	cost, insurance and freight	samþykkt ákvörðunarhöfn
CPT	carriage paid to	samþykkt ákvörðunarhöfn
CIP	carriage and insurance paid to	samþykkt ákvörðunarhöfn
DAF	delivered at frontier	samþykktur afhendingarstaður við landamæri
DES	delivered ex-ship	samþykkt ákvörðunarhöfn
DEQ	delivered ex-quay	samþykkt höfn eftir tollafgreiðslu
DDU	delivered duty unpaid	samþykktur ákvörðunarstaður í innflutningslandi
DDP	delivered duty paid	samþykktur afhendingarstaður í innflutningslandi
XXX	Afhendingarskilmálar aðrir en framangreindir	Nákvæm útlistun á skilmálum í samningi

Þriðji undirreitur

1: Staður á yfirráðasvæði viðkomandi aðildarríkisins;

2: Staður í öðru aðildarríki;

3: Aðrir staðir (utan bandalagsins).

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (EB) nr. 1669/2001

2003/EES/6/35

frá 20. ágúst 2001

um breytingu á 3. gr. reglugerðar (EB) nr. 1917/2000 um tiltekin ákvæði til framkvæmdar á reglugerð ráðsins (EB) nr. 1172/95 að því er varðar hagskýrslur um utanríkisviðskipti(*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,
með hliðsjón af reglugerð ráðsins (EB) nr. 1172/95 frá
22. maí 1995 um hagskýrslur um vöruviðskipti bandalags-
ins og aðildarríkjanna við lönd utan bandalagsins⁽¹⁾, eins
og henni var síðast breytt með reglugerð (EB)
nr. 374/98⁽²⁾, einkum 21. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Með notkun viðmiðunarmarkna fyrir einstök viðskipti í hagskýrslugerð um utanríkisverslun kann að vera hægt að lækka verulega kostnað af öflun upplýsinga án þess að það dragi úr nákvæmni nema að takmörkuðu leyti.
- 2) Tryggja verður að hagskýrslur um utanríkisverslun séu tæmandi, einkum með tilliti til notkunar þeirra í þjóðhagslegu tilliti við gerð þjóðhagsreikninga og útreikning greiðslujafnaðar. Til að vega upp á móti notkun viðmiðunarmarkna verður því að koma mat á gögnum sem eru undir viðmiðunarmörkunum.
- 3) Viðmiðunarmörkin voru ákvörðuð þannig að þau þjóni fyllilega því markmiði að lækka kostnað við gagnaöflun en taki um leið tillit til verðþróunar og hliðsjón sé höfð af mikilvægi og nákvæmni hagskýrslna sem gefnar eru út í samræmi við sameinuðu tollnafnaskrána (SAT).
- 4) Aðrar aðferðir má einnig nota til að einfalda og létta fyrirhöfn við gagnaöflunina án þess að það hafi áhrif á gæði gagnanna, t.d. rafræn skil á gögnum. Beiting viðmiðunarmarkanna verður því áfram að vera valfrjálts.
- 5) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit hagskýrslunefndarinnar um utanríkisverslun.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 20. ágúst 2001.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Í stað 3. gr. reglugerðar framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1917/2000⁽³⁾ komi eftirfarandi:

„3. gr.

1. Viðmiðunarmörkin, sem um getur í 12. gr. grunnreglugerðarinnar, skulu ákveðin fyrir hverja vörutegund þannig að innflutningur eða útflutningur, sem nemur hærri fjárhæð en 1 000 evrur eða er yfir 1000 kg að nettómassa, skal færður í hagskýrslur um utanríkisverslun.

2. Beiting aðildarríkjanna á viðmiðunarmörkunum, sem um getur í 1. mgr., skal áfram vera valfrjálts.

3. Gögn, sem send eru inn reglulega af aðildarríkjum sem beita viðmiðunarmörkum, skulu aðlöguð þannig að verðmæti verslunar, sem er undir viðmiðunarmörkum, sé tekið með inn í hagskýrslur um utanríkisverslun, a.m.k. í heildartölur.

Þar eð framkvæmdastjórnin hefur ekki samþykkt samræmd ákvæði í samræmi við málsmeðferð sem mælt er fyrir um í 21. gr. grunnreglugerðarinnar skal hvert aðildarríki beita þeirri aðlögunaraðferð sem það telur best við eiga.

4. Aðildarríki, sem beita viðmiðunarmörkum, skulu tilkynna framkvæmdastjórninni hver þau viðmiðunarmörk eru og hvaða aðlögunaraðferð er beitt.“

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

Hún kemur til framkvæmda 1. janúar 2002.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Pedro SOLBES MIRA

framkvæmdastjóri.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 224, 21.8.2001, bls. 3, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 65/2002 frá 31. maí 2002 um breytingu á XXI. viðauka (Hagskýrslugerð) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 44, 5.9.2002, bls. 22.

(1) Stjtið. EB L 118, 25.5.1995, bls. 10.

(2) Stjtið. EB L 48, 19.2.1998, bls. 6.

(3) Stjtið. EB L 229, 9.9.2000, bls. 14.

ÁKVÖRÐUN EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS nr. 1411/2001/EB

2003/EES/6/36

frá 27. júní 2001

um rammaákvæði bandalagsins um samvinnu sem miðar að því að stuðla að sjálfbæru þéttbýlisskipulagi(*)

EVRÓPUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAFI,

nauðsynlegan lagagrundvöll til að fjármagna slíka starfsemi í mörg ár.

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 1. mgr. 175. gr.,

5) Evrópuþingið hefur samþykkt ályktanir ⁽⁷⁾ um að styrkja stefnu Evrópusambandsins í umhverfismálum í þéttbýli.með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar ⁽¹⁾,6) Svæðanefndin hefur samþykkt álitsgerðir um samstarf yfir landamæri og fjölþjóðlegt samstarf staðaryfirvalda ⁽⁸⁾ og um orðsendingu framkvæmdastjórnarinnar: „Þéttbýlisáætlun Evrópusambandsins“ ⁽⁹⁾.með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndarinnar ⁽²⁾,með hliðsjón af álitum svæðanefndarinnar ⁽³⁾,

7) Samkvæmt fimmtu aðgerðaáætluninni á sviði umhverfismála ber öllum hlutaðeigandi aðilum, þ.m.t. framkvæmdastjórninni og staðaryfirvöldum, að grípa sameiginlega til samstilltra aðgerða til að ná markmiðunum fyrir sjálfbæra þróun og bera í sameiningu þá ábyrgð sem því fylgir.

í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 251. gr. í sáttmálanum ⁽⁴⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

1) Í sáttmálanum er kveðið á um þróun og framkvæmd stefnu bandalagsins í umhverfismálum og sett fram markmið og meginreglur þeirrar stefnu.

8) Í 28. kafla dagskrár 21, sem fjallað var um í bókuninni sem var undirrituð á leiðtogafundinum í Ríó árið 1992, er kveðið á um að flestum staðaryfirvöldum í hverju landi beri að hefja samráð við íbúa sína og ná samstöðu um staðardagskrá 21 fyrir sveitarfélagið.

2) Með því að samþykkja ákvörðun Evrópuþingsins og ráðsins nr. 2179/98/EB ⁽⁵⁾ staðfesti bandalagið stuðning sinn við almennt verklag og skipulag áætlunarinnar „Fram til sjálfbæris“ ⁽⁶⁾ sem framkvæmdastjórnin hafði samþykkt.

9) Til að unnt verði að ná markmiðunum fyrir sjálfbært þéttbýlisskipulag, hleypa dagskrá 21 af stokkunum og framfylgja löggjöf bandalagsins er nauðsynlegt að staðbundin yfirvöld skilgreini, þrói og miðli góðum starfsvenjum og einnig þarf að auka skilning þeirra á þessum starfsvenjum.

3) Margar af alþjóðlegum skuldbindingum bandalagsins, einkum þær er varða aðgerðir gegn loftslagsbreytingum, er aðeins hægt að uppfylla í samvinnu við yfirvöld á viðkomandi stöðum.

10) Auka þarf afkastagetu neta staðaryfirvalda á evrópskum vettvangi, móta og miðla góðum starfsvenjum viðvikjandi sjálfbæru þéttbýlisskipulagi og staðardagskrá 21 og tryggja að þessi starfsemi sé samræmd þannig að framkvæmdastjórnin fái upplýsingar og álitsgerðir frá staðaryfirvöldum um ný sjónarhorn og framtíðarhorfur á sviðum sem tengjast sjálfbærri þróun.

4) Í orðsendingu sinni: „Sjálfbært þéttbýlisskipulag í Evrópusambandinu: aðgerðir“, frá 28. október 1998, skuldbatt framkvæmdastjórnin sig til að styrkja áfram netsamstarf staðaryfirvalda og tryggja viðeigandi og

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 191, 13.7.2001, bls. 1, var nefnd í ákvörðun sameiginlegru EES-nefndarinnar nr. 66/2002 frá 31. maí 2002 um breytingu á bókun 31 við EES-samninginn um samvinnu á sérstökum sviðum utan marka fjórþætta frelsisins. Sjá EES-viðbætur við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 44, 5.9.2002, bls. 24.

⁽¹⁾ Stjtið. EB C 56 E, 29.2.2000, bls. 68.⁽²⁾ Stjtið. EB C 204, 18.7.2000, bls. 35.⁽³⁾ Stjtið. EB C 317, 6.11.2000, bls. 33.⁽⁴⁾ Álit Evrópuþingsins frá 14. desember 2000 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum EB) og ákvörðun ráðsins frá 18. júní 2001.⁽⁵⁾ Stjtið. EB L 275, 10.10.1998, bls. 1.⁽⁶⁾ Stjtið. EB C 138, 17.5.1993, bls. 5.⁽⁷⁾ Stjtið. EB C 226, 20.7.1998, bls. 34 og 36 og Stjtið. EB C 279, 1.10.1999, bls. 44.⁽⁸⁾ Stjtið. EB C 51, 22.2.1999, bls. 21.⁽⁹⁾ Stjtið. EB C 251, 10.8.1998, bls. 11.

11) Þar eð aðildarríkin geta ekki náð til fulls markmiðunum með fyrirhuguðum aðgerðum, sem eru þau að miðla góðum starfsvenjum á evrópskum vettvangi og beita evrópskum netum til að auka skilning staðaryfirvalda, er auðveldara að ná þeim á vettvangi bandalagsins og er bandalaginu heimilt að samþykkja ráðstafanir í samræmi við dreifræðisregluna, sbr. 5. gr. sáttmálans. Með þessari ákvörðun er ekki gengið lengra en nauðsynlegt er til að ná þessum markmiðum í samræmi við meðalhófsregluna eins og hún er sett fram í fyrirnefndri grein.

12) Skilgreina þarf þá starfsemi sem unnt er að styðja samkvæmt rammaákvæðum bandalagsins um samvinnu.

13) Taka þarf upp skilvirkar vöktunar- og matsaðferðir og veita hugsanlegum styrkþegum og almenningi viðeigandi upplýsingar.

14) Meta þarf beitingu þessara rammaákvæða um samvinnu með hliðsjón af þeirri reynslu sem fæst fyrstu árin sem þeim er beitt og veita Evrópuþinginu og ráðinu upplýsingar þar að lútandi.

15) Í þessari ákvörðun er mælt fyrir um fjárhagsramma sem gildir á meðan áætlunin varir og er grunnviðmiðun fyrir fjárveitingavaldið í skilningi 33. liðar samstarfssamningsins milli Evrópuþingsins, ráðsins og framkvæmdastjórnarinnar frá 6. maí 1999 um eftirlit með fjárlögum og bætta fjárlagagerð ⁽¹⁾.

16) Samþykkja ber nauðsynlegar ráðstafanir til framkvæmdar þessari ákvörðun í samræmi við ákvörðun ráðsins 1999/468/EB frá 28. júní 1999 um reglur um meðferð framkvæmdavalds sem framkvæmdastjórninni er falið ⁽²⁾.

ÁKVEDIÐ EFTIRFARANDI:

1. gr.

Hér með eru sett rammaákvæði bandalagsins um samvinnu (hér á eftir nefnd „rammaákvæði um samvinnu“) til að veita fjárhagslegan og tæknilegan stuðning við net sem komið er á milli staðaryfirvalda í a.m.k. fjórum aðildarríkjum og, þegar við á, í borgum og bæjum í löndunum, sem um getur í 8. gr., í þeim tilgangi að hvetja til mótunar, miðlunar og beitingu góðra starfsvenja að því er varðar:

— beitingu umhverfislöggjafar Evrópusambandsins á staðargrundvelli,

— sjálfbært þéttbýlisskipulag,

— staðardagskrá 21.

Helstu aðilar að þessari samvinnu eru framkvæmdastjórnin, net milli staðaryfirvalda, skipulagðir fjölgagsmunaaðilar í þéttbýli, bandalagsnet eins og frjáls félagasamtök, háskólar og aðrir hlutaðeigandi aðilar sem eru skipulagðir á evrópskum grundvelli.

2. gr.

1. Í viðaukanum er skilgreind sú starfsemi sem bandalagið getur stutt samkvæmt þessum rammaákvæðum um samvinnu.

2. Framkvæmdastjórnin getur styrkt hvers konar net milli staðaryfirvalda samkvæmt skilgreiningu í 1. gr. eða, ef um er að ræða hliðarráðstafanir sem um getur í C-hluta viðaukans, styrkt aðra sem eru styrkhæfir og hafa áhuga á að innna af höndum þá starfsemi.

3. Stuðningur frá bandalaginu skal tengjast starfsemi sem á að fara fram á því ári sem fjárframlaginu er úthlutað eða á næstu tveimur árum á eftir.

4. Leiðbeinandi sundurliðun fjárstuðningsins eftir starfsemi er sett fram í viðaukanum.

3. gr.

Bandalagið skal, í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 2. mgr. 11. gr., meta tillögurnar sem lagðar eru fram og velja úr þeim verkefni til að fjármagna sem falla undir þau forgangsþemu sem um getur í 4. gr.

4. gr.

1. Framkvæmdastjórnin skal birta auglýsingu í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna* þar sem lýst er þeim forgangsþemum sem verkefni þurfa að falla undir til að fá fjárstuðning og tilgreindar viðmiðanir við val og styrkveitingu ásamt málsmeðferð við umsókn og samþykki.

2. Net staðaryfirvalda samkvæmt skilgreiningu í 1. gr. sendir framkvæmdastjórninni tillögur að styrkhæfum verkefnum en aðrir, sem koma til greina sem styrkþegar, senda tillögur sem varða þá starfsemi sem er tilgreind í C-hluta viðaukans.

3. Á hverju ári skal birta auglýsingu í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna* eigi síðar en 31. janúar þar sem leitað er eftir tillögum að verkefnum samkvæmt þessum rammaákvæðum um samvinnu. Þegar þessar tillögur hafa verið metnar skal framkvæmdastjórnin ákveða, eigi síðar en 31. maí, hvaða verkefni hún muni fjármagna. Ákvörðun um hvaða verkefni skuli fjármögnuð skal leiða til þess að gerður verði samningur um réttindi og skyldur aðilanna við þá styrkþega sem eru ábyrgir fyrir framkvæmdinni.

4. Birta skal skrá yfir styrkþega og verkefni sem hafa fengið styrk samkvæmt þessum rammaákvæðum um samvinnu ásamt upplýsingum um fjárhæð styrksins.

⁽¹⁾ Stjtið. EB C 172, 18.6.1999, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 184, 17.7.1999, bls. 23.

5. gr.

Framkvæmdastjórnin skal sjá til þess að starfsemi og verkefni bandalagsins samkvæmt þessum rammaákvæðum um samvinnu séu í samræmi og tryggi samvirkni við aðrar áætlanir og framtaksverkefni bandalagsins og komi til fyllingar þeim, einkum að því er varðar framtaksverkefnið um þéttbýli sem um getur í 20. gr. reglugerðar ráðsins (EB) nr. 1260/1999 frá 21. júní 1999 um almenn ákvæði um þróunarsjóðina ⁽¹⁾. Verkefni, sem eru fjármögnuð innan ramma annarra áætlana og sjóða bandalagsins, eru ekki styrkhæf samkvæmt þessum rammaákvæðum um samvinnu.

6. gr.

1. Rammaákvæðin um samvinnu ganga í gildi 1. janúar 2001 og falla úr gildi 31. desember 2004. Fjárhagsramminn fyrir beitingu þessara rammaákvæða um samvinnu er 14 milljónir evra á tímabilinu 2001 til 2004.

Árlegar fjárveitingar skulu heimilaðar af fjárveitingavaldi og rúmast innan fjárhagsáætlunar.

2. Unnt er að fá styrk að fjárhæð 350 000 evrur eða meira en þó því aðeins að löggiltur endurskoðandi hafi áritað reikninga styrkþegans fyrir árið á undan. Reikningar fyrir tímabilið, þegar styrkurinn er notaður, skulu einnig áritaðir af löggiltum endurskoðanda.

Einungis er unnt að fá styrki sem eru lægri en 350 000 evrur ef reikningar styrkþega fyrir árið á undan liggja fyrir í formi sem framkvæmdastjórnin viðurkennir og reikningar fyrir tímabilið, þegar styrkurinn er notaður, eru einnig lagðir fram í því formi.

7. gr.

Verkefnin skulu stuðla að því að markmiðunum, sem um getur í 1. gr., verði náð og skulu valin með hliðsjón af eftirfarandi almennum viðmiðunum:

- a) eðlilegu hlutfalli milli kostnaðar og ábata,
- b) varanlegum margfeldisáhrifum á evrópskum vettvangi,
- c) skilvirkri og jafnvægri samvinnu milli aðila við skipulagningu, framkvæmd og fjármögnun aðgerða,
- d) hlut í fjárframlagi,
- e) framlagi til fjölþjóðlegrar nálgunar, einkum til samstarfs yfir landamæri innan bandalagsins og, þar sem við á, samstarfs við nágrannalönd yfir landamæri bandalagsins,
- f) framlagi til nálgunar, sem byggist á samþættingu margra atvinnugreina, og til sjálfbærs þéttbýlisskipulags, að teknu tilliti til félagslegra, efnahagslegra og umhverfislegra þátta þess,
- g) hversu stór þáttur allra aðila er, þ.m.t. fulltrúa hins borgaralega samfélags,

- h) að hve miklu leyti verkefnið styrkir og hleypir nýju lífi í opinbera þjónustu sem varðar almenna hagsmuni.

8. gr.

Net staðaryfirvalda skulu geta gerst aðilar að þessari samvinnu, þ.m.t. borgir og bæir í Mið- og Austur-Evrópu, á Kýpur og Möltu og í öðrum löndum sem hafa gert samstarfssamninga við bandalagið.

9. gr.

1. Til að tryggja góðan árangur af starfseminni sem styrkþegar bandalagsins standa að skal framkvæmdastjórnin gera nauðsynlegar ráðstafanir:

- a) til að ganga úr skugga um að verkefnin, sem framkvæmdastjórnin fjármagnar, hafi verið unnin á réttan hátt,
- b) til að fyrirbyggja og grípa til ráðstafana gegn vanrækslu,
- c) til að endurheimta, þar sem við á, fjárhæðir sem hafa verið fengnar á röngum forsendum.

2. Með fyrirvara um endurskoðun Endurskoðunarrettarins skv. 248. gr. sáttmálans eða eftirlit í samræmi við c-lið 279. gr. sáttmálans er embættismönnum og öðru starfsfólki framkvæmdastjórnarinnar heimilt að kanna starfsemi, sem er fjármögnuð samkvæmt þessum rammaákvæðum um samvinnu, með vettvangsheimsóknunum, þ.m.t. að taka sýni til skoðunar.

Framkvæmdastjórnin skal tilkynna styrkþegum fyrir fram um vettvangsheimsóknir nema rökstuddur grunur leiki á um svik eða að styrkurinn sé misnotaður.

3. Styrkþegar skulu hafa tiltæk handa framkvæmdastjórninni öll fylgiskjöl, sem varða útgjöld vegna tiltekinna starfsemi, í fimm ár eftir að síðasta greiðsla fór fram vegna þeirrar starfsemi. Þessi skjöl má einnig geyma á rafrænu formi.

10. gr.

1. Framkvæmdastjórnin getur minnkað, hætt við eða endurheimt fjárstuðning sem er veittur samkvæmt samningi ef hún kemst að raun um vanrækslu eða verður þess vísari að samningnum hafi verið breytt án hennar leyfis á þann hátt sem fer í bága við umsamin markmið eða skilyrði fyrir framkvæmd.

2. Hafi tímamörk ekki verið virt eða styrkurinn aðeins að hluta til nýst til framkvæmdar samnings skal framkvæmdastjórnin krefja styrkþegann um skýringar innan tiltekins frests. Ef skýringar styrkþegans eru ekki fullnægjandi getur framkvæmdastjórnin fellt niður styrkinn sem eftir er að greiða og krafist tafarlausrar endurgreiðslu á þeim fjárhæðum sem hafa þegar verið greiddar út. Framkvæmdastjórnin skuldbindur sig til að meta slíkar skýringar skjótt og skilmerkilega.

⁽¹⁾ Stjóð. EB L 161, 26.6.1999, bls. 1.

3. Styrkþegar skulu senda framkvæmdastjórninni árlegar framvinduskýrslur þegar um er að ræða samninga sem ná yfir meira en eitt ár og fjárhagsskýrslu fyrir hvern samning innan sex mánaða frá því að hann er gerður. Framkvæmdastjórnin skal fastsetja form og efni skýrslanna. Ef skýrslurnar eru ekki lagðar fram innan tímamarkanna sem mælt er fyrir um skal styrkþegi ekki lengur teljast hæfur til að hljóta frekari styrk samkvæmt þessari ákvörðun. Framkvæmdastjórnin skuldbindur sig til að meta skýrslurnar innan eðlilegra tímamarka til að komast hjá óþarfa töfum á greiðslum.

4. Allar ótilhlýðilegar greiðslur skulu endurgreiddar framkvæmdastjórninni. Heimilt er að bæta vöxtum við fjárhæðir sem eru ekki endurgreiddar tímanlega. Framkvæmdastjórnin skal setja ítarlegar reglur um framkvæmd þessarar málsgreinar.

11. gr.

1. Framkvæmdastjórnin skal njóta aðstoðar ráðgjafar-nefndar.

2. Þegar vísað er til þessarar málsgreinar gilda ákvæði 3. og 7. gr. ákvörðunar ráðsins 1999/468/EB með hliðsjón af ákvæðum 8. gr. hennar.

3. Nefndin setur sér starfsreglur.

12. gr.

Framkvæmdastjórnin skal meta beitingu þessara rammaákvæða um samvinnu og leggja skýrslu þar að lútandi fyrir Evrópuþingið og ráðið eigi síðar en 31. mars 2003.

13. gr.

Þessi ákvörðun gildir frá 1. janúar 2001 til 31. desember 2004.

Gjört í Lúxemborg 27. júní 2001.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

N. FONTAINE

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

B. ROSENGREN

forseti.

VIÐAUKI

Starfsemi sem bandalagið getur veitt fjárstuðning	Til viðmiðunar við ráðstöfun fjármagns 100 %
A. Upplýsingar og skipti á upplýsingum um sjálfbært þéttbýlisskipulag og staðardagskrá 21 og úrbætur í gæðum umhverfis á svæðum þar sem umhverfisvandamál og félagshagfræðileg vandamál fara saman: — að þróa tæki til að mennta, veita upplýsingar, skjalfesta og auka skilning sem ætluð eru fagfólki, markhópum, þeim sem móta stefnuna heima í héraði og almenningi, þ.m.t. staðaryfirvöldum sem vilja hrinda af stað verkefnum til að bæta frammistöðu sína í umhverfismálum, — að styðja, miðla og breiða út góðar starfsvenjur og niðurstöður úr tilraunaverkefnum á svæðum þar sem umhverfisvandamál og félagshagfræðileg vandamál fara saman, einnig til staðaryfirvalda sem eiga ekki aðild að netum sem heyra undir þessa ákvörðun.	40 %
B. Samstarf milli aðila sem tengjast sjálfbærri þróun og dagskrá 21 á evrópskum vettvangi: — að hvetja til samstarfs milli aðila sem eru tilgreindir í aðgerðaáætlun bandalagsins á sviði umhverfismála, — í samræmi við dreifræðisregluna og samstarfsregluna, að auka það starf, sem fer fram innan ramma innlendra áætlana, til að aðstoða staðaryfirvöld, m.a. að því er varðar framkvæmd umhverfisstefnu bandalagsins, verkefni til að umbreyta þéttbýli og áætlanir um endurnýjun þéttbýlis, með það fyrir augum að bæta gæði umhverfis í þéttbýli með samþættri nálgun, — að greiða fyrir skoðanaskiptum, samræmingu og upplýsingaskiptum milli neta staðaryfirvalda, sem eru skipulögð á evrópskum vettvangi, og stofnana bandalagsins, — að styðja formlegt samstarf, einnig við aðila frá löndunum sem um getur í 8. gr.	40 %
C. Nauðsynlegar hliðarráðstafanir til að greina og vakta starfsemi á sviði sjálfbærs skipulags í þéttbýli og staðardagskrár 21: — skýrslur um stærð, útbreiðslu og eðli vandamála í þéttbýli sem unnt er að taka á á vettvangi bandalagsins, — könnun og greining á því að hve miklu leyti sjálfbær nálgun við þéttbýlisskipulag hefur náð að hafa áhrif á viðkomandi stöðum á aðra málaflokka en umhverfismálin og skal þá einkum skoða tengslin við þróunarstefnuna, — prófunar- og stuðningsþættir til að efla, samræma, nýta, breiða út og þróa vöktunarverkefnið um staðbundna sjálfbærni og sameiginlega evrópska vísa.	20 %

2003/EES/6/23	Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2001/106/EB frá 19. desember 2001 um breytingu á tilskipun ráðsins 95/21/EB um hvernig alþjóðlegum stöðlum um öryggi skipa, mengunarvarnir, aðbúnað og vinnuskilyrði um borð í þeim er framfylgt (hafnarrikisefirlit) að því er varðar skip sem nota hafnir innan bandalagsins og sigla á skipaleiðum sem heyra undir lögsögu aðildarríkjanna	167
2003/EES/6/24	Orðsending framkvæmdastjórnarinnar (COM(2000) 466 lokagerð, eins og hún var leiðrétt með COM(2000) 466 lokagerð/2) um viðmiðunarreglur við mat á efna-, eðlis- og líffræðilegum áhrifavöldum og iðnaðarferlum sem talið er stofni öryggi og heilsu starfsmanna, sem eru þungaðir, hafa nýlega alið barn eða eru með barn á brjósti, í hættu	182
2003/EES/6/25	Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2000/34/EB frá 22. júní 2000 um breytingu á tilskipun ráðsins 93/104/EB um ákveðna þætti er varða skipulag vinnutíma þannig að hún taki til þeirra geira og starfsemi sem fellur utan gildissviðs þeirrar tilskipunar	214
2003/EES/6/26	Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2001/831/EB frá 27. nóvember 2001 um lengingu á gildistíma ákvörðunar 1999/178/EB um vistfræðilegar viðmiðanir er veita á umhverfismerki bandalagsins fyrir textílvörur	219
2003/EES/6/27	Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2001/182/EB frá 27. nóvember 2001 um lengingu á gildistíma ákvörðunar 1999/179/EB um vistfræðilegar viðmiðanir er veita á umhverfismerki bandalagsins fyrir skófatnað	220
2003/EES/6/28	Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2001/744/EB frá 17. október 2001 um breytingu á V. viðauka við tilskipun ráðsins 1999/30/EB um viðmiðunargildi fyrir brennisteinsdíoxíð, köfnunarefnisdíoxíð og köfnunarefnisoxíð og efnisagnir og blý í andrúmsloftinu	221
2003/EES/6/29	Reglugerð ráðsins (EB) nr. 120/97 frá 20. janúar 1997 um breytingu á reglugerð (EB) nr. 259/93 um umsjón og eftirlit með flutningi úrgangs innan, til og út úr Evrópubandalaginu	223
2003/EES/6/30	Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 1999/412/EB frá 3. júní 1999 varðandi spurningalista sem aðildarríkin nota við skýrslugerð skv. 2. mgr. 41. gr. reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 259/93	225
2003/EES/6/31	Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 2163/2001 frá 7. nóvember 2001 um tæknilegt fyrirkomulag gagnaflutninga fyrir hagskýrslur um vöruflutninga á vegum	235
2003/EES/6/32	Reglugerð ráðsins (EB) nr. 1172/98 frá 25. maí 1998 um hagskýrslur um vöruflutninga á vegum	243
2003/EES/6/33	Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 2691/1999 frá 17. desember 1999 um reglur um framkvæmd reglugerðar ráðsins (EB) nr. 1172/98 um hagskýrslur um vöruflutninga á vegum	255
2003/EES/6/34	Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1669/2001 frá 20. ágúst 2001 um breytingu á 3. gr. reglugerðar (EB) nr. 1917/2000 um tiltekin ákvæði til framkvæmdar á reglugerð ráðsins (EB) nr. 1172/95 að því er varðar hagskýrslur um utanríkisviðskipti	258
2003/EES/6/35	Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1669/2001 frá 20. ágúst 2001 um breytingu á 3. gr. reglugerðar (EB) nr. 1917/2000 um tiltekin ákvæði til framkvæmdar á reglugerð ráðsins (EB) nr. 1172/95 að því er varðar hagskýrslur um utanríkisviðskipti	271

3. Sameiginlega EES-þingmannanefndin

4. Ráðgjafarnefnd EES

II EFTA-STOFNANIR

1. Fastanefnd EFTA-ríkjanna

2. Eftirlitsstofnun EFTA

3. EFTA-dómstóllinn

III EB-STOFNANIR

1. Ráðið

2. Framkvæmdastjórnin

3. Dómstóllinn